DOCUMENTE REFERITOARE LA PROCESUL FOŞTILOR MILITARI AI ARMATEI JAPONEZE ACUZATI CĂ AU FABRICAT ŞI FOLOSIT ARMA BACTERIOLOGICĂ

Traducere:

Drd. Tihan Eusebiu, MSc., MA

Drd. Tihan Laura, MSc.

Editura
OPINFO

Bucureşti,
2006

©2006, Bucureşti

DOCUMENTE REFERITOARE LA PROCESUL FOŞTILOR MILITARI AI ARMATEI JAPONEZE ACUZATI CĂ AU FABRICAT ŞI FOLOSIT ARMA BACTERIOLOGICĂ

trad.: drd. Eusebiu Tihan, drd. Laura Tihan. -
Bucureşti: Opinfo, 2006
Bibliogr.

ISBN 973-88027-3-3
ISBN 978-973-88027-3-5

I. Tihan, Eusebiu (trad.)
II. Tihan, Laura (trad.)

Prezenta ediţie a lucrării ”**DOCUMENTE REFERITOARE LA PROCESUL FOŞTILOR MILITARI AI ARMATEI JAPONEZE ACUZAŢI CĂ AU FABRICAT ŞI FOLOSIT ARMA BACTERIOLOGICĂ**” constituie traducerea cărţii apărute în limba franceză sub titlul “DOCUMENTS RELATIFS AU PROCESS DES ANCIENS MILITARIES DE L’ARMEE JAPONAISE ACCUSES D’AVOIR PREPARE ET EMPLOYE L’ARME BACTERIOLOGIQUE”, în 1990, ca traducere din limba rusă la EDIŢII POLITICE DE STAT DIN MOSCOVA. EDIŢII ÎN LIMBI STRĂINE, MOSCOVA, 1950

Cuprins

PREFAŢA

Între 25 şi 30 decembrie 1949 s-a desfăşurat la Khabarovsk procesul celor 12 vechi militari ai armatei japoneze acuzaţi că au fabricat şi utilizat arma bacteriologică.

În faţa tribunalului au compărut: generalul Otozoo Yamada, ex-comandant al armatei japoneze de la Kouangtoung; generalul locotenent al serviciului de sănătate Ryuji Kajitsuka, ex-şef al Direcţiei de sănătate al armatei sus menţionate; generalul locotenent al serviciilor veterinare Takaatsu Takahashi, ex-şeful serviciilor veterinare al aceleiaşi armate; generalul maior al serviciilor de sănătate Kiyoshi Kawashima, ex-şeful serviciului la detaşamentul bacteriologic numărul 731; maiorul serviciului de sănătate Tomio Karasawa, ex-sef de secţie la detaşamentul 731; locotenent-colonelul serviciului de sănătateToshihide Nishi, ex-şef de serviciu la detaşamentul numarul 731; maiorul serviciului de sănătate Mosao Onoue, ex-şeful unei filiale a detaşamentului numarul 731; generalul-maior al serviciului de sănătate Shunji Sato, ex-sef al serviciului de sănătate al armatei a V-a; locotenentul Zensaku Hirazakura, ex-colaborator ştiinţific al departamentului bacteriologic numărul 100; sergentul-major Kazuo Mitomo, ex-colaborator al aceluiaşi detaşament; caporalul Norimitsu Kikuchi, vechi infirmier stagiar al filialei 643 a detaşamentului numărul 731 si Yuji Kurushima, vechi infirmier la laboratorul filialei nr.162 a detaşamentului nr.731.

Afacerea a fost judecată în sedinta publică de către Tribunalul militar al circumscripţiei militare Primorie, compusă din generalul-maior de justiţie militara D.Tchertkov, preşedinte, colonelul de justiţie militară M.Ilintski si locotenent-colonelul de justiţie militara I.Vorobiov, asesori. Acuzarea a fost reprezentată de consilierul de stat al justiţiei clasa a III-a, L.Smirnov. Acuzaţii au fost aparati: generalul Yamada, de N.Belov, de la colegiul de avocaţi al Moscovei; general-locotenent al serviciului de sănătate Kajitsuka, de S.Sannikov, de la colegiul de avocaţi din Moscova; generalul locotenent al serviciilor veterinare Takahashi, de A.Zverev, de la colegiul de avocaţi din Moscova; generalul-maior al serviciului de sănătate Kawashima, de N.Borovik, de la colegiul de avocaţi din Moscova; generalul-maior al serviciului de sănătate Sato, de P.Bogathov, de la colegiul de avocaţi din Moscova; maiorul serviciului de sănătate Karasawa si maiorul serviciului de sănătate Onoue, de V.Loukiantsev, preşedinte al colegiului avocaţilor din regiunea Khabarovsk; sergentul major Mitomo si caporalul Kikuchi si Kurushima, de G.Prokopenko, preşedintele colegiului de avocaţi din regiunea Primorie.

Concluziile referitoare la problemele de ordin bacteriologic şi medical au fost prezentate Tribunalului de o comisie de experţi compusă din: N.Joukov-Verejnikov, membru al Academiei de medicină a U.R.S.S.; V.Krasnov, colonel al serviciului de sănătate; profesorul N.Kossarev, titular al catedrei de microbiologie a Institutului de medicină din Khabarovsk; E.Livkina asistentă la catedra de microbiologie a Institutului de medicină din

Khabarovsk; N.Alexandrov, locotenent-colonel al serviciilor veterinare; O.Kozlovskaia, parazitolog.

Nu vom gasi in aceasta carte decât documente oficiale de la proces.

Materialele de instructie prealabilă publicate aici: actul de acuzare, anumite documente care aratau prezumtia de culpa si procesul verbal al interogatoriilor care se refera la principalele puncte ale acuzarii au fost extrase din dosarele problemei.

Materialele de instructie definitiva; declaraţii si ultime declaraţii ale acuzaţilor, depozitiile martorilor (prescurtate), concluziile expertizei, rechizitoriul si pledoariile au fost publicate din stenograma oficiala a procesului.

DOCUMENTELE ANCHETEI PREALABILE

ACTUL DE ACUZARE INTOCMIT IN PROCESUL FOSTILOR MILITARI AI ARMATEI JAPONEZE

Otozoo Yamada, Ryuji Kajitsuka, Takahatsu Takahashi, Kiyoshi Kawashima, Toshihide Nishi, Tomio Karasawa, Masao Onoue, Shunji Sato, Zensaku Hirazacura, Kazuo Mitomo, Norimitsu Kikuchi, Yuji Kurushima, acuzaţi ca au fabricat si utilizat arma bacteriologică, adica de crima prevăzuta de articolul 1 al Decretului Prezidiumului Sovietului Suprem al U.R.S.S. din 19 martie 1943.

Pentru multi ani, Japonia imperialistă a fost principalul factor de agresiune in Extremul Orient.

Angajata intr-un complot criminal impreuna cu Germania hitlerista si Italia fascista, clica diriguitoare a Japoniei imperialiste a proiectat,dezlantuit si puratat razboaie de agresiune contra popoarelor pacifiste, pentru a-si impune impreuna cu Germania hitlerista dominatia asupra lumii.

Aceste razboaie de agresiune aveau scopul de a crea o "sfera de prosperitate comuna a Marii Asii orientale", stat colonial plasat sub dominatia japoneză.Prin formarea unui stat de acest gen, acaparand vaste teritorii care aparţineau vacinilor pacifisti ai Japoniei, se exprimau extremele dorinte de expansiune ale imperialistilor japonezi.

Intr-un articol intitulat "Sfera imperiala a Marii Asii orientale", publicat pe 5 ianuarie 1942 de jurnalul "Tayo Dainippon", Kingoro Hashimoto, unul dintre principalii criminali japonezi de război, "ideolog" al clicii militariste japoneze agresive, scria ca aceasta "Sfera" trebuia sa cuprinda următoarele tari:"Japonia, Manciuria, China, Extrenul Orient sovietic,Malaezia, Indiile Olandeze, India orientala britanica, Afganistanul, Australia, Noua Zeelanda, Insulele Hawai, Filipinele, Insulele din Pacific si Oceanul Indian ".

Astfel frontierele regiunilor numite "Marea Asie orientala" erau fixate in planurile si studiile redactate de "institutul războiului total", fondat prin ordonanta speciala a mikado-ului si pus direct sub comanda primului ministru japonez.

In planurile criminale ale imperialistilor japonezi, agresiunea contra Uniunii Sovietice era considerata ca sarcina principala. Planurile strategice agresive ala militarilor japonezi desemnau frecvent U.R.S.S.-ul drept "obiectivul nr.1".

Războiul de cuceriri contra U.R.S.S.-ului făcea obiectul unei vaste propagande in rândul populației Japoniei. Propaganda războinica la care se raliau in special toate organele presei nipone, controlata in intregime de Biroul de informatii al guvernului japonez.

Realizandu-si planurile criminale, clica guvernantilor Japoniei a comis numeroase acte de agresiune:

În 1931, după ce au provocat "incidental de la Moukden", fortele armate japoneze au invadat Manciuria si au ocupat-o;

În 1937, trupele japoneze au invadat China, după ce provocasera "incidentul podului Marco Polo";

În 1938, clica militara japoneză a atacat U.R.S.S.-ul in regiunea lacului Khassan, dar a fost infrântă de Armata sovietica;

În 1939, imperialistii japonezi au atacat Republica Populara Mongola, prietena a U.R.S.S., in regiunea râului Khalkhin-Gol, dar au fost de asemenea infranti de fortele armate ale Republicii Populare Mongole si ale Uniunii Sovietice;

La sfârşitul anului 1941 militarii japonezi au antrenat Japonia in al doilea război mondial, alaturi de Germania hitlerista.

Agresiunea nipona nu a luat sfarsit decât cu capitularea Japoniei in fata Natiunilor Unite, capitulare survenita ca urmare a infrângerii administrate de Armata Sovietica principalei forțe de şoc a Japoniei, armata de la Kuoangtoung concentrata in Manciuria.

Evenimentele legate de agresiunea imperialistă japoneze au fost examinate in cursul procesului international al principalilor criminali ai războiului japonez, la Tokio. Tribunalul militar international a recunoscut ca deplin demonstrat faptul ca, impreuna cu Germania hitlerista, clica guvernantilor japonezi a proiectat, declansat si purtat razboaie de agresiune; ca ani de zile ea a pregatit un război de agresiune la scara mare contra Uniunii Sovietice.Tribunalul a stabilit ca Japonia a purtat razboaie de agresiune contra U.R.S.S. in regiunile lacului Khassan in 1938 si raului Khalkhin-Gol in 1939. Tribunalul a mai recunoscut si participarea Japoniei, alaturi de Germania hitlerista si Italia fascista, la complotul purtat contra păcii şi umanităţii.

De asemenea, Tribunalul a stabilit si violarea flagranta de către Japonia a legilor si cutumelor de război, violare tradusă pin inumane atrocitati aplicate de militarii japonezi prizonierilor de război si populației civile din teritoriile ocupate.

Instructia acestui process a stabilit ca, uneltind si pregatind războiul de agresiune contra U.R.S.S. si altor state, imperialistii japonezi, pentru a-si atinge scopurile, ini propuneau sa utilizeze pe scara larga, si chiar au folosit partial, mijloace criminale de exterminare in masa a fiinţelor omenesti, respectiv: arma războiului bacteriologic.

ORGANIZAREA FFORMAŢIUNILOR SPECIALE PENTRU A PREGATI SI A PURTA RĂZBOIUL BACTERIOLOGIC

Ancheta a stabilit ca Statul major general si Ministerul Japonez de război, la putin timp după ocuparea Manciuriei, pe teritoriul acesteia, a organizat si a atasat armatei japoneze de la Kouangtoung un laborator bacteriologic condos de Shiro Ishii, ideolog al războiului bacteriologic binecunoscut in Japonia, ulterior general locotenent al serviciului de sănătate. În acest laborator s-au intreprins cercetări asupra utilizarii microbilor bolilor infectioase grave pentu războiul bacterilogic ofensiv.

După declaraţiile acuzatului Kiyoshi Kawashima, ex-general-maior al serviciului de sănătate al armatei japoneze, Statul major general si Ministerul de Război al Japoniei, comformandu-se ordonantelor secrete ale Împăratului Hirohito au instalat in 1935-1936, pe teritoriului Manciuriei două formaţiuni absolut secrete, destinate sa pregateasca si sa duca războiul bacteriologic.

In scop de camuflaj, unul din aceste stabilimente, organizat la baza laboratorului lui Ishii, a fost numit "directia pentru aprovizionare cu apa si profilaxia unităţilor armate de la Kouangtoung".In 1941, după agresiunea Germaniei hitleriste contra U.R.S.S, aceste două unitati au primit o cifra si au fost denumite respectiv: "detaşamentul nr.731" si "detaşamentul nr.100". Shiro Ishii mentionat mai sus a fost numit in fruntea "detaşamentului nr.731", iar generalul-maior al serviciilor veterinare, Wakamatsu, in fruntea "detaşamentului nr.100".

Specialisti ai bacteriologiei s-au experimentat in aceste detaşamente care cuprindeau un mare numar de colaoratori ştiinţifici si tehnici, condusi de cei mai reputati bacteriologi japonezi. Faptul ca detaşamentul nr.731 cuprindea el singur cam trei mii de colaboratori, dovedeste amploarea lucrarilor desfasurate de detaşamentele bacteriologice.

Comandamentul japonez aloca sume foarte importante pentru intretinera detaşamentelor care pregateau arma războiului bacteriologic. Astfel, pentru a instala detaşamentul nr.731 in imprejurimile statie Pingfan, situata la 20 km de Kharbin, s-a construit către anul 1939 o mare asezare militara dotata cu numeroase laboratoare si cladiri administrative. S-au constituit importante stocuri de materii prime. S-a amenajat o zona interzisa in jurul asezarii, cu scopul de a asigura secretul absolute al lucrarilor. Detaşamentul dispunea de o ormatiune aeriana si de un poligon la statia Anta.

Detaşamentul nr.100 dispunea de asemenea de locatii vaste, de instalaţii speciale si de terenuri aproape de localitatea Mogatong, la 10 km sud de Tchangtchoun.

Detaşamentele 731 si 100 posedau o deasa retea de filiale atribuite unităţilor si fformaţiunilor armatei japoneze de la Kouangtoung si instalate in principalele sectoare strategice limitrofe Uniunii Sovietice (vol.14 pag.29 din dosar).

Filialele aveau drept sarcina esentiala pregătirea folosirii practice, in război, a armei bacterilogice produse de detaşamente.

Detaşamentele bacteriologice si filialele lor erau direct subordonae comandantului sef al armatei japoneze din Kouangtoung.

In afara de depozitiile martorilor si de declaraţiile acuzaţilor, acest fapt a fost comfirmat prin ordinul secret al ex-comndantului sef al armatei din Kouangtoung, generalul Ishijiro Umezu, la data de 2 dec.1940, referitor la organizarea si instalarea a patru noi filiale ale detaşamentului 731, ordin gasit de unitatile sovietice in Manciuria in 1945 (vol 15, pag.3).

Inculpat in aceasta problema, generalul Yamada, care i-a succedat lui Umezu la postul de comandant sef al armatei japoneze din Kouangtuong, a confirmat si el in declaraţiile sale ca formaţiunile bacteriologice erau direct sub comanda sa (vol 18, pag.383).

Definind destinatia detaşamentului nr.731 acuzatul Otozoo Yamada, a declarat: "detaşamentul nr.731 a fost organizat in vederea pregătirii războiului bacteriologic, in speciat împotriva Uniunii Sovietice si, de asemenea, împotriva Republicii Populare Mongole si a Chinei" (vol.18, pag.382).

După cum a declarat Yamada, Japonia a pregatit războiul bacteriologic si contra altor state (vol.18, pag.383).

Pe de alta parte, Yamada a declarat ca activitatea detaşamentului nr.100 consta in a produce arma bacteriologică pentru războiul bacteriologic (vol.18, pag.382).

In plus, detaşamentul nr.100

"…era insarcinat sa pocedeze la acte de sabotaj, adica sa contamineze pasunile, vitele si rezervoarele de apa cu microbi ai bolilor epidemice.In aceasta activitate, detaşamentul nr.100 era strans legat de serviciile de informatii ale statului major al armatei din Kouangtuong…" (vol.18, pag.171).

Acuzatul Takahashi, general-locotenent, vechi sef al serviciilor veterinare al armatei japoneze de la Kouangtuong a declarat la rândul sau ca "detaşamentele epizootice" aveau misiunea de a prega si duce războiul bacteriologic si sabotajele (vol.11, pag.54).

Detaşamentele si filialele lor s-au ocupat sistematic cu cercetări bacteriologice in vederea stabilirii varietatilor celor mai eficace de microbe pentru arma bacterioloica; ei au studiat de asemenea procedeele de fabricare in canitati mari a microbilor ca si modalitati de a-i utiliza pentru uciderea a cât mai multor oameni si pentru a cauza pagube economiei infectând vitele si câmpurile cultivate.

Detaşamentul nr.731 cuprindea opt servicii, dintre care unul singur (serviciul nr.3) se ocupa de problemele legate de alimentarea cu apa şi de profilaxie. În acelaşi timp, atelierele de care dispunea serviciul nr.3 produceau şi ele corpuri de obuze bacteriologice, numite "bombe de aviatie sistem Ishii". Aceste instrumente de război trebuia să servească la lansarea din avioane a puricilor infestaţi cu ciuma[1)] (vol.2, pag.263).

[1)] **Ciuma (Pesta)** este o boală infecţioasă acută, determinată de Yersinia (Pasteurella) pestis, transmisă la om de rozătoarele sălbatice sau domestice, sub două forme clinice principale: forma bubonică (cu adenopatii regionale) şi forma pulmonară primară; ambele degenerând în septicemii severe, motiv pentru care şi-au atras îngrijorătorul nume de "moarte neagră". Una dintre cele mai grave epidemii de pestă s-a produs în secolul al XIV-lea, când boala a fost adusă de tătarii din centrul Asiei, pe ţărmul Mării Negre, de unde s-a răspândit apoi în toată Europa, omorând 25.000.000 de oameni. În prezent, pesta este în continuă scădere dar, din nefericire, aşa cum susţin rapoartele OMS, "declinul său nu este echivalent cu dispariţia sa, acesta marcând numai sfârşitul pandemiei moderne, care se implantează încă solid în numeroase puncte din lume, de unde, printr-o

Celelalte servicii ale detaşamentului 731 se ocupau exclusiv de problemele referitoare la pregătirea si conducerea războiului bacteriologic.

Dosarul de instructie prealabila a stabilit ca serviciul nr.1 se ocupa in general de cercetarea si cresterea agentilor ciumei, holerei, gangrenei gazoase, antraxului[1)], febrei tifoide etc., în scopul utilizării lor în războiul bacteriologic.

---

eroare umană, aşteaptă să pornească spre multiple baze". Asemenea mici focare de pestă persistă în Asia (şi în special în India, Nepal, Myanmar, Vietnam şi Malayezia), America de Nord şi de Sud (SUA, Peru, Bolivia, Brazilia) şi Africa (Madagascar şi Mozambic) unde are caracter enzootic în special la rozătoarele de câmp din genul Citellus şi Spermophylus (Fig.9). Pesta continuă să fie periculoasă, chiar dacă în alte regiuni geografice apare doar sporadic, din cauza existenţei focarelor de pestă silvatică care cuprinde peste 200 de specii de rozătoare (şoareci de câmp, popândăi, iepuri, veveriţe, coioţi etc.), ale căror ectoparaziţi (purici sau alte insecte) pot trece la rozătoarele rurale sau urbane (Rattus rattus şi Rattus norvegicus), transmiţându-se în final omului.

Agentul patogen al pestei, bacilul Yersinia pestis, izolat de Yersin în India şi de Kitasato în Hong-Kong, în 1894, este o bacterie aerobă care conţine o endotoxină extrem de puternică, responsabilă de toxicitatea bolii şi morţii celor infectaţi. Deşi este sensibil la lumină el reuşeşte totuşi să reziste luni şi ani de zile în excretele puricilor şi şobolanilor depuse în locurile adăpostite, de unde este preluat apoi de acestea şi transmis omului prin intermediul puricelui şobolanului (Xenopsylla cheopis), care constituie vectorul lui obligatoriu şi, mai rar, prin alte specii de purici (X.braziliensis). Pesta se mai poate transmite însă şi prin contact direct cu animalele bolnave ori cu produsele lor infecţioase sau pe cale aeriană, de la bolnavii cu pneumonie pestoasă, care este extrem de contagioasă, deoarece sputa lor conţine un număr imens de bacili pestoşi.

Receptivitatea umană la pestă este generală şi, după o incubaţie de 2-6 zile în pesta bubonică şi de 1-4 zile în pneumonia pestoasă, ea debutează brusc cu febră mare, frisoane, cefalee, stare de toxemie severă, delir şi prostaţie.

În funcţie de localizarea sa tisulară, pesta prezintă trei forme clinice principale : bubonică, pneumonică şi septicemică. Pesta bubonică este forma cea mai frecventă, dar de o gravitate mai scăzută, caracterizată prin apariţia adenopatiilor limfatice ("buboanelor") în locurile de inoculare, de unde se măresc şi se extind treptat, devenind edematoase şi foarte dureroase, însoţite de infecţie generală asociată cu febră neregulată, deshidratare accentuată, tahicardie şi tulburări digestive sau nervoase care produc moartea în maximum 5 zile în peste 10-30% din cazuri. Pesta pulmonară poate fi primară, ca o consecinţă a infecţiei aerogene ce a cuprins plămânii, sau secundară, în cursul septicemiei pestoase care complică pesta bubonică. Pneumonia pestoasă, care apare cu predilecţie în ţările cu climat mai rece, are o evoluţie extrem de bruscă şi gravă, manifestându-se prin toxemie intensă, dispnee, cianoză, tuse cu expectoraţie hemoragică (în care se elimină abundent Y.pestis), însoţite de edem pulmonar acut care produce decesul în 2-3 zile de la contaminare la 70-100% din cazuri. Pesta septicemică derivă întodeauna din pesta pneumonică şi poate însoţi, uneori, formele severe de pestă bubonică, manifestându-se prin febră, frisoane marcate şi hipertermie care generează leziuni cerebrale, instalând coma şi moartea înainte de a se mai dezvolta localizări ganglionare (bubonice) sau pulmonare. Tratamentul antimicrobian precoce reduce sensibil şansele mortalităţii la 1-5% din cazuri, dar orice întârziere (15-24 de ore) de la debutul bolii, le poate mări considerabil, astfel încât, pentru prevenirea permanentă a colectivităţilor umane se recomandă imunizarea activă cu vaccin antipestos, care trebuie corectat la fiecare 6 luni. Din acest motiv, se consideră că este mai simplu ca măsurile de protecţie să fie orientate împotriva surselor de infecţie, prin distrugerea şobolanilor cu raticide şi dezinfectarea tuturor spaţiilor individuale şi comune.

Pe lângă această periculoasă boală pestoasă, rozătoarele mai pot transmite omului, prin muşcătura provocată de ele, şi aşa-numita "febră a muşcăturii de şobolan" care cuprinde, practic, două boli etiologic distincte: febra muşcăturii de şobolan de etiologie spirilară (boala Sodoku) din Asia şi Europa şi febra muşcăturii de şobolan de etiologie streptobacilară din America.
Ionac Nicoleta, **Mic tratat de geografie** medicală, 2003
(http://www.unibuc.ro/eBooks/biologie/geomed/index.htm)

2) ***Antrax**: boală infecţioasă importantă, acută datorată* Bacilului antraxului*, dobândit prin contactul cu animalele infectate sau cu produsele lor biologice, cum ar fi carcasele, oasele sau pielea, de obicei prin expunere. Perioada de incubaţie este de 2-5 zile. Zoonoză universal cunoscută. (*Dicţionarul Bailliere de nursing. *Edit. Weller &Wells, 1999)*

In cursul acestor cercetări s-au facut experiante nu numai pe animale, ci si pe fiinţe umane. In acest scop s-a construit o inchisoare cu o capacitate de 300-400 detinuţi.

Serviciul nr.2, asa-zis experimental, facea incercari ale armei bacteriologice in poligon, ca si pe campul de lupta.O unitate de aviatie speciala cu avioane dotate cu dispozitive si un poligon instalat la statia Anta, erau atribuite serviciului nr.2. De acelaşi

---

- (**cărbunele**) este o boală infecţioasă acută contagioasă (*buba neagra*) determinată de bacteria Bacillus anthracis care afectează în principal ierbivorele, de la care se poate transmite omului sub două forme clinice : cărbune extern sau cutanat, care este forma cea mai uzuală, sau cărbune intern (pulmonar, digestiv, meningian), mai rar. Important este însă faptul că bacilul cărbunos nu este rezistent la căldură (murind în mai puţin de o oră la temperaturi de 55^0 C) dar la aer, în prezenţa oxigenului, dezvoltă spori extrem de rezistenţi, care rămân în organismul animal sau în produsele acestuia (păr, piele) şi în pămînt timp de peste 40 de ani, mai ales dacă sunt feriţi de lumină, ceea ce explică persistenţa contaminării unor păşuni din anumite regiuni geografice (în acest sens, menţionând cazul unor păşuni din Africa unde sporii viabili de cărbune au dezvoltat colonii infecţioase şi după 70 de ani).

Contaminarea se face cel mai cel mai des in timpul manipularii produselor de ecarisaj, pe cale cutanata sau mucoasa, si uneori prin inhalarea sau ingerarea de spori ai bacteriei. Incubaţia durează doua sau trei zile. Aspectul cel mai caracteristic al bolii carbunelui este o pustula localizata adesea pe fata si care devine repede o tumefactie negricioasa. Antrax-ul se manifesta prin stari febrile si eruptii pe piele si poate genera complicatii precum septicemie (infectia sangelui) si meningoencefalita.

Epizootiile de antrax sunt foarte frecvente, în special în rândul bovinelor, ovinelor, caprinelor şi cabalinelor, care fac o boală, de obicei mortală, iar transmiterea la om se poate face prin contact direct cu animalele bolnave sau cu produsele lor (în acest caz infecţia realizându-se la nivelul unor mici escoriaţii ale tegumentului) ; pe cale respiratorie (prin inhalarea aerului contaminat cu spori de bacili cărbunoşi ; arătând că, de exemplu, într-o filatură, un muncitor inhalează în medie aproximativ 2.200 de spori de bacili cărbunoşi în numai jumătate de oră) ; sau pe cale digestivă (prin consumul unor produse din carne contaminată). Boala cărbunoasă în sine este răspândită pe toate continentele, apărând epidemic în unele ţări şi endemic în altele, şi în special în cele profilate pe creşterea extensivă a animalelor din Asia, Orientul Mijlociu, Africa şi America de Sud, unde antraxul omoară nu numai milioane de vite, dar generează şi o înaltă rată a morbidităţii (17/100.000 de locuitori în Kenya sau 25/100.000 în Argentina). În ţările cu caracter industrial, antraxul apare la muncitorii care lucrează cu produse animale, dobândind caracter de boală infecţioasă profesională (antraxul industrial), dar în ultimii ani, ea s-a extins şi la grădinari, horticultori şi agricultori, prin contactul pe care aceştia l-au avut cu făina de oase importată din ţările cu epizootie de cărbune.

Din momentul în care sporii de antrax au pătruns în ţesuturile cutanate, digestive sau pulmonare ale omului, ei germinează rapid, dând naştere, în numai câteva ore, unor forme vegetative de bacili carbunoşi care nu numai că se înconjoară rapid de o capsulă care împiedică în mod mecanic fagocitoza, dar şi secretă produse toxice, cu calităţi patogene variate, în funcţie de tulpina din care ei derivă. Cărbunele cutanat reprezintă 95-98 % din totalul cazurilor de antrax uman şi se manifestă prin apariţia, în locul de inoculare de pe părţile descoperite ale pielii (faţă, gât, membre), a unei pete eritematoase care se transformă treptat într-o papulă pruriginoasă şi apoi, într-o veziculă cu conţinut hemoragic, de culoare roşie-brună ce, prin necrozare, dobândeşte un aspect de escară neagră. În formele sale grave, cărbunele cutanat dezvoltă un edem malign enorm şi, nedureros care deformează regiunea afectată, fiind însoţit de stare toxică, frisoane şi febră mare care prevestesc septicemia. Formele de cărbune intern sunt mai rare decât cele cutanate, dar mai grave. Astfel, cărbunele pulmonar debutează ca o pneumonie severă care se transformă într-o pleurezie hemoragică (moartea survenind în numai 2-3 zile) ; cărbunele digestiv se dezvoltă cu predilecţie la nivel intestinal şi se manifestă prin intense dureri abdominale, stare toxică şi colaps prin hipotermie; iar meningita cărbunoasă, determinată de localizarea meningeală a cărbunelui, are aproape întodeauna o evoluţie letală, ultrarapidă. Profilaxia antraxului la om depinde, în primul rând, de măsurile de ordin veterinar cu privire la vaccinarea în masă a turmelor de vite, dar, în cazul inevitabil al producerii acestei boli, se recomandă izolarea strictă a persoanei contaminate, precum şi efectuarea anchetei epidemiologice pentru observarea şi dezinfectarea contacţilor. (Ionac Nicoleta, **Mic tratat de geografie medicală**, 2003 http://www.unibuc.ro/eBooks/biologie/geomed/index.htm)

serviciu aparţinea o sectie in sarcinata sa cultive si sa multiplice paraziţii susceptibili de a răspândi ciuma.

Serviciul nr.2 a pus la punct tipuri speciale de arme destinate sa răspândească microbii: pulverizatoare sub forma de stilouri, bastoane, bombe aeriene din portelan, etc.

Listele descoperite in arhivele japoneze referitoare la materialul de care dispuneau grupele de sabotaj, atestă că japonezii au folosit stilouri pulverizatoare drept arme bacteriologice (vol.16, pag.16).

De asemenea exista un serviciu" de antrenament si de instructie" care forma, in intentia formaţiunilor de lupta ale armatei japoneze si a grupelor de sabotaj, efective speciale care stiau sa manevreze arma bacteriologoca.

In scopul de a produce cât mai multi microbi, in cantitati suficiente pentru războiul bacteriologic, detaşamentul 731 dispunea de un serviciu de producţie (serviciul nr.4) care, după termenii folositi de şeful acestuia, acuzatul Kawashima, era o „fabrica" insarcinata cu prepararea masiva a diversilor microbi.

Acest serviciu dispunea de instalaţii puternice împărţite in doua sectoare, fiecare dintre ele putând produce microbi in deplina independenta. Primul sector era echipat in principal cu patru cazane cu capacitatea de 1 tona pentru prepararea supei de cultura; 14 cazane pentru sterilizarea supei de cultura, fiecare masurand 3 m lungime si 1,50 m diametru. Fiecare autoclavă conţinea până la 30 de cultivatoare de constructie speciala, inventate de Ishii, şeful detaşamentului nr.731. Primul sector avea doua camere pentru racirea supei de cultura. Se puteau pune simultan in fiecare din camere până la o suta de cultivatori.

Existau in acelasi sector 5 termostate putând sa primeasca un total de 620 de cultivatoare sistem Ishii.

Al doilea sector avea doua cazane de cate 2 t. fiecare, opt autoclave, putând sa cuprinda până la 60 de cutivatoare, ca si alte instalaţii.

Serviciul dispunea de asemenea de un frigider special pentru conservarea producţiei.

Plecand de la datele referitoare la puterea principalelor instalaţii destinate producţiei bacteriilor, in detaşamentul nr.731, expertiza a stabilit ca in cursul unui ciclu de fabricare care nu dura decat cateva zile, numai detaşamentul 731 putea, singur, sa produca cel putin 30 de miliarde de microbi. Expertiza subliniaza ca, tinand cont de detaliile de fabricare, o asemenea cantitate de microbi trebuie sa fie considerata ca exagerat de mare.

Aceasta intensitate de producţie i-a facut pe colaboratorii detaşamentelor 731 si 100 sa cifreze in kilograme masa microbiana obtinuta. Astfel se explica faptul ca in declaraţiile acuzaţilor cantitatile de bacili se numarau in kilograme si este vorba de greutatea masei microbiene cremoasă şi groasă, direct prelevata la suprafata supei de cultura.

In acest fel, definind capacitatea de producţie a detaşamentului nr.731, acuzatul Kawashima a declarat:

„...Legat de instalaţii si de puterea lor...serviciul de producţie putea fabrica până la 300 kg de bacili ai ciumei pe luna" (vol 3.pag.317).

Un alt acuzat, Karasawa, a facut declaraţii asemanatoare:

„...Daca se utiliza totalitatea instalaţiilor, capacitatea de producţie a serviciului insarcinat cu fabricarea microbilor putea ajunge la 300 kg. de bacili ai ciumei pe luna." (vol.4, pag.286).

Instructia a stabilit si expertiza a confirmat ca toate aceste mase de microbi patogeni printre care se aflau agenti ai ciumei, holerei, febrei tifoide, etc., trebuia să servească la fabricarea armei bacteriologice destinate la exterminarea masivă a oamenilor.

Detaşamentul 731 si filialele sale procedasera in egala masura la cresterea masiva a puricilor care trebuiau sa fie infectati cu microbi. Pentru a creste si contamina puricii, ei se foloseau de şobolani, de soareci, si de alte rozătoare adunate nu numai de personalul formaţiunilor bacteriologice, ci si de către echipe specializate, detasate de către unitatile de linie ale armatei de la Kouangtoung.

In ceea ce priveşte importanta cresterii puricilor, ea era determinata de prezenta in detaşamentul nr. 731 a 4.500 centre de „incubare" pentru cresterea puricilor paraziţi pe rozătoare.

După cum reiese din declaraţiile acuzaţilor, capacitatea acestor incubatoare permitea producerea in timp foarte scurt, a multor kilograme de purici infectati cu ciuma, ceea ce corespunde, după estimarile experţilor, a zeci de milioane de exemplare ai acestor paraziţi destinati exclusiv folosirii ca arma bacteriologică.

Un exemplu permite să judecăm amploarea luată de creşterea acestor purici. Este vorba de depozitia martorului Moriota, după care filiala 543 de la Hailar, in cursul verii 1945, totaliza ea singură o populaţie de 13.000 de şobolani (vol.2, pag.239).

Instructia prealabila a stabilit ca, pregatiri de acelasi gen, au fost intreprinse, in vederea războiului bacteriologic, in centrul si sudul Chinei, de către detaşamentele bacteriologice japoneze denumite „Nami" si „Ei", cu comanda exercitata intre anii 1941-1943 de acuzatul Sato, general-maior al serviciului de sănătate.

După cum marturiseste insusi acuzatul Sato, detaşamentul „Ei" dispunea de o mare capacitate de producţie pentru cultura microbilor destinati războiului bacteriologic.

După concluzia expertizei medico-legale, capacitatea de producţie a detaşamentelor nr.731 si 100 si caracterul activităţii lor, le destina sa duca un război bacteriologic activ (vol.9, pag.155).

Din declaraţiile acuzatului Yamada rezultă că armata japoneză

„ ...aprobase si adoptase trei metode esentiale referitoare la fabricarea armei bacteriologice, si anume: dispersia microbilor cu avionul, lansarea bombelor bacteriologice şi, în fine, metode de sabotaj..."(vol.18, pag.131)

Comform planurilor imperialistilor japonezi, avioane special echipate, detaşamente militare special antrenate si bande de sabotori trebuiau sa răspândească pe front si in spatele dusmanului mari cantitati de microbi ucigaşi ai ciumei, holerei, tifosului exantematic, antraxului şi ai altor boli infectioase grave, contaminând prin toate mijloacele posibile localitatile, rezervoarele, puturile, câmpurile cultivate si vitele. Bazându-se pe proprietatea de multiplicare rapida a microbilor ucigaşi, imperialistii japonezi prevedeau in planurile lor scelerate răspândirea in rândul trupelor si al populaţiei civile a epidemiilor de

ciuma, holera[1)] etc., care, după planul lor, trebuia sa facă ravagii teribile, cauzând moartea atroce a milioane de oameni. Ei s-au dedat la folosirea acestei arme inumane ce constituia o

---

[1)] *(n.n)* **Holera** este o boală infecţioasă acută produsă de vibrionul holeric (Vibrio cholerae), caracterizată prin diaree apoasă, vărsături şi deshidratare masivă care determină profunda alterare a stării generale şi evoluţia severă spre mortalitate în 50-80% din cazurile netratate etc. Această veche şi temută boală provine din India şi ţările sale învecinate din Asia de Sud, motiv pentru care ea era denumită drept "**holera asiatică**" pentru a se deosebi de episoadele de severă diaree asociate frecventelor toxiinfecţii alimentare din Europa şi cunoscute sub numele de "**cholera nostras**".

La începutul secolului al XIX-lea, holera depăşeşte limitele regiunii sale de maximă endemicitate din Asia de SE (delta Gangelui şi Brahmaputrei), propagându-se, între anii 1817 şi 1913, în tot restul lumii în 6 valuri succesive (pandemii de holeră). Cea de-a 6-a pandemie de holeră a debutat în 1899 tot în India şi s-a extins până în ţările balcanice care, în 1913, traversau delicata perioadă a primului război mondial. Prin aplicarea fermă a unor măsuri de combatere, prin promovarea unei susţinute campanii de vaccinare antiholerică şi a unei profilaxii bine organizate, s-a reuşit ca, în restul Europei, holera să se manifeste doar sporadic, în timp ce pe frontul din Orientul Mijlociu şi Asia, aceasta continua însă să facă ravagii. După cea de-a 6-a pandemie, holera părea să se fi retras în "leagănul" său asiatic de unde, în intervalul 1913-1961, nu s-a mai extins spre alte continente (cu excepţia epidemiei egiptene din 1947 în care s-au înregistrat 30.000 de cazuri), dar în 1961 se declanşează a 7-a pandemie de holeră datorită noului biotip El Tor care înlocuieşte vibrionul holeric clasic. Acest nou val epidemic a debutat în Indonezia (insula Sulawesi), dar în foarte scurt timp s-a extins spre celelalte insule din Pacific (1962-1963), India (1964), ţările Asiei de Sud (1965-1966), şi Africa (1970) de unde se răspândeşte apoi în sudul şi estul Europei (1973) până la ţărmul european al Oceanului Atlantic (1974) (Fig.10), numeroase cazuri "de import" apărând chiar şi în Canada, SUA şi Noua Zeelandă. Ceea ce este interesant însă este faptul că în cadrul acestei ultime pandemii, din cauza rezistenţei crescute în mediul extern a noului biotip holeric El Tor, boala a manifestat tendinţe noi prin apariţia unor noi focare în Africa de Vest şi prin evoluţia explozivă a valurilor epidemice.

Astfel, holera a încetat să mai fie o boală asiatică, ea dobândind dimensiuni cu adevărat globale deoarece numai în timpul ultimei pandemii a afectat peste 155.000 de persoane din 40 de ţari.

După cum se exprimă şi un raport al OMS, "holera poate fi introdusă practic oriunde, dar ea nu se poate implanta decât în zonele receptive, adică acelea unde igiena este îndoielnică, iar mijloacele de supraveghere limitate", astfel încât, în prezent, ea pare să caracterizeze numai ţările în curs de dezvoltare cu o infrastructură sanitară deficitară, deşi cazuri "importate" pot apărea sporadic şi în celelalte ţări.

Vibrionul holeric (Vibrio comma sau Vibrio cholerae), izolat de Koch în 1883, face parte din familia Vibrionaceae, genul Vibrio şi este un bacil aerob, uşor incurbat, cu o lungime de 2 ľm şi prevăzut cu un flagel la una din extremităţi, ceea ce îi conferă o mare mobilitate. El conţine atât antigenul H, comun tuturor vibrionilor, cât şi cel specific O, în funcţie de care se disting 4 grupuri de vibrioni ; din primul grup 01 făcând parte vibrionul holeric, iar din celelalte grupuri (02-04), toţi ceilalţi vibrioni neholerici, nepatogeni, care nu aglutinează cu serul antiholeric 01, fiind denumiţi NAG (non agglutinable vibrios) sau NCV (non cholera vibrios). Antigenul 0 al grupului 1 conţine 13 factori, numerotaţi de la A la M, în funcţie de care s-au determinat mai multe serotipuri, cele mai importante fiind însă numai primele trei: A, B, C care compun serotipurile Ogawa (A+B), Inaba (A+C) şi Hikojima (A+B+C) ce îşi pot modifica proprietăţile biochimice şi serologice atât în mediul ambiant, cât şi în intestinul omului prin presiunea unor factori de influenţă. Biotipul holeric El Tor, izolat în 1904, de Gotschich, în staţia de carantină El Tor de pe ţărmul nordic al Mării Roşii, se deosebeşte de vibrionul clasic, cu serotipurile lui, prin rezistenţa mai mare în mediul extern, ceea ce contribuie la marea lui contagiozitate (în mediul umed germenul poate rezista până la temperaturi de $+37^0$ C timp de câteva săptămâni).

Principala sursă de infecţie cu vibrioni holerici este omul bolnav, în convalescenţă, sau purtătorul sănătos, cronic, a cărui vezică biliară joacă rolul de rezervor de germeni. Prin scaunele lor diareice, aceştia pot elibera cantităţi considerabile de vibrioni holerici (10^2 -10^5 vibrioni pe gram de materii fecale) care, în condiţiile lipsei de igienă, se pot transmite persoanelor sănătoase pe cale fecal – orală fie prin contact direct cu bolnavul, fie prin consumul de apă sau alimente contaminate (carne, lapte, fructe, legume şi chiar şi "frutti di mare", adică scoici şi stridii, după cum a dovedit epidemia din 1973 din Italia). În general, contagiozitatea holerei este foarte mare, îndeosebi pentru cea produsă de biotipul El Tor şi în condiţii de trai cu nivel scăzut de igienă şi educaţie sanitară; raportul dintre cazurile de infecţie şi cele de boală fiind de 5:1 – 10:1 pentru vibrionul

amenintare teribila nu doar pentru populatia tarilor beligerante, ci si pentru acelea ale statelor neutre.

Experiențe criminale aplicate ființelor umane

Principalul mijloc de verificare a armei bacterilogice consta in experiențe atroce si criminale aplicate sistematic si la scară mare ființelor umane.

---

holeric clasic şi de 25:1 – 100:1 pentru biotipul El Tor. Bineînţeles, cei mai expuşi îmbolnăvirii sunt bătrânii şi copiii sau bolnavii cu hipoaciditate gastrică, deoarece mediul alcalin este favorabil multiplicării vibrionilor.

Vibrionii holerici pătrund în tubul digestiv şi, după ce trec de bariera acidităţii gastrice, se localizează în intestinul subţire, în acest caz orice afecţiune gastro-intestinală devenind factor favorizant al bolii. De cele mai multe ori însă, vibrionii holerici nu mai reuşesc să străbată bariera acidă a lumenului intestinal şi rămân la acest nivel, provocând diareea de tip neinvaziv sau infecţia intestinală localizată, în care cei aproape 10^8 vibrioni holerici infectanţi, dezvoltaţi în condiţii de aciditate normală a sucului gastric, secretă o exotoxină specifică (enterotoxina holerică sau choleragen) a cărei acţiune este similară celei a Escherichiei coli. Aceasta este, de fapt, o proteină care se fixează de celulele epiteliale ale intestinului cu ajutorul unor receptori, stimulând formarea unei enzime care provoacă o acumulare de electroliţi astfel încât diareea holerică ce rezultă este alcătuită dintr-un flux de apă şi electroliţi intestinali (135 mEg/l Na, 15 mEg/l K, 100 mEg/l Cl şi 45 mEg/l $NaHCO_3$). Aceste masive pierderi hidrice (15-20 l/24 ore) şi electrolitice determină puternica deshidratare şi declorurare a organismului uman, precondiţii ale insuficienţei circulatorii şi acidozei umorale).

De obicei, holera, care apare cu predilecţie în sezonul cald şi uscat, în condiţiile unor factori epidemici favorizanţi (cum ar fi suprapopulaţia, igiena deficitară sau exodul populaţiei dintr-o zonă în alta) debutează brusc, cu scaune diareice iniţial necaracteristice, fără colici, dar ulterior frecvente, cu aspect tipic de ”apă de orez”, însoţite de vărsături şi crampe musculare intense şi dureroase. Vărsăturile iniţial alimentare, apoi apoase pot uneori determina apariţia febrei care, în formele severe hiperpiretice, cu temperaturi corporale de 41^0 C, pot duce la instalarea unei forme toxemice (cholera sicca), ce se finalizează cu moartea bolnavului înainte de instalarea diareei.

Cu toate acestea, intensitatea simptomelor variază de la formele uşoare, asimptomatice, cu diaree profundă, la cele acute, de accentuată deshidratare, care modifică chiar şi fizionomia bolnavului, încreţindu-i tegumentele, coborând temperatura extremităţilor, învineţindu-i ochii şi unghiile, accentuându-i astenia şi modificându-i formula sanguină a cărei hemoconcentraţie creşte vertiginos. În aceste condiţii, pulsul devine imperceptibil, tensiunea arterială scade, temperatura corpului scade brusc sub 35^0 C, iar bonavul prezintă semne de totală apatie, scăzându-i voinţa de a supravieţui. În 50-80% din cazurile netratate, bolnavul moare prin şoc hipovolemic, acidoză metabolică şi hipotermie, iar în formele prelungite, se poate produce şi necroza tuburilor renale. Dacă boala este însă tratată, evoluţia ei se face spre vindecare prin atenuarea tuturor simptomelor, dar persistând pericolul decesului prin întârzierea producerii reglărilor umorale. De obicei, formele severe reprezintă numai 5-10% din totalul cazurilor şi se datorează mai mult acţiunii vibrionului holeric clasic decât biotipului El Tor, care provoacă o proporţie mult mai mare de forme uşoare şi atipice, cu aspect de enterocolită banală, dar care nefiind tratate corespunzător, duc la starea de purtător cronic, mărind astfel riscul contaminării.

În general, tratamentul de urgenţă al holerei prevede corectarea rapidă a şocului, prin înlocuirea pierderilor de apă (ce pot atinge 12 % din greutatea corporală) şi de electroliţi (având în vedere că bicarbonatul seric scade până la 10 mEg/l faţă de 26 mEg/l cât e normal); restaurarea imediată a funcţiei renale, prin administrarea intravenoasă şi orală de soluţii de NaCl, $NaHCO_3$, K; şi suprimarea infecţiei intestinale printr-un tratament antimicrobian activ, în condiţiile totalei izolări a bolnavului într-un pavilion separat. Faţă de contacţii acestuia se adoptă un tratament profilactic prin dezinfectarea habitatului lor şi carantinarea acestora timp de 7 zile, sau vaccinarea lor antiholerică. (Ionac Nicoleta, **Mic tratat de geografie medicală**, 2003 http://www.unibuc.ro/eBooks/biologie/geomed/index.htm)

Aceste experienţe criminale au fost făcute pe patrioti chinezi care au participat la miscarea de rezistenţă contra ocupanţilor japonezi si pe cetăţeni sovietici pe care jandarmeria japoneză îi facea sa suporte o teribila distrugere fizica.

Asa cum a stabilit instructia, colaboratorii detaşamentelor bacteriologice au procedat la aceste experienţe criminale asupra oamenilor pe care îi supuneau unei morţi atroce cu ştiinţă şi asentimentul conducătorului şef al armatei din Kouangtoung.

Acuzatul Yamada recunoaste ca a permis experienţele pe fiinţe umane.

Yamada declara:

„Eu am... lasat sa se efectueze si, prin aceasta, am trimis la moarte chinezi, rusi si manciurieni adusi pentru aceste experienţe de către jandarmeria armatei din Kouangtoung si misiunile militare japoneze care imi erau subordonate"(vol.18 pag.174).

Interogat in calitate de martor la experienţele facute cu scopul de a inocula tifosul oamenilor, Furuichi declara:

„...Pe la inceputul anului 1943 am participat pentru prima data la experienţe de inoculare a tifosului la detinuţi din inchisoarea detaşamentului nr.731, făcute din ordinul lui Tabei, şeful serviciului nr.1. Am preparat un litru de apa putin indulcita in care am introdus bacili de tifos. Apoi am adaugat apa acestui lichid care a fost distribuit la 50 de detinuţi chinezi, prizonieri de război, din câte imi amintesc, dintre care doar câtiva fusesera probabil vaccinaţi în prealabil"(vol.5, pag 308).

Interogat asupra activităţii serviciului nr.1 al detaşamentului nr.731, acuzatul Kiyoshi si Kawashima declara:

„...La detaşamentul nr.731 s-au practicat pe scara larga experienţe pentru a dovedi acţiunea microbilor ucigaşi asupra oamenilor. Erau supusi acestor experienţe patrioti chinezi si rusi pe care serviciile de contraspionaj japonez ii trimisesera la moarte" (vol.3, pag 59).

„...detaşamentul nr.731 dispunea de o inchisoare speciala unde regimul era sever si izolarea completa.Aici erau detinuţi oameni asupra carora se faceau experienţe si pe care colaboratorii detaşamentului, pentru a pastra secretul, îi denumeau "bate" (vol.3, pag.146).

Experienţe inumane pe fiinţe vii erau de asemenea facute, in conditi de campanie, in apropierea zonelor de război, pe poligoane amenajate in acest scop. Prizonierilor li se puneau lanţuri şi cătuşe de fier, după care se incerca asupra lor acţiunea diferitelor produse bacteriologice.

Acuzatul Kawashima declara:

„...Am avut personal ocazia sa asist de doua ori la poligonul Anta, la experienţe de inoculare a microbilor la oameni, in condiţii de campanie. Prima data am fost la poligon la sfârşitul anului 1943. Fusesera adusi 10 oameni in aceea zi. Au fost atasati de lanţuri bine fixate in sol, la 5 metrii distanta fata de altii. La 50 metri de acest loc s-a produs explozia unei bombe de fragmentaţie, cu ajutorul curentului electric. Schijele au rănit mai multi oameni, contaminându-i în acelaşi timp, asa cum am aflat apoi, cu antrax, căci bomba continea acesti microbi..."

„A doua oara am asistat la o alta experienta facuta la poligon in primavara lui 1944. Ca si in primul caz, zece oameni au fost legati in lanţuri. Apoi, la zece metri de ei, a fost făcut să explodeze un balon plin cu bacili de ciumă" (vol.14, pag 42).

Si acuzatul Toshidide Nishi, care a participat si el la experienţe criminale la poligonul situat aproape de statia Anta, a declarat:

„...In ianuarie 1945, in prezenta mea, pe poligonul detaşamentul nr.731 de la statia Anta, locotenent-colonelul Ikari, şeful serviciului nr. 2 al detaşamentului, si Futaki, colaborator ştiinţific al aceluiasi serviciu, au procedat la o experienta asupra a zece chinezi, prizonieri de război, pentru a le inocula gangrena gazoasă. Cei zece au fost pusi in lanţuri la 10-20 metri unul de altul, apoi s-a provocat explozia unei bombe cu ajutorul curentului electric.Rezultat: cei zece chinezi au fost raniti de schije purtatoare al gangrenei gazoase. După o săptămână toti au murit în chinuri groaznice"(vol.7, pag.113).

Cadavrele victimelor au fost incinerate in crematoriul detaşamentului nr. 731, construit in mod special in imediata apropiere a inchisorii.

Interogati despre acest subiect, martorii si acuzaţii au povestit despre torturi atroce, violenţe şi chinuri pe care erau făcuţi să le suporte toţi cei care se găseau in temniţele închisorii in teroarea detaşamentului 731 ca "material experimental".

Marorul Kurakazu a declarat:

„...La fiecare etaj erau mai multe camere care serveau drept laboratoare; la mijloc celule unde erau detinuţi, obiect al experienţelor.După cum mi-a spus adjutantul Tasaka, in detaşament acesti oameni erau numiti "bate". Imi amintesc foarte bine ca in afara de chinezi se mai aflau acolo si rusi. Am văzut chinezi intr-o celula.....Toti acei detinuţi din celule aveau lanţuri la picioare...trei chinezi nu aveau degete, ceilalti nu mai aveau decât falangele. Yoshimura mi-a explicat ca era rezultatul experienţelor de congelare pe care le practicau asupra lor..." (vol.2, pag.371).

Interogat in calitate de martor, Yamagishi, fostul şef-adjunct al taberei japoneze „Hogoin", a declarat:

„...Nu-mi amintesc numele tuturor celor care au fost trimisi la detaşamentul nr.731 pentru a fi anihilati. Pastrez până in prezent amintirea următoarelor persoane: ...Soldatul armatei sovietice, Demetchenko, care a refuzat total sa dea informatii, de orice gen ar fi, despre Uniunea Sovietica. Cu aprobarea mea, asupra lui s-a uzat de violenta. Judecatorii sai de instructie la-u supus torturii suspendandu-l de o barna, atarnat de maini sau de picioare. Demetchenko n-a spus totusi nimic.

Am decis atunci sa-l suprim si l-am trimis, in acest scop, la detaşamentul nr. 731" (vol.2, pag.174).

Martorul Iijima a vorbit si el despre transferul cetăţenilor sovietici detinuţi in tabara "Hogoin", pentru a fi suprimati.

„...In total, am trimis de mai multe ori, din tabara "Hogoin", la o moarte sigura, vreo patruzeci de cetăţeni sovietici care mureau in timpul experienţelor..." (vol.6, pag. 242).

Prizonierii ajunsi la detaşamentul nr.731 erau supusi unor experienţe inumane până cand survenea moartea.

„Dacă detinutul, căruia i se inoculasera microbi ucigaşi, se vindeca, aceasta nu-l ferea de noi experienţe, a declarat acuzatul Kawashima. Acestea durau până in momentul in care el murea ca urmare a unor infectări. Erau ingrijite persoanele contaminate, experimentându-se asupra lor diferite metode de tratament; erau hranite normal si atunci

când ele erau complet restabilite, erau refolosite pentru noi experienţe inoculându-li-se alte bacterii. In orice caz, nimeni nu iesea viu din această fabrica a mortii" (vol.3, pag 60).

Conform instructiunilor primite si după înţelegerea cu sefii detaşamentelor, serviciile jandarmeriei japoneze si misiunile militare japoneze din Manciuria trimiteau detaşamentelor prizonieri chinezi si manciurieni, dar si cetăţeni sovietici, care serveau drept "material special" pentru "cercetări". Pentru a pastra secretul, a fost prevăzuta in documentele oficiale ale jandarmeriei o rubrica numita "expediti speciale".

Martorul Takeo Tchibana, ex-consilier japonez al jandarmeriei armatei din Mandchoukouo, a declarat:

„...exista o categorie de inculpati care trebuiau sa fie suprimati de către serviciul special al conducerii jandarmeriei a carei comanda o aveam. Din ea faceau parte partizani, persoanele foarte ostile autoritatilor japoneze din Manciuria si altii.Acesti detinuţi nu erau deferiti tribunalelor, caci noi ii expediam la detaşamentul bacteriologic nr.731 in scopul exterminarii..." (vol.6, pag 95).

Un alt martor, Kimura, ex-ofiter de ordonanta al şefului jandarmeriei japoneze din Kharbin, a confirmat la interogatoriu ca in cursul unei discutii care a avut loc in prezenta lui intre Kaoru Kasuga, sef al directiei jandarmeriei din Kharbin, si generalul Ishii, sef al detaşamentului nr. 731, acesta din urma a exprimat asigurarea ca el va continua sa primeasca detinuţi pentru " experienţele"sale, la fel ca si până atunci (vol.2, pag. 194).

Documentele oficiale ale conducerilor jandarmeriei japoneze gasite de trupele sovietice in arhivele nipone din Manciuria, confirma ca, începând din 1939 si după aceea,au existat "expediţii speciale" de detinuţi. A fost gasit ordinul nr. 224 al generalului-maior Shirokura, sef al jandarmeriei armatei din Kouangtoung, referitor la o „expediţie speciala" din 1939, de 30 prizonieri destinati detaşamentului lui Ishii (vol.17, pag. 35-38).

Acuzatul Kiyoshi Kawashima a facut declaraţii referitoare la exterminarea masiva a prizonierilor:

„Se aduceau in fiecare an intre 500 si 600 de detinuţi la detaşamentul nr.731. Am văzut colaboratori ai serviciului nr.1 al detaşamentului preluându-i in grupuri din mainile jandarmeriei" (vol.3, pag. 59).

„...In virtutea informatiilor de care dispun datorita pozitiei serviciului meu in detaşament pot spune ca cel putin 600 de persoane mureau in fiecare an in detaşamentul nr.731, ca urmare a experimentelor" (vol.3, pag.146).

„...De-a lungul celor cinci ani in care detaşamentul s-a aflat la statia Pingfan, din 1940 până in 1945, cel putin 3000 de persoane au trecut prin aceasta fabrica a mortii; ele au sucombat ca urmare a inocularii microbilor ucigaşi. Ignor numarul celor care au murit inainte de 1940" (vol.3, pag.60-61).

Crime asemănătoare s-au facut in detaşamentul nr.100, in care sectiunea a sasea a serviciului nr.2 se ocupa in special de aceste experienţe asupra oamenilor vii.

Apreciind activitatea detaşamentului nr.100, martorul Akira Hataki, angajat al laboratorului acestui detaşament, a declarat:

„...detaşamentul nr.100 al armatei din Kouangtoung se numea antiepizootic, dar in realitate era un detaşament bacteriologic, deoarece se cultivau, pentru a fi multiplicati

bacili de morva[1)], de antrax, de ciuma bovinelor, adica ai agentilor epizootici. In detaşamentul nr.100 acţiunea microbilor era studiata prin experienţe facute pe animale si fiinţe umane. Detaşamentul dispunea in acest scop de cai, vaci si alte animale. De asemenea existau si fiinţe umane intr-o cladire izolata. Stiu aceasta pentru ca am văzut-o eu insumi" (vol.13, pag.111).

Un alt martor, Mitsuyoshi Fukuzumi, medic veterinar al detaşamentului nr.100, a declarat:

„ ...In calitate de centru de experimentare, detaşamentul nr.100 avea un personal ştiinţific: bacteriologi, chimisti, medici veterinari si agronomi. Toate lucrările acestui detaşament vizau pregătirea unui război bacteriologic si de sabotaj împotriva Uniunii Sovietice. Colaboratorii acestui detaşament si ai filialelor sale se acupau cu cercetări ştiinţifice...pentru a gasi procedeele de folosire masiva a microbilor şi a otrăvurilor violente destinate la distrugerea masiva a animalelor si oamenilor."

„...Pentru a stabili eficacitatea acestor otrăvuri s-au efectuat experienţe pe animale si fiinţe umane vii..." (vol.13, pag.48).

Acuzatul Mitomo, care a servit in detaşamentul nr.100 a recunoscut ca el insusi a trimis la moarte mai multi prizonieri care fusesera folositi la experienţe inumane (vol.12, pag. 192).

Mitomo a declarat:

„...Iata cazul la care ma refer. In august 1944, s-au efectuat timp de doua săptămâni experienţe pe un rus. Organismul sau fiind epuizat, Matsui a dat ordin ca acest rus sa fie ucis introducându-i-se in organism cianura de potasiu... Sub pretextul de a-l

---

[1)] **Morva** este determinată de bacilul Pseudomonas mallei din familia Brucellaceae, genul Actinobacillus, care se dezvoltă sub forma unor colonii galbene ca mierea, apoi brun-roşcate care exală un miros aromat caracteristic, uşor de sesizat. La animale, morva apare sub forma unor epizootii extinse în Asia Centrală şi Orientul Mijlociu (unde peste 20 % din numărul total al cailor sunt infectaţi) şi sporadic în Africa de Nord şi America de Sud. În aceste regiuni, caii formează principalul rezervor de infecţie, la care se adaugă asinii, catârii şi cămilele care joacă un rol deosebit în epidemiologia morvei, materialul său infecţios fiind format din secreţiile respiratorii şi puroiul leziunilor cutanate ale acestor animale. Transmiterea infecţiei la om se realizează, în majoritatea cazurilor, prin contact direct, cei mai expuşi fiind medicii veterinari şi îngrijitorii de animale, motiv pentru care morva este considerată o boală profesională; dar ocazional, ea se poate transmite şi pe cale indirectă, prin intermediul unor obiecte contaminate aparţinătoare unei persoane bolnave, sau pe cale digestivă. În toate situaţiile, bacilul morvos pătrunde prin tegumentul sau mucoasele victimei (în special mucoasa nazală) şi se propagă prin vasele limfatice, determinând formarea unor adevărate cordoane de adenite regionale pentru ca, apoi, să se disemineze pe cale sanguină în întregul organism, localizându-se în diferite ţesuturi şi organe, dar cu predilecţie în plămâni (morva respiratorie) sau ţesutul cutanat (morva cutanată). În cazul morvei respiratorii, boala debutează cu febră, frisoane, cefalee, greaţă şi artralgii, degenerând într-o formă gravă de septicemie, însoţită de abcese musculare şi erupţii cutanate care se extind spre căile bronhopneumonice, provocând dispneea şi moartea în mai puţin de 8-10 zile de la contaminare. În cazul morvei cutanate, evoluţia este la fel de letală, dar mai prelungită (1-2 ani), manifestându-se prin apariţia unor abcese torpide purulente care debilizează treptat întregul organism. În ambele cazuri, chimioprofilaxia (administrarea de antibiotice active) este o metodă eficientă de prevenire a morvei în regiunile endemice, dar aceasta nu ar avea eficienţa scontată dacă nu ar fi dublată de severe măsuri de control veterinar pentru depistarea şi izolarea cazurilor de morvă animală. (după Universitatea Bucureşti, Facultatea de medicină veterinară). Ionac Nicoleta, **Mic tratat de geografie** medicală, 2003 (http://www.unibuc.ro/eBooks/biologie/geomed/index.htm)

ingriji, i s-a facut o injectie...cu cianura de potasiu. Moartea a fost instantanee. Eu sunt cel care i-am facut aceasta injectie in celula sa...

La inceputul lui septembrie 1944, locotenentul Nakazima, in prezenta mea, a ordonat unui jandarm sa impuste doi rusi in cimitirul animalelor, unde acestia au fost apoi ingropati. Au fost executati pentru ca, tinand cont de starea lor de epuizare, ei nu mai puteau servi pentru noi experienţe" (vol.12, pag. 149).

In afara de experienţele criminale care vizau infectarea prizonierilor cu ciuma,ca si cu alte maladii infectioase grave, detaşamentul nr.731 se ocupa si cu alte experienţe inumane, cum ar fi congelarea extremitatilor. Prizonierii erau fortati sa tina bratele si picioarele in vase speciale umplute cu gheaţă, până la producerea degeraturilor.

Martorul Furuichi a declarat:

„...Ruşi, manciurieni, chinezi, mongoli, cu lanţuri la picioare erau expusi gerului in grupe de la 2 la 16 persoane. Erau fortati sa-si afunde mainile goale (uneori una după alta, uneori ambele in acelasi timp) in vase pline cu apa si apoi sa si le expuna umede la ger un timp cuprins intre 10 minute si doua ore, in functie de temperatura aerului. Atunci când bratele lor erau inghetate, erau condusi in laboratorul inchisorii" (vol.5, pag.317).

In majoritatea cazurilor, aceste experienţe criminale provocau gangrena, amputarea membrelor sau moartea acestor oameni supusi unor experienţe ce aveau drept scop gasirea de mijloace de combatere a degerării membrelor in timpul operaţiuni lor militare viitoare contra Uniunii Sovietice.

FOLOSIREA ARMEI BACTERIOLOGICE IN RĂZBOIUL CONTRA CHINEI

Pregătindu-se pentru un război bacteriologic la scara mare, din 1940, imperialistii japonezi au facut partial uz de arma bacteriologică in războiul de agresiune pe care l-au declansat contra Chinei.

In cursul verii 1940, o expediţie bacteriologică speciala, condusa de generalul Ishii, sef al detaşamentului nr.731, a fost trimisa in China centrala, in zona operaţiuni lor militare. Aproape de Nimpo, avioanele detaşamentului nr.731, au infectat teritoriul dusmanului cu purici purtatori de ciuma, fapt in urma caruia a izbucnit in aceasta zona o epidemie de ciumă (vol.3, pag. 73).

Interogat asupra organizarii expediţiei sus mentionată, acuzatul Tomio Karasawa a declarat:

„...In al doilea semestru al anului 1940, am primit de la comandantul Suzuki, şeful meu imediat, ordinul de a prepara 70 kg de bacili de febra tifoidă[1)] si 50 kg de bacili de

---

1) **Febra tifoidă** este o boală infecţioasă acută şi transmisibilă, specifică omului, determinată de bacilul tific (Salmonella typhi) care pătrunde în sânge pe cale digestivă, afectând sistemul limfatic intestinal și producând febră continuă, stare tifică, pete lenticulare, splenomegalie şi tulburări digestive.

Bacteria răspunzătoare pentru apariţia stării tifice specifice face parte din familia Enterobacteriaceae, genul Salmonella şi posedă trei tipuri de antigeni: O (somatic), H (flagelar) şi Vi (virulent) localizaţi pe suprafaţa corpului microbian, conferindu-i un înalt grad de rezistenţă faţă de mijloacele de apărare ale organismului uman sau mediul extern, unde poate supravieţui timp de 1-5 luni în sol, 2-3 luni în apă sau 25 zile în materiile fecale, în condiţii de întuneric, răcoare şi uscăciune.

Febra tifoidă este răspândită pe întregul glob, sub formă sporadică sau endemo-epidemică, în ultimele decenii înregistrând totuşi un declin continuu ca urmare a progresului serviciilor de igienă şi salubritate publică. Cu toate acestea, febra tifoidă continuă să reprezinte un mare pericol epidemiologic din cauza menţinerii surselor necunoscute de infecţie umană. Morbiditatea de gen este influenţată şi de sezon, în acest sens arătând că febra tifoidă prezintă o curbă epidemică sezonieră cu maximul în timpul verii şi toamnei, iar receptivitatea este generală, frecvenţa bolii scăzând treptat cu vârsta din cauza posibilelor efecte de imunizare dobândite de adulţi şi bătrâni prin tot felul de infecţii subclinice.

Principalul rezervor de infecţie este, în exclusivitate, omul care poate fi purtător de bacili tifici pentru o perioadă determinată (purtător temporar) când, în condiţii de convalescenţă, poate elimina bacili patogeni timp de 3 luni, prin fecale, sau pentru toată viaţa (purtător cronic), eliminând bacili tifici în mod continuu sau intermitent pe cale intestinală (10^{-11} bacili tifici pe gram de materii fecale) sau urinară (mai puţin frecventă, dar mai periculoasă). Febra tifoidă se transmite prin contact direct cu bolnavii sau purtătorii de bacili tifici în condiţiile nerespectării unor norme minime de igienă personală şi sanitară sau cu ocazia unor deplasări turistice în zone contaminate ("tifoida de concediu"), precum şi prin contact indirect, prin intermediul muştelor sau consumului de alimente şi apă contaminate de purtători (în acest ultim caz amintind că epidemiile hidrice au un caracter exploziv fiind urmate de un "evantai" de cazuri secundare de contact).

Poarta de intrare a infecţiei în organism este reprezentată de tubul digestiv, bacilii tifici fiind transportaţi, odată cu alimentele contaminate ingerate, în intestinul subţire, unde găsesc condiţii favorabile de multiplicare şi invazie a organismului prin intermediul căilor limfatice şi sanguine. Prin pătrunderea bacililor tifici în sânge se declanşează o stare de intoxicaţie generală, denumită stare tifică, determinată de endotoxina tifică cu efect neurotrop şi leucopenizant. Endotoxinele eliberate prin distrugerea bacililor tifici acţionează **in situ** asupra terminaţiilor nervoase simpatice, din regiunea mezenterică, rezultând tulburări vasculare, ulceraţii intestinale, meteorism, diaree etc., iar dacă acestea se resorb în sânge, atunci ele provoacă hipertermie şi stare tifică (intoxicaţia sistemului nervos central).

În mod schematic, febra tifoidă netratată cu antibiotice evoluează clinic în 4 faze distincte, curba de temperatură având aspectul unui trapez, în care latura ascendentă corespunde primei perioade a oscilaţiilor invazive, curba continuă cuprinde perioada de stare de 2 săptămâni din faza 2 şi 3, iar latura descendentă corespunde oscilaţiilor terminale din faza 4. În 4/5 din numărul total de cazuri, debutul bolii este lent, cu manifestări generale de febră care creşte constant în intensitate, cefalee persistentă, oboseală, ameţeli, dureri musculare, insomnie şi anorexie. Deseori, apare şi bronşita difuză, iar splina se măreşte constant. După această primă stare de instalare a bolii, care durează 5-7 zile, febra atinge valori maxime (39-40^0 C), devenind continuă ("febra de platou"), ceea ce înseamnă că starea tifică, corespunzătoare perioadelor 2 şi 3 din simptomatologia bolii, se află la apogeu. De cele mai multe ori, în această fază, apare delirul (bolnavii agitând mâinile după obiecte imaginare), cefaleea este maximă, tegumentul foarte uscat dezvoltă erupţii lenticulare ("rozeola tifică"), sistemul digestiv prezintă semne hiposecretorii, abdomenul este pronunţat şi dureros, splina şi ficatul se măresc, inima îşi diminuează sensibil activitatea, sângele îşi modifică formula leucocitară, respiraţia devine greoaie, iar sistemul nervos intens intoxicat determină hipoacuzie, apatie, adinamie şi indiferenţă, mergând în formele mai grave până la prostaţie şi stare confuzională, care trădează infecţii meningeale sau meningoencefalitice. Perioada de declin din ultima fază de evoluţie a bolii se caracterizează prin scăderea treptată a febrei (sub forma unor ample oscilaţii de la zi la noapte), accentuarea senzaţiei de foame şi intensificarea volumului şi frecvenţei urinare.

Evoluţia obişnuită a febrei tifoide poate fi scurtată prin tratamentul cu antibiotice, în acest caz starea de afebrilitate survenind la 4-10 zile de la tratament, dar în absenţa tratamentului, ea se poate prelungi până la 86-106 zile. Recrudescenţele manifestate prin perioade de revenire a febrei apar în faza de declin a bolii, înainte ca bolnavul să intre în afebrilitate, iar recăderile (recidivele) sunt posibile în primele 8-15 zile de convalescenţă în 9-12% din cazuri ca urmare a persistenţei unor focare de bacili tifici în zonele necrotice ale formaţiunilor limfatice, la adăpost de acţiunea anticorpilor şi antibioticelor. Reîmbolnăvirile de febră tifoidă prin noi infecţii sunt cu totul excepţionale deoarece în majoritatea cazurilor, se dobândeşte un anumit grad de imunitate. Rata mortalităţii se menţine în limite relativ scăzute (sub 1%), iar cazurile letale înregistrate se datorează mai mult unor complicaţii digestive (hemoragie şi perforaţie intestinală), cardiovasculare (miocardită şi flebită), hepatice (hepatită), respiratorii (bronhopneumonie), urinare (prostatită) şi neuronale (encefalită), decât manifestărilor tifice caracteristice. În general însă, frecvenţa tifoidei depinde de vârsta indivizilor (copiii şi bătrânii contractând-o mai repede decât celelalte persoane), masivitatea infecţiei, starea de rezistenţă a organismului, precocitatea tratamentului ş.a.m.d., dar un rol deosebit în menţinerea sa sub control îl au măsurile profilactice

holeră. Comandantul Suzuki mi-a explicat cu aceasta ocazie ca acest ordin venea de la şeful detaşamentului, generalul Ishii, care pregatea o expediţie speciala in vederea folosirii microbilor contra armatei chineze...Am executat acest ordin. Pe de alta parte, stiam, pentru ca-l auzisem spunând unor colaboratori ai serviciului nr.2, ca acest serviciu crescuse pentru expeditia generalului Ishii 5 kg de purici infectati cu ciuma, in scopul de a răspândi aceasta epidemie.In septembrie 1940 generalul Ishii si un grup de alti ofiţeri ai detaşamentului s-au deplasat la Hankeou, de unde au revenit in decembrie al aceluiaşi an. După intoarcerea lor la detaşament, ofiţerii care-l acompaniasera pe generalul Ishii in aceasta calatorie au declarat ca folosirea puricilor infectati cu ciuma dăduse rezultate favorabile. Ca urmare a răspândirii puricilor izbucnise o epidemie de ciuma. Comandantul Nozaki, membru al expediţie, mi-a aratat in sprijinul afirmatiei sale, un jurnal chinezesc cu un articol in care se arata ca se declarase epidemie de ciuma in imprejurimile localitatii Nimpo. Autorul articolului tragea pe buna dreptate concluzia ca japonezii provocasera aceasta epidemie, existând martori care zarisera in zona un avion japonez care lansa ceva de la joasa altitudine. Am citit eu insumi acest articol" (vol.4, pag. 43).

Acuzatul Toshidide Nishi care a văzut el insusi, la detaşamentul nr.731, un film documentar secret ilustrand operaţiuni le de război ale unui grup bacteriologic japonez contra trupelor chineze, a declarat:

„...Cadrele filmului au fost proiectate pe ecran: recipiente speciale au fost fixate pe avioane. O inscripţie spunea că ele conţin purici infestaţi cu ciuma... Avionul a fost filmat in plin zbor deasupra liniilor adverse. La sol se zărea o mişcare de trupe chineze şi de asemenea o localitate."

Nishii declara in continuare ca s-a prezentat pe ecran si atacul bacteriologic si sfârşitul acestei operatiuni:

„Avionul se intoarce la aerodrom. Urmează un text scris: „Operaţiunea s-a terminat". Ishii si Ikari coboara din avion. Urmează textul: „Rezultatele". Pe ecran apare un ziar chinez şi traducerea în japoneză. Jurnalul chinez relatează că in regiunea Nimpo a fost declarată o violentă epidemie de ciumă" (vol.7, pag. 58).

În afara de declaraţiile sus mentionate ale acuzaţilor Karasawa si Nishi, trimiterea unei expediţii militare pe teatrul de operaţiuni militare din china centrala este confirmata prin documentele descoperite in arhivele armatei japoneze din Kouangtoung. S-a gasit un ordin al generalului Umezu, ex-comandant sef al armatei japoneze din Kouangtoung, datat 25 iulie 1940, nr.659-Hei, care ordona şefului caii ferate de campanie a armatei din Kouangtoung sa transporte in china centrala un grup de colaboratori ai detaşamentului nr.731 si o incarcatura speciala de natura absolut secreta. S-a mai gasit si ordinul nr.178 din 26 iulie 1940, dat de generalul-locotenent Kusaba, sef al căii ferate de campanie al armatei din Kouangtoung, care executa de fapt ordinul generalului Umezu. Kusaba sublinia si el aici natura secreta a incarcaturii. Se spunea ca din acest motiv expeditia speciala nu trebuia sa figureze in orar. Ordinul fixa itinerariul pe care aceasta incarcatura trebuia sa-l urmeze: Pingfan-Kharbin-Moukden-Changhaikouan-Tientsin (vol.15, pag.35-39).

---

permanente care urmăresc nu numai identificarea, izolarea şi tratarea surselor de infecţie prin declararea şi spitalizarea obligatorie a bolnavilor, ci şi supravegherea şi prevenirea contaminării apei şi alimentelor sau protecţia masei receptive prin inocularea vaccinului antitifoidic, dar, mai ales, prin promovarea unei educaţii sanitare superioare. *(Ionac Nicoleta, **Mic tratat de geografie medicală**, 2003, http://www.unibuc.ro/eBooks/biologie/geomed/index.htm)*

In 1941 a avut loc o expediţie a detaşamentului nr. 731 in China centrala, in imprejurimile orasului Tchangte. In cursul acestei expediţii, avioane japoneze au infectat localitatea cu purici purtatori de ciuma.

In 1942 când trupele japoneze se repliau intr-unul din sectoarele operaţiuni lor militare din China centrala, detaşamentul nr. 731 a organizat o noua expediţie.

Acuzatul Karasawa declara ceea ce urmeaza referitor la pregatirile acestei expediţii:

„...expeditia intreprinsa sub comanda generalului Ishii contra trupelor chineze, se situeaza la mijlocul anilor 1942.

...La ordinul comandantului Suzuchi, deja mentionat, s-au pregatit sub comanda mea, in vederea acestei expediţii, 130 kg de bacili de paratifoidă[1)] si antrax. Din cate stiu, in cursul acestei expediţii s-au folosit si purici drept agenti propagatori de epidemii...Pentru a duce la bun sfârşit aceasta expediţie s-a instalat la comanda unui grup in China centrala, unde trupele japoneze bateau in acel moment in retragere. Membrii expediţiei au profitat de aceasta pentru a răspândi microbi pe teritoriile abandonate pentru a infecta trupele chineze care incepusera ofensiva" (vol.4, pag.44).

Un alt acuzat, Kiyoshi Kawashima, confirma in intregime declaraţiile acuzatului Karasawa:

[1)] **Febrele paratifoide**, asemănătoare din punct de vedere clinic, cu febra tifoidă, sunt boli infecţioase acute, determinate de bacilii paratifici A, B şi C care aparţin familiei Enterobacteriacidae, genul Salmonella.

Paratifoida A, produsă de enterobacteria Salmonella paratyphi A, este mai răspândită în Orientul Mijlociu şi Îndepărtat, manifestându-se sporadic sau în epidemii, ca rezultat al contaminării apei potabile sau alimentelor. De la rezervorul uman de infecţie, ea se diseminează fie prin contact direct, fie prin contact indirect, prin consumul apei sau alimentelor infestate. Tabloul clinic al paratifoidei A este întru totul asemănător celui al febrei tifoide atât prin simptomatologia specifică (curba termică fiind aproape identică celei tifoide), cât şi prin severitatea evoluţiei patologice (cu aceleaşi complicaţii şi rată a mortalităţii).

Paratifoida B, datorată acţiunii bacilului Salmonella schottmülleri sau paratyphi B, este mai frecventă în sudul Europei şi Orientul Mijlociu şi prezintă unele particularităţi care o deosebesc de febra tifoidă obişnuită. În primul rând, debutul său este mai brusc, iar durata medie a bolii este mai scurtă (20-21 de zile), evoluţia sa fiind, de cele mai multe ori, uşoară, cu rare complicaţii intestinale şi mortalitate redusă. În al doilea rând, febra este neregulată, iar erupţia, când se produce, este mai bogată, asociindu-se cu herpesul peribucal. Tulburările digestive sunt dominate de anorexie, vărsături şi diaree, care este mai frecventă ca în febra tifoidă, iar starea tifică, în general, mai puţin evidentă, ceea ce înseamnă că posibilele complicaţii sunt procentual mai reduse.

Paratifoida C poate fi determinată de bacteriile din grupul Salmonella hirschfeldii sau paratyphi C şi Salmonella cholerae suis (care generează tipul tifoidic septicemic) şi este foarte răspândită în zona temperată a Asiei. Dintre salmonelele din grupul C, numai S.paratyphi C realizează forma clinică de paratifoidă, celelalte specii din acest grup declanşând septicemii severe. Forma tifoidică propriu-zisă se aseamănă cu o severă febră tifoidă, prezentând dese simptome de icter, dar spre deosebire de aceasta, în paratifoida C nu apar leziuni intestinale caracteristice. Cu toate acestea, evoluţia ei este foarte gravă, rata mortalităţii fiind destul de ridicată.

Diagnosticul pozitiv al paratifoidelor este sugerat de starea febrilă caracteristică, dar confirmarea lui nu se poate face decât prin examenul bacteriologic care trebuie să deceleze tipul paratific de agent patogen. În toate cazurile, tratamentul cu antibiotice îşi demonstrează eficienţa, dar în cazul paratifoidei C, acesta acţionează cu dificultate din cauza comportării variate faţă de antibiotice a salmonelelor din acest grup. În orice caz, profilaxia igienico-sanitară reuşeşte întodeauna să elimine riscul paratifoidelor. (Ionac Nicoleta, **Mic tratat de geografie medicală**, 2003, http://www.unibuc.ro/eBooks/biologie/geomed/index.htm)

„...În iulie 1942, in urma pregatirilor preliminare, expeditia compusa din mai multe grupe s-a deplasat in China centrala...” „Era vorba de aceasta data de folosirea terestră a armei bacteriologice, iar infectarea teritoriilor se efectua prin acte de sabotaj.”

„Trupele chineze care duceau ofensiva au patruns in zona infectată supunându-se acţiunii armei bacteriologice.”

După cum reiese din declaraţiile martorului Takayuki Mishina, ex-sef al serviciului de informatii si spionaj al statului major al armatei a treisprezecea japoneze, colaboratorii detaşamentului bacteriologic „Ei” au luat şi ei parte la această operaţiune. (vol.6, pag. 307).

INTENSIFICAREA PREGĂTIRILOR DE RĂZBOI BACTERIOLOGIC CONTRA U.R.S.S

In 1941, după agresiunea perfida a germaniei hitlerista contra U.R.S.S., militarii japonezi care asteptau un moment propice pentru a intra in război contra Uniunii Sovietice, au activat cu putere formarea si pregătirea in Manciuria a detaşamentelor si filialelor lor pentru războilu bacteriologic.

In conformitate cu planul „Kan-Toku-En” (adica, planul de desfasurare al armatei japoneze din Kouangtoung pentru agresiunea contra U.R.S.S. adoptat in cursul verii 1941), detaşamentele nr.731 si 100 organizasera un sistem de antrenament special, cu intentia ca ofiţerii si subofiţerii sa invete mânuirea si folosirea armei bacteriologice.

Generalul-locotenent Takaatsu Takaashi, ex-sef al serviciilor veterinare al armatei din Kouangtoung, a declarat:

„...După aparitia planului de operaţiuni „Kan-Toku-En”, s-au format in apropierea statului major al fiecarei armate cantonate in Manciuria detaşamente „epizootice”, al caror comandament era exercitat de medici specialisti in bacteriologie, veniti de la detaşamentul nr.100... Initiativa formarii acestor detaşamente aparţinea biroului de operaţiuni nr.1 al Statului major general al armatei japoneze...Detaşametele epizootice aveau misiunea sa pregateasca si sa duca războiul bacteriologic, sa efectueze acte de sabotaj contra Uniunii Sovietice...” (vol.11, pag. 53-54).

Vorbind despre intensificarea pregatirilor Japoniei pentru războiul bacteriologic, in 1941, acuzatul Kawashima a declarat:

„...In vara anului 1941, de la inceputul războiului Germaniei contra Uniunii Sovietice, in cursul unei vizite pe care am facut-o generalului Ishii in prezenta sefilor de servici, locotenent-colonelul Murakami si colonelul Akira Oota, generalul Ishii, vorbind despre necesitatea intensificarii actiunii detaşamentului ne-a citit ordinul şefului Statului major general al Japoniei, care evidentia ca trebuie amplificate cercetările asupra microbilor ciumei, folositi ca mijloace pentru războiul bacteriologic. Documentul insista in special asupra necesitatii de a se trece la cresterea unor mari cantitati de purici, agenti purtatori ai ciumei” (vol.3, pag. 28-29).

Apreciind starea de preagatire a Japoniei pentre războiul bacateriologic in momentul agresiunii Germaniei hitleriste contra U.R.S.S., acuzatul Nishi, ex-sef al serviciului de antrenament si instructie al detaşamentului nr.731, a declarat:

„...In momentul agresiunii Germaniei contra Uniunii Sovietice in 1941 si a concentrarii armatei din Kouangtoung in Manciuria la frontierele U.R.S.S., munca de cercetare realizata de detaşamentul nr.731, in vederea crearii de mijloace eficace de atac bacteriologic, era in mare terminata. Din acel moment detaşamentul a lucrat pentru perfectionarea procedeelor de crestere masiva a microbilor si mijloacelor de a-i răspândi. S-a constatat ca, bacilii de ciuma constituiau mijlocul de agresiume cel mai eficace" (vol.7, pag.124).

In 1942, detaşamentele nr.731 si 100, au efectuat recunoasteri in regiunile frontierelor Uniunii Sovietice in vederea pregatirii războiului bacteriologic. Cu mult înainte detaşamentul nr.1, la ordinele statului major al armatei japoneze din Koungtoung, expediase sistematic grupe bacteriologice la frontierele Uniunii Sovietice. In scop de sabotaj aceste grupe au infectat, timp de mai multi ani, rezervoarele de apa situate la frontiera, in special in regiunea unde râurile Soungari si Oussouri se varsa in fluviul Amour (regiunea Celor Trei Rauri).

Aceste fapte au fost stabilite conform declaraţiilor acuzaţilor Hirazakura si Mitomo, dar si ale martorului Yoshikawa si altii. (vol.12, pag. 194 si 192; vol.13, pag. 57-58).

Pentru a verifica eficacitatea armei bacteriologice, detaşamentul nr. 100 a procedat, in septembrie 1944, pe poligonul detaşamentului nr.731, situat in apropierea statiei Anta, la „manevre", cu participarea reprezentatilor statului major al armatei din Kouangtoung.

Martorul Mitsuyoshi Fukuzumi, care a luat parte la aceste manevre, declara:

„...S-au facut experienţe pe poligoane speciale, folosindu-se aparate si avioane speciale, cu scopul de a gasi procedee care sa permita folosirea masiva a microbilor. Aceste experienţe de mare anvergura erau numite „manevre". S-au facut „manevre" in septembrie 1944 la statia Anta... S-au efectuat aceste experienţe asupra unei cirezi de 300 de capete de bovine si ovine. Rezultat favorabil: toate animalele s-au imbolnavit si au murit. Reprezentanti ai statului major al armatei din Kouangtoung, veniti cu avionul, au asistat la aceste menevre" (vol.13, pag.49).

A doua perioada de activitate foarte intensa, desfasurata de detaşamentele nr.731 si 100 si filialele lor, in vederea pregatiri războiului bacteriologic contra Uniunii Sovietice, se afla in 1945.

Acuzatul Nishi a declarat referitor la aceasta:

„...In mai 1945, in cursul unui raport pe care l-am facut generalului Ishii, el a subliniat in mod special necesitatea intensificarii producţiei de material bacteriologic, mai ales cea a bacililor ciumei, deoarece, după parerea lui, evenimentele luau o turnura de asa natura încât necesitatea unui atac bacteriologic contra adversarilor putea sa apara in orice moment"(vol.7, pag. 130).

Ca urmare a acestor instructiuni toate filialele detaşamentului nr. 731, si-au accentuat eforturile pentru a captura si a creste un mare numar de rozătoare (soareci si şobolani), necesari multiplicarii puricilor, carora trebuia apoi sa li se inoculeze ciuma. Echipe speciale au fost formate in acest scop atat in filiale, cât si in unitatile armatei (vol.10, pag. 30, 176 si 193; vol.2, pag. 168).

Tot in cursul acestei perioade s-au intensificat lucrarile de experimentare, s-au reinnoit instalaţiile in scopul de a mări capacitatea de producţie si a se constitui stocurile de material bacteriologic.

Interogat asupra potentialului de producţie al detaşamentelor bacteriologice aflate sub ordinul sau, generalul Yamada, ex-comandant sef al armatei japoneze din Kouangtoung, a recunoscut ca doar „detaşamentul nr. 731 ar fi putut, in caz de nevoie, să furnizeze armatei japoneze materialul necesar pentru a duce războiul bacteriologic ”(vol.2, pag. 6).

* * *

Uniunea Sovietica si fortele sale armate, au anihilat planurile criminale ale clicii guvernante a Japoniei imperialiste, care vizau declansarea războiului bacteriologic.

Pătrunzând in teritoriul Manciurian, trupele sovietice au dat o teribila lovitura care a paralizat adversarul; in foarte puţin timp, ele au infrânt armata din Kouangtoung, principala forta militara a Japoniei şi a obligat Japonia imperialistă sa capituleze necondiţionat.

„...Intrarea Uniunii Sovietice in războiul contra Japoniei si avansarea impetuoasă a Armatei sovietice către interiorul Manciuriei, a declarat acuzatul Yamada, ne-au pus in imposibilitatea de a folosi arma bacteriologică contra U.R.S.S. si a altor ţări...” (vol.18, pag.133).

Putin inainte de capitulare, comandamentul japonez, pentru a sterge urmele, a distrus clădirile, instalaţiile si documentele detaşamentelor bacteriologice si ale filiarelor lor.

* * *

Astfel, instructia prealabila a stabilit ca activitatea practica a detaşamentelor bacteriologice nr.731 si 100, condusa de Statul major al Japoniei si comandantul sef al armatei din Kouangtoung, a constat in pregătirea si purtarea războiului bacteriologic, parte integranta din planul general de complot criminal urzit de clica conducatoare a Japoniei imperialiste.

Pe de alta parte, s-a stabilit ca, pentru a-si realiza planurile lor criminale, militaristii japonezi nu au dat inapoi de la nici un fel de crima, mergând până la experienţele feroce practicate pe fiinţe umane si exterminarea mai multor mii de prizonieri, carora le-au inoculat cu forţa microbi ucigaşi.

RESPONSABILITATEA PERSONALA A ACUZAŢILOR

Activitatea criminala a fiecaruia dintre acuzaţii implicati in acest proces, se traduce concret prin ceea ce urmeaza:

1. Otozoo Yamada, comandant sef al Armatei japoneze din Kouangtoung, din 1944 până in ziua capitularii armatei japoneze, a condus activitatea detaşamentelor speciale nr.731 si 100, destinate sa pregateasca războiul bacteriologic.

In acesta perioada Yamada, personal si prin intermediul ofiţerilor responsabili ai statului major, a inspectat aceste detaşamente, a ascultat rapoarte ale sefilor de detaşament si a luat masurile ncesare pentru ca aceste detaşamente sa fie intotdeauna in stare de alerta.

Prin obeservatiile personale si rapoartele sefilor detaşamentelor bacteriologuce, acuzatul Yamada era la curent cu experienţele criminale practicate pe fiinţe umane si incuraja aceste manifestări. Yamada este deci responsabil de asasinarea salbatică a mii de oameni trimisi la moarte prin inocularea microbilor ucigaşi.

Definindu-si rolul in conducerea detaşamentului nr.731, acuzatul Yamada a declarat:

„Fiind comandant sef al armatei din Kouangtoung, detaşamentul nr.731, se afla sub ordinele mele directe. Mi-am asumat conducerea tactica a detaşamentului nr.731 in ceea ce priveşte producerea armei bacteriologice si folosirea ei. Aceasta in semn că, daca ar fi trebuit sa facem uz de arma bacteriologică contra trupelor adverse, ordinul nu ar fi putut fi dat decât de mine, din moment ce detaşamentul nr.731 era o unitate militara speciala subordonata mie" (vol.18, pag.383).

In acelasi fel si detaşamentul nr. 100 era subordonat acuzatului Yamada (vol.18, pag.392).

2. Ryuji Kajitsuka, fiind, din 1939, sef al Directiei de sănătate a armatei din Kouangtoung, a asigurat conducerea imediata a activităţii detaşamentului nr.731 care se ocupa de pregătirea activa a războiului bacteriologic. Kajitsuka a fost unul dintre initiatorii cercetării procedeelor de folosire a armei bacterilogice.

Din 1931, Kajitsuka s-a bazat deseori pe Shiro Ishii, unul din ideologii războiului bacteriologic, care cerea intensificarea cercetărilor referitoare la folosirea armei bacteriologice in cadrul operaţiuni lor de război.

Aflandu-se la conducerea unui serviciu al Directiei de sănătate a Ministerului de Război al Japoniei, din 1934 până in 1936, acuzatul Kajitsuka a luat parte activa la formarea detaşamentului nr.731, pe care l-a dotat cu specialisti. El a contribuit in special la numirea lui Shiro Ishii in postul de sef al detaşamentului nr.731.

Interogat in calitate de acuzat, Kajitsuka a recunoscut ca fusese perfect la curent cu toata activitatea detaşamentului nr.731 si a filialelor sale, începând cu experienţele criminale practicate pe fiinţe vii, până la folosirea armei bacteriologice.

„...Am fost foarte bine informat, declara acuzatul Kajitsuka, referitor la experienţele facute pe fiinţe umane in detaşamentul nr.731, in scopul de a descoperi armele bacteriologice cele mai eficace. Stiam ca detaşamentul 731 folosise arma bacteriologică in anii 1941-1942 contra armatei chineze si a populaţiei civile...

Detaşamentele si serviciile medicale si sanitare ale amatei, conduse de mine, erau gata pentru războiul bacteriologic" (vol.1, pag.115, 119-121).

3. Şeful serviciilor veterinare al armatei japoneze din Kouangtoung, începând din 1941 până in ziua capitularii Japoniei, asumându-şi directia imediata a activitatilor detaşamentului nr.100, Takaatsu Takahashi, a luat parte activa la pregătirea războiului bacteriologic.

Vorbind despre rolul pe care l-a jucat in activitatea detaşamentului nr.100, acuzatul Takahashi declara:

„...Am condus pregătirea războiului bacteriologic si a actelor de sabotaj bacteriologic contra Uniunii Sovietice."

„...Am ordonat pregătirea si controlul producţiei, prin detaşamentul nr.100, a bacililor (X-MORVE), antraxului, virusului ciumei bovine si al (X-NIELLE), in scopul de a le folosi in războiul bacteriologic si in actele de sabotaj bacteriologic contra Uniunii Sovietice” (vol. 11, pag.117).

Conducând activitatea detaşamentului nr. 100 , acuzatul Takahashi a subliniat constant ideea armei bacteriologice ca unul dintre mijloacele cele mai eficace (vol. 11, pag.113, 117-120).

4. Kiyoshi Kawashima, intre 1941-1943, a fost la conducerea serviciului de producţie al detaşamentului nr.731; el a organizat fabricarea masiva a armei bacteriologice.

Acuzatul Kawashima a participat el insusi la toate „cercetările” si „experienţele” criminale practicate la scara mare pe fiinţe umane, in interiorul detaşamentului.

Acuzatul Kawashima a declarat referitor la aceasta:

„...Recunosc ca metodele de experimentare aplicate de noi pe fiinţe umane, exterminarea lor in masa cu ajutorul bacteriilor ucigase, sunt metode barbare si constituie o crima contra umanităţii” (vol.3, pag.147)

In 1942, acuzatul Kawashima a luat parte la aprovizionarea cu mijloace de lupta a unei expediţii speciale in China centrala, care avea sarcina de a folosi acolo, in cursul operaţiuni lor militare, arma bacteriologică (vol.3, pag. 141,145-147).

5. Toshidide Nishi a ocupat, din ianuarie 1943 până in 1945, postul de sef al filialei nr.673 a detaşamentului nr.731, in oraşul Sounyou; el a condus toate activitatile filialei al carei sef era, in scopul de a aproviziona detaşamentul 731 cu toate materialele necesare fabricării armei bacteriologice.

Începând din ianuarie 1944, care cumula unctiile sale si cu cele de sef al serviciului de antrenament si instructie al detaşamentului nr.731, a condus formarea de cadre pentru unitatile speciale insarcinate cu războiul bacteriologic.

Acuzatul Nishii a participat personal la experienţe criminale si inumane facute pe fiinţe umane.

In 1945,la apropierea trupelor sovietice, acuzatul Nishii dornic sa faca sa dispara urmele activităţii sale criminale, a dat foc tuturor cladirilor serviciului si documentelor filialei nr.673 al carei sef era (vol.7, pag. 108,112-115).

6. Tomio Karasawa. Ocupând din 1943 până in 1945 postul de sef de sectie al serviciului de producţie al detaşamentului nr.731, a fost un organizator activ al fabricarii masive a armei bacterilogice.

Din 1940 până in 1942 acuzatul Karasawa al luat parte activa la aprovizionarea cu microbi a expediţiilor speciale ale detaşamentului nr. 731, facute in China centrala, pentru a fi folosita acolo arma bacteriologică, in cursul operaţiuni lor militare.

Din 1943 până in 1944, acuzatul Karasawa a participat direct la experinte criminale de inoculare a microbilor ucigaşi prizonierilor (vol.4,pag. 158,162-165).

7. Masao Onoue. Sef al filialei nr.643 al detaşamentului nr 731, din octombrie 1943 până in octombrie 1945, a condus personal tot felul de cercetări referitoare la armele bacteriologice cele mai eficace si al procedeele de fabricare masiva a acestora.

„...Stiam, a declarat acuzatul Onoue, ce se efectuau in detaşamentul nr.731 lucrari de cercetare si de fabricare masiva a unor produse bacteriologice destinate războiului bacteriologic contra Uniunii Sovietice...”

„Filiala nr.643, condusa de mine, creştea rozătoare si purici infestaţi cu ciuma, pe care ii livra detaşamentului nr.731, unde acestia serveau la producerea armei bacteriologice” (vol. 8, pag. 102).

Sub conducerea acuzatului Onoue, sectia de antrenament a filialei se ocupa sistematic de formarea cadrelor speciale pentru purtarea războiului bacteriologic.

In 1945, in scopul de a masca crimele efectuate, legate de pregătirea războiului bacteriologic, acuzatul Onoue a distrus instalaţiile si toate documentele filialei (vol.8, pag.98,102-104).

8. Shunji Sato. Din 1941 până in 1943 a fost şeful detaşamentelor”Nami” si”Ei” ;din 1944 sef al serviciului de sănătate al Armatei a Cincea, care facea parte din armata japoneză din Kouangtoung, Sato a condus activitatea filialei nr.643 a detaşamentului nr.731.

Asumandu-si conducerea detaşamentelor ”Nami” si ”Ei”, acuzatul Sato a luat parte activa la cercetarea si producerea armei bacteriologice.

Mai târziu, in postul de sef al serviciului de sănătate al Armatei a Cincea, acuzatul Sato a dat ajutor si sprijin activ filialei nr.643 pentru cresterea producţiei de material bacteriologic. El a lansat un ordin expres unităţilor Armatei a Cincea, sugerându-le sa captureze rozătoare si sa le livreze acestei filiale.

La interogatoriul acuzatul Sato a declarat:

„In calitatea mea de sef al detaşamentului ”Ei”... conduceam lucrarile de cercetare si producere masiva a armei bacteriologice. Detaşamentul ”Ei” din Nankin dispunea de instalaţii puternice si specialisti in bacteriologie si producea pe scare larga bacterii ucigase.

Sub conducerea mea...seviciul de antrenament a format cadre de bacteriologi, până la 300 de oameni pe an, in scopul de a-i folosi in războiul bacteriologic” (vol.9, pag.150, 154-157).

În plus, Sato este incriminat de declaraţiile acuzatului Onoue si de depozitii ale unor martori, ca Mishina si altii (vol. 2, pag. 251; vol. 17, pag. 59-64).

9. Zensaku Hirazakura. Din 1942 până la capitualarea Japoniei, fiind colaborator al detaşamentului 100, a luat parte activa la cercetarea si producerea masiva a armei bacteriologice de care ar fi trebuit sa se faca uz la o eventuala agresiune contra Uniunii Sovietice.

In 1942-1944, acuzatul Hirazakura, conducând grupe de spioni si de sabotori ale detaşamentului nr.100, a participat la numeroase operaţiuni speciale de recunoastere contra Uniunii Sovietice in scopul de a cauta mijloacele de aplicare cele mai eficace ale armei bacteriologice.

In decursul aceleiasi perioade, el a procedat, in mai multe reprize, in scopui de sabotaj, la infectarea rezervoarelor de apa de la frontiera Uniunii Sovietice, in special in regiunea Trei-Râuri (vol. 18, pag. 89,93-96).

10. Kazuo Mitomo. Din aprilie 1941 până in 1944, a facut parte din detaşamentul nr.100 si a participat activ la fabricarea microbolor ucigaşi pentru războiul bacteriologic si pentru actele de sabotaj contra Uniunii Sovietice.

Mitomo a participat personal la uciderea prizonierilor prin mijloace atroce incercand pe acestia diferite tipuri de arme bacteriologice.

In iulie-august 1942, făcând parte dintr-un grup de spioni si sabotori ai detaşamentului nr.100, Mitomo a luat parte la operaţiuni de sabotaj contra Uniunii Sovietice in regiunea Trei-Râuri (vol.12, pag.187,191-193).

11. Norimitsu Kikuchi. Din aprilie 1943 până in august 1945 el a fost soldat al filialei nr.643 a detaşamentului nr. 731. Din februarie 1944 până in februarie 1945, Kikuchi ca angajat al laboratorului serviciului nr.1 al acestei filiale, a ajutat la cercetările armei bacteriologice, cultivand bacili ai febrei tifoide si dizenteriei[1)]. In iunie 1945, Kikuchi a

---

[1)] **Dizenteria (Shigeloza):** Dizenteria bacilară este o boală infecţioasă acută, determinată de infecţia intestinului gros cu variate specii de bacterii ale genului Shigella, caracterizată clinic prin dureri abdominale, scaune diareice cu mucozităţi sau sânge şi puroi, însoţite de fenomene toxice generale. De fapt, noţiunea de dizenterie are mai ales conotaţii clinice, ea putând fi produsă şi de unele protozoare ca Entamoeba histolityca (dizenteria amibiană) sau Balantidium coli şi, în mod excepţional, de unele salmonele.

Bacteriile dizenterice din genul Shigella (familia Enterobacterii) cu habitat intestinal prezintă numeroase biotipuri variabile în timp şi spaţiu. Astfel, Shigella dysenteriae tip I, care până în 1940 a determinat intense epidemii, a dispărut treptat pentru a reapărea în forţă în America Centrală şi Mexic în jurul anilor 1970. În estul Europei, Asia şi Africa predomină Shigella flexneri în 70% din cazuri, secondată de Shigella sonnei în 28% din cazuri. Frecvenţa patogenă a acestor bacterii se modifică însă de la un an la altul, în ultimul timp constatându-se creşterea frecvenţei Sh.sonnei care provoacă numai forme uşoare şi atipice de dizenterie, cu aspect de enterocolite banale. Formele severe, datorate acţiunii Sh.dysenteriae tip I (Sh.shigae) se dezvoltă ca urmare a profundelor leziuni intestinale şi nervoase produse prin secreţia, de către aceste bacterii, a unei exotoxine termolabile foarte virulente, capabilă să reziste în mediul extern timp de 2-17 zile până la temperaturi de $+55^0$ C sau – 40^0 C.

Dizenteria bacilară este răspândită pe întreaga suprafaţă a globului, sub formă endemo-epidemică, peste tot constatându-se însă o subestimare a incidenţei sale reale din cauza numeroaselor forme uşoare şi atipice care sunt diagnozate drept diarei sau rămân necunoscute (în acest sens apreciindu-se că pentru fiecare caz cunoscut există alte 9 cazuri nediagnozate). Ea înregistrează o frecvenţă mai mare în sezonul cald (vara-toamna) din cauza suprapunerii factorilor favorizanţi : consumul de legume şi fructe nespălate, abundenţa ploilor, răspândirea muştelor etc., deşi, în ultimul timp, s-au înregistrat şi epidemii de iarnă, cei mai afectaţi fiind, în ambele cazuri, copiii (2/3 din numărul total de cazuri).

Dizenteria se transmite, în principal, pe cale fecal-orală prin contact direct cu bolnavi sau purtători de shigelle sau prin contact indirect, prin consumul apei şi alimentelor contaminate cu materii fecale. Un rol important în transmiterea acestei boli revine muştelor, dar igiena personală deficitară, insalubritatea locuinţelor şi aglomeraţiilor umane, războaiele sau masivele deplasări de populaţie constituie factori favorizanţi esenţiali. Bacilii dizenterici pătrund, pe cale orală, în tubul digestiv uman (intestinul gros), unde se multiplică, provocând leziuni ale epiteliului şi plexurilor nervoase digestive. Spre deosebire de celelalte shigelii care conţin endotoxine capabile să producă extinse ulceraţii ale mucoasei colonului sigmoid şi rectului, Shigella dysenteriae 1 secretă o exotoxină neurotoxică care, prin resorbţie sanguină, acţionează asupra centrilor nervoşi producând severe stări toxice (dizenterie toxică), însoţite de masive deshidratări şi tulburări neuropsihice.

Boala dizenterică debutează întodeauna brusc, manifestându-se prin colici abdominale, scaune lichide, febră, stări de slăbiciune etc. După repetate scaune dizenterice tipice (20-100 în 24 de ore) lipsite de conţinut fecaloid, dar abundente în mucozităţi, sânge şi puroi, se instalează o accentuată stare de deshidratare care atrage după sine importante pierderi electrolitice (Na, K, Ca). Dacă este netratată, dizenteria poate evolua fie în sensul unei vindecări lente, cu o perioadă lungă de convalescenţă şi eventuale recrudescenţe sau tulburări rectale sau stare de purtător de germeni, fie în sensul cronicizării, caracterizată prin suprainfecţii bacteriene şi

urmat cursuri speciale la detaşamentul nr.731, unde se formau cadre pentru războiul bacteriologi.

Aceste fapte au fost stabilite atât prin insesi marturisirile lui Kikuchi cat si prin depoziţiile martorilor Masateru Saito, Mitsushige Okada si altii (vol. 19, pag. 11-15 si 25-27).

12. Yuji Kurushima, după ce a primit in octombrie 1944 o pregătire speciala, a servit in filiala nr.162 a detaşamentului nr.731 si, in calitate de infirmier la laboratorul sectiei nr.1 a filialei, a luat parte la fabricarea de bacili ai holerei, tifosului, etc.

Kurushima a marturisit ca el stia ca detaşamentul nr.731 se pregatea de războiul bacteriologic si producea arma bacteriologică (vol.20, pag. 11-16).

Acuzaţii Otozoo Yamada, Takaatsu Takahashi, Tomio Karasawa, Kiyoshi Kawashima, Masao Onoue, Toshidide Nishi, Zensaku Hirazakura, Shunji Sato, Kazuo Mitomo, Norimitsu Kikuchi, si Yuji Kurushima s-au recunoscut in intregime vinovaţi de faptele care li s-au imputat.

Acuzatul Ryuji Kajitsuka s-a recunoscut partial vinovat.

In afara de marturisirile inculpatilor, culpabilitatea tuturor vinovaţilor implicati in acest proces a fost stabilită de numeroasele depozitii ale martorilor, a probelor doveditoare si a concluziei expertizei medico-legale.

IN CONSECINTA

1. Otozoo Yamada, născut in 1881 la Tokyo, general, ex-comandant sef al armatei japoneze din Kouangtoung;

2. Ryuji Kajitsuka, născut in 1888 la Tajiri, medic bacteiologist, general-locotenent al serviciului de sănătate, ex-sef al serviciului de sănătate al armatei japoneze din Kouangtoung;

3. Takaatsu Takahashi, născut in 1888 in orasul Honze, districtul Yuri, prefectura Akita, chimist-biolog, general-locotenent al serviciilor veterinare, ex-sef al serviciilor veterinare al armatei japoneze din Kouangtoug;

4. Kiyoshi Kawashima, născut in 1893 in satul Hasunuma, districtul Sanimu, prefectura Chiba, medic-bacteriolog, general-maior al serviciului de sănătate, vechi sef al serviciului de producţie al detaşamentului nr.731 al armatei japoneze din Kouangtoung;

---

fenomene alergice. În formele grave, provocate de bacteriile Shigella dysenteriae, sunt posibile numeroase complicaţii exprimate prin paralizii şi parestezii de tot felul, "reumatism dizenteric", avitaminoze, anemii sau toxemii, care conduc spre un sfârşit letal în 7 % din cazuri, dar mai ales la copiii mici la care dizenteria se produce pe fondul unor distrofii avansate.

Tratamentul care trebuie aplicat precoce este complex (antimicrobian, dietetic, fiziopatologic, repaus) şi individualizat după forma clinică a bolii sau vârsta şi reactivitatea bolnavului. Terapia antimicrobiană cu tetraciclină, furazolidon sau neomicină se face în condiţii de izolare a individului afectat, care este, de asemenea, supus unui strict regim alimentar şi de repaus la pat. Cele mai importante măsuri terapeutice rămân însă cele legate de respectarea normelor de igienă personală şi colectivă, în vederea izolării posibilelor surse de infecţie şi combaterii principalelor sale căi de transmitere. *(Ionac Nicoleta,* ***Mic tratat de geografie medicală****, 2003 (http://www.unibuc.ro/eBooks/biologie/geomed/index.htm)*

5. Toshidide Nishi, născut in 1904 in satul Hiwaki, districtul Satsuma, prefectura Kagoshima, medic-bacteriolog, locotenent-colonel al serviciului de sănătate, ex-sef al sectiei de antrenament si instructie a detaşamentului nr.731 al armatei japoneze din Kouangtoung;

6. Tomio Karasawa, născut in 1911 in satul Toyosato, districtul Chisagata, prefectuta Nagano, medic bacteriolog, maior al serviciului de sănătate, ex-sef de sectie la serviciul de producţie al detaşamentului nr.731 al armatei japoneze din Kouangtoung;

7. Masao Onoue, născut in 1910 la Komenotsu, districtul Izumi, prefectura Kagashima, medic bacteriolog, maior al serviciului de sănătate, ex-sef al filialei nr.643 a detaşamentului nr.731 al armatei japoneze din Kouangtoung;

8. Shunji Sato, născut in 1896 la Toyohashi, prefectura Aichi, medic bacteriolog, general al serviciului de sănătate, ex-sef al serviciului de sănătate al Armatei a Cincea a armatei japoneze din Kouangtoung;

9. Zensaku Hirazakura, născut in 1916 la Kanazawa, prefectura Ishikawa, medic veteriar , locotenent al serviciului veterinar, ex-colaborator al detaşamentului nr.100 al armatei japoneze din Kouangtoung;

10. Kazuo Mitomo, născut in 1924 in satul Haraya, districtul Chichibu, prefectura Saitama, sergent major, ex-colaborator al detaşamentului nr.100 al armatei japoneze din Kouangtoung;

11. Norimitsu Kikuchi, născut in 1922 in prefectura Ehime, instruire: noua clase, caporal, vechi infirmier stagiar al laboratorului filialei nr.643 a detaşamentului nr.731 al armatei japoneze din Kouangtoung;

12. Yuji Kurushima, născut in 1923 in satul Noo, districtul Shoozu, prefectura Kagawa, instruire: opt clase, vechi inirmier la laboratorul filiali nr,162 a detaşamentului nr.731 al armatei japoneze din Kouangtoung;

SUNT ACUZAȚI

Yamada, Kajitsuka, Takahashi si Sato, ofiţeri generali ai armatei japoneze pentru ca au condus acivitatea fformaţiunilor bacteriologice speciale ale armatei japoneze si au orientat aceasta activitate către producerea armei bacteriologice in vederea pregatirii războiului bacteriologic contra U.R.S.S., si a altor state.

Astfel, acuzaţii mai sus mentionati au luat parte activa la realizarea planurilor criminale facute de clica conducatorilor Japoniei imperialiste, pentru declanşarea războaielor agresive si fabricarea armei bacteriologice destinata exterminării masive a populaţiei civile.

In plus, acuzaţii Yamada, Kajitsuka si Takahashi au lasat sa se procedeze, cu una ştiinţă la experienţe criminale si inumane pe fiinţe vii, in urma cărora cel putin 3000 de persoane au murit in suferinţe atroce. Acuzatul Sato, a condus personal fabricarea armei bacteriologice in detaşamentele ”Nami” si”Ei”, la a căror conducere se afla.

Actele criminale ale lui Yamada, Kajitsuka, Takahashi si Sato, sunt prevăzute la articolul 1 al decretului Prezidiumului Sovietului Suprem al U.R.S.S. din data de 19 aprilie 1943.

Kawashima, Karasawa, Nishi, Onoue si Hirazakura, responsabili ai fformaţiunilor bacteriologice speciale ale armatei japoneze, fformaţiuni a coror activitate se orienta către pregătirea si purtarea războiului bacteriologic, că au participat activ la cercetarea si fabricarea armei bacteriologice destinate la exterminarea masiva a fiinţelor umane.

Acuzaţii Kawashima si Karasawa au luat parte activa la războiul bacteriologic contra Chinei, iar Hirazacura la acte de sabotaj bacteriologic contra U.R.S.S.

Pe de alta parte, Kawashima, Karasawa si Nishi, au participat personal la experienţe criminale si inumane efectuate pe fiinţe omenesti.

Actele lor sunt prevăzute la articolul 1 al decretului Prezidiumului Sovietului Suprem al U.R.S.S. din data de 19 aprilie 1943.

Mitomo, Kikuchi si Kurushima, colaboratori ai formaţiunilor bacteriologice speciale ale armatei japoneze, organizate pentru pregătirea si purtarea războiului bacteriologic, ca au luat parte la activitatea criminala a acestor formaţiuni insarcinate cu fabricarea armei bacteriologice destinate exterminarii masive a oamenilor.

Mitomo mai este acuzat si ca a luat personal parte la asasinatul oamenilor, aplicându-le experienţe inumane si ca a participat la acte de sabotaj bacteriologic contra U.R.S.S.

Crime prevăzute de articolul 1 al decretului Prezidiumului Sovietului Suprem al U.R.S.S. din data de 19 aprilie 1943.

Toti acuzaţii sunt judecaţi de Tribunalului Militar.

Procurorul militar al circumscriptiei Primorie,

colonel de justiţie militară

A.BEREZOVSKI

8 decembrie 1949

DECLARAŢIILE ACUZAŢILOR SI DEPOZITIILE MARTORILOR

PROCES VERBAL AL INTEROGATOIULUI ACUZATULUI OTOZOO YAMADA

6 decembrie 1949 Khabarovsk

Interogatoriul este facut in japoneză prin intermediul interpretului Tsvirov, care a fost avertizat asupra pedepselor prevăzute de articolul 95 din Codul penal al R.S.F.S.R. pentru o traducere voit infidela

(semnat): Tsvirov

Întrebare: Înţelegeţi pentru ce ati fost acuzat conform arestarii din 5 decembrie 1949, in virtutea articolului 1 al decretului Prezidiumului Sovietului Suprem al U.R.S.S. din data de 19 aprilie 1943?

Răspuns: Da, înţeleg pentru ce sunt acuzat in virtutea articolului 1 al decretului Prezidiumului Sovietului Suprem al U.R.S.S. din data de 19 aprilie 1943, conform arestarii din 5 decembrie 1949.

Întrebare: Va recunoaşteţi vinovat de faptele semnalate in acuzarea care vi se aduce in virtutea articolului 1 al decretului Prezidiumului Sovietului Suprem al U.R.S.S. din data de 19 aprilie 1943, conform arestarii din 5 decembrie 1949, care v-a fost comunicata?

Răspuns: Da, ma recunosc in intregime vinovat la toarte punctele acuzaţiei aduse mie si care sunt expuse in decizia de punere sub acuzare luata la 5 decembrie 1949.

Întrebare: In mod concret, de ce fapte va recunoaşteţi vinovat?

Răspuns: Inainte de toate ma recunosc vinovat ca, in calitatea mea de comandant-sef al armatei din Kouantoug, am asigurat din 1944 până in ziua capitulaii conducerea imediata a lucrarilor executate la detaşamentele nr.731 si 100, care-mi erau subordonate in vederea stabilirii celor mai eficace moduri de folosire a armei bacteriologice si producerii ei la scare mare, pentru scopuri militare. Cu alte cuvinte ma recunosc vinovat ca am asigurat conducerea imediata a pregatirilor in vederea unui război bacteriologic contra U.R.S.S., Chinei, Mongoliei, Angliei, Statelor Unite si altor tari. Dar trebuie sa recunosc si ca aceste pregatiri erau prioritar indreptate contra Uniunii Sovietice. Aceasta explica de ce detaşamentele bacteriologice nr.731 si 100, ca si filialele lor, se aflau instalate in vecinatatea frontierei sovietice.

Iata ce am facut, concret in calitate de comandant sef al armatei japoneze din Kouang toung, pentru a dirija pregătirea războiului bacteriologic:

La sosirea mea in Manciuria, după ce am luat conducerea ca sef al armate din Kouanoung, am fost informat prin rapoartele care mi-au fost aduse in iulie 1944 de subordonatii mei Kajitsuka si Takahashi, respectiv sefi ai serviciului de sănătate si serviciilor veterinare, ca detaşamentele bacteriologice nr.731 si 100, plasate sub ordinul meu, se ocupau cu studiul si producerea la scara mare a armei bacteriologice.

Ceva mai tarziu m-am deplasat personal la detaşamentul nr.731, pentru a inspecta lucrarile de acolo efectuate in vederea pregatirii armei bacteriologice. Am vizitat detaşamentul bacteriologic nr.731 in august 1944 si am luat cunoştinţă in mod direct de activitatea desfasurata acolo pentru studiul si fabricarea masiva a armei bacteriologice. Atunci am fost frapat de amploarea lucrarilor realizate pentru producerea de enorme cantitati de microbi destinati a fi utilizati ca arma bacteriologică. După ce am luat cunoştinţă de aceste lucrari, le-am aprobat si prin aceasta am fost de acord cu continuarea lor. Asa dar, in timp ce comandam armate din Kouangtoung, detaşamentele nr.731 si 100, cu asentimentul meu, si-au continuat lucrarile in vederea cercetării formelor celor mai eficace de arme bacteriologice si de fabricare la scara mare a bacteriilor ucigase destinate a fi folosite ca arme de lupta. Am fost inormat de mersul acestor lucrari de către subordonatii mei si, de asemenea, am fost tot timpul la curent cu toate aceste pregatiri pentru războiul bacteriologic. Eram informat de sefii serviciului de sănătate si ai serviciilor veterinare si, asa cum am declarat, de către şeful detaşamentului nr.731 si de către subordonatii mei din statul major, care aveau legatura directa cu detaşamentele nr.731 si 100 in activitatea lor in vederea pregatirii războiului bacteriologic. Şeful statului major si ofiţerii competenti ai biroului de operatii imi trimiteau rapoarte avand ca subiect probleme care usurau folosirea tactica a armei bacteriologice.

Perfect informat asupra activităţii acestor detaşamente, in calitatea mea de comandant sef, am luat masurile necesare pentru ca ele sa fie intotdeauna in stare de alerta.

In iunie 1945 l-am insarcinat pe Tamura, sef al serviciului personalului al armatei din Kouangtoung, sa inspecteze activitatile detaşamentului nr.731. Aceasta inspectie era dictata de necesitatea de a lua masuri pentru marirea producţiei a armei bacteriologice. Tamura mi-a prezentat un raport detaliat cu rezultatele acestei inspectii.

Comandant sef al armatei din Kouangtoung, personal am aprobat cele doua moduri de folosire, cele mai eficace, ale armei bacteriologice, folosindu-ma pentru aceasta de rapoartele şefului detaşamentului nr.731.

In noiembrie 1944, Kitano, sef al detaşamentului nr.731, mi-a facut un raport in prezenta şefului statului major Yukio Kasahara, a şefului biroului de operaţiuni Tomokatsu Matsumura si a locotenentului-colonel Miyata(printul Takeda), ofiter al biroului de operaţiuni .

Aceasta se petrecea la statul major al armatei din Kouangtoung. In raportul sau, Kitano, insista asupra experienţelor referitoare la folosirea puricilor infectati cu ciuma in calitate de arma bacteriologică. Raportul lui Kitano era ilustrat cu schite ce aratau rezultatele experienţelor si prin proiectarea unui film special legat de experiantele pentru răspândirea ciumei cu ajutorul puricilor.

Am aprobat acest raport; de atunci, moul de folosire a puricilor infectati cu ciuma, propus de Kitano, era considerat ca adoptat in scopul folosirii practice, ca o forma speciala a armei bacteriologice.

Tot in 1944, la sfârşitul lui iulie, am luat cunoştinţă de un raport al şefului detaşamentului nr.731, Ishii, in care erau descrise bomba bacteriologică „sistem Ishii" si modul ei de folosire. Am aprobat si acest raport si am recunoscut eficacitatea metodei propuse de el.

In primavara lui 1945, odata terminate lucrarile in vederea stabilirii modurilor de folosire celor mai eficace ale armei bacteriologice, am primit de la Ministerul de Război

ordinul de a mari producţia armei bacteriologice. In consecinta, am luat toate masurile care se impuneau.

Imi amintesc ca i-am ordonat lui Matsumura, sef al primului birou (operaţiuni), sa ia in sarcina sa masuri pentru fabricarea diferitelor bacterii conform acestui ordin. Uneori, am dat ordin de a se completa detaşamentul nr.731, adaugandu-i ofiţeri specialisti necesari si furnizandu-i utilaje indispensabile. In ceea ce priveşte lucrarile exacutate de detaşamentul nr.100 in scopul de a pregati războiul bacteriologic, trebuie se mentionez ca detaşamentul nr.100 era insarcinat sa execute acte de sabotaj, altfel spus, sa infecteze cu bacterii epidemice pajistile, cirezile si rezervoarele de apa. Din acest punct de vedere, el era strans legat de biroul de informatii al statului major al armatei din Kouangtoung. Cunoscând sarcinile generale atribuite detaşamentului nr.100, stiam ca acolo se lucra la producerea armei bacteriologice si se studiau modalitatile de folosire ale acesteia.

Dar nu stiam cum se derulau practic aceste lucrari, caci biroul de informatii, aflat sub ordinul meu, era cel care se ocupa direct de toate aceste probleme. Nu-mi amintesc sa fi fost informat despre masurile luate in vederea efectuarii unei recunoasteri bacteriologice in regiunile din provincia Hinganului de Nord, limitrofe U.R.S.S.-ului. Confirm aici, ca toate aceste lucrari erau executate sub directivele statului major din Kouangtoung, si nu neg responsabilitatea mea in aceasta privinta, caci aceste acte au avut loc atunci cand eu eram comandant-sef al armatei din Kouangtoung. Nu contest ca detaşamentul nr.100, care avea, si el, drept scop si sarcina pregătirea războiului bacteriologic, facea cercetări asupra mijloacelor complete de realizare a actelor de sabotaj si se pregatea activ sa efectueze aceste acte contra U.R.S.S.-ului, lucru care decurgea in mod natural din sarcinile care ii reveneau; dar nu eram suficient informat referitor la acest subiect.

In scopul de a verifica eficacitatea armei bacteriologice produsa la detaşamentul nr.731, acesta efectua experienţe referitoare la folosirea acestei arme pe fiinţe umane, in laborator si in conditi care se apropiau la maximum de cele de război. Detaşamentul nr.731 isi efectua experienţele in conditi de campanie pe un poligon special amenajat in apropierea statiei Anta.

Am aflat, prin rapoartele lui Kitano si Tamura, ca fusesera efectuate experienţe pe fiinţe omenesti. Stiam de asemenea, din filmul pe care-l vazusem, ca fusesera executate expeiante pe fiinţe umane pentru a se verifica acţiunea armei bacteriologice. Un raport al lui Kitano din noimbrie1944, m-a informat despre experienţele efectuate pe fiinţe umane la poligonul de la statia Anta. Am aflat, printr-un raport al lui Tamura din iunie 1945, ca persoanele folosite pentru experienţe era detinute in inchisoarea speciala a detaşamentului nr.731. Experienţele pe fiinţe umane fusesera aprobate de către predecesorii mei, generalii Umezu si Ueda. Ma recunosc vinovat pentru că am continuat tolerarea lor, desi informat de aceste experienţe, si ca am aprobat astfel trimiterea la moarte a unor chinezi, rusi si manciurieni adusi pentru aceste experienţe de către jandarmeria armatei din Kouangtoung si misiunile militare japoneze, care îmi erau subordonate.

Trimiterea detinuţilor destinati experienţelor, despre care se convenise se fie numite „expediţii speciale", usese de asemeni aprobata de unul din predecesorii mei, Ueda sau Umezu. Aceasta aprobare n-am anulat-o nici eu atunci când am devenit comandant sef, iar mecanismul „expediţiilor speciale" a continuat sa functioneze ca si in trecut. Nu cunosc câte persoane au murit ca urmare a acestor experienţe, deoarece nu m-am interesat de aceasta problema.

In ceea ce priveşte cadrele speciale care trebuiau utilizate in caz de recurgere la arma bacteriologică, trebuie sa spun ca detaşamentele nr.731 si 100 pregateau efectiv acest gen de cadre. Odata formate acestea erau repartizate la filialele acestor detaşamente si la unitatile si fformaţiunile armatei din Kouangtoung. Aceste cadre trebuiau sa fie utilizate pe timp de război pentru a constitui detaşamente bacteriologice speciale sau detaşamente de lupta destinate folosirii practice a armei bacteriologice. Nu cunosc câti oameni au fost pregatiti in acest fel, dar cred ca erau destui pentru a putea face uz practic de mijloacele războiului bacteriologic.

La inceputul ostilitatilor, in august 1945, detaşamentele bacteriologice nr.731 si 100, ca si filialele lor, au ost in intregime lichidate la ordinul meu, cu scopul de a face sa dispara orice urma a pregătirii războiului bacteriologic. Personalul acestor detaşamente a fost evacuat in Coreea.

Întrebare: Cum se propusese sa se foloseasca practic arma bacteriologică contra Uniunii Sovietice daca ar fi izbucnit războiul?

Răspuns: Problemele referitoare la folosirea armei bacteriologice nu figurau in planurile de operaţiuni . Insa datorita faptului ca se pregatea folosirea armei bacteriologice, aceste probleme erau studiate la biroul de operaţiuni al statului major.

In calitate de comandant sef al armatei din Kouangtoung, estimam ca arma bacteriologică trebuia sa fie folosita contra U.R.S.S.-ului, in caz de război cu acesta, folosindu-se aviatia pentru contaminarea zonelor din spatele frontului sovietic si prin acte de sabotaj executate de detaşamentului nr.100

Daca nu se declansa războiul cu Uniunea Sovietica, arma bacteriologică ar fi putut fi folosita contra Statelor Unite si a altor tari.

Întrebare: In ce scop au fost create regimentele de puscasi nr.97 si nr.3?

Răspuns: Nu cunosc deloc existenta acestor regimente printre unitatile aflate sub ordinele mele.

Întrebare: De ce Ishii a fost din nou trimis in 1945 la detaşamentul nr.731?

Rapuns: Detaşamentul nr. 731 era opera lui Ishii; de aceea el a fost din nou numit la comanda sa in 1945. După parerea mea, cred, ca numirea lui Ishii in postul de sef al detaşamentului nr.731, era legata direct de intensificarea lucrarilor detaşamentelor bacteriologice din acea perioada si de directivele Ministerului de Război care cereau marirea producţiei armei bacteriologice... Nu mai am nimic de adaugat. Declaraţiile mele au fost fidel consemnate si mi-au fost citite in japoneză de către interpret.

Yamada

AU PARTICIPAT LA INTEROGATORIU:

Procurorul militar Basenko, locotenent-colonel de justiţie militara,

Capitanul Goikhman, din serviciile Ministerului de Interne al teritoriului Khabarovsk.

Asistent la interogatoriu: Brezovski, colonel de justiţie militara, procuror militar al circumsriptiei militare Primorie

Tsvirov, interpret.

PROCESUL VERBAL AL INTEROGATORIULUI ACUZATULUI RYUJI KAJITSUKA

6 decmbrie 1949 Khabarovsk

Interogatoriul a fost facut prin intermediul interpretului Bolkhovitinov, care a fost avertizat asupra pedepselor prevăzute de articolul 95 din codul penal al R.S.F.S.R. pentru o traducere voit infidela.

(semnat): Bolkhovitinov

Întrebare: Sunteti acuzat in virtutea articolului nr.1 al decretului Prezidiumului Sovietului Suprem al U.R.S.S. din data de 19 aprilie 1943. Înţelegeţi pentru ce sunteti acuzat?

Răspuns: Da.

Întrebare: Va recunoaşteţi vinovat pentru faptele de care sunteti acuzat conform hotararii din 5 decembrie 1949 care v-a fost adusa la cunoştiinţă?

Răspuns: Ma recunosc vinovat de faptele pentru care sunt acuzat, in afara de aceea ca am asigurat conducerea imediata a lucrarilor detaşamentului nr.731 in vederea fabricarii, incercarii si folosirii armei bacteriologice, dat fiind faptul ca aceste prelucrari erau executate sub conducerea imediata a sefilor detaşamentului nr.731: Ishii si Kitano.

Întrebare: Concret, de ce fapte va recunoaşteţi vinovat?

Răspuns: De acestea: impartasind din 1931 ideile lui Shiro Ishii, după parerea caruia Japonia trebuia sa se pregateasca pentru războiul bacteriologic, si aflandu-ma din 1934 până in 1937 la conducerea serviciului de sanantate al Directiei medicale a Ministerului de Război al Japoniei, am luat parte activa la crearea unei fformaţiuni speciale, in cadrul armatei din Kouangtoung. Este vorba de detaşamentul nr.731, insarcinat sa execute cercetări in domeniul armei bacteriologice si sa puna la punct masuri antiepidemice. De asemenea am trimis specialisti in acest detaşament; am contribuit la numirea lui Shiro Ishii, unul din ideologii războiului bacteriologic, ca sef al detaşamentului nr.731. Sef al serviciului de sănătate al armatei din Kouangtoung din decembrie 1939 până in august 1945, mi-am asumat conducerea generala a lucrarilor de cercetare ştiinţifica efectuate de detasamnetul nr.731 in vederea studierii si cultivarii bacteriilor, a studierii insectelor propagatoare de epidemii si a bolilor epidemice putin cunoscute, a cercetării mijloacelor si metodelor celor mai eficace de a vindeca si preveni bolile epidemice.

De asemenea recunosc si ca cercetările ştiinţifice efectuate la detasanemtul nr.731 aveau drept scop nu numai combaterea epidemiilor, ci si studierea , fabricarea si incercarea armei bacteriologice; totusi, in ceea ce priveşte fabricarea, incercarea si folosirea practica a armei bacteriologice, cinducerea imediata era asigurata de către sefii detaşamentului nr.731 Ishii si Kitano, care se inspirau in acest domeniu din directivele biroului de operaţiuni al statului major al armatei din Kouangtoung si ai Statului major general al armatei japoneze.

Eram la curent cu aceste experienţe ale detaşamentului nr.731 pentru studierea si incercarea armei bacteriologice, pentru cercetarea metodelor si mijloacelor de vindecare si de prevenire a bolilor epidemice si mai stiam ca aceste experienţe erau efectuate pe fiinţe umane.

Şeful detaşamentului nr.731, Kitano, m-a informat verbal de rezultatele experienţelor intreprinse pentru incercarea armei bacteriologice ca si de folosirea de către detaşamentul nr.731 a mijloacelor de lupta bacteriologice contra armatei si populaţiei chineze intre anii 1940-1942. Sefii detaşamentului nr.731, Ishii si Kitano, imi trimiteau periodic rapoarte scrise despre rezulatatele experienţelor efectuate pentru cercetarea mijoacelor si metodelor celor mai eficace de a vindeca bolile epidemice, de a studia bolile epidemice putin cunoscute ca si despre experienţele de congelare.

In 1940, am luat parte directa la formarea a patru filiale ale detaşamentului nr. 731, asezate de-a lungul frontierei sovietice: la Hailing, Linkeou, Sounyou si Hailar; am asigurat detaşamentului nr.731 si filialelor sale echipamentul si toate mijloacele tehnice necesare si am pregatit cadre in vederea războiului bacteriologic.

Mai recunosc ca Japonia pregatea războiul bacteriologic in special contra Uniunii Sovietice, Republicii Populare Mongole si Chinei, dar si contra Angliei si Statelor Unite ale Americii.

Întrebare: Spuneţi ceea ce cunoasteti despre experienţele de congelare efectuate de detaşamentul nr.731.

Răspuns: Stiu ca detaşamentul nr.731 efectua experienţe de congelare in scopul de a studia mijloacele si metodele de a o combate. Şeful detaşamentului nr.731 imi prezenta rapoarte scrise despre rezultatele acestor experienţe, rapoarte in care se scria ca acestea erau efectuate pe animale.

Întrebare: Va vom citi depozitiile martorilor Matsuo Oosawa, din data de 23 octombrie 1949 si Yoshio Furuichi, din data de 5 decembrie 1949, din care reiese ca experienţele de congelare erau practicate la detsasamentul nr.731 pe fiinţe umane. Confirmati depozitiile acestor martori?

Răspuns: Nu pot sa contest depozitiile martorilor Matsuo Oosawa si Yoshio Furuichi care mi-au fost citite si se refera la experienţele de congelare efectuate de detaşamentul nr.731 pe fiinţe umane, dat fiind faptul ca se efectuau intr-adevar experienţe de congelare la detaşamentul nr.731 si ca Yoshomura, colaborator ştiinţific al serviciului nr.1 al detaşamentului nr.731, amintit de martorul Furuichi in depozitiile sale, imi prezenta rapoarte scrise despre experienţele de congelare pe care el le efectua, ca si despre rezultatele lor. Dar nu se spunea in rapoartele lui Yoshimura ca aceste experienţe erau practicate pe fiinţe umane.

Întrebare: In consecinta, ati luat parte la formarea detaşamentului nr.731 si a filialelor sale, care se ocupau cu studiul, fabricarea si experimentarea armei bacteriologice destinate in special războiului contra Uniunii Sovietice, a Republicii Populare Mongole si

Chinei, dar si contra Angliei si Statelor Unite; ati fost la curent cu experienţele practicate la detaşamentul nr. 731 pe fiinţe uname, in scopul de experimentare a armei bacteriologice; v-ati ocupat de pregătirea cadrelor pentru războiul bacteriologic?

Răspuns: Da, asa este.

Declaraţiile mele au fost in mod fidel consemnate in procesul verbal care mi-a fost citit in japoneză.

Kajitsuka

AU PARTICIPAT LA INTEROGATORIU:

Procurorul militar Katchan, locotenent-colonel de justiție militara.

Locotenet-colonelul Papkov, de la serviciile Ministerului de Interne al teritoriului Khabarovsk

Bolkhovitinov, interpret.

PROCESUL VERBAL AL INTEROGATORIULUI ACUZATULUI TAKAATSU TAKAHASHI

6 decembrie 1949 Khabarovsk

Interogatoriul a fost facut prin intermediul interpretului Protassov Anatoli Nikolaievitch care a fost averizat asupra pedepselor prevăzute de articolul 95 din codul penal al R.S.F.S.R. pentru o traducere voit infidela.

(semnat): Protassov

Întrebare: Sunteti acuzat in virtutea articolului nr.1 al Prezidiumului Sovietului Suprem al U.R.S.S. din data de 19 aprilie 1943. Capul de acuzare a fost expus in mandatul care v-a fost notificat. Va recunoaşteţi vinovat?

Răspuns: Da, ma recunosc in intregime vinovat de faptele de care sunt acuzat in virtutea articolului nr.1 al Prezidiumului Sovietului Suprem al U.R.S.S. din data de 19 aprilie 1943. Sef al serviciilor veterinare al armatei din Kouangtoung din 1941 până in august 1945, adica până in ziua capitularii Japoniei, intr-adevar am contribuit activ la pregătirea armatei din Kouangtoung pentru războiul bacteriologic si la executarea de acte de sabotaj bacteriologic contra U.R.S.S.

Cel care a vorbit de un plan de preagatire pentru războiul bacteriologic, in timpul unei conferinte tinute in septembrie 1941, a fost comandantul-sef al armatei din Kouangtoung, Umezu.

Iata ceea ce faceam pentru pragatirea armatei din Kouangtoung pentru război si pentru sabotajul bacteriologic: conducand activitatea practica a detaşamentului nr.100, eu dadeam directive pentru fabricarea la scara mare a armei bacteriologice, adica a agentilor infecţiilor virulente ai morvei, ai antraxului, ai ciumei bovinelor, ai galbezei si ai malurei.

Controlam modul in care detaşamentul nr.100 se achita de aceste directive de fabricare la scara mare a armei bacteriologice. De aceea ma deplasam personal, cam o data pe luna, la detaşamentul nr.100 pentru a verifica execuatarea ordinelor mele referitoare la pregătirea mijloacelor de război bacteriologic. In plus, primeam rapoarte verbale referitor la aceasta problema de la Wakamatsu, sef al detaşamentului nr.100.

In scopul de a intensifica fabricarea armei bacteriologice, in decembrie 1943, după o discutie cu biroul nr.2 (informatii) al statului major al armatei din Kouangtoung, si sub directiva mea, o a sasea sectiune a fost creata la detaşamentul nr.100; ea era legata de biroul nr.2 si avea printre alte sarcini si pe aceea de a produce la scara mare arma bacteriologică...

In scopuri de cercetare si pentru asigurarea fabricarii masive a armei bacteriologice, se proceda la ordinul meu, in detaşamentul nr.100, la toate experienţele posibile si imaginabile pe animale.

In cursul verii 1942, la ordinul meu, un grup de colaboratori al detaşamentului nr.100, condus de colaboratorul ştiinţific Kiyoshi Ida, a efectuat pe raul Derboul, in regiunea Trei Rauri, experienţe de contaminare a animalelor, pentru a veriica eficacitatea armei bacteriologice in condiţii climatice apropiate la maximum de cele de pe teritoriul U.R.S.S.

In martie 1945, la ordinul meu, experienţe de inoculare a bolilor infectioase la animale au fost efectuate la poligonul detaşamentului nr.731 de la statia Anta. Un raport al şefului detaşamentului nr.100 Wakamatsu, mă înştiinţa că rezultatele erau concludente: cele zece vaci supuse acestor experienţe erau moarte. In martie 1944, la ordinul meu si cu aprobarea celui de-al doilea birou (informatii) al statului major al armatei din Kouangtoung, o expediţie speciala formata din colaboratori ai detaşamentului nr.100 s-a deplasat in teritoriile provinciei Hingan de Nord; ea a fost condusa de locotenentul Hirazakura; ea avea ca scop recunoasterea drumurilor, a păşunilor de vară si de iarnă, a stării rezervoarelor de apă si a stabilirii cantităţii de animale care aparţineau populaţiei, toate acestea in scopul de a pregăti acte de sabotaj bacteriologic contra Uniunii Sovietice. Misiunea acestui grup a fost aprobată printr-un ordin de operaţiuni al comandantului şef al armatei din Kouangtoung.

Executând acest ordin, Hirazakura m-a informat in doua rânduri despre activitatea pe care o indeplinea. Prima data in septembrie 1944, in biroul lui Wakamatsu, şef al detaşamentului nr.100. El mi-a comunicat atunci informaţiile pe care le culesese referitoare la vitele apartinand populaţiei din provincia Hingon de Nord, la pasunile, la rezervoarele de apa, la starea drumurilor si a locurilor de transhumanta.

Am primit al doilea raport al lui Hirazakura in biroul meu, in martie 1945. El imi vorbea atunci, cu harta in mana, de pasunile de vara si iarna, de rezervoarele de apa, de starea drumurilor, ca si despre vitele apartinand populaţiei locale.

In afara de faptul ca trebuiau sa culeaga informatii, grupul lui Hirazakura avea sarcina de a cumpara animale: 500 de oi, 100 de capete de vite mari, si 90 de cai, carora trebuia sa li se transmita boli infectioase grave, pentru ca apoi sa fie lasate in urma trupelor sovietice.

Ca urmare a celui de-al doilea raport al lui Hirazakura, am examinat impreuna cu Ossaka, Ida, colaboratori ştiinţifici ai detaşamentului nr.100, si Wakamatsu, sef al amintitului detaşament, problema cunoasterii caror bacterii trebuiau folosite pentru contaminarea animaleleor apartinand populaţiei din provincia Hingan de Nord. S-a luat decizia ca bovinele sa fie infectate cu antrax si ciuma bovina de către avioanele detaşamentului nr.731. Era bine înţeles faptul ca era vorba numai de animalele care se gaseau pe pasuni si aparţineau populaţiei. De asemenea se propunea si folosirea bacililor antraxului pentru contaminarea cailor.

Mai tarziu, ne-am decis sa contaminam animalele cumparate de Hirazakura in 1945: oile, inoculandu-le galbeaza, bovinele injectandu-le virusul ciumei bovine si caii cu antrax. Animalele astfel infectate trebuiau apoi sa fie lasate in directii diferite pentru ca ele sa poata patrunde in zona de operaţiuni a trupelor sovietice. Pentru ca trecut mult timp de atunci, nu imi mai aduc aminte detalii ale tuturor masurilor pe care am decis sa le luam.

Întrebare: Care erau, in afara detaşamentului nr.100, unitatile veterinare ale armatei din Kouantoung care se pregateau de război si de acte de sabotaj bacteriologic împotriva Uniunii Sovietice?

Răspuns: Detaşamentul nr.100, avea doua filiale, la Dairen si la Rako. In plus, in iulie 1941, in cadrul fiecarei armate au fost organizate detaşamente epizootice, la Kokuzan, la Toan, la Keinei si la Tonei. Toate aceste detaşamente formau tot atatea unitati speciale destinate folosirii armei bacteriologice contra Uniunii Sovietice.

Intebare: Cine pregatea cadrele bacteriologice specializate pentru aceste detaşamente?

Răspuns: Sefii filialelor detaşamentului nr.100 si ai detaşamentelor epizootice erau medici bacteriologi; ceilalti erau medici veterinari care nu studiasera bacteriologia in mod special. Efectivele acestor detaşamente urmau cursuri organizate la detaşamentul nr.100 pentru formarea de noi bacteriologi si perfectionarea celor vechi.

Întrebare: Ce stiti despre experienţele efectuate pe fiinţe umane in detaşamentul nr.100 care va era subordonat?

Răspuns: Nu am avut cunoştinţă despre acestea decat prin depozitiile martorilor, care mi-au fost citite la interogatoriul din 24 noiembrie 1949. Personal, desi ignoram experienţele facute pe fiinţele umane, eu nu neg responsabilitatea, dat fiind faptul ca detaşamentul nr.100 imi era subordonat.

Întrebare: Cand i-ai adus la cunoştinţă ex-comandantului sef al armatei din Kouangtoung, Yamada, despre activitatea detaşamentului nr.100 si ce anume i-ai spus?

Răspuns: L-am informat in trei randuri pe generalul Yamada despre lucrarile efectuate de detaşamentul nr.100 pentru studiul si fabricarea armei bacteriologice.

Am facut primul meu raport generalului Yamada in iulie 1944, la cateva zile după ce el a fost oficial prezentat aunci cand a luat postul de comandant-sef. L-am informat atunci despre lucrarile secrete care se derulau la detaşamentul nr.100 unde se producea arma bacteriologice. I-am spus ca sectiunea a sasea a serviciului nr.2 a detaşamentului nr.100 producea la scara mare bacilii ciumei bovinelor, ai galbezei, ai morvei si ai ruginii-graului. Si i-am adus adus la cunoştinţă cantitatea de bacterii fabricata la detaşamentul nr.100.

In noiembrie 1944, i-am facut al doilea raport lui Yamada. Şeful de stat major Kasahara, adjunctul sau Ikeda, şeful biroului doi Sasai, şeful detaşamentului nr.100 Wakamatsu, erau prezenti si de asemenea, mi se pare, şeful primului birou Matsumura. Am raportat rezultatul cercetărilor efectuate de expeditia detaşamentului nr.100 condusa de locotenentul Hirazakura si insarcinata sa studieze posibilităţile de contaminare a animalelor in provincia Hingan de Nord. Yamada nu a facut nici o remarca referitoare la acest raport; Sunt deci tentat sa cred ca el il aproba.

In februarie 1945 am facut un al treilea raport generalului Yamada asupra lucrarilor detasamenului nr.100 in vederea producerii in cadrul detaşamentului a armei bacteriologice. Un raport foarte scurt pentru a informa ca la detaşament lucrarile se derulau asa cum o facusera si până atunci si ca nici o schimbare nu intervenise. Nu am primit de la Yamada nici o indicatie speciala ca urmare a acestui raport.

Întrebare: Decătre cine si in ce fel era finantata activitatea detaşamentului nr.100?

Raspus: Fondurile detaşamentului veneau din doua surse: Ministerul de Război al Japoniei fixau o anumita suma pentru intretinerea personalului detaşamentului nr.100 si pentru fabicarea preparatelor destinate lucrarilor profilactice in armata din Kouangtoung.

Banii necesari cercetării si fabricarii armei bacteriologice proveneau din fonduri secrete ale statului major al armatei din Kouangtoung si erau furnizati prin intermediul biroului doi (informatii).

Întrebare: Care era suma consacrata acestor cerinte?

Răspuns: Imi amintesc foarte bine ca de la 1 aprilie 1944 până la 1 aprilie 1945, Ministerul de Război al Japoniei a atribuit 600.000 de yeni pentru intretinerea personalului detaşamentului nr.100 si fabricarea produselor profilactice. In aceeasi perioada, biroul doi al statului major al armatei din Kouangtoung a consacrat un milion de yeni pentru studiun si fabricarea armei bacteriologice. Dar aceasta suma nu limita in nici un fel lucrarile noastre, caci daca acesti bani nu erau suficienti ni s-ar fi dat atat cat era necesar. Imi amintesc mai multe sume care ne-au fost date inainte de 1944.

Întrebare: Ce cunoasteti despre activitatea detaşamentului nr.731 referitor la pregătirea războiului bacteriologic?

Răspuns: In septembrie 1941, ex-comandantul armatei din Kouangtoung, Umezu, declara la o conferinta a sefilor de servici si biroului statului major al armatei, ca se primise de la Statul Major General al G.Q.G. imperial, directiva de a pregati armate din Kouangtoung pentru războiul bacteriologic. Tot la aceasta conferinta Umezu i-a ordonat lui Ishii, sef al detaşamentului nr.731, sa înceapă producția la scara mare a agentilor bolilor infectioase. Stiu ca din acel moment detașamentul nr.731 se pregatea pentru războiul bacteriologic.

Întrebare: Cine dirija activitatea practica a detaşamentului nr.731 pentru pregătirea războiului bacteriologic?

Răspuns: In septembrie 1941 cinducerea si controlul activității practice a detaşamentului nr.731, in ceea ce priveşte pregătirea războiului bacteriologic, au fost incredintate de comandantul sef Umezu lui Kajitsuka, sef al serviciului de sănătate al armatei din Kouangtuong. Declarațiile mele au fost in mod fidel consemnate in acest proces verbal, care mi-a fost citit in japoneză.

Takahashi

AU LUAT PARTE LA INTEROGATORIU:

Procurorul militar Antonov, locotenent-colonel de justiție militara

Capitanul Serov, de la serviciile Ministerului de Interne pentru teritoriul Khabarovsk.

Protassov, interpret.

PROCES VERBAL AL INTEROGATORIULUI ACUZATULUI KIYOSHI KAWASHIMA

6 decembrie 1949 Khabarovsk

Interogatoriul a fost facut prin intermediul interpretului Pliatchenko, care a fost averizat asupra pedepselor prevăzute de articolul 95 din codul penal al R.S.F.S.R.

(semnat): Pliatchenko

Întrebare: Sunteti acuzat de o crima la articolul 1 al decretului Prezidiumului Sovietului Suprem al U.R.S.S. din data de 19 aprilie 1943. Va recunoaşteţi vinovat de faptele de care sunteti acuzat?

Răspuns: Înţeleg foarte bine pentru ce sunt acuzat conform mandatului din 5 decembrie 1949. Ma recunosc in intregime vinovat si, concret recunosc ca am servit intre 1941 si 1943 la detaşamentul nr.731, achitandu-ma de functiile de sef al serviciului nr.1, de problemele generale ale serviciului de producţie si ale serviciului nr.3.

Detaşamentul nr.731 al armatei din Kouangtoung efectua cercetări referitoare la arma bacteriologică si, cu participarea mea activa fabrica in masa agenti patogeni pe care ii folosea ca arma de război. Recunosc ca detaşamentul nr.731 pregatea mijloace de război bacteriologic contra Uniunii Sovietice si Chinei.

Detaşamentul nr.731, cuprindea in jur de 3000 de persoane: ofiţeri, soldati si personal civil. O mare parte a efectivelor sale , specializate in bacteriologie efectua cercetări ştiinţifice si lucrari de experimentare in vederea producerii la scara mare , ca instrumente de agresiune, noi forme de arme bacteriologice.

Detaşamentul nr.731, era echipat cu utilajul necesar pentru fabricarea masiva a produselor de război bacteriologic; acesta putea deci sa satisfaca nevoile armatei din Kouangtoung in ceea ce priveşte arma bacteriologică.

Detaşamentul nr.731, poseda numeroase servicii al caror rol l-am aratat deja in cursul interogatoriilor precedente si acestea se ocupau de gasirea unor noi agenti ai bolilor contagioase, susceptibili de a fi folositi pentru război, ca si metode ce permiteau conservarea indelungata a bacteriilor, cresterea vitalitatii lor si posibilităţile de a le produce in cantitati mari.

Serviciul afacerilor generale al detaşamentului , pe care l-am condus in paralel din aprilie până in iunie 1941, se ocupa de repartizarea cadrelor, de problemele financiare, de planificarea lucrarilor detaşamentului si, de asemenea, de asigurarea aprovizionarii cu detinuţi a inchisorii detaşamentului nr.731. Prin intermediul aparatului serviciului afacerilor generale aflat sub ordinele mele, eram in acea perioada in contact cu jandarmeria japoneză,

in scopul de a primi de la aceasta detinuţi, care serveau ulterior experienţelor noastre si pe care noi ii contaminam cu forta inoculandu-le bacterii ucigase.

Serviciul nr.4 (producţie), pe care l-am cindus din 1941 până in 1943, era in realitate fabrica de agenti patogeni ai detaşamentului. Bine utilat pentru cultura bacteriilor, el putea produce lunar in stare pura 300 kg. de bacili ai ciumei, sau 500-600 kg. de bacili ai antraxului, sau 800-900 kg. de bacili ai febrei tifoide, paratifoide sau ai dizenteriei, sau 1000 kg. de bacili ai holerei. In realitate, nu se produceau in fiecare luna aceste cantitati de bacterii. Acestea erau prevăzute pentru caz de război. De fapt, serviciul de producţie pregatea cantitatile de bacterii necesare pentru lucrarile curente ale detaşamentului.

In scopul de a verifica diferitele forme de arma bacteriologică, dar si pentru studierea mijloacelor de a ingriji bolile epidemice, se faceau in mod constant, la detaşamentul nr.731, experienţe pe fiinţe umane, detinuţi chinezi si rusi pe care organismele jamdarmeriei japoneze din Manciuria ii trimitea special in acest scop la detaşament.

Pentru detinuţii care erau folositi la experienţe, detaşamentul nr.731 avea o inchisoare interioara speciala unde erau bine izolati oamenii-cobai pe care colaboratorii detaşamentului îi numeau „ciomege". De mai multe ori l-am auzit pe generalul Ishii, sef al detaşamentului nr.731, numindu-i astfel pe oamenii asupra carora se efectuau aceste experienţe.

Experienţele in laborator asupra fiinţelor umane aveau loc la serviciul nr.1.

In primavara anului 1942, timp de o luna, am cumulat functiile mele cu cele de sef al serviciului nr.1.

Acest serviciu efectua cercetări ştiinţifice in scopul de a lupta contra epidemiilor, dar mai ales pentru a pregati mijloace mai eficace de purtare a războiului bacteriologic si verifica rezultatele definitive ale cercetărilor sale pe fiinţe umane detinute in inchisoarea serviciului nr.1.

Ca sef al serviciului nr.1, am condus lucrarile sale in perioada indicata, straduindu-ma sa-l fac sa realizeze sarcinile care ii reveneau in domeniul cercetării legate de arma bacteriologică.

In afara de incercarile efectuate in laboratoarele serviciului nr.1, experienţe pe fiinţe omenesti mai erau facute pe poligoanele detaşamentului nr.731 si in cursul unor operaţiuni . Eu insumi am luat parte odata la experienţe pe fiinţe umane.

In iunie 1941 am participat, ca si alti colaboratori ai detaşamentului , la incercarea bombelor umplute cu purici infestaţi cu ciuma la poligonul detaşamentului , aproape de statia Anta. Acţiunea bombelor bacteriologice a fost verificata pe 10 sau 15 detinuţi legati in lanţuri. Mai mult de 10 bombe au fost aruncate atunci intr-un avion.

Am participat la aceasta experienta ca sef al serviciului afacerilor generale ale detaşamentului: voiam sa vad cum a fost organizata experienta si maniera in care era executat ordinul detaşamentul nr.731, al carui proiect il stabilisem eu insumi. In plus, ma interesam de aceasta experienta in calitate de sef al serviciului de producţie. Dar, cel care o dirija practic, era colonelul Oota, sef al serviciului nr.2.

Bazându-ma pe informaţiile de care dispuneam in virtutea functiilor mele la detaşament pot spune ca cel putin 600 de persoane mureau in fiecare an la detaşamentul nr.731, ca urmare a experienţelor facute prin inocularea de boli infectioase grave. In 1942, la ordinul comandamentului armatei din Kouangtoung, detaşamentul nr.731 a trimis in

China centrala o expediţie cuprinzand cam o suta de persoane: aceasta trebuia sa utilizeze arma bacteriologice contra trupelor chineze din regiunea Chekang. Ea era compusa din colaboratori ai serviciilor nr.1, nr.2 si nr.4. Eu insumi am desemnat opt persoane de la serviciul de producţie. Conform ordinului generalului Ishii si sub directivele mele, serviciul de producţie pregatise cam 130 kg. de bacili de antrax si de paratifoidă pe care eu i-am furnizat expediţiei. Colaboratorii serviciului nr.1 mai aveau cu ei si tuburi cu bacili de antrax si ciuma pe care le produsesera la fata locului, la detaşamentul "Eï" din Nankin. Colabaratorii serviciului nr.2 detineau o cantitate suficiente de purici infestaţi cu ciuma.

Stiu ca expeditia s-a achitat cu succes de sarcina sa.

In 1941, detaşamentul nr.731 a mai olosit arma bacteriologică si contra trupelor chineze din regiunea Tchangte; in 1940, arma bacteriologică a fost folosita contra trupelor chineze in regiunea Nimpo de către o expediţie a detaşamentul nr.731.

Fiind unul dintre conducatorii detaşamentului, am participat la conferintele tinute de şeful detaşamentului, generalul Ishii, apoi, începând din vara anului 1942, de către generalul Kitano, conferinte in care erau dezbatute probleme legate de studiul si producerea materialului bacteriologic, ca si de folosirea sa practica in război.

Recunosc ca, fiind la conducerea serviciului de producţie a detaşamentului nr.731 care pregatea cantitati enorme de bacterii ca arma de război si asigurand temporar conducerea serviciului nr.1, care se ocupa de cercetări ştiinţifice pentru descoperirea de noi forme de arma bacteriologică, am comis o crima contra umanităţii.

Recunosc ca, a verifica efectul armei bacteriologice pe fiinţe umane inoculandu-le cu forta boli infectioase grave, actiuni la care am luat parte si eu, si a aduce moartea in masa a oamenilor pe care erau facute experienţele prin intermediul bacteriilor ucigase, sunt acte barbare si criminale.

Recunosc ca detaşamentul nr.731, condul de generalul Ishii, apoi de generalul Kitano, era o organizatie criminala... Si din moment ce faceam parte din el, sunt astazi gata sa suport pedeapsa.

Întrebare: Doriti sa va completati declaraţiile?

Răspuns: In cursul interogatoriilor precedente am spus adevarul despre activitatea detaşamentului nr.731 si am aratat caracterul lucrarilor indeplinite de mine pe duarata serviciului meu la acest detaşament. M-am straduit sincer sa ajut instructia la demascarea caracterului criminal al detaşamentului nr.731 si am clarificat in mod obiectiv faptele de care aveam cunoştinţă; de aceea nu am nimic de adaugat la declaraţiile mele. Daca nu am semnalat toate activitatile criminale ale detaşamentului nr.731, ceea ce este foarte posibil, esta pentru ca ele s-au produs cu mult timp in urma si s-ar putea ca eu sa le fi uitat.

Acest proces verbal reproduce in mod fidel declaraţiile mele si mi-a fost citit in japoneză.

Kawashima

AU PARTICIPAT LA INTEROGATORIU:

Procurorul militar Bouslovitch, locotenent colonel de justiţie militara.

Capitanul Brave, de la serviciile Ministerului de Interne pentru teritoriul Khabarovsk.

Pliatchenko, interpret.

PROCESUL VERBAL AL INTEROGATORIULUI ACUZATULUI TOSHIDIDE NISHI

6 decembri 1949 Khabarovsk

Interogatoriul a fost facut prin intermediul interpretului Lamanov Guieorgui Grigorievitch, care a fost avertizat asupra pedepselor prevăzute de articolul 95 din codul penal al R.S.F.S.R.

(semnat): Lamanov

Întrebare: Ati fost acuzat de crime prevăzute de articolul 1 al decretului Prezidiumului Sovietului Suprem al U.R.S.S. din data de 19 aprilie 1943.

Va recunoaşteţi vinovat referitor la fondul acuzaţiilor ce vi se aduc?

Răspuns: Da, ma recunosc in intregime vinovat de ceea ce sunt acuzat conform mandatului din 6 decembrie 1949, in virtutea articulului 1 al decretului Prezidiumului Sovietului Suprem al U.R.S.S din data de 19 aprilie 1943, si vreau sa declar următoarele:

Efectiv, din ianuarie 1943 până in ziua in care am fost luat prizonier (august 1945), am servit la detaşamentul nr.731 al armatei din Kouangtuong: eram şeful filialei nr.673 si sef al serviciului de antrenament al detaşamentul nr.731.

Prin munca mea, am ajutat activ detaşamentul nr.731 sa se achite de sarcina sa fundamentala: fabricarea armei bacteriologice contra Uniunii Sovietice si a Republicii Populare Mongole; elaborarea metodelor după care trebuia sa fie dus acest război si pregătirea cadrelor in acest scop.

De la sosirea mea la detaşamentul nr.731, stiam ca acest detaşament ca si filialele sale de la Sounyou, Hailar, Linkeou si Hailig lucrau pentru fabricarea mijloacelor de lupta necesare războiului bacteriologic, caci atunci deja luasem cunoştinţă de modelele expuse, de graficele si diagramele care ilustrau lucrarile realizate la serviciile nr.1, nr.2, si nr.4 ale detaşamentului, ca si de o documentatie secreta pastrata intr-o camera speciala a serviciului afacerilor generale ale statului major al detaşamentului nr.731.

Din ianuarie 1943 pâna in iulie 1944, apoi din iunie până in august 1945, am condus filiala nr.673 a detaşamentului nr.731 de la Sounyou; aceasta se ocupa cu cresterea şobolanilor albi, a soarecilor, a cobailor, de capturarea si de cultivarea puricilor.

Totul era trimis la detaşamentul nr.731 si trebuia sa foloseasca la fabricarea mijloacelor de lupta adoptate de armata japoneză pentru purtarea războiului bacteriologic.

Începând din martie 1945, ca urmare a infrângerii suportate de către trupele japoneze in marile din sud si având in vedere ca se pregatea războiul contra Uniunii Sovietice, lucrarile de la filiala Sounyou si ale intregului detaşament nr.731, au fost accelerate, conform ordinelor generalului-locotenent Ishii, sef al detaşamentul nr.731, care se inspira din planurile de operaţiuni strategice ale armatei din Kouangtoung.

Au fost stimulate in special captura si cresterea rozătoarelor ca si cultura puricilor, acestea fiind trimise la detaşamentul nr.731, dat fiind faptul ca răspândirea bacililor ciumei prin intermediul puricilor, era considerat ca modul cel mai eficace de război bacteriologic.

Pe 11 si 12 august 1945, datorita inaintarii sovietice, s-a dat foc, la ordinul meu,tuturor cladirilor de serviciu si de locuit, utilajelor, materialelor si documentelor filialei nr.673, in scopul de a ascunde ca armata japoneză din Kouangtoung producea arma bacteriologică si ca filiala nr.673 a detaşamentul nr.731, filiala al carei sef eram, participa la aceasta activitate criminala. Tot in acelasi scop o otrava, cianura de potasiu, a fost distribuita la ordinul meu pe 14 august 1945, intregului personal (120 persoane) care ar fi trebuit sa o foloseasca pentru a se sinucide daca riscau sa fie capturati de trupele soviatice...

Din iulie 1944 pena in august 1945 (adica până in ziua in care am fost luat prizonier), in calitatea mea de sef al serviciului de antrenament al detaşamentului nr.731, am lucrat la pregătirea cadrelor pentru detaşament si filialele sale in vederea unui război bacteriologic de agresiune.

Pentru pregătirea acestor cadre, serviciul meu organiza cursuri, manevre si un antrenament de un an pentru oamenii recrutati pentru Japonia si incorporati la detaşamentul nr.731, in majoritate tineri intre 17 si 18 ani.

Toti cei care erau trimisi la detaşament exersau si urmau cursuri speciale timp de 7 zile la serviciul de antrenament; apoi acesta emitea concluziile aratand daca ei erau apti pentru lucrarile detaşamentului.

In aceasta perioada de antrenament erau luate toate masurile pentru a pastra secrete lucrarile detaşamentului.

In total, in perioada in care am fost sef al serviciului de antrenament al detaşamentului nr.731, 15 ofiţeri, 60 de colaboratori civili si 150 de soldati au urmat cursurile de antrenament si au trecut acest gen de examen.

In septembrie 1944, dorind sa verific munca efectuata in filialele detaşamentului nr.731 in vederea formarii de cadre, am profitat de o promotie de infirmieri stagiari pentru a inspecta impreuna cu generalul-maior al serviciului de sănătate Kitano, ex-şef al detaşamentului nr.731, toate filialele acestui detaşament. Prin tipul meu de munca, prin pozitia pe care o ocupam in detaşament, stiam ca pentru verificarea mijloacelor bacteriologice, se inoculau cu forta bacterii ucigase unor persoane de nationalitate rusa si chineza (dintre care prizonieri de război inchisi in inchisoarea detaşamentului) care erau trimisi la detaşament de către jandarmeria si misiunea militara japoneză.

Astfel de experienţe se efectuau intregul an; cand persoanele folosite mureau, cadavrele erau arse intr-un crematoriu special construit in acest scop.

Stiu ca in ianuarie-martie 1945 au fost efectuate experienţe in inchisoare pe rusi si chinezi carora li s-a inoculat tifoidă. In octombrie 1944 la poligonul de la statia Anta, asupra a cinci prizonieri chinezi de război au fost aruncati purici infectati cu ciuma; in cursul iernii 1943-1944, au fost facute la detaşament experienţe de congelare a extremitatilor asupra unor rusi si chinezi (am citit rapoartele experimentatorului si am asistat la proiectia unui film special cu acest subiect).

In ianuarie 1945, in prezenta mea s-a efectuat o experienta pe 10 chinezi prizonieri de război in scopul de a li se transmite gangrena gazoasa[1)]. Era vorba de a afla daca este posibil sa se transmita fiinţelor umane gangrena gazoasa prin geruri de -20^0 C.

[1)] **Gangrena gazoasă**: apare când bacteriile invadează ţesutul muscular sănătos dintr-o regiune musculară adiacentă traumatizată sau din ţesuturile moi. Un factor esenţial în geneza gangrenei gazoase pare să fie traumatismul, în special când există distrugeri musculare profunde. Nu este neapărat necesar un traumatism

Iata cum se efectua aceasta experienta: 10 prizonieri chinezi de război au fost legati in lanțuri, la 10-20 metri de un srapnel purtator de gangrena gazoasa.

Pentru ca ei sa nu fie brusc ucisi, capetele si spatele lor erau protejate cu scuturi metalice speciale si cu coverturi vatuite groase, in timp ce gambele si fesele ramaneau descoperite.

A fost facut sa explodeze şrapnelul cu ajutorul curentului electric; schijele purtatoare de bacili ai gangrenei gazoase au acoperit locul unde se aflau oamenii destinati experienței. Au fost toti raniti la gambe si fese (buci), murind in chinuri groaznice după o săptămână.

Mai stiu ca amata japoneză a folosit in doua rânduri mijloacele de lupta bacteriologică produse la detaşamentul nr.731.

1. In cursul operațiuni lor purtate in 1939 contra trupelor sovietice si mongole in regiunea Khalkhin-Gol, armata japoneză a recurs la mijloace de lupta bacteriologică (bacili de tifoidă, paratifoidă si dizenterie) pentru a contamina râul Khalkhin-Gol in zona de lupta.
2. In mai-iulie 1940, expeditia detaşamentului 731 condusa de general-locotenent Ishii a folosit in China centrala, in regiunea Nimpo, bacilii de ciuma contra trupelor chineze prin răspândirea puricilor infectati.

Stiu aceasta din documente pe care le-am gasit intr-un seif al serviciului de antrenament si care contineau angajamentele luate de oamenii sinucigaşi ai expediției insarcinate sa foloseasca bacteriile ucigase. Am mai asistat si la proiectarea unui film turnat pe campul de lupta, chiar la locurile de contaminare, care dovedea eficacitatea mijloacelor bacteriologice folosite.

Astfel stând lucrurile, recunosc ca munca practica indeplinita de mine la detaşamentul 731 si la filiala sa de la Sounyou, avea drept scop pregătirea războiului bacteriologic mai ales contra U.R.S.S-ului si a Republicii Populare Mongole.

Înțeleg ca războiul care se pregatea trebuia sa faca nenumarate victime in rândul populației civile; ca mijloacele acestui război bacteriologic si metodele folosite pentru a le verifica eficacitatea, contaminând cu forta ființe umane, erau criminale si barbare.

Nu am nimic de adaugat. Declarațiile mele au fost fidel consemnate in procesul verbal care mi-a fost citit de către traducatorul de japoneză Lamanov.

Nishi

AU PARTICIPAT LA INTEROGATORIU:

Procurorul militar Bogod, comnadant de justiție militara.

Comandantul Nikitin, de la serviciile Ministerului de Interne al teritoriului Khabarovsk.

Lamannov, interpret.

---

sever. Totuşi, plaga trebuie să fie adâncă, să existe țesut necrotic şi să fie lipsită de comunicație cu exteriorul. Intensitatea durerii creşte progresiv, dar rămâne localizată în regiunea infectată. Apar tumefierea şi edemul, însoțite de supurație redusă, frecvent hemoragică. Pielea este tensionată, alb-albăstruie şi mai rece dacât restul pielii.

PROCESUL VERBAL AL INTEROGATORIULUI ACUZATULUI TOMIO KARASAWA

6 Decembrie 1949 Khabarovsk

Interogatoriul a fost facut prin intermediul interpretului
Pakhomov Mikhail Iakovlevitch, care a fost avertizat asupra
pedepselor prevăzute de articolul 95 din codul penal al R.S.F.S.R.

(semnat): Pakhomov

Întrebare: Sunteti inculpat in virtutea (l'arrete) din 5 decembrie 1949 de crima prevăzute in articolul 1 al decretului Prezidiumului Sovietului Suprem al U.R.S.S. din data de 19 aprilie 1943. Va recunoaşteţi vinovat de faptele de care sunteti acuzat?

Răspuns: Da, ma recunosc in intregime vinovat de faptele de care sunt acuzat conform articolului 1 al decretului Prezidiumului Sovietului Suprem al U.R.S.S. din data de 19 aprilie 1943.

Din 1939 pâna in 1944 am servit efectiv in detaşamentul nr. 731 al armatei japoneze din Kouangtoung in Manciuria, unde aveau loc intense activitati de cercetare in vederea stabilirii metodelor celor mai perfectionate de producere la scara mare a bacteriilor si de a le utiliza ca metode de război bacteriologic.

Pentru realizarea sarcinilor care ii erau atribuite in scopul pregatirii războiului bacteriologic, detaşamentul efectua experienţe metodice in cursul carora se inoculau cu forta boli infectioase persoanelor pe care organismele jandarmeriei japoneze le aduceau pentru a fi exterminate.

In 1940 si in 1942, detaşamentul nr. 731 a organizat expediţii speciale in cursul carora a folosit microbii ca arma bacteriologică in războiul contra poporului chinez...

Întrebare: Concret, pentru ce fapte va recunoaşteţi vinovat?

Răspuns: Ma recunosc vinovat ca am servit timp indelungat, din decembrie 1939 până in august 1944, intr-o organizatie criminala; detaşamentul nr. 731, la inceput ca simplu colaborator, apoi ca sef de sector si, începând de la sfârşitul lui 1942 până la inceputul lui 1943 ca sef de sectie la serviciul nr.4 (producţie) al detaşamentului nr. 731.

Sectorul, apoi sectia condusa de mine cultivau bacili ai tifoidei, paratifoidei, holerei, ciumei si antraxului, in cantitati masive in masura in care era nevoie de ele in scopuri practice, in special pentru experienţe destinate folosirii bacteriilor in condiţii de campanie la poligonul detaşamentului nr.731 de la statia Anta si ca arme bacteriologice in războiul contra poporului chinez.

Producand bacterii in cantitati mari, in calitatea mea de medic bacteriolog, stiam foarte bine ca ele erau destinate pentru a exterimina oameni. Dar, atunci, estimam ca aceasta era datoria unui ofiter al armatei japoneze si faceam tot ceea ce depindea de mine pentru a ma achita cu succes de functiile care imi reveneau ca urmare a ordinelor superiorilor mei.

In perioada in care am lucrat la detaşament, aveam sub ordinele mele intre 50 si 70 de ofiţeri, subofiţeri si colaboratori civili si dispuneam de toate utilajele necesare pentru a cultiva bacteriile la scara mare...

Cu utilajul existent, sectia pe care o dirijam putea produce lunar, la alegere, următoarele cantitati de bacili: ciuma, 100 de kg.; antrax, 200 kg.; tifoidă, 300 kg.; paratifoidă "A" 300 kg.; holera, 330 kg.; dizenterie, 300 kg.

In timpul celui de al doilea semestru al anului 1940, grupa pe care o dirijam producea 70 kg. de bacterii de tifoidă si 50 kg. de bacterii de holera in intentia unei expediţii special organizata de către detaşament si condusa de către generalul Ishii, ex-sef al detaşamentului, care se deplasa in China centrala cu o grupa de alti membri ai detaşamentului. In afara de tifoidă si holera, aceasta expediţie a folosit contra armatei chineze purici infectati cu ciuma.

La mijlocul lui 1942, sectorul pe care-l conduceam a fabricat 130 kg. de bacili de paratifoidă "A" si antrax pentru o expediţie analoaga a generalului Ishii, care s-a deplasat in China centrala in scopul folosirii bacteriilor contra armatei chineze. Am aflat prin depozitiile martorilor ce mi-au fost prezentate, ca aceasta expediţie purta cu ea si bacterii de tifoidă, dar eu nu-mi amintesc aceasta.

Expediţiile conduse de generalul Ishii in 1940 si 1942 aveau scopul de a efectua incercari pentru a se cerceta mijloacele de răspândire in masa a bacteriilor, ca arma de război contra armatei chineze. Folosirea in 1940 a puricilor infectati cu ciuma de către expeditia generalului Ishii, a provocat o epidemie de ciuma in regiunea unde fusesera răspânditi, asa cum am aratat in detaliu in cursul interogatoriului din 22 octombrie 1949. Nu cunosc daca scopul urmarit prin folosirea bacteriilor de care v-am vorbit a fost atins.

Bacteriile produse sub conducerea mea erau utilizate in cursul experienţelor efectuate la poligonul detaşamentului special amenajat in acest scop in apropierea statie Anta, pentru a se pune la punct metodele de răspândire a bacteriilor in condiţii de campanie. Pentru aceste experienţe erau folosite fiinţe umane care erau numite in mod curent „ciomege".

Pe cand serveam in detaşament, stiam ca exista acolo o inchisoare speciala in care erau inchise persoanele folosite pentru experienţe si condamnate sa piara in urma acestora.

In mod sistematic erau facute experienţe la statia Anta. Eu insumi am participat al doua dintre ele: prima a avut loc la sfârşitul lui 1943, a doua in primavara lui 1944.

De fiecare data erau aduse la poligon 10 persoane, chinezi după aparente, care erau legati cu lanţuri bine fixate in sol si in apropierea carora erau detonate bombe continand bacterii. Ca urmare a primeia dintre aceste experienţe, o parte din cei asupra carora fusese efectuata, au fost contaminati cu antrax si au murit cateva zile mai tarziu.

Mam dus de fiecare data la poligonul Anta pentru a stabili la fata locului, chiar in timpul experienţelor, eficacitatea bacteriilor fabricate de mine...

Mai stiu ca la detaşamentul 731, erau practicate metodic in laborator experienţe pe fiinţe umane. Persoanene folosite pentru aceste experienţe erau contaminate fortat cu diferite bacterii, apoi puse sub observatie pentru a permite sa se decida care erau agentii de infectare cei mai eficaci.

Experienţele efectuate direct pe fiinţele umane permiteau sa se rezolve mai rapid problemele pe care detaşamentul le avea de indeplinit: sa gaseasca mijloacele cele mai active

de război bacteriologic si metodele care permiteau răspândirea lor pentru contaminarea oamenilor.

Comanadamentul japonez, care se pregatea de război bacteriologic, lua masuri pentru a mari posibilitățile de producție a bacteriilor. De asemenea, detaşamentul 731 a primit, începând cu 1944, un nou utilaj provenind din Japonia, care, după spusele lui Kiyoshi Oota, vechi sef al serviciului nr. 4 al detaşamentului, era mai perfectionat si permitea efectuarea in lant a culturilor de bacterii.

In acelasi an, la ordinul ex-şefului de detaşament Masazo Kitano, m-am deplasat la filialele detaşamentului de la Sounyou, Hailar, Hailing si Linkeou pentru a studia la fata locului posibilitatea de a instala utilajul necesar culturii la scara mare a bacteriilor. Dându-mi instructiuni inaintea plecarii, generalul Kitano a subliniat ca era indispensabil sa se organizeze cultura bacteriilor in filiale, pe de o parte pentru a creste capacitatea de producție a acestora si pe de alta parte pentru a prentampina posibilitatea unei opriri a producției in cazul in care un utilaj al detaşamentului s-a fi defectat ca urmare a unor bombardamente ale aviatiei adverse.

Ca urmare a concluziilor pe care le-am prezentat, s-au trimis in acelasi an utilaje la filialele detaşamentului de la Sounyou, Hailar, Hailing si Linkeou, dar nu stiu ce tip de utilaj si nici macar nu stiu daca au fost instalate.

In calitate de medic bacteriolog si specialist in cultura bacteriilor am participat la conferinte tinute la detaşament de către ofițerii si colaboratorii stintifici unde ascultam rapoarte asupra metodelor de cultura la scare mare a bacteriiolor si ne erau explicate procedeele de folosire a supei de cultura.

Tineam cursul ce subordonatii mei pentru a le ridica niveul profesional, si la incepuul anului 1940, am predat bacteriologie personalului civil nou admis la detaşament.

Întrebare: Doriti sa va completati declarațiile?

Răspuns: Imi dau perfect seama ca detaşamentul nr.731, era o organizatie criminala care pregatea exterminare oamenilor cu ajutorul unor metode barbare interzise de conventiile internationale.

Lucrand la detaşament, am participat la aceasta odioasa activitate si am comis contra umanității o crima pentru care trebuie sa raspund.

De aceea m-am decis, chiar de la inceputul instructiei, sa aduc lunima, in mod sincer si obiectiv, asupra activității criminale a detaşamentului si a rolului meu in acest domeniu.

Nu am nimic de adaugat declarațiilor mele, caci am raportat la instructie toate faptele pe care le cunosteam si care caracterizeaza activitatea criminala a detaşamentului.

Declarațiile mele au fost fidel consemnate in procesul verbal al interogatoriului, al carui text rusesc mi-a fost tradus in japoneză.

Karasawa.

AU LUAT PARTE LA INTEROGATORIU:

Procurorul militar, Bouslovitch,
locotenent-colonel de justiție militara.

Locotenent-colonelul Ivanov, de la serviciile Ministerului de Interne al teritoriului Khabarovsk.

Pakhomov, interpret.

PROCESUL VERBAL AL INTEROGATORIULUI ACUZATULUI MASAO ONOUE

6 decembrie 1949 Khabarovsk

Interogatoriul a fost facut prin intermediul interpretului Gourianov, care a fost avertizat asupra pedepselor prevăzute de articolul 95 din codul penal al R.S.F.S.R. pentru o traducere voit infidela

(semnat): Gourianov

Întrebare: In mandatul din 5 dec.1949, sunteti acuzat in virtutea articolului nr.1 al Prezidiumului Sovietului Suprem al U.R.S.S. din data de 19 aprilie 1943. Înţelegeţi pentru ce sunteti acuzat si va recunoaşteţi vinovat de aceste fapte?

Răspuns: Înţeleg pentru ce sunt acuzat. Ma recunosc vinovat, deoarece filiala 643 pe care am condus-o, forma cadre pentru laboratoarele de bacteriologie. Ea, a pregatit 160 persoane in perioada in care eu am lucrat acolo. Filiala se ocupa si de capturarea rozătoarelor (cobai, şobolani albi, soareci si iepuri) si de asigurarea inmultirii acestora in scopul de a le trimite la statul major al detaşamentului 731, unde erau folosite pentru producerea armei bacteriologice si pentru experienţe care serveau la studiul febrei „Songo". In plus, filiala 643 cultiva purici care erau de asemenea trimisi la detaşamentul 731, unde erau infectati cu ciuma si deveneau una din formele de arma bacteriologică; prima sectiune a filialei efectua cercetări pe şobolani gri, cu scopul de a descoperi metodele cele mai eficace de multiplicare a puricilor infectati cu ciuma, dar nu s-a putut obtine nici un rezultat pozitiv, si înmulţirea puricilor s-a efectuat exclusiv pe şobolani albi si pe soareci. La ordinul generalului-locotenent al serviciului de sănătate Ishii, sef al detaşamentului 731, pe 13 august 1945, am dat foc distrugand filiala 643 cu toate materialele, utilajul si toate documentele care se gaseau acolo, păstrând numai codul si 20-25 de grame de purici pe care i-am trimis la statul major al detaşamentului 731. Nu stiu ce scop avea comandamentul detaşamentului 731 atunci cand mi-a dat ordin sa dau foc filialei. Stiu ca la detaşamentul 731 se lucra la cercetarea si producerea masiva de mijloace bacteriologice de distrugere cum ar fi bacterii de ciuma, de antrax si alte bacterii ucigase care erau incercate pe fiinţe umane. Iata de ce detaşamentul poseda o inchisoare interioara si un poligon de antrenament unde se efectuau experienţele. In primavara lui 1944, m-am deplasat cu avionul, impreuna cu şeful serviciilor afacerilor generale ale detaşamentului nr.731, la poligonul de antrenament unde trebuia sa aiba loc incercarea armei bacteriologice pe fiinţe umane; dar pentru motive pe care nu le cunosc, comandamentul a decis ca aceste experienţe sa nu se mai faca si, de a doua zi, m-am reîntors la statul major al detaşamentului.

In legatura cu acuzaţia ca eu am cerut generalului-maior al serviciului de sănătate Sato, sef al serviciului de sănătate al armatei a Cincea, sa dea comandantilor de unitati militare si sefilor de spital ordinul de a captura soareci si şobolani pentru a-i trimite apoi la filiala 643, eu nu ma recunosc vinovat, deoarece nu am adresat niciodata o astfel de cerere generalului Sato.

Întrebare: In ce scop se fabrica arma bacteriologică la detaşamentul nr.731?

Răspuns: Detaşamentul nr.731 fabrica la scara mare arma bacteriologică in scopuri de război, dar nu cunosc contra caror adversari ai japoniei voiau sa o foloseasca...

Întrebare: Filiala nr.643, utilajele si lucrarile care se derulau acolo, erau un secret militar?

Răspuns: Estimez ca filiala in sine, utilajele si lucrarile care se derulau acolo nu constituiau un secret militar.

Întrebare: Asadar, după parerea dvs., cultura puricilor si a rozătoarelor nu era secreta?

Răspuns: Nu, nu esta vorba de aceasta. Cultura puricilor la filiala era tinuta in secret; dar in ceea ce priveşte rozătoarele, apreciez ca aceasta nu era secreta.

Întrebare: Doriti sa va completati declaraţiile?

Răspuns: Nu, nu mai am nimic de adaugat declaraţiilor mele.

Acest proces verbal mi-a fost citit in japoneză prin intermediul interpretului Gourianov; el a reprodus fildel declaraţiile mele si am avut incredere sa la semnez.

Onoue

AU LUAT PARTE LA INTEROGATORIU

Procurorul militar Bouchouev, locotenent-colonel de justiţie militara.

Comandantul Fourseko, de la serviciile Ministerului de Interne pentru teritoriul Khabarovsk.

Gourianov, interpret.

PROCES VERBAL AL INTEROGATORIULUI ACUZATULUI SHUNJI SATO

6 DECEMBRIE 1949 KHABAROVSK

Interogatoriul a fost facut prin intermediul interpretului Kornilov,
care a fost avertizat asupra pedepselor prevăzute
la articolul 95 al Codului penal al R.S.F.S.R.

(semnat):Kornilov

Întrebare: Sunteti inculpat, conform mandatului din 5 dec. 1949, de crimele prevăzute la art. 1. din decretul Prezidiumului Sovietului Suprem al U.R. S.S., din data de 19 aprilie 1943.

Ati înţeles bine diferitele puncte ale acuzaţiei si va recunoaşteţi vinovat de faptele care va sunt imputate?

Răspuns: Înţeleg toate punctele acuzaţiei ce mi se aduce. Ma recunosc in intregime vinovat de ceea ce sunt acuzat conform articolului 1 din decretul Prezidiumului Sovietului Suprem al U.R. S.S., din data de 19 aprilie 1943. Sunt vinovat pentru ca, din dec. 1941 până in feb. 1943, într-adevar am condus activitatea detaşamentului „Nami" nr.8604 la Canton, apoi, din feb 1943 pâna in mar. 1944, lucrarile detaşamentului „Ei" nr.1644 la Nankin. Aceste doua detaşamente se ocupau de studiul si de producerea masiva a bacteriilor ucigase destinate a fi folosite contra trupelor chineze si a populaţiei civile din China... Impreuna cu det. nr.731 al armatei japoneze din Kouangtoung, detaşamentul "Ei" nr.1644 din Nankin, a facut uz de arma bacteriologică contra trupelor si a populaţiei civile chineze in cursul operaţiuni lor efectuate de trupele japoneze...

In calitatea mea de sef al det. „Ei" nr.1644, am condus lucrarile de cercetare si fabricarea masiva a armei bacteriologice. Det. „Ei" nr.1644 din Nankin dispunea de puternice instalaţii, cuprindea in cadrul personalului sau specialisti in bacteriologie si producea la scara mare diferite bacterii ucigase. Chiar sub conducerea mea, serviciul de antrenament al det. „Ei" nr.1644 din Nankin, pregatea in fiecare an până la 300 de bacteriologi destinati războiului microbian. Începând din martie 1944, pe cand eram sef al serviciului de sănătate al armatei a Cincea, care facea parte din armata japoneză din Kouangtoung, am ajutat activ in filiana nr.643 a det. nr.731 la marirea producţiei de material bacteriologic.

In acest scop, in mai 1945 am precris, printr-un ordin special dat unităţilor armatei a Cincea, sa organizeze prinderea rozătoarelor indispensabile producţiei armei bacteriologice si trimiterea lor la filiala 643 a det. 731.

Întrebare: Faceti precizari referitoare la capacitatea de producţie a det. „Ei" nr.1644 din Nankin si la echipamentul tehnic care se afla acolo.

Răspuns: Capacitatea de producţie a det. din Nanckin „Ei" nr.1644, in ceea ce priveşte fabricarea bacteriilor ucigase, era de 10 kg. pe ciclu. Pentru a produce aceasta

cantitate de bacterii, det. „Ei” nr.1644 poseda in jur de 200 cultivatoare Ishii, o camera de incubatoare de 5x3x3 metri, 2 autoclave cilindrice de 1,5 metri in diametru si de 2,5 metri lungime; 40-50 incubatoare, 40-50 sterilizatoare cu aburi, 40-50 cazane Koch si mari recipiente de sticla, nu cunosc cate, pentru prepararea supelor de cultura.

Acest proces verbal al interogatoriului care reproduce fidel declarațiile mele, mi-a fost citit in japoneză.

Sato

AU LUAT PARTE LA INTEROGATORIU:

Procurorul militar Bouchouev, locotenent-colonel de justiție militara.

Comanadantul Agryzkov, de la serviciile Ministerului de Interne pentru teritoriul Khabarovsk.

Kornilov, interpret.

PROCESUL VERBAL AL INTEROGATORIULUI ACUZATULUI ZENSAKU HIRAZAKURA

6 Decembrie 1949 Khabarovsk

Interogatoriul a fost luat prin intermediul interpretului Elguine care a fost avertizat asupra pedepselor prevaztute la art 95 din Codul Penal al RSFSR pentru o traducere voit infidela.

(Semnat): Elguine

Întrebare: Cine v-a citit mandatul prin care sunteti inculpat conform art. 1 al decretului Prezidiumului Sovietului Suprem al URSS din data de 19 Aprilie 1943. Înţelegeţi bine pentru ce sunteti acuzat si va recunoaşteţi vinovat?

Răspuns: Da, ma recunosc in intregime vinovat de faptele care imi sunt imputate in virtutea art 1 al decretului Prezidimului Sovietului Suprem al URSS din data de 19 Aprilie 1943 si iata ceea ce vreau sa declar referitor la aceste fapte.

Din iunie 1942 până in august 1945 am lucrat efectiv la detaşamentul nr 100 al Armatei din Kouangtoung insarcinat sa puna la punct masuri profilactice dar mai ales sa prepare mijloacele active pentru un război bacteriologic împotriva Uniunii Sovietice.

Bacteriologii, chimistii, medicii veterinari, care faceau parte din detaşamentul nr. 100 cultivau anumite specii de bacterii, le studiau proprietatile, cercetau metodele ce permiteau contaminarea in masa a oamenilor si animalelor. In acest scop erau efectuate la detaşamentul nr. 100 experienţe pentru a se incerca eficacitatea bacteriilor si a otrăvurilor pe oameni si pe animale.

In calitatea mea de medic veterinar si colaborator ştiinţific al primei sectii a Serviciului nr. 2 al detaşamentului, apoi al sectiei 6, a aceluiasi serviciu, creata in decembrie 1943, am studiat acţiunea bacililor de morva si a antraxului, m-am ocupat sa le cultiv, am participat la punerea la punct a eventualelor metode de folosire a acestor bacili in războiul bacteriologic.

In acest scop in iulie-august 1942, am luat parte la o expediţie care a fost denumita „Manevre de vara” si care a avut loc in regiunea Trei-Râuri. Ea avea ca scop studierea posibilităţilor de folosire a bacililor antraxului si morvei in condiţii naturale apropiate de cele ale teatrelor de operaţiuni probabile, la frontierele Uniunii Sovietice. In cursul acestei expediţii au fost efectuate experienţe in vederea infectarii cu morva a raului Derboul si a rezervoarelor de apa si infectarea cu antrax a solului si a ierburilor. Microbii de care aveam nevoie erau cultivati intr-un laborator de campanie si incercati pe cai, oi si cobai.

Începând din iunie 1944, facand parte dintr-un grup de colaboratori ştiinţifici ai detaşamentului nr. 100 trimis in provincia Hingan de Nord, am reunit, la ordinul comandamentului armatei din Kouangtoung, informatii asupra numarului si starii cirezilor apartinand populaţiei din regiunile limitrofe Uniunii Sovietice si Republicii Populare Mongole, a pasunilor de vara si de iarna, a fanetelor, a starii drumurilor si a rezervoarelor de apa. aceste informatii erau necesare comandamentului japonez pentru a-i permite, in caz de război cu Uniunea Soviectica, sa infecteze in masa animalele, si sa aplice sabotajul bacteriologic. Din iunie in septembrie 1944 m-am achitat, in acest grup, de anumite misiuni cu care ma insarcinase capitanul Assao si din septembrie 1944, in ziua in care am fost luat prizonier (august 1945), am condus acest grup din care Assao a fost retras.

Asa cum stiam de la generalul maior Wakamatsu, sef al detaşamentului nr. 100, aviatia trebuia, pe baza informatiilor culese de mine, sa raspandeasca bacili ai morva si ai antraxului, precum si virusul ciumei bovinelor pentru a infecta animalele din regiunile limitrofe Uniunii Sovietice si Mongoliei in cazul in care ar fi izbucnirt războiul.

Am prezentat de doua ori generalului maior Wakamatsu rapoarte scrise asupra lucrarilor indeplinite de grupul meu, alaturandu-le harti topografice cu indicatii ale datelor cum ar fi: starea rezervoarelor de apa, a pasunilor, a animalelor, etc. Odata am facut un raport verbal, referitor la acelasi subiect, generalului locotenent Takaatsu Takahashi, sef al Serviciilor veterinare al armatei din Kouangtong.

In plus, l-am informat de rezultatele muncii noastre pe locotenent colonelul Amano, sef al misiunii militare la Hailar, care, după cum am aflat de la generalul maior Wakamatsu, era la curent cu scopurile si sarcinile atribuite grupului meu. Ştiu ca in procesul sau verbal facut către Statul Major al armatei din Kouangtong, locotenent colonelul Amano a dat o apreciere favorabila lucrarilor noastre.

La ordinul generalului maior Wakamatsu am cumparat, in cursul verii 1945, de la populatia din provincia Hingan de Nord 500 de oi, 100 de bovine si 90 de cai cu cei 80.000 de yeni care mi-au fost dati in acest scop.

Stiam de la generalul maior Wakamatsu ca in caz de reazboi cu Uniunea Sovietica, **aceste animale vor fi infectate cu bacili de antrax, morva, de ciuma a bovinelor si galbeaza si** lasate in urma trupelor sovietice in scopul de a le provoca boli infectioase grave. Stiam ca avioanele vor aduce bacteriile despre care va vorbesc in cantitatile necesare in locurile unde se aflau animalele cumparate de mine, care ar fi fost infectate de grupurile de sabotaj deja constituite.

Ma recunosc de asemenea vinovat, de aceea ca, aflandu-ma in provincia Hingan de Nord, am cumparat, la ordinul generalului maior Wakamatsu, 10 vaci pentru experienţele efectuate la inceputul primaverii 1945 in regiunea raului Khan-Gol de Sud. Stiu de la maiorul Yamaguchi, care a asistat la aceste experienţe denumite „Manevre de iarna", ca s-a verificat atunci acţiunea virusului galbezii si al ciumei bovinelor in condiţii de iarna prin răspândirea lor pe zapada si prin acoperiroa lor ulterioara cu furaje, adica in condiţiile in care trebuia sa se efectueze actele de sabotaj bacteriologic contra Republicii Populare Mongole, caci se stie ca in Mongolia animalele isi petrec iarna la pasune.

In plus, in scopul de a stabili cantitatea de otrava necesara pentru a omora caii (cianura de potasiu, stricnina, etc) am efectuat, in vara anului 1943 la ordinul lui Hasaka, sef al serviciului nr. 2, experienţe pe 40 sau 50 de cai ai armatei din Kouangtoung, dintre care

10 au murit. Nu am fost informat de scopul urmarit de aceste experiențe, dar presupun ca era vorba de studierea metodelor de folosire a otrăvurilor pentru sabotaj.

Nu mai am nimic de adaugat. Declarațiile mele au fost consemnate in procesul verbal care mi-a fost cititi in japoneză si pe care-l semnez.

Hirazakura

AU LUAT PARTE LA INTEROGATORIU

Procurorul militar Bogod,
maior de justiție militara

Locotenentul Nazarov, de la Serviciile Ministerului de Interne al Teritoriului Khabarovsk

Elguine, interpret

PROCESUL VERBAL AL INTEROGATORIULUI ACUZATULUI KAZUO MITOMO

6 Decembrie 1949 Khabarovsk

Interogatoriul a fost facut prin intermediul interpretului Grigori Gueorguievitch Elguine, care a fost avertizat asupra pedepselor prevăzute la art. 95 din Codul Penal al R.S.F.S.R.

(Semnat): Elguine

Întrebare: Sunteti acuzat ca ati comis crime prevăzute la art. 1 a Decretului Prezidiumului Sovietului Suprem al URSS din data de 19 aprilie 1943. Va recunoaşteţi vinovat de faptele care va sunt imputate?

Răspuns: Ma recunosc in intregime vinovat de faptele care imi sunt imputate conform mandatului din 5 decembrie 1949, in virtutea art. 1 a decretului Prezidiumului Sovietului Suprem al URSS din data de 19 aprilie 1943 al caror sens il înţeleg perfect.

Întrebare: Concret, de ce anume va recunoaşteţi vinovat?

Rasopuns: Ma recunosc vinovat pentru ca, in aprilie 1941 am facut un angajament voluntar pentru a lucra la detaşamentul nr. 100 al armatei din Kouangtoung, care se acupa de producerea microbilor antraxului, MORVE, al ciumei bovine si al CLAVELEE; si, de asemenea, ca am luat parte activa la aceasta producţie, in laboratorul special al detaşamentului nr. 100, stiind ca acesti microbi erau pregatiti special pentru războiul contra URSS.

După ce am fost admis sa lucrez in acest detaşament, am urmat cursuri speciale unde am invatat sa cultiv bacilii antraxului si ai MORVE si i-am cultivat eu insumi intr-un incubator la care am fost special repartizat. Am indeplinit aceasta munca pe toata durata sederii meu la detaşament, din aprilie 1941 până in octombrie 1944.

Am mai participat de mai multe ori la experienţe efectuate pe animale si pe fiinţe umane pentru a verifica eficacitatea bacteriilor ucigase preparate de mine astfel încât comandamentul armatei japoneze sa le poata folosi in războiul contra Uniunii Sovietice. Astfel, in iulie-august 1942 am plecat in expediţie, impreuna cu alti colaboratori ai detaşamentului nr 100, in regiunea Trei-Rauri, unde s-a verificat durata eficacitatii bacililor de MORVE in raul Derboul si a bacililor de antrax in rezervoarele de apa. Expeditia a fost condusa de comandantul Muramoto, sef al serviciului nr. 2 al detaşamentului nr. 100. Eu sunt acela care a cultivat bacilii de MORVE si de antrax pe care grupul nostru ii utiliza pentru experienţe in raul Derboul si in rezervoarele de apa. Experienţele aveau loc... pe raul Derboul, afluent al raului Argoun care curge la frontiera cu URSS.

In asugust-septembrie 1944, am facut la detaşamentul nr. 100, sub conducerea colaboratorului ştiinţific Tsunetaka Matsui, experienţe pe fiinţe umane, 7 sau 8 detinuţi, cetăţeni rusi si chinezi, verificand pe ei acţiunea otrăvurilor pe care eu insumi le pusesem in hrana lor.

La sfârşitul lui august 1944, la ordinul lui Matsiu am introdus un gram de heroina in supa unui detinut , cetatean chinez, care si-a pierdut cunoştinţă după o jumatate de ora după ce a mancat-o si a murit fara sa-si revina, după 15 – 16 ore. Stiam ca aceasta doza de heroina era mortala, dar nu ne interesa daca el murea sau ramanea in viata.

Am efectuat pe unii detinuţi, până la 5 – 6 experienţe, verificand acţiunea LISERON DE ..., a heroinei, BACTAL si a semintelor de ricin. Unul dintre detinuţi, un rus, aiesit epuizat din aceste experienţe. Cum devenise imposibil sa se mai efectueze alte experienţe pe el, Matsui mi-a dat ordin sa-l ucid, injectandu-i ncianura de potasiu. El a murit imediat după injectie.

Am asistat mai tarziu lka executarea de către jandarmi a trei detinuţi asupra carora eu facusem deja experienţe...

Întrebare: Doriti sa mai adaugati ceva declaraţiilor dumneavoastră?

Răspuns: Nu am nimic de adaugat. Declaraţiile mele fidel consemnate, mi-au fost citite in japoneză de către traducatorul Elguine – si le semnez.

Mitomo

AU LUAT PARTE LA INTEROGATORIU:

Procurorul militar Antonov, locotenent colonel de justiţie militara

Locotenent sef Boiko, de la serviciile Ministerului de Interne al teritoriului Khabarovsk

Elguine, interpret

PROCESUL VERBAL AL INTEROGATORIULUI ACUZATULUI NORIMITSU KIKUCHI

6 Decembrie 1949 Khabarovsk

Interogatoriul a fost facut prin intermediul interpretului Polouianov care a fost avertiozat de pedepsele prevăzute la art 95 al Codului Penal al R.S.F.S.R.

(Semnat): Polouianov

Întrebare: Sunteti inculpat de crime prevăzute la art. 1 al Decretului Prezidiumului Sovietului Suprem al URSS din data de 19 naprilie 1943, al caror conţinut v-a fost explicat. Va recunoaşteţi vinovat de faptele ce va sunt imputate?

Răspuns: Ma recunosc vinovat de faptele de care sunt acuzat in virtutea art. 1 al Decretului Prezidiumului Sovietului Suprem al URSS din data de 19 aprilie 1943.

Întrebare: Concret de ce anume va recunoaşteţi vinovat?

Răspuns: Ma recunosc vinovat pentru ca, atunci cand lucram la filiala nr. 643 a detaşamentului nr. 731, din aprilie 1943 până in ziua in care am fost luat prizonier, am cultivat bacterii de tifoidă, paratifoidă, dizenterie si tuberculoza[1] în scopul de a studia

---

[1] **Tuberculoza** este boala infecto-contagioasa cu evolutie cronica, provocata de bacilul Koch (bacilul tuberculozei) si care poate afecta toate organele corpului, cu precadere plamânii.
Care este cauza ? Boala este provocata de infectarea cu un microb, bacilul Koch. Tuberculoza primara este determinata de infectia cu Micobacterium Tuberculosis, transmisa pe cale aeriana de la om la om.
Prin scaderea apararii imunitare, se constituie terenul nefavorabil pe care se reactiveaza infectiile cu acesti microbi ai tuberculozei. Principalii factori de risc care duc la slabirea organismului sunt:
- vârsta înaintata, - alcoolismul, - subnutritia, - SIDA, - diabetul zaharat, - tratamentele cu prednison (corticoterapia), - leucemia, limfoamele maligne, - operatiile pe stomac (gastrectomia), - tratamentele cu substante citostatice (pentru cancer), - silicoza.
Care sunt simptomele tuberculozei ?
Tuberculoza pulmonara primara apare, frecvent, fara simptome si, eventual, se manifesta ca si o stare gripala. În cazuri cu evolutie grava, se manifesta prin (vezi in coloana din dreapta):
- febra, - transpiratii nocturne, - tuse si expectoratie, - apa la plamâni (revarsat pleural), - o eruptie pe piele (eritem nodos).
Dupa vindecare si, eventual, reinfectie, tuberculoza pulmonara postprimara se manifesta prin:
- tuse cronica, - transpiratii nocturne, - lipsa poftei de mâncare (anorexie) cu scaderea greutatii, - diminuarea capacitatii de munca, - tuse cu expectoratie sanguinolenta (cu sânge, cu urme de sânge), - dureri toracice.
Care este tratamentul în tuberculoza ? Tratamentul trebuie sa se faca cu doze mari, cu mai multe antibiotice deodata si cu medicamente la care bacilii sa nu fie rezistenti. Tratamentul unei tuberculoze trebuie

aceste bacterii, proprietatile lor si capacitatea lor de a provoca epidemii. Ocupându-ma de cultivarea acestor bacterii am studiat mediul propice inmultirii lor si am reusit sa creez un astfel de mediu capabil sa le accelereze cultura si sa le mareasca vitalitatea.

M-am straduit sa prepar mai rapid acest mediu necesar bacetriilor. Tor ceea ce faceam pentru cultura bacteriilor si studiul mediului propice inmultirii lor trebuia sa ne aduca in situatia, pe mine personal si intreg serviciul nr. 1 (Studii), de a produce rapid la scara mare bacterii, deîndata ce superiorii mei mi-ar fi ordonat.

Stiam ca armata japoneză din Kouangtoung pregatea războiul bacteriologic împotriva Uniunii Sovietice si ca detasamwentul nr. 731 se pregatea si el, la fel ca si filiala nr. 643, care ajuta detaşamentul nr. 731, pentru războiul bateriologic, si nu ignoram, faptul ca munca mea la serviciul nr. 1 (Studii) al filialei... urmarea acelasi scop. In consecinta am luat parte, si eu la pregătirea războiului bacteriologic, fapt de care ma recusnosc vinovat.

Crimele pe care le-am comis, nu le-am executat voluntar, ci la ordinele sefilor mei. Nu puteam sa nu execut ordinele lor, deoarece as fi fost pedepsit.

Întrebare: Ce doriti sa mai adaugati declaraţiilor?

Răspuns: Nu am nimic de adaugat declaraţiilor mele...

Declaraţiile mele au fost fidel consemnate. Ele mi-au fost citite in japoneză.

Kikuchi

AU LUAT PARTE LA INTEROGATORIU:

Adjunctul procurorului militar al cuircumscriptiei militare Primorie ANTONOV, locotenent colonel de justiţie militara.

Locotenent sef Boulanov, de la serviciile Ministerului de Interne al teritoriului Khabarovsk

Polouianov, interpret

---

prelungit foarte mult, uneori peste un an, si chiar peste un an si jumatate.
Medicamentele antituberculoase utilizate sunt: izoniazida, rifampicina, streptomicina, etambutolul, pirazinamida. Alimentatia bolnavului trebuie sa fie, în primul rând, variata si sa cuprinda toate felurile de alimente. Ea trebuie sa contina atât produse bogate în albumine (carne, peste, brânza, ou), cât si fainoase, dulciuri, grasimi si verdeturi.
Ce trebuie facut pentru a preveni îmbolnavirea ? Alimentatia si igiena sunt conditii de baza pentru ca un organism sa fie sanatos. Trebuie crescuta puterea de aparare a organismului,pentru a face fata agresiunii bacilare. Pentru ca sursa de infectie o constituie oamenii bolnavi si animalele bolnave de tuberculoza, un prim si important mijloc de preventie este tratamentul bolnavilor, pentru a face sa scada astfel posibilitatea contactarii bolii de catre persoanele sanatoase de la contactii tuberculosi (sputa bolnavilor de tuberculoza contine un numar enorm de bacili). (*http://www.edr.ro/pages/resp/tbc.htm*)

PROCESUL VERBAL AL INTEROGATORIULUI ACUZATULUI YUJI KURUSHIMA

10 dembrie 1949 Khabarovsk

Interogatoriul a fost facut prin intermediul interpretului Storojkov care a fost avertizat de pedepsele prevăzute la art 95 al Codului Penal al R.S.F.S.R., pentru o traducere infidela

(Semnat): Storojkov

Întrebare: Sunteti acuzat in virtutea Storojkov l URSS din data de 19 aprilie 1943. Ati înţeles bine pentru ce sunteti acuzat si va recunoaşteţi vinovat?

Răspuns: Înţeleg foarte bine in ce consta acuzaţia care mi se aduce, expusa in mandatul procurorului militar din data de 9 Decembrie 1949 si prevăzut al art 1 al decretului Prezidiumului Sovietului Suprem al URSS din data de 19 naprilie 1943 si marecunosc in intregime vinovat de faptele care imi sunt imputate. In fond tin sa declar acestea:

In mod efectiv, după ce am fost incorporat si mi-am facut perioada de instructie generala la Regimentul 97 Infanterie, am fost trimis in aprilie 1944 la filiala nr. 162 a detaşamentului nr. 731, instalat la Linkeou. La putin timp după sosirea mea la filiala am înţeles, prin natura muncilor efectuate si pentru ca fusesem prevenit de caracterul secret al actrivitatii detaşamentuliu nr. 731, ca acesta din urma, care se ocupa in mod oficial de aprovizionarea cu apa si de profilaxie, efectua în realitate cultura microbilor bolilor infectioase grave (tifoidă,, paratifoidă, holera, ciuma, etcx) ca si a puricilor si crestea in acest scop rozătoare.

Am urmat cursul de 6 luni organizat la filiala nr. 162 pentru formare de infirmieri; noi am studiat oin speciual bacteriologia, sub conducerea maiorului Hosoya, sef al sectiei nr. 1

Terminand cursurile am fost trimis la detaşamentul 731 impreuna cu un grup de militari condus de subofiterul Yoshitache Hyodo, pentru a participa la incercarea bombelor bacteriologice. Acestea erau denumite „manevre".

Inainte de a ma deplasa in regiunea unde se efectuau incercarile am aflat la detaşamentul nr. 731, de la colaboratorii detaşamentului, ca bacetriile bolilor infectioase grave care se cultivau aici in nujmar mare, erau experimentate cu forta pe fiiinte umane – rusi si chinezi – detinuţi la detaşament.

Am mai aflat ca voi participa la experienţe efectuate in vederea stabilirii posibilităţii de răspândire a puricilor si, prin intermediul lor, contaminarea unor intinse suprafete ale tarii cu ajutorul aviatiei.

De la 6 – 30 octombrie 1944 am luat parte la aceste ,manevre organizate in aprropiere de targul Wutung: pazeam cladirile in care locuiau experimentatorii.

Am mai participat la recensamantul; puricilor cazuti in cutii dispuse pe un teritoriu de 2 kmp, după explozia bombelor de portelan care contineau purici si erau lansate din avion. Pe 2 noiembrie 1944 mam intors la filiala 162; am fost trimis sa lucrez la laboratorul bacteriologic al sectiei 1 in calitate de functionar stagiar la laborator.

Acolo, sub comanda imediata a sergebtului major Yutaka Kan si a maiorului serviciului de sănătate Hosoya, sef al sectiei 1, eram insarcinat sa introduc bacili de tuberculoza, de tifoidă si paratifoidă in supele de cultura, sa pregatesc instrumentele de laborator pentru cercetări, sa reglez temperatura incubatoarelor unde se cultivatu bacteriile, etc. In plus am fost in doua randuri (pentru câte 7 zile) sa vanez rozătoare pe camp. Am capturat in total aproape 300 de rozătoare care au fost trrimise la detaşamentul nr. 731 pentru a fi folosite la producerea armei bacteriologice.

Ma recunosc vinovat pentru ca am ajutat prin toata activitatea mea practica de la detaşamentul 731 si filiala sa nr 162 la pregătirea armei bacteriologice in vederea exterminarii masive a fiinţelor umane. Dar participand la aceasta crima nu am facut decat sa execut ordinele comandamentului militar japonez: cer sa se tina cont de aceasta.

Declaraţiile mele au fost fidel consemnate in procesul verbal care mi-a fost citit in japoneză.

Kurushima

AU LUAT PARTE LA INTEROGATORIU

Procurorul militar Bogod,

comandant de justiţie militara

Comandantul Kononov, de la serviciile Ministerului de Interne al teritoriului Khabarovsk

Storojkov, interpret

EXTRAS DIN PROCESUL VERBAL AL INTEROGATORIULUI LUI OTOZOO YAMADA

3 noiembrie 1949 Khabarovsk

... In mod oficial, detaşamentul nr 731 era denumit „Directia poentru aprovizionare cu apa si profilaxie a unităţilor armatei din Kouangtoung", in scop de a-i masca destinatia reala. Pentru acelasi motiv, membrii detaşamentului 731 purtau uniforme fara insignele serviciului de sănătate. Aceasta, pentru ca noi ne temeam ca prezenta unui numar atat de mare de militari ai serviciului de sănătate ar face sa se nasca banuieli nedorite legate de adevăratul caracter al lucrarilor detaşamentului 731.

... In august 1944 in timpul vizitei mele la detaşamentul 731 am luat personal cunoştinţă de lucrarile efectuate de către toate serviciile; in cursul inspectiei mi s-au explicat diferitele procese ale cresterii la scara mare a bacteriilor.. Imi amintesc ca am văzut la unul dintre servicii puternice instalaţii speciale care permiteau producerea unor mari cantitati de agenti patogeni. Şeful serviciului mi-a aratat capacitatea de producţie a detaşamentului, dar nu-mi mai amintesc in prezent cifrele.

Trebuie sa mentionez ca acest serviciu organizase producţia unor cantitati uriase de bacterii, ceea ce permitea asigurarea utilizarii masive. Un alt serviciu al detaşamentului cultiva puricii, purtatori de ciuma; am văzut instalaţiile speciale in care se pastrau mari cantitati de purici. Colaboratorii detaşamentului care ma insoteau mi-au explicat ca acesti purici erau destinati sa raspandeasca ciuma si ca aceasta era una dintre formele de arme bacteriologice.

Cand am vizitat toate serviciile detaşamentuluiam urcat impreuna cu persoanele care ma insoteau pe un observator amenajat pentru urmarirea experienţelor de control al răspândirii puricilor lansati din avioane si de pe care puteam observa aerodromul. Un ofiter mi-a explicat ca puricii infectati cu ciuma, care constituiau una dintre formele de arme bacteriologice care erau experimentate pe un poligon special unde erau imprastiati din avion. Am fost informat de rezultatul acestor experienţe incercate in condiţiile atmosferice cele mai diferite.

Inspectand detaşamentul nr. 731, am fost aproape socat de amploarea pe care o luasera aici lucrarile de cercetare si de producţie in scopul de pregătire a mijloacelor de război bacteriologic.

Întrebare: In consecinta detaşamentul 731 al armatei din Kouangtoung fusese organizat in scopul pregatirii unei agresiuni bacteriologice contra Uniunii Sovietice?

Răspuns: Recunosc ca detaşamentul 731 stabilit in teritoriul manciurian a fost organizat in vederea pregatirii mijloacelor de război bacteriologic, in special împotriva Uniunii Sovietice, dar de asemenea si contra Republicii Populare Mongole si a Chinei.

Întrebare: In ce masura detaşamentul 731 era subordonat Statului Major al armatei din Kouangtoung?

Răspuns: Eu fiind comandantul sef al armatei din Kouangtoung, detaşamentul 731 era direct plasat sub ordinele mele.

Decizia ministrului de Război al Japoniei, organizand detaşamentul nr 731 il subordona comandamentului armatei din Kouangtoung.

Mi-am asumat conducerea tactica a detaşamentului 731 in ceea ce priveşte producţia armei bacteriologice si folosirea sa. Aceasta înseamnă ca daca ar fi fost nevoie sa folosim arma bacteriologică impotyriva trupelor adverse ordinul nu ar fi putut fi dat decat de mine, din moment ce detaşamentul 731 era o unitate militara aflata la ordinul meu...

Yamada

AU LUAT PARTE LA INTEROGATORIU:

BRAVE, GOIKHMAN, de la serviciile Ministerului de Interne al teritoriului Khabarovsk

TSVIROV, interpret

EXTRAS DIN PROCESUL VERBAL AL INTEROGATORIULUI LUI OTOZOO YAMADA

5 noiembrie 1949 Khabarovsk

Întrebare: Cand ati vizitat personal detaşamentul nr. 731?

Răspuns: N-am fost decat o singura data la detaşamentul 731. După ce am preluat comanda armatei din Kouangtoung mi-au fost prezentate toate unitatile si fformaţiunile aflate sub comanda mea, aici fiind cuprins si detaşamentul 731. Aceasta s-a petrecut in august 1944.

Am fost insotit de locotenent colonenlul Hara, ofiter al Statului Major al armatei din Kouangtoung. Am parasit Kharbin-ul pentru a nu ajunge la detaşament seara, asa cum am declarat anterior, ci la pranz, si nu am fost la detaşament decat cam o ora si jumatate. Am mentionat aceasta vizita in jurnalul meu.

Am fost primit la intrarea poe teritoriul detaşamentului de către generalul maior Kitano, sef al detaşamentului 731, impreuna cu toti ceilalti ofiţeri. După aceea am fost la biroul generalului maior Kitano care m-a informat ca detaşamentul se compunea din 7 servicii: al afacerilor generale, clinic, al materialelor, al producţiei, al cercetărilor ştiinţifice si de antrenament. Am uitat numele celui de-al saptelea serviciu.

Expunandu-mi scopurile si sarcinile detaşamentului, Kitano mi-a spus ca acesta urmarea doua sarcini, una fiind aceea de a asigura serviciul antiepidemic si aprovizionarea cu apa a armatei din Kouangtoung, iar cealalta constand in studierea diferitelor probleme legate de fabricarea mijloiacelor indispensabile purtarii unui război bacteriologic. In plus, geberalul Kitano mi-a indicat in mare care erau efectivele detaşamentului, dar am uitat aceste cifre.

Enumerandu-mi activitatile fiecarui serviciu in particular, mi-a spus ca serviciul de cercetări stiinrifice punea la punct formele si metodele de folosire a armei bacteriologice. Am înţeles ca daca ar fi trebuit sa folosim bacteriile in scopuri de sabotaj, am fi recurs pentru aceasta la mijloace terestre, dar ca pentru o aplicatie mai extinsa a armei bacteriologice am fi utilizat aviatia.

Generalul Kitano m-a informat ca serviciul de producţie fabrica produse bacteriologice speciale in cantitati suficiente pentru a efectua operaţiuni ofensive.

Mai tarziu, cand am înţeles mai bine activitatea detaşamentului 731, am putut sa ma conving ca faptul ca puterea sa de producţie permitea folosirea la scara mare a armei bacteriologice, asa cum am declarat la interogatoriul precedent.

După spusele generalului Kitano, serviciul de antrenament al detaşamentului 731 pregatea cadre medicale care erau repartizate apoi la toate serviciile detaşamentului, aici

cuprinse si cele care efectuau cercetări in domeniul armei bacteriologice si al producţiei cesteia.

Serviciul materialelor asigura detaşamentului 731 materialul medical si de alta natura care ii era necesar.

După ce am ascultat raportul generalului Kitano am inspectat detaşamentul. Mi-este dificil la ora actuala sa rememorez in detaliu tot ceea ce am văzut la fiecare serviciu; de aceea nu pot sa expun decat in linii mari ceea ce am văzut atunci, fara sa precizez carui serviciu i se raporteaza una sau alta dintre operaţiuni . Dar imi amintesc foarte bine ca am luat cunoştinţă de caracterul lucrarilor indeplinite de toate serviciile principale ale detaşamentului. Intr-unul dintre acestea (cel al producţiei, presupun) am fost pus la curent cu procedeele folosite pentru obtinerea bacteriilor in cantitati mari. Existau acolo instalaţii puternice – cazane si alte aparate necesare producţiei masive a armei bacteriologice.

Intr-o alta cladire, am văzut recipiente speciale continand enorme cantitati de purici vii. Mi s-a spus ca acesti purici urmau sa fie infectati cu ciuma, după care ei puteau fi utilizati ca transmitatori de ciuma. Nu-mi mai amintesc in prezent ce am văzut in alte cladiri.

Atunci cand am vizitat principalele cladiri ale detaşamentului am fost impreuna cu alti ofiţeri care ma insoteau la observatorul detaşamentului de unde am putut vedea aerodromul. Am vorbit despre aceasta in detaliu in interogatoriul precedent.

După ce am luat in totalitate cunoştinţă de lucrarile detaşamentului si mi-am facut o idee despre caracterul activităţii sale am fost uimit de amploarea cercetărilor si a formidabilelor posibilităţi de producţie a armei bacteriologice...

Yamada

AU LUAT PARTE LA INTEROGATORIU:

Procurorul militar BASENKO, locotenent colonel de justiţie militara

Locotenent sef BRAVE, locotenentul sef GOIKHMAN, de la serviciile Ministerului de Interne al teritoriului Khabarovsk

TSVIROV, interpret

EXTRAS DIN PROCESUL VERBAL AL INTEROGATORIULUI LUI OTOZOO YAMADA

17 noiembrie 1949 Khabarovsk

... Printre unitatile care-mi erau subordonate si se ocupau cu studiul si producerea la scara mare a armei bacteriologice, figurau detaşamentul nr. 731, detaşamentul nr. 100 si filialele lor.

... Referitor la activitatea desfasurata de detaşamentele nr. 731 si nr 100 pentru pregătirea războiului bacteriologic este important sa mentionez ca detaşamentul nr. 731 se ocupa cu studiul si producerea armei bacteriologice destinate exterminarii masive a fiinţelor umane. Activitatea detasammentului nr. 100 in acest domeniu era un pic mai restransa; ea se limita la studiul si la producerea armei bacteriologice in scopuri de sabotaj, pentru a face sa piara animalele si a contamina cerealele.

... Biroul de operaţiuni aflat sub ordinul meu era cel care asigura conducerea atunci cand era vorba de cantitatea de bacterii ce trebuia produsa, de utilajul tehnic si de pregătirea cadrelor calificate pentru detaşamentele nr. 731 si nr. 100...

Întrebare: In acest caz, ce ati vrut sa Spuneţi cand ati declarat la interogatoriul din 3 noiembrie 1949 ca mijloacele războiului bacteriologic erau pregatite in principal contra Uniunii Sovietice?

Răspuns: Confirm in intregime aceste declaraţii. In acelasi timp tin sa subliniez ca războiul bacteriologic nu era pregatit numai contra URSS, ci si contra altor state.

Întrebare: Precizati care erau aceste state.

Răspuns: Inainte de toate Uniunea Sovietica, dar si China, Republica Populara Mongola, Statele Unite ale Americii si Anglia.

Întrebare: Ce masuri concrete s-au luat pentru pregătirea războiului bacteriologic contra URSS?

Răspuns: Pregătirea războiului bacteriologic contra Uniunii Sovietice consta in cercetarea metodelor de folosire a bacililor epidemici, producerea masiva a armei bacteriologice si experienţe in scopul stabilirii gradului de eficacitate al diferitelor bacterii.

Întrebare: Precizati care erau metodele de folosire a armei bacteriologice deja puse la punct.

Răspuns: După câte mi-aduc aminte metodele esentiale si cele mai eficace de folosire a armei bacteriologice erau: lansarea bacteriilor din avion si metoda terestra. Din avion, bacteriile erau fie lansate cu bombe speciale, fie răspândite cu ajutorul unor dispozitive fixate pe aparat. Metoda terestra consta in contaminarea rezervpoarelor de apa, a pasunilor si a cirezilor.

... Recunosc ca, efectiv, in iunie 1945, l-am trimis pe colonelul Tamura la detaşamentul 731 sa ia cunoştinţă la fata locului de lucraile detaşamentului si sa vada daca este necesara marirea numarului de specialisti. Aceasta pentru ca Statul Major al armatei din Kouangtoung primise de la Minsiterul de Război directiva de a se mari producţia armei bacteriologice. Aceasta directiva a fost transmisa in scopul executarii ei generalului locotenent Ishii, sef al detaşamentului 731, care mi-a trimis referitor la aceasta, in mai 1945, o scrisoare in care imi spunea ca are nevoie de mai multi specialisti si imi cerea sa-i trimit. Imi amintesc acum ca am avut intr-adevar un raport al lui Ishii referitor la bombele bacteriologice. Asupra acestui punct va rog de asemenea sa rectificati declaraţiile pe care le-am facut deja.

Raportul lui Ishii era pastrat in seiful meu; l-am trimis apoi generalului maior Tomokatsu Matsumura, şeful biroului de operaţiuni . Imi amintesc foarte bine ca acest raport era scris cu rosu. Imi amintesc de asemenea, ca acest raport era intitulat „despre bomba bacteriologică sistem Ishii" si ca vizitand detaşamentul lui Ishii am văzut cu proprii mei ochi modele de bombe care permiteau folosirea puricilor infectati cu ciuma drept arma bacteriologică.

... imi amintesc ca am văzut aceste bombe la detaşamentul 731 in timpul unei inspectii. Ele erau fabricate la detaşamentul nr. 731. Nu mi-aduc aminte numarul lor, dar acesta era functie de nevoi. Am văzut in raportul lui Ishii, despre care am vorbit deja, schema bombei care mi-a fost prezentata...

Au fost constituite comisii speciale pentru studierea modalitatilor de folosire a armei bacteriologice. şeful de Stat Major al armatei din Kouangtoung, şeful biroului de operaţiuni , şeful detaşamentului bacteriologic nr. 100 sau nr. 731, ca si cativa ofiţeri superiori faceau parte din acestea. Preşedintele tuturor acestor comisii era şeful Statului Major. Comandantul sef al armatei din Kouangtoung nu aprticipa la lucrarile comisiilor, ele ii raportau deciziile referitoare la folosirea mijloacelor de război bacteriologic; aceste decizii odata aprobate de el, erau comunicate Statului Major General al Japoniei. Acesta informa Statul Major al armatei din Kouangtoung de adopatrea unor procedee noi si Statul Major al armatei din Kouangtoung, la randul sau, dadea detaşamentelor nr. 731 si nr. 100 ordinul de a produce la scara mare bacteriile epidemice necesare. Ministerul de Război japonez era cel care procura pentru detaşamentele 731 si 100 echipamentul, materiile prime si materialele indispensabile producerii diferitelor forme de arme bacteriologice cerute de Statul Major General.

Folosirea armei bacteriologice si formarea unităţilor necesare pentru utilizarea ei practica erau alcatuite de către Statul Major General al Japoniei pe baza informatiilor primite de la Statul Major al armatei din Kouangtoung.

Întrebare: Care erau modurile de folosire ale armei bacteriologice adoptate de armata din Koungtoung atunci cand ati comandat-o?

Rapuns: Toate formele de folosire a armei bacteriologice adoptate de armata din Koungtoung erau aprobate inainte de numirea mea in postul de comandant sef al acesteia. Estimez ca metoda cea mai eficare consta in răspândirea bacteriilor din avioane, caci aceasta permitea contaminarea unor mari suprafete.

Întrebare: Ce tipuri de avioane erau propuse a fi folosite pentru utilizarea armei bacteriologice?

Rapuns: Pe timp de pace detaşamentul nr. 731 avea la dispozitie mai multe avioane speciale. Pe timp de război s-ar fi putut utiliza, in caz de nevoie, avioane ale oricarei unitati aeriene prevăzute in prealabil cu dispozitivele necesare.

Întrebare: In ce coinsta, in mod concret participarea dumneavoastră personala, in calitate de comandant sef, la pregătirea războiului bacteriologic?

Răspuns: Am spus deja ca toate metodele de folosire a armei bacteriologice de care dispunea armata din Kuangtoung fusesera examinate si aprobate de Statul Major General al Japiniei inainte de numirea mea in postul de comandant sef. Aceste metode au ramas in vigoare. Mai mult, in calitatea mea de cvomandant sef eu conduceam orin intermediul serviciilor si birourilor Statului Major aflate sub ordinele mele si in conformitate cu directivele Ministerului de Război al Statului Major al Japoniei, activitatea detaşamentelor nr. 731 si 100 in domeniul studiului si producerii ar,mei bacteriologice. In calitatea mea de comandant sef al arm atei din Kouangtoung mi-am asumat de asemenea, in timp de război, conducerea tactica in ceea ce priveşte folosirea mijloacelor de război bacteriologic. Daca ar fi izbucnit ostilitatile eu sunt acela care ar fi ytrebuit sa desemneze unitatile insarcinate sa foloseasca arma bacteriologică si sa arat unde ar fi trebuit sa fie aceasta folosita.

Detaşamente bacteriologice speciale constituite pe baza detaşamentelor nr. 731 si 100 si a filialelor lor, ar fi trebuit sa fie puse la dispozitia comandantilor armatei si a grupurilor armate pentru efectuarea agresiunii bacteriologice...

... Întrebare: Concret, ce ati facut pentru cresterea producţiei de arme bacteriologice conform directivelor Ministerului de Război?

Răspuns: Am spus deja ca, in conformitate cu directiva ministrului adjunct de război, am aprobat marirea producţiei de arme bacteriologice in cadrul directivelor Ministerului de Război. Dar nu-mi mai aduc aminte cu cat a crescut producţia.

... Întrebare: Cine trebuia sa dea ordinul de folosire al armei bacteriologice?

Rapuns: Ordinul de folosire al armelor bacteriologice de GQG Imperial...

Yamada

AU LUAT PARTE LA INTEROGATORIU:

Procurorul militar BASENKO,
locotenent colonel de justiţie militara.

Capitanul GOIKHMAN, de la serviciile
Ministerului de Interne al teritoriului
Khabarovsk

TSVIROV, interpret

EXTRAS DIN PROCESUL VERBAL AL INTEROGATORIULUI LUI OTOZOO YAMADA

1 decembrie 1949 Khabarovsk

... Întrebare: De ce a fost intensificata in 1945 producţia armei bacteriologice?

Rapuns: Detaşamentele nr. 731 si 100 au intensificat atunci producţia armei bacteriologice pentru ca iesiseram din perioada de pregătire, aceea de experimentare a formelor celor mai eficare ale armei bacteriologice: folosirea bombei bacteriologice „sistem Ishii", răspândirea puricilor infectati cu ciuma cu ajutorul aviatiei si metodele de saabotaj bacteriologic terestru, pe care le cunosteam din rapoartele generalilor Kitano, Takahasi si ale altora.

In 1945 toate lucrarile pregatitoare in vederea perfectionarii metodelor celor mai eficace de folosire a armei bacteriologice fiind duse la bun sfarsit, a inceput perioada de producţie masiva a armei bacteriologice in scopul utilizarii practice oriunde GQG Imperial ar fi socotit de cuviinta si imediat ce el ar fi dat ordin. De aceea, in primavara lui 1956, conform directivei ministrului adjunct japonez de război, am dat ordinul de intensificare al producţiei masive al armei bacteriologice la detaşamentele nr. 731 si 100, de a mari si perfectiona utilajul in consecinta si de a adauga detaşamentului nr. 731 specialistii necesari.

Estimez, după parerea mea, ca marirea producţiei armei bacteriologice in 1945 se datora de asemenea agravarii situatiei militare pe diferitele teatre de operaţiuni . Dar aceasta nu este decat o opinie personala, deoarece nu am primit nici o informatie oficiala referitor la aceasta.

Întrebare: Precizati: cand a primit Statul Major al armatei din Kouangtoung de la ministrul adjunct japonez de război directiva de a mari producţia armei bacteriologice.

Rapuns: Daca imi amintesc bine, in martie 1945...

... Întrebare: Care au fost schimbarile intervenite atunci cand erati comandant sef al armatei din Kouangtoung in elaborarea procedeelor si metodelor de folosire a armelor bacteriologice?

Răspuns: După cum deja am spus, principalelele metode de folosire a armei bacteriologice au fost adoptate de armata din Kouangtoung si aprobate de Statul Major General al Japoniei inainte de numirea mea; si in aceasta p[rivinta nu s-a schimbat nimic sub conducerea mea. Aceste metode au fost aprobate si de mine si au ramas in vigoare. In timpul serviciului meu la armata din Kouangtoung s-au efectuat lucrari in vederea perfectionarii metodelor de folosire a diferitelor forme de arma bacteriologică. Aceste lucrari erau executate atat la detaşamentul nr 731 cat si la detaşamentul nr. 100. In particular, sub conducerea mea, a fost dus la perfectiune procedeul constand in utilizarea pouricilor infectati cu ciuma prin dispersarea lor din avioane cu ajutorul dispozitivelor spoeciale si prin lansarea unor bombe speciale. Generalul Kitano mi-a facut un raport special referitoe la acest subiect.

Întrebare: Ce decizie ati luat ca urmare a raportului lui Ishii referiotor la bomba bacteriologică?

Răspuns: Generalul Umezu, predecesorul meu este acela care a luat o decizie referitoare la raportul lui Ishii in ceea ce priveşte folosirea unei bombe bacteriologice

speciale. Luând cunoştinţă de raportul lui Ishii am aprobat si eu aceasta metoda. O confirmare speciala nu mai era speciala.

... In octombrie sau noiembrie 1944 generalul Kitano mi-a prezemntat un raport detaliat asupra rezultatelor experienţelor referitoare la folosirea puricilor infectati cu ciuma ca mijloc de război bacteriologic. Acest raport era insotit de proiectarea unui film special adus de la detaşamentul nr.731 ca si de schite unde erau notate sectoarele care fusesera teatre de experienţe ale răspândirii puricilor infectati cu ciuma cu ajutorul aviatiei. Raportul lui Kitano sintetiza experienţele si cercetările efectuate in acest domeniu si evidentiau lucrarile realizate In cursul raportului sau, mi-a aratat schite care puneau in evidenta rezultatele obtinute ca urmare a cercetărilor si exp[eroientelor intyreprinse in vederea infectarii cu bacili de ciuma a unui anumit teritoriu. In ceea ce ma priveşte estimez ca folosirea puricilor infectati cu ciuma era dintre cele mai eficace; astfel am aprobat raportul lui Kitano si modul de folosire a aremi bacteriologice propus de el.

Conducerea detaşamentului nr. 731 a prezentat rezultatele experienţelor legate de folosirea puricilor infectati cu ciuma direct GQG Imperial, fara sa treaca pe la Statul Major al armatei din Kouangtoung.

... Întrebare: Ati spus mai inainte ca toate deciziile referitoare la cercetarea si producţia armei bacteriologice erau aprobate de comandantul sef, după examinarea in cadrul unei comisii p[rovizorii si erau prezentate Statului Major General si Ministerului de Război al Japoniei de către Statul Major al armatei din Kouangtoung. In realitate, care din aceste versiuni este cea adevărata?

Răspuns: Cel care finanta cercetările si producţia armei bacteriologice era Ministerul de Război al Japoniei, prin intermediul Statului Major al armatei din Kouangtoung. Nu cunosc care era exact cunatumul sumelor varsate si modalitatile de finantare.

Întrebare: Pentru ce detaşamentele 731 si 100 si filialele lor erau instalate in imediata apropiere a frontierei Uniunii Sovietice?

Răspuns: Nimeni nu mi-a dat explicatii speciale despre aceasta, dar cred, in ceea ce ma priveşte, ca pentru facilitarea folosirii cat mai rapid posibil a armei bacteriologice contra Uniunii Sovietice.

Întrebare: In ce mod se propunea folosirea armei bacteriologice contra Angliei, Statelor Unite si a altor tari?

Răspuns: Cred ca arma bacteriologică ar fi fost folosita contra Statelor Unite, Angliei si a altor state, daca URSS nu ar fi intrat in război contra Japoniei. intrarea in război a Uniunii Sovietice contra Japoniei si avansarea fulgeratoare a armatei sovietice in Mansiuria nu ne-a permis sa folosim arma bacteriologică nici contra URSS, nici contra altor tari...

Yamada

AU LUAT PARTE LA INTEROGATORIU:

Procurorul militar BASENKO,
locotenent colonel de justiţie militara.

Capitanul GOIKHMAN, de la serviciile Ministerului de Interne al teritoriului Khabarovsk

TSVIROV, interpret

EXTRAS DIN PROCESUL VERBAL AL INTEROGATORIULUI LUI RYUJI KAJITSUKA

23 octoombrie 1949 Khabarovsk

Întrebare: Ce a facut concret detaşamentul nr. 731 pentru pregătirea războiului bacteriologic?

Răspuns: In februiarie 1941, colonelul serviciului de sănătate Ishii, sef al detaşamentului nr. 731 mi-a facut la Tchangtchoun, in biroul meu un raport asupra activităţii detaşamentului. Cu autorizarea lui Umezu, comandant sef al armatei din Kouangtoung el mi-a povestit ceea ce detaşamentul a efectuat pentru a pregati războiul bacteriologic: astfel s-a achitat de promisiunea pe care mi-a facut-o cand am vizitat detaşamentul nr. 731 in 1940.

După spusele lui Ishii, cercetările efectuate de către detaşament au permis sa stabilim ca lansarea din avioane a bombelor cu bacterii era putin eficace: bacilii dizenteriei, tifoidei, paratifoidei, colerei si ciumei, prea purin rezistenti mureau aproape toti ca urmare a rezistentei aerului si a temperaturii ridicate. El m-a inştiinţat ca se pusesera mari sperante in aceste cercetări, dar ca acestea ii deceptionasera; nici bombele, nici obuzele ce contineau aceste bacterii nu produceau contagierea in proportiile sperate.

In ceea ce priveşte bacteriile mai rezistente, ca cele cum ar fi cele ale antraxului, ishii a declarat ca puteau fi folosite in acest mod si ca cercetările pe aceasta tema se continuau.

S-a putut stabili de asemenea ca lansarea bacteriilor din avioane, asa cum se facea pentru produsele toxice, dadea rezultate relativ favorabile.

Ishii mi-a spus ca bacteriile nu puteau fi lansate de la o inaltime mare deoarece ele ar fi murit; ca trebuia sa fie lansate de la o inaltime care sa nu depaseasca 500 metri, dar ca la o altitudine mica, suprafata de împrăştiere a bacteriilor era prea nesemnificativa...

Am aflat de la el ca lansarea bacililor de holera pe teritoriul dusman era putin eficare si greu de realizat, mai inai pentru ca trebuia lansati de la altitudine joasa, ceea ce permitea adversarului sa traga cu usurinta in avioane si apoi, pentru ca aceasta necesita o prea mare cantitate de bacterii.

Ishii m-a aunutat ca exista un procedeu mult mai eficace, acesta consta in lansarea bacteriilor nu ca atare, ci prin intermediul insectelor si in special prin purici care erau transmitatorii lor. Puricii, printre cele mai vivace insecte, erau infectati cu ciuma, apoi lansati din avioane; bacilii ciumei ramaneau pe purici si ajungeau in acelasi timp cu bine la sol. In acelasi timp avionul nu putea fi cu aceeasi usurinta lovit de artileria antiaeriana adversa. Ishii mi-a declarat ca cercetările pe aceasta tema nu erau terminate, ca, de exemplu, ramanea sa se stabileasca cu precizie suprafata de răspândiire a puricilor lansati de la mare inaltime.

Referindu-se apoi la contaminarea hranei, Ishii mi-a povestit, ca utilizau pentru cercetările in acest domeniu bacili de holera, de dizenterie, de tifoidă si de paratifoidă.. Erau infectate legumelke, fructele, pestele si carnea. Legumele se pretau cel mai bine războiului bacteriologic, mai ales cele care aveau numeroase foi, ca varza; dîmpotriva, la plantele radacinoase a caror suprafata este neteda, rezultatele fusesera mai putin favorabile. Injectarea bacteriilor, in fructe, de exemplu, se aratase mai eficace decat contaminarea acelorasi fructe din exterior. După Ishii, transmitatorii cei mai eficace ai propagarii maladiilor infectioase erau legumele; apoi urmau fructele, pestele, si in sfarsit, carnea...

Ca o confirmare, Ishii mi-a declarat ca se efectuau experienţe practice in detaşamentul sau; pe un poligon de incercare aveau loc lansari din avioane a bombelor si obizelor cu bacterii, in apropierea aerodromului detaşamentului de la statia Pingfan; pentru bacteriile cele mai periculoase se opera pe un teritoriu nelocuit (Ishii nu mi-a spus unde). Mi-a mai spus ca se efectuau la detaşamentul nr. 731 experienţe pe fiinţe umane, dar nu mi-a spus ce erau acesti oameni, cand si unde erau efectuate experienţele; el s-a limitat sa-mi spuna ca acesti oameni erau chinezi, adaugand imediat ca nu avea dreptul sa-mi spuna aceasta, caci era „secretul secretelor". In concluzie, Ishii mi-a spus ca cercetările efectuate sub conducerea sa il convinsesera ca propagarea intentionata a epidemiilor nu era un lucru atat de usor pe cat le parea unora si cum i se paruse si lui Propagarea naturala a unei epidemii se desfasoara cu usurinta, dar propagarea artificiala intampina o serie de obstacole peste care se poate trece uneori cu mare dificultate. Succesul intreprinderilor de acest gen depinde, după parerea lui, de gradul de rezistenta al fiecaruia, la infecţii si el a luat decizia sa se ocupe de aceasta probl;ema...

... In martie 1944 am avut o discutie de acelasi gen in cabinetul meu cu generalul maior al serviciului de sănătate Masazo Kitano, sef interimar al detașamentului nr. 731 din august 1942 până in martie 1945.

Completandu-l pe Ishii, Kitano intrebat de mine despre activitatea detaşamentului, m-a inştiinţat ca din momentul in care el s-a aflat la conducerea detaşamentului 731, fusesera realizate unele progrese. Mi-a spus ca un grup de colaboratori ai detaşamentului nr. 731 s-a deplasat pe frontul chino-japonez, la sud de Sanghai si a aruncat de la mare inaltime, pe un teritoriu populat cu chinezi mase de purici infectati cu ciuma. Acesti purici au ramas vii si, acolo unde au cazut, a fost declarata o epidemie de ciuma.Kitano a adaugat ca epidemia nu a luat proportii mari, dar ca nu s-a luat mai putin in considerare ca eficacitatea acetei metode de raszboi bacteriologic.

Mi-a mai povestit ca alte experienţe fusesera efectuate in regiunea statiei Anta, cu bombe cu efect intarziat care contineau bacili de antrax. Schijele acestor bombe puteau transmite antraxul oamenilor si animalelor pe care ii raneau.

Kitano mi-a spus ca fusesera intreprinse la detaşament experienţe in vederea studierii capacitatii de rezistenta a fiinţelor umane la infecţii. Aceste experienţe erau conduse de profesorul Zen Kawakami, specialist patolog, colaborator ştiinţific al detaşamentului. Ele incepusera printr-o analiza a sangelui prelevat de la japonezi si chinezi sanatosi, dar au fost apoi intrerupte ca urmare a decesului lui Kawakami.

Am aflat de la Ishii si Kitano ca la detaşamentul nr. 731 se efectua producerea in masa a mijloacelor de război bacteriologic: bacterii ale diferitelor infecţii, purici si soareci care trebuia sa serveasca drept trnasmitatori ai acestor infecţii.

Nu stiu in ce cantitati se produceau, dar aceste cantitati trebuia sa fie considerabile.

Întrebare: Cand s-a format detaşamentul nr. 731?

Răspuns: Detaşamentul nr. 731 s-a format in 1936 prin ordonanta Împăratului Hirohito al Japoniei.

... Aceasta ordonanta a Împăratului a fost multiplicata si comunicata tuturor unităţilor armatei japoneze pentru a fi adusa la cunoştinţă fiecarui ofiter. Sub semnatura si stampila personala am luat si eu cunoştinţă de ea, ca si de starea personalului detaşamentului care i s-a atribuit.

După care, am participat la selectarea cadrelor de subofiţeri ai detaşamentului si la examinarea candidaturilor ofiţerilor superiori, a caror lista mi-a fost prezentata de către serviciul Personal al Ministerului de Război.

Statul Major al armatei din Kouangtoung a stabilit amplasarea detaşamentului. Până in 1941, acest detaşament nu a avut un numar, si s-a numit „Directia pentru aprovizionare cu apa si profilaxie" a armatei din Kouangtoung si, de asemenea, detaşamentul lui Ishii, caci in armata japoneză era obiceiul sa se denumeasca fformaţiunile militare cu numele şefului lor.

Detaşamentul a primit numarul 731 in 1941, conform unui ordin al comandantului sef al armatei din Kouangtoung, care atribuia numere tuturor fformaţiunilor militare si administratiilor armate. Procesul verbal al interogatoriului mi-a fost citit in japoneză; declaraţiile mele sunt consemnate fidel in acesta.

Kajitsuka

AU LUAT PARTE LA INTEROGATORIU:

Procurorul militar DOUBTSOV, locotenet colonel de Justiţie militara

Locotenent colonel PAPKOV de la serviciile Ministerului de Interne a teritoriului Khabarovsk

TSVIROV, interpret

EXTRAS DIN PROCESUL VERBAL AL INTEROGATORIULUI LUI RYUJI KAJITSUKA

24 octombrie1949 Khabarovsk

... Detaşamentul nr. 731 a fost reorganizat in 1939 – 1940 printr-o ordonanta secreta speciala Împăratului Hirohito al Japoniei., datata in 1939. Am primit-o si eu contrasemnatura prin februarie 1940 la Statul Major al armatei din Kouangtoung. ..

Una sau doua ordonante secrete ale Împăratului Hirohito, datand din 1940, instituiau inca patru filiale ale detaşamentului nr. 731, care trebuia sa fie create in cursul celui de-al doilea semestru al aceluiasi an in orasele Hailar si Sounyou si la statiile Hailing si Linkeou; data formarii lor era indicata in mod expres. Judecand după statele personalului acestor filiale, contrasemnate de către ministrul de război Tojo, fiecare dintre ele numara până la 300 de persoane.

Decrete ale ministrului de război al Japoniei, Tojo, date ca urmare a ordonantelor Împăratului, enumerau spitale care, impreuna cu detasamewntul nr. 731 trebuia sa furnizeze o anumita cantitate de medici militari specializati, de subofiţeri si soldati; in aceste decrete se mentiona ca se putea angaja si personal civil, dar intr-o proportie care sa nu depaseasca 30% din totalul efectivelor...

Întrebare: De la cine venea ideea de pregătire a războiului bacteriologic?

Răspuns: De la Ishii.

Shiro Ishii, născut prin 1893 in prefectura Chiba, apartinand unei familii de bogati proprietari funciari; el a terminat in 1919 – 1920 Facultatea de Medicina a Univesitatii Imperiale din Kyoto. El s-a angajat apoi ca voluntar in armata japoneză. Curans a cerut sa fie in serviciul activ; sase luni mai tarziu el primea primul sau grad de ofiter, acela de locotenent, si era numit medic militar intr-o unitate de la care a fost apoi transferat la primul Spital Militar din Tokio, unde lucram si eu si unde l-am cunoscut in octombrie 1922. Din aprilie 1924 până in martie 1926, el si-a pregatit licenta la universitatea pe care o terminase in 1919 – 1920 si unde studia patologia si bacteriologia. Apoi el a lucrat până in aprilie 1928 ca intern la Spitalul Militar din Kyoto; apoi el a fost trimis in misiune in strainatate. Trebuia sa revina la sfârşitul lui 1930.

După intoarcerea sa, Ishii a predat epidemiologia la Academia de Medicina Militara din Tokio.

In 1936 un decret al ministrului de război al Japoniei l-a numit la conducerea detaşamentului 731. Avea atunci gradul de locotenent colonel al Serviciului de Sănătate.

In 1931, la intoarcerea din strainatate, Ishii a inceput printre colegii de la Academia de Medicina Militara, intre care ma numaram si eu, ca si printre pesonalitatile influente si autorizate ale Statului Major General Japonez, o propaganda activa pentru pregătirea Japoniei in vederea războiului bacteriologic...

Începând din 1933 ideile lui Ishii au fost aplicate de generalul maior Nagata, sef al directiei afacerilor militare la Ministerul de război al Japoniei si începând din 1935, de către colonelul Yorimichi Suzuki, sef al primului birou (Operaţiuni) al Statului Major General Japonez.

De aceea Ishii, care de altfel era un mare specialist, a fost numit sef al detaşamentului 731; si, de indata ce a fost numit in acest post el s-a si apucat sa cerceteze mijloacele pentru a purta războiul bacteriologic.

Ca sef de serviciu la directia de sănătate a Ministerului de război japonez am examinat proiectul de decret referitor la numirea lui Ishii, care fusese redactat de biroul de numiri al Serviciului Personal. Am aprobat acest proiect de decret si am aplicat viza. La scurt timp ministrul de război al Japoniei semna decretul, numindu-l pe Ishii in fruntea detaşamentului...

Kajitsuka

AU LUAT PARTE LA INTEROGATORIU:

Procutorul militar DOUBTSOV,
locotenent colonel de justiţie militara

Locotenent colonel PAPKOV de la serviciile Ministerului de Interne al teritoriului Khabarovsk

TSVIROV, interpret

EXTRAS DIN PROCESUL VERBAL AL INTEROGATORIULUI LUI TAKAATSU TAKAHASHI

30 octombrie1949 Khabarovsk

... Am comandat pregătirea si controlul producţiei de către detaşamentul nr. 100 a bacililor de morva , a bacililor de antrax , de ciuma a bovinelor si de malura destinati a fi folositi in războiul bacteriologic si in timpul actelor de sabotaj bacteriologic contra Uniunii Sovietice.

Întrebare: Cand si cui ati dat ordinul sa produca bacili de morva, antrax, ciuma a bovinelor si malura?

Rapuns: In septambrie 1941 am ordonat şefului detaşamentului nr. 100, colonelul Wakamatsu, mai tarziu – general maior al serviciilor veterinare – sa înceapă sa produca bacilii de morva, de antrax si de rugina-graului. Tot lui i-am dat ordin, in martie 1944, sa abandoneze producţia bacililor de RR pentru a o continua cu aceea a a microbilor de ciuma bovina si malura.

... Întrebare: Pentru ce ati ordonat, in septembrie 1941, şefului detaşamentului nr. 100, sa înceapă sa produca bacili de morva, antrax si rugina graului?

Răspuns: Deoarece comandantul armatei din Kouangtoung primise de la Statul Major General al GQG Imperial directiva de a pregati războiul bacteriologic contra Uniunii Sovietice.

Întrebare: Cand a primit Statul Major General al GQG Imperial directiva de a pregati războiul bacteriologic?

Răspuns: In momentul in care se afla pe cale sa infaptuiasca planul „Kan-Toku-En", in iulie 1941.

Întrebare: De unde stiti?

Răspuns: Am aflat aceasta la o conferinta tinuta in septembrie 1941 din gura comandantului armatei din Kouangtoung. Aceasta conferinta, pe care el o convocase, era consacrata la pregătirea războiului bacteriologic contra Uniunii Sovietice.. El insusi a fost cel care i-a anuntat pe toti cei prezentei...

Takahasi

AU LUAT PARTE LA INTEROGATORIU:

Procurorul militar ANTONOV, locotenent colonel de justiţie militara

Capitanul SEROV, de la serviciile Ministerului de Interne al teritoriului Khabarovsk

PROTASSOV, interpret

EXTRAS DIN PROCESUL VERBAL AL INTEROGATORIULUI LUI TAKAATSU TAKAHASHI

21 noiembrie 1949 Khabarovsk

Întrebare: Care au fost deciziile luate referitor la metodele si procedeele de război bacteriologic după ce grupul Hirazakura a comunicat rezultatele misiunii de recunoastere bacteriologice efectuata contra URSS?

Răspuns: Atunci când locotenentul Hirazakura a raportat, Wakamatsu, Hosaka si Ida erau prezenti. Nu-mi mai amintesc care dintre ei s-a pronuntat in legatura cu cantitatile **de bacili de antrax, de MORVE, de ciuma bovina si de CLAVELEE, care ar fi fost** necesare pentru infectarea regiunii in care grupul Hirazakura efectuase recunoasterea bacteriologică.

Totul trebuia sa se faca chiar in timpul războiului dintre Uniunea Sovietica si Japonia. Tot atunci s-a examinat care ar fi trebuit sa fie procedeele si metodele de folisire a armei bacteriologice contra Uniunii Sovietice. In ceea ce priveşte contaminarea animalelor, s-a luat decizia ca se va folosi aviatia pentru transmiterea la bovine a antraxului si a ciumei bovine. Era vorba de animalele apartinand populaţiei locale si care se aflau pe pasuni (locuri de transhumanta).

Se folosea de asemenea aviatia pentru infectarea cu antrax a cailor.

Propagarea epidemiei de MORVE intâmpinând mari dificultati, ne-am decis sa contaminam caii numai cu antrax... Trebuia sa inoculam prin injectii CLAVELEE, oilor cumparate de grupul Hirazakura si sa le lasam apoi libere, in scopuri de sabotaj contra Uniunii Sovietice. Se propunea si inocularea bovinelor cumparate, cu ciuma bovinelor.

Trebuiau lasate libere bovinele, oile si caii contaminati, in diferite locuri, in directia teritoriului in care trupele sovietice isi efectuau operaţiuni le. Dar a trecut mult timp de atunci si nu-mi mai amintesc in detaliu toate masurile pe care le-am luat atunci.

Întrebare: I-ati adus la cunoştinţă aceste masuri comandantului sef al armatei din Kouangtoung?

Răspuns: Da, generalului Yamada.

Întrebare: Când i-ati raportat si ce anume i-ati spus?

Răspuns: In noiembrie sau decembrie 1944 am fost convocat de generalul Yamada; el mi-a ordonat sa ii expun planul de sabotaj bacteriologic, contra Uniunii Sovietice, cu ajutorul aviatiei. Bazandu-ma pe datele pe care le stiam de la locotenentul Hirazakura după recunoasterea sa bacteriologică, i-am expus generalului Yamada, in prezenta generalilor Kasahara si Ikeda, planul meu de sabotaj bacteriologic, care a fost discutat de noi un pic mai tarziu, in martie 1945, in biroul meu, in prezenta lui Hirazakura. Acest plan a fost aprobat de comandantul sef Yamada.

Expusesem planul in limii mari. Nu spusesem nimic de partea tehnica...

Takahasi

AU LUAT PARTE LA INTEROGATORIU:

Capitanul SEROV, de la serviciile Ministerului de Interne al teritoriului Khabarovsk

PROTASSOV, interpret

EXTRAS DIN PROCESUL VERBAL AL INTEROGATORIULUI LUI KIYOSHI KAWASHIMA

21 octombrie 1949 Khabarovsk

Întrebare: Ce stiti despre formarea detaşamentului nr. 731 a armatei din Kouangtoung? In ce scop a fost organizat?

Răspuns: Detaşamentul nr. 731 a fost organizat in anul 1936, in baza unei ordonante secrete a Împăratului Hirohito al Japoniei. La inceput si-a avut sediul la Kharbin si colonelul serviciului de sănătate , Shiro Ishii, a fost numit sef al detaşamentului nr. 731 prin decret al ministrului de război al Japoniei.

Am văzut cu ochii mei ordonanta Împăratului Japoniei in arhivele detaşamentului 731, pe cand lucram in calitate de sef de serviciu al afacerilor generale; dar de atunci a trecut mult timp si nu-mi mai amintesc nici aspecte si nici detalii ale conţinutului sau.

Odata organizat, detaşamentul a primit numele oficial de „Directia pentru aprovizionare cu apa si profilaxie a armatei din Kouangtoung", in mod oficial se ocupa de purificarea apelor si de aprovizionarea cu apa a armatei din Kouangtoung, ca si de lupta împotriva bolilor epidemice. In armata din Kouangtoung era cunoscut sub numele de „detaşamentul Manshu, nr 731", ceea ce înseamnă detaşamentul manciurian nr. 731 al armatei din Kouangtoung. Acest nume i-a fost dat, deoarece in afara de functiile pe care le indeplinea in mod oficial, avea si altele – secrete.

Vazand amploarea crescanda a a cercetărilor sale, importanta din ce in ce mai mare a rolului sau si a lucrarilor sale, a trebuit crescut numarul efectivelor, marite laboratoarele si teritoriul pe care-l ocupa.

De asemenea, Împăratul Japoniei a dat o noua ordonanta, in 1940, in virtutea careia cea mai mare parte a detaşamentului a fost transferata aproape de statia Pingfan (cam la 30 de km sud de Kharbin); era principalul centru de cercetări, de experimentare si de producţie al detaşamentului. Lucrarile de constructie au fost incepute in 1939 in regiunea Pingfan, unde detaşamentul trebuia sa-si aiba sediul, si au luat sfarsit in momentul in care acesta a fost mutat.

Deci, in 1940 serviciile care se ocupau de lucrarile pur antiepidemice si terapeutice au ramas la Kharbin, in timp ce toate celelalte, care pregateau războiul bacteriologic, au fost transferate in Regiunea Pingfan.

Ordonanta imperiala din 1940 mai prevedea ca efectivele detaşamentului vor creste până la 3000 de oameni, aici cuprins si personalul filialelor care trebuia sa fie create, in baza aceleiasi ordonante, in diferite puncte ale Manciuriei si ca detaşamentele sa fie divizate in servicii.

Tot ceea ce v-am spus despre formarea detaşamentului 731 stiu din documentele pe care le-am citit in 1941 la serviciul afacerilor generale de la colonelul Oota, fost sef al acestui serviciu, pe care eu l-am succedat in 1941 si de la locotenent colonelul serviciului de sănătate Takahashi Murakami, sef al serviciului nr. 2 al detaşamentului...

In vara lui 1941, la inceputul războiului Angliei contra Uniunii Sovietice, in timpul uneia dintre vizitele mele la generalul Ishii, acesta a vorbit despre necesitatea intensificarii lucrarilor detaşamentului si a citit, in prezenta sefilor de servicii, a locotenent colonelului Murakami si a colonelului Akira Oota un ordin al şefului Statului General al Japoniei, care cerea intensificarea lucrarilor consacrate studiului bacililor de ciuma ca arma bacteriologică.

Acest ordin insista asupra necesitatii de a se creste la scara mare puricii răspânditori ai acestori bacili. Era scris de mana, cu cerneala chinezeasca.Nu-mi mai amintesc ce semnatura purta.

In vara 1941, discutand in biroul sau cu conducerea detaşamentului, generalul Ishii a vorbit despre motivele care incitasera mediile militare japoneze sa organizeze un centru de cercetări de tipul detaşamentului 731; el spunea ca Japonia nu poseda destule rezerve naturale de metale si alte materii prime necesare fabricarii armelor; ca, drept urmare, Japonia era obligata sa cerceteze arme noi, cum ar fi arma bacteriologică. El a adaugat ca toate marile puteri efectuau lucrari asemanatoare si ca, in acest domeniu, Japonia nu trebuia sa ramana in urma.

Întrebare: Care era organizatia care exista in Manciuria inaintea detaşamentului 731 si ale carei sarcini si functiuni erau identice cu ale acesteia?

Răspuns: Stiu de la colonelul Oota, sef al serviciului de afaceri generale al detaşamentului nr. 731 si de la alti colegi ca, in 1932, sau in 1933 (nu-mi mai aduc aminte exact), generalul Ishii se afala in Manciuria si efectua cercetări bacteriologice. Regiunea Hainga (in apropiere de Kharbin) era centrul activităţii sale; aici se gaseau colaboratorii sai; acestia formau un detaşament care, pentru a pastra secretul purta numele conventional de „Togo”.

Detaşamentul „Togo” (nu-i cunosc efectivele) se ocupa de lucrarile ştiinţifice legate de studiul mijloacelor de război bacteriologic. In acest scop, era prevăzut cu echipament necesar. Se înţelegea ca lucra la o scara mai redusa decat detaşamentul 731. Detaşamentul „Togo” este cel in baza caruia generalul Ishii a creat, pe urma, detaşamentul nr 731 al armatei din Kouantoung.

Acest proces verbal mi-a fost citit in japoneză; declaraţiile mele sunt fidel consemnate si le semnez.

Kawashima

AU LUAT PARTE LA INTEROGATORIU :

Procurorul militar BELIOUGA, căpitan de justiţie militara

Locotenetul sef BRAVE, de la serviciile Ministerului de Interne al teritoriului Khabarovsk

PLIATCHENKO, interpret

EXTRAS DIN PROCESUL VERBAL AL INTEROGATORIULUI LUI KIYOSHI KAWASHIMA

23 octombrie 1949 Khabarovsk

... Pentru cultura puricilor destinati maladiilor epidemice, existau la serviciul nr. 2 al detaşamentului cladiri special echipate care puteau contine in jur de 4500 incubatoare. In fiecare incubator era un soarece alb, care era inlocuit de 3 – 4 ori pe luna. Acesta era imobilizat in incubator cu ajutorul unui fixator special. In fiecare incubator se gasea hrana si cativa purici. Perioada de incubare dura de la 3 la 4 luni si in cursul ei fiecare incubator dadea cam 10 grame de purici. Aceasta facea ca in 3 – 4 luni detaşamentul sa produca in jur de 45 kg de purici destinati răspândirii ciumei.

Va rog sa notati ca cifrele referitoare la înmulţirea puricilor sunt aproximative, deoarece eu nu am lucrat la serviciul nr.

Planurile de lucru ale detaşamentului prevedeau o crestere constanta a capacitatii sale de a produce bacterii si purici. Statul Major General al Japoniei dadea o atentie speciala lucrarilor detaşamentului.

Imi amintesc ca in iunie 1941 generalul Ishii, revenit de la Tokio, i-a reunit in cabinetul sau de lucru pe toti sefii serviciilor detaşamentului; el ne-a comunicat ca facuse Statului Major General al Japoniei un raport pentru a-l inştiinţa ca detaşamentul 731 pusese la punct un mod de folosire a puricilor infectati cu bacili de ciuma ca arma bacteriologică si ca rezultatele la care ajunsese permitea practic utilizarea masiva a acestor purici in scopuri militare.

Ishii ne-a comunicat ca rezultatele lucrarilor detaşamentului fusesera foarte apreciate la Statul Major General, ca acesta recomandase sa se dea o atentie deosebita perfectionarii si punerii la punct a mijloacelor de război bacteriologic. După aceea, generalul Ishii ne-a invitat sa ne dublam eforturile pentru a face astfel încât detaşamentul sa produca cantitati de purici inca si mai mari. El a adaugat ca, in cel mai bun caz, am fi putut obtine până la 60 kg purici in 3 sau 4 luni; dar ca ar fi trebuit sa producem 200 kg in aceeasi perioada. Generalul Ishii ne-a explicat ca toate aceste masuri de intensificare a producţiei armei bacteriologice erau necesare datorita schimbarilor survenite in situatia internationala, adica inceputul războiului Angliei contra Uniunii Sovietice si de către punerea in vigoare, in armata din Kouangtoung, a planului „Kan-Toku-En”, plan de pregatiri militare contra URSS; ca, drept urmare armata noastra trebuia sa aiba la dispozitie arma bacteriologică pregatita in scopul utilizarii ei contra URSS in momentul dorit.

Oota, sef al serviciului nr. 2 si Ootani , sef al serviciului material, au luat cuvântul la aceasta conferinta facand propuneri practice in vederea cresterii producţiei mijloacelor de război bacteriologic si a organizarii cresterii soarecilor albi in Manciuria, in loc de a-i aduce din Japonia, asa cum se practicase până atunci...

... Pentru a stabili mai bine eficacitatea bacteriilor asupra fiiintelor umane si a grabi cercetarea mijloacelor de fabricare a armei bacteriologice, in scopul de a o putea folosi la

momentul necesar, se practicau la scara mare, la detaşamentul 731, experienţe pe fiinţe umane, carora li se inoculau toti microbii ucigaşi al caror efect trebuia verificat...

Se aduceau, in fiecare an, la detaşamentul nr. 731,cam 500 – 600 detinuţi. Am văzut colaboratori ai serviciului nr. 1 al detaşamentului preluându-i pe acestia in grupuri din mainile jandarmilor. Detinurii erau inchisi in cele doua blocuri ale inchisorii...

... Daca detinutul, caruia i se inoculasera microbi ucigaşi, se vindeca, aceasta nu-l punea la adapost de noi experienţe; acestea durau până in momentul in care el mura ca urmare a unei infectari. Erau ingrijite persoanele contaminate, experimentandu-se pe ele diferitele metode de tratament; erau hranite normal si, atunci cand erau complet restabilite, erau refolosite pentru noi experienţe, inoculindu-li-se alte bacterii. In orice caz, nimeni nu era vreodata viu din aceasta fabrica a mortii.

După un examen anatomic prealabil, cadavrele erau incinerate la crematoriul detaşamentului...

Pe perioada sederii mele la detaşament am inspectat de mai multe ori, impreuna cu generalul Ishii, diferitele servicii ale detaşamentului, printre care si inchisoarea; din acest motiv, cunosc anumite detalii legate de sistemul, regimul si intretinerea detinuţilor.

Acestia erau adusi in inchisoare printr-o intrare secreta, care se deschidea intr-un tunel contruit sub fatada edificiului central. Serviciul Jandarmeriei detaşamentului avea la dispozitie cateva automobile speciale, de culoare inchisa, care aveau o singura gura de aerisire. In aceste masini erau transportati detinuţii la inchisoarea detaşamentului nr. 731.

Fiecaruia dintre detinuţii care trebuia sa fie folositi pentru experienţe, biroul inchisorii ii dadea un numar pe care il pastra până la moarte... In cei cinci ani in care detaşamentul si-a avut sediul la statia Pingfan, din 1940 in 1945, cel putin 3000 de persoane au trecut prin aceasta fabrica a mortii; ele au murit in urma multiplelor inoculari cu microbi ucigaşi. Nu cunosc numarul celor care au murit inainte de 1940...

... In aprilie 1941, de curand sosit la detaşament, am vizitat ionchisoarea si am văzut intr-o celula doua rusoaice, dintre care una avea un copil de un an născut in aceasta inchisoare. Cand am parasit detaşamentul aceste femei traiau inca. Nu stiu ce s-a intamplt cu ele; in orice caz ele nu puteau iesi vii din aceasta inchisoare, ele impartaseau aceeasi soarta ca toti detinuţii...

Kawashima

AU LUAT PARTE LA INTEROGATORIU:

Procurorul militar BELIOUGA,
capitan de justiţie militara

Locotenentul sef BRAVE, de la serviciile Ministerului de Interne al teritoriului Khabarovsk

PLIATCHENKO, interpret

EXTRAS DIN PROCESUL VERBAL AL INTEROGATORIULUI LUI KIYOSHI KAWASHIMA

24 octombrie 1949 Khabarovsk

...Este sigur ca experienţele efectuate pe fiinţe umane si predarea de către jandarmerie a detinuţilor asupra carora trebuia sa se efectueze acestea nu puteau avea loc fara stirea comandantului armatei din Kouangtoung, care era in acelasi timp ambasadorul plenitotential si extraordinar al Japoniei in Manciuria, cu alte cuvinte, stapanul tari...

Cel care se pronunta de fiecare data asupra necesitatii de a primi detinuţi de la jandarmerie, era insusi generalul Ishii; pentru aceasta el se baza pe rapoartele celor care efectuau direct experienţele pe fiinţe umane. Cand şeful detaşamentului credea ca trebuie marit numarul detinuţilor destinati experienţelor, el dadea un ordin şefului biroului afacerilor generale care lua legatura cu jandarmeria si obtinea detinuţii de la aceasta...

... Bazandu-ma pe istoria formarii detaşamentului nr. 731 si pe activitatea practica pe care acesta a desfasurat-o pe durata intregii sale existente, pot spune cu precizie ca el se afla in Manciuria din următoarele motive:

a) Necesitatea de a avea in apropiere de frointiera sovietica o baza de mijloace de război bacteriologic in vederea unui eventual atac contra URSS, planurile de cucerire ale clicii militare japoneze prevazand anexarea Extremului Orient sovietic.

   In plus, incercarea armei bacteriologice in Manciuria insemna experimentarea acesteia in condiţii climatice absolut identice celor din Extremul Ortient sovietic.

b) Posibilitatea de a-si procura aici un abundent material uman non-japonez, pentru experienţele bacteriologice. Si, de asemenea, pentru intinderea teritoriului Manciuriei...

Kawashima

AU LUAT PARTE LA INTEROGATORIU:

Procurorul militar BELIOUGA, capitan de justiţie militara

Locotenentul sef BRAVE, de la serviciile Ministerului de Interne al teritoriului Khabarovsk

PLIATCHENKO, interpret

EXTRAS DIN PROCESUL VERBAL AL INTEROGATORIULUI LUI ZENSAKU HIRAZAKURA

21 octombrie 1949 Khabarovsk

Întrebare: Spuneţi ce stiti despre detaşamentul nr. 100 al armatei din Kouangtoung.

Raspouns: Detaşamentul nr. 100 era un detaşament experimental de bacteriologie veterinara al armatei din Kouangtoung; lucrarile sale trebuia sa ramana secrete. Fusese organizat de Statul Major al armatei din Kouangtoung, dar nu stiu in ce perioada. Detaşamentul nr. 100 lucra sub comanda directa a generalului locotenent Takaatsu Takahashi, sef al serviciilor veterinare ale statului major al armatei din Kouangtoung. Statul major al acetui detaşament si grosul efectivelor se afla la Tchangtchoun, in regiunea chinezeasca Menchiangtung; el avea filiale la Kiamusze, Kokuzan si Dairen. Detaşamentul 100, detaşament bacteriologic experimental era compus din lucratori ştiinţifici: bacteriologi, chimisti, medici veterinari, care se ocupau exclusiv de studioerea unor bacterii si otrăvuri violente, si cercetau mijloacele de a intoxica in masa cu aceste otrovuri oamenii si animalele. In acest scop erau efectuate, de către colaboratorii detaşamentului, experienţe pe animale si pe fiinţe umane. Intreaga activitate a detaşamentului nr. 100 si a filialelor sale viza pregătirea unui război de sabtaj bateriologic contra Uniunii Sovietice. Detaşamentul nr., 100 se compunea din 4 servicii. Cel mai important era serviciul nr. 2, care, pâna in 1943, cuprinde 5 sectii.

In decemrie 1943, la o conferinta comuna a cadrelor superioare ale detaşamentului 100 si a reprezentantului statului major al armatei din Kouangtoung, la care au asistat: generalul maior Yujiro Wakamatsu, sef al detaşamentului nr. 100, adjunctul sau, locotenent colonelul Koremichi Hosaka, comandantul Bunji Yamaguchi, inginerul Kiyoshi Ida, Generalul locotenent Takaashu Takahashi, sef al serviciilor veterinare ale statului major al armatei din Kouangtoung (nu stiu unde se gasesc in prezent toate aceste persoane), a fost elaborat un plan care prevedea crearea, la serviciul nr. 2 a celei de-a sasea sectii, numita „Bacteriologică”. Aceasta sectie trebuia sa produca in masa bacterii si sa le patreze in depozite subterane speciale.

După aceasta conefrinta au fost intreprinse mari lucrari de constructie la detaşamentul nr. 100, conform planului elaborat: s-au construit cladiri cu un etaj, prevăzute cu depozite subterane. Efectivele detaşamentului au fost marite.

Generalul locotenent Takaatsu Takahasi, sef al serviciilor veterinare al armatei din Kouangtoung, se deplasa adesea la detaşamentul nr. 100 pentru a asigura conducerea la fata locului si pentru a controla mai bine executarea planului.

Intr-un cerc restrans generalul maior Wakamatsu, sef al detaşamentului 100, a spus de mai multe ori colaboratorilor sai: „Daca va fi război intre Japonia si Uniunea Sovietica, detaşamentul 100 trebuie sa devina o fabrica ce produce in cantitati masive diferitele

bacterii si otrăvurile violente necesare pentru un război de sabotaj bacteriologic contra Uniunii Sovietice".

Efectiv, sectia a sasea fabrica mari cantitati de bacterii de produse chimice. Am avut in repetate randuri ocazia sa intru in depozitele unde se pastrau, in recipiente metalice speciale, bacteriile si otrăvurile violente; de fiecare data cand intram in aceste depozite mimi protejam gura si nasul cu o masca de gaze impregnata cu o soluţie specială. Nu era permis sa atingem recipientele decat cu manusi de cauciuc. Pentru a pastra mai bine secretul, pe aceste recipiente nu se aflau decât numere scrise cu vopsea si nici o alta indicatie. detaşamentul 100 se mai ocupa şi cu cercetarea formelor si metodelor de sabotaj; el studia, de exemplu, problema folosirii aviatiei in aceste scopuri.

Hirazakura

AU LUAT PARTE LA INTEROGATORIU:

Locotenentul sef NAZAROV, de la serviciile Ministerului de Interne al teritoriului Khabarovsk

GUERTSMAN, interpret

PROCESUL VERBAL AL INTEROGATORIULUI MARTORULUI TOMOKATSU MATSUMURA

27 octombrie 1949 Khabarovsk

Eu, locotenent sef Korsakov, de la serviciile Minsiterului de Interne al URSS din teritoriul Khabarovsk, l-am interogat, in calitate de martor pe Tomokatsu Matsumura, născut in 1899 la Tokio, japonez; instruire superioara; inainte de a fi luat prizonier in 1945, sub-sef de stat major al armatei din Kouangtoung; casatorit cu Hideko Matsumura; fiu de functionar, fost general maior al armatei japoneze.

Martorul Tomokatsu Matsumura a fost avertizat de pedepsele prevăzute la art 95 din Codul Penal al R.S.F.S.R. pentru falsa marturie.

(Semnat): Matsumura

Întrebare: In ce limba doriti sa faceti depozitiile?

Răspuns: Le voi face in japoneză, limba mea materna.

Întrebare: Veti fi interogat prin intermediul interpretului Pakhomov Mikhail Iakovlevitch. Aveti vreo obiecție?

Răspuns: Nu. Îl înteleg foarte bine când vorbeste.

Interpretul Pakhomov a fost avertizat de pedepsele prevăzute la art 95 din Codul Penal al R.S.F.S.R. pentru o traducere infidela.

(Semnat): Pakhomov

Întrebare: Vorbiți-ne despre serviciul dumneavoastră in armata japoneză.

Răspuns: Am terminat Academia Militara in 1928, după care am comandat timp de un an o sectie a regimentului 34 Infanterie.

In 1929 am fost transferat la Statul Major General al armatei japoneze unde am lucrat din 1929 până in decembrie 1932, in sectia de fformațiuni militare a primului birou; din 1932 până in 1936 am fost in strainatate, trimis in interes de serviciu de către Statul Major General. După intoarcerea mei in 1936, am predat istoria militara la Academia Militara.

Din 1937 până in octombrie 1939 am lucrat la serviciul de fformațiuni; apoi din octombrie 1939 până in octombrie 1941 la serviciul de studii istorice, la inceput colaborator, apoi ca sef al acestui serviciu.

Din octombrie 1941 până in august 1943 am condus sectia a cincea (Rusia) la al doilea birou (Informatii) a Statului Major General al Japoniei. In auguist 1943, un decret al ministrului de război ma numea sef al primului birou (Operaţiuni) al statului major al armatei din Kouangtoung si am ramas in acest post până in martie 1945. Din martie 1945 până la capitularea Japoniei, in august 1945 am indeplinit functiile celui de-al doilea sub-sef de stat najor al armatei din Kouangtoung.

Întrebare: Ce stiti despre existenta detaşamentelor bacteriologice pe teritoriul Manciuriei?

Răspuns: Stiu foart ebine ca armata din Kouangtoung aves doua detaşamente bacteriologice: detaşamentul nr. 731 si detaşamentul nr. 100.

Întrebare: In ce masura detaşamentul 731, care avea ca sef pe generalul locotenent Ishii, era subordonat statului major al armatei din Kouangtoung.

Rapuns: detaşamentul 731, care il avea ca sef pe generalul locotenent Ishii era direct subordonat comandantului armatei din Kouangtoung, la inceput lui Umezu, apoi lui Yamada; toate lucrarile efectuate de detaşament erau efectuate sub comanda directa a statului major al armatei din Kouangtoung.

Întrebare: Cum dirijau activitatea acestui detaşament comandantul sef, general Otozoo Yamada si statul major al armatei din Kouangtoung?

Răspuns: comandantul sef dirija activitatea detaşamentului 731 prin intermediul generalului locotenent Kajitsuka, sef al serviciului de Sănătate al armatei din Kouangtoung; statul major al armatei Kouangtoung era, deci, responsabil in fata primului sef al activităţii acestui detaşament.

Întrebare: Cum pregatea detaşamentul nr. 731 războiul bacteriologic contra URSS?

Răspuns: Detaşamentul 731 pregatea războiul bacteriologic studiind modul de folosire al bacililor de ciuma, de holera, de tifoidă si de alte maladii contagioase; in acest scop el dispunea de cladiri speciale unde se efectau experienţe si se cultivau bacterii.

In plus, detaşamentul 731 avea la Moutankiang, Hailar, Sounyou si Toan filiale care se ocupau si ele de cultura bacteriilor si incercarea lor.

Întrebare: In calitate de sef al biropului Operaţiuni si sub-sef al statului major al armatei din Kouangtoung ce legatura ati avut cu detaşamentul 731?

Răspuns: Eu stabileam premisele de trecere pentru persoanele care primisera autorizatia sa viziteze teritoriul acestui detaşament. Aceasta autorizare era acordata de către insusi comandantul sef Yamada. Cel care elibera personal permisele de trecere pentru detaşamentul 731 era printul Takeda, alias locotenent colonel Miyata, sub-sef al biroului Operaţiuni condus de mine. Lui ii inapoiau permisele cei care fusesera la detaşament.

Întrebare: Cui ii eraui date rapoartele asupra punctelor esentiale ale activităţii lor de către sefii serviciilor de sănătate si veterinare ale statului major ale armatei di Kouangtoung?

Rapuns: Generalul locotenent Kajitsuka, sef al serviciului de sănătate si generalul locotenent Takaatsu Takahashi, sef al serviciilor veterinare dadea rapoarte asupra punctelor esentiale ale activităţii lor direct comandantului sef Yamada.

Instrebare: Comandantul sef al armatei din Kouangtoung Yamada, vizita deseori detaşamentul Ishii?

Răspuns: Imi amintesc foarte bine ca imediat după sosirea sa in Manciuria, in iulie 1944, comandantul sef Yanada s-a sus la detaşamentul Ishii, la Kharbin, pentru-l inspecta. Dar la intoarecrea sa la Tchangtchoun, Yamada nu a vorbit nimanui despre detaliile acestei insppectii si nu stiu nicim despre acest subiect.

Întrebare: Ce stiti despre distrugerea laboratoarelor detaşamentelor nr. 731 si nr 100?

Răspuns: Pe 9 sau 10 august 1945, la inceputul ostilitatilor, comandantul sef Yamada a decis distrugerea tuturor laboratoarelor si a instalaţiilor destinate culturii bacteriilor, indiferent de valoare, de teama ca sa nu pice in mainile armatei sovietice. Subordonatul meu, colonelul Kusaji a formulat un ordin care prevedea lichidarea detaşamentelor citate si evacuarea personalului lor la Seul (Coreea de Sud). In aceeasi zi ordinul a fost semnat de cpomandantul sef Yamada si trimis sefilor detaşamentelor 731 si 100 pentru a fi executat.

Ordinul comandantului sef le-a permis generalului locotenent Ishii si generalului maior Wakamatsu sa obtina sprijinul detaşamentelor de geniu locale pentru a arunca in aer si a distruge cladirile si instalaţiile detaşamentelor mentionate.

Întrebare: A fost, de asemenea, evacuat in Coreea si echipamentul laboratoarelor acestor detaşamente bacteriologice?

Răspuns: Mi-e dificil sa raspund, deoarece comunicarile primite nu mentionau nimic referitoe la aceasta. Se înţelege de la sine ca statul general al armatei dion Kouangtoung nu a putut fi informat despre reziultatele evacuarii acestor detaşamente in Coreea. După toate probabilitatile, utilajul bacteriologic cel mai pretios al detaşamentelor 731 si 100 a fost evacuat in Coreea de Sud

Depozitiile mele au fost fidel consemnate; le-am citit eu insumi si le semnez

Matsumura

AU LUAT PARTE LA INTEROGATORIU:

Locotenentul sef KORSAKOV, de la serviciile Ministerului de Inetrne al teritoriului Khabarovsk

PAKHMONOV, interpret

PROCES VERBAL AL INTEROGATORIULUI MARTORULUI TOMOKATSU MATSUMURA

16 noiembrie 1949 Khabarovsk

Martorul Matsumura este avertizat de pedepsele prevăzute la art 95 al Codului Penal al R.S.F.S.R pentru depozitie falsa.

(Semnat): Matsamura

Interogatoriul este luat prin intermediul interpretului P. Pliatchenko, care este vartizat asupra pedepselor prevăzute la art. 95 al Codului Penal al R.S.F.S.R. pentru efectuarea unei traduceri infidele.

(Semnat): Pliatchenko

Întrebare: Cand a fost organizat detaşamentul 731?

Răspuns: Detaşamentul condus de către generalul Ishii a fost organizat la Kharbin prin anul 1934.

Întrebare: De ce detaşamentul 731 a fost organizat tocmai pe teritoriul manciurian?

Rasouns: Detaşamentul 731, mare combinat bacteriologic pentru experimentarea si fabricarea armei bacteriologice, a fost organizat pe teritoriul manciurian din motive strategice, deoarece Japonia se pregatea pentru războiul împotriva Uniunii Sovietice si toata activitatea acestui detaşament avea ca scop pregătirea războiului bacteriologic împotriva URSS. Apoi, cheltuielile necesare pentru organizarea detaşamentului si lucrarile acestuia pentru studiul armei bacteriologice au fost suportate de către bugetul de război extraordinar al armatei din Kouangtoung, referitor la care nu trebuia neaparat data socoteala in fata Parlamentului, fapt care permitea ca activitatea detaşamentului sa nu fie dezvaluita deputatilor care nu prea erau la curent cu problemele militare.

Întrebare: Care erau masurile de organizare luate de către detaşamentul nr.731 pentru pregătirea războiului bacteriologic împotriva URSS?

Răspuns: Detaşamentul 731 pregatea războiul bacteriologic împotriva URSS studiind metodele utilizarii bacililor de ciuma, de antrax, de holera, de tifoidă si bacilii altor maladii; ei detineau cladiri speciale pentru experienţe si pentru cultura de bacterii. Ei aveau, de asemenea, filiale, despre care am vorbit in data de 27 octombrie 1949. Nu stiu cu ce se ocupau filialele detaşamentului 731.

Întrebare: Ce categorii de persoane erau utilizate pentru experienţe?

Răspuns: Stiu de la colonelul Tamura ca la detaşamentul 731 experienţele erau facute pe fiinţe umane, soldati si partizani ai Armatei populare revolutionare chineze.

Întrebare: De unde stiti ca detaşamentul Ishii executa cercetările ştiinţifice in scopul studierii si producerii bacteriilor?

Răspuns: In august 1943, predecesorul meu la biroul Operaţiuni al statului major al armatei din Kouangtoun, mi-a predat functia, am aflat de la el ca detaşamentul Ishii efectua cercetări ştiinţifice care aveau drept scop studiul armei bacteriologice si modalitatile utilizarii ei. In cursul verii 1944 – nu-mi mai amintesc in ce luna – m-am putut convinge ca detaşamentul 731 se ocupa din plin de aceste lucruri, dintr-un raport al locotenent-colonelului Miyata, care imi era subordonat si, pe care, din ordinul locotenentului general Yukio Kasahara – sef al statului major, l-am trimis eu insumi la detaşamentul Ishii pentru a verifica in ce stadiu era producţia de bombe speciale umplute cu bacterii epidemice. In plus, stiam din raportele adresate comandantului sef al armatei din Kouangtoung, ca detaşamentul 731 producea arma bacteriologică, despre care voi vorbi in cele ce urmeaza.

Întrebare: Detaşamentul 731 era in masura, in anul 1945, sa furnizeze armatei din Kouangtoung arma bacteriologică in cantitatea necesara?

Răspuns: Conform documentelor prezentate biroului Operaţiuni al statului major al armatei din Kouangtoung si din raportul locotenet-colonelului Miyata, in anul 1945, detaşamentul 731 era in masura sa produca diferite bacterii epidemice in cantitati masive, suficiente pentrua putea fi utilizate ca arma bacteriologică. La data respectiva se lucra foarte activ pentru punerea la punct a bombelor speciale, considerate a fi modul de utilizare cel mai eficace al armei bacteriologice.

Întrebare: Planurile dumneavoastră strategice prevedeau utilizarea armei bacteriologice in războiul contra URSS?

Răspuns: In planul operatiilor strategice, nu era prevăzuta utilizarea armei bacteriologice, dar daca ordinul venit de la GQG imperial era de a recurge la arma bacteriologică in războiul contra URSS, am utilizat arma bacteriologică deja existenta: detaşamentul Ishii era pregatit pentru acest lucru.

Întrebare: Practic, cum se propusese a fi utilizate bacteriile in războiul împotriva URSS?

Răspuns: In războiul împotriva URSS se propusese ca bacteriile sa fie utilizate prin lansarea de bombe umplute cu microbi si prin dispersarea microbilor din avioane. Nu cunosc alte procedee de aplicare ale armei bacteriologice in războiul împotriva URSS.

Întrebare: Cum conducea statul major al armatei din Kouangtoung activitatea detaşamentului nr. 731?

Răspuns: La interogatoriul din data de 27 octombrie 1949, am spus ca detaşamentul 731, la ordinele locotenent generalului Ishii, era direct subordonat comandantului armatei din Kouangtoung si ca toata munca detaşamentului era condusa prin statul major al acestei armate.

Comandantul sef, la inceput Umezu, apoi, începând din iulie 1944, Otozoo Yamada, conducea activitatea detaşamentului 731, in domeniul strategic prin intermediul biroului Operaţiuni al carui sef eram, si in domeniul ştiinţific si tehnic, prin intermediul generalului Ryuji Kajitsuka, şeful serviciului de sănătate al statului major al armatei din Kouangtoung, care avea in subordine toate problemele ştiinţifice si tehnice legate de

cercetarea microbiana, pe cele ale pregatirii cadrelor bacteriologilor, pe cele ale serviciului antiepidemic si pe cale ale aprovizionarii cu apa.

Întrebare: In ce domeniu asigura biroul Operaţiuni , condus de dumneavoastră, conducerea detaşamentului?

Răspuns: Biroul Operaţiuni al statului major al armatei din Kouangtoung asigura conducerea detaşamentului 731 in probleme referitoare la cercetare si la fabricarea armei bacteriologice.

Întrebare: Care au fost rapoartele adresate comandantului sef asupra activităţii detaşamentului 731; ce decizii a luat el in urma acestor rapoarte?

Răspuns: Daca mi-amintesc bine, referitor la activitatea detasasmentului 731, au fost facute doua rapoarte către comandantul sef al armatei din Kouangtoung. Primul, referitor la metodele de lansare a bacteriilor din avion prin împrăştierea cu ajutorul rezervoarelor speciale, a fost prezentat de către şeful de detaşament Ishii, in cursul celei de-a doua jumatati a anului 1943.

Comandantul sef – la vremea respectiva generalul Ioshijiro Umezu – a aflat despre metodele preconizate de la generalul Ishii, din cadrl acestui raport, si nu i s-au parut a fi prea eficace; in plus, el a atras atentia asupra faptului ca aceasta metoda de utilizare a armei bacteriologice ne va cauza pierderi mari, atat umane cat si materiale, avand in vedere ca nu ne puteam feri trupele de a fi contagiate. Comandantul sef Umezu a dat ordin şefului de detaşament Ishii, prin intermediul lui Kasahara – sef al statului major al armatei – sa puna la punct o metoda mai eficace de utilizare a armei bacteriologice.

După aproximativ un an, a fost inaintat comandantului sef, un raport referitor la noile metode de utilizare a armei bacteriologice. In el, locotenent generalul Ishii expunea un procedeu de aplicare a armei biologice prin lansarea bombelor din portelan umplute cu baterii epidemice. Comandantul sef Umezu nu a facut nici o observatie referitor la acest raport, pe care l-a pastrat la el până in momentul in care a parasit postul de comandant sef, adica până in iulie 1944. Stiu din experienta ca in cazul in care comandantul sef nu face nici o observatie la un raport care ii este adresat, înseamnă ca el aproba masurile propuse in caset raport.

Asa a fost cazul si aici: Umezu a cosniderat acest procedeu de utilizare a armei bacteriologice ca fiind cel mai bun in războiul împotriva URSS.

Cand generalul Otozoo Yamada a luat comanda de sef al armatei din Kouangtoung, in iulie 1944, predecesorul sau, Umezu, i-a inmanat acest document si l-a informat despre activitatea detaşamentului Ishii. Predandu-mi documentul, Otozoo Yamada nu mi-a dat, nici el, nici o indicatie, ceea ce insemna ca, el la randul lui era de acord cu modul de utilizare al armei bacteriologice preconizat in raport si care consta in lansarea din avion a bombelor speciale din portelan u,plute cu bacterii.

Dat fiind ca la vremea respectiva detaşamentul 731 nu era in stare sa produca arma bacteriologică in cantitatea dorita de către armate din Kouangtoung, aceasta a fost considerabil marita atunci cand Yamada a luat comanda de sef al armatei, executand directivele Ministerului de Rzboi al Japoniei care prevedea cresterea producţiei de arma bacteriologică.Laboratoarele detaşamentului au primit un echipament nou, iar producţia armei bacteriologice a crescut in consecinta. Nu din întâmplare, imediat după sosirea sa in Manciuria, in august 1944, Yamada a efectuat o inspectie la detaşamentul 731.

Întrebare: Cand s-a primit de la Ministerul de Rzboi directiva de a mări producţia armei bacteriologice?

Răspuns: Directiva ministerului de război de a mari producţia armei bacteriologice a sosit la statul major al armatei din Kouangtoung in luna mai a anului 1944, adica inainte de sosirea lui Yamada; mi se pare – n-o pot spune in forma oficiala – ca directiva ministerului vorbea despre pregătirea armei bacteriologice nu numai pentru armata din Kouangtoung, dar si pentru armata din Pacific.

Întrebare: Au fost si ofiţeri superiori ai statului major ai armatei din Kouangtoung care s-au dus la detaşamentul 731; si in ce scop?

Răspuns: Yamada, comandant sef al armatei din Kouangtoung si locotenent colonelul Miyata s-au dus la detaşamentul 731, am indicat deja in ce scop...

Întrebare: Ordinul comandantului sef din data de 9 sau 10 august 1945, ordona numai lichidarea detaşamentului nr. 731, sau cuprindea si alte lucruri referitoare la acest detaşament?

Răspuns: In afara de lichidarea instalaţiilor detaşamentelor 731 si 100 prin folosirea explozibilului, ordinul generalului Yamada, comandant sef al armatei din Kouangtoung, emis in data de 9 sau de 10 august 1945 prevedea evacuarea personalului si a echipamentului de valoare a celor doua detaşamente in Coreea de Sud. In baza aceluiasi ordin detaşamentul topografic al armatei din Kouangtoung a fost evacuat considerabil mai in spate.

Întrebare: De ce echipamentul de valoare al detaşamentelor nr. 731 si 100 au fost evacuate tocmai in Coreea?

Răspuns: Coreea de Sud a fost considerata atunci, ca fiind locul cel mai sigur, cu atat mai mult cu cat trupele plasate in Coreea se aflau sub ordinul comandantului sef al armatei din Kouangtoung; nu ne gandeam ca adversarul ar fi urmat sa ocupe Coreea.

Întrebare: Care erau unitatile armatei din Kouangtoung insracinate sa lichideze instalaţiile detaşamentului 731?

Răspuns: In momentul in care s-a dat ordinul, brigada mixta a maiorului general Ube se afla in regiunea Kharbinsi, după toate aparentele, genistii acestei brigazi au lichidat instalaţiile detaşamentului; dar n-o pot spune in mod sigur, deoarece ordinul nu specifica clar care urma sa fie unitatea care trebuia sa participe la lichidarea detaşamentului.

Marturia mea a fost fidel consemnata; ea mi-a fost citita, iar eu am confirmat-o.

Matsumura

AU LUAT PARTE LA INTEROGATORIU:

Locotenentul sef KORSAKOV, al serviciilor Ministerului de Interne al teritoriului Khabarovsk

PLIATCHENKO, interpret

PROCES VERBAL AL INTEROGATORIULUI MARTORULUI TOMOKATSU MATSUMURA

7 decembrie 1949 Khabarovsk

Martorul Tomakatsu Matsumura este avertizat de pedepsele prevăzute la art 95 al Codului Penal al R.S.F.S.R pentru depozitie falsa si pentru refuzul de a depune marturie.

(Semnat): Matsamura

Interogatoriul este luat prin intermediul interpretului Tsvirov, care este vartizat asupra pedepselor prevăzute la art. 95 al Codului Penal al R.S.F.S.R. pentru efectuarea unei traduceri infidele.

(Semnat): Tsvirov

Întrebare: Precizati: cand a fost format detaşamentul 731?

Răspuns: Nu-mi mai amintesc exact data la care a fost organizat detaşamentul 731. Daca amintirile mele sunt exacte, detaşamentul 731 a fost format in virtutea unei ordonante a Împăratului Japoniei, intre anii 1934 si 1936.

Întrebare: Cand ati fost numit sef al biroului Operaţiuni al statului major al armatei din Kouangtoung?

Răspuns: In august 1943.

Întrebare: Vi s-a întâmplat sa fiti in legatura, in interes de serviciu, cu detaşamentele 731 si 100, in domeniul producerii armei bacteriologice?

Răspuns: Da, in calitate de sef al biroului Operaţiuni eram in legatura cu detaşamentele bacteriologice nr. 731 si 100 ale armatei din Kouangtoung. Concret, iata in ce consta aceasta legatura: In calitatea pe care o aveam, de sef al biroului Operaţiuni, primeam rapoartele sefilor detaşamentelor 731 si 100 care contineau diferite probleme referitoare la cercetarea si la producerea armei bacteriologice. De regula, aceste rapoarte erau adresate comandantului armatei din Kouangtoung; dar in cazul in care priveau activitatea vreunui serviciu, secretariarul le transmitea departamentelor interesate.

Mie imi erau adresate rapoartele referitoare la problemele competentei biroului Operaţiuni, adica cele referitoare la utilizarea practica a armei bacteriologice. Rapoartele referitoare la utilizarea armei bacteriologice in scop de sabotaj erau adresate şefului biroului Informatii.

Cand primeam rapoarte de acest gen, fie, rezolvam eu insumi problemele pe care le ridicau, fie raportam şefului statului major al armatei din Kouangtoung, sau comandantului sef Umezu, apoi, din iulie 1944, lui Yamada: functie de importanta acestor probleme.

Întrebare: In marturia dumneavoastră din data de 16 noiembrie 1949 ati spus ca statul major al armatei din Kouangtoung primise de la Ministerul de Război al Japoniei o directiva care prevedea cresterea producţiei armei bacteriologice produse de detaşamentele nr. 731 si nr. 100. Precizati: cand ati primit aceasta directiva?

Răspuns: Nu-mi pot aminti acum data la care statul major al armatei din Kouangtoun a primit aceasta directiva. Imi aduc aminte ca era in primavara sau in vara, dar nu mai stiu daca era in anul 1944 sau in 1945. Imi aduc aminte ca in conformitate cu aceasta directiva, comandantul sef al armatei din Kouangtoung, Umezu sau Yamada, a ordonat detaşamentului 731 sa mareasca utilajele si producţia de bacterii epidemice care trebuia utilizate ca arma bacteriologică. Nu-mi mai aduc aminte cu cat trebuia sa creasca producţia de bacterii, dar, in tot cazul era vorba de o crestere semnificativa.

Întrebare: Ce masuri concrete a luat biroul statului major al armatei din Kouangtoung după ce a primit de la Ministerul de Război directiva de marire a producţiei armei bacteriologice?

Răspuns: Acum imi aduc aminte ca am primit directiva de la Ministerul de război cand Yamada era comandant sef. Imi aduc aminte ca după ce a primit directiva Ministerului de Război, comandantul sef Yamada a dat ordin biroului Operaţiuni sa asigure executarea ei.

Pri urmare, in numele lui Yamada eu am dat ordin şefului detaşamentului nr. 731 sa mareasca semnificativ producţia de bacterii ucigase si, in numele şefului de stat major, am transmis la al patrulea birou al statului major al armatei din Kouangtoung directiva de a furniza detaşamentului nr. 731 materialul necesar echiparii sale.

Întrebare: Pentru ce anume era necesara cresterea producţiei armei bacteriologice, conform directivei despre care ati vorbit?

Răspuns: Directiva Ministerului de război nu indica motivele adevărate ale necesitatii acestei cresteri a producţiei armei bacteriologice. In calitate de sef al biroului Operaţiuni, am estimat, in ceea ce ma priveşte, ca aceasta crestere avea doua motive:

Mai întâi, agravarii situatiei militare in Pacific: de unde ideea de a utiliza arma becteriologica împotriva Statelor Unite, a Angliei si a altor tari. In acest caz trebuia sa folosim arma bacteriologică produsa de către detaşamentele bacteriologice in Manciuria.

Pe de alta parte, aceasta crestere era datorata pregatirilor care se faceau in vederea utilizarii armei bacteriologice împotriva Uniunii Sovietice si a ostilitatilor izbucnite.

Întrebare: Cum isi propunea armata din Kouangtoung sa foloseasca arma bacteriologică împotriva Uniunii Sovietice?

Răspuns: Arma bacteriologică trebuia sa fie folosita împotriva Uniunii Sovietice conform sirectivelor Statului Major General. Planurile operaţiuni lor nu vorbeau despre utilizarea armei bacteriologice împotriva Uniunii Sovietice, pentru ca bacteriile ucigase nu constituiau decat una dintre armele care trebuia sa asigure realizarea planurilor operaţiuni lor existente. Dar aceste probleme erau examinate in serviciile statului major. Pentru a nu vorbi, de exemplu, decat despre biroul Operaţiuni, după studierea aprofundata a problemei, eu am prezentat consideratiile mele referitoare la modul de utilizare a armei bacteriologice împotriva Uniunii Sovietice, şefului de stat major Yukio Kasahara. I-am expus faptul ca, in cazul in care izbucnea războiul cu Uniunea Sovietica, arma bacteriologică trebuia utilizata prin intermediul aviatiei.

Am spus, mai ales, ca in caz de război cu URSS, arma bacteriologică trebuia utilizata in zona oraselor Vorocgilov, Khabarovsk, Blagovestchensk si Tchita, altfel spus, in spatele armatei sovietice.

Contaminarea acesto rregiuni trebuia sa fie facuta prin lansarea bombelor bacteriologice si prin împrăştierea bacteriilor din avioane. In acest scop trebuia utilizate aparatele unitatii aeriene a armatei din Kouangtoung.

Întrebare: Pentru a ceasta ar fi trebuit utilizate avioane speciale?

Răspuns: Nu, in acest scop se puteau folosi avioane obisnuite. Bombardiere obisnuite folosite pentru lansarea bombelor bacteriologice si pentru împrăştierea bacteriilor, orice tip de avion, deoarece dispozitivele care serveau la împrăştierea bacteriilor erau dintre cele mai simple si puteau sa fie adaptate la orice fel de aparat.

Asa cum am spus-o deja, am impartasit aceste idei şefului de stat major Kasahara, care, in linii mari, le-a aprobat. Aceste masuri nu erau cuprinse in planul de operatii, dar, cand am studiat problemele, m-am inspirat din ansamblul operaţiuni lor prevăzute de planul de operatii.

Am prezentat acest raport lui Kasahara, după ce am primit de la Ministerul de Război directiva de a mari producţia armei bacteriologice. In fapt, Kasahara m-a insarcinat sa studiez posibilitatea folosirii, in caz de necesitate, a armei bacteriologice împotriva URSS. Am studiat problema si am intocmit raportul meu lui Kasahara, care, am spus-o deja, a aprobat sugestiile mele.

Întrebare: Care erau principalele forme ale armei bacteriologice adoptate de către armata din Kouangtoung?

Răspuns: In anul 1945, principalele forme ale armei bacteriologice aprobate erau: bomba bacteriologică, împrăştierea bacteriilor din avioane si procedeul terestru sau sabotajul. Cred ca aceste metode principale de folosire erau aprobate de către Statul Major General al Japoniei.

Întrebare: Care sunt formele armei bacteriologice pe care comandantul sef Yamada le-a examinat si le-a aprobat?

Răspuns: In perioada in care era comandant sef, Yamada a examinat, apoi a aprobat, doua procedee principale, care, se credea la vremea respectiva, ca vor duce la perfectionarea lor: vorbesc despre bomba bacteriologică “sistem Ishii” si despre împrăştierea din avion a puricilor infectati cu ciuma.

Întrebare: Cum era propusa, in mod practic, folosirea armei bacteriologice?

Răspuns: In calitate de sef al biroulu Operaţiuni al statului major al armatei din Kouangtoung, stiu ca utilizarea practica a armei bacteriologice era rezervata cadrelor speciale formate in detaşamente si in filialele acestora. Altfel spus, in caz de necesitate, detaşamentele si filialele lor, trebuia sa furnizeze un anumit numar de specialisti care ar fi avut la dispozitia lor soldati special instruiti inca din timp de pace. Acesti soldati, recrutati pe timp de pace, din diferite unitati ale armatei japoneze, erau trimisi sa urmeze cursuri la detaşamentele nr. 731 si nr. 100, in timpul carora nu primeau numai o instructie sanitara, dar primeau, in plus, o pregătire speciala si invatau notiuni necesare de bacteriologie. Se alegeau pentru a urma aceste cursuri, soldatii cei mai devotati, dar nu stiu cum se facea alegerea. Odata cursurile terminate, ei erau trimisi, pe timp de pace, fie la filiale, fie la detaşamentele de profilaxie si aprovizionare cu apa, constituite pe langa unitatile si fformaţiunile armatei japoneze. Pe timp de război, ei erau cei care trebuia sa foloseasca arma bacteriologică.

Nu stiu cati soldati au fost astfel instruiti de către detaşamentele nr. 731 si nr. 100.

Întrebare: Care erau instructiunile care existau referitor la utilizarea armei bacteriologice?

Răspuns: Nu existau instructiuni generale de acest gen. Cred ca, pe aceasta tema, existau instructiuni provizorii, elaborate in detaşamentele nr. 731 si nr. 100, si care erau folosite pentru pregătirea cadrelor. Nu stiu cine le-a aprobat. Aceste probleme nu erau de competenta mea.

Întrebare: Cine a trmis, in 1944 – 1945 un grup special de la detaşamentul nr. 100 pentru a efectua o recunoastere bacteriologică in regiunea provinciei Hingan, in vecinatatea nordica a URSS?

Răspuns: In anul 1944 sau in anul 1945, şeful serviciilor veterinare, Takahashi a raportat, in prezenta mea, fie comandantului sef al armatei din Kouangtoung, Yamada, fie şefului de stat major Yukio Kasahara, activitatea desfasurata de către un grup al detaşamentului nr. 100 care facuse o recunostere in provinica Hingan de Nord, in scopul de a stabili posibilităţile de utilizare a armei bacteriologice in aceste regiuni, pentru contaminarea animalelor, pasunilor si a rezervoarelor de apa. Imi aduc aminte ca in raportul sau, Takahashi formula câteva propuneri referitoare la utilizrea bacteriilor. Imi aduc aminte ca a vorbit despre necesitatea, daca-ar fi fost cazul, contaminarii furajelor si rezervoarelor de apa din regiunea Hailar si din sud-estul lacului Dalai-Nor.

Statul major al armatei din Kouangtoung asigura conducerea lucrarilor detaşamentului nr. 100, in ceea ce priveşte pregătirea masurilor de sabotaj, prin intermediul biroului sau de informatii.

Întrebare: Vi s-a intâmplat sa faceti un raport referitor la bomba bacteriologică “sistem Ishii”?

Răspuns: Da, in toamna anului 1944, spre luna noiembrie, la comanda şefului de stat major, am facut un raport referitor la acţiunea bombei bacteriologice “sistem Ishii”.

Statul major a primit raportul referitor la aceasta problema, scris de către Ishii, inainte de numirea lui Yamada pe postul de comandant sef. Iata de ce, la sosirea sa, Kasahara m-a insarcinat sa-i fac un raport oral. Acest raport a avut loc la statul major. Au fost prezenti: Yamada, Kasahara, şeful-adjunct de stat major Ikeda si Miyata. După ce a ascultat raportul meu, Yamada a gasit aceasta metoda foarte eficace si a aprobat-o.

Întrebare: Care era conţinutul raportului pe care Kitano l-a facut către statul major al armatei din Kouangtoung, referitor la utilizarea puricilor infectati cu ciuma?

Răspuns: Nu-mi amintesc exact cand a fost facut acest raport; era fie la sfârşitul anului 1944, fie la inceputul anului 1945. Kitano l-a informat pe Yamada despre ultimele rezultate obtinute in studiul diferitelor procedee de utilizare, ca arma de război, a puricilor infectati cu ciuma. Nu-mi mai aduc aminte detaliile acestui raport.Eram prezenti: Yamada, Kasahara, şeful serviciului de sănătate Kajitsuka, eu insumi, Miyata, Ikeda si Kitano, care dadea raportul.

După raport, s-a proiectat un film special consacrat experienţelor de contaminare prin intermediul puricilor infectati cu ciuma. Dar eu n-am putut vedea ecst film, deoarece am fost chemat pentru probleme de serviciu la biroul Operaţiuni.

Întrebare: Ce legatura avea locotenent-colonelul Miyata (print Takeda) cu activitatea detaşamentului 731?

Răspuns: Miyata fusese numit special de către biroul Operaţiuni pentru a asigura legatura cu detaşamentul nr. 731. In plus, câteodata erau trimisi la detaşamentele 731 si 100 alti ofiţeri ai statului major, cu scopul de a fi pusi la curent cu lucrarile acestor detaşamente si de a mentine legatura. De obicei, acesti ofiţeri erau insarcinati sa comunice instructiunile referitoare la serviciul curent si sa controleze executarea lor.

Întrebare: in marturia dumneavoastră din data de 16 noiembrie 1949, ati spus ca l-ati auzit pe generalul Tamura declarand ca la detaşamentul nr. 731 exista o inchisoare cu detinuţi. Precizati: unde lucra acest Tamura?

Rasouns: Predecesorul meu la biroul de operaţiuni, colonelul, mai tarziu generalul Yoshito Tamura, mi-a vorbit despre inchisoarea de la detaşamentul nr. 731 si despre experienţele efectuate pe detinuţii inchisi in aceasta inchisoare. Nu stiu cine a aprobat aceste experienţe practicate pe fiinţe umane, dar cred ca era comandantul sef Ueda., sau predecesorul sau Umezu. Sub comanda lui Yamada, aceste experienţe au continuat, iar Yamada nu a revocat probarea data inainte.

Întrebare: Cine a aprobat ordinul de a prinde rozătoare si de a le trimite la detaşamentul nr. 731?

Răspuns: In anul 1945, aproape toate unitatile terestre ale armatei din Kouangtoung se ocupau cu prinderea şobolanilor si cu transportarea lor la detaşamentul nr. 731. In mod obisnuit, aceasta operaţiune trebuia sa fie aprobata de către comandantul sef Yamada; unitatile nu ar fi facut acestea fara permisiunea sa.

Directiva a putut fi data unităţilor, de către şeful de stat major, in numele comandantului sef, dar numai cu autorizarea sa. Nu-mi mai aduc aminte cum era formulata oficial aceasta autorizare.

Detaşamentul nr. 731 avea nevoie de şobolani pentru cresterea puricilor destinati răspândirii bacililor de ciuma. Nu stiu câte rozătoare au fost prinse si trimise la detaşamentul nr. 731.

Întrebare: De ce a fost necesara numirea, in anul 1945, pentru a doua oara a lui Ishii ca sef al detaşamentului 731?

Răspuns: Nu-mi mai amintesc foarte bine.Cred ca aceasta numire a lui Ishii decurgea in mod logic din directivele Ministerulu de război, care prevedeau cresterea producţiei bacteriilor si intensificarea pregatirilor războiului bacteriologic. Ishii, care avea experienta, a fost deci, pus din nou, in fruntea detaşamentului 731.

Întrebare: Ce legatura avea Kajitsuka cu activitatea detaşamentului nr. 731 in domeniul studiului si producţiei armei bacteriologice?

Răspuns: In domeniul pregatirii armei bacteriologice, Kajitsuka aigura, după câte stiu, conducerea generala a cercetărilor ştiinţifice referitoare la studiulprocedeelor celor mai eficace de utilizare a bacteriilor ca arma de atac.

Am spus deja ca Kajitsuka participase la conferinta la care s-au discutat problemele referitoare la utilizarea practica a armei bacteriologice; era deci, incontestabil, la curent cu toate aceste lucrari. Kajitsuka putea sa faca sa i se comunice de la biroul Operaţiuni toate informaţiile care aveau legatura cu diferitele probleme ştiinţifice si care îl interesau si erau de competenta sa; dar, practic, acest lucru nu era necesar, deoarece, in general, aceste probleme erau dezbatute la conferinte speciale, lacare participam si eu, iar Kajitsuka nu

avea nevoie deloc sa se duca el insusi la biroul Operaţiuni . A fost, de exemplu, cazul raportului lui Kitano referitoe la utilizarea puricilor infectati cu ciuma.

Întrebare: De ce devenise necesara lichidarea detaşamentelor nr. 731 si nr. 100?

Rasouns: Ordinul de lichidare a detaşamentelor nr. 731 si nr. 100 venea de la comandantul sef Yamada. După mine, următoarele motive dictau lichidarea acestor detaşamente: toate instalaţiile detaşamentelor erau secrete si nu putaeu fi lasate pe mainile inamicului; in plus, lucrarile efectuate in aceste detaşamente erau, de asemenea, secrete; trebuia, deci, luate masuri pentru a ascunde existenta lor sau, cu alte cuvinte, trebuia sa fie facuta sa dispara orice urma a lucrarilor efectuate in cadrul detaşamentelor in vederea pregatirii războiului bacteriologic, orice urma a experienţelor practicate pe fiinţe umane.

In fine, avansarea fulgeratoare a armatei sovietice nu permitea evacuarea in intregime a acestor detaşamente in fundul Manciuriei sau in alta parte.

Întrebare: De ce nu a folosit armata din Kouangtoung arma bacteriologică împotriva Uniunii Sovietice?

Răspuns: Cred ca motivul esential pentru care arma bacteriologică nu a fost folosita împotriva Uniunii Sovietice, si inca de la inceputul ostilitatilor, este ofensiva fulgeratoare a armatei sovietice. Iata de ce, in ciuda intensificarii lucrarilor efectuate la armata din Kouangtoung pentru pregătirea utilizarii armei bacteriologice, si in ciuda faptului ca armata din Kouangtoung era in stare sa utilizeze arma biologica, aceasta nu a fost folosita.

Întrebare: Împotriva cui erau indreptate toate masurile enumerate de dumneavoastră, luate in anul 1945, pentru intensiificarea pregatirilor războiulu bacteriologic?

Răspuns: Am spus deja ca arma bacteriologică era in primul rand indreptata împotriva Uniunii Sovietice. O serie intreaga de masuri practice aplicate de către statul major al armatei din Kouangtoung dovedesc acest lucru, in special: aprobarea, de către şeful statului major al armatei din Kouangtoung, a sugestiilor pe care i le-am supus atentiei, referitoare la utilizarea armei bacteriologice împotriva Uniunii Sovietice (am vorbit deja despre aceasta); recunoasterea bacteriologică efectuata in provincia Hingan de Nord, limitrofa Uniunii Sovietice; raportul generalului Takahashi referitor la metodele de sabotaj care urmau sa fie folosite împotriva Uniunii Sovietice in cazul operaţiuni lor militare.

Toate acestea, luate impreuna, atesta ca aceste pregatiri erau dirijate împotriva URSS, in cazul eventualelor operaţiuni militare.

Nu mai am nimic important de adaugat.

Marturiile mele au fost consemnate fidel si mi-au fost citite in japoneză.

Matsumura

AU LUAT PARTE LA INTEROGATORIU:

Procurorul militar BASENKO,
locotenent-colonel de justiţie militara.

Locotenent-sef KORSAKOV, de la serviciile Ministerului de Interne ale teritoriului Khabarovsk.
TSVIROV, interpret.

EXTRAS AL DEPOZITIEI MARTORULUI MATSUMARA, IN CURSUL CONFRUNTARII LUI CU ACUZATUL KAJITSUKA

8 decembrie 1949 Khabarovsk

Întrebare pusa martorului Matsumara: Spuneţi ceea ce stiti despre rapoartele pe care şeful detaşamentului 731 le facea comandantulu armatei din Kouangtoung si la care Kajitsuka asista.

Răspuns: La sfârşitul anului 1944, şeful detaşamentului nr. 731 Kitano, a facut – in biroul comandantului armatei din Kouangtoung – un raport referitor la procedeele de utilizare a puricilor infectati cu ciuma ca arma bacteriologică. La acest raport am asistat: comandantul sef al armatei din Kouangtoung, şeful adjunct de stat major Ikeda, şeful serviciului de sănătate Kajitsuka, eu insumi, locotenent-colonelul Miyata (print Takeda), Kitano – care facea raportul – si ofiterul care il insotea, al carui nume nu-l stiu.

Conferinta era secreta. Imi aduc aminte, ca după aceasta conferinta, textul raportulu scris de Kitano a fost trimis la biroulOperaţiuni, unde a fost pastrat in continuare. Yamada a aprobat prpunerea facuta de Kitano, de a utiliza puricii infectati cu ciuma ca arma bacteriologică.

... după raportul lui Kitano, toti cei care au asistat la conferinta s-au dus sa vada un film pe care acesta il adusese, care arata cum era utilizata arma bacteriologică. Eu nu l-am văzut, deoarece am fost chemat la biroul Operaţiuni, chiar in momentul in care ma indreptam spre sala in care urma sa aiba loc proiectia...

Matsumara

AU LUAT PARTE LA INTEROGATORIU

Procurorul KATCHAN,
locotenent colonel de justiţie militara

Locotenent-colonelul PAPKOV, de la serviciile militare ale Ministerului de Interne ale teritoriului Khabarovsk

BOLKHOVITINOV, interpret

PROCES VERBAL AL INTEROGATORIULUI MARTORULUI YOSHIO IIJIMA

20 octombrie 1949 Khabarovsk

Eu, capitanul Pissarev, de la serviciile Ministerului de Interne al teritoriul Khabarovsk, am interogat, in calitatea sa de martor, pe prizonierul de război Yushio Ijima, fost comandant al armatei japoneze, născut in anul 1917 in Japonia, prefectura Gumma, districtul Seta, satul Arata, intr-o familie de tarani; de nationalitate japoneză; cu instruire secundara.

Am fost avertizat asupra pedepselor prevăzute in art. 95 al Codului Penal al R.S.F.S.R., referitor la depozitie falsa.

(Semnat): Iijima

Întrebare: In ce limba doriti sa va depuneti marturia?

Răspuns: Cunosc limba rusa, pot sa citesc in limba rusa, dar prefer sa depun marturie in japoneză, limba mea materna.

Întrebare: Interogatoriul va fi luat prin intermediul interpretului Negorojenko Anatoli Nikolaievitch. Aveti de ridicat obiectiuni?

Răspuns: Nu.

Interpretul A. Negorojenko este avertizat asupra pedepselor prevăzute in art. 95 al Codului Penal al R.S.F.S.R., referitor la o traducere voit infidela.

(Semnat): Negorojenko

Întrebare: Povestiti pe scurt cariera dumneavoastră militara.

Răspuns: Am fost chemat la arme ca simplu soldat, in data de 20 aprilie 1938. Până atunci m-am acupat de agricultura. Din septembrie 1938 până in martie 1939, am urmat cursurile scolii de ofițeri de rezerva "Sendai", apoi mi-am facut serviciul militar la Regimentul 15 Infanterie, la Takasaki, in calitate de ofiter stagiar. In decembrie 1939, am primit gradul de sub-locotenent si am fost trimis la scoala "Nakano", la Tokio, cu un prim contingent de ofițeri.

Scoala “nakano” pregatea conducatori de lucru in spionaj si informatii pentru misiuni militare japoneze. La scoala “nakano” erau trei sectiuni: chineza, engleza si rusa. Am facut parte din sectiunea rusa; acolo am inceput sa studiez pentru prima oara limba rusa, pe care o cunosc destul de bine. In afara de limba rusa , am invatat sa cunosc situatia geografica, economica si politica a URSS. In cele trei sectiuni, cursuri speciale – erau cele mai importante – ne initiau in metodele de lucru ale organismelor de informatii straine, in special sovietice, americane, engleze si chineze.

Profesorii nostri ne explicau, de exemplu, care erau cei pe care-i puteam si cei care trebuia sa fie recrutati in serviciile de contra-spionaj pentru spionaj, sabotaj si propaganda; si cum trebuia sa ne comportam pentru a castiga simpatia emigrantilor albi si a chinezilor pe care ne propuneam sa-i recrutam. Astfe, scoala “Nakano” oferea viitorilor conducatori ai lucrarilor de spionaj si informatii o pregătire teoretica.

La inceputul anului 1940, după ce am terminat scoala “Nakano”, am fost pus la dispozitia maiorului general Yanagita, sef al misiunii militare din Kharbin, unde am lucrat timp de trei luni. Apoi, am fost numit adjunct al misiunii militare japoneze de la Trei-Rauri, situat in satul Dragotzenka (in Manciuria), unde am lucrat până la sfârşitul lunii ianuarie 1945; in februarie 1945 am devenit sef al taberei “Hogoin”, care in rusa înseamnă “Asile”. Aici am lucrat aproape sapte luni, până in momentul in care am fost luat prizonier de către trupele sovietice, adica până in data de 15 august 1945.

Tabara “Hogoin”, sau cum i se mai spunea “Sectia de cercetări ştiinţifice”, era in resortul misiunii militare a Kharbin care era condus, pe vremea aceea, de către general maiorul Akikusa. Tabara “Hogoin” a fost proiectata pentru 150 de persoane; aici erau detinuţi cetăţeni sovietici care, din diferite motive, fusesera gasiti pe teritoriul manciurian si fusesera arestati de către graniceri si de către politia japoneză. La “Hogoin” , erau numai barbati; ei se ocupau cu diferite munci agricole pe terenurile taberei. Regimul taberei era sever: cea mai mica infracţiune era pedepsita. Pedepsele erau si mai severe pentru cei care avusesera intentia sa evadeze. Cu autorizarea misiunii militare japoneze din Kharbin eu ii trimiteam la detaşamentul 731 ai armatei din Kouangtoung.

Întrebare: Spuneţi-ne ce era detaşamentul 731 al armatei din Kouangtoung.

Răspuns: La inceputul muncii mele, cand am luat cunoştinţă de directive, am crezut ca detaşamentul 731 era un batalion disciplinar al armatei din Kouangtoung; am aflat ulterior ca era un laborator unde erau efectuate experienţe pe cetăţenii sovietici, pentru a studia acţiunea a tot felul de bacterii.

Întrebare: Cand, de la cine si in ce circumstante ati aflat aceasta?

Răspuns: Spre mijlocul anului 1945, m-am dus la misiunea militara japoneză din Kharbin si am dat raportul meu colonelului Asada, adjunct sef al misiunii, in regimul taberei. Atunci m-a invitat sa execut directivele misiunii militare japoneze la Kharbin si ale statului major al armatei din Kouangtoung, in care se spunea ca toti cei care incalcau regimul taberei, in special cei care evadau, trebuia sa fie trimisi la detaşamentul 731, situat nu departe de Kharbin, in orasul Heibo, la 15 sau la 20 de km de tabara “Hogoin”. Imi aduc aminte ca in cusrul conversatiei, colonelul Asada mi-a spus in termeni foarte generali ca in acest detaşament se studia acţiunea bacteriilor; el a adaugat ca şeful detaşamentuluiera locotenent generalul Ishii, cu care nu am avut niciodata de-a face.

La o luna după aceasta conversatie avuta cu colonelul Asada, medicul militar, sub-locotenentul Maekawa, sef al serviciului de sănătate, mi-a spus, tot la misiunea militara

japoneză din Kharbin, ca la detaşamentul 731 se verifica acţiunea bacteriilor pe fiinţe umane, in special pe cei pe care ii trimiteam eu de la "Hogoin". In total eu am trimis la moarte sigura, de mai multe ori, de la tabara "Hogoin", aproape 40 de cetăţeni sovietici, care au murit in cadrul experienţelor.

Întrebare: De unde stiti?

Rasouns: Nu am fost niciodata pe teritoriul detaşamentului 731, nu am avut niciodata de-a face cu niciunul dintre colaboratorii detaşamentului, nici macar nu le stiu numele. Si nu am purtat conversatii pe acest subiect cu membrii misiunii militare japoneze la Kharbin. Daca am ajuns la concluzia ca cetăţenii sovietici trimisi de la tabara "Hogoin" la detaşamentul 731 mureau la experienţe, este deoarece niciunul dintre ei nu revenea; este de asemenea, deoarece niciunul dintre ei nu purta corespondenta nici cu administratia taberei, nici cu vreunul dintre camarazii lor, in timp ce, de la fostii detinuţi care se aflau in alte parti, in special de la cei din minele de carbune, primeam scrisori trimise prin posta, care atingeau diferite subiecte, care contineau diferite întrebări referitoare, de exemplu, la transferul de bani sau la expedierea obiectelor ramase in tabara.

Întrebare: Care erau modalitatile stabilite pentru trimiterea cetăţenilor sovietici de la tabara "Hogoin" la detaşamentul 731?

Răspuns: La tabara "Hogoin" exista o sectie de informatii condusa de către adjunctul meu Kenji Yamagishi. Aceasta sectie emitea, pentru toti cei care incalcasera regimul stabilit in tabara, un document pe care puneam sigiliul meu personal. După care, ma duceam la Kharbin, a misiunea militara japoneză, unde dadeam raportul meu şefului misiunii Akikusa; numai după ce primeam aprobarea misiunii, adjunctul meu Yamagishi organiza personal expedierea infractorilor către detaşamentul 731.

Niciodata nu am asistat la expedierea cetăţenilor sovietici la detaşamentul 731. Stiam de la Yamagishi ca erau colaboratori ai detaşamentului 731 cei care veneau sa-i cerceteze in camioane; nu cunosc numele colaboratorilor detaşamentului si nu m-a interesat sa stiu care dintre ei veneau sa verifice detinuţii din tabara "Hogoin"...

Întrebare: Doriti sa mai faceti completari la depozitia dumneavoastră?

Răspuns: Nu mai am nimic de adaugat la depozitia mea. Ea a fost fidel consemnata in procesul verbal al interogatoriului, care mi-a fost citit in rusa si in japoneză, si pe care il semnez.

Iijima

AU LUAT PARTE LA INTERROGATORIU:

Capitanul PISSAREV, de la serviciile Ministerului de Interne al teritoriului Khabarovsk

NEGOROJENKO, interpret.

PROCES VERBAL AL INTEROGATORIULUI MARTORULUI KENJI YAMAGISHI

21 octombrie 1949 Khabarovsk

Eu, capitanul Pissarev, de la serviciile Ministerului de Interne al teritoriul Khabarovsk, am interogat, in calitatea sa de martor, pe prizonierul de război Kenji Yamagishi, fost locotenent in armata japoneză, născut in anul 1916, in satul Zeigon, prefectura Niigata, de nationalitate japoneză; instruire superioara; a terminat Institutul de limbi straine la Tokio.

Am fost avertizat asupra pedepselor prevăzute in art. 95 al Codului Penal al R.S.F.S.R., referitor la depozitie falsa.

(Semnat): Yamagishi

Întrebare: In ce limba doriti sa faceti depozitia?

Răspuns: Cunosc limba rusa, pot sa citesc un text in limba rusa, pot sa scriu in limba rusa, dar va rod sa ma interogati in prezenta unui traducator, caci am uitat câteva cuvinte rusesti si, prin urmare, mi-ar fi dificil sa exprim ceea ce gandesc.

Întrebare: Interogatoriul va fi facut prin intermediul interpretului Anatoli Nikolaievitch Negotojenko. Nu aveti obiectiuni?

Răspuns: nu, nu am obiectiuni.

Interpretul A. Negorojenko este avertizat asupra pedepselor prevăzute in art. 95 al Codului Penal al R.S.F.S.R., referitor la o traducere voit infidela.

(Semnat): Negorojenko

Întrebare: Vorbiți-ne, pe scurt despre activitatea dumneavaostra.

Răspuns: Sunt de origine taraneasca; inainte de a studia la Institutul din Tokio, traiam cu parintii mei, lucram pe pământurile lor, in timp ce-mi efectuam studiile la liceu. Din 1935 până in 1938 am locuit la Tokio, unde am terminat Institutul de limbi straine. In anul 1938, am fost chemat sub arme si, până in anul 1941, am servit ca simplu soldat in Manciuria , in statia Mouleng, la Regimentul 30 Infanterie. La inceputul lui septembrie 1942, am fost trimis la misiunea militara japoneză din Kharbin. Am fost desemnat ca interpret de limba rusa la sectia de cercetări speciale. Astfel era numita misiunea militara de

la tabara “Hogoin” (in ruseste “Asile”). Detinuţii taberei “Hogoin” erau sovietici, in special militari, care din diferite motive, se aflau pe teritoriul manciurian.

La incepurul anului 1944 am devenit sef adjunct al taberei “Hogoin”. In acelasi timp, conduceam sectia de anchete si de informatii. Aceasta sectie avea misiunea de a strange informatii referitoare la situatia economica, politica si militara a URSS, si de a-i da in vileag pe cei care aveau intentia sa evadeze sau sa incalce regimul taberei si sa sa faca propaganda antijaponeză printre colegi. Pe indivizii ostili Japoniei si cei care nu voiau sa se supuna regimului taberei, ii trimiteam, cu autorizarea şefului de tabara Iijima, la detaşamentul 731, unde au fost astfel expediati de mai multe ori, in cursul anului 1945, aproximativ 40 cetăţeni sovietici.

Tin sa fac precizarea ca s-a inceput expedierea detinuţilor de la tabara “Hogoin” la detaşamentul 731 la inceputul anului 1942, adica, atunci cand nu eram inca unul dintre sefii taberei.

Detaşamentul 731, despre care am vorbit era instalat la periferia orasului Kharbin, la Heibo, la 15 sau 20 de km de tabara “Hogoin”.

Nu am fost niciodata la detaşamentul 731; o singura data, in toamna anului 1944 am trecut in apropierea teritoriului sau, dar nu am putut vedea nimic, deoarece era inconjurat de ingraditura inalta. La cca 200 m de intrare era un anunt al carui conţinut nu mi-l mai amintesc cuvant cu cuvant, dar al carui sens era ca numai persoanele care detineau o autorizatie speciala emisa de către comandantul armatei din Kouangtoung aveau dreptul sa intre pe teritoriul detaşamentului.

Începând cu anul 1942 am aflat de la mai multi colaboratori ai celei de-a doua sectii a misiunii japoneze la Kharbin, al caror nume nu mi-l mai amintesc, ca detaşamentul 731, sau cum era numit “detaşamentul Ishii”, se ocupa de cultivarea bacteriilor ucigase a caror acţiune o verifica pe oameni care sfarseau prin a muri, nici un organism uman nu le putea suporta.

Putin mai tarziu, către sfârşitul anului 1944 sau inceputul anului 1945, aflându-ma la misiunea militara japoneză din Kharbin am aflat de la conducatorii acestei misiuni, nu-mi mai amintesc exact de la cine, ca detaşamentul 731 al statului major al armatei din Kouangtoung pregatea bacteri ucigase si gaze toxice care se propuneau a fi utilizate împotriva armatei adversarului. Adversarul Japoniei era Uniunea Sovietica.

Întrebare: Care erau modalitatile stabilite pentru expedierea cetăţenilor sovietici la detaşamentul 731?

Răspuns: Conform directivei scrise, semnate de maiorul Akikusa, sef al misiunii militare japoneze la Kharbin, colaboratorii sectiei de ancheta si informatii intocmeau, cu asentimentul meu si cu ajutorul materialelor compromitatoare pe care le detineau, liste pe care comandantul Iijima, sef al taberei, le aproba si pe care punea sigiliul sau personal. Iijima prezenta aceasta lista şefului misiunii Akikusa in tim ce-i facea un raport; Akikusa se referea intotdeauna la avizul nostru si autoriza expedierea la detaşamentul 731, pentru ca acolo sa fi omorati, cetăţeni sovietici desemnati de noi.

Nu-mi amintesc numele tuturor celor care au fost expediati la detaşamentul 731 pentru a fi exterminati. Imi aduc aminte si in prezent de soldatul Armatei sovietice Demtchenko, care a refuzat net sa dea informatii, de orice fel, referitoare la Uniunea Sovietica. Cu autorizarea mea, i-au fost aplicate masuri violente. Judecatorii sai de instructie l-au supus la tortura, atarnandu-l cu mainile si picioarele de o grinda. Demtchenko refuza in

continuare sa vorbeasca. Atunci am decis sa-l suprim si l-am expediat, in acest scop, la detaşamentul 731...

Jandarmul Shioda era cel care se ocupa in mod direct de expedierea cetăţenilor sovietici condamnati la moarte; el se înţelegea de fiecare data, prin telefon, cu un jandarm al detaşamentului 731 asupra datei de expediere. Si de fiecare data detaşamentul trimitea un camion inchis in care puteau intra cca 20 de oameni fara bagaje. Conformandu-ma unei directive primite de la misiunea militara japoneză din Kharbin, dadeam ordin jandarmului Shioda sa expedieze detinuţii la detaşamentul 731, fara efectele lor. Acestea erau expediate la al patrulea birou al misiunii militare la Kharbin, care utiliza aceste efecte si, mai ales, echipamentul militar, pentru nevoile misiunii.

Acestea serveau spionilor japonezi care treceau in teritoriile sovietice. Colaboratorii celui de-al patrulea birou sunt cei care mi-au spus-o, dar nu-mi mai amintesc care sunt acestia. Listele nominale ale tuturor persoanelor pe care le-am expediat la detaşamentul 731 erau intocmite in doua exemplare. Un colaborator al detaşamentulu 731 lua un exemplar, celalat ramânea la tabara "Hogoin".

Personal, nu ceream colaboratorilor detaşamentulu 731 nici un document de receptie. Pe intreaga perioada in care am lucrat la tabara "Hogoin" nu s-a întâmplat niciodata ca un detinut trimis acolo sa revina la tabara "Hogoin".

Ceea ce a intarit in mine convingerea ca la detaşamentul 731 cetăţenii sovietici mureau, asa cum auzisem ca se spunea, ca urmare a experienţelor la care erau supusi pentru că se verifica efectul bacteriilor ucigase si a gazului toxic.

Întrebare: Aveti ceva de adaugat depozitiei dumneavoastră?

Răspuns: Nu, nu mai am nimic de adaugat.

Depozitia mea a fost fidel consemnata in procesul verbal al interogatoriului, care mi-a fost citit in rusa si in japoneză, si pe care il semnez.

Yamagishi

AU LUAT PARTE LA INTEROGATORIU:

Capitanul PISSAREV, de la serviciile Ministerului de Interne al teritoriului Khabarovsk

NEGOROJENKO, interpret.

EXTRAS DIN PROCESUL VERBAL AL INTEROGATORIULUI MARTORULUI TADASHI TAMURA

31 octombrie 1949 Khabarovsk

Tadashi Tamura, născut in anul 1905, in Japonia, prefectura Koochi, districtul Takaoka, satul Ogawa, japonez; instruire superioara. Fost colonel al armatei japoneze; inainte de a fi luat prizonier; sef al serviciului Personal al statului major al armatei din Kouangtoung.

... In mod oficial, detaşamentul 731 se numea "Directia pentru aprovizionarea cu apa si profilaxie", dar, in realitate, acest nume servea camuflarii principalului său motiv de a exista: era un detaşament special, insarcinat cu pregătirea războiulu bacteriologic si cu producerea in masa a mijloacelor de atac si de aparare; mi-am dat seama de acest lucru atunci cand l-am vizitat.

Întrebare: Povestiti-ne vizita duneavoastra, in detaliu.

Răspuns: Inainte de a va povesti vizita mea la detaşamentul 731, as vrea sa adaug la marturia mea ca am auzit vorbindu-se, pentru prima data, in mod clar despre adevărata sa destinație cand am devenit sef al serviciului Personal al statului major al armatei din Kouangtoung, adica, in decembrie 1944, sau, mai exact, in primele zile ale lunii ianuarie ale anului 1945.

... Locotenentul general Kasahara, pe atunci sef al statului major al armatei din Kouangtoung, mi-a spus ca trebuia sa acord o atentie foarte speciala detaşamentului nr. 731, dat fiind ca acest detaşament – mi-a spus-o foarte clar – producea mijloace bacteriologice de atac si de aparare, altfel spus, pregatea războiul bacteriologic.

Este adevărat ca generalul Kasahara nu mi-a spus atunci ca detaşamentul pregatea războiul bacteriologic împotriva URSS, dar era clar, deoarece stiam perfect ca toata armata din Kouangtoung era destinata sa atace Uniunea Sovietica.

In cadrul unei convorbiri particulare pe care am avut-o la putin timp, cu generalul maior Matsumura, sef al primului birou al statului major, acesta mi-a explicat ca primul birou, al carui sef era, conducea detaşamentul nr. 731 si lucrarile sale de cercetare si experimentare referitoare la utilizarea armei bacteriologice.

La sfârsitul lunii mai 1945, comandantul sef al armatei din Kouangtoung a primit de la locotenentul general Shiro Ishii o scrisoare prin care era rugat sa urgenteze expedierea la detaşamentul nr. 731 a numarului necesar de ofițeri.

Nu-mi mai amintesc cuvant cu cuvant conținutul acestui document, dar se spunea ca pentru a urgenta fabricarea mijloacelor de război bacteriologic, generalul Ishii avea nevoie de un numar suplimentar de ofițeri.

Iata de ce, la inceputul lunii iunie a anului 1945, generalul Yamada, comandant sef al armatei din Kouangtoung, m-a invitat sa vizitez detaşamentul 731, pentru a-mi da seama de starea cadrelor si de detaşament in ansamblul sau.

Aerodromul din Kharbin, unde ma dusesem cu avionul impreuna cu el pentru a asista la ceremonia promotiei detaşamentelor mixte de sub-ofiţeri, este locul in care generalul Yamada mi-a dat acest ordin.

Generalul Ishii a venit sa ne intampine la coborarea noastra din avion. Yamada m-a invitat sa ma duc la detaşamentul 731, lucru pe care l-am facut imediat; am plecat cu generalul Ishii, in automobilul sau.

Odata sosit la detaşament, am aflat, in mod minutios, despre starea cadrelor, am inspectat laboratoarele, locurile de fabricatie si am stiut in mod sigur ca detaşamentul nr. 731 era un mare centru pentru pregătirea si producţia msiva a mijloacelor de război bacteriologic.

In convorbirea pe care a avut-o cu mine, generalul Ishii, mi-a declarat in mod clar ca detaşamentul 731 pregatea războiul bacteriologic împotriva Uniunii Sovietice, ca rezultatele obtinute permiteau sa considere misiunea sa ca fiind indeplinita, si ca era capabil sa asigure producţia masiva a mijloacelor de atac bacteriologic.

Mi-a mai spus ca el considera mijloacele bacteriologice ca fiind o arma foarte puternica in mâinile armatei din Kouangtoung si ca efectul acestei arme fusese verificat in laboratoare si pe fiinţe umane.

Generalul Ishii mi-a declarat deschis ca detaşamentul putea, daca era cazul, sa arunce peste orasele sovietice cantitati enorme de bacterii pe care, in caz de atac sau de aparare, le-ar fi răspândit in special mult in spatele liniilor armatei sovietice.

Vizitand laboratoarele si cladirile unde se pregateau in masa bacteriile ucigase, mi-am dat seama ca Ishii imi spusese adevarul: detaşamentul nr. 731 era in stare sa înceapă un război bacteriologic activ împotriva Uniunii Sovietice. Trebuie sa recunosc ca am fost literalmente uluit de amploarea formidabila a acestei productii de moarte; ceea ce vedeam depasea orice imaginatie.

In biroul generalului Ishii erau scheme, planuri, desene fixate pe pereti, care ilustrau rezultatele experienţelor bazat pe împrăştierea bacililor ciumei, holerei si ai altor maladii epidemice prin intermediul bombelor, grenadelor, obuzelor, etc., si am putut sa ma conving de inalta eficacitate a mijloacelor bacteriologice.

Insotit de generalul Ishii si de trei ofiţeri, al caror nume nu mi-l mai amintesc, am vizitat laboratoarele si cladirile in care se efectua producţia. Nefiind bacteriolog, nu pot vorbi ca un profesionist depre tot ce am văzut; dar imi aduc aminte ca am fost profund uimit cand mi-au spus cantitatile, foarte mari, după câte imi amintesc, ale bacililor maladiilor epidemice deja pregatiti.

In cursul vizitei cladirilor, am fost condus intr-o cladire interioara si am văzut in celule, prin usile cu geamuri, oameni legati in lanţuri, pe care – asa cum Ishii mi-a explicat el insusi – se verifica acţiunea microbilor maladiilor mortale.

Printre oamenii destinati acestor experienţe am văzut chinezi, europeni, o femeie. Generalul Ishii mi-a explicat ca femeia si europenii erau rusi care fusesera trimisi la detaşament de către jandarmerie si de către misiunile militare ale Japoniei in Manciuria,

fiind dintre aceia care, conform organismelor de pedeapsa ale Japoniei, trebuia sa fie suprimati.

Am remarcat ca in celule oamenii erau intinsi pe pământ si erau de o slabiciune extrema.

Nu am vizitat intreaga inchisoare. Nu am văzut decat câteva celule in care am numarat cam cincizeci de peroane. Apoi am vorbit din nou cu Ishii referitoe la problema cadrelor.

Am ajuns la concluzia ca la detaşament numarul ofiţerilor era cu 10 – 15% mai mic decat ar fi fost necesar, dar ca in total detaşamentul avea efectivele de timp de război. Tot referitor la aceste cadre, generalul Ishii mi-a vorbit despre filiale, pe care le considera la fel de importante, cu toate ca sublinia necesitatea de a completa in primul rand statul major al detaşamentului.

In ceea ce priveşte filialele. Generalul Ishii mi-a vorbit despre necesitatea de a le subordona statului major al armatelor si a grupelor de armate ale armatei din Kouangtoung , in cazul in care operaţiuni le militare se derulau in imediata veciatate, pentru a da posibilitatea armatelor de a folosi in caz de nevoie mijloacele bacteriologice ca arma de lupta.

Aceasta opinie a lui Ishii urma sa se justifice in cele ce au urmatsi, daca amintirile mele sunt exacte, in august 1945, comandantulsef a dat ordin de a subordona direct armatelor filialele detaşamentului.

După intrevederea mea cu generalul Ishii, m-am intors la Kharbin cu automobilul meu, iar a doua zi m-am alaturat suitei comandantului sef.

Întrebare: Ati impartasit generalului Yamada, fost comandant al armatei din Kouangtoung rezultatele vizitei dumneavoastră la detaşamentul nr. 731?

Răspuns: Da, i le-am impartasit.

Întrebare: Ce i-ati spus, exact generalului Yamada?

Răspuns: Prezentandu-ma la generalul Yamada, comandant sef al armatei din Kouangtoung, i-am expus in detaliu toate observatiile si concluziile mele.

Inainte de orice altceva, i-am raportat ca detaşamentul nr. 731 era in stare de alerta si la primul semnal ar fi putut sa înceapă războiul bacteriologic. Am adaugat ca generalul Ishii cerea ca imdeiat sa i se puna la dispozitie contingentul suplimentar de specialisti si de ofiţeri de intendenta de care avea nevoie.

I-am spus generalului Yamada ceea ce gândeam: in ceea ce ma privea, referitor la cadre totul decurgea bine; si data fiind lipsa generala de cadre, ne puteam lipsi de a trimite generalului Ishii un contingent suplimentar de ofiţeri. Generalul Yamada a fost de aceeasi parere cu mine.

I-am spus generalului Yamada cat de mult ma uimisera minunatele instalaţii si excelentele utilajele de care dispunea detaşamentul nr. 731. Din replicile si din Răspunsurile generalului Yamada m-am putut convinge ca era perfect la curent cu ceea ce se intâmpla la detaşamentul nr. 731.

La detaşamentul nr. 731, generalul Ishii imi spusese ca generalul Yamada inspectase personal detaşamentul 731, in toamna anului 1944 si ca se interesase foarte indeaproape de activitatea si de instalaţiile acestuia.

In acelasi timp, i-am impartasit generalului Yamada experienţele interesante, pe care generalul Ishii si colaboratorii sai le faceau pe fiinţe umane si despre care auzisem vorbindu-se la detaşamentul nr. 731. I-am povestit vizita mea la inchisoarea detaşamentului si tot ceea ce vazusem acolo.

Generalul Yamada s-a declarat satisfacut de raportul meu si putin după aceasta, ne-am intors la TchangTchoun...

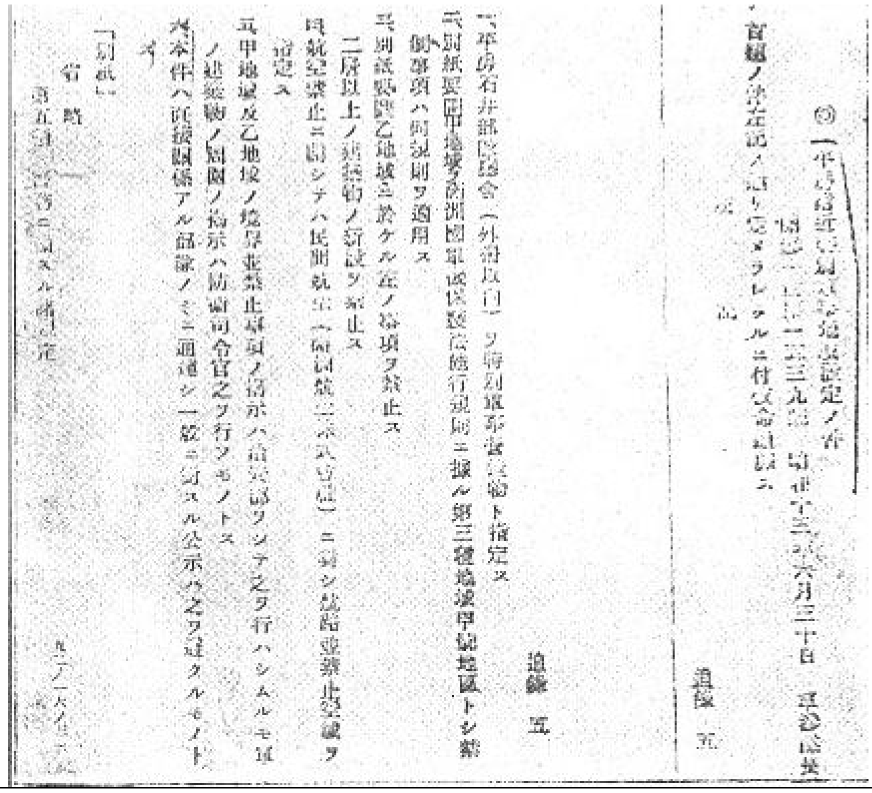
Tamura

AU LUAT PARTE LA INTEROGATORIU:

Capitanul PETERS, de la serviciile Minsiterului de Interne ale teritoriului Khabarovsk

DEMTCHENKO, interpret

DOVADA DE CULPABILITATE

◎一、平房附近ニ於ケル[illegible]設定ノ件　昭和十三年六月三十日　[illegible]

首題ノ件左記ノ通リ定メラレタルニ付[illegible]

記

一、平房石井部隊兵舎（外溝以内）ヲ特別軍事地域ト指定ス

二、別紙要図甲地域ヲ満洲国軍機保護法施行規則ニ拠ル第三種地域甲種地区トシ禁制事項ハ同規則ヲ適用ス

三、別紙要図乙地域ニ於ケル左ノ各項ヲ禁止ス

二層以上ノ建築物ノ新設ヲ禁止ス

四、航空禁止ニ関シテハ民間航空ハ[illegible]ニ対シ航路並禁止空域ヲ指定ス

五、甲地域及乙地域ノ境界並禁止事項ノ指示ハ[illegible]ヲシテ之ヲ行ハシムルモ其ノ建築物ノ制限ノ指示ハ防衛司令官之ヲ行フモノトス

六、本件ハ直接関係アル部隊ノミニ通達シ一般ニ対スル公示ハ之ヲ避クルモノトス

「別紙」

省略

Directiva statului major al armatei din Kouangtoung referitoare la stabilirea zonei militare speciale in regiunea Pingfan.

Arhive, dosar nr. 869, pag. 31 – 32

Arhive, Dosar nr. 869
Pag. 31, 32 Tradus din limba japoneză

Colectia " Supliment de culegeri de legi si directive"
Pag. 31

STATUL MAJOR
AL ARMATEI DIN KOUANGTOUNG
PRIMUL BIROU

30 iunie 1938, Nr. 1539

Şeful statului major al armatei din Kouangtoung.

REFERITOR LA STABILIREA UNEI ZONE MILITARE SPECIALE IN REGIUNEA PINGFAN

Conform ordinelor primite, va aduc la cunoştinţă ca referitor la aceast aproblema a fost luata următoarea decizie:

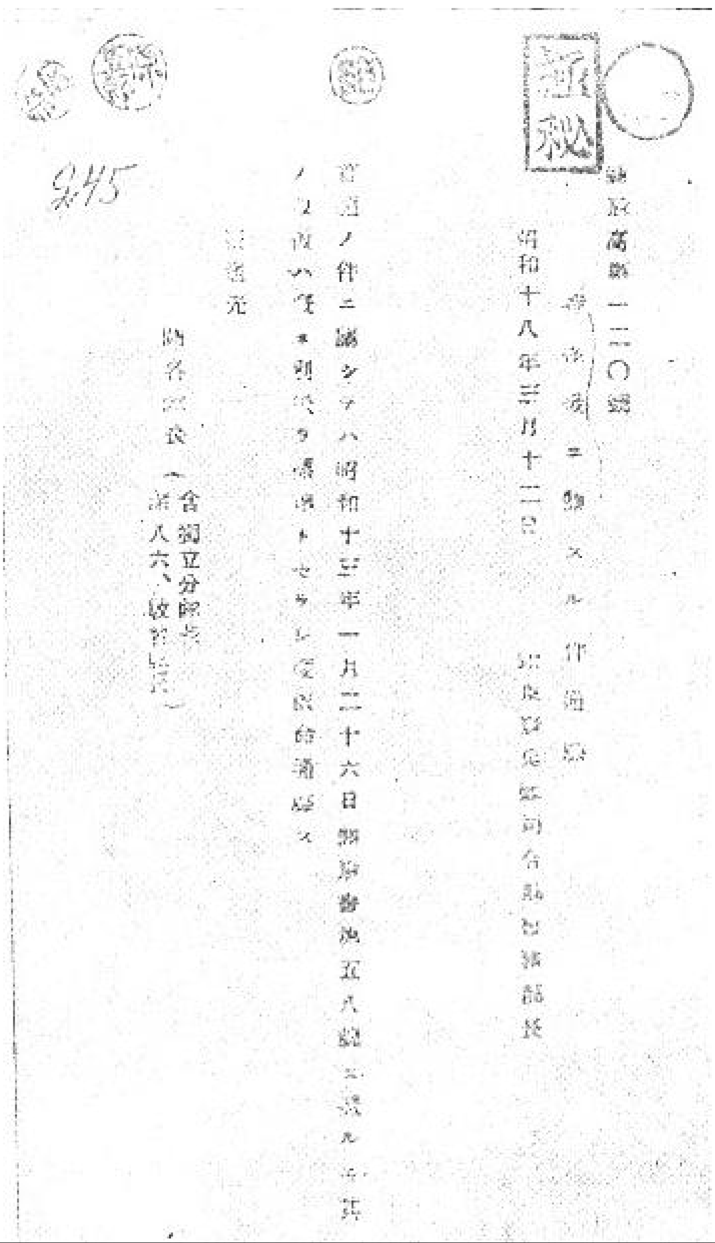
Pag. 32

1. Considerand constructiile detaşamentului Ishii de la Pingfan (pe terenul imprejmuit de o ingradire exterioara) ca avand o importanta militara speciala.
2. In conformitate cu "Regulamentul pentru observarea legii referitoare la secretul militar in Manciuria", zona "KO", indicat pe schema alaturata, va fi considerata pe viitor ca sector "KO" al celei de-a treia zone. Toate articolele restrictive ale regulamentului sus-mentionat se aplica a cestui sector.
3. Este interzisa constructia de noi cladiri cu mai mult de doua etaje, in zona "OTSU", indicata pe schema alaturata.
4. Aviatia civila (compania aeronautica "Manshu kabushiki kaisha") este avizata asupra itinerariului pe care aparatele sale vor trebui sa-l urmeze pe viitor si asupra existentei unei zone aeriene interzise.
5. Ministerul securitatii Publice din Manhou-kou va informa asupra limitelor zonelor "KO' si "OTSU" si asupra articolelor restrictive; şeful apararii va face informatii referitoare la zonele in care se afla lucrarile militare.
6. Cele de mai sus nu trebuie aduse la cunoştinţă decât unităţilor direct interesate; nu va fi facuta nici o declaraţie oficiala referitoare la acest subiect.

Fara anexe.

Tradus de către interpretul principal, candidat in ştiinţe istorice.

Semnat: (PODPALOVA)

極秘

關憲高第一二〇號

特移扱ニ關スル件通牒

昭和十八年三月十二日　關東憲兵隊司令部警務部長

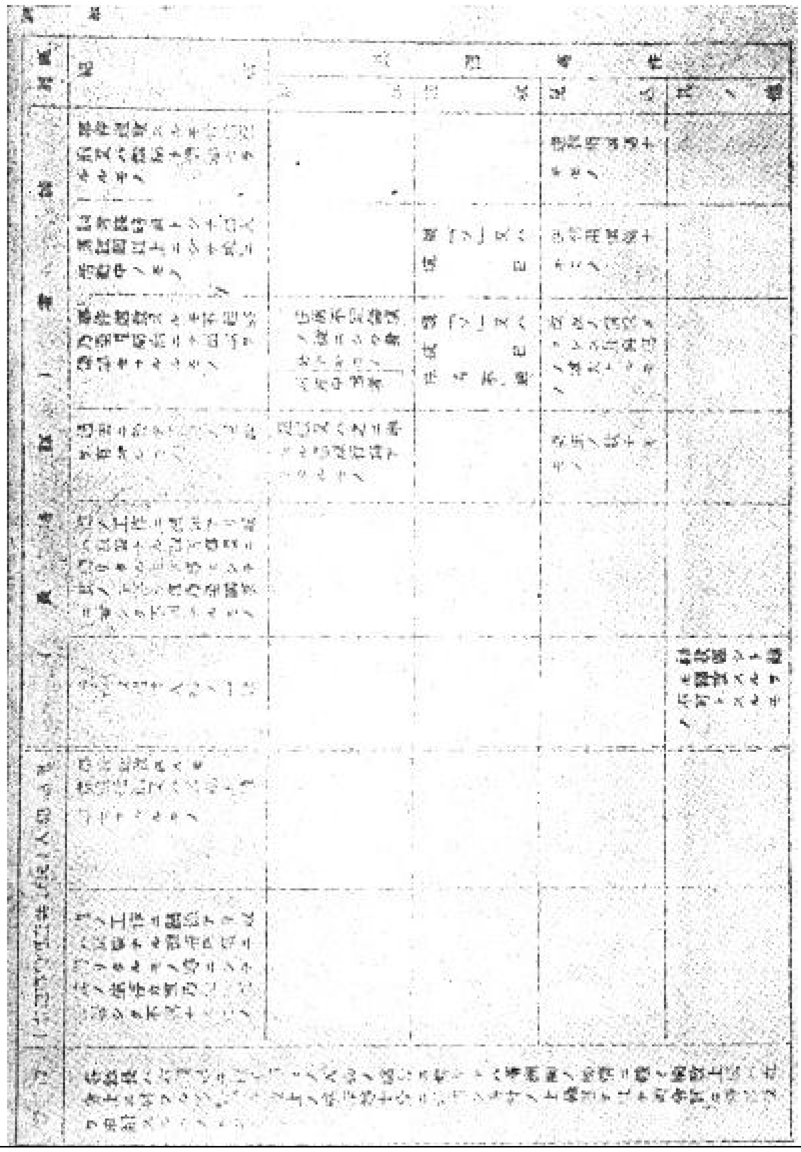
首題ノ件ニ關シテハ昭和十三年一月二十六日關憲警第五八號ニ據ルモ其ノ取扱ハ今後ハ概ネ別紙ノ標準トセラレ度依命通牒ス

通牒先

關各隊長（含獨立分隊長）

Comunicatul şefului serviciului de Politie al statului major al jandarmeriei din Kouangtoung referitor la categoriile de persoane care trebuia sa faca parte din "expediţiile speciale"

Arhive, dosar nr. 864, pag. 245

Anexa la comunicatul şefului serviciului de Politie al statului major al jandarmeriei din Kouangtoung; lista categoriilor de persoane care trebuia sa faca parte din “expediţiile speciale”

Arhive, dosar nr. 864, pag. 246

Arhive, dosar nr. 864, pag. 245, 246. Colectia "Corespondenta diversa"
a primului birou al statului major al jandarmeriei din Kouangtoung. 1943.
Documente referitoare la probleme organizatorice, de recrutare, de antrenament, etc.

Tradus din limba japoneză
Strict secret
Copie

Pag. 245
STATUL MAJOR AL
JANDARMERIEI DIN KOUANGTOUNG
BIROUL AFACERILOR DE IMPORTANTA SPECIALA

Văzut de către: FUJISHIGE (sigiliul personal)
HARA GORO (sigiliul personal)
ISHII (sigiliul personal)

12 martie 1943

Nr. 120

Şeful serviciului de Politie
a statului major al jandarmeriei
din Kouangtoung

COMUNICAT REFERITOR LA "EXPEDIŢIILE SPECIALE" ("TOKUI – ATSUKAI")

In conformitate cu orodinele primite, va aduc la cunoştinţă, cu toate ca ar trebui sa ne inspiram in aceasta problema din documentul nr. 58 al serviciulu de Politie al statului major al jandarmeriei din Kouangtoung din data de 26 ianuarie 1938, cu toate acestea este de dorit, in momentul in care se face o triere, de a tine cont de principiile expuse in anexa de mai jos.

Comunicati tuturor sefilor de detaşamente ale jandarmeriei din Kouangtoung (aici fiind cuprinsi sefii sectiilor speciale ale jandarmeriei, cu exceptia sefilor detaşamentului 86 si ai celor ai detaşamentului de antrenament).

Tradus de către interpretul principal, candudat in ştiinţe istorice:

Semnat: (PODPALOVA)

Pag. 246 Anexa

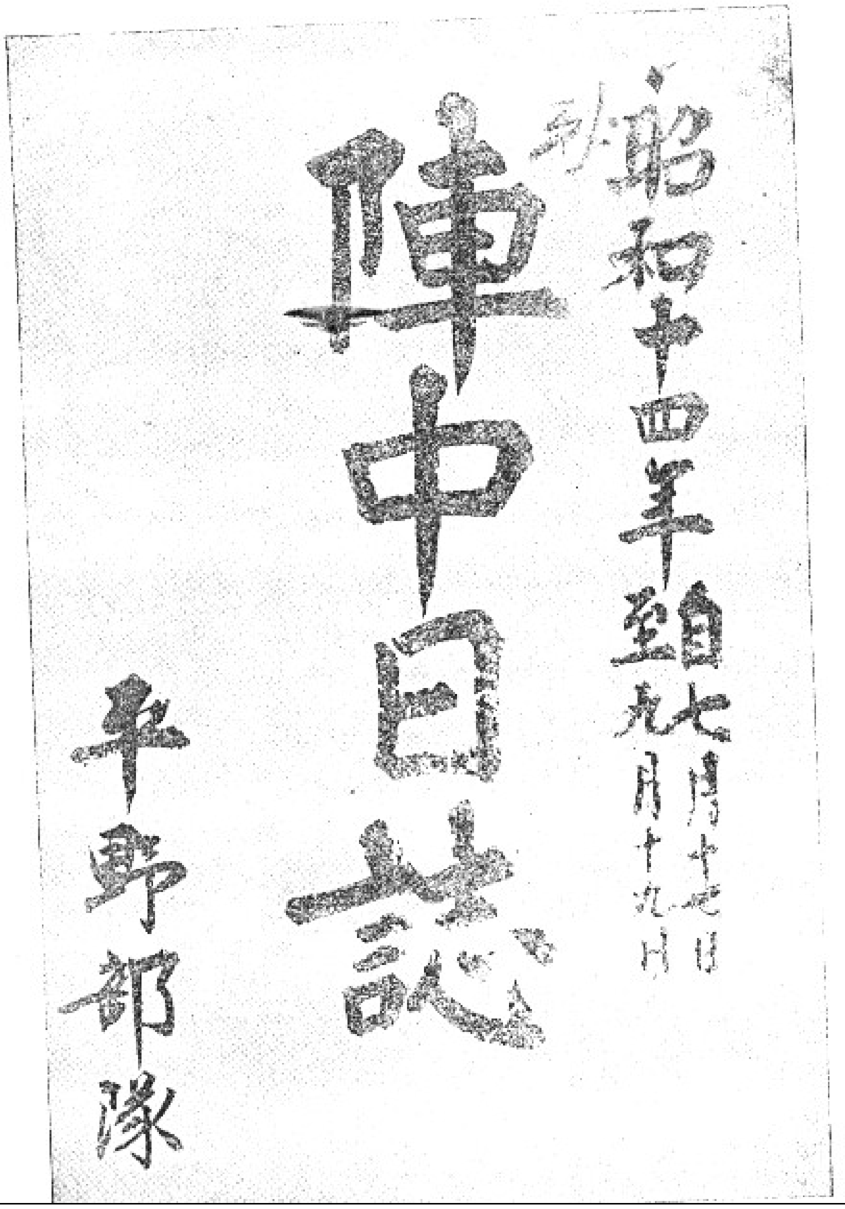
	Felul delictului	Condiții suplimentare			
		Informații biografice	Aprecieri referitoare la persoană	Motivele noastre	Alte motive
SPIONI SABOTORI	Elementele delictului lasă loc la supoziția că dacă problema este adusa în fața tribunalelor, persoana în cauza va fi condamnată la muncă silnică pe viață sau la moarte.			Dacă nu merită să fie înrolat în serviciile noastre, pentru a fi folosit în locul din care vine	
	Persoana în cauza s-a dus de mai multe ori în Manciuria ca spion sau ca sabotor, și a făcut această activitate până în ultimul moment		Dacă este animata de sentimente pro-sovietice sau anti-japoneze.	Dacă nu merită să fie înrolat în serviciile noastre, pentru a fi folosit în locul din care vine.	
	Elementele delictului lasă loc la supoziția că dacă problema este adusă în fața tribunalelor, persoana în cauza va fi condamnată la o pedeapsa scurta și, în curând, eliberată.	Dacă este un vagabond, care nu are nici domiciliu fix, nici părinți. Consumator de opiu.	Dacă este animată de sentimente pro-sovietice sau anti-japoneze. Element necinstit.	Dacă peroana în cauza nu manifesta nici un regret și dacă avem toate motivele să credem că nu va repeta crima sa.	

	Persoana în cauza a făcut acest tip de activitate în trecut.	Dacă persoana în cauză a fost partizan sau a făcut prejudicii de acelaşi gen.		Dacă nu exista nici o speranţă de a-l reeduca.	
	Persoana în cauza a făcut alt gen de operaţiuni, sau dacă existenţa sa prezintă un pericol important pentru armată şi pentru stat, dat fiind că ea este la curent cu secrete importante.				
	Impărtăşeşte opiniile persoanelor care intră în categoria "expediţii speciale" ("Tokui – Atsukai")				Dacă, în ciuda fapului că delictul este nesemnificativ, eliberarea lor pare indezirabilă.
Criminali ideologici (crime referitoare la mişcările naţionale şi comuniste)	Elementele delictului lasa loc la supozitia ca daca problema este adusa in fata tribunalelor, persoana in cauza va fi condamnata la pedeapsa cu moartea sau la muncă silnică pe viaţă.				
	Persoana în cauză a făcut alt gen de operaţiuni, sau dacă existenţa sa prezintă un pericol important pentru armată şi pentru stat, dat fiind că ea este la curent cu secrete importante.				

Observatie: Înainte de a fixa linia de conduită de urmat, urmând principiile de mai sus, faţă de unul sau altul dintre indivizi, şefii detaşamentelor de jandarmerie trebuie să ţină cont, cu grijă, de punctul de vedere al situaţiei interne din Manciuria, de repercusiunile pe care acest lucru l-ar putea avea asupra politicii de stat, asupra societăţii, asupra moralităţii publice şi, odată toate acestea foarte bine cântărite, ei pot solicita clar, şefului jandarmeriei din Kouangtoung, aplicarea măsurilor numite "de execuţie specială" ("Tokui-Atsukai").

Text tradus de către interpretul principal, candidat în ştiinţe istorice.

Semnat: (PODPALOVA)

秘

昭和十四年自七月十七日至九月十九日

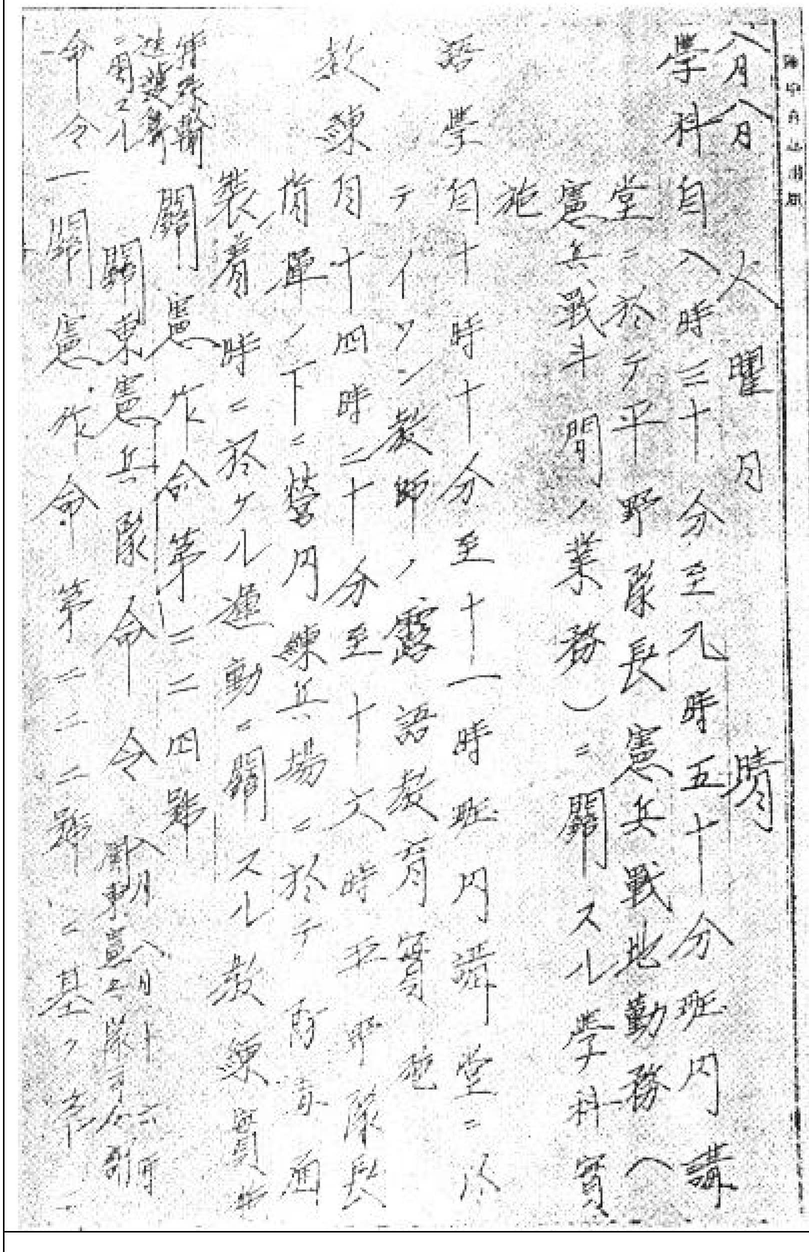
陣中日誌

平野部隊

Jurnal de serviciu al unitatii de jandarmerie Hirano, din data de 17 iulie până in data de 19 septembrie 1939 (“expediţii speciale” masive).

Foaie de titlu

Arhive, dosar nr. 845

八月八日　火曜　晴

學科　自八時三十分至九時五十分　班内講堂ニ於テ平野隊長　憲兵戰地勤務（憲兵戰斗間ノ業務）ニ關スル學科實施

語學　自十時十分至十一時　班内講堂ニ於テ「イソン」教師ノ露語教育實施

教練　自十四時二十分至十六時　平野隊長指揮ノ下ニ營内練兵場ニ於テ防毒面裝着時ニ於ケル運動ニ關スル教練實施

關憲作命第二二四號

關東憲兵隊命令（八月十六日　關東憲兵隊司令部）

命令一　關憲作命第二二二號ニ基ク

Ordin de operatii nr. 224, al jandarmeriei din Kouangtoung, referitor la o “expediție speciala” masiva, pag. 1

Arhive, dosar nr. 845, pag. 45

四、特殊輸送人員ハ約九十名トシ八月
九日山海關驛到着（山海關ヨリノ一時
輸送ハ客車一輛トシ）八月十日十
十五分山海關驛發（山海關奉天間
旅客列車ニ連結）同十三時零時十三分
孫呉驛到着トス
二、錦州憲兵隊長ハ前項山海關ヨリ
孫呉間輸送ノ護衛ヲ担任スヘシ
而シテ輸送人員中ノ六十名ヲ除ク他ハ
哈爾濱驛ニ於テ石井部隊長ニ交
付スルモノトス
之カタメ部隊ハ石井部隊長ニ交付
人員ヲ區分シ之カ付ニ當リ遺漏ナキヲ

Ordin de operatii nr. 224, al jandarmeriei din Kouangtoung, referitor la o "expediție speciala" masiva, pag. 2

Arhive, dosar nr. 845, pag. 45 (continuare)

助ス(ヘシ)
前項護衛ノ為承徳憲兵隊ヨリ将
校一平野部隊ヨリ下士官兵
二五関東憲兵隊教習隊ヨリ衛生
下士官一ヲ配属ス
通訳一ハ錦州憲兵隊ヨリ差出ス
モノトス
三、承徳憲兵隊長ハ承徳憲兵分隊紫
田尾大尉ヲ平野部隊長ハ下士官
兵二五(曹長一ヲ含ム)ヲ関東憲兵
隊教習隊長ハ衛生下士官一ヲ
月九日中ニ山海関ニ派遣シ錦州憲
兵隊長ノ指揮ヲ受ケシムヘシ

Ordin de operatii nr. 224, al jandarmeriei din Kouangtoung, referitor la o "expediție speciala" masiva, pag. 3

Arhive, dosar nr. 845, pag. 46

四、各關憲兵隊長ハ石井部隊長ト
密ニ連繋シ各關憲兵隊ノ輸
送ニ當リ所要ノ取締ニ遺憾ナキヲ期スヘシ
五、平野隊ハ關東憲兵隊教習隊ヨリ
ノ派遣者ノ旅費ハ憲兵隊司令部ヨリ
支給ス
六、其ノ他細部ノ事項ハ關憲作命第二二
號ニ據ルヘシ
關東憲兵隊司令官 城倉少將

命令
平憲作命第一號
平野隊命令
八月八日十六時 於關東憲兵隊教習隊
一、關憲作命第二二四號ニ基ク第二回

Ordin de operatii nr. 224, al jandarmeriei din Kouangtoung, referitor la o “expediţie speciala” masiva si ordin de operatii nr. 1 la detaşamentului Hirano

Arhive, dosar nr. 845, pag. 46 (continuare)

期ス（二）
前項護衛ノ為承徳憲兵隊ヨリ将
校一、平野部隊ヨリ下士官兵
二五、關東憲兵隊教習隊ヨリ衛生
下士官一ヲ配属ス
通譯一八、錦州憲兵隊ヨリ差遣ス
モノトス
三、承徳憲兵隊長ハ承徳憲兵分隊柴
田尾大尉ヲ平野部隊長ハ下士官
兵二五（曹長一ヲ含ム）ヲ關東憲兵
隊教習隊長ハ衛生下士官一ヲ
月九月中ニ山海關ニ派遣シ錦州憲
兵隊長ノ指揮ヲ受ケシム（二）

Ordin de operatii nr. 224, al jandarmeriei din Kouangtoung, referitor la o “expediție speciala” masiva, pag. 3

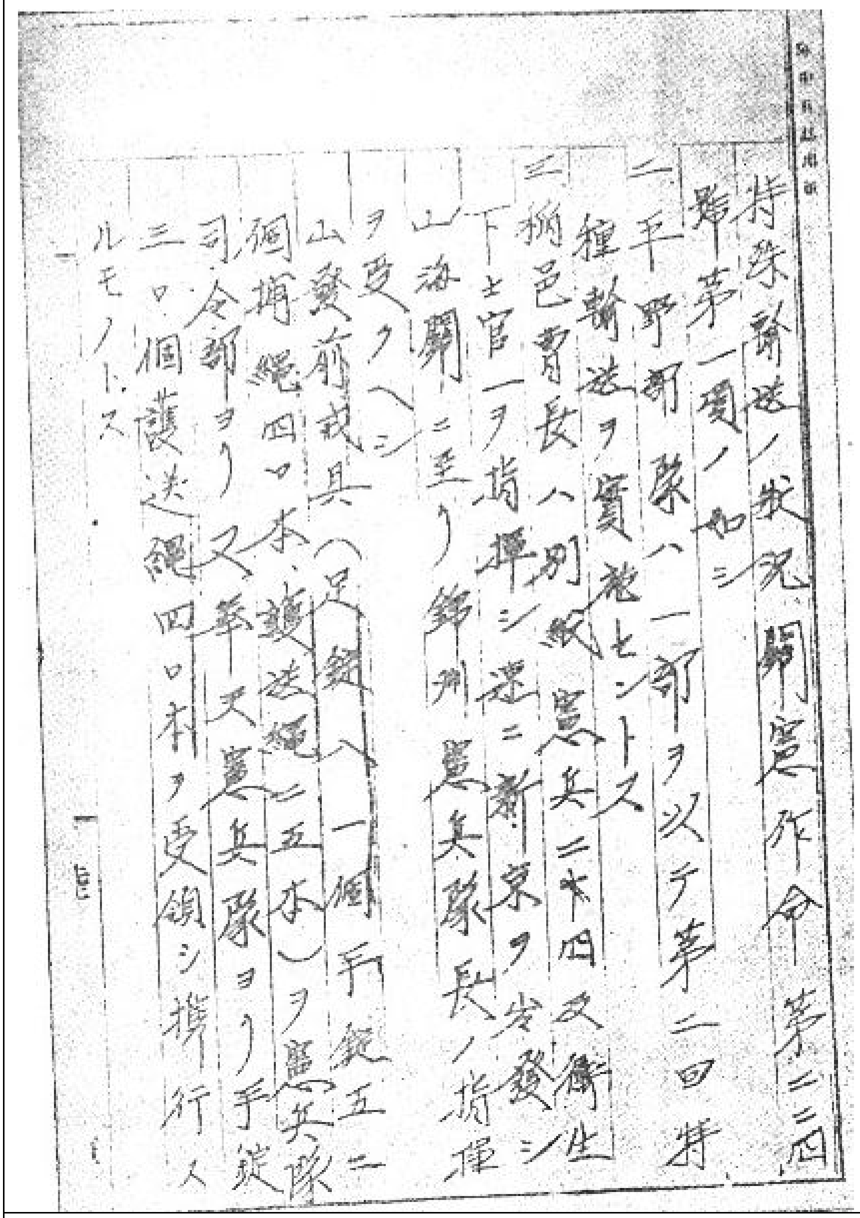
Arhive, dosar nr. 845, pag. 46

四、哈爾賓憲兵隊長ハ石井部隊長ト密ニ連繋シ哈爾賓驛並哈爾濱ノ輸送ニ當リ所要ノ取締ニ遺憾ナカラシムヘシ
五、平野部隊並關東憲兵隊教習隊ヨリノ派遣者ノ旅費ハ憲兵隊司令部ヨリ支給ス
六、其ノ他細部ノ事項ハ關憲作命第二二四號ニ據ルヘシ
關東憲兵隊司令官 城倉少將

命令
平憲作命第一號
平野部隊命令
八月十日十時
於關東憲兵隊教習隊
一、關憲作命第二二四號ニ基ク第二回

Ordin de operatii nr. 224, al jandarmeriei din Kouangtoung, referitor la o “expediţie speciala” masiva si ordin de operatii nr. 1 la detaşamentului Hirano

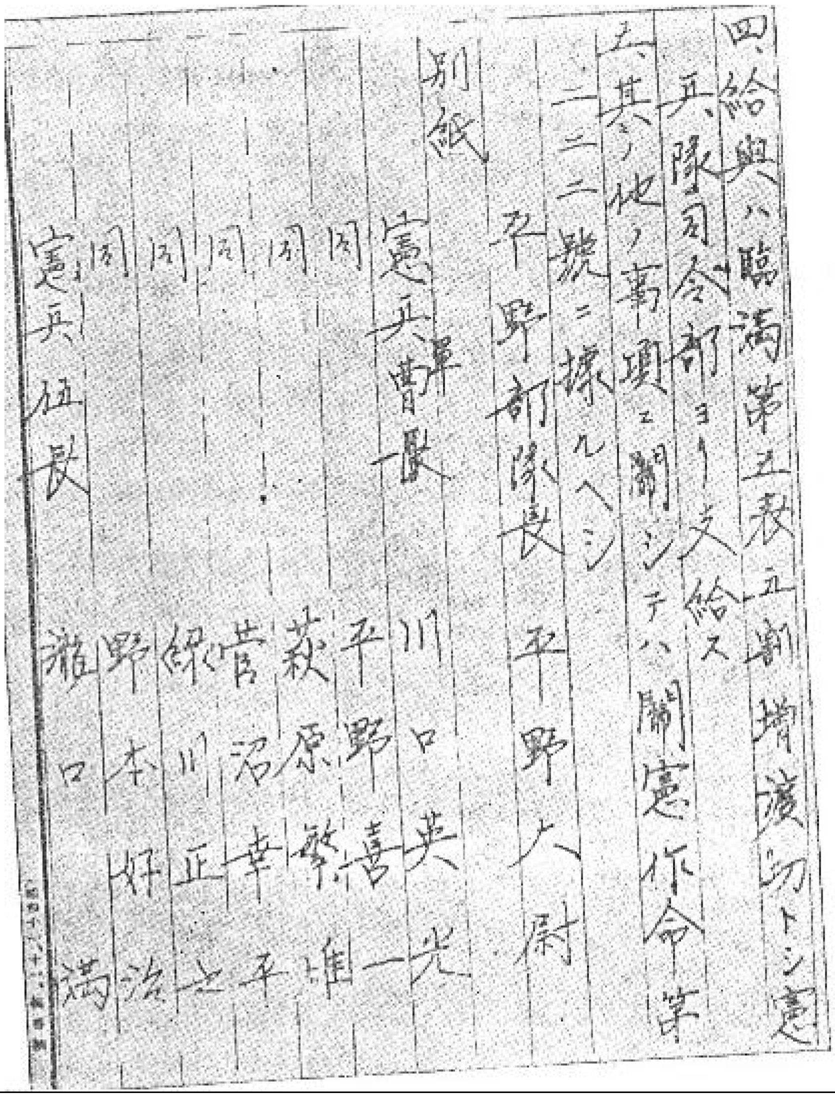
Arhive, dosar nr. 845, pag. 46 (urmare)

特殊輸送ノ状況 關憲作命第二二四
號第一號ノ如シ
一 平野部隊ハ一部ヲ以テ第二回特
種輸送ヲ實施セントス
二 椨邑曹長ハ別紙憲兵二十四及衛生
下士官一ヲ指揮シ速ニ新京ヲ出發シ
山海關ニ至リ錦州憲兵隊長ノ指揮
ヲ受ク（ニ）
山發前戒具（足錠一個手錠五ニ
個捕繩四〇本、護送繩二五本）ヲ憲兵隊
司令部ヨリ又錦州憲兵隊ヨリ手錠
三〇個護送繩四〇本ヲ受領シ携行ス
ルモノトス

Ordin de operatii nr. 1 la detaşamentul Hirano, referitor la o „expediţie masiva“.

Arhive, dosar nr. 845, pag 47

四、給與ハ臨満第五表五割増渡シトシ憲兵隊司令部ヨリ支給ス

五、其ノ他ノ事項ニ關シテハ關憲作命第一二二號ニ據ルヘシ

平野部隊長 平野大尉

別紙

憲兵軍曹 川口英光

同 平野喜一

同 萩原繁雄

同 菅沼幸平

同 綿川正之

同 野本好治

憲兵伍長 瀧口満

Ordin de operatii nr. 1 la detaşamentul Hirano, referitor la o „expediție masiva“

Arhive, dosar nr. 845, pag 47 (urmare)

Arhive, dosar nr. 845. Pag. 45 – 47
Jurnal de serviciu al unitatii de jandarmerie
Hirano, din 17 iulie până in 19 septembrie 1939.

Tradus din limba japoneză

Strict secret

Pag. 45

8 august

Marti. În clar

(Am omis 9 rabduri, care nu au nici o legatura cu aceasta problema Traducatorul)

Ordin referitor la escortarea "transferurilor speciale"

ORDIN DE OPERATII AL JANDARMERIEI DIN KOUANGTOUNG Nr. 224

Ordin al jandarmeriei dn Kouangtoung.

STATUL MAJOR AL JANDARMERIEI DIN KOUANGTOUNG

8 august 16.00

1. Al doilea contingent de "transferuri speciale" (termen echivalent cu "expediţii speciale") ("Tokushu yuso"), expediat in baza executarii ordinului de operatii nr. 222 ak jandarmeriei din Kouangtoung, era compus din aproximatic 90 de persoane. Sosirea la gara din Changhaikouan in data de 9 august. Imbarcarea la gara din Changhaikouan intr-un vagon de calatori. Plecarea din gara din Changghaikouan in data de 10 august la ora 11.15 (vagonul este adaugat la trenul de persoane Changhaikoun – Moukden). Sosirea la gara din Sounyou in data de 13 august la ora 00.13
2. Şeful detaşamentului de jandarmerie din Chinchow este insarcinat cu escortarea contingentului sus-mentionat din Changhaikouan până in Sounyou.

   Cele 60 de persoane escortate vor face calatoria până la capat; celelalte vor fi predate, in Kharbin, şefului detaşamentului Ishii. Grupul de persoane care va fi predat şefului detaşamentului Ishii va fi separat de la inceput, in scopul evitarii oricarei complicatii in momentul predarii.

   Pag. 46

   Pentru escortarea contingentului sus-mentionat, detaşamentul de jandarmerie din Tchengte va furniza un ofiter, detaşamentul Hirano, 25 de sub-ofiţeri si soldati si detaşamentul de antrenament al jandarmeriei din Kouangtoung un sub-ofiter de la serviciul de sănătate. Detaşamentul de jandarmerie din Chinchow va furniza un interpret.
3. Cel mai tarziu in data de 3 august, şeful detaşamentului de jandarmerie din Tchengte va trimite la Changhaikouan pe capitanul Shibao, de la detaşamentul de

jandarmerie din Tchengte; şeful detaşamentului Hirano – 25 de sub-ofiţeri si soldati (printre care un plutonier); şeful detaşamentului de antrenament al jandarmeriei din Kouangtoung – un sub-ofiter de la serviciul de sănătate. Persoanele sus-mentionate vor fi puse la dispozitia şefului detaşamentului de jandarmerie din Chinchow.

4. Şeful detaşamentului de jandarmerie din Kharbin va lua legatura cu şeful detaşamentului Ishii si va lua, atat la gara din Kharbin, cat si pe tot parcursul, masurile de precautie care se impun de către serviciuile de informatii straine si, de asemenea, masurile de supraveghere cerute.
5. Cheltuielile aferente calatoriei barbatilor trimisi de către detaşamentul Hirano si de către detaşamentul de antrenament al jandarmeriei din Kouangtoung vor fi suportate de către statul major al jandarmeriei din Kouangtoung.
6. Orice alta problema se va trata conform ordinului nr. 222 al jandarmeriei din Kouangtoung.

Şeful jandarmeriei din Kouangtoung, general-maior Shirokura

Ordin.

ORDIN DE OPERATII NR. 1
AL DETAŞAMENTULUI
DE JANDARMERIE HIRANO

Ordin către detaşamentul Hirano
DETAŞAMENT DE ANTRENAMENT AL JANDARMERIEI
DIN KOUANGTOUNG
8 august 17.00

1. Al doilea "transfer special", efectuat in baza executarii ordinului de operaţiuni nr. 222 al jandarmeriei din Kouangtoung, va avea loc in conformitate cu paragraful 1 din ordinul de operaţiuni nr. 224 al jandarmeriei din Kouangtoung.

Pag. 47

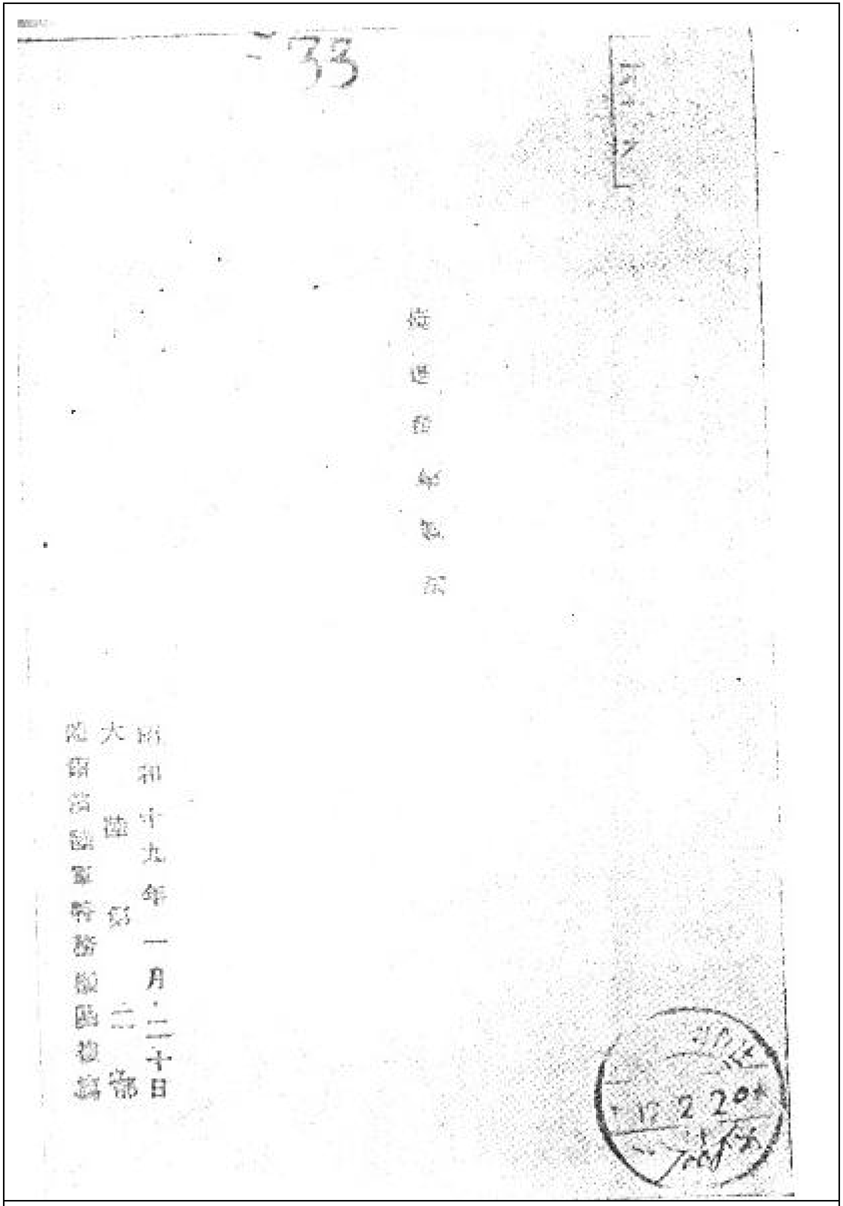
2. Detaşamentul Hirano va asigura al doilea "transfer special" in parte prin propriile sale mijloace.
3. Plutonierul Inamura, avand sub ordinul sau 24 de jandarmi (numiti in anexa) si un subofiter de la serviciul de sănătate, va parasi imediat Hsinching si, de la sosirea sa la Changhaikouan se va pune la dispozitia şefului de detaşament al jandarmeriei din Chinchow.

   Inainte de a se duce la Changhaikouan, el va preda statului major al jandarmeriei din Kouangtoung mijloacele necesare insotirii detinuţilor (lanţuri pentru picioare: 81, catuse: 52, frânghii pentru legarea persoanelor puse sub stare de arets: 40, franghii pentru legarea detinuţilor escortati: 25) si detaşamentului jandarmeriei din Moukden – catuse:30, franghii pentru legarea detinuţilor escortati: 40.

4. Pe parcursul drumului, aprovizionarea – cu o crestere de 50% conform tabelului nr. 5 al reglementarilor provizorii referitoare la approviionarea in Manciuria – va fi asigurata pe cheltuiala statului major al jandarmeriei din Kouangtoung
5. Orice alta problema se va trata conform ordinului nr. 222 al jandarmeriei din Kouangtoung.

Şeful detaşamentului Hirano, capitanul Hirano

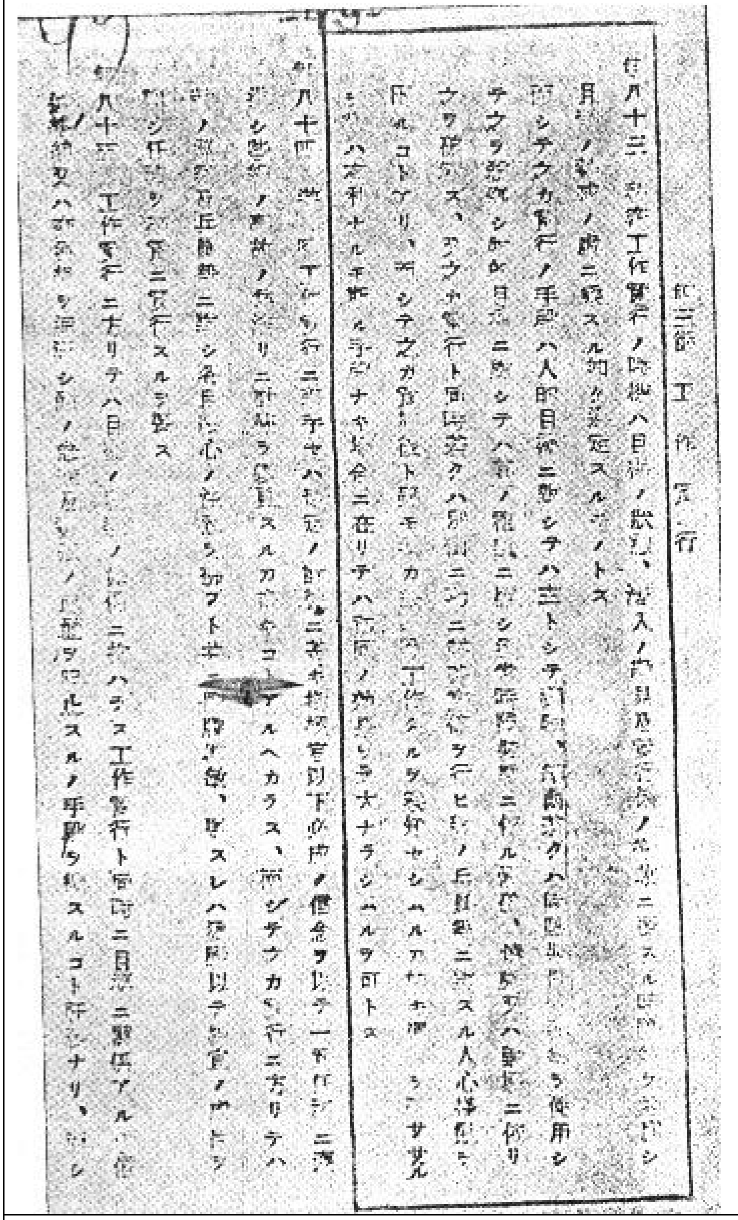
Text tradus de către interpretul principal, candidat in ştiinţe istorice. Semnat: (PODPALOVA)

昭和十九年一月二十日

Tactica raidurilor de diversiune. Foaie de titlu

Arhive, dosar nr. 140, pag. 33

第三節 工作ノ實行

Tactica raidurilor de diversiune. Articolul 83

Arhive, dosar nr. 140, pag. 49

Arhive. Dosar nr. 140. Pag. 33, 49.
Colectia de documente referitoare la
războiul de diversiune. Extras din dosarele
MMJ din Moutankiang referitoare la
detaşamentul garzii albe ruse la Hantaohetzu.

Tradus din limba japoneză.

Strict secret

Pag. 33

AL DOILEA BIROU
AL FORTELOR TERESTRE
AL GQG IMPERIAL
20 ianuarie 1944

Sigiliu: "MMJ MOUTANKIANG
Primita: 20 februarie 1944
Nr intrare: 1008

Copie la MMJ din Kharbin

TACTICA RAIDURILOR DE DIVERSIUNE

Pag. 49

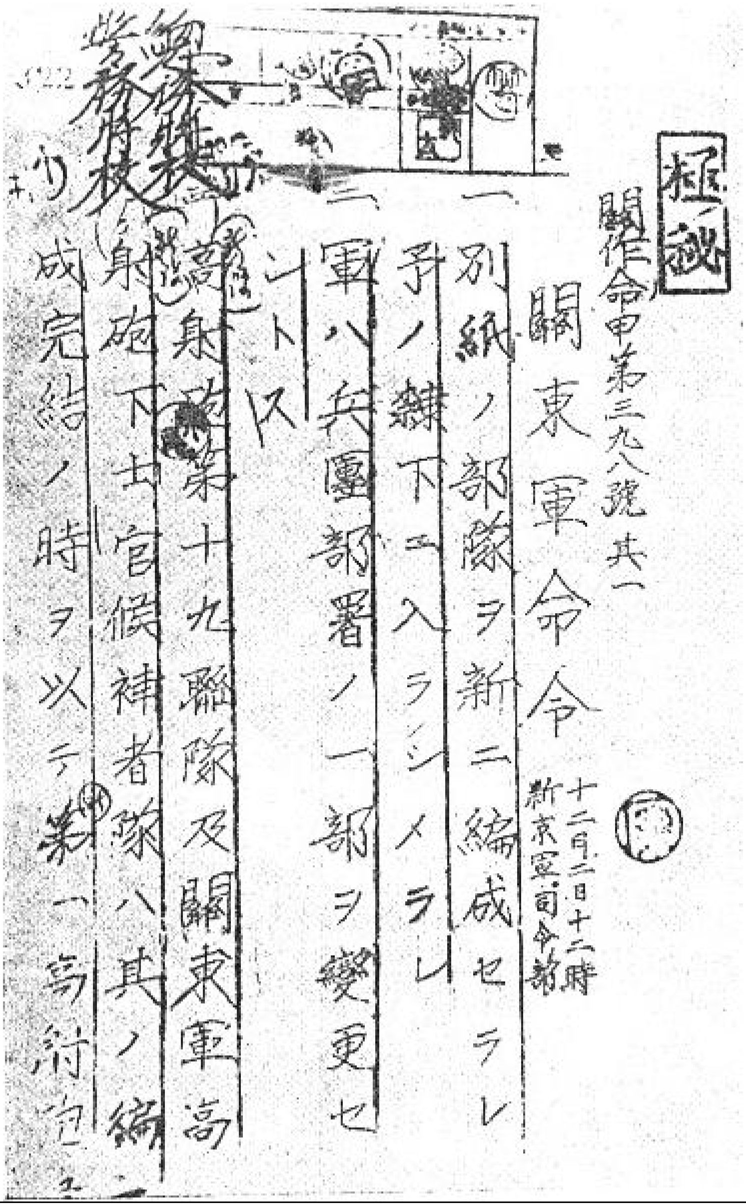
Capitolul 3
Desfăşurarea operaţiunii

83. Pentru determinarea momentulu propice al executarii operatiei secrete, trebuie tinut cont de situatia obiectivului, de condiţiile de apropiere si de timpul necesar pentru retragere după terminarea operatiei. In plus este necesar de a se folosi de punctele slabe din dispozitivul de securitate ale adversarului.

Pentru distrugerea efectivelor adversarului in cursul operatiei de atac secret, vor fi utilizate produse chimice, bacterii sau explozive prevăzute cu un mecanism de ceas. Obiectivul va fi distrus, după caz, prin folosirea explozibilelor prevăzute cu un mecanism de ceas, prin folosirea focului, sau prin folosirea altor mijloace de distrugere. În plus, se recomandă să se recurgă in mod obisnuit, in paralel cu aceste actiuni, sau separat de ele, la o propagandă de subminare a moralului soldatilor adversarului. Odată operatia terminată se va avea grijă să nu fie lăsată nci o urmă care ar putea permite să poată fi stabilit că operatia a fost făcută de unul dintre detaşamentele noastre de diversiune. Dacă acest lucru este imposibil, trebuie obtinut efectul maxim încă de la prima operatie.

Text tradus de către interpretul principal, candidat in ştiinţe istorice

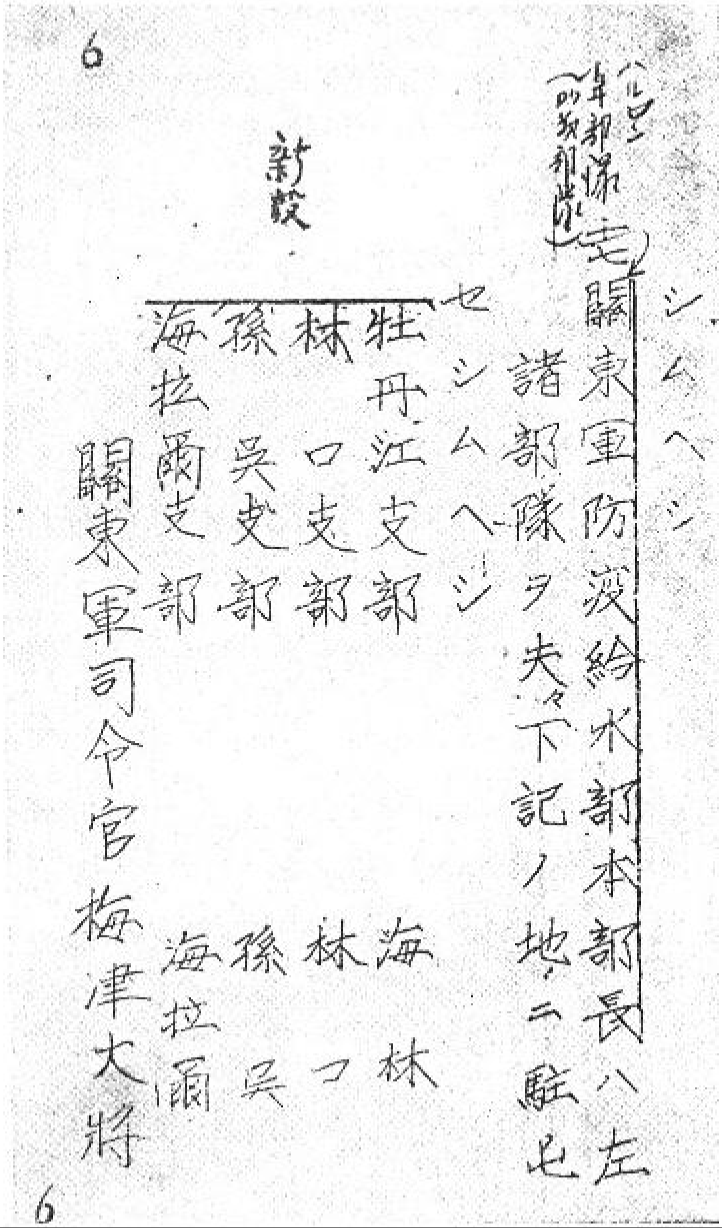
Semnat: (PODPALOVA)

極秘
關作命甲第三九八號 其一
關東軍命令 十二月二日十二時 新京軍司令部
一 別紙ノ部隊ヲ新ニ編成セラレ
予ノ隷下ニ入ラシメラレ
二 軍ハ兵團部署ノ一部ヲ變更セ
ントス
高射砲第十九聯隊及關東軍高
射砲下士官候補者隊ハ其ノ編
成完結ノ時ヲ以テ第一高射砲

Ordin de operatii nr. 398/1-KO, ale armatei din Kouangtoung,

Arhive, dosar nr. 830, pag. 922

6

シムヘシ

七、關東軍防疫給水部本部長ハ左

諸部隊ヲ夫々下記ノ地ニ駐屯

セシムヘシ

新設

牡丹江支部	海林
林口支部	林口
孫呉支部	孫呉
海拉爾支部	海拉爾

關東軍司令官梅津大将

6

Ordin de operatii nr. 398/1-KO, ale armatei din Kouangtoung, Punctul 17 (enumerarea filialelor detasamentului nr. 731)

Arhive, dosar nr. 830, pag. 925

Arhive. Dosar nr. 830. Pag. 922, 925
Colectia de ordine de operatii pentruanul 1940.
Extras din dosarele Statului major al jandarmeriei din Kouangtoung.

Pag. 922
Ordin de operatii nr. 398/1-KO al
al armatei din Koaungtoung.
Hara[1]

Sigiliu

Tradus din limba japoneză.

Strict secret

Primit

Văzut de:

Şeful jandarmeriei dein Kouangtoung Takeuchi (sigiliu personal)

Şeful serviciului de afaceri generale Kikuchi (sigiliu personal)

Şeful serviciului Honda (sigiliu personal)

Agentul de executie responsabil Kanazawa (sigiliu personal)

Agentul de executie (fara sigiliu)

Şeful serviciului de politie Nagatomo (sigiliu personal)

Membrii personalului, interesati: Tsuzuki (sigiliu personal)

Ofiterul serviciului de afaceri generale Fusano (sigiliu personal)

Ofiterul serviciului de politie Koi (sigiliu personal)

ORIN DE OPERATII AL ARMATEI DIN KOUANGTOUNG

Hsinching. Comandant al armatei, 2 decembrie 12.00

1. Vor fi constituite si puse la dispozitia mea unitatile desemnate in anexa.

(Omitem punctele 2 – 16 inclusiv. Nota traducătorului)

Pag. 925

17. Şeful Directiei pentru aprovizionarea cu apa si profilaxie al armatei din Kouangtoung va fixa următoarele unitati in punctele desemnate mai jos:

Filiala din Moutankiang	la Hailing
Filiala din Linkeou	la Linkeou
Filiala din Sounyou	la Sounyou
Filiala din Hailar	la Hailar

Comandantul sef al armatei din Kouangtoung, generalul Umezu.

Pag. 925

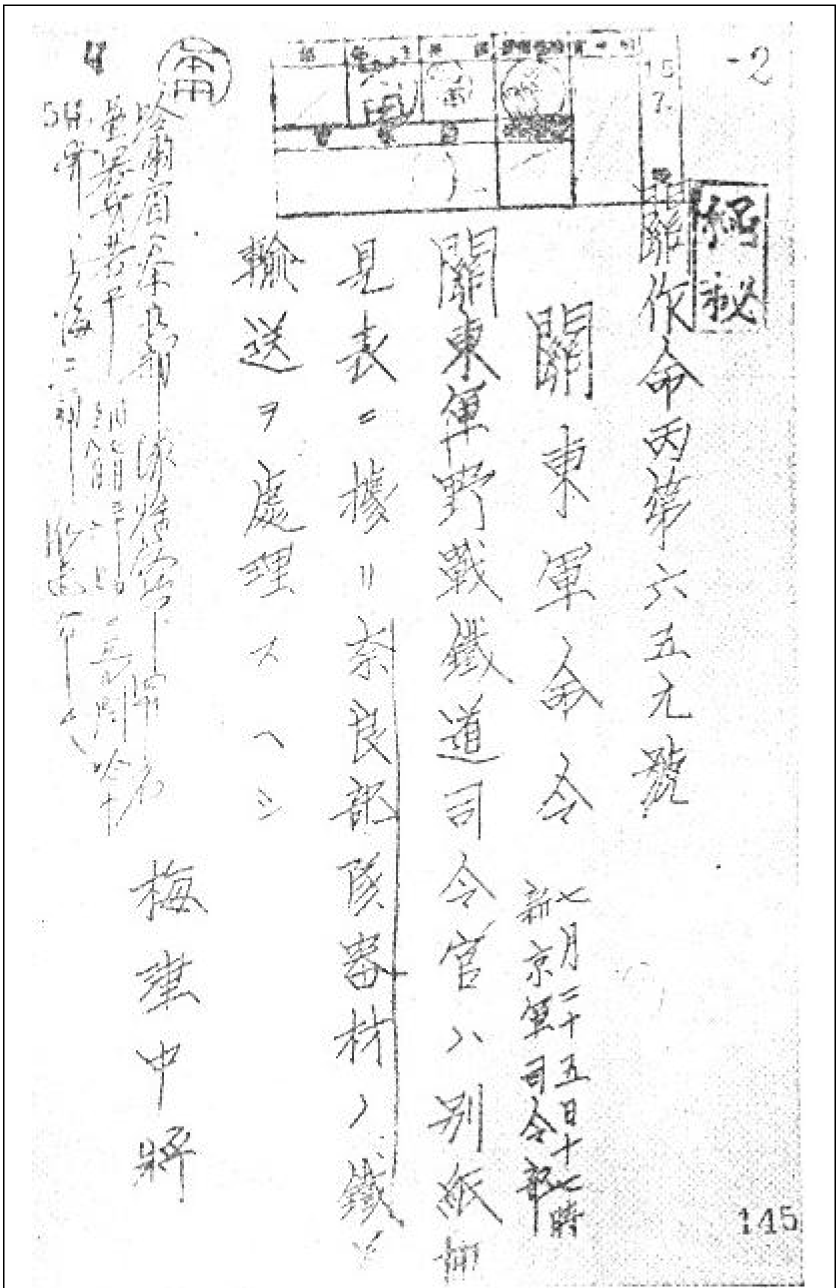
Nota traducătorului

[1] Sigiliul persoanei care a expediat documentul

1. Inaintea cuvintelor „şeful Directiei pentru aprovizionarea cu apa si profilaxie al armatei din Kouangtoung”, se poate citi pe margine, scris cu creionul “Kharbin, detaşamentul Ishii (detaşamentul Kamo)”
2. Cele patru filiale enumerate sunt puse intre paranteze; in fata, s-a scris cu creionul rosu: nou constituite”
3. Este lipita de document o nota pe care este scris cu cerneala: “ S-a recunoscut a fi necesara intarirea detaşamentului Ishii (Directia pentru aprovizionare cu apa si profilaxie a armatei din Kouangtoung, numita, de asemenea, si detaşamentul Kamo), la Kharbin, in calitate de unitate speciala si atribuirea de filiale in diferite puncte. De aceasta data au fost create filiale in patru puncte (pentru acest scop au fost detasati trei jandarmi)”

Tradusă de către interpretul principal, candidat in ştiinţe istorice

Semnat: (PODPALOVA)

絕秘

關作命丙第六五九號

關東軍命令

七月二十五日十七時
新京軍司令部

關東軍野戰鐵道司令官ハ別紙押

見表ニ據リ奈良部隊資材ノ鐵道

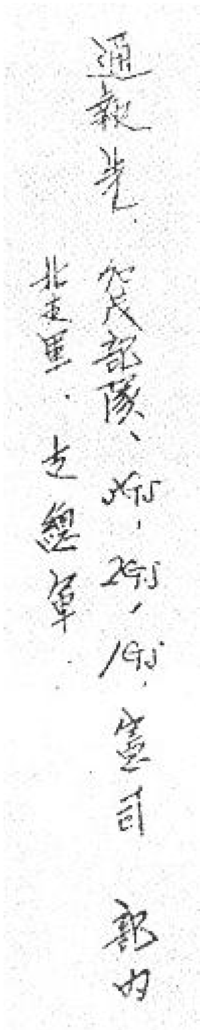
輸送ヲ處理スヘシ

梅津中將

145

Ordin de operaţiuni nr. 659-Hei, al armatei din Kouangtoung

Arhive, dosar nr. 830, pag. 256

Lista unităților la care a fost comunicat ordinul
de operațiuni nr. 659 – Hei, al armatei din Kouangtoung.

Arhive, dosar nr. 830, pag. 256 (continuare)

Arhive. Dosar nr. 830. Pag. 256.
Colectia de ordine de operatii pentru
anul 1940. Extras din dosarele
Statului major al jandarmeriei din Kouangtoung.

Tradus din limba japoneză.
Strict secret

Pag. 256
Ordin de operatii al nr. 659 - Hei,
al armatei din Koaungtoung.
Toda
Sigiliul persoanei care a expediat documentul Sigiliu

Primit: iulie 1940

Văzut de:

Şeful jandarmeriei din Kouangtoung Takeuchi (sigiliu personal)

Şeful jandarmeriei din Kouangtoung (fara sigiliu)

Şeful serviciului de afaceri generale Kikuchi (sigiliu personal)

Şeful serviciului Matsuura (sigiliu personal)

Agentul de executie, responsabil Honda (sigiliu personal)

Agentul de executie (fara sigiliu)

Şeful serviciului de politie (fara sigiliu)

Membrii personalului interesati: Kanazawa (sigiliu personal)

ORIN DE OPERAŢII AL ARMATEI DIN KOUANGTOUNG

Hsinching. Comandant al armatei, 25 iulie 17.00

Şeful cailor ferate de campanie al armatei din Kouangtoung va asigura transportul feroviar al materialului fformaţiunii “Nara”, conform tabelului alaturat.

Comandantul sef al armatei din Kouangtoung, locotenet-generalul Umezu.

VOR FI INFORMATI:

Formaţiunea „Kamo“, detaşamentele de securitate 1, 2 si 3, statul major al jandarmeriei din Kouangtoung, birourile statului major si statul major al armatei din

Kouangtoung, comandamentul armatei expeditionare in China de Nord, inaltul comandament al trupelor expeditionare in China.

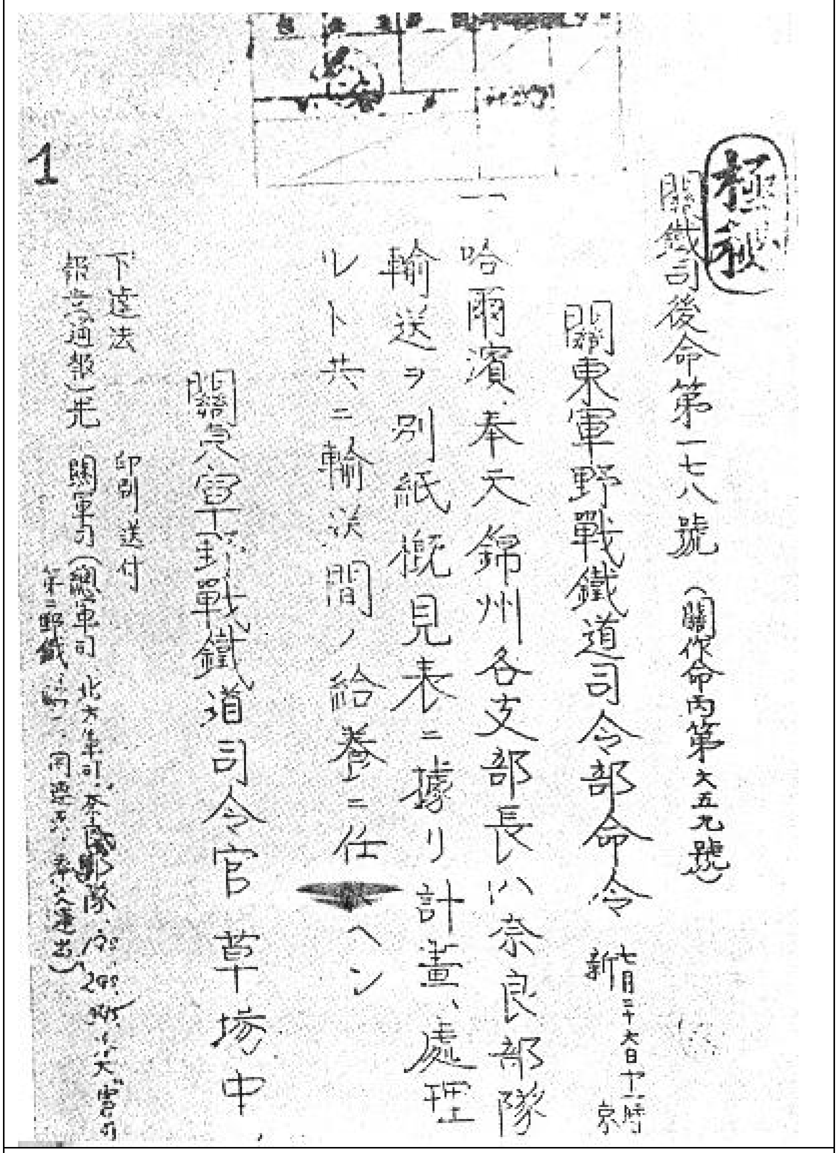
Pe margine este lipita o nota scrisa cu cerneala rosie, a carei traducere o facem in continuare. Ea poarta sigiliul personal al lui Honda, de la statul major al jandarmeriei din Kouangtoung. – Nota traducătorului

Traducerea textului notei:

"Ordin de expediere de la Kharbin la Changhai, intre 30 iulie si 6 august, a 40 de ofițeri si soldati cu material de la formațiunea "Nara" din Kharbin"

Tradusă de către interpretul principal, candidat in ştiinţe istorice

Semnat: (PODPALOVA)

1

極秘

關鐵司後命第一七八號（關作命丙第六五九號）

關東軍野戰鐵道司令部命令　七月二十六日十二時　新京

一、哈爾濱、奉天、錦州各支部長ハ奈良部隊輸送ヲ別紙概見表ニ據リ計畫、處理スルト共ニ輸送間ノ給養ニ任スヘシ

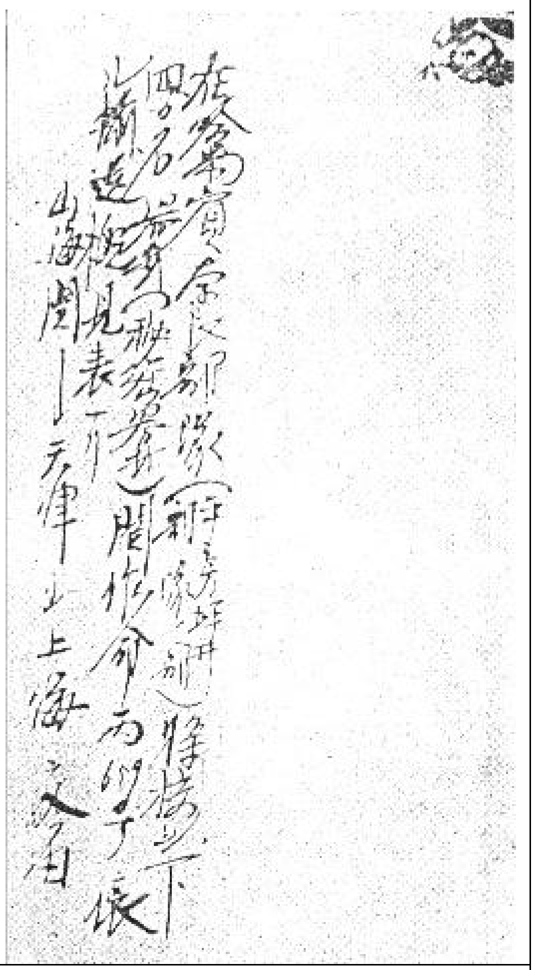
關東軍野戰鐵道司令官　草場中將

下達法　印刷送付

報告通報先　關軍司（總軍司

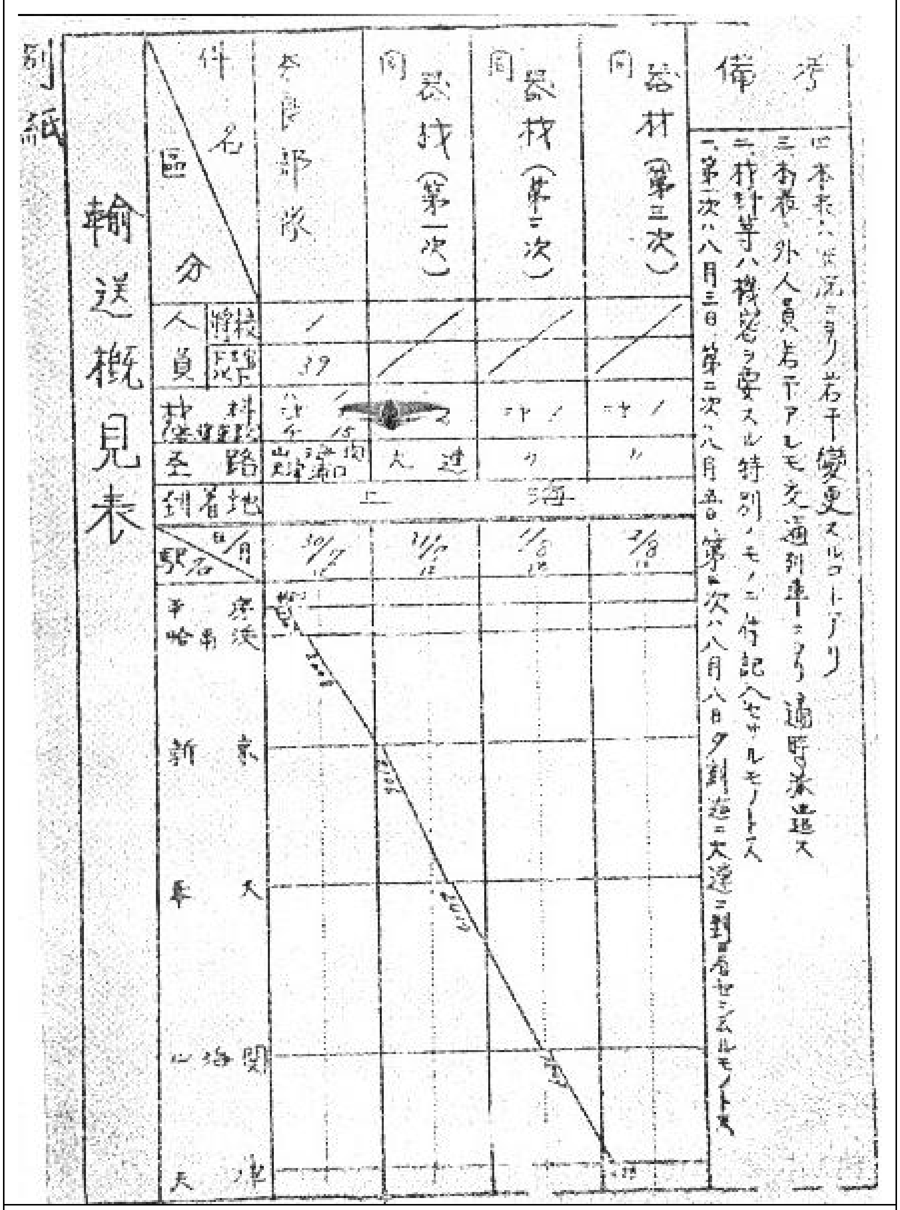
Ordinul nr. 178 al Directiei cailor ferate de campanie al armatei din Kouangtoung.

Arhive, Dosar nr. 830, pag. 245

Nota lipita la ordinul nr. 178 al Directiei cailor ferate de campanie al armatei din Kouangtoung.

Arhive, dosar nr. 830, pag. 245

Grafic de transport pentru un grup al detașamentului Ishii (anexa la ordinul nr. 178 al Directiei cailor ferate de campanie al armatei din Kouangtoung).

Arhive, dosar nr. 830, pag. 246

Arhive. Dosar nr. 830. Pag. 245 – 246.
Colectia de ordine de operatii pentru
anul 1940. Extras din dosarele
Statului major al jandarmeriei din Kouangtoung.

Tradus din limba japoneză.

Strict secret

Pag. 245
DIRECTIA CAILOR FERATE DE
CAMPANIE A ARMATEI DIN
KOUANGTOUNG. ORDIN ?????
(Ordin de operatii nr. 659 – HEI
al armatei din Kouangtoung).
Sato
Sigiliul persoanei care a expediat documentul

Sigiliu

Primit: iulie 1940

Văzut de:

Şeful jandarmeriei din Kouangtoung (fara sigiliu)

Şeful serviciului de afaceri generale (fara sigiliu)

Şeful serviciului (fara sigiliu)

Agentul de executie, responsabil Honda (sigiliu personal)

Agentul de executie (fara sigiliu)

Şeful serviciului de politie (fara sigiliu)

Membrii personalului interesati (fara sigiliu)

ORIN DE SERVICIU AL DIRECTIEI CAILOR FERATE DE CAMPANIE A ARMATEI DIN KOUANGTOUNG

Hsinching. Comandant al armatei, 26 iulie, 11.00

Sefii sectiilor din Kharbin, din Moukden si din Chinchow vor stabili un plan si vor asigura transportul fformaţiunii "Nara" conform graficului alaturat.

Aprovizionarea pe parcursul drumului va fi asigurata de aceste sectii.

Şeful cailor ferate de campanie ale armatei din Kouangtoung, locotenent-generalul Kusaba.

Modalitate de distribuire: tiparită

Se va raporta comandantului armatei din Kouangtoung.

VOR FI INFORMATI:

Inaltul comandament, comandamentul ARMATEI DE Nord, formaţiunea "Nara", detaşamentele de securitate nr. 1, 2 si 3, armata de aparare din Ryodai, statul major al jandarmeriei din Kouangtoung, calea ferata de campanie nr. 2, Directia de transporturi maritime, biroul Directiei de transporturi maritime din Dairen si agentia sa din Moukden.

Pe marginea documentului este lipita o nota scrisa cu cerneala rosie, a carei traducere o prezentăm in cele ce urmează:

Traducerea textului notei:

"Grafic, efectuat conform ordinului de operatii nr. 659 – Hei, al armatei din Kouangtoung, referitor la transportul fformaţiunii "Nara" de la Kharbin (care face parte din formaţiunea "Tsuboi" din Pingfan), compus din 40 de ofiţeri, subofiţeri si soldati, cu armament (mijloace materiale secrete); transportul va fi facut via Changhaikouan – Tientsin – Changhai"

Pag. 246

GRAFIC DE TRANSPORT

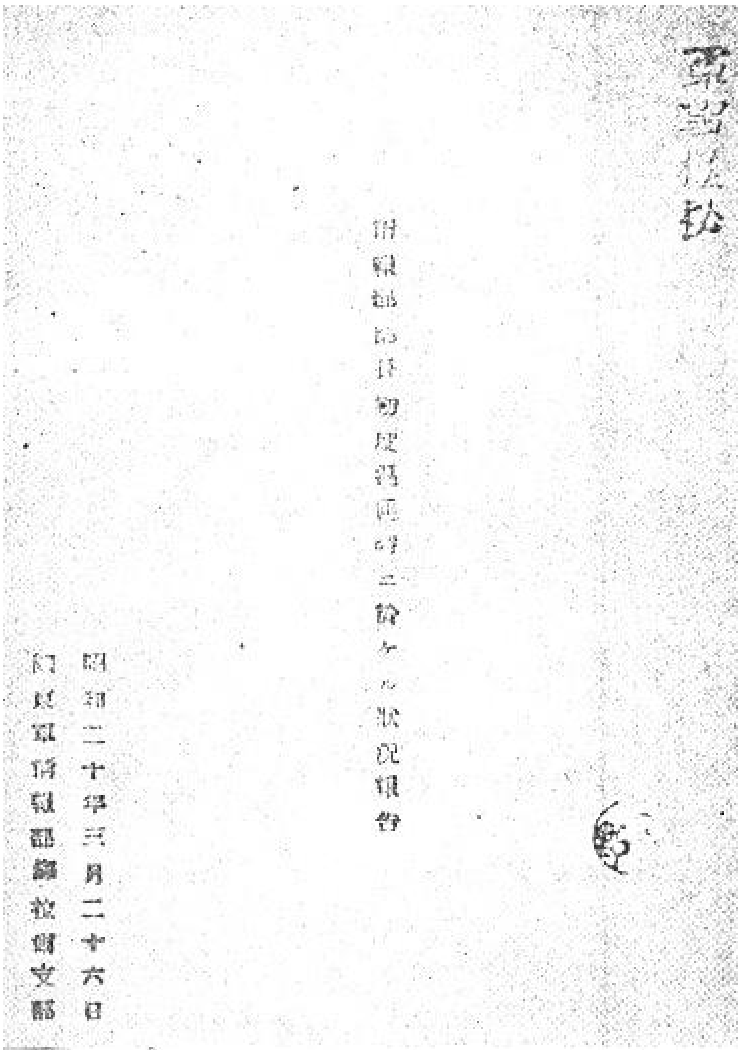
Desemnare	Formatiune "Nara"	Materialul fformaţiunii "nara" (primul contingent)	Materialul fformaţiunii "Nara" (al doilea contingent)	Materialul fformaţiunii "Nara" (al treilea contingent)
Ofiţeri	1	-	-	-
Subofiţeri si soldati	39	-	-	-
Incarcatura (tip si nr vagon)	"Ha" – 1 :Niya" – 3 "Chi" - 15	"Niya" - 2	:Niya" - 1	"Niya" – 1
Itinerariu	Changhaikouan – Tientsin - Poukeou	Dairen	Dairen	Dairen

Punct de sosire	Changhai							
Gara/Data	30/7 12		31/7 12		1/8 12		2/8 12	
Pingfan	4.50							
Kharbin ...								
Hsinching ...								
Moukden ...								
Changhaikouan ...								
Tientsin ...							1.39	

Observatii:

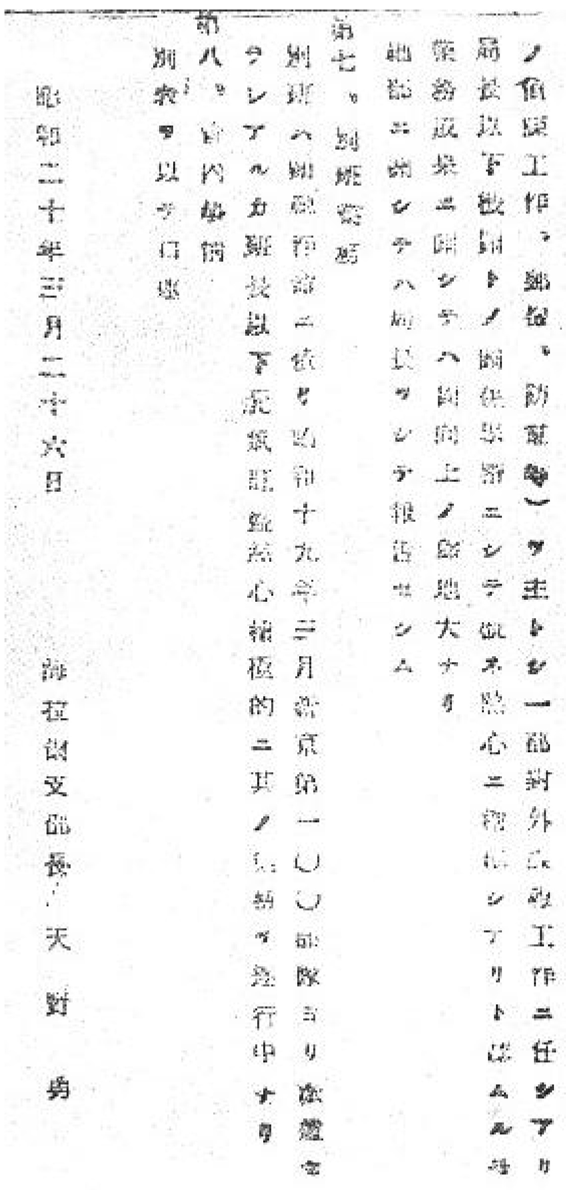
1. Primul contingent trebuie sa soseasca la Dairen in data de 3 august, al doilea, in data de 5 august, al treilea, in data de 8 august, seara.
2. Deoarece incarcatura este formata din materiale particulare, secrete, denumirea sa nu figureaza in grafic.
3. In afara persoanelor indicate in tabel, vor si altele; ele vor fi desemnate si vor lua trenul in timp util.
4. Functie de circumsatnte pot fi operate schimbari prezentului grafic

Tradus de către interpretul principal, candidat in ştiinţe istorice.
Semnat: (PODPALOVA)

Raport asupra activităţii MMJ din Hailar.
Comunicatul şefului MMJ Hailar referitor
la un grup expeditionar al detaşamentului nr. 100.
Foaie de titlu.

Arhive, dosar nr. 19, pag. 2

ノ偵諜工作（謀略、防諜）ヲ主トシ一部対外宣伝工作ニ任シアリ
局長以下数[illegible]ト／関係業務ニシテ[illegible]熱心ニ[illegible]シアリト認ムル[illegible]
業務遂行ニ関シテハ[illegible]上ノ余地大ナリ
地[illegible]ニ関シテハ局長ヲシテ報告セシム
第七、別班業務
別班ハ関東軍[illegible]部ニ依リ昭和十九年三月新京第一〇〇部隊ヨリ派遣セ
ラレアルカ班長以下[illegible]熱心積極的ニ其ノ任務ヲ遂行中ナリ
第八、管内ノ警備
別表ヲ以テ報告ス
昭和二十年三月二十六日
海拉爾支部長 天野勇

Punctul 7 al raportului de activitate al şefului MMJ Hailar (referitor la detaşamentul nr. 100).

Arhive, dosar nr. 19, pag. 10

Arhive. Dosar nr. 19, pag 2, 10.
Colectia de rapoarte referitoare la
situatia si activitatea desfasurate in anul 1945.
Extras din dosarele
MMJ din Manciuria.

Tradus din limba japoneză.

Secret de război

Pag. 2

SECTIA DIN HAILAR A BIROULUI DE
INFORMATII AL ARMATEI DIN KOUNAGTOUNG (MMJ
HAILAR – Nota trad.)

26 martie 1945

Amano (Sigiliul persoanei care a expediat documentul)

RAPORT DE ACTIVITATE STABILIT PENTRU PRIMA VIZITA DE CONTACT A ŞEFULUI BIROULUI DE INFORMATII AL ARMATEI DIN KOUANGTOUNG.

Am omis punctele 1 – 6 inclusiv, care nu au nici o legatura cu aceasta problema. – Traducatorul

Pag. 10

7. Referitor la activitatea grupului special.

In conformitate cu ordinele de operatii ale inaltului comandament al armatei din Kouangtoung, detaşamentul Hsisching, nr. 100, a trimis in martie 1944 un grup special care, la ora actuala, sub conducerea şefului sau, se achita in mod activ si cu zel de misiunea sa.

(S-a omis punctul 8 – Nota trad.)

26 martie 1945

Şeful sectiei de la Hailar, Isamu Amano

Tradusă de către interpretul principal , candidat in ştiinţe istorice

Semnat: (PODPALOVA)

EXTRAS DIN STENOGRAMA
SEDINTEI TRIBUNALULUI MILITAR
INTERNATIONAL PENTRU EXTREMUL ORIENT,
TINUTA LA TOKIO
în data de 29 august 1946

... M. Sutton: Acuzarea propune apoi ca dovada documentul nr. 1706: "Rezumat al raportului asupra anchetei referitoare la crimele de război japoneze comise la Nankin", întocmit de către procurorul de tribunal al departamentului Nankin.

Preşedintele: Acceptat in condiţiile generale.

Grefierul tribunalului: Documentul de acuzare nr. 1706 va fi inregistrat ca actul (expunerea) nr. 327.

(in baza careia, actul (expunerea) nr. 327 este adoptat ca proba)

M. Sutton: cu permisiunea tribunalului, nu voi citi decat un extras din acest document ...

... M. Sutoon (citeste):

"Detalii referitoare la alte atrocitati.

Detaşamentul inamic "Tama" a luat civilii pe care i-a retinut intr-un laborator de medicina, in care s-a experimentat asupra lor acţiunea serurilor otravite. Acest detaşament era unul dintre organizatiile cele mai secrete. Numarul de persoane trimise la moarte de către acesta, nu poate fi stabilit cu certitudine."

Preşedintele: Ne veti mai prezenta si alte probe referitoare la experimentele, asa numite de laborator, ale actiunii serurilor otravitoare?

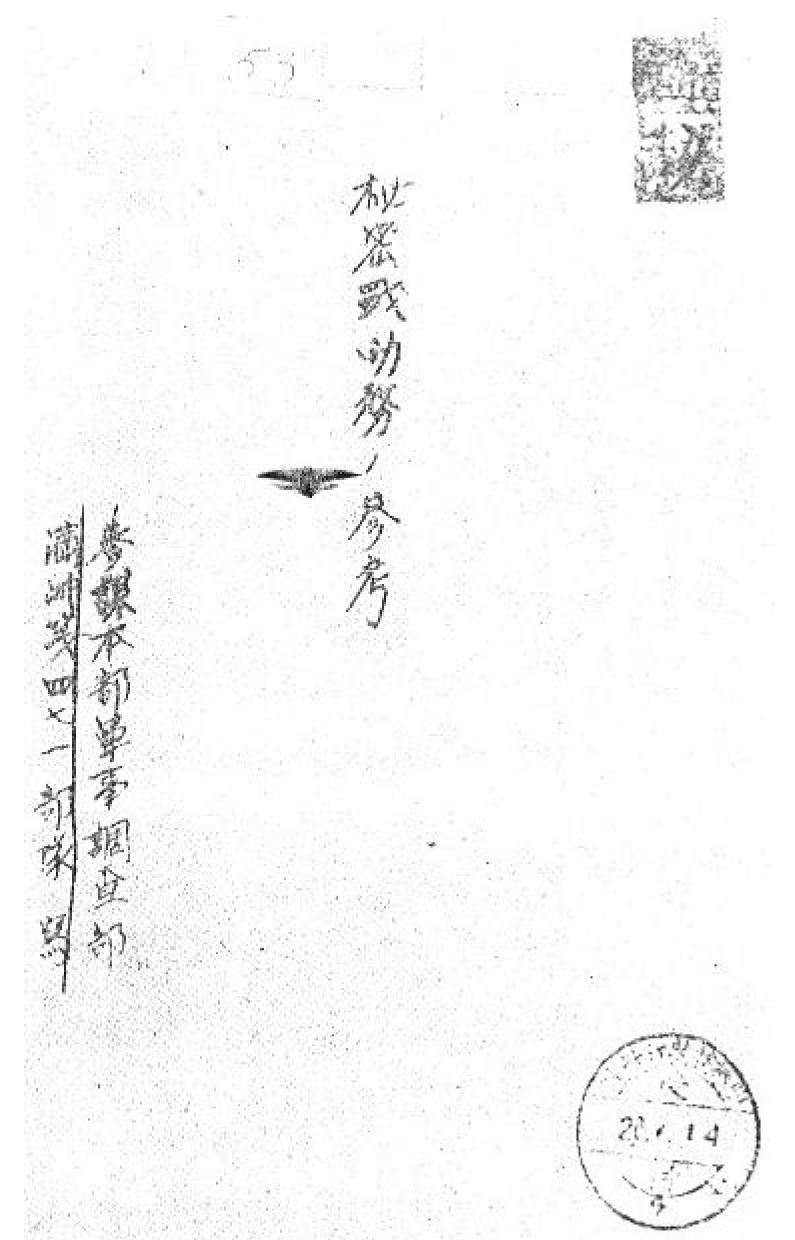
Este un lucru absolut nou, despre care inca nu am auzit vorbindu-se. Va limitati numai la aceasta proba?

M. Sutton: Pentru moment, nu avem intentia sa aducem probe suplimentare la acest subiect...

Pentru copie conforma:

Şeful secretariatului delegatiei sovietice la Tribunalul militar international pentru Orientul Extrem, colonelul de justiţie militara.

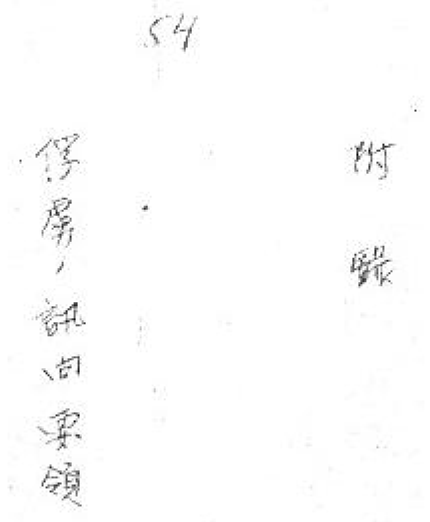
Semnat: (N. VINOGRADOV)

秘密戦勤務ノ参考

Instructiuni referitoare la războiul secret. Foaie de titlu

Arhive, dosar nr. 48, pag. 90

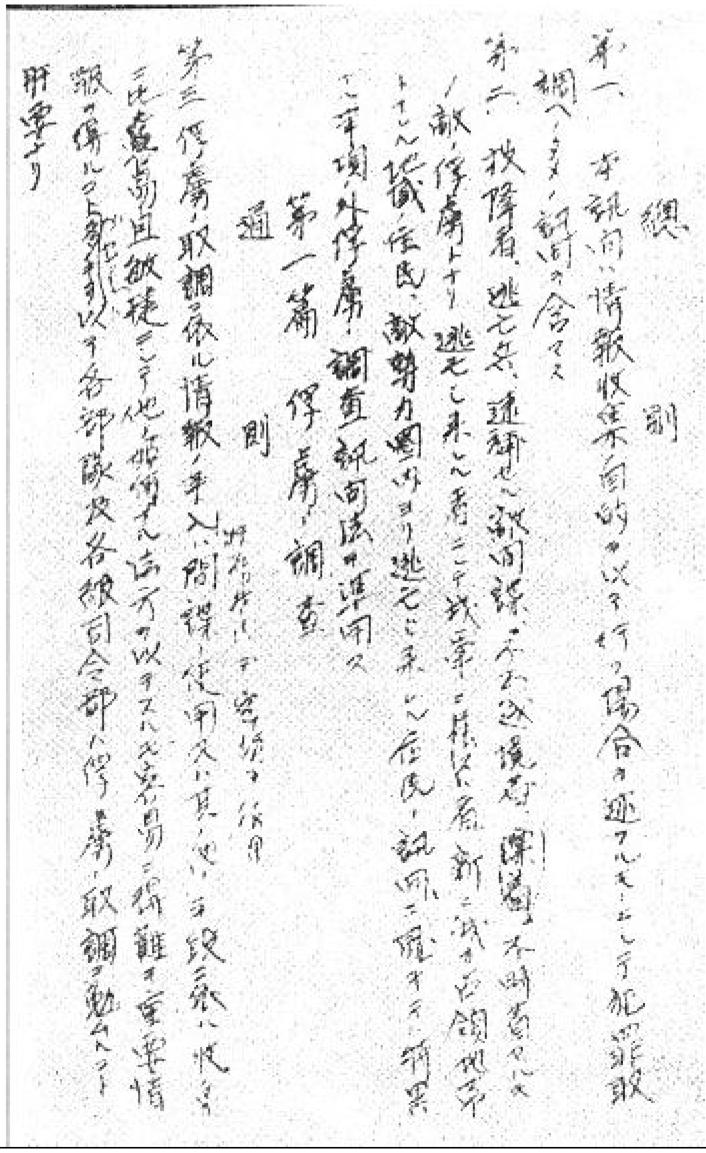
54

附録

俘虜ノ訊問要領

Instructiuni fundamentale referitoare la interogatoriul prizonierilor de război. Subtitlu

Arhive, dosar nr. 48, pag. 112

總　則

第一　本訊問ハ情報收集目的ヲ以テ行フ場合ヲ述フルモノニシテ犯罪取調ヘノタメノ訊問ヲ含マス

第二　投降者、逃亡兵、越境セル敵間諜、不法越境者、[illegible]不明者ヲ以テ敵ノ俘虜トナリ逃亡シ来レル者ニシテ我軍ニ抗セル者、新ニ我カ占領地帯トナレル地域ノ住民、敵勢力圏内ヨリ逃亡シ来レル住民ノ訊問ニ適スル結果ニ本項ノ外俘虜ノ調査訊問法ヲ準用ス

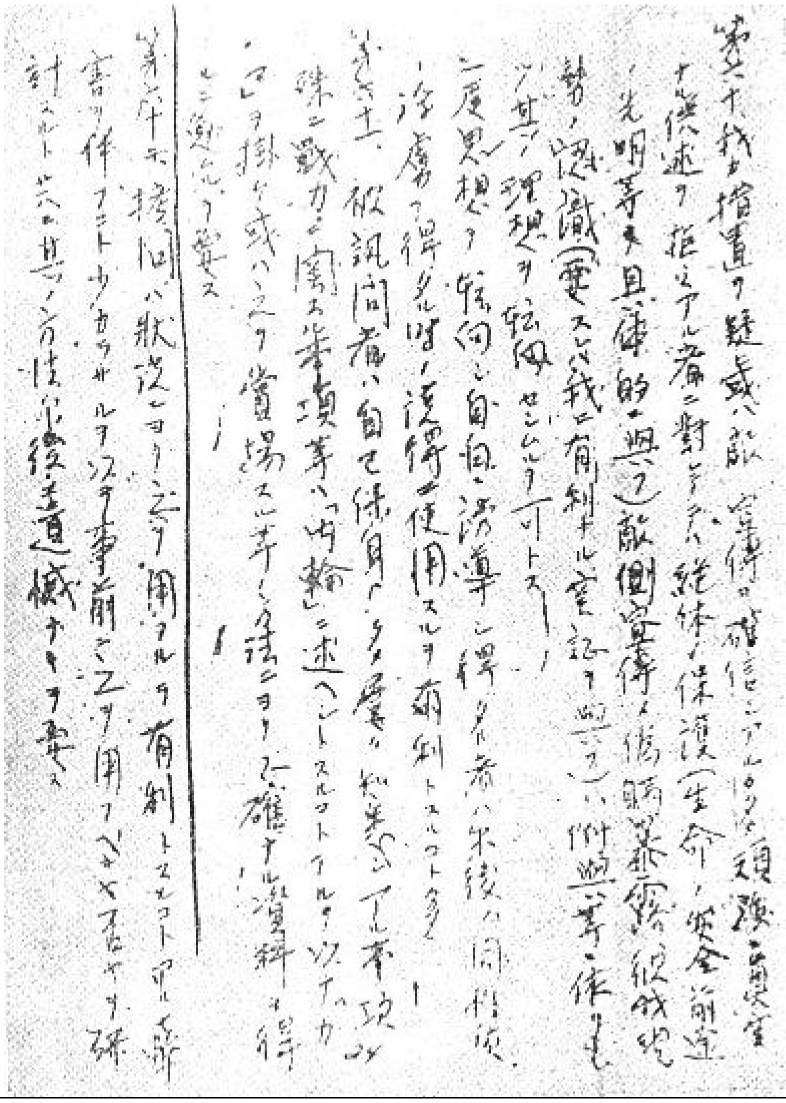
第一篇　俘虜ノ調査

通　則

第三　俘虜ノ取調ニ依ル情報ノ手入ハ間諜ヲ使用スル其ノ他ノ手段ニ依ルモノニ比シ直截且敏捷ニシテ他ノ如何ナル方法ヲ以テスルモ容易ニ獲難キ重要情報ヲ得ルコト多キヲ以テ各部隊長各級司令部ハ俘虜ノ取調ヲ勉ムヘキコト肝要ナリ

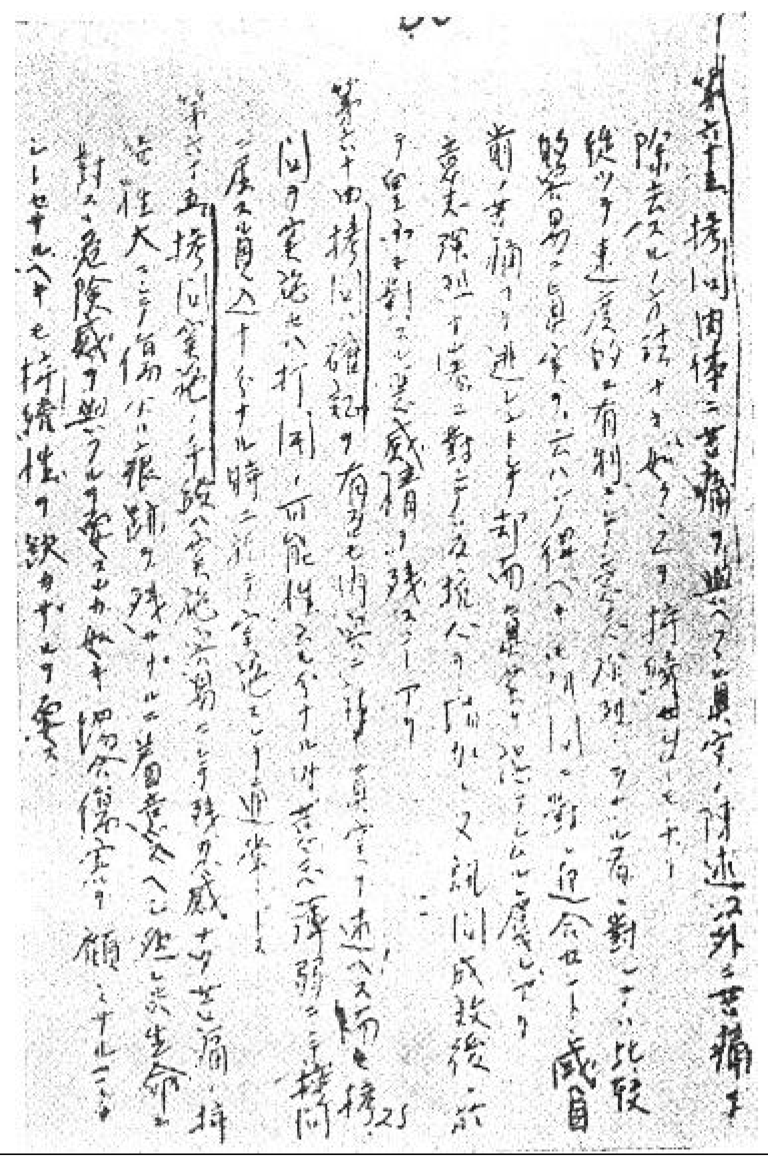
Instructiuni referitoare la interogatoriul prizonierilor de război, art. 1 si 2

Arhive, dosar nr. 48, pag. 113

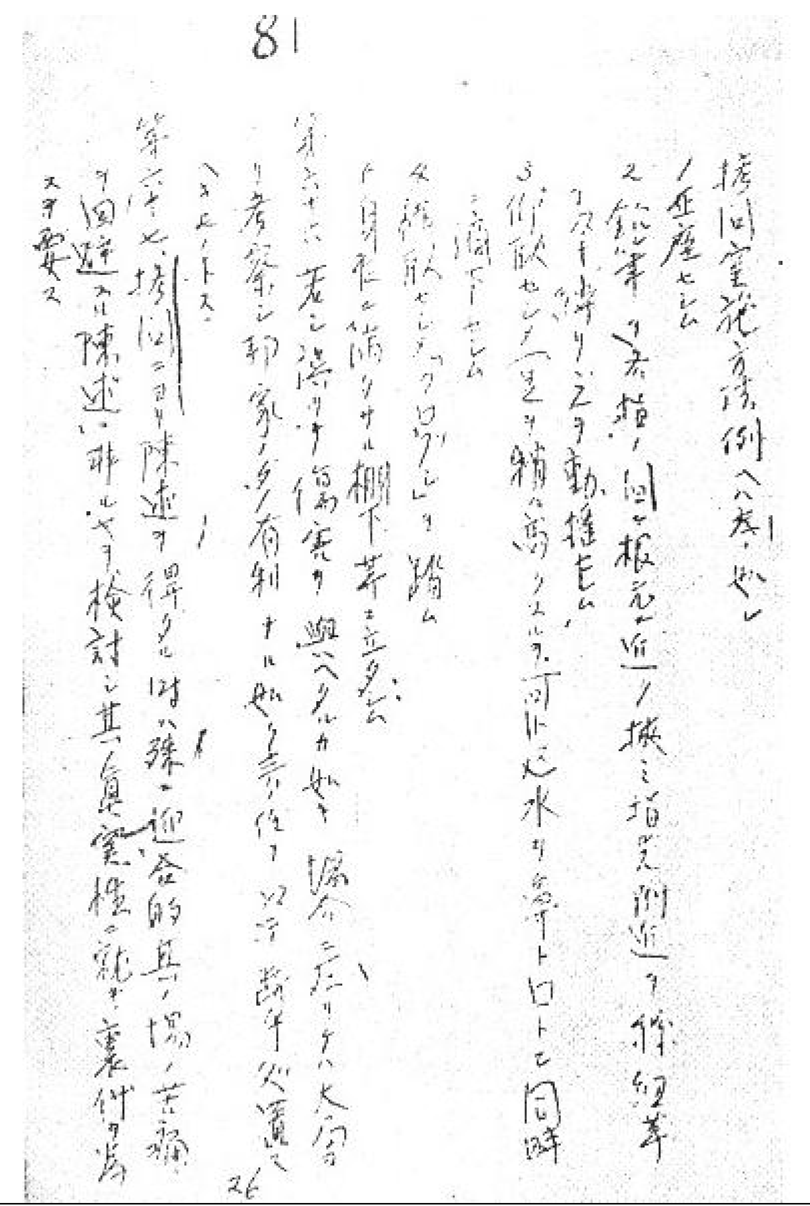
Instructiuni referitoare la interogatoriul prizonierilor de război, art. 62

Arhive, dosar nr. 48, pag. 124

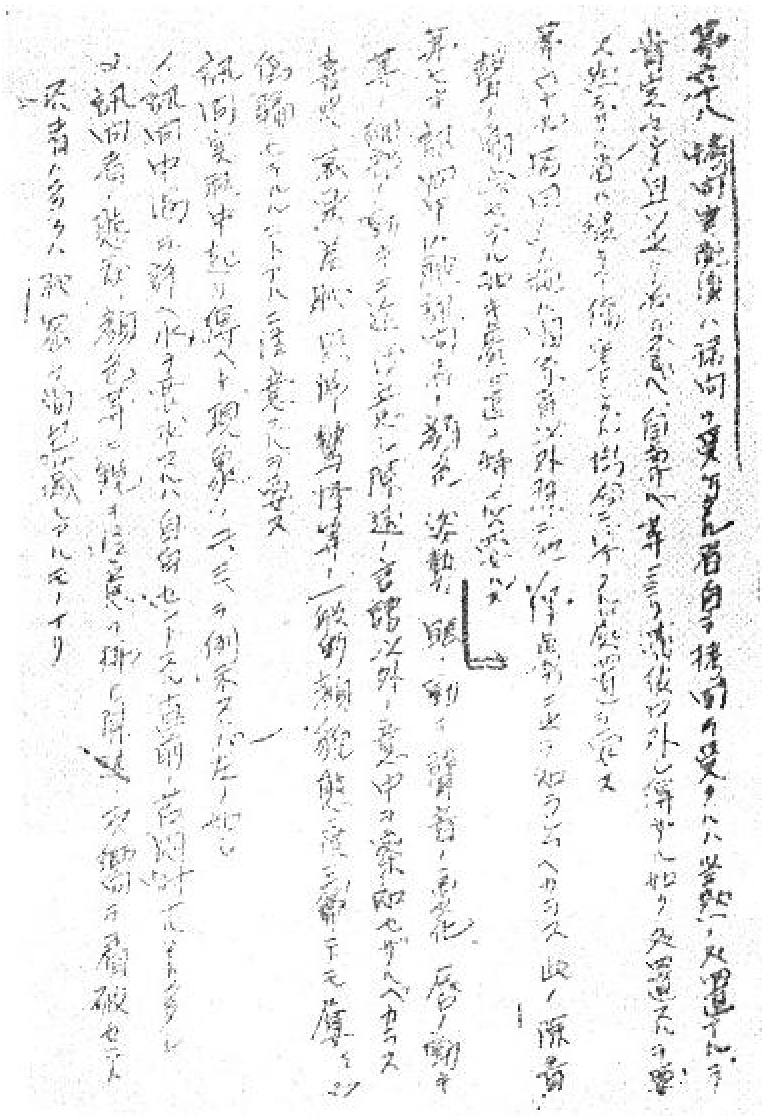
Instructiuni referitoare la interogatoriul prizonierilor de război, art. 63, 64 si 65.

Arhive, dosar nr. 48, pag. 125.

Exemple de torturi si art. 66 si 67 ale instructiunilor referitoare la interogatoiul prizonierilor de război.

Arhive, dosar nr. 48, pag. 125 (continuare)

Instructiuni referitoare la interogatoriul prizonierilor de război, art. 68 si 69.

Arhive, dosar nr. 48, pag. 126.

Arhive. Dosar nr. 48 pag 90, 112,
113, 114, 124, 125, 126. Colectia "Manualul agentului de operatii (prima parte)".
Extras din dosarele
MMJ din Moutankiang.

Tradus din limba japoneză.
Strict secret

Pag. 90
BIROUL DE STUDII
MILITARE ALE STATULUI MAJOR
GENERAL

SIGILIU"MMJ MOUTANKIANG
Primita in data de 4 iulie 1945
Nr. Intrare 9"

Copie
Pentru formaţiunea manciuriană nr. 471

INSTRUCŢIE REFERITOARE LA DERULAREA RĂZBOIULUI SECRET

Pag. 112
Anexa

Instructiuni fundamentale referitoare la interogatoriul prizonierilor de război

Pag. 113

Generalitati

1. Prezentele instructiuni se refera la cazurile care pot avea loc in decursul unui interogatoriu al carui scop este de a culege informatii; nu luam in considerare, aici, cazul interogatoriului criminalilor.
2. Indivizii care au fost facuti prizonieri, transfugii, spionii adversarului – capturati, infractorii de la frontiera, echipajele avioanelor constranse sa aterizeze sau ale navelor obligate sa acosteze pe coastele noastre, prizonierii evadati – care altadata au servit sub armele noastre, populatia regiunilor reocupate de noi, ca si civilii care au plecat, pentru a ne intalni, de sub sfera de influenta a adversarului, sunt interogati – in afara cazurilor cand este vorba despre probleme speciale – prin aplicarea metodelor de anchetare si de interogare aplicate prizonierilor de război.

Pag. 124

62. Câteodata este utila recurgerea la tortura, acest lucru depinde de circumstante; dar, de multe ori urmarile au fost fatale; asa incât trebuie bine cântarite urmarile pro si contra inainte de a recurge la aceasta. Tortura trebuie astfel aplicata incât – pentru noi – sa nu aiba consecinte suparatoare.

Pag. 125

63. Tortura, care provoaca suferinţe fizice, trebuie aplicata si continuata, astfel încât singutul mod de a scapa de suferinţele pe care le provoaca sa fie cel de a afla adevarul.

Tortura este utila datorita facilitatii relative prin care poate obliga persoanele a caror vointa este slaba sa spuna rapid adevarul; dar, pe de alta parte, este posibil ca – pentru evitarea suferinţelor sau pentru a fi pe placul celui ce ia interogatoriului – persoanele torturate sa deformeze adevarul.

La cei a caror vointa este puternica, tortura poate, dîmpotriva, sa intareasca vointa de a rezista si le poate provoca ura împotriva imperiului.

64. De obicei, tortura se aplica celor a caror vointa este slaba, atunci cand interogatul nu spune adevarul, cu toate ca exista probe si cand exista toate motivele de a crede ca aplicand tortura va spune adevarul.

65. Trebuie alese metode de tortura usor de aplicat si care permit prelungirea fara mila a suferinţelor, astfel încât sa nu lase rani sau cicatrice. Totusi, daca este necesar ca acuzatul sa se teama pentru viata sa, se poate trece peste prejudiciul care i se provoaca, dar in modul in care sa i se poata lua interogatoriul

Câteva exemple de tortura:

1. Obligatia de a rămâne asezat drept si imobil
2. Asezarea de creioane intre degete, nu departe de baza lor, legarea extremitatilor degetelor cu o sfoara si miscarea lor.
3. Asezarea interogatului (acuzatului) pe spate (picioarele trebuie sa fie usor ridicate) si picurarea de apa simultana in nas si in gura.
4. Asezarea interogatului pe o parte si călcarea in picioare a gleznei.
5. Asezarea interogatului sub o scândură plasata prea jos pentru ca interogatul sa poata sta drept.

66. In cazul in care, din întâmplare, i s-a produs interogatului o rana, trebuie – luând in considerare situatia generala si in interesul patriei – sa se ia masuri energice si trebuie asumata responsabilitatea.

67. Când s-a obtinut marturia interogatului, prin tortura, trebuie varificat daca declaraţiile sale nu sunt datorate dorintei de a evita suferinţele si de a fi pe placul celui care ia interogatoriul; prin urmare, trebuie avute, in sprijin, probe.

Pag. 126

68. După ce s-a utilizat tortura, cel care a fost torturat trebuie convins ca aceasta a fost o masura extrem de obisnuita, sau trebuie sa se faca tot posibilul pentru a-l impiedica sa vorbeasca mai tarziu, despre acest lucru, din amor-propriu sau dintr-un sentiment de onoare. Împotriva celor de la care nu se poate astepta nimic in aceasta problema, se vor lua aceleasi masuri ca si pentru cazurile de raniri accidentale.

69. Nimeni nu trebuie sa stie ca se foloseste tortura. Acest lucru trebuie stiut numai de cei pe care-i priveşte. In nici un caz ceilalti prizonieri nu trebuie sa stie nimic despre aceasta. Este foarte important sa fie luate toate masurile pentru a nu se auzi tipetele...

Omitem restul – Nota traducătorului

Tradusă de către interpretul principal, candidat in ştiinţe istorice

Semnat: (PODPALOVA)

DECLARAŢIILE ACUZAŢILOR
ŞI DEPOZIŢIILE MARTORILOR LA PROCES

PROCES VERBAL AL AUDIERII JUDICIARE

25 – 30 decembrie 1949 Khabarovsk

Tribunalul militar de circumscriptie militara din Primorie, cu următoarea componenţă:

> Preşedinte de audiere, general maior de justiţie militara D. Tchertkov; asesori: colonelul de justiţie militara M. Ilnitski, locotenent-colonelul de justiţie militara I. Vorobiov si un asesor supleant, locotenent-colonelul de justiţie militara T. Chtcherbakov; grefieri: locotenentul sef N. Korkine si locotenentul V. Varavko; acuzaţiile fiind prezentate de către consilierul pe cazuri de justiţie de clasa a treia, L. Smirnov si apărarea efectuata de către avocaţii: N. Belov – pentru acuzatul Yamada, S. Sannikov – pentru acuzatul Kajitsuka, A. Zverev – pentru acuzatul Takahashi, N. Borovik – pentru acuzatul Kawashima, P. Bogatchev – pentru acuzatul Sato, V. Loukiantsev – pentru acuzaţii Karasawa si Onoue, D. Bolkhovitinov – pentru acuzaţii Nishi si Hirazakura, G. Prokopenko – pentru acuzaţii Mitomo, Kikuchi si Kurushima, -

a examinat in audiere publica tinuta la Khabarovsk procesul acuzaţilor: Otozoo Yamada, Ryuji Kajitsuka, Takaatsu Takahashi, Kiyoshi Kawashima, Toshihide Nishi, Tomio Karasawa, Masao Onue, Shunji Sato, Zensaku Hirazakura, Kazuo Mitomo, Norimitsu Kikuchi si Yuji Kurushima.

In data de 25 decembrie, la prânz, preşedintele a anuntat audierea deschisa.

Preşedintele a declarat ca va incepe procesul acuzaţilor Otozoo Yamada, Ryuji Kajitsuka, Takaatsu Takahashi, Kiyoshi Kawashima, Toshihide Nishi, Tomio Karasawa, Masao Onue, Shunji Sato, Zensaku Hirazakura, Kazuo Mitomo, Norimitsu Kikuchi si Yuji Kurushima – acuzaţi de crima prevăzuta la art. 1 al Decretului Prezidiului Sovietului Suprem al URSS, din data de 19 aprilie 1943.

Grefierul raporteaza ca toti acuzaţii care, până la data procesului fusesera detinuţi, au fost adusi sub escorta la audierea judiciara si ca acestia se gasesc in sala.

Preşedintele explica traducatorilor convocati la Tribunal: Permiakov, Kim, Tsvirov, Baikov si Ogorodnikov, obligatiile pe care le au pe durata procesului judiciar; după care ii

avertizeaza asupra pedepselor prevăzute la art. 95 al Codului Penal al R.S.F.S.R pentru o traducere voit infidela, si ii pune sa semneze o inştiinţare referitor la acestea.

Preşedintele verifica identitatea acuzaţilor, care, la întrebările care li s-au pus, au răspuns:

Yamada: Otozoo Yamada. M-am născut in anul 1881 la Tokio. Sunt general. In anul 1902 am terminat Scoala de ofiţeri. In anul 1912 – Academia militara. Am servit in armata japoneză începând din anul 1903; ultimul meu post: comandant sef al armatei japoneze din Kouangtoung. Am fost luat prizonier de către Armata sovietica in anul 1945.

Am primit actul de acuzare.

Kajitsuka: Ryuji Kajitsuka. M-am născut in anul 1888, in orasul Tajiri; in anul 1914 am terminat Institutul de Medicina din Tokio; sunt medic, locotenent general la serviciul de sănătate; am servit in armata japoneză începând din anul 1914; ultimul meu post: sef al serviciului de sănătate al armatei din Kouangtoung. Am fost luat prizonier de către Armata sovietica in septembrie 1945.

Am primit actul de acuzare.

Takahashi: Takaatsu Takahashi. M-am născut in anul 1888, in orasul Honze, district Yuri, prefectura Akita; in anul 1928 mi-am terminat studiile la Facultatea de Agricultura a Universitatii Imperiale; sunt medic, locotenent general al serviciilor veterinare; am servit in armata japoneză începând cu anul 1915. Ultimul meu post: sef al serviciilor veterinare al armatei japoneze din Kouangtoung. Am fost luat prizonier de către Armata sovietica la data de 1 septembrie 1945.

Am primit actul de acuzare.

Kawashima: Kiyoshi Kawashima. M-am născut in anul 1893, in satul Hasunuma, districtul Sanimu, prefectura Chiba. Am terminat Institutul de Medicina. Sunt medic; general maior al serviciului de sănătate. Am servit in armata japoneză începând cu anul 1916. Ultimul meu post: sef al serviciului de sănătate pe langa statul major al primului front de arme japoneze din Kouangtoung. Am fost luat prizonier de către Armata sovietica in data de 20 august 1945.

Am primit actul de acuzare.

Nishi: Toshihide Nishi. M-am născut in anul 1904, in orasul Hiwaki, districtul Satsuma, prefecturaKagoshima. Mi-am facut studiile la Institutul de Medicina din Tokio. Sunt medic, locotenent colonel al serviciului de sănătate. Am servit in armata japoneză incepând cu anul 1927. Ultimul meu post: sef al serviciului de studiu al Directiei de aprovizionare cu apa si profilaxie al armatei japoneze din Kouangtoung si, prin cumul, sef al filialei acestui serviciu in orasul Sounyou. Am fost luat prizonier in septembrie 1945.

Mi-a fost dat actul de acuzare.

Karasawa: Tomio Karasawa. M-am născut in anul 1911, in satul Toyosatu, districtul Chisagata, prefectura Nagano. Am terminat Institutul de Medicina din Tokio. Sunt medic, maior in serviciul de sănătate. Am servit in armata japoneză din anul 1933. Ultimul meu post: colaborator al serviciului de sănătate al celei de-a doua armate japoneze din Kouangtoung. Am fost luat prizonier de către Armata sovietica la data de 1 septembrie 1945.

Am primit actul de acuzare.

Onoue: Masao Onoue. M-am născut in anul 1910, in orasul Komenotsu, districtul Izumi, prefectura Kagoshima. Am terminat Institutul de Medicina din Tokio. Sunt medic. Maior in serviciul de sănătate. Am servit armata japoneză începând cu anul 1932. Ultimul meu post: sef al filialei nr. 643 a detaşamentului nr. 731 al armatei japoneze din Koaungtoung. Am fost luat prizonier de către Armata sovietica in data de 17 august 1945.

Am primit actul de acuzare.

Sato: Shunji Sato. M-am născut in anul 1896, in orasul Toyohashi, prefectura Aichi. In anul 1923 am terminat Institutul de medicina; sunt medic, general maior al serviciului de sănătate. Am servit in armata japoneză începând cu anul 1923. Ultimul meu post: sef al serviciului de sănătate al celei de-a cincea armate a armatei japoneze din Kouangtoung. Am fost luat prizonier de către Armata sivietica in august 1945.

Am primit actul de acuzare.

Hirazakura: Zensaku Hirazakura. M-am născut in anul 1916, in orasul Kanazawa, prefectura Ishikawa. Am terminat Facultatea veterinara a Institutului de Medicina, la Tokio. Sunt medic veterinar. Locotenent in serviciile veterinare. Am servit in armata japoneză din anul 19*39. Ultimul meu post: colaborator al detaşamentului nr. 100 al armatei japoneze din Kouangtoung. Am fost luat prizonier de către Armata sovietica in septembrie 1945.

Am primit actul de acuzare.

Mitomo: Kazuo Mitomo. M-am născut in anul 1924, in orasul Haraya, districtul Chichibu, prefectura Saitama. Am terminat o scoala de agricultura. Nu am o specialitate. Sunt sergent-major. Am servit in armata japoneză începând din luna august a anului 1941. Ultimul meu post: colaborator al detaşamentului nr. 100 al armatei japoneze din Koaungtoung. Am fos luat prizonier de către Armata sovietica in data de 15 august 1945.

Am primit actul de acuzare.

Kikuchi: Norimitsu Kikuchi. M-am născut in anul 1922 in prefectura Ehime. Am facut 9 clase. Am terminat o scoala de agricultura. Am servit in armata japoneză din anul 1943. Sunt caporal. Ultimul meu post: infirmier al filialei nr. 643 al detaşamentului nr. 731 al armatei japoneze din Kouangtoung. Am fost facut prizonier de către Armata sovietica in august 1945.

Am primit actul de acuzare.

Kurushima: yuji Kurushima. M-am născut in anul 1923, in satul Noo, districtul Shoozu, prefectura Kagawa. Am facut 8 clase; nu am instruire speciala. Ultimul meu post in armata japoneză: infirmier la filiala nr. 162 a detaşamentului 731 a armatei japoneze din Kouangtoung. Am fost luat prizonier de către Armata sovietica in data de 23 august 1945.

Am primit actul de acuzare.

Preşedintele anunta componenta tribunalului, după care intreaba partile daca nu recuzeaza componenta tribunalului si pe grefieri: acuzatorul statului, avocaţii si acuzaţii declara ca nu recuzeaza componenta tribunalului si nici grefierii.

Preşedintele îi intreaba pe avocaţi si pe acuzaţi daca nu il recuzeaza pe acuzatorul statului; avocaţii si acuzaţii ii raspund negativ.

Preşedintele intreaba partile daca ele nu recuzeaza traducatorii; acuzatorul statului, avocaţii si acuzaţiii declara ca nu.

Grefierul anunta ca au fost convocati la proces si s-au prezentat urmatorii martori: Tadashi Tamura, Shigeo Ozeki, Kosuke Sasaki, Kenichi Segoshi, Satoru Kurakazu, Takeo Tachibana, Yoshio Furuichi, Kazuhisa Kanazawa, Ryoichiro Hotta, Kiyashi Mineoi, Masateru Saito, Mitsuyoshi Fukuzumi, Akira Kuwabara, Kiyosi Sakurashita, Akira Hataki, Takayuki Mishina.

Preşedintele verifica identitatea martorilor, care la întrebările puse au Răspuns:

Tamura: Tadashi Tamura. Născut in anul 1905; colonel, sef al serviciului de personal al statului major al armatei din Kouangtoung

Ozeki: Shigeo Ozeki. Născut in anul 1921, colaborator civil al detaşamentului nr. 731 al armatei din Kouangtoung.

Sasaki: Kosuke Sasaki, născut in anul 1921, caporal sef, am fost simplu soldat in armata japoneză.

Segoshi: Kenichi Segoshi, născut in anul 1920, locotenent, farmacist.

Kurakazu: Satoru Kurakazu, născut in anul 1915, plutonier in serviciul de jandarmerie din Kharbin.

Tachibana: Takeo Tachibana, născut in anul 1896. Colonel al serviciilor de jandarmerie, consilier pentru afacerile jandarmeriei ale guvernului din Manchoukou.

Furuichi: Yoshio Furuichi, născut in anul 1924, elev al filialei detaşamentului nr, 731, in orasul Souanyou.

Kanazawa: Kazuhisa Kanazawa, născut in anul 1917, capitan in serviciul de sănătate, sef al serviciului nr. 1 al filialei nr. 673 al detaşamentulu nr. 731.

Hotta: Ryoichiro Hotta, născut in anul 1920, sublocotenent la serviciile de intendenta, colaborator al filialei din Hailar a detaşamentului nr. 731.

Mineoi: Kioyashi Mineoi, născut in anul 1922, colaborator civil al filialei nr. 643 a detaşamentului nr. 731.

Saito: Masateru Saito, născut in anul 1917, colaborator civil al filialei nr. 643 al detaşamentului nr. 731.

Fukuzumi: Mitsuyosi Fukuzumi, născut in anul 1924, sublocotenent al serviciilor veterinare, medic la detaşamentul nr. 100.

Kuwabara: Akira Kuwabara, născut in anul 1927, colaborator civil al detaşamentului nr. 160.

Sakurashita: Kiyoshi Sakurashita, născut in anul 1921, colaborator civil al detaşamentului nr. 100.

Hataki: Akira Hataki, născut in anul 1924, colaborator civil al detaşamentului nr. 100; mai tarziu s-a inrolat in armata, ca simplu soldat.

Mishina: Takayuki Mishina, născut in anul 1903, colonel, sef al statului major al celei de-a 39-a divizii.

Preşedintele explica martorilor obligatiile pe care le au in cusrul procesului judiciar; după care ii avertizeaza asupra pedepselor prevăzute la art 92 si 95 din Codul penal al R.S.F.S.R pentru refuz de marturie si pentru marturii voit false, si i-au pus sa semneze o inştiinţare in acest sens. Preşedintele a ordonat comandantului tribunalului sa evacueze martorii din sala de audiente.

Preşedintele anunta ca la Tribunal au fost convocati medicii legisti: N. Joukov-Verejnikov, membru titular al Academiei de Ştiinţe Medicale al URSS; V. Krasnov, colonel al serviciului de sănătate; profesorul N. Kossarev, titular al catedrei de microbiologie a Institutului de Medicina din Khabarovsk; E. Livkina, de la aceeasi catedra; N. Alexandrov, locotenent-colonel al serviciilor veterinare; O. Kozlovskaia, parazitolog.

Preşedintele intreabapartile daca ele nu recuzeaza expertii' acuzatorul statului, avocații si acuzațiii declara ca nu.

Preşedintele explica experţilor obligatiile pe care le au in perioada procesului judiciar; apoi ii avertizeaza asupra pedepselor prevăzute la art. 95 al Cosului penal al R.S.F.S.R. pentru concluzii voit infidele si îi pune să semneze o inştiinţare, in acest sens.

Preşedintele intreabă partile daca acestea nu solicita convocarea de noi martori si experti, sau daca ele nu solicită si alte piese de convingere si documente.

Acuzatorul statului si avocaţii declara ca pentru moment nu au de prezentat cereri de acest gen, dar, cer permisiunea să li se rezerve dreptul de a prezenta aceste cereri pe perioada anchetei.

Acuzaţiii declara că nu au de făcut nici o cerere.

Preşedintele explica acuzaţiilor ca in cursul anchetei au dreptul sa puna întrebări martorilor, experţilor, celorlalti acuzaţi si sa dea explicatii pe fondul procesului.

La ora 13 se anunta o pauza de 15 minute.

La ora 13.15 audierea se reia.

Tribunalul trece la anchetare.

Preşedintele dă citire actului de acuzare si de concluzie a anchetei preliminare a Tribunalului militar. Actul de acuzare este tradus simultan in limba japoneză.

La ora 14.50 se anunta suspendarea audierii, pentru o perioada de 15 minute.

La ora 15.05 audierea se reia.

Preşedintele: Acuzat Yamada, înțelegeți de ce anume sunteti acuzat?

Acuzatul Yamada: Da, înțeleg.

Întrebare: Va recunoaşteți vinovat de crima de care sunteti acuzat?

Răspuns: Da, ma recunosc vinovat.

Preşedintele: Acuzat Kajitsuka, înțelegeți de ce anume sunteti acuzat?

Acuzatul Kajitsuka: Da, înțeleg.

Întrebare: Va recunoaşteți vinovat de crima de care sunteti acuzat?

Răspuns: Da, ma recunosc vinovat.

Preşedintele: Acuzat Kawashima, înțelegeți de ce anume sunteti acuzat?

Acuzatul Kawashima: Da, înțeleg.

Întrebare: Va recunoaşteți vinovat de crima de care sunteti acuzat?

Răspuns: Da, ma recunosc vinovat.

Preşedintele: Acuzat Nishi, înțelegeți de ce anume sunteti acuzat?

Acuzatul Nishi: Da, înțeleg.

Întrebare: Va recunoaşteți vinovat de crima de care sunteti acuzat?

Răspuns: Da, ma recunosc vinovat.

Preşedintele: Acuzat Karasawa, înțelegeți de ce anume sunteti acuzat?

Acuzatul Karasawa: Da, înțeleg.

Întrebare: Va recunoaşteți vinovat de crima de care sunteti acuzat?

Răspuns: Da, ma recunosc vinovat.

Preşedintele: Acuzat Onue, înțelegeți de ce anume sunteti acuzat?

Acuzatul Onue: Da, înțeleg.

Întrebare: Va recunoaşteți vinovat de crima de care sunteti acuzat?

Răspuns: Da, ma recunosc vinovat.

Preşedintele: Acuzat Sato, înțelegeți de ce anume sunteti acuzat?

Acuzatul Sato: Da, înțeleg.

Întrebare: Va recunoaşteți vinovat de crima de care sunteti acuzat?

Răspuns: Da, ma recunosc vinovat.

Preşedintele: Acuzat Takahashi, înțelegeți de ce anume sunteti acuzat?

Acuzatul Takahasi: Da, înţeleg.

Întrebare: Va recunoaşteţi vinovat de crima de care sunteti acuzat?

Răspuns: Da, ma recunosc vinovat.

Preşedintele: Acuzat Hirazakura, înţelegeţi de ce anume sunteti acuzat?

Acuzatul Hirazakura: Da, înţeleg.

Întrebare: Va recunoaşteţi vinovat de crima de care sunteti acuzat?

Răspuns: Da, ma recunosc vinovat.

Preşedintele: Acuzat Mitomo, înţelegeţi de ce anume sunteti acuzat?

Acuzatul Mitomo: Da, înţeleg.

Întrebare: Va recunoaşteţi vinovat de crima de care sunteti acuzat?

Răspuns: Da, ma recunosc vinovat.

Preşedintele: Acuzat Kikuchi, înţelegeţi de ce anume sunteti acuzat?

Acuzatul Kikuchi: Da, înţeleg.

Întrebare: Va recunoaşteţi vinovat de crima de care sunteti acuzat?

Răspuns: Da, ma recunosc vinovat.

Preşedintele: Acuzat Kurushima, înţelegeţi de ce anume sunteti acuzat?

Acuzatul Kurushima: Da, înţeleg.

Întrebare: Vă recunoaşteţi vinovat de crima de care sunteti acuzat?

Răspuns: Da, mă recunosc vinovat.

Preşedintele: Tribunalul a auzit declaraţiile partilor referitor la procedura care trebuie urmată pentru ancheta audierii.

Acuzatorul statului: In conformitate cu art. 281 al Codului de ancheta de procedura penala a R.S.F.S.R, propun, pentru anchetarea audientei, următoarea procedură: interogatoriul acuzaţiilor sa înceapă in ordinea următoare: Kiyoshi Kawashima, Tomio Karasawa, Otozoo Yamada, Toshihide Nishi, Ryuji Kajitsuka, Shunji Sato, Zensaku Hirazakura, Kazuo Mitomo, Takaatsu Takahashi, Masao Onoue, Norimitsu Kikuchi, Yuji Kurushima.

Si, in continuare sa fie urmata anchetarea audierii în următoarea ordine: sa fie interogati martorii Tamura si Furuichi; după care să se pună întrebări experţilor, după care sa fie interogati martorii: Tachibana, Kurakazu, Hotta, Segoshi, Sasaki, Ozeki, Kanazawa, Mineoi, Saito, Kuwabara, Sakurashita, Fukuzumi, Hataki, Mishina.

După care, propun să auzim concluzia experţilor si să trecem la interogarea lor.

Preşedintele: Apărarea, care este părerea dumneavoastră referitoare la procedura de desfasurarea a audierilor?

Avocatul Belov: Apărarea nu are numic de obiectat la procedura propusa de către procuror; o consideram acceptabilă.

Procedura, propusă de către procuror, este tradusă în limba japoneză.

Acuzaţii nu ridica obiectiuni la procedura de audiere propusa.

După consultari pe care le face in sala, Tribunalul militar decide cele ce urmeaza: sa înceapă procesul de audiere prin interogatoriul acuzaţilor in următoarea ordine: Kiyoshi Kawashima, Tomio Karasawa, Otozoo Yamada, Toshihide Nishi, Ryuji Kajitsuka, Shunji Sato, Zensaku Hirazakura, Kazuo Mitomo, Takaatsu Takahashi, Masao Onoue, Norimitsu Kikuchi, Yuji Kurushima.

După interogarea acuzaţilor, sa-i interogheze pe martorii Tamura si Furuichi.

Apoi sa supuna experţilor întrebările Tribunalului, pe cele ale acuzatorului statului, ale apararii si ale acuzaţilor; apoi sa interogheze martorii: Tachibana, Kurakazu, Hotta, Segoshi, Sasaki, Ozeki, Kanazawa, Mineoï, Saito, Kuwabara, Sakurashita, Fukuzumi, Hataki, Mishina.

După care sa asculte concluzia experţilor si sa treaca la interogarea experţilor, in ordinea stabilită.

Decizia Tribunalulu este tradusă in limba japoneză.

La ora 16, preşedintele anunţă o suspendare a audierilor până la ora 19.

AUDIEREA DIN DATA DE 25 DECEMBRIE (SEARA)

INTEROGATORIUL ACUZATULUI KAWASHIMA

Acuzatorul statului: In ce perioada ati servit la detaşamentul nr. 731?

Acuzatul Kawashima: Am servit in cadrul detaşamentului nr. 731 in perioada aprilie 1939 – martie 1943.

Întrebare: In ce calitate?

Răspuns: In baza decretului Ministerului de război al Japoniei, am servit in detaşamentul 731 in calitate de sef al serviciului de afaceri generale si, in acelasi timp, in calitate de sef al serviciului nr. 4 al detaşamentului nr. 731.

Începând cu luna iunie a anului 1941 am incetat sa mai lucrez in calitate de sef al serviciului general; am lucrat numai in calitate de sef al serviciului nr. 4, numit la serviciul de productie, al detaşamentului nr. 731.

In tot acest timp, sub ordinul şefului detaşamentului nr. 731, a trebuit sa ma achit periodic de functiile de sef al serviciilor nr. 1 si nr. 3.

Întrebare: In acest fel ati servit in aproape toate serviciile principale ale acestui detaşament. Ati fost sef al serviciilor de afaceri generale, apoi sef al serviciului de studiu nr. 1, sef al serviciului nr. 3 si, in fine, pe o perioada lunga de timp, sef al serviciului nr. 4. Asa este?

Răspuns: Da, este exact.

Întrebare: Astfel, erati la curent cu structura si lucrarile detaşamentului nr. 731. Este adevărat?

Răspuns: Da, se poate spune asa.

Întrebare: Când si sub ordinul cui a fost organizat detaşamentul nr. 731?

Răspuns: Detaşamentul nr. 731 a fost organizat in anul 1936 in virtutea unei ordonante a Împăratului Japoniei.

Intrebare: Era o ordonanta secreta a Împăratului Japonei?

Răspuns: Da.

Întrebare: Explicati tribunalului cand au fost construite cladirile de serviciu si de producţie ale detaşamentului, la staţia din Pingfan.

Răspuns: Nu-mi aduc aminte exact, dar cred ca in anul 1936, atunci când a fost publicata ordonanta de constituire a detaşamentului nr. 731, au fost date instructiuni – de asemenea – referitoare la efectivele detaşamentului si la constructia acestor cladiri.

Întrebare: Ce servicii ale detaşamentulu se aflau la Kharbin si ce servicii se aflau la Pingfan?

Răspuns: La Kharbin se afla serviciul nr. 3, adica serviciul de profilaxie si de aprovizionare cu apa si, de asemenea, spitalul. Toate celelalte servicii ale detaşamentului, dintre care serviciul nr. 1, serviciul nr. 2, serviciul nr. 4, se aflau la statia de la Pingfan.

Întrebare: Ce suma era destinata pentru intretinerea detaşamentului?

Răspuns: Nu-mi mai amintesc cifra exacta, dar stiu ca in anul 1940 o suma de 10.000.000 yebi a fost destinata detaşamentului 731.

Întrebare: Din aceste 10.000.000, ce suma era afectata lucrarilor experimentale ale detaşamentului?

Răspuns: Nu-mi mai aduc aminte exact, dar cred că in jur de 5.000.000 yeni, au fost destinati lucrarilor experimentale.

Întrebare: Care erau efectivele detaşamentului?

Răspuns: După câte-mi aduc aminte, ordonanta Împăratului stabilea efectivele detaşamentului, inclusiv a filialelor, la aproximativ 3.000 de oameni.

Întrebare: Spuneţi tribunalului cu ce se ocupa detaşamentul nr.731, care era adevărata sa destinaţie.

Răspuns: Detaşamentul 731 se ocupa in principal de cercetările ştiinţifice pentru pregătirea războiului bacteriologic.

Întrebare: Pe ce va bazati pentru a trage aceasta concluzie? Pe ce particularitati concrete ale detaşamentului?

Răspuns: Am tras aceasta concluzie pornind de la compunerea detaşamentului, a instalaţiilor de care dispunea si de lucrarile sale practice.

Întrebare: Activitatea detaşamentului era secretă?

Răspuns: Da, era o activitate secretă.

Întrebare: Cum era păzit detaşamentul nr. 731?

Răspuns: Din ordinul comandantului sef, teritoriul ocupat de către detaşamentul nr. 731 la statia din Pingfan fusese declarat zona speciala a armatei din Kouangtoung. Era interzis persoanelor straine sa se instaleze sau sa treaca pe teritoriul detasametnului, sau in vecinatatea lui. Acest lucru nu era permis decat colaboratorilor detaşamentului; intrarea in detaşament a persoanelor straine nu era autorizata decât printr-o aprobare speciala a comandantului sef a armatei din Kouangtoung: era interzis avioanelor sa survoleze dispozitivul detaşamentului.

Întrebare: Descrieti tribunalului structura detaliata a detaşamentului 731.

Răspuns: Detaşamentul nr. 731, cuprindea un stat major al detaşamentului si filiale. Voi vorbi mai întâi despre statul major al detaşamentului. Statul major era împărţit in 8 servicii: serviciul nr. 1, serviciul nr. 2, serviciul nr. 3, serviciul nr. 4, serviciul de materiale, serviciul de antrenament si instructie, serviciul clinic si serviciul de afaceri generale.

Întrebare: Cu ce se ocupa serviciul nr. 1?

Răspuns: Serviciul nr. 1 se ocupa cu principalele lucrari de cercetare pentru pregătirea războiului bacteriologic.

Întrebare: ce serviciu executa experienţele de "laborator" pe fiinţe umane?

Răspuns: Experienţele de laborator pe fiinţe umane erau efectuate de către serviciul nr. 1. Inchisoarea detaşamentului, in care se aflau persoane supuse la experimente, aparţinea de asemenea de serviciul nr. 1

Întrebare: Unde se afla inchisoarea detaşamentului nr. 731?

Răspuns: Inchisoarea se afla in mijlocul careului facut de principalele cladiri ale detaşamentului.

Întrebare: In consecinta, inchisoarea era ascunsa privirilor strainilor, in interiorul careului facut de cladirile detaşamentului. Este adevărat?

Răspuns: Da, este adevărat.

Întrebare: Inchisoarea ocupa un singur corp de cladire, sau mai multe?

Răspuns: Doua corpuri de cladire.

Întrebare: Cu ce se ocupa serviciul nr. 2 al detaşamentului?

Răspuns: Serviciul nr. 2 al detaşamentului experimenta, in condiţii de campanie, bacteriile ucigase care erau cultivate de către serviciul nr. 1

Întrebare: Care era serviciul care elabora modelele de arme bacteriologice: bombe umplute cu microbi, pulverizatoare de purici infectati cu ciuma, sub forma de stilouri sau de bastoane, si alte aspecte ale armelor bacteriologice?

Răspuns: Serviciul nr. 2.

Întrebare: Ce svtii speciale avea serviciul nr. 2?

Răspuns: In plus – fata de funcţia despre care deja am vorbit – adica a experienţelor in condiţii de campanie, serviciul nr. 2 detinea o sectie care se ocupa de reproducerea puricilor destinati a fi infectati cu bacili ai ciumei.

Întrebare: Cine conducea serviciul nr. 2?

Răspuns: In perioada in care am fost numit la detaşament, acest serviciu era condus de colonelul Oota.

Întrebare: Inginerul Tanaka Lua si el lua parte la lucrarile acestei sectii, pentru reproducerea puricilor?

Răspuns: Da, lua si el parte.

Întrebare: Cărui serviciu al detaşamentului ii aparţinea poligonul situat in apropierea statiei Anta?

Răspuns: In perioada in care am lucrat la detaşament, poligonul nu era subordonat direct niciunui serviciu anume, dar putem sa spunem ca acesta aparţinea de serviciul nr. 2. In orice caz, colaboratorii serviciului nr. 2 al detaşamentului erau cei care efectuau cel mai des experienţele lor pe acest poligon.

Întrebare: Pe ce anume se faceau experienţele bacteriologice la poligonul situat in apropierea statiei din Anta?

Răspuns: La poligon, experienţele erau facute, de regula, pe fiinţe umane.

Întrebare: Detaşamentul avea o unitate de aviatie?

Răspuns: Da, avea.

Întrebare: Ce modele de avioane avea aceasta unitate?

Răspuns: Atât cât mi-amintesc, detaşamentul detinea 2 bombardiere grele, 1 sau doua bombardiere usoare (nu-mi amintesc exact), 2 bombardiere model vechi si câteva avioane sistem vechi, ca si avioane de transport.

Întrebare: Cărui serviciu era subordonata unitatea de aviatie si aerodromul detaşamentului?

Răspuns: Serviciului nr. 2.

Întrebare: Care serviciu fabrica corpul din portelan pentru bombele bacteriologice?

Răspuns: Serviciul nr. 3.

Întrebare: Cu ce se ocupa serviciul nr. 4 al detaşamentului?

Răspuns: Serviciul nr. 4 avea ca functie principala reproducerea si cultivarea bacteriilor; in plus, aici se pregateau vaccinurile si serurile imunitare.

Întrebare: Confirmati ca sarcina principala a serviciului nr. 4 era de a cultiva in masa bacterii ucigase pentru un război bacteriologic?

Răspuns: Da, este exact.

Întrebare: Unde erau situate filialele detaşamentului 731?

Răspuns: Aceste filiale erau situate in vecinatatea imediata a frontierei sovieto-manciuriene (vi le voi enumera de la est la vest); mai întâi, Linkeou, apoi statia din Hailing, orasele Sounyou si Hailar.

Întrebare: Din ce motiv toate aceste filiale ale detaşamentului erau situate in apropierea frontierea cu URSS?

Răspuns: Aceste filiale trebuia sa serveasca drept punct de protectie in cazul unui război bacteriologic, care ar fi inceput cu Uniunea Sovietica; acesta este motivul pentru care filialele erau situate in imediata vecinatate cu frontiera sovietica.

Întrebare: In ce sens a fost orientata activitatea detaşamentului, după inceputul războiului Germaniei împotriva Uniunii Sovietice?

Răspuns: In vara anului 1941, şeful detaşamentului Ishii a reunit intr-o conferinta toti sefii serviciilor detaşamentului si ne-a informat ca primise instructiuni de la şeful statului major general al armatei japoneze, ale caror conținut era: detaşamentul 731 obtinuse câteva rezultate in pregătirea războiului bacteriologic si, in special, in reproducerea in masa a puricilor infectati cu ciuma. Puricii infectati cu ciuma ofereau un mare interes militar, eram invitati sa intarim lucrarile de cercetare in aceasta directie. Şeful detaşamentului ne-a indicat ca unul dintre punctele slabe ale lucrarilor detaşamentului era posibilitatea insuficienta a reproducerii masive a puricilor si ca trebuia concentrata toata atentia pe acest lucru.

Întrebare: Asa cum spunea Ishii, aici era vorba despre o instructiune a statului major general?

Răspuns: Da, este adevărat.

Întrebare: Acum, sa trecem la probleme speciale. Cât timp ati fost sef al serviciului nr. 4?

Răspuns: Timp de doi ani

Întrebare: Prin urmare, cunoşteaţi bine utilajul special si puterea de producţie a serviciului nr. 4?

Răspuns: Da, le cunosteam.

Întrebare: Ce cantitate de bacterii putea să reproducă serviciul nr. 4 al detaşamentului nr. 731, intr-o lună – pentru principalele infecţii?

Răspuns: Aceasta este o întrebare un pic incomoda, dar trebuie sa spun ca utilizând la maxim capacitatea de lucru a serviciului nr. 4 si toate utilajele sale, acest serviciu putea produce pe lună: 300 kg de bacili de ciuma, sau intre 800 si 900 kg bacili de tifoidă, intre 500 si 700 kg bacili de antrax, o tona de bacili de holera.

Întrebare: Descrieti utilajul de producţie al serviciului nr. 4

Rasouns: Serviciul nr. 4 dispunea de doua sisteme de utilaje, de aceeasi putere.

Întrebare: Care era capacitatea cazanelor pentru fierberea solutiei de cultura a primului sistem?

Răspuns: 8 cazane de o tona fiecare.

Întrebare: Prin urmare, un sistem al serviciului nr. 4 putea sa produca o data, 8 tone de solutie de cultura.

Răspuns: Da, este exact.

Întrebare: Si care era capacitatea totala a cazanelor celui de-al doilea sistem?

Întrebare: Erau de aceeasi capacitate.

Întrebare Câte camere de cultura erau in primul si in al doilea sistem?

Răspuns: In primul – 5, in cel de-al doile – 4.

Întrebare: Cine elaborase sistemul de cultivatoare pentru cresterea bacteriilor?

Răspuns: Cultivatoarele fusesera inventate de către generalul Ishii.

Întrebare: Câte cultivatoare, sistem Ishii, detinea serviciul nr. 4?

Răspuns: Nu-mi aduc aminte cifra exacta, dar erau suficiente pentru a produce bacterii in masa.

Întrebare: Pe ce v-ati bazat atunci când ati vorbit despre posibilităţile de producere a bacteriilor ucigase?

Răspuns: Pe capacitatea cazanelor, pe puterea celorlalte instalaţii si pe numărul cultivatoarelor.

Întrebare: De cât timp este nevoie pentru cresterea bacteriilor unei anumite specii: bacili de tifoidă, de holera, de antrax si de ciuma?

Răspuns: Pentru bacilii de ciuma si de antrax sunt necesare 48 de ore, pentru bacilii de holera, de tifoidă si altii – 24 de ore.

Întrebare: Ce cantitate de bacili de antrax era produsa de către un singur cultivator?

Răspuns: Intre 50 si 60 grame.

Întrebare: Ce cantitate de bacili de tifoidă era produsa de către un singur cultivator?

Răspuns: Intre 40 – 45 grame.

Întrebare: De ciumă?

Răspuns: 30 grame.

Întrebare: De holeră?

Răspuns: Aproximativ 50 grame.

Întrebare: Cum erau păstrate bacteriile preparate de către serviciul nr. 4?

Răspuns: Dacă era vorba despre pastrarea pe termen scurt, acestea erau păstrate in frigidere.

Întrebare: Cum ambalati bacteriile pe care le expediati pentru atacuri bacteriologice împotriva populației chineze?

Răspuns: Umpleam cu bacterii flacoane speciale, fiecare de câte 50 de grame. Apoi, aceste flacoane erau aranjate in etui-uri metalice; mai multe etui-uri erau ambalate in lazi mari, speciale, pe care le puneam la gheață.

Întrebare: Descrieti metodele si utilajele speciale utilizate de detaşamentul nr. 731 pentru producerea in cantitate mare a puricilor.

Răspuns: Pentru reproducerea masiva a puricilor, serviciul nr. 2 detinea patru cladiri speciale, in care era intretinuta o temperatura de 30° centigrade. Pentru cresterea puricilor se utilizau cutii metalice de 30 cm inaltime si 50 cm latime, care erau umplute cu orez, pentru intretinerea puricilor. Odata terminate aceste pregatiri, se introduceau mai intâi in cutie mai multi purici; in plus, pentru hrana lor, se introducea de asemenea un şobolan alb, care era fixat astfel încât să nu poată face rău puricilor. In cutie se intretinea o temperatura constanta de 30°centigrade.

Întrebare: Ce cantitate de purici obtinea fiecare cultivator la capatul unui ciclu de producție?

Răspuns: Nu-mi aduc aminte exact, dar, atât cât mi-amintesc, intre 10 – 15 grame.

Întrebare: Cât dura acest ciclu de producție?

Răspuns: Doua sau trei luni.

Întrebare: Câți cultivatori avea sectia speciala pentru cresterea paraziților?

Răspuns: Nu-mi amintesc cifra exacta, dar pot sa spun ca intre 4000 – 4500.

Întrebare: Prin urmare, cu utilajele de care dispunea, detaşamentul putea sa dea, la capatul unui singur ciclu de producție, 45 kg purici?

Răspuns: Da, este adevărat.

Întrebare: Ce se urmarea a fi facut cu acesti purici in cazul unui război bacteriologic?

Răspuns: Trebuia sa fie infectati cu ciuma.

Întrebare: Si apoi sa fie utilizati ca arma bacteriologică?

Răspuns: Da, este exact.

Întrebare: Cum se voia sa fie utilizati puricii infectati cu ciuma, ca arma bacteriologică?

Răspuns: In perioada in care eu eram acolo, se considera ca procedeul cel mai eficace era împrăştierea puricilor din avion.

Întrebare: In timpul expediţiei in China au lansat avioanele purici?

Răspuns: Da, este adevărat.

Întrebare: Erau purici infectati cu ciuma?

Răspuns: Exact. Atacul bacteriologic cu purici infectati cu ciuma, efectuat in China, trebuia sa provoace o epidemie de ciuma.

Întrebare: Am înţeles bine, ca in momentul începerii războiului Germaniei împotriva Uniunii Sovietice, Ishii a ordonat marirea, in primul rând, a producţiei de purici?

Răspuns: Da, ati înţeles bine.

Întrebare: Cum erau puricii infectati cu ciuma?

Răspuns: Mai intâi se contamina şobolanul, caruia i se inocula prin vaccinare ciuma, apoi puricii se contaminau de la acest şobolan.

Întrebare: Cine a fost predecesorul dumneavoastră in detaşamentul nr. 731 in postul de sef al serviciului nr. 1?

Răspuns: Colonelul Kitagawa.

Întrebare: De la el ati preluat conducerea serviciului nr. 1?

Răspuns: Da, este exact.

Întrebare: Serviciul nr. 1 este cel care facea experienţe pe oameni, in "laboratoare"?

Răspuns: Da, este exact.

Întrebare: Acuzat, spuneţi-ne de unde primea detaşamentul nr. 731 oamenii pe care se faceau experienţe?

Răspuns: Din câte stiu, detaşamentul primea oamenii vii de la Directia de jandarmerie din Kharbin.

Întrebare: Spuneţi-ne ceea ce stiti despre experienţele pe care serviciul nr. 1 le făcea pe fiinţe umane.

Răspuns: Detinuţii, inchisi in inchisoarea interioara din detaşamentul nr. 731, erau folositi pentru tot felul de cercetări, in socpul pregatirii războiului bacteriologic. Aceste cercetări vizau următoarele obiective: cresterea virulentei bacteriilor ucigase ale diferitelor maladii infectioase; studierea mijloacelor de inoculare a acestor bacterii pe oameni vii. Personal, nu am asistat la aceste experienţe si mi-este imposibil sa dau detalii.

Întrebare: Unde se faceau aceste experienţe?

Răspuns: In inchisoare. In afara inchisorii, mai existau laboratoare speciale unde se faceau de asemenea aceste experienţe pe oameni vii.

Întrebare: Pentru câti detinuţi era construita inchisoarea?

Răspuns: Pentru 200 – 300 de persoane, dar puteau fi inchisi 400 de persoane.

Întrebare: Câte persoane erau aduse la detaşament in timpul unui an?

Răspuns: Nu cunosc date statistice si cifre exacte, dar in jur de 400 – 600 persoane pe an.

Întrebare: După ce o persoana era contaminata cu bacili, aceasta era ingrijita in inchisoarea detaşamentului, da sau nu?

Răspuns: Era ingrijita.

Întrebare: Si după ce se refacea, ce se făcea cu ea?

Răspuns: De obicei, după restabilirea ei, era folosita pentru alte experienţe.

Întrebare: Si se reîncepea intr-una, până când murea?

Răspuns: Da, asa este.

Întrebare: Si fiecare persoana din inchisoarea detaşamentului 731 trebuia sa moara asa?

Răspuns: Da, asa este. In perioada despre care am cunoştinţă, nu a iesit nici un detinut viu din inchisoare.

Întrebare: Ce nationalitate aveau persoanele supuse la acesta experienta teribila?

Răspuns: In principal erau chinezi si manciurieni, si in numar mic – rusi.

Întrebare: Printre detinuţii supusi la experienţe erau si femei?

Răspuns: Da, erau.

Întrebare: Când ati vizitat inchisoarea, in aprilie 1944, ati văzut acolo femei?

Răspuns: Da, am văzut.

Întrebare: Ce natioanlitate aveau aceste femei?

Răspuns: Cred ca erau ruse.

Întrebare: Printre detinuţi erau si femei cu copii?

Răspuns: Una dintre aceste femei avea un bebelus.

Întrebare: A fost inchisa in inchisoarea detaşamentului 731 impreuna cu copilul?

Răspuns: Din câte am aflat, ea nascuse in inchisoare.

Întrebare: Si nici macar aceasta femeie nu a putut iesi vie din inchisoare?

Răspuns: Pe perioada in care am lucrat la detaşament traia, dar da, asta s-a întâmplat – nici ea nu a ieşit vie.

Întrebare: Va amintiti vizita pe care generalul Furuno, intendent al armatei din Kouangtoung, si generalul Ayabe, sef adjunct al statului major al armatei din Kouangtoung, au facut-o la detaşament?

Răspuns: Imi amintesc.

Întrebare: Cei doi ofiţeri generali ai statului major al armatei din Kouangtoung au vizitat toate cladirile detaşamentului si, in principal, inchisoarea?

Răspuns: Da, le-au vizitat.

Întrebare: Ce infectie era cel mai des experimentată de către serviciul nr. 1 in timpul experienţelor efectuate pe fiinţe umane?

Răspuns: In principal, ciuma.

Întrebare: In afara experienţelor din laboratoare, se făceau si alte experienţe in detaşament pe fiinţe umane?

Răspuns: Da, se faceau experienţe in condiţii de campanie?

Întrebare: Unde erau facute aceste experienţe?

Răspuns: Pe un poligon special, situat in statia Anta.

Întrebare: Povestiti-ne tot ceea ce stiti referitor la aceste experienţe.

Răspuns: Era imediat după numirea mea la detaşamentul nr. 731, adica in vara anului 1941, când la statia din Anta se experimentau bombele din portelan "sistem Ishii", incarcate cu purici infectati cu ciuma.

Întrebare: Continuati.

Răspuns: Locul folosit pentru efectuarea experienţelor era pazit cu grija, trecerea pe acolo era interzisa. De jur imprejur erau posturi speciale din care se pazea locul, astfel încât nici o persoana straina sa nu poata intra. Persoanele care erau destinate a fi folosite in timpul acestor experienţe fusesera ridicate de la inchisoarea detaşamentului, erau 15 persoane, si erau legate de stalpi special pregatiti pentru acest lucru, pe terenul de experimente. Pentru ca avioanele sa se poata orienta mai usor, sa poata zari mai bine poligonul, acesta fusese marcat cu mici drapele si se lansase fum. A sosit un avion special de la statia Pingfan. El a survolat teritoriul poligonului si, in momentul in care s-a aflat deasupra poligonului, a aruncat circa 20 de bombe care, la 100 sau 200 de metri de sol au explodat, împrăştiind puricii infectati cu ciuma, cu care erau încarcate. Acesti purici infectaţi s-au răspândit pe toata suprafata.

Odata lansarea bombelor terminata, se astepta o perioada de timp destul de mare pentru a permite puricilor sa se raspândeasca si sa contamineze oamenii supusi la experienţe. După care, acestia erau dezinfectati si dusi cu avionul la inchisoarea din interiorul statiei Pingfan, unde erau pusi sub observatie, pentru a se stabili daca fusesera contaminati cu ciuma.

Referitor la rezultatele acestor experienţe, trebuie sa spun ca: din cele pe care colonelul Oota, şeful responsabil cu experienţele, mi le-a spus, stiu ca experienta nu a avut un rezultat bun, din cauza temperaturii ridicate; urmare a căldurii mari, activitatea puricilor fusese foarte scazuta. Iată tot ceea ce pot spune referitor la aceasta experienta.

Întrebare: Cine a dat ordinul pentru a fi făcuta aceasta experienta?

Răspuns: Acest ordin a fost dat de către şeful serviciului nr. 2. In calitatea mea de sef al servciului de afaceri generale, adica a secretariatului detaşamentului, am luat cunoştinţă de acest ordin si l-am prezentat ratificării şefului detaşamentului. Şeful detaşamentului l-a aprobat.

Întrebare: Ce bacterii erau cel mai des experimentate pe poligon?

Răspuns: Bacilii de ciuma.

Întrebare: Confirmati declaraţiile pe care le-ati facut la ancheta prealabila, referitoare la utilizarea armei bacteriologice împotriva Chinei?

Răspuns: Le confirm.

Întrebare: Povestiti-ne expediţiile in China.

Răspuns: Mai intâi voi vorbi despre peroiada in care am servit personal in detaşamentul nr. 731. In aceasta perioada, a fost un caz, in anul 1941 si un alt caz, in anul 1942, in care expediţiile detaşamentului nr. 731 au folosit, împotriva trupelor chineze in China centrala, bacteriile ucigase ca pe o arma.

Întrebare: Continuati.

Răspuns: Asa cum am spus deja, primul caz a avut loc in anul 1941, in vara. Colonelul Oota, şeful serviciului nr. 2, mi-a spus intr-una din zile ca pleca in China centrala si si-a luat ramas bun. Câtva timp după intoarcerea sa, mi-a povestit ca pe raza orasului Tchangte, in vecinatatea lacului Tung-Ting-Hu, in China centrala, fusesera lansati asupra chinezilor, purici infectati cu ciuma. Astfel, conform experesiei sale, se procedase la un atac bacteriologic.

După aceasta, colonelul Oota a facut in prezenta mea un raport şefului detaşamentului nr. 731, Ishii; i-a spus ca o expediţie a detaşamentului nr. 731 făcuta pe raza orasului Tchangte lansase din avion purici infectati cu ciuma, după care fusese declarată o epidemie de ciuma; fusesera câteva cazuri de ciuma, dar nu stiu exact câte.

Întrebare: Câti colaboratori ai detaşamentului nr.731 au participat la aceasta expediţie?

Răspuns: Intre 40 si 50 de persoane.

Întrebare: In timpul acestei expediţii, care fusese procedeul tehnic utilizat pentru contaminarea cu purici a localitatii?

Răspuns: Puricii infectati cu ciuma fusesera lansati de la o inaltime foarte mare dintr-un avion.

Întrebare: Acest lucru se facea aruncând bombe bacteriologice sau aruncând puricii din avion?

Răspuns: Imprăştiind puricii.

Întrebare: Povestiti-ne tot ceea ce stiti despre expeditia detaşamentului nr.731 în China – in anul 1942.

Răspuns: In iunie 1942, şeful detaşamentului nr. 731, general-locotenent Ishii, a reunit personalul care conducea Detaşamentul si ne-a declarat ca urma sa fie organizata cat mai curând, o expediţie in China centrala, care trebuia sa cerceteze cel mai bun mijloc de utilizare a armei bacteriologice. Aceasta expediţie a fost organizata si condusa, conform unui ordin al statului major general al armatei japoneze, iar scopul ei principal era cel de a studia asa numitul procedeu de contaminare terestra, adica împrăştierea bacteriilor la sol. După care, a fost publicat un ordin de zi al comandantului sef al armatei din Kouangtoung, care ordona trimiterea in China centrala a unui grup special.

Conform acestui ordin, şeful detaşamentului nr. 731, generalul Ishii, a reunit, in conferinta, personalul de conducere al detaşamentului pentru a examina modalitatea in care va fi practic organizata aceasta expediţie; şeful serviciului nr. 2, locotenent colonel

Murakami, a fost insarcinat sa stabileasca un plan de realizare a acestei expediții. Efectivele acestui grup trebuia sa se ridice la 100-300 de persoane. Se hotărâse se fie utilizati bacili de ciuma, de holera si de paratifoidă.

Începând de la sfârşitul lunii iunie, până la inceputul lunii iulie, aceasta expediție a fost trimisa grupuri – prupuri, cu avioane si cu trenuri, la Nankin, in detaşamentul "Ei".

Acțiunea bacteriologică a acestei expediții trebuia facuta in paralel cu operatia Chekang a trupelor japoneze in Chima centrala. Operațiunea fusese fixata pentru sfârşitul lunii iulie. Dar, deoarece operațiunea din Chekang, care era o retragere strategica a trupelor japoneze, a intârziat puțin, aceasta operațiune bacteriologică a fost efectuata la sfârşitul lunii august. Aceasta expediție a detaşamentului nr. 731 in China centrala avut ca baza detaşamentul "Ei", unde si-a creat puncte de spijin.

Operațiunea bacteriologică trebuia facuta in regiunea oraselor Yushan, Kinhwa si Futsing. După ce s-a terminat aceasta operațiune am aflat ca se utilizasera împotriva chinezilor bacili de ciuma, de holera si de paratifoidă, care fusesera imprastiati. Bacilii de ciuma fusesera imprastiati prin intermediul puricilor; ceilalti microbi fusesera difuzati ca atare, contaminându-se rezervoarele de apă, fântânele, râurile, etc. Stiu ca operațiunea bacteriologică fusese realizata in intregime conform unui plan stabilit si ca reusise pe deplin, dar nu cunosc detaliile rezultatelor acestei operațiuni; conform celor spuse de către generalul Ishii stiu ca operațiunea a reusit.

Întrebare: Ce sarcina de serviciu a avut serviciul nr. 4 in legatura cu pregatirile pentru expeditia din anul 1942?

Răspuns: Serviciul nr. 4 a fost insarcinat sa furnizeze bacteriile pentru expedițiile detaşamentului nr. 731; 130 kg din aceste bacterii au fost pregatite si expediate prin intermediul avioanelor in China centrala.

Întrebare: Precizati ce bacterii au fost pregatite de către serviciul nr. 4.

Răspuns: Nu am pregatit decât bacili de paratifoidă si de antrax.

Întrebare, Dumneavoastră înşivă ati citit ordinul generalului Umezu referitor la trimiterea in China a expediției din anul 1942?

Răspuns: Da, l-am citit.

Întrebare: Ce stiti despre expeditia din anul 1940 din China?

Răspuns: Generalul Ishii mi-a aratat o revista medicala chinezeasca in care erau expuse cauzele epidemiei de ciuma care fusese declarata pe raza orasului Nimpo in anul 1940. După ce mi-a aratat aceasta revista, mi-a povestit ca expeditia detaşamentului nr. 731 lansase dintr-un avion, pe raza orasului Nimpo, purici infectati cu ciuma si ca acesta era motivul epidemiei.

Întrebare: In timpul acestei convorbiri pe care a avut-o cu dumneavoastră, comandantul Ishii a apreciat rezultatele expediției din anul 1940?

Răspuns: El a considerat ca reuşită această expediție.

Acuzatorul statului: Cer tribunalului autorizarea de a primi al 20-lea volum al procesului, in care se afla hărțile.

(Acuzatorul statului primeste volumul 20 şi dă acuzatului Kawashima hărțile adnotate, pentru ca acesta sa le examineze.)

Va uitati la hartile Chinei; pe aceste harti ati hasurat sectoarele in care au avut loc atacurile bacteriologice. Confirmati ca au avut loc atacuri bacteriologice asupra populației chineze, in aceste regiuni?

Acuzatul Kawashima: Da, confirm.

Întrebare: Acestea sunt exact hartile pe care le-ati adnotat?

Răspuns: Da, exact.

Întrebare: Si confirmati ca acestea sunt exact regiunile unde au avut loc atacuri împotriva Chinei?

Răspuns: Da, confirm.

Întrebare: Care sunt motivele pentru care pregătirea războiului bacteriologic se efectua in Manciuria si nu in Japonia?

Răspuns: Manciuria este o țară vecina cu Uniunea Sovietica si, in cazul in care ar fi inceput războiul, ar fi fost mai usor si mai comod sa fi fost utilizate de acolo mijloacele bacteriologice.

In plus, Manciuria este foarte comoda pentru a experimenta mijloacele războiului bacteriologic.

Întrebare: In ce consta, practic vorbind, aceasta "comoditate" a experimentelor in Manciuria?

Răspuns: Manciuria era foarte comoda pentru ca acolo era material pentru experiențe in cantitate suficienta.

Întrebare: Ce înseamnă "material pentru experiențe? Este vorba despre persoanele care erau duse la detașament in vederea efectuarii experiențelor?

Răspuns: Exact.

Întrebare: Ce denumire fusese adoptată la detaşament pentru victimele experiențelor?

Răspuns: Erau numite "ciomage".

Întrebare: Aceste persoane erau deținute in inchisoarea detaşamentului sub numele lor?

Răspuns: Nu, ele aveau numere.

Întrebare: Si toate aceste persoane trebuia sa moara?

Răspuns: Exact.

Întrebare: In calitate de specialist bacteriolog, înțelegeati ca imprastiarea infecțiilor ucigase ca mijloc de război amenința sa provoace calamități teribile?

Răspuns: Da, imi imaginam.

Întrebare: Înțelegeati ca teribilele calamități pe care le-ar fi provocat împrăștierea ciumei si a altor epidemii ar fi putut să se abata si asupra statelor neutre?

Răspuns: Da, înțelegeam.

Întrebare: In calitate de medic, înţelegeati tot ceea ce era inuman in experienţele efectuate pe fiinţe umane?

Răspuns: Da, înţelegeam.

Întrebare: Ati fost o perioada de timp şeful serviciului nr. 1 care efectua experienţe pe fiinţe umane si apoi şeful serviciului nr. 4 al producţiei, care pregătea cantităti colosale de microbi ucigaşi?

Răspuns: Da, asa este.

Întrebare: In această calitate, vă recunoaşteţi vina?

Răspuns: Da, mi-o recunosc.

Acuzatorul statului: Nu mai am de pus întrebări.

Avocatul Borovik: După cum stim, ati servit in armata japoneză începând cu anul 1916. Va rog sa precizati: Serviciul in armata era pentru dumneavaostra o traditie de familie, si aceasta traditie trecea din generatie in generatie. Ce era tatal dumneavoastră? Un militar?

Acuzatul Kawashima: Tatal meu se ocupa de agricultura.

Întrebare: In declaraţiile dumneavoastră din ancheta prealabila si aici de asemenea, la audierea de la Tribunalul militar, ati declarat ca organizarea detaşamentului bacteriologic, desemnat mai târziu cu nr. 731, s-a facut până in anul 1936. Va rog sa amintiti pe scurt functiile pe care dumneavoastră le-ati avut in armata japoneză in aceasta perioada.

Răspuns: In aceasta perioada am lucrat la serviciul de sănătate a unei divizii a garzii, la Tokio.

Întrebare: In ce calitate?

Răspuns: In calitate de adjunct al serviciului de sănătate.

Întrebare: In declaraţiile dumneavoastră la ancheta prealabila si aici de asemenea, ati spus ca o ordonanta a Împăratului, data in anul 1940, prevedea marirea efectivelor detaşamentului nr. 731 si, de asemenea, o extindere a activităţii sale. Va rog să spuneţi cu ce vă ocupaţi în anul 1940.

Răspuns: În acea perioada eram şeful serviciului de sănătate a diviziei nr. 38.

Întrebare: Deci, dacă v-am înţeles bine, perioada de organizare a detaşamentului nr. 731, extinderea enormă a activităţii sale, s-au făcut într-o perioadă în care încă nu ştiaţi despre existenţa sa. V-am înţeles bine?

Răspuns: Foarte bine.

AUDIENTA DIN DATA DE 26 DECEMBRIE (DIMINEATA)

INTEROGATORIUL ACUZATULUI KARASAWA

Acuzatorul statului: Acuzat, spuneţi-ne de când până când si la ce post ati servit in cadrul detaşamentului nr. 731.

Acuzatul Karasawa: Am servit in detaşamentul nr. 731 din decembrie 1939 până in august 1944, in principal in serviciul nr. 4, adica in serviciul de producţie, mai inati in calitate de simplu colaborator al acestui serviciu, apoi in calitate de sef al sistemului de producţie si apoi, după plecarea comandantului Suzuki, ca sef al sectiei de producţie (era la sfârşitul anului 1942 si inceputul anului 1943, nu mai stiu exact), l-am inlocuit pe postul de sef al sectiei de producţie.

Întrebare: Astfel, in total, ati servit in detaşamentul nr. 731 pe o perioada de 5 ani, asa este?

Răspuns: Da, aproape 5 ani.

Întrebare: Deci, erati la curent cu structura detaşamentului si cu activitatea serviciului?

Răspuns: Da, cunoşteam bine activitatea serviciului nr. 4 a detaşamentului nr. 731. Dat fiind ca am lucrat mult timp la detaşamentul nr. 731, cunosc in linii mari sarcinile si functiile celorlalte servicii ale detaşamentului nr. 731.

Întrebare: Care erau sarcinile detaşamentului nr. 731?

Răspuns: Sarcina principala a detaşamentului nr. 731 era pregătirea activa a războiului bacteriologic.

Întrebare: Care era scopul pentru care detaşamentul efectua metodic experienţe pe fiinţe umane?

Răspuns: Se faceau pentru a studia microbii si utilizarea lor in războiul bacteriologic: se studia eficacitatea microbilor, metodele reproducerii lor, modurile de folosire si metodele de producere in masa a bacteriilor, ca si metodele de a le conserva.

Întrebare: Confirmati, de asemenea, ca detaşamentul a efectuat atacuri bacteriologice in China?

Răspuns: Da, confirm.

Întrebare: Confirmati declaraţiile dumneavoastră referitoare la faptul ca serviciul nr. 4 al detaşamentului era o fabrica puternica ce producea in masa microbi pentru războiul bacteriologic?

Răspuns: Da, confirm. După cum am spus deja, serviciul nr. 1 al detaşamentului 731 studia problemele războiului bacteriologic; serviciul nr. 2 studia modurile de aplicare a

armei bacteriologice in condiţii de campanie; serviciul nr. 4 se ocupa cu producerea masiva a bacililor ucigaşi, ca si de conservarea lor.

Întrebare: Ce serviciu efectua experienţe in laboratoare pe fiinţe umane?

Răspuns: Serviciul nr. 1.

Întrebare: Experienţele pe fiinţe umane erau facute numai in inchisoare sau si in alte locuri?

Răspuns: Acestea erau facute in doua locuri: in inchisoare si la poligon.

Întrebare: Ce serviciu al detaşamentului efectua experienţele pe fiinţe umane la poligon?

Răspuns: Serviciul nr. 2 al detaşamentului.

Întrebare: Va rog sa descrieti utilajele de producţie ale detaşamentului, capacitatea lor si metodele de producere a bacteriilor.

Răspuns: Am lucrat in calitate de sef al sectiei de producţie a serviciului nr. 4, de aceea voi vorbi mai intâi despre utilajele de producţie ale acestei sectii.

In aceasta sectie, utilajul de producere in masa a bacteriilor se compunea din doua sisteme. Voi vorbi mai întâi despre primul sistem. Mai întâi, cazanele in care se prepara solutia (fiertura) de cultura pentru cresterea bacteriilor. Aceste cazane erau in numar de patru, fiecare dintre ele cu o capacitate de cca o tona. Solutia de cultura era varsata in cultivatoare speciale "sistem Ishii", pe care le asezam in autoclave speciale, aceste autoclave erau in numar de 14, fiecare dintre ele putând sa primeasca cca. 30 de cultivatoare. Astfel, lucrând la randament intreg, se puteau pune dintr-o data in autoclave, 420 de cultivatoare. Pentru racirea cultivatoarelor existau doua frigidere. Apoi, după ce solutia de cultura era racita, se puneau in aceasta bacteriile. După ce aceste bacterii se reproduceau, le culegeam. Pentru aceasta operaţiune, erau prevăzute doua incaperi speciale.

Întrebare: Ce cantitate de bacterii se producea intr-o luna?

Răspuns: In cele mai bune condiţii, utilizând la maxim capacitatea de producţie a serviciului nr. 4, in principiu, se puteau produce lunar până la 300 kg bacili de ciuma; dar, practic, in acest scop erau utilizate numai 500 de cultivatoare care permiteau producerea la un singur ciclu a 10 kg de bacili de ciuma, fiecare cultivatoare dand 20 de grame.

Întrebare: Cati bacili de febra tifoidă se puteau produce cand aparatura lucra la randament maxim?

Răspuns: Intre 800 si 900 de kg pe luna.

Întrebare: Si de antrax?

Răspuns: In jur de 600 de kg.

Întrebare: De holera?

Răspuns: Aproximativ o tona.

Întrebare: De paratifoidă?

Răspuns: Ca si de febra tifoidă.

Întrebare: De dizenterie?

Răspuns: La fel.

Întrebare: V-am înţeles bine: in toate cazanele de care dispunea serviciul nr. 4, se puteau prepara 8 tone de cultura?

Răspuns: Da, m-ati înţeles bine. In primul sistem – 4 tone, si in al doilea sistem se puteau de asemenea prepara 4 tone.

Întrebare: Unde se aflau filialele detaşamentului nr. 731?

Răspuns: Filialele detaşamentului se aflau La hailar, Sounyou, in statiile Linkeou si Hailing, in apropierea orasului Moutankiang.

Întrebare: Aceste filiale erau situate in imediata vecinatate a frontierelor Uniunii Sovietice?

Răspuns: Da, asa este.

Întrebare: Dumneavoastră personal ati vizitat aceste filiale?

Răspuns: Am fost o data in fiecare din aceste filiale.

Întrebare: In ce scop ati vizitat aceste filiale?

Răspuns: Am fost in aceste filiale pentru a sti daca se puteau instala in ele utilaje de producţie.

Întrebare: Adica, pentru a cultiva la scara mare bacterii in fiecare filiala?

Răspuns: In mod sigur aceasta era intentia şefului de detaşament.

Întrebare: Vorbiţi despre generalul Kitano?

Răspuns: Da.

Întrebare: Cine a considerat necesara misiunea dumneavoastră comandata in aceste filiale?

Răspuns: Inaintea plecarii mele in aceasta misiune, şeful de detaşament, generalul Kitano, mi-a explicat scopul calatoriei mele. Primul scop: marirea capacitatii de producţie a detaşamentului pentru producţia in masa a bacteriilor; al doilea scop:dat fiind ca incepuse războiul cu America, trebuia, in ipoteza bombardamentelor din partea aviatiei americane, sa se descentralizeze inainte utilajele de producţie ale detaşamentului, pentru a nu se opri producţia, chiar in cazul unui atac al dusmanului.

Întrebare: Spuneţi-ne, detaşamentul nr. 731 s-a ocupat de verificarea imunitatii americanilor in ceea ce priveşte maladiile contagioase?

Răspuns: Atat cat imi aduc aminte, era la inceputul anului 1943. In acea perioada eram sub tratament intr-un spital din Moukden; un colaborator ştiinţific al detaşamentului Minata venise sa-mi faca o vizita; mi-a vorbit despre munca lui si mi-a spus ca se afla la Moukden pentru a studia problema imunitatii prizonierilor americani de război.

Minata fusese trimis special de către detaşamentul nr. 731 in taberele prizonierilor de război, aliati, pentru a studia imunitatea anglo-saxonilor la maladiile contagioase.

Întrebare: Si, in acest scop se efectua analiza sangelui prizonierilor americani de război?

Răspuns: Exact.

Întrebare: Cu ce se ocupa olaboratorul ştiinţific Uchimi, in anul 1943?

Răspuns: El se dusese in Mongolia pentru a se ocupa cu analiza sangelui mongolilor, pentru a verifica, de asemenea, imunitatea mongolilor.

Întrebare: Ati asistat dumneavoastră insiva la experienţe facute pe fiinţe umane?

Răspuns: Am luat parte de doua ori la experienţe de contaminare a persoanelor in condiţii de campanie, la poligonul de la statia Anta. Prima experienta a fost facuta la sfârşitul anului 1943 cu bacili de antrax. Pentru aceste incercari au fost folosite 10 persoane care fusesera aduse la poligon. Aceste persoane au fost legate de stalpi speciali, pozitionati la distanta de 5 metri unul de celalalt. Pentru contaminarea acestor persoane, s-a utilizat o bomba de fragmentare, care s-a aflat la 50 de metri de persoanele supuse la experienta. Aceasta bomba a fost facuta sa explodeze prin intermediul curentului electric. Prin aceasta experienta o parte dintre subiecti au fost contaminati. După ce au fost luate masuri in ceea ce priveşte aceste persoane, ele au fost duse la detaşament. Mai ,atrziu, un raport mi-a adus la cunoştinţă ca persoanele care fusesera contaminate cu antrax, murisera.

A doua oara, era in primavara anului 1944. Trebuia experimentata utilizarea bacililor de ciuma. Se contaminau persoanele prin organele respiratorii. S-a procedat ca la experienta cu antrax.

Întrebare: Erau legate de stalpi?

Răspuns: Exact. La o distanta de 10 metri de aceste persoane fusese legat un balon in care se afla un lichid care continea bacili de ciuma. Acest balon a fost facut sa explodeze. Dar, după cum am aflat, contaminarea nu a reusit, infectia nu a patruns prin organele respiratorii.

Întrebare: Care dintre serviciile detaşamentului se ocupa cu cultivarea puricilor?

Răspuns: Serviciul nr. 2.

Întrebare: Exista o sectie speciala pentru cresterea puricilor?

Răspuns: Sectia a treia a serviciului n. 2 se ocupa de acest lucru.

Întrebare: Cine era şeful sectiei a treia a serviciului nr. 2?

Răspuns: Şeful acestei sectii era un colaborator ştiinţific, comandantul Tanaka.

Întrebare: Si cu ce se ocupa fratele şefului detaşamentului, Shiro Ishii?

Răspuns: El conducea inchisoarea serviciulu nr. 1.

Întrebare: Povestiti tot ceea ce stiti referitor la expeditia detaşamentului nr. 731 in China.

Răspuns: Din câte stiu, expediţiile detaşamentului nr. 731 au fost efectuate in China de doua ori, in anul 1940 si in anul 1942.

Prima expediţie a a vit loc in anul 1940. Era in a doua jumatate a anului. Şeful meu ierarhic, şeful setiei de producţie, comandantul Suzuki, daduse ordin de pregătire a 70 kg de bacili de febra tifoidă si 50 kg de bacili de holera. Din ceea ce mi-a spus maiorul Suzuki, am stiut ca aceste bacterii erau pregatite pentru o expediţie speciala care era efectuata in China, si care era condusa de către generalul Ishii.

In calitatea mea de sef al unui grup al sectiei de producţie a serviciului nr. 4, m-am ocupat sa furnizez acestei expediţii cantitatile necesare de bacterii. In acelasi timp, am aflat ca expeditia a dus si 5 kg de purici infectati cu ciuma.

Expeditia, condusa de către generalul Ishii, atat cat mi-aduc aminte, s-a dus in China centrala, in regiunea Hankeou, unde, practic, a folosit pe post de arma, puricii infectati cu ciuma si bacteriile.

Deoarece aceste experienţe fusesera facute pe teritoriul adversarului, nu cunosteam exact rezultatele.

Dar pentru a aduna informatii referitoare la rezultatul acestei actiuni, fusese lasat acolo un grup special, condus de către comandantul Nozaki; acesta a reusit sa-si procure ziare in care se vorbea despre epidemia care se intinsese in regiunea Nimpo.

Întrebare: Ce spunea acest ziar?

Răspuns: Atat cat imi aduc aminte, acest ziar spunea ca inaintea aparitiei epidemiei, avioane japoneze survolasera regiunea Nimpo si ca aruncasera ceva de la o inaltime foarte mare.

Întrebare: Ati văzut dumneavoastră insiva acest articol?

Răspuns: Da, l-am văzut eu insumi.

A doua expediţie a avut loc in anul 1942. Şeful meu ierarhic, comandantul Suzuki, mi-a dat ordin sa pregatesc bacilii de paratifoidă si de antrax. Nu-mi aduc aminte fiecare dintre cantitatile de paratifoidă si de antrax, dar cantitatea totala se ridica la 130 kg, iar bacteriile pe care le-am preparat au fost expediate cu avionul si, partial, cu trenul, la Nankin, unde se afla expeditia detaşamentului.

Întrebare: Aceasta baza a expediţiei se afla la detaşamentul din Nankin "Ei"?

Răspuns: exact. Stiu ce detaşamentul "Ei" pregatea pentru aceasta expediţie o anumita cantitate de bacterii, dar nu stiu cantitatea exacta si nu-mi amintesc ce fel de bacterii. In plus, stiu ca acest detaşament desemnase mai multi dintre infirmierii sai pentru a ajuta expeditia.

Întrebare: De ce, vorbind despre expediţiile din China, treceti sub tacere expeditia din anul 1941?

Răspuns: Aceasta problema a fost explicata in audierea de ieri de la tribunal. In timpul acestei operatii din anul 1941, au fost utilizati numai purici infectati cu ciuma si, deoarece acest lucru nu ne privea in mod direct, nu ni s-a vorbit despre el.

Întrebare: Spuneţi-ne cine a condus expeditia din anul 1942 in China?

Răspuns: Aceasta expediţie a fost condusa de către şeful detaşamentului, generalul Ishii.

Întrebare: Generalul Ishii, s-a dus personal in China in timpul expediţiei?

Răspuns: Da, s-a dus.

Întrebare: Si, in afara de el, care sunt colaboratorii conducatori ai detaşamentului care s-au dus in China?

Răspuns: Stiu ca la aceasta experienta au luat parte, de asemenea, Locotenent colonel Ikari si colaboratorul ştiinţific Tanaka, si altii.

Întrebare: Ce stiti despre primele experienţe ale lui Ishii efectuate pe fiinţe umane, de cand se faceau aceste experienţe?

Răspuns: nu stiu exact, dar cred ca aceste experienţe au inceput imediat după ceea ce numim evenimentele din Moukden.

Întrebare: Ihii, el insusi, v-a spus ceva referitor la acest subiect?

Răspuns: Imi aduc aminte exact ca in anul 1939, la intrarea mea in acest detaşament, mi-a vorbit despre acest subiect.

Întrebare: Spuneţi-ne ce ofiţeri superiori ai armatei din Kouangtoung au vizitat detaşamentul in perioada cat ati fost acolo.

Răspuns: La detaşament au venit fostul comandant sef al armatei japoneze din Kouangtoung, generalul Umezu, şeful statulu imajor Kimura, pe atunci locotenent general, si mai tarziu general; locotenent colonel Miyata, alias printul Takeda, locotenent general al serviciului medical Kajitsuka, fost sef al serviciulu de sănătate al armatei japoneze din Kouangtoung.

Întrebare: Spuneţi-ne, ati văzut cum erau aduse la detaşament persoanele destinate a fi utilizate la experienţe?

Răspuns: S-a întâmplat sa fiu sef al garzii detaşamentului, si am văzut de doua ori cum erau aduse aceste persoane..

Întrebare: A existat vreun detinut al detaşamentului nr. 731 care a fost eliberat?

Răspuns: Din câte stiu, nu.

Întrebare: Deci, toate persoanele mureau.

Răspuns: da, asa este.

Întrebare: După moartea persoanelor supuse experienţelor, ce se facea cu corpurile lor?

Răspuns: Erau trimise la crematoriul detaşamentului.

Întrebare: Spuneţi-ne, de ce dumneavoastră, colaborator al serviciului nr. 4, asistati la experienţele facute pe fiinţe umane la poligon, in virtutea carei functii?

Răspuns: Dat fiind ca toate bacteriile utilizate in condiţii de campanie erau produse in sectia mea, eu eram cel care se ocupa de transportul acestor bacterii la poligon. In plus, eram interesat sa verific eficacitatea acestor bacterii.

Asesorul tribunalului Ilnitski: Cu ce scop se efectuau in detaşament experienţe pe fiinţe umane?

Acuzatul Karasawa: Se efectuau pentru a gasi arma bacteriologică cea mai aficace si pentru marirea capacitatii de ucidere.

Preşedintele tribunalului: Acuzat Karasawa, la ancheta din data de 6 decembrie, ati declarat ca formarea in Manciuria a detaşamentului nr. 731 a fost o manifestare concreta de pregătire de către militarii japonezi a războiulu bacteriologic împotriva Uniunii Sovietice. Confirmati declaraţiile dumneavoastră?

Acuzatul Karasawa: Le confirm.

Avocatul Loukiantsev: Acuzat Karasawa, va rog sa precizati cand si cum ati fost angajat in armata japoneză.

Acuzatul Karasawa: In anul 1931, am intrat la Institutul de medicina din Tokio, ca bursier al Ministerului de Război, adica am primit de la minsiter un ajutor material. Acest lucru ma obliga, ca după terminarea institutului, sa ma angajez in armata in calitate de medic militar.

Întrebare: Precizati de ce dumneavoastră sunteti cel pe care comandantul detaşamentului nr. 731 l-a trimis la filiale pentru a stabili condiţiile necesare pentru dezvoltarea la scara mare a producţiei bacteriilor?

Răspuns: Asa cum deja am spus, am lucrat mult timp la producerea bacteriilor si, după parerea şefului de detaşament, eram cel mai indicat pentru aceasta misiune, deoarece aveam experienta acestei munci.

Întrebare: Cum apreciati munca pe care ati facut-o la detaşamentul nr. 731, pentru pregătirea unei arme de distrugere a oamenilor?

Rapuns: Din punctul de vedere al unui medic, menit sa ingrijeasca oameni, o consider o munca rea.

INTEROGATORIUL ACUZATULUI YAMADA

Preşedintele de tribunal: Acuzat Yamada, Spuneţi-ne ce posturi ati ocupat in armata japoneză pe perioada serviciului dumneavoastră.

Acuzatul Yamada: Din luna iulie a anului 1944, până in august 1945, am ocupat postul de comandant sef al armatei din Kouangtoung.

Întrebare: Si, până atunci, ce posturi ati ocupat?

Răspuns: In anul 1903 am fost promovat in grad de sublocotenent al armatei japoneze; si in anul 1930 am fos promovat general maior.

Întrebare: Si ce post ocupati la vremea respectiva?

Răspuns: Cand am devenit general maior, am lucrat in primul an in calitate de sef al de antrenament la o scoala militara de cavalerie.

Întrebare: Ce posturi ati ocupat in continuare?

Răspuns: Apoi, timp de un an, am fost sef al unei scoli militare de comunicatii. Anul urmator, am fost sef al celui de-al treilea birou al Statului Major Gneral; apoi, timp de un an si o luna, am fost sef al Biroului afacerilor generale ale Statului Major General. Din decembrie 1935 până in martie 1937, am fost şeful unei scoli de ofiţeri si din martie 1937 până in decembrie acelasi an am comandat ce-a de-a 12-a divizie, in orasul Moutankiang (manciuria). Din ianuarie 1938 până in decembrie 1938, am comandat ce-a de-a treia armata cantonata in orasul Moutankiang. Din decembrie 1938 până in octombrie 1939 am comandat armata japoneză de expediţie in China centrala, al carei stat major se afla la Nankin. Din octombrie 1939 până in iulie 1944 am fost inspector general pentru instruirea armatei japoneze. In aceasta perioada a trebuit sa cumulez functiile membrului Consiliului Militar Superior si, din anul 1943, acelea de comandant al apararii Japoniei. M-am inselat

asupra datei, reiau: din august 1941, până la sfârşitul anului, am fost comandant al apararii Japoniei; mai tarziu, începând din luna iulie 1944 am comandat armata din Kouangtoung.

Acuzatorul statului: Cine a fost predecesorul dumneavoastră in postul de comandant sef al armatei din Kouangtoung?

Acuzatul Yamada: Generalul ioshijiro Umezu.

Întrebare: Spuneţi-ne, acuzat Yamada, ce detaşamente bacteriologice faceau parte din trupele armatei din Kouangtoung?

Răspuns: Armata din Kouangtoung avea doua detaşamente bacteriologice: detaşamentul nr. 731 si detaşamentul nr. 100, care erau sub comanda directa a comandantului sef al armatei din Kouangtoung.

Întrebare: Deci, cand generalul Umezu era comandant sef al armatei din Kouangtoung, aceste detaşamente erau sub comanda lui; si daca din iulie 1944 dumneavoastră ati devenit comandant sef al armatei din Kouangtoung, aceste detaşamente va erau supuse dumneavoastră personal?

Rasouns: Da.

Întrebare: De cine erau autorizate persoanele straine, care nu erau colaboratori ai detaşamentului nr. 731, si in special, ofiţerii superioari ai armatei din Kouangtoung, pentru a putea patrunde pe teritoriul detaşamentului?

Răspuns: Pentru aceasta, era nevoie de autorizatia mea scrisa.

Întrebare: Cand ati primit pentru prima data rapoartele generalului Kajitsuka, sef al serviciulu de sănătate al armatei din Kouangtoung si pe cel al generalului Takahashi, sef al serviciilor veterinare ale armatei din Kouangtoung?

Răspuns: Aproximativ la sfârşitul lunii iulie 1944. Erau primele lor rapoarte după numirea mea.

Întrebare: In rapoartele lor, generalii Takahashi si Kajitsuka va vorbeau despre lucrarile secrete ale detaşamentelor nr. 731 si nr. 100?

Răspuns: Da, amandoi mi-au vorbit.

Întrebare:

Poate va amintiti acum conţinutul primului raport al generalului Kajitsuka.

Răspuns: Generalul Kajitsuka imi raporta despre lucrarile de care se ocupa Directia de sănătate a statului major a armatei din Kouangtoung; in special, imi spunea ca detaşamentul nr. 731 se ocupa de probleme referitoare la pregatirile războiulu bacteriologic. Pe de alta parte, imi spunea ca detaşamentul nr. 731 lucra la cercetarea unui arme bacteriologice si la producerea armei bacteriologice.

Întrebare: Spuneţi-ne, ati inspectat in august 1944 detaşamentul nr. 731?

Răspuns: Da, l-am inspectat. Sosit la detaşament, am vizitat toate serviciile, si ceea ce m-a uimit in mod particular, a fost producţia acestui detaşament, si anume, bombele bacteriologice care trebuia sa fie lansate din avioane, ca si anvergura producţiei armei bacteriologice, anvergura care depasea toate asteptarile. In vecinatatea detaşamentului 731 era situat un aerodrom unde se aflau, atat cat imi amintesc, mai multe bombardiere usoare;

Am concluzionat ca pregatirile războiului bacteriologic la care lucra acest detaşament erau foarte extinse.

Întrebare: Cand ati vizitat cladirile detaşamentului, v-au fost aratati puricii crescuti in cadrul acestui detaşament?

Răspuns: Da, i-am văzut, si-mi aduc aminte ca era o cantitate colosala de purici.

Întrebare: Ofiţerii care v-au insotit pe parcursul vizitei dumneavoastră la detaşament v-au explicat destinatia puricilor crescuti la detaşament?

Răspuns: Da, mi-au explicat ca acesti purici trebuia sa serveasca la răspândirea contagiunii prin intermediul bacililor de ciuma.

Întrebare: In timpul vizitei dumneavoastră la detaşamentul Ishii, ati văzut bombele sistem Ishii?

Răspuns: Da, le-am văzut.

Întrebare: Ce destinaţie aveau aceste bombe?

Răspuns: Aceste bombe erau destinate sa difuzeze purici infectati cu ciuma. Bombele explodau din avion si puricii infectati de imprastiau, contaminand teritoriul.

Întrebare: Unde erau experimentate aceste bombe?

Răspuns: Erau experimentate la statia Anta, pe poligon.

Întrebare: In timpul vizitei dumneavoastră la detaşament generalul Kitano v-a dat raportul referitor la activitatea filialelor detaşamentului nr. 731?

Răspuns: Da, mi-a prezentat un raport. Generalul Kitano m-a informat ca filialele detaşamentului se ocupau de asemenea de pregătirea armelor pentru a duce un război bacteriologic.

Întrebare: Colonelul Tamura a facut un raport referitor la rezultatul inspectiei sale?

Răspuns: Mie mi-a prezentat generalul Tamura raportul sau.

Întrebare: In consecinta, urmare a informatiilor primite de dumneavoastră si a vizitei dumneavoastră personale la detaşamentul nr. 731, erati la curent cu lucrarile efectuate la detaşamentele nr. 731 si nr. 100 referitor la cercetările si producţia in masa a armei bacteriologice?

Răspuns: da, stiam ca cele doua detaşamente se ocupau de cercetări in domeniul armei bacteriologice si a aplicarii sale.

Întrebare: In data de 3 noiembrie 1949, ati declarat la instructie ca detaşamentul 731, situat pe teritoriul Manciuriei, fusese organizat in scopul pregatirii războiului bacteriologic, in principal împotriva Uniunii Sovietice, a Mongoliei si a Chinei. Confirmati aceste declaraţii?

Răspuns: Da, le confirm.

Întrebare: Spuneţi-ne, arma bacteriologică, trebuia aplicata numai împotriva Uniunii Sovietice?

Răspuns: Nu numai împotriva Uniunii Sovietice. Se avea in intentie, de asemenea, folosirea eventuala a armei bacteriologice împotriva oricarui alt stat inamic si armate inamice.

Întrebare: Ce "alte state" aveati in vedere?

Răspuns: In special împotriva Statelor Unite si a Marii Britanii. Se avea in intentie utilizarea armei bacteriologice si împotriva lor, in egala masura.

Întrebare: Din acest punct de vedere detaşamentul nr. 731, situat in Manciuria, era centrul de pregătire a unui război bacteriologic împotriva mai multor state. Asa este?

Răspuns: Da.

Întrebare: După anul 1944 cine a preluat comanda activităţii detaşamentului 731, in ceea ce priveşte pregătirea războiului bacteriologic si a producerii armei bacteriologice?

Răspuns: Eu am fost cel care a preluat aceasta comanda, in calitatea mea de comandant sef al armatei din Kouangtoung.

Întrebare: In ce consta rolul biroului de operaţiuni al statului major al armatei din Kouangtoung, in conducerea activităţii detaşamentelor nr. 731 si nr. 100?

Răspuns: Acest rol consta in conducerea - din punct de vedere al operatiilor strategice - pregatirii detaşamentelor bacteriologice la războiului bacteriologic.

Întrebare: Cu ce scop fusesera ofiţerii statului major din birourile de operaţiuni şi informatii, i special locotenent-colonelul Miyata, expediati la detaşamentul nr. 731?

Răspuns: Pentru a putea conduce, din punctul de vedere al operaţiuni lor strategice, pregătirea detaşamentului pentru razbiul bacteriologic, era necesar sa fim tot timpul la curent cu activitatea acestu idetaşament; pentru aceasta, adica in scopul informarii, am expediat aici ofiţeri ai birourilor de operaţiuni si de informatii.

Întrebare: astfel, biroul de operaţiuni al statului major, supus ordinelor dumneavoastră, controla in permanenta activitatea detaşamentului nr. 731 in ceea ce priveşte producţia de arme bacteriologicesi, elabora metodele concrete de aplicare a acestei arme in scopul războiului?

Răspuns: Da, este exact.

Întrebare: Spuneţi-ne, examinând documentele predecesorului dumneavoastră, generalul Umezu, nu ati descoperit in casa de bani schema bombei bacteriologice "sistem Ishii"?

Răspuns: Era un raport simplu referitor la bomba bacteriologică "sistem Ishii" la care era anexata schema acestei bombe. Am primit aceste documente de la şeful biroului de operaţiuni, si le-am păstrat in sertarul meu. Am luat cunoştinţă de aceste documente.

Întrebare: Modelele bombelor bacteriologice "sistem Ishii" pe care le-ati vazu tpersonal in timpul vizitei la detaşamentul nr. 731 corespundeau cu schema anexată la nota explicativă?

Răspuns: Da, erau identice. Nu-mi aduc aminte exact, dar bomba din schema anexată la raport şi modelele de bombă pe care le-am văzut la detaşament, erau identice.

Întrebare: Expuneţi-ne conţinutul raportului pe care generalul Kitano vi l-a făcut în toamna anului 1944.

Răspuns: După câte-mi amintesc, era in octombrie 1944. Şeful detaşamentului 731, general maior Kitano, mi-a făcut un raport referitor la rezultatele experienţelor si

cercetărilor utilizării puricilor infectati cu ciuma ca armă bacteriologică, prin imprăstierea lor din avioane. Acest raport era insotit de proiectia unui film.

Întrebare: Cine a asistat la acest raport al generalului Kitano?

Răspuns: Au asistat la acest raport şeful statului major al armatei din Kouangtoung, generalul locotenent Kasahara, şeful biroului de operaţiuni, colonelul Matsumara si un ofiter al statului major, locotenent colonelul Miyata.

Întrebare: Confirmati declaraţiile dumneavoastră din data de 1 decembrie 1949 in care spuneati că, in raportul său, generalul Kitano a expus toate experienţele si cercetările efectuate pentru a duce războiul bacteriologic prin intermediul puricilor infectati cu ciumă?

Răspuns: Le confirm.

Întrebare: În ce mod se verifica eficacitatea armei bacteriologice produse la detaşamentul nr. 731?

Răspuns: Existau diferite procedee si, printre acestea, experimentarea armei bacteriologice pe oameni şi animale vii.

Întrebare: Aţi fost informat că arma bacteriologică era verificata prin experimentare pe fiinţe umane?

Răspuns: Da, fusesem informat.

Întrebare: După ce a vizitat detaşamentul nr. 731, colonlul Tamura v-a raportat ca in inchisoarea detaşamentului erau detinute persoane care urmau sa serveasca la experienţe?

Răspuns: Da, mi-a raportat.

Întrebare: Jandarmeria era subordonata comandantulu isef al armatei din Kouangtoung?

Răspuns: Da, jandarmeria imi era direct subordonata.

Întrebare: Misiunile militare japoneze in Mansiuria erau subordonate comandantului sef al armatei din Kouangtoung?

Răspuns: Da, ii erau subordonate.

Întrebare: Stiti ca detaşamentul nr. 731 primea persoane destinate experimenatrilor, de la jandarmerie si de la misiunile militare japoneze?

Răspuns: La instructia prealabila, după ce mi-au fost prezentate diverse documente, am aflat ca fusesera furnizate persoane, in numar mare, detaşamentulu inr. 731, de către jandarmerie si de către misiunile militare. Iata cum imi imaginasem lucrurile: Credeam ca se trimit la detaşamentul nr. 731 detinuţii condamnati la moarte, si ajunsesem la concluzia ca erau persoane care erau trimise la moarte de către Tribunalul din Manfchoukouo.

Întrebare: Vreti sa Spuneţi ca inainte de a va fi pfost prezentate aceste documente, credeati ca persoanele trimise la detaşamentul nr. 731 pentru a fi exterminate acolo, fusesera condamnate la moarte de către tribunal? Asta e?

Răspuns: Da, voiam sa spun ca asa înţelesesem.

Acuzatorul statului: Rog tribunalul sa prezinte acuzatului Yamada copia fotografiza a documentului din data de 12 martie 1943. Acest docuemnt se afla in tomul 21, pag de dosar 90 – 92 (vezi pag cu anexa la comunicatul şefului serviciului de politie a statului major

a jandarmeriei din Kouangtoung: lista categoriilor de persoane care trebuia sa faca parte din "expedițiile speciale")

(I se prezinta acuzatului Yamada, documentul)

Acuzat Yamada, aveti in fata copia fotografica a unei directive a jandarmeriei din Kouangtoung, din data de 12 martie 1943. Examinati cu atentie acest document. Acuzat Yamada, documentul care v-a fost prezentat nu atesta ca expedierea ființelor umane la detașamentul nr. 731, pentru a fi exterminate, se facea fara nici un fel de ancheta si fara nici un fel de judecata?

Acuzatul Yamada: Da.

Acuzatorul statului: Rog tribunalul sa dea citire la copia după ordinul nr. 224 al jandarmeriei din Kouangtoung referitor la expedierea, cu titlu de "expediții speciale" a 90 de persoane destinate a fi omorate. Acest document se afla in tomul 17, pag de dosar 35 – 38.

Președintele: Se citeste ordinul de operatii nr. 224 al jandarmeriei din Kouangtoung. Acest document va fi tradus simultan in limba japoneză. Acuzații pot folosi aparatele puse la dispozitia lor.

Acuzatorul statului: Spuneți-ne, acuzat Yamada, acest ordin a fost dat de către jandarmeria subordonata comandantului sef al armatei din Kouangtoung?

Acuzatul Yamada: Era un ordin al generalului Shirokura, sef al jandarmeriei, care servea inainte de numirea mea pe postul de comandant sef al armatei din Kouangtoung.

Întrebare: Înțeleg. Dar, după ce ati ocupat postul de comandant sef al armatei din Kouangtoung, ati abolit aceasta modalitate de expediere de ființe umane in detașamentul Ishii, sau n-ati facut-o?

Răspuns: Nu, nu am abolit acest ordin, dar l-am considerat un ordin provizoriu care, in consecinta, isi pierduse validitatea.

Întrebare: Ati considerat acest ordin un ordin provizoriu. V-ati convins, din documentul care v-a fost prezentat , ca in anul 1943 au fost expediate persoane de la jandarmeria din Kouangtoung pentru a fi exterminate la detașamentul Ishii?

Răspuns: Da.

Întrebare: Jandarmeria din Kouangtoung, a fost deci subordonata comandantulu isef al armatei din Kouangtoung, predecesorului dumneavoastră, generalul Umezu?

Răspuns: Da.

Întrebare: Si cand, in anul 1945, generalul Tamura v-a dat raportul asupra inspectiei sale la detașamentul nr. 731, pe care a facut-o la ordinul dumneavoastră, nu v-a spus ca in inchisoarea detașamentului nr. 731 erau detinute persoane care urmau sa fie supuse experiențelor?

Răspuns: Da, colonelul Tamura, mi-a spus aceasta in raportul sau.

Întrebare: Si cand generalul Kitano v-a dat raportul asupra rezultatelor cercetărilor referitoare la arma bacteriologică, v-a spus ca la detașamentul nr. 731 se efectuau experiențe pe ființe umane?

Răspuns: Da, mi-a raportat acest lucru; dar nu-mi aduc aminte cand a facut-o. A facut-o sub forma informarii asupra rezultatelor experienţelor de împrăştiere din avion a puricilor infectati cu ciuma, dar nu sub forma unui raport.

Întrebare: In orice caz, din raportul colonelulu Tamura rezulta in mod extrem de evident ca la detaşamentul nr. 731 se efectuau experienţe pe fiinţe umane?

Răspuns: Da.

Întrebare, Prin urmare, experienţele inumane despre care este vorba si care erau efectuate la detaşamentul nr. 731 in perioada in care generalul Umezu era comandant sef al armatei din Koaungtoung, au fost efectuate, de semenea, si in perioada in care dumneavoastră ati fost comandant sef?

Răspuns: Da.

Întrebare: Spuneţi-ne, ce metode principale de aplicare a armei bacteriologice fusesera adoptate de către armata japoneză, in special de către armata din Koaungtoung?

Răspuns: Trei metode: mai întâi metoda lansarii bombelor, apoi, metoda imprastierii directe din avioane si, in sfarsit, disperisa la sol.

Întrebare: Ce provederi s-au adoptat in armata din Kouangtoung pentru a studia metodele războiului bacteriologic?

Rapsuns: Pentru studierea metidelor de aplicare a armei bacteriologice, s-au constituit, pe langa statul major al armatei din Kouangtoung, comisii speciale compuse după cum urmeaza: şeful statului major, şeful biroului de operaţiuni, şeful detaşamentului interesat si diferiti ofiţeri ofiţeri de stat major. In cazul in care comisia decidea afacerea intr-un sens pozitiv, rezultatele erau raportate comandantului sef.

Întrebare: In cazul in care şeful armatei din Kouangtoung ratifica o anumita metoda sau un anumit model de arma, prezenta la randul sau un raport sau o comunicare pe acest subiect?

Răspuns: Nu erau facute rapoarte de acest gen din partea comandantului sef al armatei din Kouangtoung, dar statul major al armatei din Kouangtoung informa Statul Major General al Japoniei referitor la aceste probleme.

Întrebare: Statul major al armatei din Kouangtoung a primit vreo directiva de la Minsterul Războiului al Japoniei, care ordona marirea producţiei de arme bacteriologice?

Răspuns: da, aceasta directiva a fost primita, din câte mi-aduc aminte, in martie 1945.

Întrebare: Din ce motiv a fost, general locotenent al serviciului de sănătate Ishii, numit din nou, in martie 1945, in postul de sef al detaşamentului nr. 731?

Răspuns: Aceasta numire a fost o concretizare a proiectelor Ministerului de Război si a Statului Major General.

Întrebare: Conform directivelor Ministerului de Război, l-ati insarcinat pe şeful biroulu de operaţiuni, Matsumara, sa ia masuri pentru a asigura producţia de bacterii si pentru a completa efectivele detaşamentului nr. 731, adaugându-i numarul necesar de ofiţeri specialisti?

Răspuns: Da. Dar in ceea ce priveşte marirea numarului de cadre, am dat un ordin şefului serviciului Personal, colonelului Tamura.

Întrebare: La interogatoriul din data de 6 decembrie 1949, ati declarat ca trebuia folosita arma bacteriologică împotriva Uniunii Sovietice, prin intermediul avioanelor, pentru contaminarea regiunilor extrem de importante ale Uniunii Sovietice si, de asemenea, trebuia recurs la acte de sabotaj. Confirmati aceste declaraţii?

Răspuns: Da, le confirm.

Acuzatorul statului: Rog tribunalul sa dea citire depozitiilor cuprinse in dosar, facute de către martorul Matsumura, fost sef al biroului de operaţiuni al statului major al armatei din Kouangtoung, fost general maior al armatei din Japonia. Aceste marturii se afla la pag. 98, in volumul 3.

Preşedintele: După ce s-a confruntat, tribunalul militar decide sa dea citire depozitiilor lui Matsumura, facute de el la ancheta prealabila, in data de 7 decembrie (volumul 3, pagina de dosar 98)(vezi depozitia martorului Matsumura)

Acuzatorul statului: Confirmati depozitia martorului Matsumura, care spune ca in perioada in care erati comandantul sef al armatei din Kouangtoung, au fost examinate si aplicate doua procedee ale viitorului război bacteriologic, si anume: utilizarea bombelor bacteriologice "sistem Ishii", incarcate cu purici infectati cu ciuma si împrăştierea din avion a puricilor infectati cu ciuma?

Acuzatul Yamada: Da, confirm.

Întrebare: Dumneavoastră personal, care dintre procedeele de război bacteriologic pe care le-ati aporbat, credeti ca era cel mai eficace?

Răspuns: După mine, modul de utilizare cel mai eficace al armei bacteriologice, era lansarea bombelor din avioane si, de asemenea, împrăştierea din avion a puricilor infectati cu ciuma.

Întrebare: Va amintiti raportul pe care locotenent general Takahashi, sef al serviciilor veterinare al armatei din Kouangtoung, l-a facut referitor la recunoasterea bacteriologică efectuata de către detaşamentul nr. 100 in provincia Hingan de Nord?

Răspuns: Da, imi amintesc.

Întrebare: Confirmati depozitiile lui Matsumura referitor la faptul ca in acest raport, Takahashi a expus consideratiile sale referitoare la aplicarea practica a bacteriilor si, mai ales, la necesitatea de contaminare, in caz de nevoie, a rezervoarelor de apa in regiunea Trei-Rauri si in regiunea de sud-est a lacului Dalai-Nor?

Răspuns: Da, le confirm.

Întrebare: In ce scop s-a efectuat recunoasterea bacteriologică in regiunile limitrofe Uniunii Sovietice?

Răspuns: In scopul pregatirii unui eventual război.

Întrebare: Este adevărat ca din octombrie 1939 până in iulie 1944 ati fost inspector general de instructie militara al armatei japoneze?

Răspuns: Da, este adevărat.

Acuzatorul statului: Referitor la acest lucru, rog tribunalul sa dea citire unui extras al regulamentului de lupta al detaşamentelor de diversiune, publicat de către inspectia generala a instructiei militare in Japonia, in ianuarie 1944. Acest document se afla in volumul 22, pag. 21.

Preşedintele: Se da citire regulamentului de lupta al detaşamentelor de diversiune, editat de către Statul Major General si inspectia de instructie militara, in ianuarie 1944 (volumul 22, pag. 21)

Acuzatorul statului: Spuneţi-ne, acuzat Yamada, acest document a fost elaborat de către aparatul de inspectie generala a instructiei militare, aparat care va era subordonat? Asa este?

Acuzat Yamada: Da, acest regulament a fost elaborat de către inspectia generala a instructiei ,ilitare, in comun cu Statul Major General.

Întrebare: Acest document nu atesta faptul ca in ianuarie 1944, adica, inainte de numirea dumneavoastră in postul de comandant sef al armatei din Kouangtoung, erati informat de utilizarea armei bacteriologice in scop de sabotaj?

Răspuns: Da, asa era.

Întrebare: Cand ati semnat ordinul de lichidare a detaşamentelor nr. 731 si nr. 100?

Răspuns: Aproximativ in 9 sau 10 august 1945.

Întrebare, Astfel, ofensiva impetuoasa a unităţilor Armatei Sovietice nu a permis nic detaşamentului nr. 100, nici detaşamentului nr. 731, sa-si continue activitatea?

Răspuns: Da, asa este.

Avocatul Belov: Cand ati aflat ca detaşamentele fusesera organizate in 1935 – 1936, in baza unei ordonante secrete a Împăratului?

Acuzatul Yamada: Am luat cunoştinţă de data exacta a acestui eveniment din depozitiile martorilor si din declaraţiile acuzaţilor.

Întrebare: Ati fi putu, in calitate de comandant sef al armatei din Kouangtoung, sa faceti sa inceteze lucrarile detaşamentelor nr. 731 si nr. 100 si sa dizolvati aceste detaşamente?

Răspuns: Comandantul sef al armatei din Kouangtoung nu avea puterea necesara pentru a face sa inceteze lucrarile la detaşamente si sa le dizolve.

Întrebare: Cum considerati acum actiunile de care v-ati recunoscut vinovat si pentru care sunteti deferit justiţiei?

Răspuns: Trebuie sa raspund ca tot ceea ce am facut, consider ca este un lucru rau, vreau sa spun, un lucru foarte rau.

Întrebare: Eu, aparatorul dumneavoastră, pot sa interpretez Răspunsul dumneavoastră in maniera următoare: ca regretati actele pe care le-ati comis?

Răspuns: Da, vreau sa fie recunoscute astfel.

AUDIEREA DIN DATA DE 26 DECEMBRIE (SEARA)

INTEROGATORIUL ACUZATULUI NISHI

Acuzatorul statului: Spuneți-ne, acuzat Nishi, de cand până cand si in ce post ati servit detaşamentul nr. 731?

Acuzatul Nishi: Din ianuarie 1943 până in iulie 1944, am fost sef al filialei detaşamentului nr. 731 in orasul Sounyou. Din iulie 1944 până in iulie 1945, am fost sef al serviciului de antrenament al detaşamentului nr. 731.

Întrebare: Cu ce se ocupa detaşamentul 731, care era misiunea acestui detaşament?

Răspuns: Cea mai mare parte a activității detaşamentului nr. 731 era consacrata pregatirii războiului bacteriologic.

Întrebare: Care servicii ale detaşamentului nr. 731 se ocupau cu pregătirea războiulu bacteriologic?

Răspuns: Serviciile 1, 2 si 4 lucrau la pregătirea războiului bacteriologic.

Întrebare: Ce mijloace bacteriologice erau utilizate de către detaşamentul nr. 731?

Răspuns: Armele prevăzute a fi utilizate erau bacilii de ciuma, de antrax si de gangrena gazoasa.

Întrebare: Care dintre acesti agenti, erau cei mai eficienti?

Răspuns: Bacilii de ciuma.

Întrebare: Ce metoe de aplicare ale acestor mijoace bacteriologce fusesera adoptate de către detaşament?

Răspuns: In primul rand, împrăştierea bacteriilor din avion, in al doilea rand, lansarea bombelor bacteriologice, din portelan.

Întrebare: S-a facut uz de purici infectati cu ciuma pentru a contamina oamenii?

Răspuns: Da, in China.

Întrebare: Ati inceput sa lucrati la detaşament in perioada in care generalul Ishii era şeful acetuia?

Răspuns: Nu, şeful detsamentului era la vremea aceea general maior Kitano.

Întrebare: Apoi, generalul Ishii l-a inlocuit pe generalul maior Kitano. Asa este?

Răspuns: Da.

Întrebare: Ce directive a adus generalul Ishii cu el, cand a venit la detaşament pentru a ocupa postul de sef al detaşamentului, referitor la extinderea mijloacelor de război bacteriologic?

Răspuns: După ce si-a ocupat postul, locotenent general Ishii, ne repeta aproape in fiecare zi ca trebuie sa intensificam lucrarile in domeniul ciumei.

Întrebare: Exact in domeniul ciumei?

Răspuns: In domeniul ciumei si al reproducerii puricilor. După sosirea lui Ishii, referitor la sarcina atribuita detaşamentului si care consta in marirea culturii de purici, au fost organizate cursuri la care se studia in mod special problema cresterii la scara mare a acestor paraziţi.

Întrebare: Erau si colaboratori ai filialelor printre elevii acestor cursuri?

Răspuns: Câte cinci persoane din fiecare filiala. Adica, in total, 20 de persoane.

Întrebare: Spuneţi tribunalulu despre bomboanele pe care le prepara Oota.

Răspuns: Nu este vorba despre bomboane, ci de o ciocolata obisnuita care trebuia sa fie umpluta cu bacterii si apoi ambalata in hartie. Acste ciocolate trebuia sa aiba forma rotunda.

Întrebare: Colonelul Oota v-a aratat mostre din aceasta ciocolata?

Răspuns: Mi-a aratat vreo zece rondele de ciocolata preparate de el.

Întrebare: Cu ce fel de bacili era infectata ciocolata?

Răspuns: Colonelul Oota mi-a spus ca ciocolata continea bacili de antrax. Aceasta ciocolata era destinata actelor de sabotaj.

Întrebare: Povestiti ceea ce stiti despre aplicatia practica a mijloacelor de război bacteriologic ale detaşamentului nr. 731.

Răspuns: Am auzit vorbindu-se despre aplicatia armei bacteriologice in China, in anul 1940. In august sau in septembrie 1940, eram la Pei-Ping, la statul major al Directiei pentru aprovizionarea cu apa si profilaxie si acolo am auzit vorbindu-se despre utilizarea bacililor in China centrala, in regiunea Nimpo.

Întrebare: De la cine ati auzit vorbindu-se si in ce imprejurare?

Răspuns: Pe cand eram la statul major al Directiei pentru aprovizionare cu apa si profilaxie de la Pei-Ping, a sosit un document, care provenea de la statul major al Directiei pentru aprovizionare cu apa si profilaxie de la Nankin. Din acest document am aflat ca fusesera utilizate bacterii in regiunea Nimpo. Apoi, locotenent colonelul Yoshimura, sef al Directiei pentru aprovizionare cu apa si profilaxie din Pei-Ping mi-a spus ca bacilii de ciuma pentru China proveneau din detaşamentul Ishii. In septembrie sau in octombrie 1940, prietenul meu, comandantul Seto, venind de la Nankin, a trecut prin Pei-Ping si m-a informat ca se intorcea dintr-o operaţiune care fusese realizata in China centrala. Astfel, am stiut ca fusesera utilizati purici infectati cu ciuma in China centrala, după următoarele surse: Prima a fost informatia comandantului Seto, a doua – informatia de la Yoshimura si a treia, documentul sosit de la statul major din Nankin la statul major din Pei-Ping.

Întrebare: Povestiti-ne ceea ce dumneavoastră insiva ati văzut la detaşamentul nr. 731, care are legatura cu expeditia din China.

Răspuns: Am văzut un film documentar referitor la activitatea expediţiei detaşamentului nr. 731 in China centrala, in anul 1940. Mai întâi era aratat pe ecran modul de fixare a aparatului de împrăştiere pe aripile avionului. După care urma un text explicativ

care spunea ca aparatul fusese umplut cu purici infectati cu ciuma. Apoi, 4 sau 5 persoane urcau la bordul avionului. Cine erau aceste persoane? Nu stiu. Avionul decoleaza, ia inaltime, apoi, urmeaza o explicatie care spune ca avionul zboara in directia adversarului. Apoi ne este aratat avionul survolând adversarul. După care urmeaza cadre care reprezinta avionul, deplasarea unităților chinezesti si ale satelor chinezesti.

Apoi vedem un fum care se desprinde de aripile avionului. Explicatia următoare ne face sa înțelegem ca acest fum – sunt puricii infectati cu ciuma imprastiati peste adversar. Avionul se intoarce la aerodrom. Pe ecran apare o inscriptie: "Operațiunea este terminata". Apoi avionul aterizeazа; sosesc masini care ii aduc pe cei care se ocupa de dezinfectie; ni se arata dezinfectarea avionului. După care apar oamenii: locotenent generalul Ishii este primul care iese din avion. In urma sa vin comandantul Ikari si alte persoane pe care nu le cunosc. Apoi, pe ecran apare un titlu: "Rezultatele". Ni se arata un ziar chinezesc si traducerea sa in japoneză. Ni se explica: in regiunea Nimpo a fost declarata subit o epidemie de ciuma. In sfarsit ultimul cadru. Infirmieri chinezi imbracati in bluzoane albe lucreaza pentru dezinfectarea regiunii infectate cu ciuma. Acesta este filmul din care am stiut ca a fost folosita arma bacteriologică in regiunea Nimpo.

Întrebare: Ce mai stiti in plus referitor la utilizarea armei bacteriologice?

Răspuns: Stiu ca detaşamentul Ishii a folosit arma bacteriologică in timpul incidentului de la Khalkhin-Gol.

In iulie 1944 am fost transferat de la filiala de la Sounyou, pe postul de sef al serviciului de antrenament al detaşamentului nr. 731, la statia Pingfan. Predecesorul meu, Locotenent colonel Sanoda, a fost cel care mi-a predat postul. I aceeasi zi, locotenent colonelul Sanoda a plecat in Japonia. Am deschis casa sa de bani si am gasit documente care vorbeau despre utilizarea armei bacteriologice in timpul incidentului de la Nominhan, adica, incidentul de pe raul Khalkhin-Gol.

Aici se aflau pelicule, negative de fotografii, de la data respectiva, listele oamenilor - sinucigaşi, care au luat parte la aceasta operațiune si un ordin al comandantului Ikari. Imi aduc aminte acum ca detaşamentul oamenilor – sinucigaşi se compunea din doi ofiţeri, circa 20 subofiţeri si simplii soldati. Pe aceasta lista semnaturile erau facute cu sange.

Întrebare: A cui era prima semnatura?

Răspuns: A şefului de detaşament Ikari. Apoi urma o serie intreaga de ordine detaliate ale lui Ikari, după cum urmeaza: modul de instalare in automobile, modul de utilizare a bidoanelor cu petrol si, apoi, câteva indicatii referitoare la modul in care trebuia sa se intoarca.

Aceste doua documente m-au facut sa înțeleg ca detaşamentul oamenilor-sinicigasi, in numar de 20 – 30 de persoane contaminase cu bacterii un mal; cred ca era raul Khalkha.

A doua zi, am adus aceste documente si i le-am inmanat comandantului Ikari. Dandu-i aceste documente, m-am interesat de rezultate. Ikari a luat aceste documente, fara sa-mi spuna nici un cuvant.

Este indiscutabil ca aceasta operațiune a fost facuta, dar nu stiu nimic despre rezultate.

Întrebare: Ce stiti despre operațiuni le de congelare facute in detaşament?

Răspuns: Am aflat de la colaboratorul ştiinţific Yoshimura ca printr-un inghet puternic – este vorbe despre o temperatura de -20° - erau scosi detinuţii inchisorii detaşamentului, li se descopereau bratele care, cu ajutorul unui vant artificial, le erau congelate. După care bratele congelate le erau lovite cu o bagheta, până cand scoteau un sunet asemanator cu cel al lovirii unei scanduri mici. In plus, am citit raportul pe care l-a facut referitor la aceasta experienta. De asemenea, a fost turnat un film cu acest subiect.

Filmul arata cum se scoteau 4 – 5 persoane, cu lanţuri la picioare, in imbracaminte calduroasa, cu bratele descoperite. Apoi, un ventilator mare accelera in mod artificial congelarea. Apoi se arata cum erau lovite bratele cu o bagheta pentru a se verifica daca sunt sau nu complet inghetate. Apoi, oamenii acestia inghetati erau introdusi intr-o incapere. Yoshimura mi-a spus ca aceste cercetări erau facute in vederea unui viitor război împotriva URSS.

Întrebare: Spuneţi-ne tot ceea ce stiti referitor la experienţele efectuate la poligonul de la stati Anta.

Răspuns: la 146 km de Kharbin, se afla statia Anta; poligonul detaşamentului este situat in vecinatate. Pe acest poligon, serviciul nr. 2 efectua diferite experienţe, in condiţii de campanie.

Din ordinul şefului detaşamentului nr. 731, in ianuarie 1945, m-am dus la stati Anta. Acolo am văzut cum, sub conducerea şefului serviciului nr. 2, Ikari, si a colaboratorului ştiinţific Futaki, se experimenta contagiunea gangrenei gazoase. In acest scop erau utilizati 10 detinuţi. Acesti oameni erau legati de stalpi, cu fata spre stalpi, la 5 – 10 metri unii de altii. Capetele acestor oameni erau acoperite cu caschete metalice – corpurile cu un mic scut.

Tot corpul era acoperit, numai fesele erau goale. La câteva sute de metri a fost facuta sa explodezecu ajutorul curentului electric, o bomba de fragmentare, destinata sa imprastie contaminarea. Cei 10 oameni au fost raniti in partile descoperite. Odata experienta terminata, cei 10 oameni au fost urcati intr-un automobil special si dusi la inchisoare, la stati din Pungfan. Mai tarziu i-am intrebat pe Ikari si pe colaboratorul sau ştiinţific Futaki, despre rezultate. Mi-au spus ca cei 10 oameni fusesera raniti si murisera din cauza gangrenei gazoase.

Întrebare: Ati spus ca după sosirea generalului Ishii in postul de comandant al detaşamentului, acesta a convocat o conferinta cu ofiţerii detaşamentului.

Răspuns: După sosirea sa la detaşament, Ishii organiza in fiecare zi aceste convorbiri.

Intr-una din zile, in prezenta sefilor serviciilor si a mai multor ofiţeri, Ishii a declarat ca daca, in viitor, se va utiliza arma bacteriologică, cea mai buna arma si cea mai eficienta ar fi a puricilor infectati cu ciuma. A spus ca statul major si filialele trabuia sa depuna tot efortul pentru producerea in masa a puricilor infectati cu ciuma. După aceasta au fost organizate cursurile despre care v-am vorbit, cu cca 20 de oameni, pentru reproducerea puricilor infectati cu ciuma.

Prin urmare, s-a marit numarul colaboratorilor sectiei din Tanaka a statului major al detaşamentului. In plus, sectia de planificare a statului major a elaborat un proiect de marire a efectivelor detaşamentului Ishii.

Intr-una din zile, Ishii a spus ca in anul 1945, intre lunile iunie si septembrie, era prevăzuta lupta decisiva: se astepta o debarcare a trupelor americane pe teritoriul japonez, cu alte cuvinte, el a declarat ca noi trebuia sa ne pregatim cu cea mai mare grija pentru un război împotriva Americii si împotriva Uniunii Sovietice.

Întrebare: Va voi cita din declaratia dumneavoastră, care se afla in volumul 10, la pag. 57. Raportand cele spuse de Ishii, ati declarat cele ce urmeaza: "Pe front situatia militara se agrava... La sfârşitul primaverii sau in vara anului 1945, va trebui sa folosim ultimele mijloace, inclusiv arma bacteriologică, pentru a obtine un reviriment in favoarea Japoniei."

Confirmati aceasta declarație?

Răspuns: O confirm.

Întrebare: Care sunt imprejurarile in care filiala detaşamentului 731 la Sounyou a incetat sa existe; cine a dat ordinul ca filiala sa fie distrusa?

Răspuns: In data de 9 august 1945 a inceput războiul. In noaptea de 9 spre 10 august am primit, de la statul major, o telegrama cifrata. Incontestabil, acasta telegrama cifrata provenea de la şeful detaşamentului, dar nu am reusit sa o descifrez. Am lasat telegrama fara s-o fi descifrat si, impreuna cu detaşamentul, ne-am asezat pe pozitii, in regiunea Sounyou. Am ordonat unui grup de 5 – 6 persoane – printre care sublocotenentul Inoue – sa ramana la detaşament si sa ne intalnim pe pozitii, după ce au incendiat filiala.

Întrebare: Prin urmare, dumneavoastră sunteti cel care a dat ordinul ca filiala sa fie distrusa.

Răspuns: Da, este adevărat.

Întrebare: Ce s-a întâmplat după aceea?

Răspuns: Fiecarui colaborator al filialei i-am dat cianura de potasiu, spunandu-le: daca, in ciuda oricarei masuri de siguranta, sunteti luati prizonieri de către Armata Sovietica, luati cianura. După care m-am asezat pe pozitie. Iata motivul conduitei noastre: nu am crezut niciodata ca Japonia va capitula; acesta este motivul pentru care ne hotaraseram sa fugim in munti si, acolo, sa ne sinucidem cu totii.

Întrebare: Dar nu ati facut-o.

Răspuns: Japonia a capitulat, am primit ordinul de la şeful diviziunii si am capitulat după toate formele legale.

Întrebare: Spuneţi-ne, s-a sinucis vreunul dintre subordonatii dumneavoastră?

Răspuns: S-a sinucis un barbat.

Întrebare: Recunoaşteţi ca ati fost un colaborator activ si eficient al detaşamentului nr. 731 al fformaţiunii bacteriologice secrete a armatei japoneze?

Răspuns: Da.

Avocatul Bolkhovitinov: Acuzat Nishi, Spuneţi-ne, v-ati angajat voluntar in armata sau ati fost mobilizat?

Acuzatul Nishi: M-am angajat voluntar.

Întrebare: In ce imprejurare ati fost inrolat la detaşamentul nr. 731 si, mai ales, la filiala sa nr. 673?

Răspuns: In ianuarie 1943 am primit de la ministrul de război al Japoniei, un ordin care ma numea sef al filialei din Sounyou. In iulie 1944, din nou, din ordinul ministrului de război al Japoniei, am fost numit sef al serviciului de antrenament si, din iulie 1945, am cumulat aceasta functie cu cele de sef ale filialei din Sounyou.

Întrebare: Acum ati luat cunoştinţă de tot ceea ce era criminal in scopul lucrarilor detaşamentului nr. 731 si, mai ales, a filialei 673 si regretati, la ora actuala, ceea ce ati comis?

Răspuns: Cred ca sunt inumane experienţele facute pe detinuţii inchisorii detaşamentului 731. Pe de alta parte, înţeleg ca şobolanii si purici crescuti de mine la filiala, au facu, de asemenea, foarte mult rau.

INTEROGATORIUL ACUZATULUI KAJITSUKA

Preşedintele de tribunal: Acuzat Kajitsuka, ce post ati ocupat in armata japoneză?

Acuzatul Kajitsuka: In anul 1915 am fost promovat in gradul de locotenent al serviciului de sănătate al armatei japoneze. După care am lucrat la Primul spital militar; apoi, am fost profesor la Academia de medicina militara, la Tokio si sef al serviciului de sănătate al Directiei de sănătate la Ministerul de Război. In anul 1937, am fost şeful serviciului de sănătate al armatei japoneze in China. In acelasi an, am fost promovat in gradul de general maior al serviciului de sănătate. In acelasi an, am fost numit sef al serviciului de sănătate al celei de-a doua armate. In 1938, am fost sef al serviciului de sănătate al armatei japoneze in Coreea. Din decembrie 1939 până la capitularea Japoniei, am fost sef al Directiei de sănătate al statulu imajor al armatei din Kouangtoung.

Întrebare: Ce titluri ştiinţifice aveti?

Răspuns: Doctor in medicina.

Întrebare: In ce an ati primit acest titlu?

Răspuns: In anul 1924.

Întrebare: Pentru ce lucrare ştiinţifica vi s-a dat acest titlu?

Răspuns: Pentru o lucrare ştiinţifica din domeniul paratifoidei.

Întrebare: Ce specialitate aveti?

Răspuns: Bacteriolog.

Întrebare: Faceati lucrari ştiinţifice in bacteriologie?

Răspuns: DA.

Întrebare: Ce alte lucrari ştiinţifice in domeniul bacteriologiei ati scis?

Răspuns: Sunt autorul unei lucrari consacrate studiului catorva probleme referitoare la epidemiile de ciuma.

Întrebare: Ce functii aveati la serviciul de sănătate al Directiei de sănătate al Ministerului de Război?

Răspuns: Am fost sef al serviciulu de sănătate a acestei Directii. Aceasta era formata din doua servicii: unul dintre ele era serviciul de sănătate, al carui sef eram.

Întrebare: In ce perioada vi s-a dat ultimul dumneavoastră grad?

Răspuns: Ultimul meu grad – cel de locotenent general – mi-a fost dat in august 1940.

AUDIEREA DIN DATA DE 27 DECEMBRIE (DIMINEATA)

CONTINUAREA INTEROGATORIULUI ACUZATULUI KAJITSUKA

Acuzatorul statului: Spuneţi, acuzat Kajitsuka, cand si de către cine a fost creat detaşamentul nr. 731?

Acuzatul Kajitsuka: Detaşamentul nr. 731 a fost organizat la sfârşitul anului 1935 sau la inceputul anului 1936, nu-mi amintesc exact, prin ordonanta emisa de către Împăratul Japoniei.

Întrebare: Cine a aprobat la Directia de sănătate proiectul decretului emis conform acestei ordonante?

Răspuns: Acest lucru a fost facut in numele Împăratului Japoniei.

Întrebare: Înţeleg in numele cui, dar va intreb cine a aprobat proiectul. Dumneavoastră?

Răspuns: Viza mea trebuia sa se afle pe proiectul decretului.

Întrebare: Confirmati declaraţiile facute pe 23 si 24 octombrie 1949?

Răspuns: Da, le confirm.

Întrebare: Sa trecem la problema recrutarii personalului pentru detaşament. Ati luat parte la recrutarea bacteriologilor calificati pentru detaşament?

Răspuns: Da, am luat parte.

Întrebare: Spuneţi, ati lucrat la Primul spital militar din Tokio?

Răspuns: Da, am lucrat acolo.

Întrebare: Unde l-ati cunoscut pe Shiro Ishii, care a fost mai tarziu sef al detaşamentului nr,. 731?

Răspuns: Pentru prima data l-am cunoscut pe Shiro Ishii, la Primul spital militar din Tokio.

Întrebare: Ati lucrat acolo impreuna cu el?

Răspuns: Da.

Întrebare: Cine a fost primul sef al detaşamentului 731?

Răspuns: Shiro Ishii.

Întrebare: Acelasi Shiro Ishii care, la intoarcerea de la o misiune din strainatate, a inceput o propaganda referitoare la necesitatea unei pregatiri active a Japoniei pentru războiul bacteriologic?

Răspuns: Da, asa este.

Întrebare: Impartaseati aceste opinii ale lui Shiro Ishii?

Răspuns: Da, eram de acord in ceea ce priveşte necesitatea acestor cercetări.

Întrebare: Ati sprijinit numirea lui Shiro Ishii in postul de sef al detaşamentului?

Răspuns: Da, am sprijinit aceasta numire.

Întrebare: Erati si dumneavoastră bacteriolog?

Răspuns: Da.

Întrebare: Relatati mai detaliat ceea ce stiti despre Shiro Ishii; Spuneţi in special, care sunt inaltii demnitari din Ministerul de Război al Japoniei si al Statului Major General japonezcare impartaseau si sustineau ideile lui in ceea ce priveşte pregătirea unui război bacteriologic.

Răspuns: După intoarcerea sa dintr-o misiune in strainatate, in Europa, Shiro Ishii a lucrat in 1931 ca profesor la Academia de Medicina Militara din Tokio. El spunea atunci ca statele cele mai puternice se pregateau pentru războiul bacteriologic si ca, daca Japonia nu incepe pregatiri asemanatoare, in urmatorul război va intampina grave dificultati. Am auzit spunandu-se ca in prezenta unor inalti functionari ai Ministerului de Război si al Statului Major General japonez Ishii afirma ca, din punct de vedere strategic, arma bacteriologică este extrem de eficace ca arma agresiva.

Întrebare: Deci, care dintre conducatorii Statului nMajor General si ai Ministerului de Război sustineau si imprataseau opiniile lui Ishii?

Răspuns: După câte stiu, cel mai activ in a-l sustine, era generalul locotenent Nagata, care a devenit mai tarziu sef al Directiei de război a Ministerului de Război.

Întrebare: Si colonelul Suzuki, sef al primei sectiuni a biroului strategic a Statului Major General?

Răspuns: In ceea ce-l priveşte pe colonelul Suzuki, stiu ca era de acord cuIshii. Faptul ca generalul Nagata il sustinea cel mai activ pe Ishii, este coroborat prin următoarele: in biroul lui Ishii, la laboratorul sau din Pingfan, se afla un bust DE PLAITRE al generalului Nagata. Ishii ii era atat de recunoscator, încât pastra acest bust la el.

Întrebare: Sa rezumam: cum ati participat la organizarea detaşamentului nr. 731? Este adevărat daca spunem ca in calitatea dumneavoastră de sef al serviciului de sănătate a Ministerului de Război al Japoniei ati luat parte activa la organizarea si formarea detaşamentului nr. 731 si ca, in orice caz, erati de acord si ati sustinut numirea lui Shiro Ishii in postul de sef al detaşamentului?

Răspuns: Este adevărat.

Întrebare: Sunteti la curent cu cea de-a doua ordonanta secreta a Împăratului Japoniei referitoare la extinderea si reorganizarea detaşamentului nr.731?

Răspuns: Am fost pus la curent, după ce am fost mutat la armata din Kouangtoung.

Întrebare: Expuneţi conţinutul ordonanţei secrete a Împăratului Hirohito, in virtutea căreia detaşamentul a fost reorganizat.

Răspuns: În perioada care a urmat organizarii sale, detaşamentul a fost numit „Direcţia Profilactica" sau „Directia antiepidemica", după reorganizare el a fost numit „Directia de profilaxie si pentru aprovizionarea cu apa".

La inceput, Directia profilactica avea un contingent inferior la 1000 de oameni, ori, după reorganizare, ea numara până la 2000 de oameni.

In plus, după reorganizarea, detaşamentul a fost împărţit in servicii: serviciul general, serviciile nr. 1, 2, etc.

Acestea sunt principalele schimbari care s-au produs in ceea ce priveşte reorganizarea.

Întrebare: Dintre serviciile fondate in virtutea celei de-a doua ordonante a Împăratului, care este cel care se ocupa cu aprovizionarea cu apa?

Răspuns: Serviciul nr. 3.

Întrebare: Deci, dintre cele 8 servicii, unul singur se ocupa cu aprovizionarea cu apa. Asa este?

Răspuns: De fapt, serviciul nr. 3 se ocupa de aprovizionarea cu apa, in ceea ce priveşte celelalte servicii, acestea nu aveau nimic de-a face cu aprovizionarea cu apa.

Întrebare: Unde era sediul serviciului nr. 3?

Răspuns: La Kharbin.

Întrebare: Si celelalte servicii unde se aflau?

Răspuns: La Pingfan.

Întrebare: Activitatea acestor servicii era strict secreta?

Răspuns: Da.

Întrebare: Este adevărat ca foile de libera trecere pentru intrarea in aceste servicii ale detaşamentului erau eliberate de către comandantul sef al armatei din Kouangtoung?

Răspuns: Da.

Întrebare: Unde se aflau filialele detaşamentului nr. 731?

Răspuns: La Linkeou, Hailing, Sounyou si Hailar.

Acuzatorul statului: Cer tribunalului sa aducem la cunoştinţă acuzatului si sa dam citire ordinului de operaţiuni nr. 398/I al comandantului sef al armatei din Kouangtoung, din data de 2 decembrie 1940, referitor la organizarea filialelor Directiei pentru aprovizionare cu apa si a serviciilor antiepidemice de la Linkeou, Hailing, Sounyou, Hailar. (Volumul 15, pag. 3)

Preşedintele: Tribunalul militar hotaraste: sa dea citire ordinului comandantului sef al armatei din Kouangtoung, din data de 2 decembrie 1940.

Acuzatorul statului: Acuzat Kajitsuka, erati la curent cu acest ordin al comandantului armatei?

Acuzat Kajitsuka: Da, il cunosteam.

Întrebare: De ce toate filialele detaşamentului nr. 731 erau situate in vecinatatea imediata a frontierei cu Uniunea Sovietica?

Răspuns: Cauza principala era ca aceste filiale erau dispuse acolo unde se aflau unitatile din prima linie.

Întrebare: Intrand in functie, pe postul de sef de srviciu in armata din Kouangtoung, ati inceput prin a inspecta si a studia functionarea institutiilor care v-au fost incredintate?

Răspuns: Da, este adevărat.

Întrebare: Ati luat cunoştinţă despre lucrarile detaşamentului nr. 731?

Răspuns: Da, am luat cunoştinţă.

Întrebare: Inainte de a fi luat cunoştinţă de lucrarile si functionarea institutiilor care va fusesera incredintate, ati primit directivel in acest sens de la comandantul sef, generalul Umezu?

Răspuns: Da.

Întrebare: Generalul Umezu v-a vorbit despre detaşamentul nr. 731?

Răspuns: Inainte de a ma duce la detaşamentul 731 pentru inspectie, l-am anuntat comandantul sef, generalul Umezu, ca urmeaza sa plec in inspectie.; atunci mi-a spus ca detaşamentul nr. 731 se ocupa cu pregătirea războiului bacteriologic.

Întrebare: Cand ati inspectat pentru prima data detaşamentul nr. 731?

Răspuns: Putin după numirea mea in postul de sef al Directiei de sănătate, in martie 1940.

Întrebare: Cine era atunci sef al detaşamentului?

Răspuns: Shiro Ishii, pe atunci colonel.

Întrebare: Ce v-a spus Shiro Ishii referitor la activitatile detaşamentului nr. 731?

Răspuns: Ishii a facut un expozeu general referitor la lucrarile acestui detaşament, si a vorbit, in special, despre lucrarea prevăzuta prin regulamentele oficiale ale armatei din Kouangtoung.

Întrebare: Cand v-a dezvaluit Shiro Ishii „secretul secretelor" detaşamentului?

Răspuns: Din câte-mi aduc aminte, la inceputul anului 1941.

Întrebare: In ce consta acest „secret al secretelor" al detaşamentului nr. 731, pe care vi l-a dezvaluit Shiro Ishii, şeful detaşamentului?

Răspuns: „Secretul secretelor" il constituiau cercetările si alte lucrari de pregătire a războiului bacteriologic, rezultatele acestor lucrari si experienţele efectuate pe oameni vii.

Întrebare: Ce v-a spus Shiro Ishii, pe aceasta tema?

Răspuns: Ishii mi-a povestit ca pentru războiul bacteriologic existau diferite metode, după cum urmeaza: in primul rand, metoda sabotajului, in al doilea rand, folosirea obuzelor de artilerie, si, in al treilea rand, folsirea bombelor de aviatie.

Ishii mi-a spus, după aceea, ca obuzele de artilerie si bombele de aviatie sunt fabricate din metal, dar daca aceste bombe si obuze erau umplute cu bacili, acestia erau distrusi in momentul exploziei, ca urmare a temperaturii ridicate provocate de deflagratia

unei incarcaturi puternice. Acesta este motivul pentru care, in detaşamentul Ishii au fost alese bombele din portelan, al caror studiu a continuat.

El spunea ca daca se utilizeaza bacili pentru împrăştierea din avioane, acestia trebuie sa fie dispersati de la o altitudine mare, dar ca acest lucru nu produce efectul dorit si pentru ca bacilii sa nu fie distrusi, acestia trebuia sa fie dispersati de la o inaltime mai mica.

Ishii a adaugat ca daca bacilii sunt dispersati in stare naturala, ei erau distrusi in momentul dispersarii lor de la o altitudine mare. Trebuia sa fie inchisi intr-un corp. Acest corp era reprezentat de purici. Acesta este motivul perntru care s-a optat definitiv pentru puricii infectati cu ciuma.

Apoi, după Ishii, utilzarea agentilor patogeni pentru contaminarea apei potabile si a fiinţelor vii era o excelenta metoda de aplicare a armei bacteriologice.

Întrebare: Care este agentul patogen pe care Ishii il considera ca fiind cel mai convenabil pentru un viitor război bacteriologic?

Răspuns: La vremea respectiva, deja era de parere ca puricii infectati cu ciuma erau cei mai convenabili.

Întrebare: Detaliati, pentru tribunal.

Răspuns: Ishii spunea ca in condiţii naturale, o epidemie de ciuma izbucneste foarte usor. Dar nu este atat de usoara provocarea in mod artificial a unei astfel de epidemii. Studiind cauzele, a observat ca nu era suficient sa aiba agentii patogeni pentru a provoca o epidemie; in plus, trebuia cunoscute foarte bine condiţiile fiziologice si particularitatile fiziologice ale oamenilor. Si spunea ca numai in condiţiile cunoasterii proprietatilor fiziologice ale omului putem cunoaste condiţiile propice unei epidemii artificiale.

Întrebare: Deci acest studiu al proprietatilor fiziologice trebuia urmat pe cale experimentala pe fiinţe umane?

Răspuns: Da, asa este.

Întrebare: Unde se fecaeu aceste experienţe pe fiinţe umane? Ce v-a spus generalul Ishii referitor la aceste experienţe?

Răspuns: Mi-a spus numai ca pentru experienţe erau folositi chinezi si ca aceste experienţe se faceau atat la detaşament, adica in laboratoare, cat si in condiţii de campanie; nu mi-a spus nimic in plus referitor la acest subiect.

Întrebare: Iar, conform lui Ishii, acesta era „secretul secretelor”?

Răspuns: Da.

Întrebare: Erati la curent cu utilizarea armei bacteriologice împotriva chinezilor?

Răspuns: Fusesem pus la curent la inceputul anului 1940, de către general maior Kitano.

Întrebare: Ce v-a spus Kitano si, in prezenta cui?

Răspuns: Mi-a vorbit in biroul meu la statul major al arameti din Kouangtoung. Nu era prezent nimeni. Mi-a spus ca un grup de mai multe persoane parasise detaşamentul Ishii, cu material necesar si EP in regiunea situata la dus de Changhai, purici infectati cu ciuma şi ca experienţele se dovedisera eficiente. Aceasta este tot ce mi-a spus referitor la folosirea armei bacteriologice in China.

Întrebare: Prin urmare, v-a spus ca in China se utiliza arma bacteriologică sub forma unei mase de purici infectati cu ciuma. Este adevărat?

Răspuns: Da, este ceea ce mi-a spus. Spunea ca acesta este un mijloc pentru răspândirea ciumei.

Întrebare: Prin urmare, general maior Kitano v-a informat despre utilzarea împotriva populaţiei chineze a puricilor infectati cu ciuma, despre care prima data Ishii v-a vorbit ca despre arma cea mai eficienta. Este adevărat?

Răspuns:Da, asa este.

Întrebare: In acest caz, stiti ca experienţele efectuate anterior la detaşamentul nr. 731 in laboratoare si la poligon au luat, in cele ce a urmat, o mare anvergura si ca au luat forma atacului bacteriologic împotriva populaţiei civile chineze.

Răspuns: Da, este adevărat.

Întrebare: Sa trecem acum la punctul dumneavoastră personal de vedere referitor la aceste atacuri bacteriologice împotriva populaţiei chineze.

Va voi reaminti declaraţiile dumneavoastră facute in data de 30 octombrie 1949 si consemnate in volumul 8, pagina 105. Atunci ati spus:

Confirm ca detaşamentul nr. 731 a facut uz de arma bacteriologică împotriva trupelor chinezesti si împotriva populaţiei civile din China centrala. Pentru chinezi era, fara doar si poate, o arma ofenziva, dar pentru japonezi, estimez ca era o arma experimentala."

Poate precizati ce înţelegeţi dumneavoastră spunand ca pentru japonezi aceasta arma era considerata o arma experimentala?

Răspuns: Acest lucru trebui eînţeles in sensul ca efectul acestei arme nu fusese studiat până la capat si ca erau in curs experienţe pentru a se defini efectul lor.

Întrebare: Sunteti medic de profesie?

Răspuns: Da.

Inytrebare: Si, medic fiind, reprezentantul unei profesii umane, considerati ca utilizarea zecilor de milioane de purici infectati cu ciuma împotriva populaţiei chineze nu era o experienta?

Răspuns: Bineînţeles ca era o experienta, dar era o experienta inumana.

Întrebare: Ce v-a spus generalul Kitano referitor la experienţele efectuate pe fiinţe umane care se faceau la poligonul de la Anta?

Răspuns: Mi-a spus ca la poligonul detaşamentului, la Anta, se efectuau experienţe de contaminare a fiinţelor umane si a animalelor, cu ajutorul unui dispozitiv special instalat la o oarecare distanta si ca, urmare acestor experienţe oamenii si anumalele erau contaminati cu antrax. Prin urmare, aceste experienţe de contaminare a fiinţelor umane si a animalelor erau efectuate cu ajutorul bombelor.

Întrebare: Ce nationalitate aveau oamenii pe care se faceau experienţe de contaminare cu antrax?

Răspuns: Kitano nu mi-a spus in mod expres ce nationalitate aveau acesti oameni, dar, intrucât Ishii mi-a spus ca subiectii acestor experienţe erau chinezi, am înţeles ca detinuţii erau de asemenea chinezi.

Întrebare: Amintesc declaratia pe care ati facut-o la interogatoriul din data de 15 noiembrie 1949 (pag. 139 din volumul 8). Iata ce spuneati atunci despre aceste experienţe:

„ Conform spuselor lui Kitano, aceste experienţe erau efectuate pe animale si pe chinezi. Pentru aceste experienţe erau folosite bombe speciale umplute cu bacili de antrax. Acestea erau facute sa explodeze la sol si după explozie, subiectii: animale si oameni, erau contaminati cu bacili de antrax."

Confirmati declaraţie?

Răspuns: Da, o confirm.

Întrebare: Confirmati declaratia dumneavoastră conform careia, in calitatea pe care o aveati , de sef al Directiei de sănătate a armatei din Kouangtoung, va asumati conducerea cercetărilor ştiinţifice ale detasamemntului nr. 731?

Răspuns: Da, confirm.

Acuzatorul statului: Cer tribunalului sa permita sa se dea citire procesului verbal al confruntarii intre acuzatul Kajitsuka si martorul Matsumura, fost general maior al armatei japoneze, fost sef al biroului de operaţiuni al statului major al armatei din Kouangtoung. Procesul verbal al acestei confruntari se afla in volumul nr. 8, pag. 265 – 267.

Preşedintele: Tribunalul militar ordona sa se dea citire protocolului din data de 8 decembrie 1949 al confruntarii dintre martorul Matsumura, fost sef al biroului de operaţiuni al statului major al armatei din Kouangtoung si acuzatul Kajitsuka.

Preşedintele citeste procesul verbal al confruntarii intre Matsumura si Kajitsuka.

In acelasi timp se face citirea procesului verbal in limba japoneză.

Acuzat Kajitsuka, apropiaţi-va de microfon.

Acuzatorul statului: Confirmati declaraţiile dumneavoastră facute in cadrul confruntarii?

Acuzatul Kajitsuka: Da, le confirm.

Întrebare: Conducând cercetările ştiinţifice ale detaşamentului nr. 731 in domeniul studiului proprietatilor bacililor, stiati ca toate experienţele se faceau pe fiinţe umane?

Răspuns: Da, stiam.

Întrebare: Va spune ceva, numele colaboratorului ştiinţific Yoshimura.?

Răspuns: Da.

Întrebare: Spuneţi tribunalului cu ce se ocupa Yoshinura la detaşamentul nr. 731.

Răspuns: In martie 1940, cand am venit pentru prima data la detaşamentul nr. 731 in inspectie, am aflat ca Yoshimura lucra acolo, in calitate de colaborator ştiinţific. Inspctand laboratoarele detaşamentului, l-am cunoscut pe Yoshimura.

Am aflat la acest laborator ca Yoshimura efectua cercetări in domeniul congelarii; el studia originile congelarii, cu alte cuvinte, el studia patologia congelarii.

Mai tarziu, am luat cunoştinţă despre lucrarea ştiinţifica a acestui Yoshimura. Sensul acestei lucrari se rezuma la aceea ca mijlocul cel mai eficace de a efectua congelarea este de a cufunda membrele congelate in apa calduta, la o temperatura de 37°. Astfel am aflat ca Yoshimura studia problema congelarii.

Întrebare: Aceste lucrari ale lui Yoshimura referitoare la studiul patologiei congelarii relevau competenta Directiei de sănătate a armatei din Kouangtoung, conduse de dumneavoastră si prezentau un interes exceptional in cazul operaţiuni lor de iarna ale armatei din Kouangtoung. Nu-i asa?

Răspuns: Da, ele prezentau interes pentru noi.

Întrebare: Si erati la curent cu aceste experienţe ale lui Yoshimura?

Răspuns: Da.

Întrebare: Si aveati cunoştinţă de rapartele sale scrise?

Răspuns: Da.

Întrebare: Dumneavoastră conduceati lucrarile de cercetare ale detaşamentului nr. 731 pentru studiul febrei hemoragice, ca si al vaccinurilor febrei tifoide, ciumei si holerei?

Răspuns: Da.

Întrebare: Stiati ca aceste experienţe se efectueaza pe fiinţe umane?

Răspuns: Da, mi se adusese la cunoştinţă.

Întrebare: In consecinta, stiati ca la detaşamentul nr. 731 se efectuau la scara mare experienţe pe fiinţe umane?

Răspuns: Da.

Întrebare: L-ati informat pe generalul Yamada, comandant al armatei din Kouangtoung, ca se efectua la detaşamentul nr. 731 o activitate secreta in vederea studioului practic al armei bacteriologice?

Răspuns: Da, i-am spus ca se efectua.

Acuzatorul statului: (adresandu-se tribunalului): Permiteti-mi sa-i pun, in legatura cu aceasta, o Întrebare acuzatului Yamada.

Preşedintele: Acuzat Yamada, apropiaţi-va de microfon.

Acuzatorul statului: Spuneţi, acuzat Yamada, cine v-a nuntat pentru prima data ca la detaşamentul 731 avea loc o intensa activitate de studiu si folosire practica a armei bacteriologice?

Acuzat Yamada: Şeful Directiei de sănătate a statului major al armatei din Kouangtoung, Kajitsuka.

Întrebare: Acelasi Kajitsuka, care este aici, langa dumneavoastră?

Răspuns: Da.

Acuzatorul statului: Nu mai am întrebări de pus acuzatului Yamada.

Preşedintele: Asezaţi-va, acuzat Yamada. Acuzat Kajitsuka, apropiaţi-va de microfon.

Acuzatorul statului: Spuneţi, acuzat Kajitsuka, care era uniforma mebrilor detaşamentului 731. Era uniforma obisnuita a serviciilor de sănătate, sau uniforma armatei?

Acuzat Kajitsuka: Membrii serviciului de sănătate al detaşamentului nr. 731 nu purtau semne distinctive ale armei lor.

Întrebare: De ce?

Răspuns: Pentru a menţine secretul lucrărilor detaşamentului nr. 731.

Acuzatorul statului: Legat de aceasta, rog tribunalul sa dea citire circularei statului major al armatei din Kouangtoung din data de 30 iunie 1938, numarul 1539. Acuzat Kajitsuka, asezaţi-va.

Preşedintele da citire ciruclarei statului major al armatei din Kouangtoung nr. 1539 din data de 30 iunie 1938 „Despre instituirea unei zone militare speciale in regiunea Pimgfan". De asemena, se da citire, documentului in limba japoneză.

Preşedintele: Acuzat Kajitsuka, apropiaţi-va de microfon. Acuzatorul statului poate continua interogatoriul.

Acuzatorul statului: Acuzat Kajitsuka, confirmati ca zona militara soeciala de la pingfan era pazita cu o grija exceptionala si constituia o zona militara strict secreta?

Acuzat Kajitsuka: Confirm.

Întrebare: Cunosteati capacitatea utilajului de producţie care se afla la serviciul nr. 4 al detaşamentului nr. 731?

Răspuns: Stiam ca acest serviciu dispunea de o capacitate de serviciu considerabila, dar nu am presupus ca proportiile erau atat de mari, după cum se arata in depozitiile celorlalti acuzaţi.

Întrebare: Cunosteati structura cultivatorului „sistem Ishii"?

Răspuns: Da, o cunosteam.

Întrebare: In calitatea dumneavoastră de bacteriolog, înţelegeţi ca procedeele de fabricare a bacililor in cultivatoarele „sistem Ishii" nu puteau fi folosite pentru producţia de vaccinuri, si doar pentru fabricarea masiva a bacililor in vederea războiului bacteriologic?

Răspuns: Da, era evident.

Întrebare: In consecinta, erati informat ca serviciul nr. 4 al detaşamentului Ishii efectua culturi masive de bacili inscopul raboiului bacteriologic?

Răspuns: Da.

Întrebare: Confirmati depozitiile dumneavoastră conform carora erati [perfect informay ca incercarile de infectare mortala erau efectuate la detaşamentul nr. 731 pe fiinţe umane?

Răspuns: Confirm.

Întrebare: Recunoaşteţi ca ati condus lucrarile de cercetare ale detaşamentului pentru studiul febrei „Songo", al vaccinurilor de tifos exantematic, de ciuma si de holera?

Răspuns: Confirm.

Întrebare: Recunoaşteţi ca aceste experienţe, prin natura lor specifica, ar fi trebuit sa intereseze in primul rand Directia de sănătate a armatei din Kouangtoung?

Răspuns: Recunosc.

Întrebare: In fine, recunoaşteţi ca erati la curent cu atacurile efectuate împotriva populaţiei chineze de către detaşamentul nr. 731, cu ajutorul puricilor infectati cu ciuma?

Răspuns: Recunosc.

Acuzatorul statului: Nu mai am întrebări de pus acuzatului Kajitsuka.

Avocatul Sannikov: In 1936 in timpul formarii detaşamentului nr. 731 îi cunosteati sau nu adevărata destinaţie: pregătirea războiului bacteriologic?

Acuzatul Kajitsuka: Stiam ca detaşamentul efectua cercetări in acest domeniu, dar, credeam ca principala functie a detaşamentului era de a-si asuma serviciul antiepidemic.

Întrebare: Spuneţi de la cine si cand ati primit primele informatii referitoare la lucrarile detaşamentului nr. 731 pentru pregătirea războiului bacteriologic.

Răspuns: De la comandantul sef al armatei din Kouangtoung, inainte de prima mea inspectie la acest detaşament, am aflat cu precizie ca cercetări de acest tip erau efectuate acolo.

Întrebare: Stiti cu exactitate, care parte din activitatea detaşamentului nr. 731 era subordonata biroului de operaţiuni al statului major al armatei din Kouangtoung?

Răspuns: da, stiam.

Întrebare: In martie 1940, pe când va aflaţi la detaşamentul 731, aţi inspectat toate serviciile detaşamentului şi dacă nu, de ce?

Răspuns: In martie 1940, când vizitam detaşamentul nr. 731 autorizatia scrisă care fusese eliberata de statul major al armatei din Kouangtoung, avea o limitare, conform căreia nu aveam dreptul să vizitez toate clădirile. Imi aduc aminte că nu eram autorizat să vizitez corpurile 7 si 8 ale clădirii, sau 6 si 8, nu pot spune exact. Le-am putut vizita pe toate celelalte si atunci când am fost primit la acest detaşament si ghidat prin cladiri nu am fost condus ţn acelea. Astfel, am înţeles ca mi-era interzis sa vizitez si sa aflu despre cladirile secrete ale detaşamentului.

Întrebare: Ceea ce v-a spus generalul maior Ishii despre activitatea detaşamentului nr. 731 a facut-o ca o indatorire de serviciu, sau, in mod obisnuit, in cursul unei discutii?

Răspuns: Era in cursul discutii obisnuite.

Întrebare: Interogat de preşedinte, ati Răspuns ca aveti un grad universitar si ca sunteti autor de lucrari ştiinţifice. Considerati ca lucrarile dumneavoastră de medic si specialist sunt compatibile cu ideile partizanilor războiului bacteriologic, pe care le impartaseati?

Răspuns: Impartaseam vederile si ideile lui Ishii in ceea ce priveşte necesitatea serviciilor antiepidemice; dar consider criminala intreaga activitate ulterioara a acestui detaşament si, dat fiind faptul ca am participat la aceasta munca, ma consider complice la aceste crime, si le regret.

INTEROGATORIUL ACUZATUILUI SHUNJI SATO

Acuzatorul statului: Acuzat Sato, cand ati fost numit sef al detaşamentului „Nami", nr 8604 si cat timp v-ati exercitat aceasta functuie?

Acuzat Sato: Am fost şeful detaşamentului „Nami" nr. 8604, in orasul Canton, din decembrie 1940 până in februarie 1943.

Întrebare: La ce post ati fost mutat de la detaşamentul „Nami” nr 8604 din Canton?

Răspuns: Am fost transferat la Nankin ca sef al detaşamentului „Ei” numarul 1644.

Întrebare: Cat timp v-ati exercitat functia de sef al detaşamentului „Ei” 1644 la Nankin?

Răspuns: Exact un an, până in februarie 1944.

Întrebare: Cand au fost create detaşamentele „Nami” 8604 si „Ei” 1644?

Răspuns: In 1939.

Întrebare: Câte filiale cuprindea detaşamentul „Ei” 1644 din Nankin?

Răspuns: 12 filiale.

Întrebare: Spuneţi care erau efectivele detaşamentului „Ei” din Nankin, impreuna cu filialele sale?

Răspuns: In jur de 1500 de oameni.

Întrebare: Ce legatura avea Shiro Ishii cu detaşamentul „Ei” 1644 din Nankin?

Răspuns: Ishii a fost şeful detaşamentului in momentul crearii acestuia.

Întrebare: stiati ca Shiro Ishii efectua intense cercetări asupora mijloacelor de război bacteriologic?

Răspuns: Da, stiam.

Întrebare: După plecarea lui Ishii, cine a condus detaşamentul „Ei” 1644?

Răspuns: După Ishii, urmatorul sef al detaşamentului din Nankin a fost colonelul Oota, care a servit de asemenea in detaşamentul Ishii.

Întrebare: Ce post ocupa locotenent colonelul Onadera?

Răspuns: Sef al serviciului afacerilor generale al detaşamentului „Ei” 1644.

Întrebare: Sa trecem acum la utilajul de care dispunea detaşamentul „Ei” 1644 care v-a fost incredintat; descrieti utilajul pentru cultura la scara mare a bacteriilor, care se afla la detaşamentul „ei” 1644.

Răspuns: Printre utilajele de producere in masa a bacteriilor, consider foarte important de semnalat, un incubator cu un volum de 5 m x 5 x 2.5, apoi doua autoclave cilindrice de 1.,5 m diametru si de 2.5 m lungime si, in plus, cam 200 de cultivatoare „sistem Ishii”.

Întrebare: Detaşamentul „Ei” din Nankin poseda cazane Koch?

Răspuns: detaşamentul „Ei” 1644, din Nankin, poseda 50 de cazane Koch. Si in plus alte 10. Unele erau la statul major; unele la filiale.

Întrebare: Ce producţie de bacterii putea furniza utilajul detaşamentului?

Răspuns: Folosind tot utilajul, producţia de bacterii era de 10 kg pe ciclu.

Întrebare: Confirmati declaraţiile dumneavoastră, din data de 9 decembrie 1949, consemnate in volumul 14, pag. 302, conform carora detaşamentul „Ei” nr. 1644, din Nankin, pe care-l conduceati, se ocupa nu numai cu profilaxia si aprovizionarea cu apa, dar

si cu cercetări in vederea producţiei masive a armei bacteriologice? (Se da citire acestor declaraţii in limba japoneză.)

Răspuns: Da, confirm.

Întrebare: Detaşamentul „Ei" 1644 din Nankin, efectua crestrea puricilor?

Răspuns: Da.

Întrebare: Va rog sa relatati prin ce procedee se multiplicau puricii.

Răspuns: Cresterea puricilor se facea de dinainte de intrarea mea in functie la detaşamentul „Ei"1644 si in acest scop se aflau acolo 100 de bidoane cu benzina.

Întrebare: Va rog, acuzat Sato, sa spouneti tort ceea ce stiti despre ajutorul acordat de către detaşamentul „Ei" 1644 detaşamentului nr. 731 in cazul atacurilor bacteriologice împotriva populaţiei chineze.

Răspuns: Pe cand ma aflam la detaşamentul „Ei" 1644, l-am auzit personal pe colonelul Oota si locotenent colonelul Onadera ca s-a folosit arma bacteriologică in 1940, la Nimpo, in 1941, la Tchangte si in 1942, in timpul operaţiuni i de la Chekang. S-a recurs la împrăştierea din avion a puricilor infectati cu ciuma.

In operatiei de la Chekang, o parte a oamenilor detaşamentului „Ei" 1644 si-au dat concursul la aceasta operaţiune. In plus, numerosi militari trimisi de detaşamentul nr. 731 au sosit in acel moment. Nu cunosc concret modul in care s-a desfasurat operaţiunea, dar statul major al detaşamentului „Ei" 1644 a constribuit la aceasta operaţiune, in specvial, prin cresterea puricilor.

Întrebare: Cu alte cuvinte, detaşamentul „Ei" 1644, furniza grupului expeditionar al detaşamentului Ishii o anumita cantitate de purici in scopul infectarii lor cu ciuma. Este exact?

Răspuns: Da.

Întrebare: Atunci cand grupul expeditionar al detaşamentului nr. 731 a sosit la Nankin, unde si-a instalat baza?

Răspuns: La detaşamentul „Ei" 1644, din Nankin.

Întrebare: In consecinta, detaşamentul „Ei" 1644 in timpul expediţiei lui Ishii in China centrala servea ca baza pentru grupul expeditionar? Este exact?

Răspuns: Da.

Întrebare: Spuneţi, cand erati sef al detaşamentului „Ei" 1644, cine se ocupa de cultura bacililor de ciuma si de cresterea puricilor.

Răspuns: Capitanul Murata.

Întrebare: In acest scop s-a creat o sectiune speciala al serviciului bacteriologic al detaşamentului pentru cresterea puricilor si cultura bacililor de ciuma?

Răspuns: Da, asa s-a procedat.

Întrebare: Spuneţi la ce post ati fost mutat de la detaşamentul „Ei" 1644, din Nankin.

Răspuns: Am fost numit sef al serviciului de sănătate al Armatei a Cincea.

Întrebare: Care dintre filialele detaşamentului nr. 731 avea ca baza teritoriul unde a fost cantonata armata dumneavoastră?

Răspuns: Doua filiale erau instalate in sectorul Armatei a Cincea: una la stati Hailing, cealalta la Linkeou.

Întrebare: Al carei filiale era sef acuzatul Onue?

Răspuns: Sef al filialei 643 de la Hailing.

Întrebare: La cererea acuzatului Onoue ati dat ordin de a fi capturati şobolani pentru a ajuta filiala la înmulţirea puricilor?

Răspuns: Nu a fost un ordin, ci o cerere adresata comandantilor de unitati, şeful serviciului de sănătate al armatei neavand dreptul de a da ordine unităţilor armatei.

Întrebare: In consecinta, ati scris o scrisoare speciala pe aceasta tema comandantilor unităţilor?

Răspuns: Da.

Întrebare: Spuneţi in ce circumstante ati scris aceasta scrisoare comandantilor de unitati.

Răspuns: Primisem de la maiorul Onoue o cerere in care ne ruga sa capturam şobolani. De aceea, am scris o scrisoare in care aratam ca nu trebuia sa omoram şobolanii capturati in unitati, si sa-i punem la dispozitia maiorului Onoue. Pentru ca era jenant sa arat in scrisoarea către unitati ca ele trebuia sa captureze şobolani, era formulat ca unitatile nu trebuia sa ucida şobolanii capturati, ci sa-i trimita la filiala 643.

Întrebare: In calitatea dumneavoastră de bacteriolog si fost sef al detaşamentului „Ei" 1644, din Nankin, înţelegeatiu, fara indoiala, ca aceste rozătoare trebuia sa fie utilizate pentru cresterea puricilor la detaşamentul 731?

Răspuns: desi comandantul Onoue nu mi-a spus, puteam presupune aceasta.

Întrebare: Câte fformaţiuni bacteriologice se aflau la Nankin?

Răspuns: daca este vorba despre detaşamente bacteriologice, acolo nu se afla decat detaşamentul „Ei" 1644.

Întrebare: Stiati ca detaşamentul „Ei" 1644 din Nankin, fusese desemnat anterior cu denumirea conventioanala „Tama"?

Răspuns: Stiam.

Întrebare: Spuneţi acum, acuzat Sato, ce fel de experienţe pe oameni efectua detaşamentul „Ei" 1644, din Nankin, a carei conducere vi-o asumati?

Răspuns: Nu efectua experienţe pe oameni.

Acuzatorul statului: Nu mai am întrebări de pus acuzatului, pentru ca el neaga, dar am o Întrebare de pus tribunalului. Rog tribunalul sa dea citire unui extras al stenogramei audierii Tribunalului Militar International pentru Extremul-Orient de la Tokio, din data de 29 august 1946. In cursul acestei audieri s-a dat citire unui raport al Parchetului din Nankin, care anchetase atrocitatile japoneze din Nankin si, in special, asupra actiunilor criminale ale detaşamentului „Tama", adica detaşamentul „Ei" 1644. Ancheta stabilise ca aici se comiteau atrocitati analoge celor care se efectuau la detaşamentul Ishii. Acest extras din

stenograma audierii Tribunalului Militar International pentru Extremul-Orient de la Tokio, este cuprins in volumul 22, pag 36. Rog tribunalul sa dea citire acestui extras.

Preşedintele tribunalului: tribunalul militar decide sa dea citire stenogramei sus-mentionate a audierii Tribunalului Militar International pentru Extremul-Orient de la Tokio.

(Preşedintele da citire extrasului amintit. Se da citire acestui extras in limba japoneză.)

Avocatul Bogatchov: Acuzat Sato, Spuneți care va este originea sociala?

Sato: Nobil.

Întrebare: Care este soecializarea dumneavoastră medicala?

Răspuns: Patolog.

Întrebare: Ce grad ştiinţific posedat, cand l-ati obtinut si pentru ce lucrari ştiinţifice?

Răspuns: In 1931 am primit gradul de doctor in Ştiinţe medicale pentru lucrarea intitulata „Infuzia experimentala a solutiilor de glucoza".

Întrebare: V-ati specializat in bacteriologie?

Raspiuns: Nu.

Întrebare: Cand si pentru ce ati fost deciorat?

Răspuns: Pentru participarea la evenimentele din Manciuria am primit ordinul „Soarelui Rasare" clasa a patra si pentru evenimentele din China am primit ordinul „ MILAN de aur" si ordinul „Soarelui Rasare" clasa a treia.

Întrebare: Ce decoratii ati primit după 1941?

Răspuns: Nu am mai primit.

INTEROGATORIUL ACUZATULUI HIRAZAKURA

Acuzatorul statului: Acuzat Hirazakura, pentru cat timp si in ce calitate ati servit in detaşamentul nr. 100 al armatei din Kouangtoung?

Acuzatul Hirazakura: Am lucrat începând din iulie 1942, in calitate de colaborator al detaşamentului nr. 100.

Întrebare: In calitate de colaborator al carei sectiuni a detaşamentului nr. 100 ati lucrat?

Răspuns: Din 1942 până in decembrie 1943, am lucrat la prima sectiune a serviciului nr. 2, după care, am lucrat la a sasea sectiune, nou organizata si, din aprilie 1944 până la capitularea Japoniei am lucrat in regiunea Hailar, in calitate de mebru al expediției detaşamentului.

Întrebare: Expuneți, in detaliu, tribunalului, ce reprezenta detaşamentul nr. 100, in care ati servit din anul 1942.

Răspuns: In aparenta, detaşamentul nr. 100 era, prin desemnarea sa oficiala, un detaşament de aparare antiepizootica a cirezilor de cai ai armatei din Kouangtoung; in realitate, el se ocupa cu pregătirea războiului bacteriologic.

Întrebare: Unde era situat statul major al detaşamentului?

Răspuns: Statul major al detaşamentului se afla in orasul Menchiangtung, la 10 km la sud de Tchangtchoun.

Întrebare: De cine aparţinea in mod direct acest detaşament?

Răspuns: Acest detaşament aparţinea direct de comandamentul armatei din Kouangtoung.

Întrebare: Cine conducea lucrarile detaşamentului nr. 100?

Răspuns: Generalul locotenent Takahashi, fostul sef al serviciilor veterinare ale statului major al armatei din Kouangtoung.

Întrebare: Detaşamentul nr. 100 avea filiale?

Rspuns: Detaşamentul nr. 100 avea şi filiala la Dairen; in afara de aceasta, avea sectiuni de aparare antiepizootice ale cirezilor de cai in orasele Dairen si Hailar, dar apoi, filiala din Hailar a fost transferata in orasul Koshan.

Întrebare: Care erau contingentele acestui detaşament si ale filialelor sale?

Răspuns: Detaşamentul detinea chimisti, bacteriologi, botanisti si veterinari.

Întrebare: Spuneţi ceea ce stiti referitor la structura si la lucrarile detaşamentului nr. 100.

Răspuns: Efectivele detaşamentului atingeau aproximativ 600-800 de oameni; acest număr varia uneori, de aceea il indic cu aproximatie. Exista un stat major al detaşamentului si, in plus, un serviciu al afacerilor generale, serviciile nr. 1, nr. 2, nr. 3 si nr. 4. Serviciul general era compus din mai multe sectiuni, in special cel al planificarii si cel al cercetării, si dispunea de o plantatie speciala sau un câmp de incercari. Serviciul nr. 1 se ocupa in principal cu analiza sângelui cailor din unitatile armatei din Kouangtoung si al animalelor care erau la dispozitia unităţilor armatei din Kouangtoung, cu scopul de a descoperi maladii ca morva, piroplasmoza[1)] şi anemia pernicioasă[2)].

[1)] **Piroplasm'oză,** *piroplasmoze,* s.f. Nume generic dat unui grup de boli parazitare ale animalelor domestice, provocate de paraziţi monocelulari care pătrund în sânge, distrugând globulele rosii si producând febră mare. - Din fr. **piroplasmose.** Sursă : DEX'98 (*32375*) - oprocopiuc.

[2)] **Anemia pernicioasă:** Cea mai frecventa cauza a deficitului de cobalamina in climatele temperate este anemia pernicioasa, in care secretia factorului intrinsec inceteaza datorita atrofiei mucoasei gastrice. Este mai frecvent observata la indivizii cu descendenta nord-europeana si africano-americana si este mult mai putin comuna la sud-europeni si asiatici. Ambele sexe sunt afectate in mod egal. Este o boala a varstei inaintate, majoritatea pacientilor prezentandu-se in jurul varstei de 60 de ani; este rara sub 30 de ani, desi anemia pernicioasa tipica poate fi observata si la copii sub 10 ani (anemia pernicioasa juvenila). Afectiunile ereditare in care stomacul normal histologic fie secreta un factor intrinsec anormal, fie nu il secreta deloc induc un deficit de cobalamina la sugari sau in prima copilarie.
Exista numeroase dovezi in ceea ce priveste anomaliile imunologice din anemia pernicioasa. Incidenta anemiei pernicioase este substantial crescuta la pacientii cu alte afectiuni considerate a fi de origine imunologica, incluzand boala Graves, mixedem, tiroidita, insuficienta suprarenaliana idiopatica, vitiligo si hipoparatiroidismul. Pacientii cu anemie pernicioasa au, de asemenea, anticorpi circulanti anormali, care au legatura cu boala: 90% au anticorpi anticelule parietale, in timp ce 60% au anticorpi anti-factor intrinsec. Anticorpii anti-celule parietale sunt intalniti, de asemenea, la 50% din pacientii cu atrofie gastrica fara anemie

Serviciul nr. 1 se compunea din mai multe sectiuni, dar nu-mi amintesc numarul lor.

In aceasta prima perioada, adica până in anul 1943, serviciul nr. 2 se compunea din 5 sectiuni si, mai târziu, din 6 sectiuni; se ocupa in principal de lucrari de cercetare in domeniul războiului bacteriologic. Prima sectiune era bacteriologică, cea de-a doua – patologica, a treia – se ocupa de animalele destinate experienţelor, a patra era sectiunea chimiei organice, a cincea – de botanica si de patologia vegetalelor si a sasea se ocupa exclusiv cu pregătirea războiului bacteriologic.

A treia sectiune dispunea de animale pentru experienţe, in special de cai.

Sefii sectiunilor erau bacteriologi, botanisti, specialisti in chimie organica sau in patologie, atat ofiţeri cat si colaboratori ştiinţifici civili. După ce, in luna decembrie a anului 1943, general locotenet Takahashi, fost sef al srviciilor veterinare, efectuase o inspectie la detaşament, fusese formata o a sasea sectiune, insarcinată cu pregătirea războiului bacteriologic, pe lângă serviciul nr. 2 al detaşamentului nr. 100. Trebuie sa adaug ca sectiunea a cincea a serviciului nr. 2 cerceta mijloacele de otravire a vegetalelor sau de a le infecta cu ajutorul bacteriilor. Iata tot ceea ce pot sa spun.

Întrebare: Ce infecţii au fost adoptate de către serviciul nr. 2 ca fiind esentiale pentru războiul bacteriologic?

Răspuns: Stiu ca erau morva, galbeaza, ciuma bovinelor si antrax.

Întrebare: Câţi oameni ai serviciului nr. 2 se ocupau de cultura masiva a bacteriilor pentru războiul bacteriologic?

Răspuns: Inainte de transferul meu la sectorul din Hailar, stiu ca la prima sectiune, sub conducerea colaboratorului ştiinţific Nishida si a functionarului laboratorului Yamaguchi, un grup de 20 de persoane s-a ocupat mult timp de cercetări in domeniul

---

pernicioasa, ca si la 10-15% dintr-o populatie neselectata de pacienti, dar anticorpii anti-factor intrinsec nu sunt intalniti, de obicei, la acesti pacienti. Rudele pacientilor cu anemie pernicioasa au o incidenta crescuta a bolii si chiar cei fara o afectiune clinica pot avea anticorpi anti-factor intrinsec in ser. in sfarsit, tratamentul cu corn'costeroizi s-a dovedit a fi capabil sa amelioreze boala atat patologic, cat si clinic.
Distrugerea celulelor parietale in anemia pernicioasa se crede ca este mediata de anticorpi fixatori de complement impotriva membranei celulelor parietale. Observatia ca anemia pernicioasa este neobisnuit de frecventa la pacientii cu agamaglo-bulinemie sugereaza totusi ca sistemul imun celular poate, de asemenea, juca un rol in patogeneza ei. Dimpotriva, Heli-cobacter pylori nu prea are legatura cu distrugerea celulelor parietale in anemia pernicioasa.
Din punct de vedre anatomopatologic, cea mai caracteristica modificare in anemia pernicioasa este atrofia gastrica ce afecteaza portiunile din stomac secretante de acid si pepsina; antrul este crutat. Alte modificari patologice sunt secundare deficitului de cobalamina; acestea includ alterari megaloblastoide ale epiteliului gastric si intestinal si modificarile neurologice descrise mai sus. Modificarile epiteliului gastric apar ca atipii celulare pe specimenele de citologie gastrica, care trebuie cu mare grija diferentiate de anomaliile citologice observate in neoplaziile gastrice.
Manifestarile clinice sunt in principal cele legate de deficitul de cobalamina, descrise mai sus. Boala are un debut insidios si progreseaza lent. Examenele de laborator vor arata hiper-gastrinemie si aclorhidrie pentagastrin-refractara, ca si alte modificari hematologice si de laborator, discutate la „Diagnostic".
Printr-o terapie de substitutie corespunzatoare, pacientii cu anemie pernicioasa ar trebui sa prezinte o corectie completa si durabila a tuturor anomaliilor datorate deficitului de cobalamina, cu exceptia situatiei in care au aparut modificari ireversibile ale sistemului nervos inainte de tratament Totusi, acesti pacienti sunt predispusi la polipi gastrici si au o incidenta de aproape doua ori mai mare fata de cea normala a cancerului gastric. De aceea, pacientii ar trebui urmariti prin examinari frecvente ale scaunului prin hemocult, completat cu studii diagnostice suplimentare atunci cand este cazul. (http://arhiva.alb.ro/medicina-1/Anemia-pernicioasa.html)

antraxului si al morvei. In plus, exista un grup al capitanului Takaaki, care studia si fabrica in cantitati masive bacili de ciuma bovina si de galbeaza; in ceea ce priveşte sectiunea a sasea, ea lucra in acelasi sens si numara de la 40 până la 50 de persoane.

Întrebare: Confirmati declarațiile dumneavoastră facute la ancheta prealabila, conform carora la serviciul nr. 2 al detaşamentului – serviciu special insărcinat cu pregătirea războiului bacteriologic – erau 20 de ofițeri, 30 colaboratori ştiinţifici si 50 de colaboratori tehnici?

Răspuns: Am spus ca era contingentul serviciului nr. 2.

Întrebare: Deci, confirmati declarațiile dumneavoastră?

Răspuns: Da, le confirm.

Întrebare: Expuneţi mai detaliat istoria creării si a funcţionării celei de-a sasea sectiuni a serviciului nr. 2. Care erau functiile speciale ale celei de-a sasea sectiuni?

Răspuns: Atât cât imi aduc aminte, a sasea sectiune a fost organizata in anul 1943. Asa cum am mai spus, detaşamentul fusese vizitat de către locotenent general Takahashi, fost sef al serviciilor veterinare al armatei din Kouangtoung, care a vizitat si a inspectat laboratoarele serviciului nr. 2 in compania locotenent colonelului Yamagichi si a colaboratorului ştiinţific Takase. Au discutat indelung, apoi, şeful serviciului Takahashi a plecat si o săptămână mai târziu, a sosit ordinul de a infiinta o noua sectiune la serviciul nr. 2 – cea de-a sasea. Functiile pe care le executa in acel moment prima sectiune au fost transmise sectiunii a sasea, impreuna cu o parte a functiilor si a personalului altor sectiuni. Toate cladirile subsolului care fusesera afectate primei sectiuni, au fost transmise sectiunii a sasea. In acelasi timp, s-a inceput constructia de cladiri noi pentru nevoile noii sectiuni si lucrarile acestea au fost continuate până in anul 1944 – perioada in care eu am plecat la Hailar.

Întrebare: Se efectuau experiențe pe ființe umane la detaşamentul nr. 100?

Răspuns: In anul 1944, am sosit de la Hailar la detaşament pentru a face un raport de activitate. Era in luna septembrie. Tocmai sosisem la detaşament si intram pe teritoriul sau, când l-am întâlnit pe colaboratorul ştiinţific, Matsui. El avea in mână un recipient care continea alimente vegetale. L-am intrebat unde il ducea si mi-a răspuns că-l ducea într-o celula, pentru a efectua o experienta pe oameni vii; dar nu a precizat ce fel de experienta.

Întrebare: Ce stiti despre incercarile si experienţele efectuate de către detaşamentul nr. 100 pentru utilizarea practica a unora dintre microbi, in vederea unui război bacteriologic? Dumneavoastră insiva ati luat parte la vreo expediţie?

Răspuns: Aproximativ in iulie-august 1942, am participat la manevrele de vară. Despre ele vă voi vorbi.

Grupul care participa la aceste manevre de vară avea în fruntea sa pe comandantul Muramoto. Acest grup cuprindea mai multi colaboratori ştiinţifici, ofiţeri si personal tehnic – in total, in jur de 30 de persoane.

Aparatele si materialele necesare fusesera trimise la Tchangtchoun; sublocotenentul Kaneda a condus expedierea materialelor.

Au fost efectuate experienţe in condiţii de campanie, in provinica Hingan de Nord, in regiunea Trei Râuri, pe râul Derboul, care curge in vecinatatea frontierei sovietice. Scopul acestor experienţe era studierea posibilităţii de folosire a bacteriilor in caz de război.

Întrebare: A căror bacterii, mai exact?

Rapuns: Râul si lacul au fost contaminate cu morva si solul cu antrax.

Întrebare: Care râu?

Răspuns: Derboul, care trece nu departe de frontiera sovietica. A fost contaminat un sector de aproximativ un kilometru. Contaminarea s-a facut la intervale de cca 100 m. Ea a fost facuta de către colaboratorii ştiinţifici Mitsuda si Kiyoshi Ida, din bărci de cauciuc.

Întrebare: Apropos, acuzat Hirazakura, este vorba despre acelaşi râu Derboul, care se varsa in Argoun, care curge de-a lungul frontierei sovietice?

Răspuns: Da. Asa este. Râul Derboul se varsa intr-un curs de apa care curge de-a lungul frontierei sovieto-manciuriene.

Întrebare: Si, exact Derboul a fost contaminat cu bacili de morva? Asa este?

Răspuns: Da, este adevărat.

Întrebare: Va rog sa treceti la următoarea expediţie la care ati luat parte; vorbesc despre expeditia din anul 1944.

Răspuns: In aprilie 1944, locotenent colonel Ossaka, sef al serviciului nr. 2 mi-a adus la cunoştinţă – ne-am dus in biroul generalului Wakamatsu, sef al detaşamentului, unde mi-a dus la cunoştinţă un ordin de incorporare la expediţie. Aceasta trebuia sa fie compusa din 7 persoane, conduse de către capitanul Assao, dar unul dintre membrii grupului fusese impiedicat sa plece – din motive de sănătate – iar eu fusesem numit in locul lui. M-a prevenit ca aceasta expediţie era secreta si ca se indrepta către Hingan-ul de Nord. Mi-au aratat doua documente si mi-au spus ca voi primi instructiuni detaliate de la capitanul Assao care se ducea in locurile respective si care urma sa furnizeze de acolo directive si clarificari detaliate.

Unul dintre documente – ordinul – stipula ca grupul avea misiunea de a inspecta regiunile provinciei Hingan de Nord si sa numere animalele din aceste locuri; acolo, animalele erau in libertate, pe păşuni, iar sarcina noastra era sa le numaram si sa studiem pasunile, rezervoarele de apa, drumurile si maladiile animalelor.

Acest ordin era strict secret, sau, asa cum preciza o mentiune "secret militar". Se preciza ca in virtutea unui ordin de operaţiuni ale comandantului sef al armatei din KOuangtoung (nu-mi mai aduc aminte numarul acelui ordin, purta mentiunea "Hei"), in cazul unui război – se subînţelegea ca era un război împotriva Uniunii Sovietice – animalele, foarte numeroase in provincia Hingan de Nord, trebuia sa fie ransferate in estul Marelui Hingan sau, daca aceasta posibilitate nu ar fi existat, ele trebuia sa fie omorate.

După ce am primit acest ordin, m-am dus singur la Hailar, unde m-am pus la dispozitia capitanului Assao si unde am lucrat in calitate de colaborator al acestui grup până in septembrie 1944.

In septembrie a sosit o telegrama cifrata, care ordona capitanului Assao sa prezinte un prim raport referitor la lucrarile efectuate de grup. In acest scop, m-am dus, impreuna cu capitanul Assao, la detaşamentul nr. 100, unde capitanul Assao a prezentat acest raport generalului Wakamatsu, sef al detaşamentului nr. 100. Nu am fost present. Exact in aceeasi perioada, capitanul Assao a primit un ordin de mutare la Tokio, la Scoala veterinara, iar după reintoarcerea sa la Hailar, a plecat imediat spre Tokio. După plecarea sa, am fost numit sef al acestui grup special, grup de inspectie. Anul urmator, adica in 1945, in luna

martie, m-am intors la Tchangtcoun, pentru un al doilea raport sistematic, pe care l-am facut generalului Wakamatsu, sef al detaşamentului nr. 100 – un raport care sintetiza rezultatele lucrarilor efectuate de către grup. Au fost prezentei: locotenent colonelul Ossaka si colaboratorul ştiinţific Ida. Intocmisem raportul meu in scris, adaugand harti si scheme. General Maior Wakamatsu, sef al detaşamentului, si locotenent colonel Ossaka, m-au luat cu ei la statul major al armatei din Kouangtoung, unde am fost invitat sa fac un raport locotenentului general Takahashi, sef al serviciilor veterinare. După ce am facut acest raport – in biroul sau – m-am intors putin mai tarziu la Hailar, după ce am primit de la generalul Wakamatsu, sef al detaşamentului, ordin sa cumpar animale de la Hailar. Acestea trebuia sa fie cumparate prin intermediul organelor guvernamentale din Mandchoukuo. Trebuia sa iau aceste animale in posesie, la biroul companiei agricole de crestere de la Hailar. Hayashi, un membru al detaşamentului, a venit de la Tghangchoun si a adus 80 mii yeni. Am cumparat 500 de oi si aproximativ 900-100 de capre si vaci. Stiu, deoarece l-am auzit spunând-o, pe generalul Wakamatsu, sef al detaşamentului, ca aceste animale erau destinate actelor de sabotaj, adica, urmau sa fie contaminate pentru a imprastia epizootie.

Întrebare: Cu ce tip de bacili trebuia sa fie contaminate aceste animale?

Răspuns: Nu am auzit sa se spuna cu ce bacili se intentiona sa fie contaminate aceste animale, dar cred ca era vorba despre antrax, morva si ciuma bovinelor. Animalele cumparate au fost trimise la 80 km la nord-est de Hailar si au fost tinute acolo, până la capitularea Japoniei. Prezentând raportul meu, in martie 1945, l-am anuntat pe generalul Wakamatsu, sef al detaşamentului, ca in provincia Hingan de Nord, septelul atingea un milion si jumatate de capete. Atunci mi-a spus ca aceste animale trebuia sa fie, in caz de război, contaminate prin intermediul avioanelor si ca detaşamentul de diversiune special destinat acestei operatii va fi format fie de către detaşamentul nr. 100, fie de către statul major din Kouangtoung.

Întrebare: Prin urmare, acuzat Hirazakura, daca v-am înţeles bine, începând cu luna martie 1944 ati luat parte la activitatea grupului de spionare care s-a ocupat de recunoasterea bacteriologică în regiunea frontaliera URSS, pentru a putea efectua operaţiuni bacteriologice in cazul unui război împotriva Uniunii Sovietice. Este adevărat?

Răspuns: Da, este adevărat.

AUDIEREA DIN DATA DE 27 DECEMBRIE (SEARA)

CONTINUAREA INTEROGATORIULUI ACUZATULUI HIRAZAKURA

Acuzatorul statului: Ce stiti despre expeditia detaşamentului nr. 100 in sectorul râului Khan-Gol de Sud, in martie 1945?

Acuzatul Hirazakura: Expeditia in sectorul Khan-Gol de Sud a avut loc in martie 1945. Aceasta expediţie a fost condusa de către locotenent-colonel Ossaka, care pe rurma a fost inlocuit de către comandantul Yamaguchi.

Acest grup era compus din colaboratori ştiinţifici – in total mai mult de 20 de persoane. După sosirea grupului, l-am insotit de la Hailar până la locul destinaţiei sale in regiunea Hauno, la 20 km sud de Hailar.

Întrebare: Spuneţi tribunalului care era scopul acestei expediţii,

Rapuns: Conform celor spuse de comandantul Yamaguchi, care mi-a impartasit rezultatul manevrelor militare, scopul acestei expediţii era sa elucideze condiţiile si posibilităţile de contaminare a animalelor cu ciuma si a oilor cu galbeaza in condiţii de iarna, prin împrăştierea bacililor in zapada si in iarba.

Întrebare: Confirmati declaraţiile dumneavoastră facute la interogatoriul din data de 23 noiembrie 1949? Ati spus atunci următoarele: Asa cum am declarat anterior, aceste experienţe erau menite sa verifice vitalitatea bacteriilor in anumite condiţii, pentru a utiliza datele obtinute in scopul unui sabotaj bacteriologic” (volumul 17, pag. 116). (s-a dat citire declaraţiilor in limba japoneză)

Acuzatorul statului: Confirmati acum aceste declaraţii?

Acuzatul Hirazakura: Da, le confirm.

Întrebare: Spuneţi, acuzat Hirazakura, de câte ori ati prezentat rapoarte locotenent-generalului Takahashi, referitor la rezultatele experienţelor bacteriologice efectuate în regiunile frontaliere cu Uniunea Sovietica?

Răspuns: Am făcut două rapoarte.

Întrebare: Generalul locotenent Takahashi v-a precizat atunci metoda care trebuia aplicata pentru contaminarea animalelor in aceste regiuni, in cazul declansarii războiulu bacteriologic?

Răspuns: In martie, am auzit spunându-se de către general maior Wakamatsu, ca războiul bacteriologic se va efectua prin contaminarea animalelor prin intermediul aviatiei.

Întrebare: Care era conţinutul raportului dumneavoastră către general-locotenentul Takahashi?

Răspuns: Am raportat locotenent generalului Takahashi, in prezenta şefului detaşamentului nr. 100, rezultatele expediţiei, in special, starea râurilor, a rezervoarelor de apâ, a amplasărilor drumurilor, transhumanţa animalelor.

Întrebare: In timpul raportului dumneavoastră general-locotenentul Takahashi, v-a intrebat despre cantitatea de bacterii necesara contaminarii acestor regiuni?

Răspuns: Da, am vorbit despre aceasta. Nu-mi mai amintesc cifra exactă, dar mi-aduc aminte ca era vorba despre kilograme.

Întrebare: Cine v-a dat ordinul sa cumparati animale de la populatia din provincia Hingan de Nord?

Răspuns: Am cumpărat animale, la ordinul lui Wakamatsu, sef al detaşamentului nr. 100, nu de la populaţie, ci de la o companie industriala.

Întrebare: Ce urma sa se intâmple cu aceste animale in cazul unui război? In ce scop le cumpăraserăţi?

Răspuns: Stiu, pentru ca am auzit-o de la general maior Wakamatsu, ca aceste animale erau destinate actelor de sabotaj bacteriologic. In caz de război, aceste animale urmau sa fie infectate si lasate libere pentru a contamina apoi animalele din spatele liniilor inamice.

Întrebare: Rezum declaratia dumneavoastră. Ati luat parte personal doua expediţii a detaşamentului nr. 100: la aceea din regiunea Trei-Râuri si la aceea din provinica Hingan de Nord.

Răspuns: Da, am luat parte.

Întrebare: Aceste doua expediţii aveau ca scop pregătirea războiului bacteriologic împotriva URSS, nu-i asa?

Răspuns: Este exact.

Întrebare: Faceati parte din personalul sectiunii a sasea a detaşamentului nr. 100?

Răspuns: Asa este.

Întrebare: Sarcina esentiala a intregii sectiuni a sasea era de a pregati războiul bacteriologic împotriva Uniunii Sovietice?

Răspuns: Exact.

Întrebare: Si, in special, cercetarea si producerea masiva a microbilor pentru războiul bacteriologic? Este, de asemenea adevărat?

Răspuns: Da, este adevărat.

Avocatul Bolkhovitinov: Acuzat Hirazakura, vreti sa Spuneţi cine a luat initiativa de a va incorpora in detaşamentul nr. 100?

Acuzatul Hirazakura: In perioada aceea lucram in calitate de medic veterinar in insulele Japoniei si nu stiu de la cine a venit aceasta initiativa, dar am fos numit prin ordin al comandantului diviziei sau al Ministerului de Rzboi.

Întrebare: Spuneţi, ati fost mobilizat, sau v-ati angajat voluntar?

Răspuns: Am fost mobilizat.

Întrebare: La ora actuala, condamnati actiunile dumneavoastră la detaşamentul nr. 100, ca si ideea războiului bacteriologic in ansamblul ei?

Răspuns: Da, le condamn cu tărie.

INTEROGATORIUL ACUZATULUI MITOMO

Acuzatorul statului: Acuzat Mitomo, când ati intrat in detaşamentul nr. 100?

Acuzatul Mitomo: Am intrat in detaşamentul nr. 100 in aprilie 1941.

Întrebare: La ce serviciu al detaşamentului nr. 100 ati lucrat?

Răspuns: Am lucrat la serviciul nr. 2.

Întrebare: La ce sectiune a serviciului nr. 2 ati lucrat?

Răspuns: Pentru inceput, am lucrat la prima sectiune a serviciului nr. 2. După formarea sectiunii a sasea, am lucrat la aceasta.

Întrebare: Când ati inceput sa lucrati la sectiunea a sasea?

Răspuns: După aprilie 1943.

Întrebare: Spuneţi, cu ce se ocupa sectiunea a sasea a serviciului nr. 2 al detaşamentului nr. 100?

Răspuns: Sarcina principala a sectiunii a sasea a serviciului nr. 2 era de a studia mijloacele de război si de sabotaj bacteriologic si de a produce bacterii, in masa. Acest studiu avea in vedere pregatirile de război bacteriologic împotriva Uniunii Sovietice.

Întrebare: Ce bacterii făceau, in principal, obiectul acestor cercetări?

Răspuns: Morva, antraxul, ciuma bovinelor, galbeaza[1)].

Întrebare: Daca am înţeles bine, sectiunea a sasea cerceta nu numai diversele forme de infectare in vederea unui război bacteriologic, dar cultiva si bacterii, in masa?

Răspuns: Da, asa este.

Întrebare: Care erau ocupatiile dumneavoastră personale in cadrul sectiunii a sasea?

Răspuns: Ma ocupam in principal să cultiv bacilii de morva. Am participat, de asemenea, la experienţe efectuate pe oameni vii.

Întrebare: Ati luat parte la vreuna dintre expediţiile detaşamentului nr. 100?

Răspuns: In anul 1942, in iulie si august, in perioada in care lucram la prima sectiune, am luat parte la o expediţie pe râul Derboul.

Întrebare: Cine a participat la aceasta expediţie?

---

1) **GĂLB//E'AZĂ ~'eze** *f.* 1) *(la erbivore, mai ales la oi)* Boală a ficatului provocată de un parazit. 2) Vierme parazit care trăieste în căile biliare ale erbivorelor si provoacă această boală. /Cuv. autoht.
Sursă : NODEX (*335964*) - siveco

Răspuns: Aceasta expediţie era condusa de către comandantul Muramoto; in plus erau mai multi ofiţeri si colaboratori ştiinţifici, trei membri ai personalului tehnic, in total, peste 20 de persoane.

Întrebare: Acuzatul Hirazakura era printre cei care luau parte la expediţie?

Răspuns: Da, era.

Întrebare: Care era scopul acestei expediţii?

Răspuns: Scopul acestei expediţii era studierea posibilităţilor de utilizare a bacililor de morva si de antrax in scopul sabotajului împotriva Uniunii Sovietice. In timpul acestei expediţii au fost contaminate apele râului Derboul cu bacili de morva si apele stătătoare cu bacili de antrax.

Întrebare: Sa trecem la problema referitoare la experienţele efectuate pe oameni. Spuneţi-ne, ce experienţe erau efectuate la detaşamentul nr. 100 pe fiinţe umane?

Răspuns: Pe perioada serviciului meu la detaşamentul nr. 100, am participat o data la experienţele facute pe oameni.

Întrebare: Va intreb altceva. Se efectuau sau nu, la detaşamentul nr. 100, experienţe pe fiinţe umane?

Răspuns: Da.

Întrebare: Cine se ocupa de aceste experienţe?

Răspuns: Experienţele pe oameni erau facute de patru persoane: toate lucrarile erau conduse de către colaboratorul ştiinţific Ida, luam parte la acestea locotenentul Nagazima, angajatul laboratorului Matsui si eu.

Întrebare: Unde erau detinuţi subiectii experienţelor detaşamentului nr. 100?

Răspuns: Acesti oameni erau izolati intr-o celula de lângă corpul garzii detaşamentului.

Întrebare: Cui era subordonata aceasta celula?

Răspuns: Aceasta celula era subordonata şefului biroului serviciului general al detaşamentului.

Întrebare: Spuneţi tot ceea ce stiti referitor la experienţele efectuate pe fiinţe umane la detaşamentul nr. 100.

Răspuns: Experienţele efectuate pe fiinţe umane au fost facute in august – septembrie 1944. Aceste experienţe constau in a-i face pe subiecti sa ia, fara ca acestia sa-si dea seama, substanţe soporifice si substanţe otravitoare. Subiectii erau in numar de şapte sau opt, erau rusi si chinezi. Printre medicamentele utilizate in aceste experienţe erau volbura de Coreea, heroina si grăunte de ricin. Aceste otrăvuri erau amestecate in mâncare.

Timp de doua săptămâni s-a dat fiecarui subiect, de 5-6 ori aceasta mâncare otravita. La supa se adauga in special vorbura de Coreea, la fiertura – heroina, la tutun-heroina si bactal. Subiectii care primeau supa cu volbura de Coreea, adormeau timp de 30 de minute sau o ora, iar mai târziu, timp de 5 ore.

La sfârşitul a 15 zile, toti subiectii slăbiseră ca urmare a experienţelor efectuate si nu mai era posibil sa fie utilizati.

Întrebare: Ce li se facea, in acest caz?

Răspuns: Pentru a fi pastrat secretul, toti subiectii erau suprimati.

Întrebare: Prin ce mijloace?

Răspuns: Conform ordinului colaboratorului ştiinţific Matsui, un rus a fost omorât prin injectarea unui decigram de cianură de potasiu.

Întrebare: Cine l-a omorât?

Răspuns: Eu i-am injectat cianura de potasiu.

Întrebare: Ce ati făcut cu cadavrul acestui rus pe care l-aţi omorât?

Răspuns: Am disecat cadavrul la cimitirul de animale al detaşamentului.

Întrebare: După aceea, ce ati facut cu cadavrul?

Răspuns: L-am îngropat.

Întrebare: Unde a fost săpată groapa?

Răspuns: În spatele detaşamentului, în cimitirul de animale.

Întrebare: Acolo unde erau îngopate animalele?

Răspuns: Este acelasi loc, dar gropile erau diferite. (Mişcare în sală, rumoare de indignare.)

Întrebare: Spuneţi-ne, prin ce mijloace aţi asasinat acest om, cum aţi înfăptuit această crimă?

Răspuns: Pentru a injecta acestui om cianura de potasiu, i s-a provocat, la ordinul lui Matsiu, diaree[1)], ceea ce a servit drept pretext pentru injecţia cu cianură de potasiu.

[1)] **Diareea acută**. Sindromul diareic acut reprezintă una dintre cele mai frecvente şi universale manifestări clinice ale condiţiilor improprii de locuire şi alimentaţie, un important rol patogen jucându-l şi factorii metabolici sau psihologici care pot declanşa tulburări acute ale tranzitului intestinal. Dat fiind faptul că majoritatea infecţiilor diareice se declanşează prin acţiunea izolată sau combinată a unor agenţi patogeni (enteroviruşi sau enterobacterii) care produc şi alte tipuri de tulburări digestive (enterocolite), identificarea acestora se face cu destul de multă greutate, de cele mai multe ori ele neputând fi diferenţiate etiologic astfel încât, în condiţiile lipsei prevederilor regulamentare de declarare oficială a acestor boli oarecum înrudite, diagnosticul diareei devine aproape superfluu, ceea ce explică şi înalta rată a morbidităţii de gen de pe Glob (cca.4,002 mld. cazuri în 1997). Dintre multiplele forme de diaree patogen condiţionate, o atenţie specială trebuie acordată celei a sugarului şi copilului mic, care reprezintă peste 3/4 din numărul total al cazurilor înregistrate, precum şi celei acute a călătorilor.

Diareea sugarului şi a copilului mic este o afecţiune care apare mai frecvent la copiii cu vârste cuprinse între 4 şi 30 de luni din zonele intertropicale, în momentul trecerii de la alimentaţia maternă la cea naturală. Etiologia acestui episod diareic este încă neprecizată dar se consideră că în 10-40 % din cazuri, el se datorează acţiunii unor agenţi infecţioşi specifici de tipul enterobacteriilor Shigella, Salmonella, Escherichia coli sau histolytica, deşi uneori s-au identificat şi infecţii de ordin viral. În orice caz, afecţiunea se declanşează îndeosebi în condiţiile unui climat impropriu, cu nutriţie şi igienă deficitară, de cele mai multe ori malnutriţia reprezentând condiţia esenţială pentru declanşarea acestui sindrom.

În general, boala debutează brusc, cu scaune lichide şi uneori sanguinolente sau asociate cu mucus şi puroi în 1/3 din cazuri, însoţite de greţuri, vărsături, colici intestinali şi toxemie. Asemenea manifestări pot dura 4-5 zile, favorizând apariţia unui deficit nutriţional care precipită instalarea kwashiorkorului. Din cauza recăderilor repetate din primii doi ani de viaţă, letalitatea acestui gen de diaree este de 1-5 % la copii subnutriţi, ceea ce înseamnă că singurele metode eficiente de profilaxie constau nu numai în suplimentarea calorică a dietei copilului şi alegerii momentului oportun de trecere la alimentaţia naturală, dar şi în aplicarea unor măsuri

Întrebare: Adică, l-aţi minţit pe omul acela? Spunându-i că îi faceţi o injecţie pentru a-l îngriji, în realitate, i-aţi injectat cianura de potasiu, nu-i aşa?

Răspuns: Aşa este.

Întrebare: Este singurul om pe care l-aţi asasinat, sau aţi mai asasinat şi alţii?

Răspuns: Un subiect chinez a mâncat o fiertură cu otrava pe care i-am adăugat-o; a murit după câteva ore, timp în care a fost inconştient.

Întrebare: Ce otravă ati adăugat in fiertură?

Răspuns: Un gram de heroină.

Întrebare: Stiati ca adaugati fierturii o doza mortala de otravă?

Răspuns: Stiam.

Întrebare: Era deci o crima pe care ati comis-o in plina cunoştinţă de cauza?

Răspuns: Asa este.

Întrebare: Unde a fost înmormântat cadavrul acestui om pe care l-ati asasinat?

Răspuns: In acelasi loc unde a fost îngropat rusul.

Întrebare: Adica, în cimitirul de animale?

Răspuns: Da.

Întrebare: Cunoasteti si alte cazuri de asasinare a oamenilor care serveau la efectuarea experienţelor?

Răspuns: Doi rusi si un chinez au fost impuscati de către jandarmerie în acelasi loc.

Întrebare: Adica, acesti oameni au fost impuscati in cimitirul de animale?

---

riguroase de igienă alimentară şi personală, prin promovarea unei active educaţii sanitare a populaţiei şi, mai ales, a mamelor.

Diareea acută a călătorilor (Diareea turista) este un episod diareic acut, cu profil polietiologic, care afectează frecvent călătorii din regiunile tropicale şi subtropicale, la cel mult 1-2 săptămâni de la sosirea lor în zonele respective. Din această cauză se consideră că afecţiunea se datorează, în primul rând, schimbării bruşte a condiţiilor ecologice, care favorizează proliferarea, în sistemul digestiv uman, a unor bacterii patogene din tulpina Escherichia coli, sau a unor rotavirusuri. Patogenitatea bacteriilor E.coli constă în faptul că acestea, deşi se află în relaţii de comensualism cu organismul uman, prin modificarea influenţei ecologice a florei intestinale, se înmulţesc rapid (circa 2 ore), eliberând, în 48% din cazuri, o toxină termostabilă care declanşează infecţia diareică acută printr-o izbucnire epidemică asemănătoare holerei. Etiologia virotică a diareei a fost atribuită prezenţei şi acţiunii rotavirusurilor care declanşează diarei estivale, cu caracter epidemic. Cu toate acestea, sindromul diareic se declanşează numai în condiţiile acţiunii unor factori favorizanţi precum: schimbarea mediului, alimentaţiei, apei, climei, bioritmului etc.

De cele mai multe ori, sindromul diareic apare sub formă de focare epidemice, cu predilecţie în timpul verii. Deşi este universal răspândit pe glob, el se manifestă cu frecvenţă mai mare în Africa (30% din cazuri), Orientul Mijlociu, regiunea mediteraneană şi sudul Europei, debutând afebril, cu scaune lichide, însoţite de manifestări generale minore (colici, greţuri, vărsături). În formele mai grave, sunt posibile splenomegalii care accentuează stările anemice, rareori determinând ciroze hepatice. Evoluţia letală este inevitabilă în 10-15% din cazuri, ca urmare a unor suprainfecţii bacteriene, deşi afecţiunea răspunde pozitiv la tratamentul medicamentos cu compuşi cloruraţi, ceea ce face ca, în ansamblu, diareea acută să constituie mai degrabă o formă de dereglare metabolică decât o stare patogenă propriu-zisă. (Ionac Nicoleta, **Mic tratat de geografie medicală**, 2003 (http://www.unibuc.ro/eBooks/biologie/geomed/index.htm)

Răspuns: Da.

Întrebare: De ce au fost asasinati de către jandarmi?

Răspuns: Presupun ca pentru a se pastra secretul.

Întrebare: Deci este adevărat daca spunem ca oamenii adusi la detaşamentul nr. 100 pentru a suporta acolo experienţele erau condamnati la pieire?

Răspuns: Este adevărat.

Acuzatorul statului: Nu mai am întrebări de pus acuzatului Mitomo.

Avocatul Prokopenko: Acuzat Mitomo, cine v-a determinat sa va angajati voluntar în acest detaşament?

Acuzatul Mitomo: Am vrut sa vizitez Manciuria. Exact în acea perioada unii dintre prietenii mei se duceau la detaşamentul nr. 100 si m-am dus cu ei.

Întrebare: Ati răspuns întrebării procurorului că aţi efectuat experienţe pe fiinţe umane. In ce scop făceaţi acest lucru? Aveaţi vreun interes personal?

Răspuns: Personal, nu aveam nici un interes.

Întrebare: Cum judecati acum, comportamentul dumneavoastră?

Răspuns: Regret ca am luat parte la aceste experienţe inumane efectuate pe oameni vii, la actele de sabotaj bacteriologic si la pregătirea războiului bacteriologic împotriva Uniunii Sovietice.

INTEROGATORIUL ACUZATULUI TAKAHASHI

Acuzatorul statului: Spuneţi, acuzat Takahashi, de când până când si in ce post ati servit armata din Kouangtoung?

Acuzatul Takahashi: Am servit armata din Kouangtoung, începând din martie 1941 până in august 1945, când am fost luat prizonier de către trupele sovietice, in postul de sef al Directiei serviciilor veterinare a statului major al armatei din Kouangtoung.

Întrebare: Gradul militar al dumneavoastră este cel de general locotenent al serviciilor veterinare?

Răspuns: Da.

Întrebare: Când a fost organizat detaşamentul nr. 100 al armatei din Kouangtoun?

Răspuns: Directia antiepizootica a cirezilor de cai a armatei din Kouangtoung a fost organizata la sfârşitul anului 1935 sau la inceputul anului 1936.

Întrebare: In orice caz, când ati intrat in serviciu larmatei din Kouangtoung, ea functiona deja?

Răspuns: Da.

Întrebare: Relatati tribunalului ce sarcina fusese data detaşamentului nr. 100, in anul 1941.

Răspuns: In martie 1941, in perioada numirii mele, acest serviciu avea ca sarcina prepararea vaccinurilor si serurilor pentru cai si, de asemenea, studiul maladiilor infectioase.

In septembrie 1941, s-a dat detaşamentului sarcina de a pregati războiul bacteriologic si a actelor de sabotaj, de a studia aceste probleme si de a cerceta mijloacele de indeplinire.

Întrebare: Împotriva căror tari era prevăzut in primul rând războiul bacteriologic?

Răspuns: In special, împotriva Uniunii Sovietice.

Întrebare: Ce bacterii fusese decis sa fie cultivate la detaşamentul nr. 100, ca arma de război bacteriologic?

Răspuns: In primul rând bacilii de morva si de antrax, apoi, bacilii de rugina grâului, de malură si, in fine, de ciuma bovina si de galbeaza.

Întrebare: După dumneavoastră, care erau agentii patogeni cei mai convenabili a fi utilizati in războiul bacteriologic?

Răspuns: Bacilii de antrax, de ciuma bovina si de galbeaza.

Întrebare: Cine era şeful detaşamentului nr. 100?

Răspuns: Generalul maior al serviciilor veterinare Wakamatsu.

Întrebare: In septembrie 1941, cine a dat ordin generalului Wakamatsu, sef al detaşamentului nr. 100, de a se angaja in producerea de bacterii de care ati vorbit tribunalului, in scopul războiului bacteriologic?

Răspuns: Eu, Takahashi, sef al Direcţiei serviciilor veterinare. Ordinul a fost dat in numele comandantului sef al armatei din Kouangtoung, dar era emis direct de mine.

Întrebare: Cine era, la acea data, comandantul sef al armatei din Kouangtoung?

Răspuns: Generalul Umezu.

Întrebare: Prin urmare, ordinul de pregătire activa a războiului bacteriologic, era emis de către generalul Umezu?

Răspuns: Da.

Întrebare: Si, la rândul dumneavoastră, ati transmis acest ordin al generalului Umezu, detaşamentului nr. 100?

Răspuns: Da, am supravegheat executarea sa; in ceea ce priveşte ordinul, in virtutea regulamentului, comandantul sef era cel care trebuia sa-l dea.

Întrebare: Acuzat, spuneţi care dintre serviciile detaşamentului era insarcinat cu producerea armei bacteriologice?

Răspuns: Sectiunea a sasea a serviciului nr. 2

Întrebare: Detaşamentul nr. 100 avea filiale?

Răspuns: Da, avea.

Întrebare: Care erau aceste filiale?

Răspuns: Filiala de la Rako si o mica filiala la Dalni.

Întrebare: In anul 1941, s-au creat in armată, detaşamente şi servicii hipoepizootice?

Răspuns: Da.

Întrebare: Spuneţi-ne unde au fost organizate aceste servicii hipoepizootice?

Răspuns: In orasele Tunan, Tugning, Koshan, Tsining.

Întrebare: De cine fusese emisa initiativa crearii acestor detaşamente?

Răspuns: De către Statul Major General.

Întrebare: De care dintre sectiile Statului Major General?

Răspuns: De către primul birou (Operaţiuni).

Întrebare: Spuneţi-ne ce sarcini aveau aceste detaşamente.

Răspuns: In cazul in care armata din Kouangtoung ar fi declansat războiul bacteriologic, acestea erau detaşamentele care trebuia sa o faca.

Întrebare: Adica trebuia ca ele sa fie, daca ar fi fost cazul, bazele bacteriologice de sprijin ale detaşamentului nr. 100?

Răspuns: Da, este adevărat.

Întrebare: Spuneţi, acuzat Takahashi, cine forma cadrele pentru detaşamentele epizootice?

Răspuns: Detaşamentul nr. 100 este cel care forma aceste cadre.

Întrebare: Prin urmare, detaşamentul nr. 100 era nu numai un centru de cercetări si de pregătire a mijloacelor războiului bacteriologic, dar si un centru de pregătire a cadrelor pentru acest război, este adevărat?

Răspuns: Da, este adevărat.

Întrebare: Vreti sa relatati daca detaşamentul nr. 100 cerceta mijloacele războiului bacteriologic numai pentru a răspândi epizootia in rândul animalelor sau, in plus, se ocupa si cu cercetări in domeniul contaminarii plantelor?

Răspuns: In ceea ce priveşte plantele, se efectuau cercetări asupra agentilor patogeni, dar nu sunt cunoscator in domeniu, si nu pot da detalii.

Întrebare: Se faceau cercetări pe malură sau pe rugina grâului?

Răspuns: Mai intâi, s-au facut cercetări pe rugina grâului, dar ulterior, pentru ca nu s-a ajuns la cultivarea si la înmulţirea agentilor, am trecut la malura.

Întrebare: Astfel, deci, in scopul războiului bacteriologic, ati optat pentru cultura malurii, in locul celei a ruginei grâului.

Răspuns: Da, este adevărat.

Întrebare: Spuneţi, vi s-a întâmplat sa faceti rapoarte către generalul Umezu, comandant sef al armatei din Kouangtoung, referitoare la nivelul de pregătire a detaşamentului nr. 100 pentru războiul bacteriologic?

Răspuns: Da.

Întrebare: Vreti sa ne vorbiţi despre aceste rapoarte facute generalului Umezu?

Rapuns: Începând din decembrie 1943 detaşamentul a abordat planul de baza al lucrarilor in domeniul războiului bacteriologic. Au fost trimisi la sectiunea a sasea a

detaşamentului diversi specialisti care efectuau cercetări pe morva, antrax, malura, ciuma bovinelor si galbeaza. Deoarece la vremea respectiva Japonia era in război împotriva Americii si a Marii Britanii, era foarte dificil sa fie procurate instalaţiile necesare, dar detaşamentul si-a orientat activitatea către studiul culturii microbilor patogeni.

Întrebare: Raportând prima data generalului Umezu ca detaşamentul nr. 100 era gata sa abordeze pregătirea armei bacteriologice, i-ati supus atentiei cifre precise referitoare la producţia bacililor?

Răspuns: Da.

Întrebare: Generalul Umezu a aprobat cifrele pe care i le-ati raportat?

Răspuns: Da, le-a aprobat.

Întrebare: Ce bacterii ati propus, in raportul facut generalului Umezu, ca fiind mijlocul cel mai eficace de război bacteriologic?

Răspuns: Bacilii de morva, de antrax, de ciuma a bovinelor, de galbeaza si de malura.

Întrebare: L-ati informat pe Umezu despre cantitatile precise de bacterii care puteau fi produse de către detaşamentul nr. 100?

Răspuns: Da, l-am informat.

Întrebare: Citati aceste cifre.

Răspuns: L-am informat ca detaşamentul nr. 100 putea produce intr-un an: 1.000 kg de bacili de antrax, 500 kg de bacili de morva, 100 kg de bacili de rugina-graului. Am citat aceste cifre, si erau posibil de atins cu un echipament suficient. Apoi, începând din decembrie 1943, a inceput sa soseasca echipamentul, care a fost instalat la sectiunea a sasea a serviciului nr. 2; dar nu s-a mai ajuns la indeplinirea acestui plan si spre sfârşitul lunii martie 1944, am anuntat comandantului sef ca am produs numai 200 kg de antrax, 100 kg bacili de morva si 20 – 30 kg bacili de rugina-grâului.

Întrebare: Estimati cantitatea de bacili produsa de către detaşamentul nr. 100 ca fiind suficienta necesitatilor unui război bacteriologic?

Răspuns: Nu, nu o estimez a fi suficienta.

Întrebare: In orice caz, in aprilie 1941, la insistenta dumneavoastră, au fost luate masuri pentru marirea producţiei masive de bacterii, in vederea războiului bacteriologic?

Răspuns: Da.

Întrebare: Cine a fost initiatorul expedierii unui grup de colaboratori de la detaşamentul nr. 100 in provincia Hingan de Nord, in anul 1944?

Răspuns: Sectiunea de sabotaj a celui de-al doilea birou de informatii a armatei din Kouangtoung.

Întrebare: Ati luat parte la aceasta?

Răspuns: Da, am participat, la ordinul comandantului sef.

Întrebare: Ce document era cel care ordona trimiterea acestui grup in provincia Hingan de Nord?

Răspuns: Un ordin de operaţiuni al comandantului sef al armatei din Kouangtoung.

Întrebare: Cine era la vremea aceea comandantul sef al armatei din Kouangtoung?

Răspuns: Generalul Umezu.

Întrebare: Ce sarcini avea acest grup trimis in provinica Hingan de Nord?

Răspuns: Grupul avea ca sarcina sa exploreze râurile, rezervoarele de apa, păşunile, să numere animalele si sa stabileasca locurile de transhumanță.

Întrebare: Care era scopul final al acestei misiuni?

Răspuns: Generalul Umezu mi-a spus ca in cazul in care incepea un război împotriva Uniunii Svietice si daca armata japoneză se replia până la Marele Hingan, unde si-ar fi organizat apărarea, detaşamentul nr. 100 trebuia sa infecteze cu maladii epizootice toate animalele din provincia Hingan de Nord si sa le omoare in masura posibilităților, pentru ca inamicul sa nu le poata utiliza. In ceea ce priveşte caii, care se deplaseaza rapid, ei trebuia sa fie transferati la est de Hingan.

Întrebare: Altfel spus, aceasta recunoastere in provincia Hingande Nord avea de asemenea ca scop, pregătirea războiului bacteriologic împotriva Uniunii Sovietice. Este adevărat?

Răspuns: Da, este adevărat.

Întrebare: Ati auzit rapoartele facute de Hirazakura referitoare la rezultatele activității grupului sau de recunoastere in provinia Hingan de Nord?

Răspuns: Da, le-am auzit.

Întrebare: De câte ori?

Răspuns: In septembrie 1944 si in martie 1945.

Întrebare: Ce va spunea Hirazakura in aceste rapoarte?

Răspuns: Nu-mi mai aduc aminte exact conținutul acestui raport, dar confirm declarațiile lui Hirazakura, pe care le-a facut astazi. In ceea ce priveşte raportul facut in martie 1945, era un raport detaliat, insotit de scheme si harti.

Întrebare: In al doilea raport se punea problema bacteriilor care erau cele mai convenabil a fi folosite pentru contaminarea animalelor aparținând populației locale provinciei Hingan de Nord?

Răspuns: Contaminarea trebuia sa fie facuta prin dispersia din avioane a bacililor de antrax si de ciuma bovina.

Întrebare: Spuneți, in ce scop a fost trimisa o expediție in regiunea Trei-Rauri, in vara anului 1942?

Răspuns: Erau manevre in vederea pregatirii actelor de sabotaj care urmau sa aiba loc in cazul unui război bacteriologic al Japoniei împotriva Uniunii Sovietice.

Întrebare: Ce acțiune concreta a fost efectuata in timpul acestei expediții?

Răspuns: In ceea ce priveşte rezervoarele de apa si raurile, s-au dispersat peste acestea bacili de morva; in ceea ce priveşte solul – s-au diseminat bacili de antrax. Apoi, s-a verificat cât timp se mentin acolo.

Întrebare: Spuneţi, acuzat Takahashi, după ce postul de comandant al armatei din Kouangtoung a fost ocupat de către generalul Yamada, ati raportat generalului activitatile detaşamentului nr. 100?

Răspuns: Da.

Întrebare: Ati raportat noului comandant sef ca detaşamentul nr. 100 se ocupa cu lucrari secrete de pregătire a războiului bacteriologic?

Răspuns: Da.

Întrebare: Spuneţi, de câte ori ati raportat generalului Yamada aceste activitati ale detaşamentului nr. 100?

Răspuns: Prima data, la sfârşitul lui iulie 1944, a doua oara, in noiembrie 1944 si, a treia oara, in februarie 1945.

Întrebare: Expuneţi conţinutul primului raport facut generalului Yamada.

Răspuns: In primul meu raport am facut comandantului sef Yamada, o expunere orala asupra activităţii serviciilor veterinare. După ce am terminat descrierea functiilor serviciilor veterinare ale armatei din Kouangtoung, am vorbit, pe scurt, despre activitatea detaşamentului nr. 100. In ceea ce priveşte activitatea secreta a detaşamentului nr. 100, am relatat generalului Yamada ca, la ordinul generalului Umezu, fost comandant sef, detaşamentul nr. 100 producea bacili de antrax, de morva, de malura, de ciuma a bovinelor si de galbeaza. De asemenea, am precizat cantitatea de bacili produsa.

Întrebare: Care era conţinutul celui de-al doilea raport facut generalului Yamada?

Răspuns: In raportul mei din noiembrie 1944, l-am informat pe comandantul sef al armatei din Kuangtoung, de ordinul pe care îl primisem anterior de la generalul Umezu, fost comandant sef, si care fusese semnat de către colonelul Sasai, sef al sectiei de diversiuni. In acest ordin se spunea ca in caz de retragere a armatei japoneze in partea de dincoace de linia Marelui Hingan, detaşamentul nr. 100 trebuia să contamineze animalele care se aflau pe acest teritoriu. De asemenea, l-am informat ca grupul locotenentului Hirazakura, trimis de către detaşamentul nr. 100, efectua o recunoaştere pe acest teritoriu.

Întrebare: Expuneţi conţinutul celui de-al treilea raport facut generalului Yamada, in februarie 1945.

Răspuns: Atunci am anunţat in mod simplu comandantului sef Yamada, ca detaşamentul nr. 100 continua sa-si indeplineasca sarcinile.

Întrebare: Care a fost atitudinea generalului Yamada referitor la aceste rapoarte pe care i le-ati facut?

Răspuns: M-a ascultat si mi-a spus: “Continuaţi în acelaşi sens”.

Întrebare: Se înţelegea ca directivele care fusesera date de către generalul Ioshijiri Umezu erau lasate in vigoare de către generalul Yamada?

Răspuns: Da, aceasta se înţelegea

Întrebare: Acuzat Takahashi, ati auzit declaraţiile acuzatului Mitomo referitoare la experienţele efectuate pe fiinţe umane, in cadrul detaşamentului nr. 100?

Răspuns: Da, le-am auzit.

Întrebare: Sunteti responsabil de aceste experienţe?

Rasouns: Da, sunt responsabil de aceste experienţe, dar nu am fost niciodata informat, ele se practicau fără ştirea mea, totuşi, sunt conştient de marea mea responsabilitate pentru aceste experienţe.

Întrebare: Acuzat Takahashi, să rezumăm declaraţiile dumneavoastră. Recunoaşteţi că dumneavoastră sunteţi cel care a condus lucrarile detaşamentului nr. 100 in vederea pregatirilor active ale unui război bacteriologic?

Răspuns: Da, recunosc.

Întrebare: Si aceste pregatiri active a unui război bacteriologic, care erau facute in detaşamentul nr. 100, sub comanda dumneavoastră, erau dirijate, in primul rând, împotriva Uniunii Sovietice, nu-i asa?

Răspuns: Da, este adevărat.

Acuzatorul statului: Nu mai am de pus întrebări acuzatului Takahashi.

Avozatul Zverev: Acuzat Takahashi, spuneţi de ce, student fiind, la Universitatea din Tokio, ati primit o bursa de la Ministerul de Război?

Acuzatul Takahashi: Aveam o stare materiala proasta inainte de a intra la Universitate. Trebuia sa platesc pentru fratele meu si, de aceea a trebuit apoi ca, pentru mine insumi, sa obtin o bursa.

Întrebare: Spuneţi, faptul ca ati primit o bursa de la Ministerul Războiului nu vă impunea obligatia de a va angaja in armata, după terminarea studiilor?

Răspuns: Da, mi se impunea aceasta obligatie.

Întrebare: Spuneţi, ati fost in Anglia, in misiune ştiinţifica. In Anglia nu ati studiat probleme bacteriologice?

Răspuns: In Anglia am studiat vitaminele.

Întrebare: Cum se face ca nu stiati ca in cadrul detaşamentului nr. 100 se efectuau experienţe pe fiinţe umane?

Răspuns: Pentru a fi facute experienţe noi, era necesar un ordin al Ministerului de Război; acest lucru nu se putea face decat din ordinul Ministerului de Război, dar acest ordin nu a fost dat; de altfel, daca s-ar fi solicitat o astfel de aporbare statului major al armatei din Kouangtoung, aceasta aprobare nu ar fi fost emisa de mine, in calitate de sef al serviciilor veterinare, dar de către comandantul sef al armatei din Kouangtoung; dar nu a fost adresata o cerere in acest sens comandantului armatei din Kouangtoung. Acum, in timpul interogatoriului unui alt acuzat, am auzit vorbindu-se despre diverse experienţe, dar la data respectiva, nu stiam despre ele.

Întrebare: In cursul interogatoriului din data de 23 octombrie ati spus ca dumneavoastră personal sunteti un adversar al războiului bacteriologic. Vreau sa stiu unde si când v-ati exprimat convingerile dumneavoastră.

Răspuns: După ce am primit ordinul pentru numirea mea in armata din Kouangtoung, nu mi le-am formulat nicaieri; Dar in perioada in care eram la scoala veterinara, eram oponentul acestei idei; totusi, cum nu eram bacteriolog, nu se tinea cont de parerea mea.

Întrebare: Cum judecati acum activitatea dumneavoastră efectuata in vederea pregatirii războiului bacteriologic?

Răspuns: O consider a fi extrem de inumana si regret ca am participat la ea. Ceea ce regret mai mult este ca, sub conducerea mea, tineri japonezi au comis astfel de crime.

Expertul Joukov-Verejnikov: Ştiţi, acuzat Takahashi, că bacilii de morva şi de antrax pot contamina nu numai animalele, dar şi oamenii?

Răspuns: Da, stiu.

AUDIEREA DIN DATA DE 28 DECEMBRIE (DIMINEATA)

INTEROGATORIUL ACUZATULUI ONOUE

Acuzatorul statului: Acuzat Onoue, ce functii ati îndeplinit la detaşamentul nr. 731 si pentru cat timp?

Acuzatul Onoue: Din septembrie 1943 până la capitularea Japoniei, am fost şeful filialei din Moutankiang a detaşamentului nr. 731.

Întrebare: Aceasta filiala a primit numarul 643?

Răspuns: Da.

Întrebare: Unde ati servit inaintea acestei numiri?

Răspuns: La serviciul de profilaxie si de aprovizionarea cu apa, la a unsprezecea divizie cantonata la Hulin.

Întrebare: Care este specilitatea dumneavoastră?

Răspuns: Sunt bacteriolog.

Întrebare: Ce instruire ati primit?

Răspuns: Am diploma de la o scoala superioara speciala.

Întrebare: Din 1935 până in 1936 ati primit o pregătire speciala la Tokio, la scoala medicilor militari?

Răspuns: Da.

Întrebare: De asemenea, ati urmat cursurile acestei scoli intre anii 1933 – 1934.

Răspuns: Da.

Întrebare: Studiile efectuate la aceasta scoala v-au specializat in mod special in bacteriologie?

Răspuns: Exact.

Întrebare: Prin urmare, ati primit o pregătire speciala de bacteriolog?

Răspuns: Exact.

Întrebare: Ce servicii erau la filiala 643 a detaşamentului nr. 731?

Răspuns: Filiala avea următoarele servicii: serviciul general, serviciul nr. 1, serviciul nr. 2, serviciul de aprovizionare si serviciul de antrenament.

Întrebare: Care dintre serviciile filialei se ocupa de cresterea masiva a paraziților si a rozătoarelor?

Răspuns: Puricii erau crescuti intr-o sectiune speciala, condusa de către Nakamura, care cumula aceasta functie cu aceea de sef al serviciului nr. 1. Rozătoarele erau crescute la serviciul condus de către Kamino, care era in acelasi timp şeful aprovizionarii.

Întrebare: Ce sarcini erau destinate filialei dumneavoastră la sfârşitul anului 1943, de către şeful detaşamentului nr. 731, general-maior Kitano?

Răspuns: La sfârşitul anului 1943, general maior Kitano a desemnat detaşamentului nostru următoarele sarcini: întărirea serviciului antiepidemic in regiunea Moutankiang, creşterea la scara mare a rozătoarelor, înmulțirea soarecilor albi si a altor rozătoare, extinderea instalaţiilor destinate producerii masive a microbilor. Ultima dintre aceste sarcini nu a putut fi îndeplinită de noi.

Întrebare: Care a fost scopul vizitei comandantului Karasawa?

Răspuns: Comandantul Karasawa a vizitat filiala noastra pentru a vedea daca este posibil sa instaleze acolo cazane cu vapori destinate culturii microbilor si pentru a clarifica condiţiile in care ele puteau fi montate.

Întrebare: După aceea, ati primit cazane pentru prepararea fierturii de cultura?

Răspuns: Da, le-am primit.

Întrebare: Patru cazane?

Răspuns: Îmi aduc aminte că erau şase.

Întrebare: Care era capacitatea fiecarui cazan?

Răspuns: Erau cazane cu diametrul de 1.50 m, şi lungimea de 2.50 m.

Întrebare: Erau deci, cazane mari?

Răspuns: Exact.

Întrebare: Prin urmare, problema producției masive a microbilor primise o baza practica?

Răspuns: Deoarece instalaţiile nu erau inca pregatita, nu exista inca o baza practica.

Întrebare: Va întreb altceva: Au fost sau nu primite la filiala cazanele necesare fierberii substanței de cultura?

(Liniste)

Da, sau nu, aceste sase cazane v-au fost livrate?

Răspuns: Da, aceste cazane au fost livrate.

Întrebare: Putem considera acest lucru ca pe o acțiune practica ce viza producerea masiva a microbilor?

Răspuns: Da.

Întrebare: Si acum spuneți-ne daca nu v-au livrat decat cazane sau si peptona, agar-agar, sare si alte substanţe necesare producerii substanţei de cultura si de crestere a microbilor.

Răspuns: Aceste materiale au fost primite, dar nu-mi mai aduc aminte cantitatile exacte.

Întrebare: Vreau sa va improspatez memoria, acuzat Onoue si sa dau citire declarațiilor facute de dumneavoastră in data de 27 octomrie 1949:

"Tin sa fac următoarea remarca: in anul 1945, din ordinul şefului detaşamentului, general maior al serviciului de samatate, Kitano, am primit de la serviciul de materiale, pentru a fi folosite la filiala mea, trei vagoane (de 25 tone) de materiale, peptona, agar-agar, extras de carne si sare de bucatarie."

(Declaratia este citita in limba japoneză.)

Aceste declarații sunt conforme cu realitatea? Le confirmati?

Răspuns: Confirm ca lucrurile s-a petrect asa.

Întrebare: Prin urmare, au fost concentrate in filiala dumneavoastră 75 tone de materiale diverse, indispensabile pregătirii substanţei de cultura pentru creşterea microbilor?

Răspuns: Este adevărat.

Întrebare: Si putin mai inainte se livrasera la detaşamentul dumneavoastră sase cazane de mare capacitate. Este adevărat?

Răspuns: Este adevărat.

Întrebare: Ceea ce înseamnă ca daca erau instalate cazanele si materialele utilizate, detaşamentul ar fi putut produce cantitati masive de microbi. Este, de asemenea, adevărat?

Răspuns: Este adevărat.

Întrebare: Ce impuls a primit activitatea filialei dumneavoastră după cea de-a doua numire a locotenent generalului Ishii ca sef al detaşamentului? Mai concret ce sarcina a desemnat Shiro Ishii filialei dumneavoastră?

Răspuns: La inceput nu a desemnat nici o sarcina filialei, dar in aprilie-mai ne-o ordonat sa crestem putici intr-o cantitate mare.

Întrebare: Da-ți mai multe detalii referitor la acest subiect.

Răspuns: Am primit ordinul referitor la purici in aprilie-mai 1945. Imi aduc aminte ca la vremea respectiva, au fost date instructiuni de acest gen la toate filialele detaşamentului nr. 731. Repet, am primit ordinul in aprilie-mai, dar acesta nu a fost executat imediat. Din diferite motive, nu am reusit sa trimitem imediat la statul major al detaşamentului elevii care trebuia sa se initieze in aceasta munca. Da, abia in iunie, după primirea unei telegrame cifrate care ordona trimiterea imediata a elevilor, am executat ordinul si am desemnat functionarii de la filiala mea, care trebuia sa urmeze cursurile.

Nu-mi aduc aminte exact cât timp au urmat aceste cursuri, cred ca erau cursuri de 15 zile pe luna. După intoarcerea lor, ne-am pregatit pentru cresterea masiva a puricilor. In plus, un grup de 5-6 barbati comandati de către un aspirant, s-a dus la detaşamentul nr. 731. Acolo, au primit o anumita cantitate de purici destinati înmulțirii in filiala mea. Acestea se

întâmplau prin luna iulie. Îmi mai aduc aminte ca la inceputul activității de crestere masiva a puricilor, am utilizat intre 6 si 10 bidoane.

Pentru executarea ordinului primit, ni s-a trimis de la depozitele de la Moutankiang, 200 de benzina, care au fost utilizate pentru înmulțirea puricilor. Acum nu stiu sa spun exact daca am utilizat toate aceste bidoane pentru cresterea masiva a paraziților.

Apoi, a fost războiul împotriva Uniunii Sovietice si, după cum reiese din rapoartele prezentate de către subordonatii mei, in data de 9 august 1945, am expediat statului major al detaşamentului nr. 731 intre 20 si 25 grame de purici. In ceea ce priveşte restul, a fost distrus in data de 13 august, cand detaşamentul a luat pozitie in statia Eho.

Întrebare: Confirmati declarațiile dumneavoastră conform carora ati primit o telegrama cifrata care va ordona sa intensificati la maxim cresterea la scara mare a puricilor?

Răspuns: Da, o confirm.

Întrebare: Urmare acestei telegrame ati desemnat mai întâi doi colaboratori ai filialei dumneavoastră, pe subofițerii Yabuki si Suzuki, din personalul civil al armatei, pentru a urma, la detaşamentul nr. 731, cursuri speciale de crestere la scara mare a puricilor?

Răspuns: Da, confirm aceste declarații. Este ceea ce am declarat in cadrl anchetei prealabile si am spus ca a mdesemnat pe subofițerii Yabuki si Suzuki ai personalului civil, dar apoi, am revenit asupra acestei decizii si, mi se pare ca nu Sukuki a fost desemnat, ci, altcineva.

Inrebare: Conform instructiunilor primite de la detaşamentul nr. 731, cresterea puricilor trebuia sa fie facuta in doua sute de incubatoare, este adevărat?

Răspuns: Instructiunile nu prevedeau decat primirea a 200 de bidoane. Nu era indicat nimic altceva.

Întrebare: Cele 200 de bidoane au fost primite de filiala dumneavoastră, sau nu?

Răspuns: Au fost primite.

Întrebare: Puricii erau crescuti in aceste bidoane; prin ce metoda?

Răspuns: Atat cat mi-amintesc, metoda era următoarea:pe fundul bidonului se puneau paie tocate, după care erau introdusi unul sau doi şobolani, care erau imobilizati si se introduceau puricii.

Întrebare: In calitate de specialist in bacteriologie, stiati cu ce infecții pot fi contaminati puricii?

Răspuns: Da, stiam.

Întrebare: Ce infecții?

Răspuns: Ciuma.

Întrebare: Aceasta insemna ca puricii care erau crescuti in filiala dumneavostra si in celelalte filiale ale detaşamentului nr. 731 trebuia sa fie infectati cu ciuma?

Răspuns: Da, astfel se prezentau lucrurile.

Întrebare: Bun. Spuneți tribunalului cu ce se ocupa, la dumneavoastră, sublocotenentul Kamio?

Răspuns: Sublocotenentul Kamio era şeful aprovizionarii filialei. Dar, din motiv de lipsa de personal, el a fost obligat sa exercite totodata si functiile de sef al grupului insarcinat cu prinderea rozătoarelor si a trebuit sa se ocupe si cu cresterea soarecilor si a şobolanilor albi.

La inceput, echipa era formata din 10 oameni. Unitatile militare si populatia civila le furnizau rozătoare, care erau transportate la filiala si de acici, la baza detaşamentului nr. 731.

In plus, la Moutankiang, echipa speciala a sublocotenentului Kamiose ocupa cu capturarea masiva a rozătoarelor. Echipa era formata din 10 până la 14, 15 oameni. In anul 1945, efectivul ei a ajuns până la 30 de oameni si capturarea şobolanilor s-a intensificat. In plus, o echipa de 5 oameni fusese insarcinata sa creasca şobolani albi, si o alta, tot de 5 oameni, sa creasca soareci albi. Nu-mi aduc aminte in ce luna se petreceau lucrurile. Cum in perioada aceea, la filiala, erau foarte putini soareci si şobolani albi, am primit de la serviciul de aporvizionare a detaşamentului nr. 731 la Kharbin, 500 de soareci si 500 de şobolani albi pentru a efectua cresterea lor la scara mare, ceea ce, la filiala, s-a infaptuit.

Întrebare: Acuzat Onoue, cand prindeau şobolani, soldatii dumneavoastră erau imbracati in uniforme, sau in civil?

Răspuns: Purtau costume de munca.

Întrebare: Ceea ce înseamnă ca erau in civil?

Răspuns:Da. După aceea, s-a pus in lucru cresterea masiva a soarecilor si a şobolanilor albi si s-a inceput expedierea lor la statul major al detaşamentului nr. 731. Imi aduc aminte ca se expediau in fiecare luna statulu imajor al detaşamentului, intre 100 si 150 de şobolani si intre 150 si 200 de soareci.

Întrebare: Cati soareci si şobolani gri?

Răspuns: In total erau expediati până la 200 de rozătoare pe luna.

Întrebare: Ce functii avea locotenentul Kamiyama la dumneavoastră?

Răspuns: Din câte mi-aduc aminte, Kamiyama a sosit la filiala in martie 1945. El a fost numit sef de birou, cumuland aceasta functie cu cea de sef al serviciului nr. 1. După sosirea sa, mi-a spus ca la filiala din Moutankiang prinsese multe rozătoare si mi-a cerut sa-i incredintez aceasta sarcina.

Întrebare: I-ati incredintat-o?

Răspuns: Nu, nu era singurul care sa faca aceasta munca; a condus-o impreuna cu sublocotemnentul Kamio.

Întrebare: După sosirea locotenentului Kamiyama la filiala detaşamentului, a fost crescut numarul de oameni insarcinati cu capturarea şobolanilor?

Răspuns: Da, efectivul a fost marit.

Întrebare: Si adus la ce numar?

Răspuns: La aproximativ 30 de oameni.

Întrebare: Stiti câte rozătoare se aflau simultan la filiala din Hailar?

Răspuns: Da, in jur de 13.000 de rozătoare.

Întrebare: Vreti sa ne relatati, acum, subiectul conversatiei dumneavoastră cu Takahashi, sef al biroului al serviciului general al detaşamentului nr. 731?

Răspuns: Nu-mi aduc aminte data exacta a discutiei mele cu comandantul Takahashi, sef al biroului serviciulu general al detaşamentului nr. 731. In principu, m-a informat despre experienţele practicate pe fiinţe umane; mi-a vorbit despre studiul ciumei la detaşamentul nr. 731 si despre studierea puricilor. Mi-a povestit ca exista un poligon special care servea la experienţele facute pe fiinţe umane. De la diferite altitudini, cuprinse intre 1000 si 100 de metri, fusesera lansate din avioane bombe bacteriologice.

Mai era un Takahashi la detaşamentul nr. 731. El mi-a relatat ca la detaşament erau urmarite cercetări referitoare la ciuma. Acest Takahashi avea si el gradul de comandant.

Întrebare: Filiala dumneavoastră a fos si ea insarcinata cu cresterea masiva a paraziţilor?

Răspuns: Da.

Întrebare: Stiati ca la detaşamentul nr. 731 eraucuursuri speciale, pentru specialisti, pentru cersterea la scara mare a puricilor?

Răspuns: Da, stiam.

Întrebare: Înţelegeati ca acesti paraziţi, produsi in zeci de kilograme, nu erau destinati muncii de cercetare, ca acest volum depasea cadrul incestigatiilor ştiinţifice?

Răspuns: Da.

Întrebare: In calitate de bacteriolog, înţelegeati ca o singura infectie, ciuma, putea fi inoculata acestor purici?

Răspuns: Perfect.

Întrebare: In calitatea de bacteriolog, înţelegeati teribilul pericol pe care-l puteau reprezenta pentru umanitate aceste zeci, aecste sute de milioane de paraziţi infectati cu ciuma, in cazul in care ar fi provocat o epidemie de ciuma?

Răspuns: Da, stiu.

Întrebare: Prin urmare va dadeati seama de ceea ce faceati atunci cand cresteati acesti purici la filiala dumneavoastră nr. 643?

Răspuns: Perfect.

Acuzatorul statului: Nu mai am de pus alte întrebări acuzatului.

Avocatul Loukiantsev: Precizati numarul de rozătoare capturat de dumneavoastră in perioada in care ati servit la filiala.

Acuzatul Onoue: In jur de 7000.

Întrebare: Precizati la ce ati utilizat cele 75 de tone de materiale destinate prepararii substanţei de cultura.

Răspuns: Nu au fost utilizate, au fost distruse.

Întrebare: Precizati cât timp s-au cultivat purici la filiala dumneavoastră.

Răspuns: Timp de 15 zile sau o luna.

Avocatul Bogatchov: Acuzat Onoue, va amintiti ziua in care v-ati adresat serviciului de sănătate a celei de-a cincea armate, pentru a cere instructiuni pentru capturarea rozătoarelor?

Acuzatul Onoue: Asa cum am declarat deja, in cursul confruntărilor din cadrul anchetei prealabile, nu am cerut să se ocupe cineva de vânătoarea de rozătoare.

Acuzatul Nishi: Eu, Nishi, fost sef al filialei din Sounyou a detaşamentului nr. 731, mă adresez lui Onoue, fost sef al filialei din Moutankiang, pentru a-i cere să expună conţinutul ordinului lui Ishii referitor la distrugerea acestei filiale, in cazul in care acuzatul Onoue îşi aduce aminte de conţinutul ei.

Acuzatul Onoeu: În seara de 9 august 1945, am fost chemat la telefon de către locotenent colonelul Tanaka, in persoana. Acesta m-a informat ca fusese dat un ordin de a actiona conform circumstantelor. Nu-mi aduc aminte alte dispozitii, deoarece i-am dat receptorul ofiterului Yabuki; care mi-a raportat, apoi, că o telegramă cifrată ordona expedierea puricilor la detaşamentul nr. 731 şi ca tot restul trebuia distrus.

INTEROGATORIUL ACUZATULUI KIKUCHI

Acuzatorul statului: Acuzat Kikuchi, începând cu ce dată aţi lucrat la filiala 643 a detaşamentului nr. 731?

Acuzatul Kikuchi: Am lucrat pe langa statiunea de la Hailing, din aprilie 1943, până la capitularea Japoniei.

Întrebare: In ce calitate:

Răspuns: In calitate de angajat al laboratorului.

Întrebare: Cu ce va ocupati?

Răspuns: Cultivam bacili, in special tifoidă.

Întrebare: Ce alti bacili ati cultivat?

Răspuns: De paratifoidă si de febra hemoragică[1)].

[1)] Virusul EBOLA. Gazdele obişnuite ale acestui virus sunt rozătoarele şi ţânţari. Acest virus provoacă în primul rând febră şi dureri de muşchi. Boala poate să progreseze până când bolnavul va avea probleme respiratoarii, sângerări severe, problemele de rinichi şi şoc.

Care sunt caracteristicile virusului Ebola? Virusul aparţine speciei Filovirus, familiei Filoviridae, ordinului Mononegavirales. Virusul poate fi ramnificat (uneori extensiv), sau simplu, circular, sau sferic şi uniform în dimensiune. Virusul este variabil având de la 1400 nm până la 970 nm (după purificare). Are ţinte de 7 nm lungime amplasate pe toată suprafaţa lui la intervale de 10 nm. Nucleul are formă de filament tubular şi o axă centrală întunecoasă, de 20 nm, care pare să fie proteina ribonucleică. Nucleul are 50 nm în diametru şi o înălţime de 5 nm. Virusul conţine 1.1% acid nucleic şi o moleculă de ARN.

Ce este virusul Ebola? Virusul Ebola este un membru al familiei de viruşi ARN. La microscop acest virus are aspectul unui filament lung. Virusul Ebola a fost descopert în 1976 şi a fost denumit după un râu din Zaire, Africa, unde el a fost detectat prima dată.

Virusul Ebola – cât de comun este el? Până în prezent au fost anunţate doar trei izbucniri de febră hemoragică, două fiind în 1976, una în Zaire şi una în vestul Sudanului. Acestea au fost izbucnirile mari, din care au rezultat mai mult de 550 cazuri şi 340 morţi. A treia izbucnire, în 1979 în Sudan, a fost mai mică, cu 34 cazuri şi 22 morţi. În timpul acestor izbucniri, majoritatea cazurilor de îmbolnăvire cu virusul Ebola au avut loc în

Întrebare: Confirmati declarațiile facute de dumneavoastră in data de 5 decembrie 1949, care sunt in volumul 13, pag. 285 a dosarului, in care ati declarat următoarele:

"Ni s-a spus ca acest lucru este indispensabil pentru ca in caz de nevoie sa putem pregăti un mediu de hrană care permitea cultivarea rapidă si conservarea indelungată a microbilor."?

(Declaratia este citita in limba japoneză)

Răspuns: Da, confirm.

Întrebare: S-au organizat lucrări in vederea inmulțirii masive a rozătoarealor, in filiala in care ați fost angajat?

Rapuns: Da, au fost efectuate astfel de lucrări.

Întrebare: Au fost crescuti purici la aceasta filiala?

Răspuns: Da, puricii au fost crescuti in subsolul care se afla in cladirile primei sectiuni.

Întrebare: Cine se ocupa de cresterea masiva a puricilor?

---

spital din cauza refolosirii seringilor şi acelor. Izbucnirile au fost controlate repede când echipamentul medical a fost disponibil şi când s-au folosit procedurile de carantină.
Cercetătorii au încercat să descopere sursa virusului Ebola testând mii de specimene de animale capturate din apropierea suprafeţelor de izbucnire, dar eforturile lor au fost zadarnice.
Ce ştim despre izbucnirea recentă a virusului Ebola? Izbucnirea recentă a virusului Ebola este centrată în Kikwit, Zaire (Kikwit este un oraş de 400 000 locuitori, localizat la 400 kilometri de capitala oraşului Zaire). Izbucnirea bolii pare să fi pornit de la o pacientă care a fost operată pe 10 aprilie 1995. Membrii echipei care au operat-o pe femeie au observat că li se manifestau simptome asemănătoare cu cele ale bolii de febră hemoragică. La cerere demnitarilor din Zaire, echipe medicale de la CDC, World Health Organization, din Franţa, Belgia şi Sudul Africii au colaborat pentru a controla şi investiga izbucnirea din Zaire.
Care sunt simptomele de febră hemoragică? Primele simptome de febră hemoragică apar după 4 până la 16 zilele după ce persoana a fost infectată. Ea dezvoltă febră, friguri, dureri de cap, de muşchi şi pierderea poftei de mâncare. Pe măsură ce boala progresează, persoana infectată vomită, are diaree, dureri abdominale, de gât şi de piept. Pacientii încep să sângereze prin locurile unde au fost injectaţi, prin pilele şi pot apărea şi hemoragii interne.
Cum se poate răspândi virusul Ebola de la persoană la persoană? Virusul Ebola se răspândeşte prin contactul apropiat al unei persoane sănătoase cu un bolnav. În izbucnirile anterioare s-a observat că virusul s-a răspândit printre doctorii şi asistenţii care îi îngrijeau pe bolnavi, la fel ca şi printre membrii familiei care aveau grijă de un bolnav. Un alt mod de transmitere a virusului a fost prin acele şi seringile refolosite.
Virusul Ebola poate să se răspândească şi prin contactul sexual. Contactul cu o persoană bolnavă, dar care nu prezintă simptome de infecţie, nu duce neapărat la infecţie.
Persoanele care şi-au revenit după ce au fost infectate cu virusul Ebola nu prezintă un risc pentru întinderea infecţiei. Oricum, viruşii pot să fie prezenţi în secreţiile genitale ale persoanei pentru o scurtă perioadă după recuperarea lor şi pot să răspândească virusul prin contactul sexual.
Cum au fost controlate izbucnirile? Izbucnirile anterioare de febra hemoragică au fost cuntrolate prin izolarea persoanelor bolnave şi prin costumul adecvat al doctorilor şi asistenţilor (mască, robă, şi mănuşi) precum şi prin sterilizarea acelor şi seringilor.
Cum izolează personalul spitalului o persoană bolnavă? Personalul spitalului izolează persoanele bolnave prin-o metodă numută " tehnica de barieră". Tehnica de barieră include acţiunile următoare:

1. doctorii şi asistenţii poartă robe, măşti, mănuşi şi ochelari de protecţie când îngrijesc pacienţi;
2. numărul de vizitatori este limitat;
3. materialele de unică folosinţă sunt arse după folosire;
4. toate materiale folosite sunt sterilizate înainte de refolosire;
5. toate suprafeţele dure sunt curăţate cu sterilizante.

Răspuns: Din câte imi aduc aminte, sergentul-major Suda, si, de asemenea, Aito, soldatul fruntas Nishiyama, sergentul Okiyama si Suzuki.

Întrebare: Pe scurt, in aceasta sectiune lucrau in mod special cei cinci colaboratori ai detaşamentului numiti de dumneavoastră. Este adevărat?

Răspuns: Da, este perfect adevărat.

Întrebare: La ce destinaţie expedia filiala 643 paraziţii si rozătoarele pe care le creştea?

Răspuns: La detaşamentul nr. 731.

Întrebare: In ce scop erau expediati puricii si rozătoarele de la filiala la detaşamentul nr. 731? Acuzat, ce stiti referitor la acest subiect?

Răspuns: La inceput nu am stiut in ce scop erau expediati puricii crescuti si rozătoarele capturate. Dar, putin câte putin, m-am intrebat de ce se facea acest lucru. Am aflat pe urma ca acesti soareci si acesti şobolani erau expediati la detaşamentul nr. 731 pentru a servi cercetărilor bacteriologice.

Întrebare: Care era scopul final?

Răspuns: Pentru pregătirea războiului bacteriologic.

Întrebare: In momentul in care ati urmat cursuri sanitare la serviciul nr. 3 al detaşamentului nr. 731, soldatii acestui serviciu v-au vorbit despre activitatea detaşamentului?

Răspuns: Da. Am auzit spunându-se, acolo, ca la detaşamentul nr. 731 se cresteau microbi pentru război.

Întrebare: Se spunea, in filiala dumneavoastră ca detaşamentul nr. 731 avea nevoie de şobolani, soareci si purici pentru pregătirea războiului bacteriologic?

Răspuns: Da.

Întrebare: Este corect sa spunem ca filiala 643, fiind o subdiviziune a detaşamentului nr. 731, ajuta acest detaşament la pregătirea războiului bacteriologic?

Răspuns: Da.

Întrebare: Ştiţi împotriva cui pregatea armata din Kouangtoung războiul bacteriologic?

Răspuns: Da, ştiu.

Întrebare: Împotriva cui; împotriva cărei ţări?

Răspuns: Împotriva Uniunii Sovietice.

Întrebare: De unde ştiţi, acuzat Kikuchi?

Răspuns: In ciuda faptului ca nu ni s-a spus franc ca trebuia sa atacam Uniunea Sovietica, acest lucru rezulta din toate pregătirile, de altfel, la exercitiile tactice se vorbea despre războiul împotriva Uniunii Sovietice.

Întrebare: Astfel, in timpul exercitiilor tactice vi s-a spus ca armata din Kouangtoung pregatea războiul împotriva Uniunii Sovietice. Este adevărat?

Răspuns: Da.

Întrebare: O ultima Întrebare, acuzat Kikuchi. Ati lucrat la filiala nr. 643 care ajuta in mod activ detaşamentul nr. 731 pentru pregătirea războiului bacteriologic. Recunoaşteţi responsabilitatea la care v-ati expus?

Răspuns: Da, recunosc responsabilitatea mea.

Avocatul Prokopenko: Acuzat Kikuchi, spuneţi, va rog, câţi "investigatori" ca dumneavoastră au lucrat alături de dumneavoastră?

Acuzatul Kikuchi: Cinci sau sase soldati si patru barbati ai personalului civil al armatei.

Întrebare: Cum considerati, in prezent, in anul 1949, activitatea dumneavoastră de la detaşament?

Răspuns: Înţeleg ca am comis o crima la adresa umanităţii.

INTEROGATORIUL ACUZATULUI KURUSHIMA

Acuzatorul statului: Acuzat Kurushima, incepând cu ce data ati lucrat la detaşamentul nr. 731 al armatei din Kouangtoung?

Acuzatul Kurushima: Începând din octombrie 1944.

Întrebare: In ce calitate?

Răspuns: Din octombrie până in noiembrie 1944 am fost la corpul de garda in perioada manevrelor.

Întrebare: In perioada manevrelor detaşamentului nr. 731?

Răspuns: Da

Întrebare: Ati urmat cursuri inainte de sosirea dumneavoastră la detaşament?

Răspuns: Da, am urmat cursuri de infirmier, timp de sase luni, la filiala 162.

Întrebare: Ce ati studiat la aceste cursuri de sase luni?

Răspuns: Am studiat mijloacele de cultivare a microbilor.

Întrebare: In special cultura căror microbi?

Răspuns: In special pe cea a bacililor de febra tifoidă, de tifos recurent, de holera si de tuberculoza.

Întrebare: Vi s-a predat, la aceste cursuri, lupta la baioneta?

Răspuns: Am studiat lupta la baioneta la regimentul nr. 97, cantonat in apropiere de Kharbin.

Întrebare: Expuneţi-ne, pe scurt, cum vi s-a predat lupta la baioneta.

Răspuns: Nu-mi mai aduc aminte numele instructorului, dar avea gradul de aspirant. El spunea ca, deoarece soldatul rus este inalt, trebuia să-i înfigem baioneta cât mai sus.

Întrebare: Era clar pentru dumneavoastră, la aceste antrenamente, nu v-au pregătit decât pentru atacul la baioneta împotriva soldaţilor ruşi?

Răspuns: Da, bineînţeles.

Întrebare: După sosirea dumneavoastră la detaşamentul nr. 731, v-a dat comandamentul avertismente?

Răspuns: Comandantul Nishi ne-a spus ca trebuie să păstram secretul, de teama spionilor.

Întrebare: Unde ati fost trimis, după ce ati terminat cursurile?

Răspuns: La detaşamentul nr. 731.

Întrebare: Ce faceati la detaşamentul nr. 731, după ce ati terminat cursurile?

Răspuns: Am făcut parte din corpul de garda, in timpul manevrelor.

Întrebare: Vorbiţi-ne despre aceste manevre.

Răspuns: In timpul acestor manevre, avioanele lansau bombe umplute cu purici. La aceasta se limitau manevrele.

Întrebare: Unde aveau loc aceste manevre?

Răspuns: Nu pot să apreciez exact distanta, dar la circa 3 km de detaşamentul nr. 731, in orasul Wutung.

Întrebare: In timpul manevrelor se verifica dispersia puricilor pe locurile in care aveau loc manevrele?

Răspuns: Da, se verifica acest lucru.

Întrebare: Ce procedee tehnice speciale erau folosite in acest scop?

Răspuns: Pe câmpul de manevre erau plasate din doi in doi metri lăzi. Nu-mi aduc aminte exact numarul acestora, dar erau in jur de 1000.

Întrebare: Pe ce suprafata, cu aproximatie?

Răspuns: Nu as sti s-o spun cu exactitate, dar cred ca pe o suprafata de 2 km^2. In interiorul acestor lazi era hârtie adezivă. Puricii dispersati ca urmare a exploziilor cădeau in aceste lazi, după care erau număraţi.

Întrebare: Ati numărat dumneavoastră inşivă puricii lipiti pe fundul acestor lazi?

Răspuns: Da, i-am numarat.

Întrebare: Stiti in ce scop erau efectuate aceste incercări?

Răspuns: Da, ştiu.

Întrebare: Povestiti-ne.

Răspuns: Aceşti purici nu erau contaminaţi, stiam totusi ca experienţele erau efectuate pentru pregătirea războiului bacteriologic. In cazul unui război, acesti purici, infectati cu ciuma, ar fi fost lansati din avioane.

Întrebare: La ce distanţă de sol se produceau exploziile bombelor bacteriologice umplute cu purici?

Răspuns: La aproximativ 100 metri altitudine.

Întrebare: In perioada in care ati lucrat la filiala nr. 162, ati participat la cultivarea microbilor?

Răspuns: Da, am participat la cultivarea microbilor.

Întrebare: Ati participat la vânătoarea de rozătoare impreuna cu un grup de colaboratori de la filiala dumneavoastră?

Răspuns: Da, am participat la aceste expediţii.

Întrebare: O data, sau de mai multe ori?

Răspuns: De doua ori.

Întrebare: Câte zile a durat vânătoarea, de fiecare data?

Răspuns: O săptămână.

Întrebare: Câte rozătoare ati capturat dumneavoastră?

Răspuns: In total 200 – 300.

Întrebare: Aceste rozătoare rămâneau la filiala nr. 162, dau erau expediate in alta parte?

Răspuns: Rozătoarele capturate erau expediate la detaşamentul nr. 731.

Întrebare: Stiti câte rozătoare expedia filiala dumneavoastră de fiecare data?

Răspuns: Nu stiu exact, dar expedierile către detaşamentul nr. 731 erau importante.

Întrebare: Acuzat Kurushima, înţelegeati că prinzând rozătoarele, crescând microbii, numărând puricii lipiţi de hartie la poligon, participati la pregătirea războiului bacteriologic?

Răspuns: Da, stiam.

Avocatul Prokopenko: Spuneţi, va rog, de ce anume vă recunoaşteţi, in mod concret, vinonat?

Acuzatul Kurushima: In primul rând, că am aparţinut filialei nr. 162 a detaşamentului nr. 731; in al doilea rând, că am participat la manevrele care aveau drept scop exterminarea masivă a oamenilor. Asta este tot.

AUDIEREA MARTORULUI TAMURA

Preşedintele de tribunal: Martor Tamura, va previn de răspunderea pe care o aveti in cazul unei marturii false. Trebuie sa spuneţi tribunalului tot ceea ce stiti despre acest lucru, nimic altceva, decât adevarul. Martor Tamura, când ati fost luat prizonier de către armata sovietica?

Martorul Tamura: In data de 1 septembrie 1945.

Întrebare: Unde erati in acel moment si ce functie aveati?

Răspuns: In acel moment eram la Tchangtchoun (Manciuria); eram şeful serviciului de personal al statului major al armatei din Kouangtoung.

Întrebare: Ce grad aveati?

Răspuns: Eram colonel.

Acuzatorul statuui: Martot Tamura, ce informatie ati primit de la şeful statulu major al armatei din Kouangtoung, Hata, referitor la scopurile si sarcinile detaşamentului nr. 731?

Martorul Tamura: Generalul locotenent Hata m-a informat că, in ciuda faptului că se numea Directia pentru aprovizionarea cu apa si profilaxie, detaşamentul nr. 731 al armatei din Kouangtoung, se ocupa, in primul rând, cu pregătirea războiului bacteriologic împotriva Uniunii Sovietice. Mi-a declarat ca trebuia sa acord o atentie deosebita personalului acestui detaşament.

Întrebare: Când, in ce imprejurari, la ordinul cui, ati inspectat detaşamentul nr. 731?

Răspuns: In iunie 1945, am primit ordin de a inspecta detaşamentul nr. 731; eram la aeroportul din Kharbin unde, Yamada, fost comandant sef al armatei din Kouangtoung, mi-a transmis acest ordin.

Întrebare: In ce imprejurari ati primit acest ordin de la generalul Yamada si care era motivul inspectarii detaşamentului nr. 731?

Răspuns: In mai 1945, statul major al armatei din Kouangtoung a primit un plic adresat comandantului sef, pri care şeful detaşamentului nr. 731, Ishii, cerea sa i se dea mijloacele necesare pentru intensificarea lucrarilor. Ishii cerea in plus sa fie trimisi la detaşament medici militari, pentru ca trebuia marite efectivele. Am asteptat atunci ocazia de a-l cunoaşte personal de Ishii si de a discuta aceasta problema in detaliu. Aceasta ocazie s-a ivit atunci când comandantul sef s-a dus la Tsitsihar pentru a asista la promotia elevilor-ofiţeri. Am sosit la Kharbin si acolo l-am întâlnit pe generalul Ishii.

Întrebare: Cum ati efectuat inspectia la detaşamentul nr. 731 si pe cine ati văzut acolo, personal?

Răspuns: Sosit la detaşamentul Ishii, am inspectat toate cladirile: laboratoarele si inchisoarea cu detinuţi. In timpul vizitei in cladirile serviciului de producţie am văzut instalaţiile destinate producerii masive a mijloacelor de război bacteriologic. In plus, am văzut rozătoarele care erau crescute acolo si care trebuia sa serveasca inmultirii puricilor. Am văzut in cladirile detaşamentului modele de obuze si de bombe aeriene bacteriologice. In plus, am văzut in biroul lui Ishii un anumit numar de scheme si de desene care ilustrau eficacitatea armei bacteriologice. De asemenea, am vizitat inchisoarea interioara si o parte din celule. Aici am văzut intre 40 si 50 de detinuţi, chinezi si rusi. Printre rusi era si o femeie.

Întrebare: In ce stare erau prizonierii si, cum erau repartizati in celule, câte persoane erau in fiecare celula, ce condiţiii aveau, daca va amintiti?

Răspuns: De pe culoar, am văzut prin vizete ca unii dintre prizonieri aveau lanţuri la picioare. Unii se deplasau, dar cei mai multi erau culcati pe pământ. Nu-mi aduc aminte cu exactitate câţi oameni erau in fiecare celula.

Întrebare: Ce v-a spus generalul Ishii referitor la scopul pentru care erau detinuţi acesti oameni in inchisoarea interioara a detaşamentului nr. 731?

Răspuns: Generalul Ishii mi-a spus ca acesti prizonieri serveau experienţelor referitoare la acţiunea microbilor. Am văzut ca printre detinuţii supusi la experienţe, doi sau trei erau intr-o stare grava.

Întrebare: Cine furniza detaşamentulu nr. 731 oamenii pe care se efectuau experienţe?

Răspuns: Stiu de la Ishii ca acesti oameni erau expediati de către jandarmerie si de către misiunile militare japoneze care îi alegeau dintre persoanele retinute si îi considerau criminali pasibili de pedeapsa cu moartea.

Întrebare: Va rog sa ne spuneţi, pe de o parte ceea ce v-a declarat Ishii in timpul inspectiei dumneavoastră referitor la scopurile detaşamentului nr. 731 si, pe de alta parte, referitor la situatia pregătirii detaşamentului pentru misiunile de lupta.

Răspuns: Ishii mi-a spus ca fusese verificata eficacitatea microbilor prin experienţe efectuate pe oameni vii, atât in laborator cât si pe teren si ca arma bacteriologică era cea mai puternica arma de care dispunea armata din Kouangtoung. M-a informat ca detaşamentul nr. 731 era pregătit complet si ca in caz de nevoie, daca s-ar fi declansat războiul, detaşamentul ar fi putut sa imprastie asupra trupelor adversarului enorme cantitati de microbi ucigaşi, care datorita imprastierii din avion, ar fi putut face ca detaşamentul sa poata duce acest război in spatele liniilor adversarului, deasupra oraselor.

Întrebare: Ce impresie v-a lăsat inspectia, referitor la amploarea activităţii detaşamentului nr. 731 si referitor la stadiul de pregătire a războiului bacteriologic?

Răspuns: După ce am inspectat toate cladirile detaşamentului nr. 731, după ce am examinat instalaţiile sale, am fost foarte uimit de amploarea acestor lucrari care depaseau toate asteptarile mele. Stadiul lucrarilor si starea instalaţiilor pe care le-am putut vedea, m-au convins de baza solida a spuselor lui Ishii si, in special, de faptul ca detaşamentul era complet pregătit să intre în acţiune.

Întrebare: Cui ati raportat rezultatele inspectiei detaşamentului nr. 731?

Răspuns: Am raportat comandantului sef Yamada.

Întrebare: Vreau sa va reamintiti termenii raportului pe care l-aţi făcut lui Yamada.

Răspuns: I-am spus lui Yamada că în cladirile de producţie erau instalaţii si ca se efectuau lucrari de pregătire masiva a microbilor, care se cresteau acolo, rozătoare care urmau sa serveasca la înmulţirea puricilor, că de asemenea erau efectuate lucrări in vederea producerii obuzelor si a bombelor bacteriologice. Am vorbit comandantului sef Yamada, despre ceea ce am văzut in inchisoare; ca in partea de inchisoare pe care o vizitasem erau 40 – 50 de prizonieri de nationalitate chineza si rusa. Am spus generalului Yamada, ca, atât cât am putut sa vad, acesti prizonieri aveau picioarele legate in lanţuri si ca, din spusele generalului Ishii, şeful detaşamentului, detinuţii serveau experienţelor referitoare la eficacitatea microbilor ucigaşi folositi ca arma bacteriologică.

Întrebare: Ati spus generalului Yamada ca detaşamentul nr. 731 era pregatit pentru războiul bacteriologic?

Răspuns: Da, i-am spus.

Întrebare: In ce termeni i-ati expus acest lucru?

Răspuns: I-am spus comandantulu isef Yamada ca stiu, deoarece auzisem de la generalul Ishii, ca detaşamentul nr. 731 era pregatit de războiul bacteriologic. De asemenea, i-am spus generalului Yamada ca după vizita facuta in cladirile de producţie si in inchisoarea detaşamentului 731 mi-am dat seama de veridicitatea cuvintelor generalului Ishii, conform carora detaşamentul era complet pregatit sa intre in acţiune.

AUDIEREA DIN DATA DE 28 DECEMBRIE (SEARA)

AUDIEREA MARTORULUI FURUICHI

Preşedintele de tribunal: Martor Furuichi, va avertizez că vă expuneţi unei responsabilitati penale in cazul unei marturii false. Sunteti obligat sa Spuneţi adevarul tribunalului.

Martorul Furuichi: Am înţeles.

Întrebare: Martor Furuichi, cand ati fost luat prizonier de către armata sovietica?

Răspuns: In data de 17 august 1945.

Întrebare: Unde erati in acel moment?

Răspuns: La statia de la Hantaohetzu.

Întrebare; Ce functie ati avut?

Răspuns: In acea periioada eram infirmier in filiala nr. 643 si lucram in grupul care efectua cercetări pe microbi patogeni.

Acuzatorul statului: Martor Furuichi, in ce imprejurari si cand ati intrat in serviciul detaşamentului nr. 731?

Martorul Furuichi: Am intrat in detaşamentul nr. 731 in iulie 1943. M-am născut in prefectura Tottori din Japonia. Inainte de a intra in serviciul acestui detaşament, am căutat de lucru prin intermediul unui birou de plasare al forţei de muncă si m-am angajat in personalul civil al armatei din Kouangtoung. Am fost trimişi in oraşul Shimonoseki, iar de aici am fost trimis la un grup atribuit detaşamentului nr. 731.

Întrebare: La ce serviciu al detaşamentului nr. 731 şi cât timp aţi lucrat?

Răspuns: Am lucrat din iulie 1941 până in februarie 1945 la prima sectiune a serviciului nr. 1.

Întrebare: Ce ne puteti spune referitor la activitatea pe care o desfasura, in general, detaşamentul nr. 731?

Răspuns: Cu toate ca se numea Directia de profilaxie si de aprovizionare cu apa, detaşamentul nr. 731 pregătea practic sabotajul bacteriologic.

Întrebare: Ce recomandări v-au fost făcute in momentul in care ati intrat in serviciul detaşamentului?

Răspuns: Capitanul serviciului de sănătate, Yamashita, m-a prevenit că trebuie sa pastrez secretul absolut asupra a tot ceea ce urma sa cunosc in perioada muncii mele la

detaşamentul nr. 731 si că, unde urma sa lucrez după aceea, nu trebuia sa spun nimic despre activitatea secreta a detaşamentului nr. 731.

Întrebare: Ati participat la vreuna dintre expediţiile detaşamentului nr. 731?

Răspuns: Da, in anul 1942, am participat la o expediţie in China Centrala.

Întrebare: Care erau obiectivele acestei expediţii si care a fost rolul dumneavoastră?

Răspuns: Se ocupa cu sabotarea trupelor chineze si a populaţiei civile din imprejurimile orasului Yushan, acesta era principalul obiectiv al expediţiei efectuate in China Centrala.

In iulie 1942, un grup al detaşamentului nr. 731, compus din 120 de persoane, ofitieri si angajati ai personalului civil, a parasit Kharbin, cu treburi. Am ajuns in China Centrala, la Nankin, unde se afla Directia de profilaxie si de aprovizionare cu apa a armatei expeditionare japoneze in China Centrala. Un grup de soldaţi şi ofiţeri a acestei Directii ni s-au alaturat. In final, expediţia noastra număra 150-160 oameni.

Întrebare: Ati spus că ati sosit la Nankin?

Răspuns: Da, la Nankin.

Întrebare: Si ca un grup al detaşamentului “Ei” 1644 din Nankin, vi s-a alaturat?

Răspuns: Exact.

Întrebare: Aceasta insemna ca detaşamentul “Ei” 1644, de la Nankin a ajutat detaşamentul Ishii in expeditia sa din China?

Răspuns: Da.

Întrebare: Cine comanda expeditia detaşamentului nr. 731?

Răspuns: General-maior Ishii era şeful expediţiei detaşamentului nr. 731.

Întrebare: Cu ce s-a ocupat expeditia in China Centrala?

Răspuns: Expeditia din care am facut parte avea sarcina sa efectueze un atac bacteriologic, in vederea infectarii rezervoarelor, a fântânilor si a clădirilor cu bacili de tifoidă si de paratifoidă. Detaşamentul nr. 731 furnizase bacilii sus-mentionati, produsi in cantitate masiva la serviciul nr. 4. Microbii se aflau in sticle care continusera peptona. Aceste recipiente erau asezate in lazi expediate la Nankin cu avionul. Ele aveau inscrise pe ele: “Aprovizionarea cu apa”.

Întrebare: Ce aţi făcut cu conţinutul acestor lăzi?

Răspuns: După sosirea noastra la detaşamentul de la Nankin, am vărsat o parte din microbi in recipientele metalice care de obicei erau utilizate pentru apa potabila. Restul a fost lăsat în sticle. Toate recipientele si sticlele ambalate in lazi, au fost apoi transportate cu avionul pe locul presupus al atacului. Aceste atacuri erau efectuate in următorul mod: recipientele şi sticlele erau aruncate in fântâni si în mlaştini, in casele locuitorilor cătunelor. O parte dintre sticlele de peptona a fost utilizata la înmulţirea microbilor cu ajutorul unei fierturi speciale. Nu-mi amintesc din ce era formata aceasta fiertura.

Întrebare: Cu ce va ocupati dumneavoastră personal in timpul acestor acte de sabotaj?

Răspuns: Participam la împrăştierea recipientelor umplute cu microbi; le aruncam in fântâni, in mlaştini, in casele populaţiei civile.

Pe vremea aceea, se aflau in acele locuri doua tabere de prizonieri de război chinezi, aproximativ 3000 de oameni. Au fost pregatite 3000 de pâini mici, speciale; membrii expediţiei au participat la confectionarea lor. Puţin după ce au fost facute au fost injectate cu microbi, cu ajutorul unei seringi.

Întrebare: Cine a introdus microbii in aceste pâini mici, cu ajutorul unei seringi?

Răspuns: Toti colaboratorii primei sectiuni a serviciului nr. 1 au participat la aceasta expediţie.

Întrebare: Dumneavoastră insiva ati participat?

Răspuns: Da, am participat.

Întrebare: Ce bacili au fost injectati in cele de 3000 de pâini?

Răspuns: Bacili de tifoidă si de paratifoidă.

Întrebare: Ce s-a facut după aceea cu aceste pâini?

Răspuns: După ce li s-au injectat microbi, au fost transportate in tabara, unde interpretul Kasuga, care cunoştea limba chineză, le-a împărţit prizonierilor de război chinezi.

Întrebare: Aceasta însemna că prizonierii de război chinezi au fost hraniti cu pâine in care se introdusesera bacili de paratifoidă. In acelasi timp acest lucru a fost luat drept un act de binefacere?

Răspuns: Exact.

Întrebare: Ce s-a întâmplat cu prizonierii de război chinezi după ce au fost hraniti cu pâinea infectata cu microbi?

Răspuns: Au fost eliberati cu totii, pentru a provoca o epidemie de tifoidă si de paratifoidă.

Întrebare: Vorbiţi-ne despre biscuitii pregatiti de Ishii.

Răspuns: Erau doua forme de biscuiti: ovali si alungiti. Fusesera pregatiti din faina si, ca si la pâini, fusesera introdusi microbi. Acesti biscuiti au fost distribuiti soldatilor japonezi care fuseseră avertizaţi asupra conţinutului lor. Soldaţii japonezi aruncau aceşti biscuiti, in total 300-400 de bucati, pe sub împrejmuiri, pe sub copaci, in bivuacuri, astfel încât să pară că au fost uitaţi.

Întrebare: Era, de asemenea, o metoda de sabotaj bacteriologic?

Răspuns: Exact.

Întrebare: Ce stiti despre rezultatele expediţiei detaşamentului Ishii?

Răspuns: După sfârşitul operaţiunii, am aflat la baza detaşamentului nr. 731, de la colaboratorul ştiinţific Kagi, că fuseseră utilizati bacili de tifoidă si de paratifoidă, si ca acestia din urma s-au dovedit a fi cei mai eficienti.

Întrebare: Prin urmare, a izbucnit o epidemie şi s-au format focare de epidemie, ca urmare a acestei expediţii?

Răspuns: Exact.

Întrebare: Aţi participat la experienţe facute pe oameni?

Răspuns: Da, era la sfârşitul anului 1943. 50 de oameni, chinezi şi manciurieni au servit experienţelor de verificare a eficientei vaccinurilor. Mai întâi, aceste 50 de persoane au fost vaccinate, dar prin procedee diverse: unii prizonieri au fost vaccinaţi o dată, altii de doua ori. In plus, s-au introdus la persoane diferite doze diferite de vaccin; in fine, o parte a acestui grup nu a fost deloc vaccinata.

Deci, cele 50 de persoane au fost împărţite in cinci grupe. Acesti oameni au fost fortati sa bea apa infectata cu bacili de tifoidă, apoi s-a procedat la urmărirea efectelor produse de aceşti agenţi patogeni in diferitele cazuri, funcţie de cazul în care persoana fusese sau nu vaccinată, de câte ori fusese vaccinată şi cu ce doză de vaccin.

Întrebare: Care a fost rezultatul acestei experienţe?

Răspuns: Un mare număr de persoane au fost atinse de tifoidă. Nu-mi amintesc procentajul, dar 12 sau 13 persoane au murit.

Întrebare: Au fost făcute mai multe experienţe criminale de acest gen pe oameni, pentru verificarea eficacităţii contaminării?

Răspuns: Eu, personal, cunosc încă un singur caz de contaminare de acest gen. Era la sfârşitul anului 1944 sau la începutul anului 1945; contaminarea a fost efectuată în mod analog.

Întrebare: Ati participat la experienţe de contaminare a fructelor cu bacili de tifoidă?

Răspuns: Da, am participat.

Întrebare: Vorbiţi despre aceste experienţe.

Răspuns: Nu-mi amintesc exact daca era in anul 1943 sau in anul 1944 atunci când au fost efectuate experienţe de contaminare a fructelor. Era vorba despre pepeni verzi si pepeni galbeni – era exact in perioada in care se copseseră. Am injectat microbi în o parte dintre pepenii verzi şi pepenii galbeni, iar pe ceilalţi i-am lăsat intacţi.

După ce am infectat aceste fructe cu tifoidă, cu ajutorul unei seringi, am verificat densitatea microbilor. Pentru acest lucru, fructele erau transportate la laborator şi analizate pentru a vedea în ce grad s-au multiplicat microbii în fructe. Dacă se dovedeau a fi cantităţi mari de microbi, aceste fructe erau distribuite la 5 sau 6 chinezi şi manciurieni.

Întrebare: Care a fost soarta nefericiţilor care au mâncat aceste fructe?

Răspuns: Au fost contaminaţi cu toţii.

Întrebare: Aceasta înseamnă ca toti care au mâncat fructe care conţineau bacili de tifoidă s-au îmbolnăvit?

Răspuns: Da.

Întrebare: Stiti ceva despre experienţele efectuate la poligonul detaşamentului de langa statia Anta?

Răspuns: Da.

Întrebare: Spuneţi tribunalului ceea ce stiti.

Întrebare: La poligonul de la statia Anta s-au efectuat experienţe in anul 1944, in toamnă si in iarnă. Au fost utilizati bacili de tifoidă si de ciuma si, de asemenea, baicili de antrax.

Întrebare: Cărui serviciu al detaşamentului era subordonata inchisoarea?

Răspuns: Serviciului nr. 1.

Întrebare: Detinuţii erau toti bărbati, sau erau si femei?

Răspuns: Erau si femei.

Întrebare: S-au efectuat experienţe specifice pe femeile aflate in inchisoarea detaşamentului Ishii?

Răspuns: Nu am participat la aceste experienţe, dar li s-a inoculat sifilis[1)] pentru a se studia mijloacele de aparare împotriva acestei boli.

[1)] **Sifilisul** sau luesul este o boala contagioasa, transmisa cel mai des prin raporturi sexuale, fiind produsa de o spirocheta denumita treponema pallidum. In peste 98% din cazuri contaminarea s-a facut pe cale sexuala, 30% din persoanele care au avut contact sexual cu un bolnav pot contacta boala. Contaminarea extrasexuala directa prin sarut, muscatura, instrumente contaminate, transfuzie cu sange este rara. O cale de transmitere ce nu trebuie neglijata este transmiterea transplacentara de la mama la fat. Perioada de incubatie este in medie de 21-25 zile. In urma cu doar câţiva ani se credea ca sifilisul este o boala a secolelor trecute. Aceasta boala a revenit in tromba pe meridianele noastre, dovedind ca suntem din ce in ce mai vulnerabili in fata maladiilor cu transmitere sexuala. In functie de manifestarile clinice si termenul infectiei, sifilisul se imparte in:
1. Sifilis primar (de la 3 la 6 zile dupa infectie). In locul inocularii (nu neaparat regiunea genitala) apare leziunea primara- sancrul dur sau sifilomul, reprezentand una sau mai multe eroziuni rosii, rotunde sau ovalare de 1-2 cm in diametru, superficiale si nedureroase. Deseori sunt asociate cu marirea nodulilor limfatici regionari (cel mai des cei inghinali). Netratata, leziunea dispare de la sine in 1-6 saptamani, fara nici o urma. Aceasta nu inseamna ca boala s-a autotratat; ea a trecut in alta faza de evolutie, si anume in sifilis latent. In aceasta perioada pacientul a ramas contagios, chiar daca nu prezinta plangeri sau leziuni (testele serologice ramanand pozitive). Complicatiile pentru aceasta perioada la barbati sunt fimoza si parafimoza, iar la femei edem al labiilor mari si mici.
2. Sifilis secundar (de la 3 la 6 saptamani dupa infectare). Se caracterizeaza prin diseminarea trepomenelor in tot organismul cu efecte nocive aproape la toate organele. Cele mai importante leziuni sunt: eruptii la nivelul pielii si mucoaselor (sifilide atat in regiunea genitala, cat si in orice alte regiuni ale corpului), alopecia (caderea parului), splenomegalia (marirea splinei), afectare hepatica, afectare renala, gastrita, artralgii, artrite, afectare osoasa, inflamatie oculara, tulburari neurologice. Sifilisul latent urmeaza stadiului secundar cu o contagioziatate putin mai scazuta la un an de la infectie (dar cu progresarea bolii). Pentru doua treimi din pacienti perioada latenta poate persista intreaga viata, iar o treime din ei dezvolta sifilis tertiar.
3. Sifilis tertiar. Manifestarile automate apar in perioada 1-20 de ani dupa filisul secundar. Acestea sunt sifilidele nodulare si gomele care pot sa se localizeze in zone diferite si in organe interne, cu diferite complicatii locale (cicatrici, atrofii, perforatii). De asemenea apar afectari: anevrism aortic, osteolioza, paralizie generala progresiva. În diagnosticul sifilisului se folosesc diferite metode si teste intre care: microscopia, reactii de fixare a complimentului (Bordet- Wasserman), reactii de floculare (VDRL), reactii de fluorescenta, de hemaglutinare si imunoenzimatice. Tratamentul se face numai la medicul specialist (dermatovenerolog). Eficacitatea si durata tratamentului coreleaza cu termenul bolii. Sifilisul se poate vindeca in primele faze, dar numai daca iei antibiotice asa cum iti sunt prescrise. La câteva ore dupa începerea tratamentului cu antibiotice s-ar putea sa faci febra, sa ai senzatie de voma, frisoane, dureri de cap si dureri musculare. Aceste simptome tin in medie 24 ore. Odihneste-te in pat. Doctorul iti poate spune sa iei pe lânga tratament aspirina sau ibuprofen pentru scaderea febrei si a durerilor.
Evita alcoolul in timpul tratamentului cu antibiotice. Evita laptele si produsele lactate când urmezi un tratament cu tetraciclina. Anuntă toti partenerii cu care ai avut contact sexual in ultimii doi ani.
Recurge la abstinenta sexuala pâna când medicul va confirma prin teste sanguine ca nu mai esti contagios(oasa). Suna doctorul daca ai temperatura mare, o noua eruptie sau orice alte simptome in timpul tratamentului sau dupa. Cei tratati de sifilis trebuie sa repete testele sanguine dupa trei, sase si douasprezece

Întrebare: Prin urmare femeile deţinute în închisoarea detaşamentului nr. 731 erau contaminate cu maladii venerice?

Răspuns: Da.

Întrebare: La detaşamentul nr. 731 se efectuau experienţe de congelare?

Răspuns: Da, am văzut aceste experienţe.

Întrebare: Sub conducerea cărui colaborator ştiinţific erau făcute aceste experienţe?

Răspuns: Sub conducerea colaboratorulu ştiinţific Yoshimura.

Întrebare: Vorbiţi-ne despre experienţele de congelare efectuate pe oameni.

Răspuns: La detaşament, experienţele de congelare se efectuau în fiecare iarnă, în lunile cele mai friguroase din an: noiembrie, decembrie, ianuarie şi februarie. Procedeul era următorul: Oamenii supuşi la experienţe erau conduşi în frig, seara, spre ora unsprezece, erau forţati să-şi înmoaie braţele în butoaie umplute cu apa rece. Apoi, erau obligaţi să-şi scoată braţele şi să şi le ţină mult timp în frig. Se mai proceda, şi în alt mod: oameni îmbrăcaţi, dar cu picioarele goale, erau conduşi afară; erau forţaţi să rămână aşa peste noapte, in perioada în care era cel mai frig.

După ce membrele erau congelate, aceşti oameni erau conduşi într-o cameră, la o temperatură de aproximativ +5ºC, care era ridicată puţin câte puţin. În acest fel se cerceta modalitatea de a trata degerăturile. Nu am asistat personal la experienţele care au urmat, adică la cele care erau efectuate după ce oamenii erau duşi în interior. Când eram de serviciu vedeam oamenii care erau conduşi afară pentru a li se expune membrele la frig, dar nimic altceva. În ceea ce priveşte experienţele efectuate în interior, cele în care oamenii trebuia să-şi înmoaie mâinile în apă – mi-au fost spuse de către martori oculari.

Întrebare: Ce alte experienţe au mai fost făcute pe oameni?

Răspuns: Ştiu că Yoshimura – colaborator ştiinţific – a efectuat experienţe de aplicare de gaz vezicant[1)] pe oameni. Am văzut în închisoare oameni pe care se experimentase acţiunea acestui gaz. Dar nu ştiu nimic despre procedeele care au fost folosite.

Întrebare: În ce stare erau aceşti oameni? Ce fenomene morbide s-au observat la ei?

Răspuns: Am văzut oameni cu abcese mari pe braţe şi pe picioare. Nu ştiu nimic în plus.

Preşedintele: In conformitate cu procedura adoptata, tribunalul trece la examinarea întrebărilor care trebuie sa fie puse experţilor medico-legali.

Ce întrebări doreste acuzaţia sa puna experţilor medico-legali?

---

luni pentru a se confirma ca boala a fost eliminata. Femeile insarcinate bolnave de sifilis trebuie sa efectueze lunar teste sanguine de-a lungul graviditatii.

[1)] Gaz care în contact cu pielea produce băşicarea acesteia.(DEX) Acest gaz provoacă lezarea pielii, ochilor, organelor respiratorii şi digestive. Din grupa acestor substanţe fac parte iperita, levizita şi azot-iperita. Iperita, căzând în stare lichidă pe piele şi îmbrăcăminte provoacă procese inflamatorii ale tegumenrtelor. Imediat după infectare are loc o perioadă de latenţă în timpul nu se observă modificări. După 4-8 ore, pielea infectată se înroşeşte şi se dezvoltă edemul, apoi formează vezicule mici, care încet, se măresc, unindu-se în vezicule mari. După 2-3 zile, acestea se sparg şi se formează ulceraţii, care se vindecă în decurs de câteva săptămâni. Persistenţa substanţelor toxice vezicante poate ajunge vara până la câteva zile iar iarna până la câteva săptămâni. (XXX, *Protecţia subunităţilor împotriva armelor de nimicire în masă*. Ed. Militară, Buucreşti, 1966)

Acuzatorul statului: În virtutea articolului 63 din Codul de ancheta de procedura penala a R.S.F.S.R., acuzaţia cere să fie puse următoarele întrebări experţilor:

1. Care era obiectivul activităţii experimentale si de producţie a detaşamentelor nr. 731 si 100 ale armatei din Kouangtoung si a detaşamentului "Ei" 1644 al armatei japoneze in China?
2. Care erau posibilităţile de producţie ale acestor detaşamente in vederea furnizării armei bacteriologice trupelor japoneze?
3. Care puteau fi consecinţele utilizării armei bacteriologice produse de către detaşamentele nr. 731, 100 si "Ei" 1644?

Supun aceste întrebări, în scris, la dispoziţia tribunalului.

Preşedintele: Interpret, rog să traduceţi in limba japoneză întrebările acuzaţiei puse experţilor.

(interpretul traduce)

Apărarea are de pus întrebări experţilor medico-legali?

Avocatul Belov: Luând cunoştinţă, în cursul anchetei prealabile, de concluziile experţilor medico-legali, clienţii nostri sunt perfect de acord cu enunturile acestora. Nu sunt întrebări de pus, nici clarificari de cerut, astfel încât, pentru moment, apărarea nu are de pus experţilor legali, întrebări suplimentare.

Preşedintele: Acuzaţii, aveţi de pus întrebări experţilor medico-legali?

Interpretul: Acuzaţiii nu au de pus întrebări.

Preşedintele: Tribunalul supune o a patra întrebare examinării experţilor: ce pericol au prezentat atacurile bacteriologice lansate de către detaşamentul 731 în regiunea Chinei centrale în anii 1940, 1941 şi 1942?

Tribunalul militar decide să supună experţilor cele patru întrebări deja formulate.

Interpret, rog să traduceti a patra întrebare în limba japoneză.

(Interpretul traduce cea de-a patra întrebare în limba japoneză.)

Experţi, tribunalul va supune examinării cele patru întrebări şi vă invită să vă pregătiţi concluziile.

AUDIEREA MARTORULUI TACHIBANA

Preşedintele de tribunal: Martot Tachibana, vă previn că vă expuneţi unei responsabilităţi penale in cazul unei marturii false. La tribunal nu trebuie sa Spuneţi decat adevarul. Când ati fost luat prizonier de către armata sovietica?

Martorul Tachibana: In data de 15 august 1945.

Întrebare: Ce functie aveati in acel moment?

Răspuns: Aceea de consilier pe langa guvernul din Mandchoukuo.

Întrebare: Ce grad aveati?

Răspuns: Cel de colonel de jandarmerie.

(Miscari in sala.)

Acuzatorul statului: In ce perioada ati fost şeful Directiei de jandarmerie din Kiamusze?

Martorul Tachibana: Din 1939 până in 1941.

Întrebare: Ce stiti despre transferul detinuţilor la detaşamentul nr. 731?

Răspuns: In anul 1940 eram şeful Directiei de jandarmerie din Kiamusze. Acolo am aflat despre existenta detaşamentului nr. 731 si am stiut cu ce gen de activitate se ocupa. Am aflat ca in ciuda faptului ca purta denumirea de Directia de profilaxie si de aprovizionare cu apa a armatei di Kouangtoung, detaşamentul nr. 731 pregatea in realitate războiul bacteriologic, efectuand, in principal, experienţe pe oameni vii. A maflat ca acest detaşament se pregatea pentru distrugerea masiva a fortelor adversarului, ca se pregatea pentru războiul bacteriologic.

Pe vremea cand lucram la Directia de jandarmerie din Kiamusze, unele categorii de persoane retinute de către jandarmerie si banuite de crime, erau dirijate către detaşamentul nr. 731, ca subiecti ale experimentelor. Dirijam acesti oameni către detaşamentul nr. 731, după o ancheta prealabila, fara a fi judecati. Dosarele lor nu erau trimise in justiţie, conform instructiunilor primite de la şeful jandarmeriei. Erau măsuri de natură specială, aşa încât se numeau "expediţii speciale" (in japoneză "Tokui – Atsukai" - nota trad.)

Oamenii care faceau parte din "expediţiile speciale" numite "Tokui – Atsukai" aparţineau următoarelor categorii: persoane acuzate de spionaj in favoarea statelor straine sau banuite a fi in contact cu serviciile de spionaj straine, ca si asa-numitii Houngous – adica, partizani chinezi; apoi, o categorie de elemente antijaponeze, criminali incorigibili de drept comun: recidivistii. Aceste persoane erau dirijate de noi către detaşamentul nr. 731 sub denumirea de "expediţii speciale". In perioada cât am fost sef al Directiei de jandarmerie din Kiamusze, serviciile au trimis la detaşamentul nr. 731, 6 persoane, pe putin. Aceste persoane nu au revenit niciodata; ele au pierit acolo, urmare a experienţelor.

Întrebare: La momentul expedierii lor, stiati ca persoanele pe care le dirijati către detaşamentul nr. 731 urmau sa fie supuse la experienţe dureroase de inoculare a maladiilor epidemice?

Răspuns: Stiam ca acesti oameni erau trimisi la detaşamentul nr. 731 pentru a fi supusi la experienţe microbiene.

Acuzatorul statului: Solicit tribunalul sa prezinte martorului Tachibana un document caruia i s-a dat deja citire in audiere. Va rog sa-i prezentati prima foaie a textului japonez a documentului: Aviz al statului major al jandarmeriei din Kouangtoung din data de 12 martie 1943, referitor la "expediţiile speciale". In plus, vă rog să prezentaţi martorului Tachibana anexa la acest aviz si, in special, rubrica intitulata "Criminali ideologici (criminali care au legatura cu miscarile nationale si comuniste)".

(Interpretul prezinta martorului Tachibana copia fotografica a documentului.)

Martor Tachibana, ati mai văzut acest docuement?

Martorul Tachibana: Da, am mai văzut acest document.

Întrebare: Acest document reglementa „expediţiile speciale"?

Răspuns: Da.

Întrebare: El determina categoriile de persoane "subiecti" ale "expedițiilor speciale"?

Răspuns: Exact.

Întrebare: Altfel spus, acest document reglementa expedierea către detaşamentul nr. 731 a oamenilor care trebuia sa fie suprimati, aşa este?

Răspuns: Da.

Întrebare: In acest document, care figureaza la pag. 92 a dosarului, se pot citi următoarele: "Criminali ideologici (criminali care au legatura cu miscarile nationale si comuniste)" si putin mai departe: "Dacă, în ciuda nesemnificației delictului, punerea lor in libertate pare indezirabila"

(Se efectueaza citarile in limba japoneză)

Acuzatorul statului: Recunoaşteţi piesa pe care v-am prezentat-o ca document oficial care reglementa "expedițiile speciale"?

Martorul Tachibana: Da.

Întrebare: Îi cunoasteti pe cei de la jandarmerie care au participat la stabilirea categoriilor de persoane supusi "expedițiilor speciale"?

Răspuns: Da, îi pot numi.

Întrebare: Faceți-o, va rog.

Răspuns: Documentul care mi-a fost prezentat a fost intocmit in anul 1943. In perioada aceea lucram la Directia de jandarmerie din Kouangtoung. Eram colaborator al sectiei criminale a Directiei generale a jandarmeriei din Kouangtoung şi am primit de la statul major al armatei din Kouangtoung ordinul sa intocmim un astfel de document. In martie 1943, m-am dus la Moukden, în serviciu impus, pentru a inspecta Directia de jandarmerie a acestui oras. In absenta mea, comandantul Tsujimoto, care facea parte din serviciul meu, a intocmit documentul. Am văzut acest document după întoarcerea mea şi confirm, acum, autenticitatea.

Întrebare: Căror reguli erau supuse expedițiile "Tokui-Atsukai"? Ce piesă a jandarmeriei conducea la aceasta situatie?

Răspuns: Documentul care tocmai mi-a fost prezentat a fost copiat in mai multe exemplare si trimis directiilor de jandarmerie ale diferitelor orase din Manciuria. Oamenii subiecti ai "expedițiilor speciale" erau detinuți pe lângă directiile locale de jandarmerie. Extrasele proceselor verbale ale interogatoriilor si cererile de autorizare de a include aceste persoane in "expedițiile speciale" erau transmise Directiei generale a jandarmeriei. Acolo, dosarul era examinat, era luata o decizie si Directia de jandarmerie care ridicase problema primea ordinul de a transfera acesti oameni la detaşamentul nr. 731, sub titlul de "expediții speciale". Daca documentele de acest gen trimise de către directiile locale ajungeau la Directia generala a Jandarmeriei, secretariatul le transmitea sectiei criminale, apoi ele treceau la sectia de cotra-spionaj, al carei sef eram. Colaboratorul de la sectia mea, Tsujimoto, examina documentele, lua o decizie pe care apoi mi-o supunea atentiei. O aprobam si o transmiteam şefului sectiei criminale. Acesta, după ce primea aprobarea comandantulu isef

al jandarmeriei din Kouangtoung, dădea ordinul, în numele Şefului jandarmeriei, către Directia locala a jandarmeriei, de unde venise docuemntul.

Întrebare: Ati aprobat, in timpul muncii dumneavoastră la statul major al jandarmeriei din Kouangtoung, transferul de oameni cu titulatura de "expediţii speciale", către detaşamentul nr. 731?

Răspuns: Am examinat si am dicutat aceste dosare. Imi aduc aminte ca mai mult de 100 de persoane au facut parte din expedieri, in perioada in care mi-am exercitat functiile.

Întrebare: Expedierile de oameni pentru a fi exterminati, la detaşamentul nr. 731 erau efectuate de către jandarmerie, cu aprobarea comandantului sef al armatei din Kouangtoung?

Răspuns: Bineînţeles, jandarmeria din Kuangtoung o facea conform instructiunilor comandantului sef al armatei din Kouangtoung. Ca regula generala, jandarmeria transmitea dosarele criminalilor la tribunalul civil si militar. Întâmplator, un ordin special se substituia legii si oamenii erau transferati fara a fi judecati.

Întrebare: Confirmati ca, in conformitate cu instructiunile elaborate de către subordonatul dumneavoastră, Tsujimoto, persoanele care aveau legatura cu miscarea de eliberare nationala erau transferate cu titlul de "expediţii speciale" către detaşamentul nr. 731 pentru a fi omorate?

Răspuns: Oamenii astfel expediati erau criminali de diferite categorii. Erau, de asemenea, printre ei, persoane care participasera la miscarea de eliberare nationala, dar toti erau comunisti sau nationalisti.

(Miscari de indignare in sala.)

Întrebare: Martor Tachibana, cum era efectuat transferul de prizonieri la detaşamentul nr. 731, cum erau reglementate aceste trimiteri, cum erau escortati oamenii, păziţi, ce precautii erau luate pentru pastrarea secretului, etc?

Răspuns: Aşa după cum am spus deja, directia locala a jandarmeriei cerea Directiei generale autorizarea de a proceda la o "expediţie speciala". Pentru acest scop se intocmea o nota in trei exemplare, dintre care unul rămânea la direcţia locală a jandarmeriei, celelalte două erau expediate către Directia generala a jandarmeriei. După primirea aprobarii oficiale pentru "expeditia speciala", aprobare data de către Directia generala a jandarmeriei, un exemplar al notei era trimis înapoi. In ceea ce priveşte detinutul, acesta ramanea la Directia jandarmeriei. Prin urmare, daca detaşamentul 731 cerea sa i se trimita oameni-cobai, adica oameni care figurau in "expediţiile speciale", trimiteam prizonierii cu un exemplar al notei, la Kharbin. La această gară, deţinutul era trimis la jandarmerie. Aceste persoane erau escortate de către jandarmi.

Întrebare: Aceşti oameni erau legaţi în lanţuri sau legaţi?

Răspuns: Nu li se puneau lanţuri.

Acuzatorul statului: Având in vedere acest răspuns al martorului Tachibana, cer tribunalului sa dea citire celei de-a doua părti a ordinului de operaţiuni ale jandarmeriei din Koaungtoung, nr. 224, din data de 8 august 1939, care a mai fost citit o dată. Acest document are o legatură directă cu întrebarea pusă martorului, iată de ce cer tribunalului să i se dea citire.

Preşedintele: Tribunalul militari decide sa dea citire docuemntului. Acesta va fi citit simultan in limba japoneză. (Acuzaţii îşi pun căştile de ascultare. Preşedintele da citire traducerii ruse a documentului sus-mentionat. În acelasi timp, acest document este citit in limba japoneză si este prezentat martorului Tachibana.)

Acuzatorul statului: Ei bine, martor Tachibana, după ce aţi examinat documentul original, confirmati, probabil, ca in timpul "expediţiilor speciale", mâinile si picioarele detinuţilor erau legate, iar ei erau legati fedeleş?

Martorul Tachibana: Acest document mi-este absolut necunoscut. Se poate să se fi recurs la lanţuri, din motive particulare. În perioada in care mi-am exercitat eu functia, nu erau utilizate lanţurile.

Întrebare: Vreti sa spuneţi că dumneavoastră expediati oamenii la moarte atroce sigura si chiar daca alte directii de jandarmerie legau prizonierii in lanţuri, in administratia încredinţată grijii dumneavoastră, nu se utilizau niciodata aceste lanţuri. Acest lucru vreti să-l spuneţi?

(Voci indignate în sală.)
(Martorul Tachibana păstrează tăcerea.)

Acuzatorul statului: Ce puteţi răspunde la acest lucru?

Martorul Tachibana: Pe când eram şef al Direcţiei de jandarmerie din Kiamusze se utilizau cătuşele, dar nu puneam lanţuri la picoare.

(Gălăgie în sală.)

AUDIEREA MARTORULUI KURAKAZU

Preşedintele: Martor Kurakazu, v-ati luat, in scris, angajamentul să spuneţi numai adevarul si stiti ca va expuneţi unei responsabilitati in cazul unei marturii false?

Acuzatul Kurakazu: Da.

Întrebare: Martor Kurakazu, de ce va aflati in Uniunea Sovietica?

Răspuns: In august 1945 am fost luat prizonier de către trupele sovietice, am fost condos către Uniunea Sovietica in data de 12 septembrie 1945, in gara Pogranitchnaia.

Întrebare: Unde lucrati, in momentul in care ati fost luat prizonier?

Răspuns: La Directia de jandarmerie din Kharbin.

Întrebare: Ce functie aveati acolo?

Răspuns: Eram şeful sectiei serviciului special al Directiei de jandarmerie.

Întrebare: Ce grad aveati?

Răspuns: Acela de plutonier de jandarmerie.

Acuzatorul statului: Martor Kueazakura, de către cine era condus detaşamentul nr. 731, cât timp ati ramas acolo si ce munca ati depus la acest detaşament?

Martorul Kirazakura: Începând din luna martie a anului 1940, timp de un an am facut parte din grupul de jandarmi alocat detaşamentului 731. Asiguram serviciul de operaţiuni : eram la dispozitia celor care lucrau la detaşament.

Întrebare: Ce alte funcţii aveaţi?

Răspuns: In plus, escortam prizonierii transferati de la Kharbin, la detaşamentul 731. Acesti detinuţi erau numiti acolo "rondins" (ciomege) si serveau experienţelor.

Întrebare: Adică, escortati de la Kharbin la detaşamentul 731 persoanele care trebuia sa serveasca experienţelor si care intrau in categoria "expediţiilor speciale", numiţi "Tokui Atsukai"?

Răspuns: Exact.

Întrebare: Spuneţi cum erau transferate aceste persoane la detaşamentul nr. 731?

Răspuns: Ni se telefona mai întâi, de la Directia jandarmeriei. Ni se cerea să venim să căutăm oameni. Aceste informaţii erau transmise plutonierului Tasaka.

Pe lângă mine, mai erau doi oameni in grupul de jandarmi al detaşamentului nr.731. In total, eram trei oameni. Plutonierul Tasaka ne dădea instructiuni si noi ne duceam cu o masina specială de escortă la gara din Kharbin. Intram in postul jandarmeriei, unde, in prezenţa şefului jandarmeriei gării, a jandarmilor din alte oraşe, a celor din Linkeou, din Kiamusze etc., ni se incredinţau oamenii destinaţi a fi transportaţi la detaşamentul 731.

Întrebare: La ce ora se efectua transferul de detinuţi la detaşament?

Răspuns: În special noaptea. După ce preluam prizonierii, îi urcam în maşina de escortă şi ne îndreptam către statia Pingfan, unde era cantonat detaşamentul nr. 731. Aici ne opream in faţa intrării principale. Unul dintre noi intra la corpul de garda si anunta sosirea maşinii omului de gardă, care telefona jandarmului de serviciu al închisorii interioare. Atunci, acesta din urma trimitea un om care conducea detinuţii la închisoare.

Întrebare: Cine era şeful închisorii?

Răspuns: Ishii, de la personalul civil, fratele mai mare al generalului Shiro Ishii, şeful detaşamentului.

Întrebare: Dumneavoastră, personal, aţi vizitat inchisoarea detaşamentului?

Răspuns: Da, am vizitat inchisoarea, de două ori.

Întrebare: Descrieti aceasta inchisoare.

Răspuns: Prima data am vizitat inchisoarea in martie 1940. Era putin după sosirea mea la detaşamentul 731. Sosit la faţa locului, am aflat ca detaşamentul avea o inchisoare interioara. Atunci m-am interesat de aceasta inchisoare si l-am rugat pe plutonierul Tasaka, sef al grupului, sa ma autorizeze să vizitez inchisoarea aceasta. El a cerut autorizatia de la Ishii, de la personalul civil, sef al inchisorii, care a acordat-o. Toti trei: Tasaka, Ishii si cu mine, am vizitat inchisoarea. Ne-am apropiat de clădirea principala a detaşamentului nr. 731, care are forma rectangulara, in mijlocul careia de aflau cladirile inchisorii ascunse privirilor indiscrete. Inchisoarea avea două corpuri de cladire, cel din stânga si cel din dreapta. In timpul primei mele vizite, am văzut cladirea din stanga. Odata sositi in aceasta cladire, am traversat un coridor; la stânga se afla un corp de garda, la dreapta, o scara, apoi inca o sala si, mai departe, celulele.

Întrebare: In timpul vizitei la inchisoare, ati privit in interiorul celulelor?

Răspuns: Nu am intrat in celule, dar am privit in interior, prin vizete.

Întrebare: Ce nationalitate aveau detinuții?

Răspuns: In special chinezi, dar erau, de asemenea si rusi, si cinci chinezoaice.

Întrebare: Prin urmare, erau si femei detinute in inchisoarea detaşamentului Ishii?

Răspuns: Exact. Am uitat sa va spun ca am avut ocazia sa escortez o femeie de la gara din Kharbin. De asemenea, nu v-am spus ca inschisoarea avea doua etaje.

Întrebare: Ati văzut personal experienţele efectuate pe fiinţe umane?

Răspuns: Da, am văzut. Prima data am văzut experienţe facute pe fiinţe umane in decembrie 1940. Colaboratorul ştiinţific Yoshimura, angajat al serviciului nr. 1 m-a facut sa asist la aceasta. Aceste experienţe erau efectuate in laboratorul inchisorii.

Când am intrat in laboratorul inchisorii, acolo erau, pe o banca lunga, cinci chinezi care serveau drept cobai, doi dintre acesti oameni nu mai aveau degete; mâinile lor erau negre, la ceilalţi trei li se vedeau oasele. Nu mai aveau decât falange. Yoshimura mi-a spus ca acesta era rezultatul congelării.

Întrebare: Ce stiti despre iesirea persoanelor aruncate in inchisoare?

Răspuns: Persoanele incarcerate in aceasta inchisoare nu mai ieseau niciodata.

Întrebare: In perioada serviciului dumneavoastră la detaşament aveti cunoştinţă de eliberarea macar a unui detinut din inchisoarea interioara a detaşamentului Ishii?

Răspuns: Nu am cunoştinţă de astfel de cazuri.

Întrebare: Prin urmare, toti cei care erau incarceraţi in aceasta inchisoare, barbati si femei, trebuia sa moara?

Răspuns: Da.

AUDIEREA DIN DATA DE 29 DECEMBRIE (DIMINEATA)

AUDIEREA MARTORULUI HOTTA

Preşedintele: Martor Hotta, v-ati luat angajamentul scris să spuneți adevarul; stiti că vă expuneți unei responsabilitati penale in caz de marturie falsa?

Martorul Hotta: Da.

Întrebare: Când ati fost luat prizonier de către armata sovietica?

Răspuns: In data de 20 august 1945.

Întrebare: Unde va aflati in acel moment?

Răspuns: In acel moment eram la Hailar; am lucrat la filiala Directiei de profilaxie si de aprovizionare cu apa.

Întrebare: Ce functie aveati?

Răspuns: Aceea de intendent.

Întrebare: Erati militar?

Răspuns: Da.

Întrebare: Ce grad aveati?

Răspuns: La vremea respectiva eram ofiter stagiar al serviciului de intendenta.

Acuzatorul statului, Martor Hotta, va aflati in serviciul intendentei detaşamentului 731?

Martorul Hotta: Exact.

Întrebare: Cand ati sosit la detaşamentul 731?

Răspuns: Am sosit la detaşamentul 731 in data de 29 noiembrie 1944; după o săptămână am intrat in exercitiul functiilor mele; am ramas la detaşamentul nr. 731 până in luna august 1945.

Întrebare: La cine v-ati prezentat după sosirea dumneavoastră la detaşamentul nr. 731?

Răspuns: Mai întâi m-am prezentat la generalul maior al serviciulu de sănătate Kitano, care era şeful detaşamentului nr. 731. Aceasta se intâmpla in data de 30 noiembrie 1944.

Întrebare: Ati avut vreo intrevedere oarecare, după ce v-ati prezentat la detaşamentul nr. 731?

Răspuns: Da. Cu locotenet-colonel Nishi, şeful serviciului de antrenament.

Întrebare: Despre ce v-a vorbit Nishi?

Răspuns: In data de 30 noiembrie 1944, m-am prezentat la şeful de detaşament, după care m-am dus la şeful serviciului de antrenament, locotenent colonel de la serviciul de sănătate Nishi. Am primit ordin sa urmez cursuri de sapte zile la serviciul de antrenament. In aceasta săptămână am studiat, sub conducerea locotenet-colonelului Nishi, regulamentul interior de serviciu si instructiunile pentru serviciul interior ale detaşamentului nr. 731.

Întrebare: Nishi v-a spus ceva despre caracterul activităţii detaşamentului?

Răspuns: Da, ne-a spus că se efectuau lucrari de cercetare bacteriologică si că trebuia păstrat cel mai strict secret referitor la tot ce se desfasura in cadrul detaşamentului 731.

Întrebare: Precizati in ce cladiri si in ce filiale ale detaşamentului 731 ati lucrat in timpul serviciului dumneavoastră de intendenta in acest detaşament.

Răspuns: In perioada serviciului meu de intendenta la detaşamentul nr. 731 am avut ocazia sa ma duc la serviciul nr. 1, la serviciul nr. 3 si la poligonul de la statia Anta. In ceea ce priveşte filialele, in februarie si martie 1945 am fost la filialele de la Sountou, Linkeou, Moutankiang. Cu aceasta ocazie am efectuat o inspectie de intendenta, insotit de comandantul de intendenta Sato. In august 1945 am fost transferat ca intendent la filiala de la Hailar. In plus, am avut ocazia sa vad serviciul clinic si serviciul nr. 3 care se aflau la Kharbin, in cartierul Nantung. In plus, deoarece primeam marfa de la depozit, am avut ocazia sa trec de doua ori pe la serviciul de transporturi al detaşamentului nr. 731.

Întrebare: Stiti caror scopuri servea poligonul detaşamentului nr. 731, situat in apropiere de statia Anta?

Răspuns: Acest poligon era destinat experienţelor bacteriologice in vederea pregatirii războiului bacteriologic.

Întrebare: Pe ce erau efectuate experienţele bacteriologice?

Răspuns: Stiu ca prizonierii detinuţi in inchisoarea interioara a detaşamentului nr. 731 erau folositi la aceste experienţe.

Întrebare: Unde se afla aceasta inchisoare?

Răspuns: Inchisoarea era situata in interiorul rectangular al cladirii principale, de trei etaje, a detaşamentului. Erau doua corpuri de cladire de doua etaje, cu numerele 7 si 8.

Întrebare: De unde proveneau persoanele transferate la detaşamentul nr. 731 si care trebuia sa fie folositi la experienţe?

Răspuns: Stiu ca acesti oameni erau furnizati de către misiunile militare si de către jandrmeria japoneză, in plus erau detinuţi prizonieri de război, chinezi.

Întrebare: Ati avut ocazia sa inspectati depozitele detaşamentului?

Răspuns: Va rog sa precizati la ce depozite va referiti?

Întrebare: La depozitele detaşamentului de la poligonul de pe lângă statia Anta.

Răspuns: Nu-mi amintesc data exacta; era in cursul verii anului 1945; impreuna cu plutonierul Tomizuka, am fost la poligonul de pe lângă statia Anta unde trebuia sa efectuam o inspectie de intendenta.

Am inventariat materialele, marfurile si instalaţiile care se aflau acolo.

In timpul inspectiei uneia dintre cladiri, am descoperit scuturi din fier si l-am intrebat pe Tomizuka, de la personalul civil, la ce ar fi putut servi obiectele acelea. El mi-a spus ca, in ciuda faptului că nu faceau parte din echipamentul de intendenta, aceste scuturi rămâneau in depozit si serveau experienţelor efectuate pe fiinţe umane. Aceste scuturi erau purtate pe piept si pe spate pentru a-i proteja pe oamenii-cobai de rani.

Apoi, Tomizuka mi-a aratat un morman de paturi si m-a intrebat daca era posibil sa le trec in documente ca fiind de neutilizat. Erau 80. Se vedeau pe ele urme de sânge coagulat. Aceste paturi erau din petice. La întrebarea mea, de ce paturile erau intr-o asemenea stare, Tomizuka mi-a răspuns ca paturile fusesera folosite si la protejarea trupurilor oamenilor-cobai, in timpul experienţelor.

Întrebare: Ati văzut, dumneavoastră înşivă, urme de sânge coagulat ale oamenilor-cobai pe aceste paturi?

Răspuns: Da.

Întrebare: Când a sosit şeful de detaşament Shiro Ishii la detaşament?

Răspuns: In martie 1945.

Întrebare: Ce schimbari au avut loc in activitatea detaşamentului, după sosirea lui Ishii?

Răspuns: Nu as sti sa descriu cu exactitate toate schimbarile care au avut loc in activitatea detaşamentului după intoarcere generalului Ishii ca sef al detaşamentului 731. Totusi, el ne-a vorbit adesea, după sosirea lui, despre sarcinile importante pe care detaşamentul nr. 731 le avea. Ne-a spus ca intre iunie şi septembrie 1945 va fi un război împotriva Uniunii Sovietice si ca trebuia sa ne pregatim intensiv pentru acest război, pe care l-a calificat ca fiind decisiv. Stiu, de asemenea, că au fost intensificate lucrăarile de creştere a rozătoarelor.

Întrebare: Ati avut ocazia de a face calcule in aventualitatea unei cresteri a numarului de rozătoare?

Răspuns: Da, am facut calcule.

Întrebare: Cine a dat ordin ca aceste calcule sa fie facute?

Răspuns: Şeful de detaşament, Ishii. Comandantul Sato, şeful sectiei de intendenta, mi-a ordonat sa calculez cât furaj si alimente trebuia pentru 3 milioane de rozătoare care trebuia sa fie crescute până in luna septembrie.

Întrebare: Prin urmare, generalul Ishii conta ca numarul şobolanilor si al soarecilor care se găseau la detaşament sa ajunga până in septembrie 1945 la 3 milioane. Este adevărat?

Răspuns: Da, el elaborase un astfel de plan.

Întrebare: Ce stiti despre cheltuielile provocate de activitatea detaşamentului 731 si cele de întreţinere ale personalului său?

Răspuns: Stiu, deoarece am auzit de la comandantul Sato, sef al sectiei de intendenta si de la intendentul Nakamura, ca bugetul detaşamentului 731 se ridica, in anul 1945, la 10 milioane yeni. Stiu, in plus, ca din aceasta suma, 3 milioane erau destinati sa

acopere cheltuielile de intretinere ale personalului detașamentului 731 si restul, 7 milioane – cheltuielile de producere a microbilor si lucrărilor de cercetare. De altfel, între 200 şi 300.000 yeni din această sumă erau destinaţi filialelor.

Întrebare: Prin urmare, elementul dominant al bugetului îl constituiau cheltuielile necesare pregătirii războiului bacteriologic, deci, cheltuielile raportate la experienţele si creşterea masiva a microbilor. Este adevărat?

Răspuns: Este foarte adevărat.

Întrebare: In cadrul detașamentului 731 se efectuau experienţe pe fiinţe umane, care nu aveau legatura directa cu bacteriologia?

Răspuns: Am studiat la serviciul de antrenament in acelasi timp cu ofiterul Makura, de la serviciul de sănătate. Am locuit in aceeasi camera. Intr-una din zile a venit cu un document. Era un raport referitor la experienţele de congelare. In plus, mi-a arătat fotografii. Erau două sau trei persoane în ele. Ele fusesera supuse congelarii. Una dintre fotografii arăta un om asezat, îmbrăcat cu o şuba si pe cap cu o boneta. Lângă el se afla ceva care semăna cu o găleata. Intr-o alta fotografie, era un chinez culcat pe un pat, cu picioarele descoperite. Unul dintre picioare era sănătos, pe celalalt erau degerături. Ca să spun aşa, se comparau picioarele pentru a se putea vedea eficacitatea experienţelor de congelare.

Întrebare: Prin urmare, ştiţi că pe lânga experienţele bacteriologice efectuate pe fiinţe umane, la detașamentul nr. 731 se făceau şi experienţe de congelare?

Răspuns: Da, aşa este.

Întrebare: Oamenii care se aflau în închisoare si care erau supusi la experienţe, le suportau fara obiectiuni, sau au fost şi cazuri în care detinuţii au opus rezitenţă?

Răspuns: În vara anului 1945 Megura mi-a cerut să vin să-l văd la laborator. Am întârziat putin si când am venit am remarcat ca era foarte agitat si furios. L-am întrebat de ce era atât de supărat şi mi-a explicat că la inchisoare detinuţii opusesera rezistenta. Am intrat in inchisoare prin etajul al treilea. Era prima data când mă duceam pe acolo.

Pe acoperis erau doi oameni inarmati cu pusti, care supravegheau inchisoarea. In apropierea usii închisorii erau patru sau cinci oameni, de asemenea, inarmati cu pusti. Primii doi, ca si ceilalti patru sau cinci oameni, făceau parte din grupul special. Dar in acel moment totul reintrase deja in ordine.

După doua sau trei zile, Megura mi-a povestit că unul dintre oamenii-cobai se înfuriase şi lovise pe unul dintre experimentatori cu mânerul de la uşă.

Întrebare: Cum s-a acţionat cu acest om?

Răspuns: Lovindu-l pe experimentator, prizonierul a sărit afară din celula sa, a alergat de-a lungul coridorului, a pus mâna pe chei şi a deschis mai multe celule. O parte dintre prizonieri au avut timp să se salveze, erau dintre cei mai îndrazneţi. Aceşti oameni au fost împuşcaţi.

Întrebare: Prin urmare, oamenii care au opus rezistenţă în faţa experimentelor au fost împuşcaţi? Este adevărat?

Răspuns: Da, este adevărat.

AUDIEREA MARTORULUI SEGOSHI

Preşedintele: Martor Segoshi, v-aţi luat in scris anagajamentul sa nu spuneţi, tribunalului, decat adevarul; stiti că vă expuneţi unei responsabilitati in caz de marturie falsa?

Martorul Segoshi: Da.

Întrebare: Când ati fost luat prizonier de către Armata Sovietica?

Răspuns: In data de 22 august 1945.

Întrebare: Unde lucrati in perioada aceea?

Răspuns: In perioada aceea lucram la filiala din Hailar a detaşamentului nr. 731.

Întrebare: Cum de erati in aceasta filiala?

Răspuns: Am fost alocat prin ordin.

Întrebare: Ce grad aveati?

Răspuns: Cel de sublocotenent.

Acuzatorul statului: Martor Segoshi, ati lucrat o anumita perioada de timp in calitate de angajat al laboratorului celei de-a patra sectiuni a serviciului de materiale a detaşamentului nr. 731?

Martorul Segoshi: Exact, am lucrat in calitate de angajat al laboratorulu icelei de-a patra sectiuni a serviciulu de materiale.

Întrebare: u ce se ocupa aceasta sectiune?

Răspuns: Sectiunea a patra se ocupa cu producerea filtrelor, a corpurilor din ceramica pentru bombele bacteriologice si a baloanelor din portelan.

Întrebare: Ati văzut cum se fabricau corpurile din ceramica ale bombelor bacteriologice?

Răspuns: Da, am văzut. Eram insarcinat sa analizez compozitia argilei care servea la fabricarea acestor corpuri.

Întrebare: Descrieti bomba si procedeele de fabricare.

Răspuns: Pentru fabricarea bombelor se lua argila, se aducea la stadiul de pudra, după care era pusa in apa, până când se obtinea o pasta de densitatea dorita. Acest produs era pus intr-un tipar special din ghips, care avea forma unui obuz. Pentru ca ghipsul absoarbe umiditatea, stratul de suprafata se usca. Apoi tiparul era ridicat, se scurgea masa lichida ramasa in interior si se obtinea o piesa din ceramica, ce avea forma unui obuz. Corpurile astfel pregatite erau uscate in cuptoare. Bombele aveau lungimea intre 70 – 80 cm, si diametrul de 20 cm. In partea inferioara era o deschizatura filetata. In deschizatura era asezat firul fuzant. Pe peretii corpului se practicau canale in zig-zag Partea superioara a

bombei avea un dispozitiv pentru fixarea stabilizatorului. In canale se punea explozibil, pentru a face bomba sa explodeze. Lansate din avioane, aceste bombe trebuia sa explodeze deasupra pământului.

Întrebare: Cu ce erau umplute bombele?

Răspuns: Stiu, deoarece am auzit de la comandantul Suzuki, sef al sectiei, că erau plasate in corpul bombei baloane umplute cu purici.

Întrebare: Ce particularitate de constructie a bombei asigura conservarea puricilor infectati cu ciuma, in timpul exploziei si ii pazea împotriva temperaturii inalte?

Răspuns: Comandantul Suzuki mi-a spus că, deoarece corpul bombei era din ceramică fină, era nevoie de foarte puţin explozibil, de aceea explozia era slaba si nu distrugea puricii, deoarece nici forta exploziei, nici rezistenta aerului, nici temperatura nu exercitau practic nici un efect asupra lor.

AUDIEREA MARTORULUI SASAKI

Preşedintele: Martor Sasaki, v-ati luat in scris anagajamentul referitor la raspunderea la care va angajati in cazul unei marturii false?

Martorul Sasaki: Da.

Întrebare: La tribunal trebuie sa spuneţi numai adevarul. Când ati fost luat prizonier de către Armata Sovietica?

Răspuns: In data de 15 august 1945.

Întrebare: Unde lucrati la acea data?

Răspuns: In Kouriles, in insula Urup.

Întrebare: Ati lucrat la detaşamentul nr. 731?

Răspuns: Da.

Întrebare: Ce functii ati avut acolo?

Răspuns: Am lucrat la sectiunea lui Karasawa, serviciul nr. 4, in calitate de magazioner.

Întrebare: Ce grad aveati?

Răspuns: Nu aveam niciun grad.

Întrebare: Erati sau nu militar in perioada in care ati servit la detaşamentul nr. 731?

Răspuns: Am terminat serviciul militar in anul 1942 si m-am angajat la detaşamentul nr. 731 ca functionar civil.

Acuzatorul statului: Martor Sasaki, cu ce se ocupa sectiunea maiorului Tomio Karasawa?

Martorul Sasaki: Aceasta sectiune se ocupa cu producerea masiva a microbilor.

Întrebare: Care erau functiile dumneavoastră?

Răspuns: Am lucrat ca magazioner la sectiunea maiorului Karasawa si eliberam materiale necesare pentru producerea masiva a microbilor.

Întrebare: Dumneavoastră erati cel care elibera din magazie agar-agar si peptona?

Răspuns: Da, eu eram cel care elibera aceste materiale, dar la ordinele magazionerului-şef.

Întrebare: Primeati masa microbiana preparata la sectiunea lui Karasawa?

Răspuns: Da, o primeam.

Întrebare: Ce stiti despre aplicarile practice ale microbilor, efectuate de către detaşamentul nr. 731?

Răspuns: Intr-una din zile, la apelul de dimineata, maiorul Karasawa, ne-a anuntat ca primise de la sefi un ordin referitor la producerea masiva a microbilor. Ne-a mai spus ca trebuia sa ne achitam cu succes de aceasta sarcina.

In plus, a spus ca 15 oameni de la sectiunea noastra si şeful ei, urmau sa se duca in China.

Întrebare: Ati expediat microbi in China?

Răspuns: Da.

Întrebare: De unde ati primit acesti microbi, cum erau ambalati, unde erau apoi transportati microbii?

Răspuns: Nu-mi mai aduc aminte exact când s-au petrecut lucrurile. Magazionerul sef Matsishima a declarat ca borcanele cu microbi care se aflau in magazin trebuia sa fie ambalati in lazi. Le-am ambalat si le-am transportat la aerodrom.

Întrebare: Care borcane?

Răspuns: Borcanele umplute cu microbi.

Întrebare: Cum erau ambalate aceste borcane in lazi?

Răspuns: Orificiile acestor borcane erau obturate cu parafina, le ambalasem in celofan si le pusesem şnururi speciale. Toate au fost apoi asezate in lăzi din zinc.

Întrebare: Câte borcane de acest fel erau intr-o lada?

Răspuns: 15 sau 16.

Întrebare: Unde ati transportat lazile care contineau masa microbiana?

Răspuns: Aceste lazi au fost transportate cu automobilul la aerodromul care se afla la un kilometru de cladirea principala a detaşamentului.

Întrebare: Câte drumuri ati facut la aerodrom?

Răspuns: Nu-mi mai amintesc exact. Cred că am facut trei drumuri.

Întrebare: Care era capacitatea de incărcare a masinilor care efectuau aceste transporturi de lazi la aerodrom?

Răspuns: Nu-mi mai amintesc exact.

Întrebare: Poate va amintiti altceva: câte lazi au fost transportate la aerodrom?

Răspuns: Nici asta, nu-mi mai amintesc excat.

Întrebare: Oricum, ati facut in total trei transporturi la aerodrom, nu-i asa?

Răspuns: Da, este adevărat. Imi aduc aminte ca am facut de trei ori drumul până la aeroport.

AUDIEREA MARTORULUI OZEKI

Preşedintele: Martor Ozeki, cunoasteti responsabilitatea la care va expuneţi in cazul marturiei false si ati semnat un angajament conform. La tribunal trebuie sa spuneţi numai adevarul.

Martor Ozeki: Da.

Întrebare: Cat timp ati lucrat la detaşamentul nr. 731?

Răspuns: Am lucrat la detaşamentul nr. 731 din mai 1939 până in aprilie 1942.

Întrebare: Ce post ati ocupat in cadrul detaşamentului; ce munca faceati acolo?

Răspuns: In mai 1939 am intrat in cursurile pentru tineri, deschise la detaşamentul nr. 731. După ce am terminat aceste cursuri, am lucrat la serviciul nr. 4.

Acuzatorul statului: Prin urmare, martor Ozeki, ati lucrat, in principal, la serviciul nr. 4 al detaşamentului nr. 731?

Martorul Ozeki: Este adevărat.

Întrebare: Cu ce se ocupa serviciul nr. 4 al detaşamentului nr. 731?

Răspuns: Acest serviciu se ocupa cu cproducerea masiva a microbilor.

Întrebare: In calitate de colaborator al serviciului nr. 4 al detaşamentului, erati la curent cu procedeele de fabricare?

Răspuns: Da.

Întrebare: Vorbiţi-ne despre procedeele de cultivare a microbilor.

Răspuns: Pentru cultivarea microbilor se lua agar-agar sau de peptona su supa de carne. Substanţa de cultura era preparata in cazane speciale. Aceasta fiertura era apoi varsata in cultivatoarele Ishii, plasate sub autoclavele speciale la presiune inalta.

Substanţa de cultura era racita in frigidere speciale, după care cultivatoarele erau transportate in cladiri speciale unde se efectua însămânţarea microbilor. Bacteriile erau apoi transportate, prin transportoare, in incubatoare speciale, in care temperatura era mentinuta la un nivel constant, de exemplu +35ºC, pentru bacilii de ciuma.

Întrebare: Cum erau aceste incubatoare?

Răspuns: Erai camere protejate de pereti metalici. Erau dotate cu instalaţii pentru mentinerea unei temperaturi si a unei umiditati constante.

Întrebare: Cum se efectua prelevarea masei microbiene preparate?

Răspuns: De la incubator cultivatoarele erau conduse prin transportoare, intr-o alta camera. Acolo exista un instrument special pentru prelevarea microbilor: linguri care serveau la luarea bacililor si la asezarea lor in borcane.

Întrebare: Ce stiti despre maiorul Tomio Karasawa, care lucra la serviciul nr. 4 al detaşamentului nr. 731?

Răspuns: L-am cunoscut pe maiorul Karasawa in ianuarie 1940, data la care preda la cursurile de tineri de pe lângă detaşamentul nr. 731.

Întrebare: Care erau functiile maiorului Karasawa la detaşamentul nr. 731?

Răspuns: In mai 1940, când am fost distribuit la sectia de producție, aceasta era formata din doua grupe care se ocupau de producerea masiva a microbilor. Maiorul Kurasawa era şeful unuia dintre aceste grupuri. In anul 1942, maiorul Karasawa a devenit şeful unei sectiuni a acestui serviciu, prin urmare l-a inlocuit pe comandantul Suzuki, in calitate de sef de sectie.

Întrebare: Deci, ultima data la serviciul nr. 4, el a fost şeful sectiunii care se ocupa exact de cultura masiva a microbilor. Este adevărat?

Răspuns: Este adevărat.

Întrebare: Care erau functiile generalului Kawashima?

Răspuns: Era şeful serviciului nr. 4.

AUDIEREA MARTORULUI SAITO

Preşedintele: Martor Saito, stiti responsabilitatea la care vă expuneți in cazul marturiri false. La tribunal trebuie sa spuneți numai adevarul.

Martorul Saito: Da.

Întrebare: Ati servit in armata japoneză?

Răspuns: Da, am servit.

Care a fost ultima functie pe care ati ocupat-o?

Răspuns: Am lucrat la birourile filialei 643 a detaşamentului nr. 731.

Întrebare: Aveati grad?

Răspuns: Nu, nu aveam grad. Faceam parte din personalul civil al armatei.

Întrebare: Cât timp ati lucrat la detaşamentul 731?

Răspuns: Începând din martie 1942.

Întrebare: Până la ce data?

Răspuns: Până la capitularea Japoniei.

Întrebare: Cum ati fost angajat indetaşament?

Răspuns: Mai întâi am fost angajat ca sofer de automobil. Apoi mi s-a propus sa lucrez in calitate de colaborator al detaşamentului, ca angajat al biroului.

Acuzatorul statului: Martor Saito, când a fost organizata sectia speciala pentru producerea masiva a puricilor la filiala de la Moutankiang?

Martorul Saito: Sectia care s-a ocupat cu înmulțirea puricilor a fost organizata in data de 13 iunie 1945.

Întrebare: Cum de va amintiti atât de bine data organizarii acestei sectii?

Răspuns: In perioada 31 mai-13 iunie 1945 am lipsit de la detaşament, am fost in calatorie de serviciu si, la intoarcerea mea, in data de 13 iunie, am aflat de ordinul referitor la formarea unei sectii. Acesta este motivul pentru care imi aminstesc perfect aceasta data.

Întrebare: Cine a dat ordinul de a fi organizata o sectie insarcinata sa cultive masiv purici?

Răspuns: Aceasta sectiune a fost organizata prin ordin dat de către maiorul Onoue, sef al filialei 643.

Întrebare: Va rog sa va intoarceti spre banca acuzaților, este acelasi maior Onoue care se este asezat?

Răspuns: Da, el este.

Întrebare: Ce numar s-a dat acestei sectii?

Răspuns: Numarul trei.

Întrebare: Cine era şeful ei?

Răspuns: Plutonierul Tadashi Yamada.

Întrebare: Care s-a ocupat direct de cultura puricilor?

Răspuns: Doi colaboratori, Onizaki si Suzuki, s-au ocupat de aceasta. Primisera o pregătire speciala la detaşamentul nr. 731.

Întrebare: Cât timp a durat acest antrenament special?

Răspuns: Nu-mi amintesc exact: 10 sau 15 zile.

Întrebare: Deci, s-au facut la detaşamentul nr. 731 cursuri speciale expres pentruangajatii filialelor detaşamentului, pentru a se studia metodele de producere masiva a puricilor?

Răspuns: Da, este adevărat.

Întrebare: Care erau functiile dumneavoastră la a treia sectiune a filialei din Moutankiang?

Răspuns: Am lucrat la sectiunea a treia ca functionar de birou. Aveam sarcina sa calculez numarul rozătoarelor necesare înmulțirii puricilor; de asemenea, am socotit numarul puricilor crescuti.

Întrebare: Martor, stiti cum erau crescuti puricii?

Răspuns: Da, coborâsem deseori la subsol unde erau crescuti puricii si vazusem eu însumi instalațiile care se foloseau pentru acest lucru. Şobolanii erau introdusi in bidoane de 18 litri.

Întrebare: La ce destinatie erau expediati puricii de la sectiunea a treia?

Răspuns: Prima data. Adica in 24 – 25 iulie 1945, acesti purici au fost expediati la detaşamentul nr. 731, la Kharbin. A doua oara, adică in 4 sau in 5 august, acelasi an, ei au fost de asemenea transportati la detaşamentul nr. 731 de către Suzuki, din personalul civil.

Întrebare: Prin urmare, puricii crescuti in filiala dumneavoastră erau expediati la detaşamentul nr. 731, la statia de la Pingfan. Este adevărat?

Răspuns: Da, este adevărat.

Întrebare: Va rog sa ne spuneţi câte bidoane erau utilizate simultan pentru cresterea puricilor.

Răspuns: La sectiunea a treia, erau pregatite 200 de bidoane de benzina, care serveau drept cultivatoare. Prima data au fost folosite 60 de bidoane. Dar încercarea nu a reusit. A doua oara s-au utilizat 120 de cultivatoare, a treia oara, 30.

Întrebare: De unde primea filiala 643 rozătoare?

Răspuns: În iunie – iulie 1945, aproape toti soldatii detaşamentului 643 au fost mobilizati pentru vânarea şobolanilor.

Întrebare: Cum a fost organizata vânătoarea de şobolani la filiala?

Răspuns: Vânătoarea de şobolani a fost cea mai fructuoasa chiar in orasul Moutankiang. Cu toate ca filiala era situata in afara orasului, se trimisesera la Mouatankiang soldati cu sarcina speciala de a captura şobolanii. Am văzut personal soldati care vânau şobolani la Moutankiang.

Întrebare: Soldatii care se duceau la vânătoare purtau uniforme?

Răspuns: Toti erau in civil, pentru a disimula apartenenţa lor la armata.

Întrebare: Toti şobolanii capturati au fost lasati la filiala 643, sau, o parte dintre rozătoare a fost expediata in alta parte?

Răspuns: O anumita parte de rozătoare a fost folosita la a treia sectie a filialei 643, dar cea mai mare parte a fost dirijata către detaşamentul nr/ 731.

Întrebare: Dumneavoastră, personal, ati asistat la expedierea şobolanilor destinati detaşamentului 731, sau numai ati auzit de la cineva despre ele?

Răspuns: Am văzut eu insumi. Am văzut masini speciale care se indreptau de la filiala 643 către gara din Hailar.

Întrebare: Când si din ordinul cui a fost distrusa filiala din Moutankiang a detaşamentului nr. 731?

Răspuns: Filiala a fost ditrusa in data de 13 august 1945, dimineata, din ordinul maiorului Onoue, şeful filialei.

AUDIEREA MARTORULUI KUWABARA

Preşedintele: Ati confirmat in scris ca ati fost prevenit de responsabilitatea dumneavoastră în cazul unei marturii false. Trebuie sa spuneţi la tribunal numai adevarul.

Martorul Kuwabara: Da.

Întrebare: Ati servit in armata japoneză?

Răspuns: Da, am servit.

Întrebare: In ce calitate?

Răspuns: Ca membru al personalului civil al detaşamentului antiepizootic pentru cai.

Întrebare: Cât timp ati lucrat in acest detaşament?

Răspuns: Am lucrat din 19 ianuarie 1944 până la sfârşitul războiului.

Întrebare: In ce functie?

Răspuns: Am fost functionar tehnic.

Întrebare: Cu ce va ocupati?

Răspuns: Efectuam analiza de sânge si ma ocupam cu cercetarea patologica.

Acuzatorul statului: Unde ati lucrat?

Martorul Kuwabara: La filiala nr. 2630 a detaşamentului nr. 100.

Întrebare: Spuneți tribunalului ce stiti referitor la inocularea morvei la cai.

Răspuns: Acest lucru se intâmpla in data de 20 august 1945. Pe cand ma duceam la grajdul filialei, am văzut in fata lui sase colaboratori ai filialei noastre: Kubota, Ikeda, Yada, Kimura si Hasegawa. In grajd erau 60 de cai care partineau detaşamentului. Dar in momentul in care m-am întâlnit cu grupul, am aflat ca urma ca acesti cai sa fie contaminati, introducându-li-le microbi de morvă in ovăz. Atunci m-am intors la laboratorul filialei unde am gasit tuburi goale care continusera culturi de morva. L-am intrebat, apoi, pe colaboratorul ştiinţific Kimura, daca au contaminat caii cu acesti bacili. El mi-a confirmat, spunând ca intr-adevar, caii fusesera infectati cu morva.

Întrebare: Ce s-a facut cu acesti cai?

Răspuns: Grupul care efectuase contaminarea rupsese imprejmuirea si lasase caii liberi, in toate directiile. Caii s-au imprastiat, pe diferite drumuri, in catunurile inconjuratoare.

Întrebare: Caii contaminati trebuia sa serveasca la propagarea epidemiei de morva?

Răspuns: Da.

Întrebare: Aceasta se intâmpla in data de 20 august 1945?

Răspuns: Da.

Întrebare: Deci, după publicarea ordinului de capitulare a armatei japoneze?

Răspuns: Da.

Întrebare: Unde fuseseră produşi bacilii de morva care au servit contaminarii animalelor?

Răspuns: Au fost utilizati in acest scop bacili de morva produsi in sectia bacteriologică a detaşamentului nr. 2630.

AUDIEREA MARTORULUI HATAKI

Preşedintele: Martor Hataki, cunoasteti responsabilitatile la care va Expuneţi in cazul unei marturii false. Trebuie sa Spuneţi tribunalului numai adevarul.

Ce functie ati avut in cadrul armatei japoneze?

Martorul Hataki: La un moment dat, am lucrat la detaşamentul nr. 100 la Tchangchouan, apoi am servit in unitatea militara cantonata la Kunchuling.

Întrebare: Sunteti simplu soldat?

Răspuns: Da, sunt simplu sodat.

Întrebare: Care a fost ultimul loc in care ati lucrat?

Răspuns: Am fost infanterist.

Întrebare: Si la detaşamentul nr. 100?

Răspuns: La detaşamentul nr. 100 am facut parte din personalul civil.

Acuzatul statului: Ce lucrari ati facut in cadrl detaşamentului?

Martorul Hataki: Am participat la cercetări bacteriologice.

Întrebare: In ce calitate?

Răspuns: In calitate de functionar tehnic.

Întrebare: Sunteti la curent cu experienţele practicate pe fiinţe umane?

Răspuns: Da, sunt la curent.

Întrebare: Unde erau detinuţi oamenii pe care urma sa se efectueze experienţe?

Răspuns: In camera de izolare aproape de corpul de garda al detaşamentului nr. 100.

Întrebare: Ati văzut acesti oameni?

Rspuns: I-am văzut când li se aducea hrana.

Întrebare: Câte persoane erau detinute in aceasta camera in momentul in care ati vizitat-o?

Răspuns: Patru persoane.

Întrebare: Ce nationalitate aveau?

Răspuns: Doi chinezi si doi rusi.

Întrebare: Stiti ce experienţe se practicau?

Răspuns: Da.

Întrebare: Povestiti.

Răspuns: In momentul in care luam hrana de la laborator pentru a o duce prizonierilor, colaboratorul ştiinţific Matsui mi-a dat un lichid alb pentru ei. Era otravă.

Întrebare: Ce ati facut cu acest lichid alb?

Răspuns: Nu am facut nimic altceva, decât l-am transportat.

Întrebare: L-ati dat detinuților?

Răspuns: Nu, nu li l-am dat eu insumi, jandarmul Mizuno este cel care a facut-o.

Întrebare: Stiti ce s-a intâmplat cu oamenii carora jandarmul Mizuno le-a dat mancare otravita?

Răspuns: Stiu ca au murit după doua sau trei zile.

Întrebare: Unde ati inmormântat corpurile lor?

Răspuns: Am ingropat aceste cadavre in cimitirul de animale, in spatele cladirilor detaşamentului.

Întrebare: Cunoasteti soarta celorlalti oameni-cobai?

Răspuns: Da, cunosc soarta lor.

Întrebare: Spuneți ceea ce stiti referitor la acest subiect.

Răspuns: Stiu ca jandarmul Mizuno a tras cu pistolul intr-un rus.

Întrebare: Dati-ne mai multe detalii.

Răspuns: Eram la laborator atunci când am auzit soneria telefonului. Am primit ordin sa iau o lopata si sa ma duc la cimitirul de animale. La 100 m de drum, se afla, ingenuncheat, un rus. Jandarmul Mizuno l-a omorât impuscându-l o data in cap.

Întrebare: Unde ati inmormântat corpul acestui rus omorât de către jandarmul Mizuno?

Răspuns: In acelasi loc, in cimitirul de animale, unde fusese sapata o groapa dinainte; el a fost omorât lânga aceasta groapa.

Întrebare: Dumneavoastră inşiva ati inmormântat corpul lui?

Răspuns: Cadavrul său a fost aruncat in groapa pe care eu am acoperit-o cu pământ.

Întrebare: Ati participat la manevrele de contaminare a animalelor la poligonul detaşamentului nr. 731 de la stati Anta?

Răspuns: Da, am participat.

Întrebare: Spuneți ce ati văzut in timpul acestor manevre.

Răspuns: Ma aflam in baraca in care efectuam observatii meteorogice, când un avion a survolat amplasamentul taberei. După ce a lansat ceva galben, avionul s-a indepartat imediat. Pentru ca nu am fost la poligon, nu cunosc detalii.

Întrebare: Contaminarea animalelor a avut loc in cursul manevrelor efectuate cu concursul aviației?

Răspuns: Da, asa este.

Întrebare: Martor Hataki, am sa va pun o ultima întrebare. Ati spus ca ati lucrat in detaşamentul nr. 100 sub comanda unui anume Mitomo. Este adevărat?

Răspuns: Da.

Întrebare: Va rog sa va intoarceti către banca acuzaţilor si sa spuneţi tribunalului daca Mitomo, care a fost şeful dumneavoastră, se afla printre acuzaţi.

Răspuns: Da. Mitomo se afla printre acuzaţi.

AUDIEREA MARTORULUI MISHINA

Preşedintele: Martor Mishina, ati facut o declaraţie scrisa tribunalului referitor la responsabilitatea exercitata de dumneavoastră in cazul unei marturii false. Nu trebuie sa Spuneţi decât adevarul, tribunalului.

Martorul Mishina: Da.

Întrebare: Martor Mishina, Cât timp ati servit in armata japoneză din Manciuria?

Răspuns: In Manciuria am servit in patru reprize.

Întrebare: Ce functii ati exercitat in armata japoneză din Manciuria?

Răspuns: Prima data am comandat o companie a detaşamentului special de garda. Era in perioada incidentelor din Manciuria. A doua oara, am lucrat in perioada 1934 – 1935, in calitate de colaborator al biroului de operaţiuni a statului major al armatei din Kouangtoung. A treia oara, am lucrat din 1937 până in 1941, in calitate de colaborator al statului major al armatei din Kouangtoung. Si, in fine, ultima data, am servit in Manciuria in timpul celui de-al doilea război mondial. Am fost sef al statului major al Diviziei 39, unde am fost numit in data de 25 aprilie 1945.

Întrebare: Care a fost ultimul dumneavoastră grad?

Răspuns: Acela de colonel.

Acuzatorul statului: Cât timp si in ce calitate, ati servit statul major al celei de-a 13-a armate?

Martorul Mishina: Am servit acolo din 1941 până in 1943, in calitate de sef al serviciului de informatii al statului major al acestei armate.

Întrebare: Unde era cantonata armata a 13-a?

Răspuns: Statul major al armatei era cantonat la Changhai.

Întrebare: In ce a constat operaţiunea numita Chekang, efectuata de către cea de-a 13-a armata? Când a fost dat ordinul de declansare al acestei operaţiuni ?

Răspuns: Operaţiunea Chekang a fost efectuata in anul 1942, sin ordinul generalului Hata, comandant sef al trupelor expeditionare japoneze in China. Ordinul era datat martie 1942.

Întrebare: In ce a constat operaţiunea Chekang?

Răspuns: Conform ordinului comandantului sef, aceasta operaţiune avea ca scop ditrugerea fortelor armate chineze si, mai ales, a celor din tabara din Chungking si a celorlalte forte cantonate in regiunea Chekang, de-a lungul caii ferate care lega orasele Kinhwa, Chuhsien, Yushan (nu garantez pentru exactitate).

Întrebare: Ce armate japoneze au participat la operaţiunea de la Chekang?

Răspuns: Aproape toata armata a 13-a si câteva unitati ale armatei a 11-a, al carei stat major era cantonat la Hankeou. In plus, le-au fost alocate unitati speciale.

Întrebare: Ce stiti despre fformațiunile bacteriologice speciale alocate unităților celei de-a 13-a armate?

Răspuns: Armatei a 13-a i-a fost alocata o unitate bacteriologică speciala formata din oameni din detaşamentul "Ei" de la Nankin.

Întrebare: Când a inceput retragerea armatelor a 11-a si a 13-a?

Răspuns: Armata a 13-a a inceput sa bata in retragere in august 1942. Armata a 11-a, in aceeasi perioada. Aceste armate au inceput sa se replieze pe fostele lor pozitii.

Întrebare: Când a sosit generalul-maior Shiro Ishii in zona operationala?

Răspuns: Generalul-maior Shiro Ishii a sosit in zona operațiuni lor in 24 sau in 35 august.

Întrebare: Cu ocazia sosirii generalului-maior Shiro Ishii, a fost convocata o conferinta la statul major al armatei a 13-a?

Răspuns: După sosirea Generalului-maior Shiro Ishii, a fost convocata o conferinta secreta la statul major al armatei a 13-a. In afara de Shiro Ishii, au asistat la aceasta comandantul celei de-a 13-a armate, şeful de stat major si şeful biroului de operațiuni al statului major al acestei armate.

Întrebare: Generalul maior Shiro Ishii a venit singur in avion la cantonamentul celei de-a 13-a armate, sau a venit insotit de un grup de ofițeri?

Răspuns: Imi aduc aminte ca doi sau trei medici au venit in avion cu generalul maior Shiro Ishii.

Întrebare: După aceasta conferinta, generalul maior Shiro Ishii a ramas la statul major al celei de-a 13-a armate, sau a plecat in alta parte?

Răspuns: In aceeasi zi, generalul-maior Shiro Ishii s-a intors la Nankin, cu avionul, imediat după cina. Cei doi sau trei ofițeri care l-au insotit la statul major al armatei, au ramas.

Întrebare: Povestiti tot ceea ce stiti referitor la utilizarea bacililor de ciuma de către trupele japoneze in perioada operațiuni i den Chekang.

Răspuns: După cum am spus deja, armata a 13-a a inceput sa bata in retragere in data de 20 august, in conformitate cu ordinul comandantului sef al trupelor expeditionare in China. Statul major al armatei a parasit Chuhsien in data de 31 august, dar cei doi sau trei ofițeri sositi cu generalul Ishii au ramas in acest oras. Deoarece am lucrat la statul major al celei de-a 13-a armate, stiu ca acesti ofițeri impreuna cu alte echipe antiepidemice ale detaşamentelor de avantgarda, au rapandit pe front microbi de ciuma. Voi spune mai târziu de unde stiu. Parasind Chuhsien, statul major al armatei a sosit la Kinhwa, unde a ramas timp de 15 zile, după care a plecat la Changhai, in data de 18-19 septembrie.

Mi s-a adus un document caoturat de către unitatile noastre care operau pe font. Era un document al armatei chineze; mi-a fost adus in septembrie. Aceasta piesa a fost gasita de către unitatea nostra la un cartier general al unei divizii chineze neidentificate. Acest document enunta ceea ce urmeaza.

Din câte-mi aduc aminte era datat la inceputul lunii septembrie. Era o radiograma, un ordin adresat de către statul major a armatei chineze unui comandant de divizie. In acest document se spunea ca in timpul retragerii sale după operaţiunea din Chekang, armata japoneză infectase cu ciuma districtul Chuhsien si ca trebuia acordata o atentie speciala acestui fapt, trebuia sa fie luate masuri preventive. Acest ordin fusese multiplicat. Se sublinia, in mod special, cruzimea japonezilor.

Întrebare: Ati anuntat pe comandantul celei de-a 13-a armate ca detineti un document chinezesc care spunea ca trupele japoneze utilizasera mijloace ale războiului bacteriologic in timpul operaţiuni i din Chekang?

Răspuns: Da, am facut un raport comandantului armatei si şefului de stat major.

Întrebare: Care a fost reactia lor?

Răspuns: Au luat cunoştinţă de informaţiile mele si au semnat ca au citit documentul, dar nu au reactionat in niciun mod.

Întrebare: Numiti-i concret pe cei care au infectat cu bacili de ciuma regiunea mentionata in documentul chinezesc.

Răspuns: Nu am fost martor la aceasta operaţiune, dar convocarea conferintei de către generalul Ishii, tinuta in 24 sau in 25 august cu comandantul celei de-a 13-a armate, apoi faptul ca au fost lasati cei trei ofiţeri ai detaşamentului nr. 731 la cea de-a 13-a armata, in fine, faptul ca un grup special al serviciului antiepidemic al detaşamentului din Nankin "Ei" a fost alocat celei de-a 13-a armate, toate acestea ma autorizeaza sa concluzionez ca aceasta operaţiune a fost facuta sub directia generala a generalului maior Ishii si sub conducerea imediata a ofiţerilor pe care i-a lasat, de către personalul detaşamentului Nankin.

Acuzatorul statului: Nu am alte întrebări de pus martorului.

Preşedintele: In afara de martorii audiati, au fost de asemenea convocati martorii Kanazawa, Mineoi, Sakurashita, Fukuzumi. Dat fiind ca faptele care au motivat citarea acestor martori au fost clarificate suficient la audiere si, in consecinta marturiile lor ar fi superflue, tribunalul militar decide, in virtutea articolului 394 din Codul de ancheta de procedura penala al R.S.F.S.R., sa nu-i mai asculte depozitiile martorilor sus-mentionati.

Tribunalul trece la citirea concluziilor experţilor. Ele vor fi citite simultan in japoneză, acuzaţilor. Se da cuvântul lui Joukov-Verejnikov, membru titular al Academiei de Medicina a URSS, care da citire concluziilor experţilor.

Expertul Joukov-Verejnikov da citire concluziilor experţilor care vor fi anexate la procesul verbal al audierilor.

Preşedintele: Tovarăşe acuzator al statului, aveti de pus întrebări experţilor?

Acuzatorul statului: Acuzarea nu are de pus întrebări experţilor.

Preşedintele: Apărarea are de pus întrebări experţilor?

Avocatul Borovik: Apărarea nu are de pus întrebări experţilor.

Preşedintele: Interpret, explicati acuzaţilor ca partile, adica, nici acuzarea, nici apărarea, nu au de pus întrebări experţilor.

(Interpretul transmite in limba japoneză explicatiile date de către preşedinte.)

Acuzaţi, aveti de pus întrebări suplimentare experţilor?

Interpretul: Da.

Preşedintele: Care dintre acuzaţi are de pus întrebări?

Interpretul: Acuzatul Shunji Sato.

Preşedintele: Acuzat Sato, apropiaţi-va de microfon. Expuneţi tribunalului întrebările suplimentare pe care vreti sa le puneti experţilor.

Acuzatul Sato: Va rog sa introduceti un amendament la subiectul capacitatii de producţie a detaşamentului "Ei", nr. 1644. Trebuie spus ca se produceau 10 kg nu numai de bacili de ciuma – bacilii de ciuma mor rapid – dar, de bacili care se puteau conserva usor, cei de tifoidă, de paratifoidă, etc.

Preşedintele: Expert Joukov-Verejnikov, care este parearea dumneavoastră referitor la declaratia acuzatului Sato?

Expertul Joukov-Verejnikov: Expertiza va examina aceasta problema si va face tribunalului un raport complementar.

Preşedintele: Acuzat Sato, declaratia dumneavoastră va fi examinata si rezultatele va vor fi comunicate. Acuzat Sato, asezaţi-vă. Ceilalti acuzaţi au de pus întrebări?

Interpretul: Acuzatul Karasawa ar dori sa puna o întrebare.

Preşedintele: Acuzat Karasawa, apropiaţi-vă de microfon. Expuneţi tribunalului Întrebarea dumneavoastră suplimentara pe care vreti s-o puneti experţilor.

Acuzatul Karasawa: Tin, de asemenea, sa rectific conclusiile comisiei de experti referitor la capacitatea de producţie a detaşamentului nr. 731. Intr-un loc s-a spus ca detaşamentul producea in mod obisnuit până la 300 kg de bacili pe luna. Dar acesta nu era un lucru obisnuit. Acest lucru era posibil numai in condiţii optime, capacitatea de producţie a instalaţiilor detaşamentului erau utilizate la minim. De obicei nu se producea, practic, decat o treime din aceasta cantitate, nu 300 kg.

Preşedintele: Rog expertii sa tina cont de aceasta declaraţie.

Expertul Joukov-verejnikov: Acuzatul Karasawa nu a înţeles bine traducerea. In concluzii se spune: "Acuzatul Karasawa a declarat la ancheta ca aceasta capacitate putea sa ajunga la 300 kg de bacili pe luna".

Acuzatul Karasawa: Daca este spus ca producţia putea atinge aceasta cifra, sunt de acord, nu am înţeles bine.

Preşedintele: Acesta este sensul in care trebuie înţelese concluziile.

Acuzatul Karasawa: In aceste condiţii, nu am întrebări de pus.

Preşedintele: Acuzat Karasawa, asezaţi-va. Mai sunt si alte întrebări?

Interpretul: Nu mai sunt întrebări de pus.

Preşedintele: Tribunalul intreaba partile daca au completari de facut anchetei judiciare.

Acuzatorul statului: In virtutea art. 303 al Codului de ancheta de procedura penala a R.S.F.S.R., acuzarea cere tribunalului sa dea citire unui numar de documente care se afla in dosarul anchetei. In special, acuzarea cere tribunalului sa dea citire depozitiilor martorului

Yamaghishi (volumul 2, pag. 174 a dosarului) si a martorului Iijima (volumul 6, pag. 242 a dosarului).

In plus, rog tribunalul sa dea citire ordinului de operațiuni al armatei din Kouangtoung, nr. 659 – Hei, care se afla in volumul15, pag. 35 a dosarului. Rog, de asemenea, sa se dea citire ordinului Directiei cailor ferate de campanie a armatei din Kouangtoung care poarta numarul 176 si se afla in volumul 15, pag. 37 a dosarului.

Pe de alta parte, rog tribunalul sa dea citire extraselor stenogramelor sedintei Comitetului central de aparare a statului Mandchoukouo (volumul 22, pag. 3 a dosarului.)

In plus, acuzația roaga tribunalul sa dea citire unui extras al capitolului 3 al instructiunilor referitoare la tactica raidurilor de diversiune din data de 20 ianuarie 1944 (volumul 22, pag. 24 din dosar) emisa de cel de-al doilea birou al Directiei fortelor terestre a GQG Imperial japonez, proba de culpabilitate de importanta substantiala. In fine, rog tribu7nalul sa certifice ca directiva care se afla la pag. 28 si 29 din volumul 22 si care se refera la functia detașamentelor de diversiune, directiva emisa de către cartierul General Imperial japonez, mentioneaza "pistoletele-pulverizatoare", bacteriologice, tip stilou.

La aceasta se margineste cererea mea către tribunal in vederea completarii anchetei judiciare.

(Cererea procurorului este Tradusă in limba japoneză.)

Preşedintele: Tribunalul militar decide sa dea citire depozitiilor lui Iijima, interogat in data de 20 octombrie 1949, in calitate de martor. Acuzații pot ascula simultan depozitia martorului in limba japoneză.

(Depozitia martorului este simultan citita in limba japoneză.) (Vezi depozitia martorului Iijima)

Se da citire declarațiilor lui Kenji Yamagishi, din data de 21 octombrie 1949. Acuzații pot asculta, de asemenea, aceasta declarație, in limba japoneză.

(Declarațiile sunt citite in limba japoneză) (Vezi depozitia martorului Yamagishi.)

Se da citire ordinului de operațiuni al armatei din Kouangtoung nr. 659 – Hei.

(Textul acestui ordin este, de asemenea, citi in limba japoneză.) (Vezi ordinul de oeratiuni al armatei din Kouangtoung nr. 659 – Hei.)

Se da citire ordinului Directiei cailor ferate de campanie a armatei din Kouangtoung, din data de 26 iulie 1940.

Acuzatorul statului: Va rog sa dati citire notei care figureaza in acest ordin si in care se spune ca orarul trenurilor prevede itinerariul urmator: Pingfan – Kharbin – Hsinching – Moukden – Changhaikouan – Tientsin – Chanhai.

Preşedintele: Ordinul si nota sunt citite in limba japoneză (Vezi ordinul si not).

In continuare se da citire urmatorului document: Tactica raidurilor de diversiune"

Documentul, este de asemenea citit in limba japoneză. (vezi "Tactica raidurilor de diversiune")

La cererea acuzatorului statului, tribunalul certifica faptul ca volumul 22, pag 28 – 29 ale dosarului contin instructiuni referitoare la functionarea detașamentelor de diversiune. Aceste instructiuni au fost intocmite de către al doilea birou al fortelor terestre al GQG

Imperial in data de 20 ianuarie 1940. In document se mentioneaza “pistoalele – pulverizatoare, din stilou”.

Tovarăşe acuzator al statului, mai aveti cereri de prezentat?

Acuzatorul statului: Nu.

Preşedintele: Aparatorii doresc sa solicite completari la ancheta judiciara?

Avocatul Borovik: Apărarea nu are nimic de adaugat anchetei judiciare.

Preşedintele: Acuzaţii doresc sa solicite o completare anchetei judiciare?

Interpretul: Acuzaţii intreba cum trebuie sa inteleaga acest lucru, de ce fel de solicitari este vorba?

Preşedintele: Doresc sa se dea citire oricarui tip de documente, sa-si completeze explicatiile, sa se dea citire depozitiilor martorilor care nu au fost asculate la audiere, dar al caror conţinut acuzaţii il cunosc.

(Interpretul traduce in japoneză explicatiile date de preşedinte.)

Acuzatul Yamada: Am ceva de adaugat.

Preşedintele: Acuzat Yamada, apropiaţi-va de microfon. Ce cerere aveti de prezentat?

Acuzatul Yamada: Vreau sa rezum tot ceea ce am auzit aici la audiere si la ancheta prealabila.

Preşedintele: Interpret, explicati acuzatului Yamada ca poate face acest lucru in ultima sa declaraţie. Acum este vorba sa stim daca exista cereri de prezentat in vederea completarii anchetei: citiri ale depozitiilor, etc.

(Interpretul explica acuzatului Yamada ceea ce preşedintele tocmai a spus.)

Acuzatul Yamada: Am înţeles.

Preşedintele: Acuzat Yamada, asezaţi-va.

Cer experţilor medico-legali sa-si spuna parearea referitor la cererea prezentata de către acuzatul Sato.

Expertul Joukov-Verejnikov: Am examinat cererea acuzatului Sato. Am hotarat sa se souna in concluzii”pornind de la declaraţiile acuzatului Sato” si nu “conform declaraţiilor acuzatului Sato”.

Preşedintele: Traduceti explicatia data de către expertii medico-legali.

(Explicatia expertului este Tradusă in limba japoneză.)

Acuzat Sato, ati înţeles explicatia data de către expert?

Acuzatul Sato: Daca bifati in textul concluziilor dumneavoastră “bacili de ciuma” 10 kg, nu mai am nimic de obiectat. Trebuie sa se inteleaga 10 kg de bacili, si nu de bacili de ciu,a.

Preşedintele: Acuzat Sato, tribunalul va tine cont de declaratia dumneavoastră si o va examina. Asezaţi-va.

CONCLUZIILE EXPERTIZEI

CONCLUZII

ALE EXPERŢILOR MEDICO-LEGALI REFERITOR LA PROBLEMELE FORMULATE DE CĂTRE TRIBUNALUL MILITAR IN PROCESUL LUI OTOZOO YAMADA, RYUJI KAJITSUKA, TAKAATSU TAKAHASHI, KIYOSHI KAWASHIMA, SHUNJI SATO, TOMIO KARASAWA, TOSHIHIDE NISHI, MASAO, ONOUE, ZENSAKU HIRAZAKURA SI ALTI FOSTI MILITARI AI ARMATEI JAPONEZE, ACUZAŢI CA AU PREGATIT SI UTILIZAT ARMA BACTERIOLOGICĂ

Noi, subsemnatii, N. Joukov-Verejnikov, membru titular al Academiei de Ştiinţe Medicale al URSS; V. Krasnov, colonel al serviciului de sănătate; profesorul N. Kossarev, titular al catedrei de microbiologie a Institutului de Medicina din Khabarovsk; E. Livkina, de la aceeasi catedra; N. Alexandrov, locotenent-colonel al serviciilor veterinare; O. Kozlovskaia, parazitolog, actionând in virtutea deciziei Tribunalului militar, din data de 28 decembrie 1949, după ce am asistat la proces si am luat cunoştinţă de probele anchetei prealabile a prezentului proces, formulam următoarele concluzii pentru problemele aflate in decizia sus-mentionata:

I Întrebare: Care era scopul lucrarilor de experimentare si a activităţii detaşamentelor nr. 731 si 100 a armatei japoneze din Kouangtoung si a detaşamentului "Ei" nr. 1644 al armatei expeditionare japoneze in China?

Răspuns: *Prin caracterul si prin natura lor specifica lucrarilor de cercetare si activitatea detaşamentelor nr. 731, 100 si 1644 erau orientate către cercetarea si producerea armei bacteriologice, către studiul metodelor de utilizare.*

Aceste concluzii se bazeaza pe următoarele date:

1. Activitatea detaşamentelor nr. 731, 100 si 1644 se baza pe utilizarea, in scopul războiului agresiv, a proprietatilor ucigase a bacteriilor capabile sa se inmulteasca si sa se propage rapid printre oameni, animale, plante. Orientarea lucrarilor de cercetare efectuate in aceste detaşamente avea un caracter specific incompatibil cu obiectivele ştiinţei umanitare, o orientare contrata acestor obiective.

In timp ce microbiologii depun toate efoturile pentru obtinerea imunitatii, pentru atenuarea virulentei si a toxicitatii microbilor, dîmpotriva, detaşamentele sus-mentionate, ale armatei japoneze s-au implicat in marirea acttiunii ucigatoare a microroganismelor.

In timp ce, de secole, epidemiologii studiaza si elaboreaza procedee menite sa opreasca, sa previna epidemiile, dîmpotriva, detaşamentele despre care dicutam au elaborat metode de contaminare artificiala si de propagare a acestor epidemii.

In timp ce igiena vizeaza suprimarea factorilor care favorizeaza propagarea infecţiilor, detaşamentele au studiat, crescut si răspândit zeci de milioane de purici, agenti ai ciumei.

In timp ce ştiinţa agricola si veterinara desfasoara un efort imdens pentru asigurarea cresterii recoltelor de plante folositoare si a septelului animalelor folositoare, dîmpotriva, detaşamentele au pus la punct procedee de distrugere a culturilor de secara si grau, de ditrugere a vacilor, cailor, oilor. Isi propuneau chiar sa infecteze solul in profunzime cu bacili de antrax, pentru a face pământul inutilizabil.

2. Detaşamentele au studiat acţiunea ucigatoare a diferitelor specii de microbi pentru a selectiona tipurile cele mai eficiente in războiul bacteriologic.

In cursul acestor cercetări s-a procedat la experienţe barbare efectuate pe fiinţe umane detinute intr-o inchisoare special construita cu acest scop si, care avea ca sef un "colaborator ştiinţific".

3. Detaşamentele au studiat si elaborat procedee de cultivare intensiva de mari cantitati de bacili ucigatori. Aceste procedee erau apoi folosite in cultivarea masiva a microbilor in cadrul pregatirii practice a armei bacteriologice.

Se exclude ipoteza conform careia aceste mase bacteriene ar fi putut fi destinate fabricarii vaccinurilor. Este semnificativ ca utilizarea cultivatoarelor sistem Ishii, cu o constructie speciala, ar fi permis cu greutate, asa cum au declarat acuzaţii, sa asigure sterilitatea, lucru absolut indispensabil daca aceste aparate ar fi fost destinate producerii vaccinurilor. Si alte particularitati ale producerii masei bacteriene in detaşamente dovedesc irefutabil ca acestea erau destinate războiulu ibacteriologic. Faza finala a producţiei constituie una dintre particularitati. Ciclul de producţie se termina prin obtinerea de microbi virulenti, care nu erau distrusi asa cum se intampla, de exemplu, in industria vaccinurilor; acesti microbi erau expediati vii si serveau la infectarea artificiala a oamenilor.

4. Prin amploarea lor si chiar prin caracterul lor, cercetările si activitatea detaşamentului nr. 731 de crestere a puricilor, ulterior ifctati cu ciuma, nu poate fi pusa in legatura cu o lucrare ştiinţifica sau medicala, oricare ar fi ele, obiectivul lor unic neputand fi decat producerea armei bacteriologice, arma de exterminare barbara, in masa a fiinţelor vii.

Ştiinţa cunoaste un fenomen biologic in care microbii de ciuma se adapteaza in mod natural unei exidtente indelungate si pot chiar sa se dezvolte in organismul puricilor. Detaşamentele au facut uz de acest fenomen in vederea unui război de agresiune. Din materialele anchetei judiciare, rezulta ca detaşamentele nr. 731 si 1644 au utilizat puricii inspirandu-se din "teoria" lui Shiro Ishii, ideologul acestui război bacteriologic. Puricii serveau, conform lui Ishii, la protejarea microbilor de ciuma împotriva actiunii factorilor externi. Conform acestei "teorii", microbii care se aflau in organismul puricilor, erau – ca sa spunem asa – inconjurati de un ambalaj care ii proteja. In cautarea hranei, puricii infectati cu ciuma ataca oamenii, inoculandu-le – prin intepare – maladia. Astfel, puricii erau destinati conservarii microbilor, transportarii lor si infectarii directe a oamenilor.

Expertii au constatat ca detaşamentul nr. 731, sub comanda lui Ishii, a elaborat metode de înmulţire masiva a puricilor, de contaminare a lor ulterioara cu ciuma si de utilizare a lor intr-un război.

5. Lucrarile de gnul construirii bombelor aeriene bacteriologice, a obuzelor de artilerie, a dispozitivelor de împrăştiere a microbilor si a puricilor din avioane, studiul

procedeelor de contaminare a apei, a alimentelor, a furajelor si a solului, atesta cu suficienta claritate genul de activitate experimentala pe care o efectuau detaşamentele nr. 731 si 100.

6. Detaşamentul nr. 100 a cercetat metodele cele mai eficiente de contaminare a animalelor si a plantelor agricole. In acest scop au fost utilizati bacili de antrax, de morva, ca si alti agenti patogeni de animale si de plante. In acelasi detaşament s-a procedat la experienţe de infectare a solului cu bacili de antrax pentru ca omul sa nu-l mai poata cultiva.

7. Lucrarile de cercetare mentionate in paragraful precedent au fost incoronate de experienţe efectuate la poligon in vederea verificarii eficacitatii uneia sau alteia dintre armele bacteriologice sau a modului de utilizare a acestor arme. Fiinţe umane au servit drept "cobai" atat acestor experienţe cat si celor efectuate in laboratoare. Arma bacteriologică era considerata apta de a suporta proba războiului, utilizarea sa la poligon permitand atingerea obiectivelor criminale vizate si, in primul rand, contaminarea forţată si moartea fiinţelor umane. De asemenea, s-au efectuat incercari cu bombe continand bacili de ciuma si de antrax, s-a studiat eficienta bombelor umplute cu purici infectati cu ciuma. Prototipurile de arme aprobate după efectuarea experienţelor la poligon, au fost experimentate in condiţii de lupta.

Astfel, lucrarile de experimentare si activitatea detaşamentelor erau orientate către studiul si producerea armei bacteriologice si a metodelor de utilizare a acestora, in vederea unui război bacteriologic agresiv.

II. Întrebare: Care era capacitatea de producţie a acestor detaşamente in vederea aprovizionarii cu arme bacteriologice a armatei japoneze?

Răspuns: *Detaşamentele dispuneau de importante mijloace de producţie a armei bacteriologice pentru armata japoneză.*

Aceste concluzii se bazeaza pe următoarele date:

1. Detaşamentul nr. 731 dispunea de instalaţii bacteriologice puternice pentru cresterea masiva a microbilor patogeni. Aceste instalaţii permiteau cresterea intr-o perioada scurta de timp de cantitati enorme de bacili ucigatori asa ca bacilii de ciuma, de holera, de febra tifoidă, de antrax, etc.

Bazandu-se pe declaraţiile acuzatului Karasawa referitoare la capacitatea de producţie a principalelor instalaţii ale detaşamentului nr. 731 pentru cresterea microbilor si, mai ales, cea a cazanelor pentru prepararea sunstantei de cultura, espertii au calculat ca aceste instalaţii si celelalte aparate de care dispunea detaşamentul, puteau, la un ciclu de producţie obisnuit, de numai cateva zile, sa furnizeze cel putin 30 cvadrilioane de microbi, la o intensitate medie de înmulţire. Expertii subliniaza ca aceasta cantitate de microbi, laundu-se in considerare perioada scurta a timpului de preparare si, de asemenea destinatia finala a "produselor" de acest gen, trebuie considerata ca extrem de importanta.

Dându-se o capacitate completa cazanelor destinate prepararii substanţei de cultura si intensificand producţia, detaşamentul ar fi putu obtie la un ciclu 40 cvadrilioane de bacili si chiar mai mult, functie de specia agentului de infectare.

Prin obtinerea cantitatilor enorme de microbi destinati pregatirii armei bacteriologice, personalul detaşamentului evalua cantitatea la kg, înţelegandu-se ca era vorba despre greutatea masei bacteriene cremoase dense, prelevate chiar de pe suprfata mediului nutritiv solid. Astfel ca, determinand capacitatea de producţie a detaşamentului nr.

731, acuzatul Karasawa a declarat la ancheta prealabila ca aceasta putea atinge 300 kg de bacili de ciuma pe luna. Acuzatul Kawashima a declarat si el ca "se puteau prepara până la 300 kg de bacili de ciuma pe luna". Cei doi acuzaţi au confirmat cifra in declaraţiile facute la audiere. De asemenea, s-a demonstrat ca detaşamentul putea, in plus, sa produca 800 – 900 kg de bacili de antrax si 1000 kg de bacili de holera pe luna. In timpul analizei productivitatii lunare a detaşamentului, a rezultat ca intregul sistem al instalatiei, permitea, in anumite perioade de timp, ca ritmul producţiei sa poata fi accelerat. Aceasta particularitate a sistemului de producţie era, indubitabil, in raport de caracterul militar specific al detaşamentului nr. 731. Structura aparatelor si numarul lor ar fi permis, deci, detaşamentului nr. 731 sa realizeze simultan mai multe cicluri de producţie, crescand, in acest fel, randamentul lunar al detaşamentului la sute de cvadrilioane de bacili, chiar si pentru agentii cu viteza medie de înmulţire.

Capacitatea de producţie a detaşamentului "Ei" nr. 1644 era putin mai mica. Conform declaraţiilor acuzatului Sato, se poate admite ca detaşamentul putea pregati cel putin 10 kg de bacili de ciuma pe ciclu de producţie. Detaşamentul nr. 100 dispunea, de asemenea, de instalaţii suficient de puternice pentru înmulţirea microbilor care provocau maladii la animale si la plante.

2. In ceea ce priveşte capacitatea de producţie a detaşamentului nr. 731 referitoare la producţia de purici, aceasta era determinata de cele 4500 de incubatoare care serveau la înmulţirea acestor insecte.

Aceste aparate permiteau obtinerea rapida a zecilor de kg de purici, sau a zecilor de milioane de insecte care erau apoi infectate cu ciuma, pentru a servi ca arma bacteriologică.

"Capacitatea" reala a detaşamentului nr. 731 echivala cu 45 kg de purici produsa in trei sau patru luni. Sa notam ca 45 kg de purici înseamnă aproximativ 145 milioane de paraziţi. Totusi, potenstialul detaşamentului era mult mai mare, deoarece in anul 1945 şeful sau, Shiro Ishii, dorea sa creasca producţia de purici infectati cu ciuma la 60, chiar la 200 kg, in aceeasi perioada de timp. Detaşamentul nr. 1644 avea, de asemenea, posibilităţi foarte mari de crestere a puricilor. Aceste doua detaşamente dispuneau de o retea de filiale cu sute de colaboratori care stocau rozătoare salbatice de care se foloseau pentru a hrani si a inmulti puricii.

3. Pentru verificarea eficacitatii armei bacteriologice, astfel produse, detaşamentele puteau sa utilizeze un poligon, un aerodrom, avioane si cheltuiau sume enorme pentru lucrarile de cercetare.

Comandamentul armatei din Kouangtoung furnizase detaşamentelor cele mai mari posibilităţi de a practica, cu o cruzime extraordinara, "experienţe" pe sute si mii de "oameni-cobai", detinuţi in inchisoarea detaşamentului 731. Approape 3000 de persoane au fost omorate in aceasta inchisoare si pe poligon, prin contaminare forţată si prin alte procedee.

Astfel. posibilităţile detaşamentelor nr. 731, 100 si 1644 in domeniul producţiei si a experimentarii armei bacteriologice erau extrem de mari. Aceasta in maniera de a aproviziona complet trupele japoneze cu arma bacteriologică.

III. Întrebare: Ce pericol prezentau atacurile bacteriologice efectuate de către detaşamentul nr. 731 in China Centrala in anii 1940, 1941 si 1942?

Răspuns: *Pericolul pe care il prezentau atacurile efectuate de către detaşamentul nr. 731 in China Centrala in anii 1940, 1941 si 1942 era foarte grav si era, de semenea, determinat de alegerea microbilor utilizati – agenti inalti de infectie – ca si de propagarea acestor microbi in timpul atacului bacteriologic.*

Aceste concluzii se bazeaza pe următoarele date:

Pregatirile pentru războiul bacteriologic, facute in decursul anilor de către detaşamentul nr. 731 condus de către Shiro Ishii, au depasit cadrul pur experimental si au atins posibilitatea utilizarii practice a armei bacteriologice. Pornind de la acest fapt, detaşamentul nr. 731 a organizat expediţii militare cu sarcina de a utiliza arma bacteriologică in anumite regiuni ale Chinei.

In anul 1940, o expediţie militara a detaşamentului nr. 731, dotata cu mase bacteriene de tifoidă si de holera, ca si cu mari cantitati de purici infectati cu ciuma, s-a indreptat in regiunea Nimpo, in China, sub conducerea personala a lui Shiro Ishii. Aici a izbucnit o epidemie de ciuma, ca urmare a imprastierii din avioane a puricilor infectati cu ciuma. Organizarea tehnica si operaţiuni le efectuate de aceasta expediţie fac sa rezulte ca au fost contaminati multi oameni. Daca tinem cont de condiţiile de război si exodul de populaţie rezultat din acestea, trebuie sa recunoastem ca activitatea acestei expediţii, in special cu privire la propagarea ciumei, a constituit un pericol foarte grav pentru populaţie si nu numai, in regiunea Nimpo, dar si in numeroase alte regiuni invecinate.

O expediţie de acest gen, a fost de asemenea efectuata, in anul 1941, in orasul Tchangte, unde teritoriul a fost infectat ca urmare a lansarii din avion a puricilor infectati cu ciuma. Aceasta expediţie nu a fost mai putin periculoasa decât prima.

In anul 1942, detaşamentul nr. 731, secondat de detaşamentul nr. 1644, a indrumat spre China o noua expediţie militara, de asemenea, condusa de către Shiro Ishii. Aceasta ultima expediţie a fost insarcinata in principal cu contaminarea solului pentru crearea unei zone de infectie pe teritoriul in care urmau sa patrunda trupele chineze trecute in ofensiva. Cu aceasta ocazie s-a efectuat contaminarea surselor de aprovizionare cu apa si a hranei, cu bacili de tifoidă si de paratifoidă. De asemenea, au fost imprastiati purici infectati cu ciuma. Analizand particularitatile activităţii acestei expediţii, expertii subliniaza ca in aceasta imprejurare, primejdia apasa, in primul rând, asupra populaţiei civile chineze. Batand in retragere, trupele japoneze infectau sursele de alimentare cu apa, casele; lasau in urma produse alimentare infectate cu bacili de tifoidă si de paratifoidă. Prin acset mod de aplicare a armei bacteriologice, populatia civila era in primul rând cea afectata, apoi trupele chinezesti aflate in ofensiva, imediat ce ele intrau in contact cu populatia.

Prin urmare, pericolul pe care-l prezentau lansarile efectuate de către detaşamentul nr. 731 era foarte mare, data fiind atât propagarea masiva a agentilor maladiilor extrem de grave, de vreme ce populatia si trupele se deplasau, cat si diversitatea modalitatilor de utilizare a acestei arme.

IV. Întrebare: Care ar fi putut fi consecintele utilizarii armei bacteriologice produse de către detaşamentele nr. 731, 100 si "Ei" 1644?

Răspuns: *Utilizarea armei bacteriologice produsa de către detaşamentele nr. 731, 100 si "Ei" 1644 ar fi putut provoca epidemii care prezentau un pericol atat pentru trupe cât si pentru populatia civila, in special, pentru femei, copii si batrâni. Proportiile luate de aceste epidemii, celalalt factor care trebuie luat*

in considerare, ar fi determinat, datorita condițiilor de igiena si al nivelului serviciului medical – obiective de agresiune.

Aceste concluzii se bazeaza pe următoarele date:

Având in vedere particularitatile lor epidemioligice, maladiile contagioase ale omului, ca ciuma si holera se propaga rapid pe intinderi mari. Evolutia lor este foarte grava si mortalitatea ridicata, in rândul populației din orasele si satele infectate. Analoge, prin puterea lor de propagare rapida sunt si maladiile animalelor, ca, ciuma bovinelor si, in anumite condiții, antraxul. In scopul de a crea un prejudiciu economic, detaşamentele care au utilizat arma bacteriologică pentru distrugerea animalelor domestice, au elaborat simultan, procedee de distrugere a recoltei. Istoria epidemiilor naturale cunoaste numeroase cazuri de epidemii devastatoare provocate exact de acei agenti patogeni ai maladiilor infectioase pe care i-au adoptat detașamentele armatei japobeze, ca arma bacteriologică.

Trebuie subliniat ca anumiti agenti patogeni de infectie utilizati de către detaşamente sunt capabili, in condiții naturale si in anumite circumstante, sa creeze focare mai mult sau mai putin stabile de maladii contagioase, dar care au fost suprimate sau limitate datorita progresului ştiinței. Ori, acuzații au incercat sa restabileasca aceste focare, in mod artificial.

Astfel, punand la punct arma becteriologica, detașamentele nr. 731, 100 si 1644 contau pe faptul ca utilizarea acestei arme urma sa provoace o larga propagare a epidemiilor devastatoare si moartea unei mase mari de oameni. Daca s-ar fi realizat aceste planuri, s-ar fi creat o amenintare si pentru tarile neutre, fapt care decurge din insasi natura maladiilor epidemice si conditia propagarii lor.

N. Joukov-Verejnikov, membru titular al Academiei de Ştiințe Medicale al URSS;

V. Krasnov, colonel al serviciului de sănătate;

N. Kossarev, titular al catedrei de microbiologie a Institutului de Medicina din Khabarovsk;

E. Livkina, de la aceeasi catedra;

N. Alexandrov, locotenent-colonel al serviciilor veterinare;

O. Kozlovskaia, parazitolog

29 decembrie 1949.

RECHIZITORIUL ACUZATORULUI STATULUI

SEDINTA DIN DATA DE 29 DECEMBRIE (SEARA)

Preşedintele de tribunal: Ancheta este terminata. Curtea trece la audierea dezbaterilor partilor.

Rechizitoriul acuzatorului statului si pledoariile vor fi traduse si transmise acuzaţilor in limba japoneză.

Acuzaţii le vor putea asculta in aceasta limba.

Se da cuvântul acuzatorului statului Smirnov, consilier de gradul 3, al Adunarii de Justiţie.

Discursul acuzatorului statului este anexat la procesul verbal.

Rechizitoriul este tradus si transmis simultan in limba japoneză.

RECHIZITORIUL ACUZATORULUI STATULUI L. SMIRNOV,

CONSILIER AL ADUNARII DE JUSTIŢIE, CLASA A 3-a

I Amploarea procesului:

Tovaraşi judecatori, tovaraşi membrii ai Tribunalului militar,

Prin amploare, procesul pe care l-ati examinat cu atata grija in cursul acestor zile, depaseste cu mult cadrul unei culpe personale si pe cel al aprecierii gradului de responsabilitate al criminalilor asezaţi in banca acuzaţilor.

Este incontestabil – crimele extrem de grave pe care le-au infaptuit impreuna împotriva pacii si umanităţii ii pun laolalta, legandu-i de acelasi lant, pe generalul Yamada, fost comandant sef al armatei japoneze din Kouangtoung si pe bacteriologii fformaţiunilor secrete speciale ale armatei din Kouangtoung, executori ai planurilor scelerate ale militaristilor japonezi.

Dar ancheta a stabilit ca acest lant nu se opreste la banca acuzaţilor.

Imperialismul criminal japonez a gandit si a pregatit războiul bacteriologic ca parte integranta a unui vast complot de agresiune împotriva populaţiei pacifiste.

Timp de ani de zile, Japonia imperialistă a fost principalul focar de agresiune in Extremul Orient.

Procesul international al marilor criminali de război japonezi, care a luat sfarsit la Tokio in anul 1948, a stabilit cu o evidenta absoluta, ca Japonia s-a pregatit timp de ani de zile sa atace Uniunea Sovietica. In hotararea judecatoreasca a Tribunalului Militar Interbational, citim:

"Tribunalul estimeaza ca Japonia a proiectat si a pregatit un război de agresiune împotriva URSS, in cursul perioadei luate in considerare (adica, începând din anul 1928); ca acest război era un element esential al politicii nationale japoneze, si ca el avea ca scop cucerirea teritoriilor URSS din Extremul Orient."

Instigati de principalele grupari monopoliste japoneze – "zaibatsu", strans uniti cu clica militara si feudala conducatoare, imperialistii japonezi inclusesera dinainte Extremul Orient sovietic si chiar "Siberia până la Urali", in ceea ce numeau "sfera prosperitatii comune a Marii Asii orientale".

Dar una este sa "gandesti planul" de agresiune împotriva URSS in birourile Statului Major General, in laboratoarele Institutului Imperial de război total sau in comitetele speciale ale faimoasei "societati de studii" a imperialistilor japonezi, numita "Koku-saku-kenkyu-kai"; si alta este sa realizezi practic aceasta agresiune.

Statul Major General japonez a facut si refacut de mai multe ori planurile sale de război agresiv împotriva Uniunii Sovietice. Daca executarea acestor planuri a fost amanata neincetat, in mod sigur acest lucru nu este din motivul unui spirit pacifist al generalilor japonezi sau a umanității, "zaibatsu" japonezi, gata sa infaptuiasca orice crima pentru a-si mari, oricat de putin, profitul.

Daca a fost mentinuta pacea in Extremul Orient sovietic, este numai datorita politicii geniale a lui Stalin, a realizarilor triumfale a cincinalelor staliniste, grijii constante a Partidului bolsevic si a guvernului sovietic de consolidare a fortelor armate a URSS.

Japonia imperialistă nu a incetat sa pregateasca un război de agresiune împotriva URSS.

Invazia Manciuriei si ocuparea acestei tari in anul 1931 au marcat inceputul unei noi etape in dezvoltarea agresiunii japoneze. Ocupatia militara nu era un scop in sine pentru imperialistii japonezi; ea trebuia sa serveasca pregatirii noilor cuceriri de teritorii, noilor acte de agresiune. Manciuria era in ochii lor o baza de operațiuni strategice de o importanta capitala pentru atacarea Uniunii Sovietice si pentru invadarea Chinei.

Aceasta este ceea ce explica, ca după ce au cucerit Manciuria, au inceput, inca din primele zile a dominatiei lor in aceasta tara, sa faca din ea un loc al atacului lor împotriva tarii noastre.

In Manciuria era concentrata armata din Kouangtoung, principala forta de soc a imperialismului japonez. In Manciuria era trmis materialul de război cel mai modern fabricat de industria japoneză. Tara ocupata a fost acoperita de o intreaga retea de aerodromuri si de drumuri strategice. Si, Tribunalul o stie, in Manciuria se aflau fformațiunile secrete ale armatei japoneze care aveau sarcina sa pregateasca războiul bacteriologic, arma secreta a imperialismului japonez.

In anul 1936, s-a infaptuit definitiv complotul criminal împotriva pacii, prin care Japonia s-a angajat in acord cu Germania hitlerista incheind cu ea tratatul de alianta politica si militara cunoscut sub numele “pactul anticomintern”.

Italia fascista a aderat putin mai tarziu.

Acest tratat, după cum a stabilit Tribunalul international din Tokio, era condus, in primul rand, împotriva URSS.

“Pactul anticomintern – se spune in hotararea judecatoreasca data împotriva marilor criminali de război japonezi – a stat la baza politicii Japoniei in cursul anilor care au urmat. Aceasta alianta militara cu Germania a jucat un rol important in politica antisovietica a Japoniei.”

Clica guvernamentala japoneză se credea in ajunul realizarii dorintelor sale criminale, care vizau anexarea Primoriei sovietice, cucerirea intregului Orient-Extrem sovietic si sa stapaneasca marele popor chinez.

Efectivele armatei japoneze din Kouangtoung cresteau rapis; ele primeau materialul cel mai modern. Manciuria fusese transformata in arsenal in ipoteza războiului împotriva Uniunii Sovietice.

In anul 1937, clica militara japoneză a provocat ceea ce s-a convenit a se numi “incidentul de la podul Marco Polo” si a invadat China.

Acest act de agresiune, ca si cele care l-au precedat, a fost executat fara declararea războiului. Până in anul 1942, războiul sangeros dus in China si care a facut milioane de victime, s-a numit in sursele oficiale japoneze “incidentul chinez”, asa cum ocupatia militara din Manciuria se numise “incidentul manciurian”.

In anul 1938, militaristii japonezi au atacat URSS in zona lacului Khassan. Operațiuni le militare din jurul inaltimii Zaozernaia au durat zece zile. In cursul acestor zece zile de lupta scurta, dar indarjita, trupele japoneze de elita, aruncate in lupta au fost taiate in bucati de către armata sovietica. Proba de forta s-a dovedit defavorabila clicii militare japoneze, si ea a batut in retragere, numind acest război de agresiune inceput si pierdut de ea, „incidentul Changkufeng“.

In anul 1939, sub conducerea Statului Major General japonez, armata din Kouangtoung a deschis ostilitatile împotriva Republicii Populare Mongole si a Uniunii Sovietice, in regiunea raului Khalkhin-Gol. Luptele, incepute in mai 1939, au fost purtate până in septembrie 1939. Cele mai bune unitati ale armatei din Koungtoung au participat la acestea, sustinute de marea masa a aviatiei, a artileriei si a blindatelor. In cursul acestei lupte, fortele sovietice si mongole au omorat cea mai mare parte a trupelor japoneze. Japonia imperialistă a pierdut războiul declansat de ea in regiunea raului Khalkhin-Gol, ca, mai inainte, pe cel inceput in regiunea Khassan.

Astfel deci, imperialistii japonezi care, in doua reprize, au inceput un război de agresiune împotriva Uniunii Sovietice, au fost, de fiecare data, baturi pe campul de batalie, si invatati sa cunoasca vigoarea fulgeratoare a loviturilor armatei sovietice.

Dar acestea nu au oprit pregatirile lor criminale de agresiune împotriva URSS si a altor popoare pacifiste, in vedereac crearii “Marii Asii Orientale”, altfel spus – un stat colonialist japonez, in care popoarele invinse sa fie sclavii sortiti mizeriei si pieirii.

Asa ca si canibalii hitleristi, imperialistii japonezi visau sa instituie hegemonia lor asupra lumii. Pentru a-si realiza scopul, ei se pregateau sa utilizeze cele mai crude si mai inumane mijloace de exterminare in masa. Voiau sa instituie dominatia lor, pe ruinele civilizatiei. In acest complot criminal împotriva pacii si a umanității – alianta Germaniei hitreliste si a Japoniei imperialiste – războiul bacteriologic era una dintre modalitatile luate in considerare pentru exterminarea unei parti a populației globului in vederea aservirii complete a celeilalte parti.

Stapanii Japoniei imperialiste gasisera in persoana reprezentantilor corupti ai ştiinței burgheze reactionare, instrumentele dorintelor lor criminale.

Stim ca arma bacteriologică, ca si arma chimica si atomica, este un mijloc al războiului agresiv, o modalitate extrem de cruda si de barbara, mai întâi de toate, pentru ca ii sunt victime civilii: femei, copii, batrani.

Iata de ce, umanitatea avansata, care condamna orice război de agresiune, in general, condamna in mod particular războiul bacteriologic, chimic si atomic, cere interzicerea acestor mijloace de război care contravin celor mai elementare notiuni de umanitate.

Iata de ce, Uniunea Sivietica si cea mai mare parte a celorlalte tari civilizate s-au angajat sa nu recurga niciodata in război la arma chimica si bacteriologică, semnand si ratificand protocolul de la Geneva in data de 17 iunie 1925, care interzice folosirea , in timpul războiului, a gazelor asfixiante, toxice sau a altora analoge si, de asemenea, a mijloacelor bacteriologice.

Inca din primele zile ale existentei ei, Uniunea Sovietica lupta fara oprire, neobosit, pentru o pace democratica durabila. Veritabil aparator al pacii, herald al ideilor umanismului socialist, Uniunea Sovietica, , care merge in fruntea fortelor democratice a lumii intregi, repudiaza cu tarie utilizarea mijloacelor barbare de exterminare in masa. Iata de ce, in ciuda tuturor eforturilor instigatorilor unui nou război anglo-american, URSS se consacra de ani de zile sa obtina interdictia absoluta pentru arma atomica, de către Organizatia Natiunilor Unite.

Acest proces a aratatca militarii japonezi se pregateau foarte activ pentru războiul bacteriologic, ei au cautat sa stabileasca mijloacele cele mai eficiente si modul lor de folosire, pentru a putea duce acest război

Pregatind războiul bacteriologic, imperialismul japonez a ceat un important echipament corespunzator. La fel ca si hitleristii, japonezii utilizau tehnica cea mai moderna, necesara progresului umanității, in scopul exterminaruu fiinţelor umane, după ce le provocasera suferințe atroce.

Actul intocmit de către expertii medico-legali insista pe acest lucru:

"Trebuie subliniat ca anumiti agenti patogeni de infectie utilizati de către detașamente sunt capabili, in condiții naturale si in anumite circumstante, sa creeze focare mai mult sau mai putin stabile de maladii contagioase, dar care au fost suprimate sau limitate datorita progresului ştiinţei. Ori, acuzații au incercat sa restabileasca aceste focare, in mod artificial."

Astfel, deci, criminalii, dintre care unii sunt aici, pe banca acuzaților, au incercat sa intoarca umnitatea in epoca ciumei, a dezastroaselor epidemii de holera si alte maladii, in perioadele cele mai intunecate ale evului mediu.

Nu putem sa nu fim uimiti de similitudinea metodelor de exterminare in masa a fiinţelor umane pe care le utilizau criminalii de război hitleristi si imperialistii japonezi. Nu putem sa nu fim uimiti de faptul ca actiunile scelerate ale criminalilor de război hitleristi si japonezi au in comun profanarea ştiinţei, calcarea in picioare a principiilor sale umanitare.

Pe când armata sovietica, luptând om la om, a infrânt rezistenta inamicului si a inaintat spre Vest, a intâlnit in calea sa ruinele fumegânde de la Tremblinka, camerele de gazare de la Majdanek, cuptoarele crematoriilor de la Oswiecim, toata odioasa industrie a morţii, creata de către fascismul german criminal.

In "blocurile medicale" ale acestei tabere de exterminare, medicii fascişti experimentau, pe victime fara aparare, infecţii mortale si materiale toxice, ii supuneau pe oameni unei congelari lente, in bazinele inghetate, ii duceau la pieire prin suferinţele provocate in camerele altimetrice. In laboratoarele Institutului de la Poznan, bacteriologii hitleristi cultivau bacilii ciumei si se pregateau sa faca uz de arma bacteriologică, împotriva milioanelor de civili, pentru ca războiul bacteriologic vizeaza, in primul rand, exterminarea populaţiei civile si provocarea de suferinţe, conducand la izbucnirea epidemiilor in randul inamicului.

Numai atacul fulgerator al armatelor sovietice a salvat atunci umanitatea de ororile unui război bacteriologic in care criminalii hitleristi voiau sa arunce lumea.

Si daca, după distrugerea masinii de război hitleriste, armata sovietica, fidela indatoririlor sale de aliata, a distrus armata din Kouangtoung, principala forta de soc a imperialismului japonez criminal, ea a salvat umanitatea de ororile războiului bacteriologic.

La 20 km de Kharbin se pot vedea ruinele unui mare oras militar, distruse de explozii si de foc. Ancheta prealabila si ancheta din timpul audierilor au stabilit ca acolo a fost instalata formaţiunea bacteriologică speciala a armatei din Kouangtoung: detaşamentul nr. 731, sau "detaşamentul Ishii", care de-a lungul anilor a pregatit metodic războiul bacteriologic, începând prin alegerea infecţiilor celor mai ucigatoare, experienţelor lor pe mii de victime fara aparare, punerea la punct a metodelor de cultura microbiana si, terminand prin producerea in masa a tot ceea ce este necesar pentru a duce – la o scara foarte vasta – un război bacteriologic de agresiune.

Generalul Yamada, fost comandant sef al armatei din Kouangtoung, acuzat in acest proces, a recunoscut – stim acest lucru – ca detaşamentul Ishii era mereu in stare de alerta si ca s-ar fi putut achita de toate misiunile. Stim, de asemenea, ce semnifica aceasta "stare de alerta" a detaşamentului Ishii.

Declaraţiile lui Yamada atesta ca Statul Major General japonez aprobase si adoptase trei metode esentiale de utilizare a bacteriilor in scopul războiului: împrăştierea bacteriilor din avioane de lupta, lansarea bombelor bacteriologice speciale, cu ajutorul avioanelor si contaminarea zonelor locuite, a rezervoarelor de apa, a pasunilor, etc, prin metode de sabotaj bacteriologic.

Natura armei bacteriologice este aceea ca efectele sale nu se intind numai pe linia frontului, peste fortele armate ale adversarului, sau chiar numai pe teritoriul tarii victime a agresiunii. Războiul bacteriologic pe care imperialistii japonezi voiau sa-l declanseze declanseaza calamităţi nenumarate nu numai pe populatia tarii victime a agresiunii, ci si asupra tarilor neutre. Acest fapt intra, de altfel, in planurile scelerate ale criminalilor de război japonezi, pentru care, tarile neutre trebuia sa devina, prin urmare, obiectul actelor lor de agresiune.

Aceasta este modalitatea in care clica conducatoare a Japoniei imperialiste, visa sa implineasca dominatia sa asupra lumii, sa construiasca o "Mare Asie Orientala", sub hegemonia sa, se pregatea sa abata asupra lumii dusmanii sai cei mai rai: lumea invizibila a bacteriilor celor mai periculoase. Pentru a realiza eceste scopuri criminale de expansiune, s-a procedat, in cladiri speciale, la cresterea sutelor de milioane de purici destinati a fi infectati cu ciuma, apoi plasati in bombe speciale, sau dispersati din avioane, pentru propagarea maladiilor infectioase. Pentru a realiza acest scop criminal, au fost instalate utilaje speciale si detaşamentul nr. 731 efectua in timpul unui ciclu de producţie zeci de kilograme de bacterii, sau cvadrilioane de microbi, care trebuia sa contamineze rezervoarele de apa, pasunile, sa fie lansati asupra satelor si oraselor, sa provoace moartea miilor si miilor de civili.

Pentru a realiza scopurile criminale, patrioti chinezi si cetăţeni sovietici in lanţuri si fara aparare au fost condamnati la moarte in mainile infamilor experimentatori si sucombau in suferinţe oribile in inchisoarea interioara a detaşamentului Ishii.

Pentru realizarea acestor scopuri criminale, detaşamentul Ishii, in timpul expediţiilor sale in China, a facut sa piara copii chinezi, victime ale ciumei si ale holerei pe care le-au declansat.

II. Organizarea de către imperislistii japonezi a fformaţiunilor speciale pentru pregătirea si infaptuirea războiului bacteriologic

Ancheta a permis studierea pe fond istoric a fformaţiunilor bacteriologice secrete speciale a armatei japoneze din Manciuria si stabilirea cu exactitate a structurilor sale, a destinaţiei si a posiblitatilor practice.

Putin după cucerirea Manciuriei armata japoneză a inceput pregatirile pentru războiul bacteriologic.

Pentru inceput, militarii japonezi au creat un mic laborator bacteriologic, in fruntea caruia a fost pus bacteriologul militar japonez, Shiro Ishii, care si inainte se ocupase in cadrul Academiei de Medicina Militara cu cercetările care aveau legatura cu arma bacteriologică si care era cunoscut in mediile militare ca fiind un partizan fanatic al războiului bacteriologic. Din declaraţiile acuzatului Kajitsuka, putem vedea ca inca de la inceputul activităţii sale criminale, Ishii a beneficiat de sprijinul biroului de operaţiuni al Statului Major General japonez. Toate cercetările lui Ishii erau inconjurate de un profund secret. Cum după numai insusi numele lui s-ar fi putut presupune orientarea lucrarilor laboratorului, el si-a luat pseudonimul Togo, si de atunci incolo, stabilimentul s-a numit "detaşamentul Togo".

Declaraţiile acuzatului Karasawa arata ca deja in acea perioada Ishii efectua experienţe criminale pe fiinţe umane si experimenta acţiunea bacteriilor pe partizani chinezi luati prizonieri de către japonezi.

In anul 1936, la cererea Statului Major General japonez si din ordonanta Împăratului Hirohito, au fost organizate baze importante in vederea realizarii dorintelor scelerate si a aplicarii rezultatelor experienţelor criminale pe care Ishii le efectuase până atunci in laborator. In Manciuria au fost create doua mari fformaţiuni bacteriologice, atribuite armatei din Kouangtoung; ele trebuia sa asigure fabricarea masiva a mijloacelor de război

bacteriologic, in cantitate suficienta pentru ca armata japoneză sa poata duce războiul bacteriologic.

In anii care au urmat, fformaţiunile bacteriologice si-au schimbat numele. Comandamentul japonez, fara doar si poate, nu le putea desemna pe adevăratul lor nume, nu numai pentru ca ar fi provocat indignarea unei lumi intregi, ci si pe cea a propriului popor. Iata de ce, fabricile mortii japoneze erau intotdeauna camuflate in cladiri medicale sau veterinare de tip obisnuit. Astfel, laboratorul lui Ishii, numit "detaşamentul Togo", s-a transformat intr-o institutie gigantica a războiului bacteriologic, sub aceasta denumire neutra: "Directia pentru aprovizionare cu apa si profilaxie a armatei din Kouangtoung".

Aceasta formatiune era uneori numita "detaşamentul Kamo". Apoi, a primit un simplu numar si s-a numit "detaşamentul Manciuria nr. 731". A doua formatiune bacteriologică, numita initial "Directia hippoepizootica a armatei din Kouangtoung", a devenit "detaşamentul nr. 100".

Aceste doua fformaţiuni detineau numeroase filiale, pe care comandamentul japonez le dispunea, conform unui plan precis, in directiile strategice conducatoare, corespunzatoare principalelor directii de lupta, luate astfel in considerare de către planul japonez de război împotriva Uniunii Sovietice. Dovada, ordinul nr. 398/1-KO, din data de 2 decembrie 1940, al generalului Umezu, comandant sef al armatei japoneze din Kouangtoung, care a instituit patru filiale noi ale detaşamentului nr. 731, la Hailing, Linkeou, Sounyou si Hailar – ordin care se afla la dosar.

Dar concentrandu-si filialele cele mai importante ale fformaţiunilor bacteriologice secrete prevăzute de planurile militare pe directiile principale de lupta împotriva Uniunii Sovietice, clica militara japoneză – ancheta audierilor a demonstrat-o – nu pregatea războiul bacteriologic numai împotriva URSS.

Începând din anul 1940, detaşamentul Ishii a efectuat, împotriva trupelor chineze, atacuri bacteriologice in cursul carora au fost studiate toate formele pe care le-ar putea lua arma bacteriologică, împrăştierea din avion a puricilor infectati cu ciuma, ploile bacteriene, contaminarea rezervoarelor de apa, a hranei, a zonelor locuite, prin intermediul metodelor de sabotaj.

De asemenea, arma bacteriologică a fost pregatita in mod metodic si asupra Republicii Populare Mongole.

Acuzatul Yamada a confirmat in timpul audierii ca armata japoneză avea intentia sa faca sa cada o ploaie de bacterii ucigase asupra populaţiei altor state, in special, asupra populaţiei si a armatelor tarilor care se afla in război cu Japonia: Statele Unite si Marea Britanie.

Acest lucru rezulta, de asemenea, din alte probe care au fost prezentate la tribunal. In aprilie 1945,generalul Ishii, care primise de la Statul Major General japonez, directiva secreta de a forta activ pregătirea armei bacteriologice, a spus la o conferinta a ofiţerilor superiori ai detaşamentului nr. 731 ca era previzibil un război bacteriologic împotriva Statelor Unite si a Marii Britanii.

Analizand situatia care se crease in regiunea marilor din sud, Ishii a indicat chiar ca războiul bacteriologic ar fi urmat sa înceapă in anul 1945. El a declarat:

"Trebuie sa folosim mijloacele extreme, înţelegand prin aceasta arma bacteriologică, cu scopul de a asigura un reviriment al situatiei in favoarea Japoniei".

Inca din anul 1943 Minata, colaborator ştiinţific al detaşamentului nr. 731, a fost trimis in misiune speciala intr-o tabara de prizonieri, pentru a studia proprietatile sangelui soldatilor americani si imunitatea lor la maladiile contagioase.

Începând cu primavara anului 1945, toate pregatirile efectuate la detaşamentul Ishii, in vederea războiului bacteriologic, au vizat asigurarea producţiei masive a armei bacteriologice la un nivel care se explica numai prin intervalul de timp care ramasese până la declansarea atacurilor bacteriologice.

Numai infrangerea armatei din Kouangtoung de către fortele sovietice a impiedicat imperialistii japonezi sa utilizeze arma bacteriologică împotriva natiunilor aliate.

Caracterul criminal al activităţii depuse de către fformaţiunile secrete ale armatei din Kouangtoung este atestat nu numai de declaraţiile acuzaţilor si depozitiilor martorilor interogati la ancheta, dar si de structura insasi a detaşamentelor nr. 731 si 100, de către echipamentul tehnic special si amploarea lucrarilor lor.

In aceasta privinta – detaşamentul nr. 731 este caracteristic.

Era un puternic combinat bacteriologic militar, format din personal in numar de aproape 3000 de savanti si tehnicieni.

Problemele de aprovizionare cu apa si de profilaxie nu erau decat un paravan destinat sa mascheze adevăratul caracter al activităţii detaşamentului Ishii.

Un singur serviciu al detaşamentului – al treilea – se ocupa de aprovizionarea cu apa si profilaxia; pentru a insela, avea sediul la Kharbin, intr-un loc foarte vizibil. Dar la 20 km oras, in apropierea statiunii ascunse, Pingfan, fusese amenajat un mare oras militar, dotat cu un important echipament special si aparate perfectionate; intreaga sa activitate era orientata către studiul si fabricarea in secret, a armei bacteriologice.

Tribunalul a luat cunoştinţă de circulara şefului statului major din Kouangtoung (nr. 1539 din data de 30.VI.1938) care prevedea stabilirea zonei militare speciale in regiunea Pingfan.

Intreaga activitate a detaşamentului nr. 731 era inconjurata de un secret absolut. Au fost interzise chiar si survolarile de avioane peste aceasta regiune unde, spune primul paragraf al circulareai deja mentionate de mine, se gaseau instalaţiile detaşamentului Ishii “care au o importanta militara speciala”. Paragraful al patrulea din circulara impunea aviatiei un itinerariu aerian special si stabilea o zona aeriana interzisa.

Cladirile detaşamentului Ishii erau separate de restul lumii printr-un perete inalt din pământ si de sarma ghimpata.. Cladirea principala era un dreptunghi inchis care ascundea cladirile inchisorii, situate in curte, unde erau efectuate experienţe criminale pe fiinţe umane. Un pasaj subteran comunica intre inchisoare si locul in care masinile inchise ale politiei duceau pe nefericitii promisi mortii.

Jandarmeria verifica cu grija populatia satelor inconjuratoare.

Numai membrii detaşamentului puteau sa intre pe teritoriul acetuia, prezentandu-si legitimatiile de serviciu. Nicio persoana straina – chiar cei mai inalti ofiţeri ai armatei japoneze – nu era admisa decat după prezentarea unei legitimatii speciale semnate de către comandantul sef al armatei din Kouangtoung. Si pentru ca populatia din imprejurimi sa nu banuiasca si sa nu ghiceasca adevăratul caracter al lucrarilor detaşamentului nr. 731, acolo ofiţerii nu purtau insignele serviciului de sănătate – care erau ale lor, ci uniforma obisnuita.

In timpul anchetei, activitatea detaşamentului nr. 731 a fost studiata in toate detaliile sale. Niciunul dintre serviciile detaşamentului, ascuns restului lumii de către zidurile orasului militar amenajate in apropierea sttiei Pingfan, nu se ocupa nici de aprovizionarea cu apa, nici de profilaxie.

Serviciul nr. 1, numit de studii, se ocupa cu descoperirea mijloacelor de a purta războiul bacteriologic. In acest scop erau efectuate cercetări si experienţe de tot felul, in laboratoare speciale, erau cultivati microbi care, conform avizului bacteriologilor japonezi, ar fi putut fi folositi in război cu cea mai mare eficacitate.

La serviciul nr. 1 era alocata inchisoarea secreta unde erau detinuţi oamenii-cobai si unde se efectuau oribilele experienţe despre care voi vorbi mai tarziu.

Serviciul nr. 2, numit experimental, verifica in practica rezultatele obtinute gratie cercetărilor efectuate de către serviciul de studiu. In acest scop, ii fusese pus la dispozitie un poligon de incercari, nu departe de statia Anta si o unitate speciala de aviatie.

Ei lucrau pentru a pune la punct tipurile de proiectile bacteriologice destinate propagarii microbilor in randurile adversarului. Acolo au fost imaginate si s-au efectuat incercarile bombelor ceramice si a obuzelor bacteriologice speciale, ca si a parasutelor speciale pentru lansarea din avion a incarcaturilor mortale. Colaboratorii acestui serviciu pregateau modelele de pistoale pulverizatoare sub forma de stilouri si de bastoane care erau destinate transportului bacteriilor sau propagarii puricilor infectati cu ciuma. Trebuie sa credem ca aceste cercetări nu au ramas fara rezultat, deoarece începând cu anul 1944 proiectul de armament al detaşamentului de sabotaj elaborat de către al doilea birou al Directiei fortelor terestre al GQG Imperial japonez, prevedea distribuirea pistoletelor pulverizatoare de tip stilou, in numar de 4 pe grup de lupta si 3 pe stat major de companie.

Detaşamentul Ishii confectiona in scopul sabotajului, bomboane de ciocolata infectate cu bacili de antrax.

In cadrul serviciului nr. 2 se ridica o sectiune speciala in care se cultivau cantitati enorme de purici destinati sa propage epidemii de ciuma. In cele ce urmeaza ma voi opri asupra acestui subiect, cu mai multe detalii.

Serviciul nr. 4 (de producţie) constituia o veritabila uzina de bacterii, a carei capacitate de producţie permitea cultivarea masiva a microbilor in cantitati formidabile. In acest serviciu si-au gasit aplicarea practica lucrarile executate de către serviciul nr. 1, numit de studii si serviciul nr. 2, numit experimental. Agentii de infectie alesi in vederea războiului bacteriologic erau pusi la incercare si produsi in masa, imediat ce satisfacusera toate experienţele.

Tovaraşi judecatori, ati auzit pe acuzaţii Kawashima si Karasawa, fosti sefi ai serviciului nr. 4, declarand ca detaşamentul nr. 731 dispunea de instalaţiile necesare producerii pe o perioada de câteva zile a 30 kg de bacili de ciuma si o cantitate corespunzatoare de alti microbi patogeni..

Serviciul nr. 4 fabrica intr-o luna până la 300 kg de bacili de ciuma, până la 600 kg de bacili de antrax, până la o tona de bacili de holera.

Aceste cifre sunt dovada prin ele insele a faptului ca detaşamentul nr. 731 era insarcinat cu pregătirea in masa a armei bacteriologice in vederea unui război de agresiune.

Aceasta concluzie este, de altfel, deplin confirmata de cale ale experţilor medico-legali. Comisia de experti a stabilit ca “instalaţiile serviciulu nr. 4 ale detaşamentulu inr. 731

permiteau organizarea producerii cantitatilor enorme de microbi patogeni vii... In cursul unui ciclu de producţie , aceste instalaţii puteau sa furnizeze cel putin 30 cvadrilioane de microbi”.

Configuratia si cantitatea de utilaje permiteau detaşamentului sa efectueze simultan mai multe cicluri de producţie, adica sa furnizeze in fiecare luna sute de cvadrilioane de bacterii, chiar cu o viteza medie de propagare.

“Toate aceste mase enorme de microbi patogeni – citim putin mai departe in concluziile experţilor – printre care erau agenti de ciuma, de holera, de febra tifoidă, etc, trebuia sa serveasca producerii armei bacteriologice destinate exterminarii masive a oamenilor.”

Ancheta a stabilit ca bacteriologii detaşamentului Ishii consacrau principala lor atentie experienţelor criminale efectuate pe agenti de antrax, de holera si, in principal, de ciuma.

Urmare numeroaselor experienţe barbare efectuate pe fiinţe umane si, după atacurile bacteriologice duse împotriva populaţiei chineze in cursul expediţiilor in China, şeful detaşamentului, Ishii, a adoptat următoarele doua metode esentiale pentru propagarea epidemiei de ciuma: 1 – lansarea din avion a bombelor ceramice umplute cu purici infectati cu ciuma si 2 – imprestierea din avioane a puricilor infectati cu ciuma prin intermediul dispozitivelor speciale.

A fost pus la punct un procedeu pentru cultura masiva a speciilor de purici susceptibili de propagarea cimei. Ishii a adus in mod special activul detaşamentului sau la punerea la punct a acestui procedeu. Paraziţii erau plasati in recipiente speciale, incubatoare, unde se inmulteau hranindu-se cu sangele rozătoarelor care fusesera introduse acolo.

Din declaraţiile lui Kawashima rezulta ca fiecare incubator produce “pe ciclu de producţie”, circa 10 grame, sau 30.000 purici.

Declaraţiile acuzatului Kawashima au permis stabilirea – si celelalte documente ale proceseului au confirmat – faptului ca intr-o singura sectiune speciala a serviciului nr. 2 a detaşamentului, condusa de către inginerul Tanaka, functionau 4500 de incubatoare de acest gen.

Altfel spus, după calculele cele mai moderate, detaşamentul Ishii, fara filialele sale, putea produce intr-un “ciclu de producţie” 45 kg de paraziţi.

Din concluziile experţilor medico-legali, rezulta ca o cantitate asemanatoare corespundea “zecilor de milioane” de purici care puteau sa propage infectia mortala – ciuma.

Acuzatul Yamada a declarat in cadrul audierilor ca după o vizita de inspectie facuta la detaşamentul Ishii, a fost mai mult decat orice, uimit de importanta echipamentului destinat producerii bacteriilor, si de recipientele speciale care contineau, conform propriilor termeni, “o enorma cantitate” de purici vii care, după ce erau infectati, trebuia sa fie folositi pentru a provoca epidemii de ciuma.

Urcat pe un post de observatie pentru a vedea mai bine poligonul nr. 1 si aerodromul detaşamentului, fostul comandant sef al armatei din Kouangtoung a ascultat cu interes si satisfactie pe ofiţerii care il insoteau, care i-au explicat ca puricii infectati cu ciuma erau experimentati pe un alt poligon special unde fusesera dispersati din avion si ca experienţele au aratat ca ei constituiau o arma eficace pentru războiul bacteriologic.

“Am fost uimit – a incheiat Yamada – de amploarea cercetărilor si de formidabilele posibilităţi care se ofereau detaşamentului pentru producerea armei bacteriologice.”

Totusi, nu putem sub nicio forma sa-l credem, cand declara ca “posibilităţile colosale” ale detaşamentului in domeniul pregatirii războiului bacteriologic nu i-au fost clare si nu l-au frapat decat cand a inspectat personal detaşamentul Ishii.

Din declaraţiile lui Yamada insusi, rezulta ca imediat după numirea sa in postul de comandant al armatei din Kouangtoung, a gasit printre alte documente ultra-secrete pastrate in seiful personal al predecesorului sau, generalul Umezu, criminal principal al războiului japonez, condamnat de către Tribunalul militar international, desenele si o descriere a bombei bacteriologice “sistem Ishii”, destinata sa fie umpluta cu purici infectati cu ciuma. Acest tip de bomba fusese aprobata de către generalul Umezu si, Yamada s-a supus parerii predecesorului sau. In timpul vizitei sale la detaşamentul Ishii, Yamada insusi a examinat modelele acestei bombe.

“Posibilităţile colosale” pe care detaşamentul Ishii le oferea pentru exterminarea oamenilor prin intermediul suferinţelor atroce, trebuie sa i se fi parut clare lui Yamada, inca din momentul in care fostul sef al serviciului de sănătate al armatei din Kouangtoung, acuzatul Kajitsuka, il informase in detaliu despre lucrarile secrete efectuate la detaşamentul nr. 731 pentru studiul si pregătirea armei bacteriologice.

Ori, este indubitabil ca după ce a vizitat detaşamentul nr. 731, Yamada a aprobat planul criminal, dezvoltat de mult timp de Ishii, de utilizare a puricilor infectati cu ciuma pentru războiul bacteriologic.

Yamada insusi nu a negat acest lucru; el declara:

“Sub comanda mea a fost adus la perfectiune precedeul care consta in utilizarea puricilor infectati cu ciuma prin împrăştierea lor din avioane, prin intermediul dispozitivelor speciale si prin lansarea bombelor speciale.”

In august 1944, generalul Kitano, care l-a succedat pe Ishii in fruntea detaşamentului nr. 731, l-a informat special pe Yamada despre rezultatele experienţelor referitoare la utilizarea puricilor infectati cu ciuma, efectuate la poligonul statiei Anta.

Din marturiile generalului Matsumura, fost sef al biroului de operaţiuni al statului major al armatei din Kouangtoung, rezulta ca Yamada a convocat la sfârşitul anului 1944, in biroul comandantului sef al armatei din Kouangtoung, o conferinta a ofiţerilor superiori ai statulu imajor, consacrata problemelor utilizarii puricilor infectati cu ciuma in caz de război. La aceasta conferinta au asistat Yamada, Yukio Kasahara, sef al statului major al armatei din Kouangtoung, adjunctul sau – generalul Ikeda, printul Takeda, var al Împăratului Hirohito, ofiter la biroul de operaţiuni al statului major si Matsumura, sef al biroului de operaţiuni al statulu imajor al armatei din Kouangtoung. Generalul Kitano a prezentat un raport detaliat referitor la procedeele de utilizare a puricilor infectati cu ciuma ca si arme bacteriologice.

Din declaraţiile lui Yamada aflam ca problema utilizarii puricilor infectati cu ciuma in scopul războiului bacteriologic a fost, de asemenea, examinata de către o comisie speciala a statului major a armatei din Kouangtoung.

Inca de la intoarcerea sa in Manciuria, in martie 1945, Ishii, care fusese numit din nou in fruntea detaşamentului nr. 731 si primise de la Ministerul de Război al Japoniei directiva sa intensifice lupta de pregătire a războiului bacteriologic, si-a concentrat principala sa atentie pe cresterea puricilor in cantitati mari si pe înmulţirea rozătoarelor.

Inca de la prima conferinta pe care a tinut-o la detaşament, Ishii a declarat ca "arma sectiunii Tanaka", adica – puricii infectati cu ciuma – era aceea care putea fi utilizata cu succes maxim in cazul unui război bacteriologic. Au fost expediate telegrame cifrate către filialele detaşamentului pentru a le invita sa intensifice – prin toate mijloacele – cresterea puricilor.

Au fost organizate cursuri speciale la detaşamentul nr. 731 pentru colaboratorii filialelor, pentru a-i initia in metodele cresterii puricilor. După care, toate filialele detaşamentului au inceput sa intensifice cultura acestor paraziţi care apoi, erau trimisi detaşamentului Ishii.

Dat fiind ca puricii care erau inmultiti in incubatoare se hraneau cu sangele rozătoarelor, filialele detaşamentului au primit ordinul de a intensifica vânătoarea de soareci si de şobolani. Stim, din depozitiile martorului Morita, ca la singura filiala din Hailar a detaşamentului nr. 731, erau, in cursul verii anului 1945, aproape 13.000 şobolani.

Martorul Hotta, fost intendent al detaşamentului a declarat ca in anul 1945 se conta pe utilizarea a 3 milioane de şobolani pentru cresterea puricilor si ca, in consecinta, el, Hotta efectua calculele cantitatii de hrana necesara acestora.

Este indubitabil ca toate aceste actiuni ale lui Ishii erau aprobate de către Statul Major General japonez.

Începând cu anul 1941, din cauza intrarii in vigoare a planului "Kan-Toku-En" si a pregatirii unui război împotriva URSS, Ishii, in conformitate cu directivele oficiale ale Statului Major General japonez, a dat ca sarcina colaboratorilor sai sa intensifice cresterea paraziţilor până la a ajunge la proportii enorme.

Acuzatul Kawashima a declarat referitor la acestea:

"Ishii ne-a comunicat ca rezultatul lucrarilor detaşamentului fusesera extrem de apreciate de către Statul Major General japonez, ca acesta din urma recomandase sa se acorde o atentie speciala perfectionarii punerii la punct a mijloacelor războiului bacteriologic.După care, generalul Ishii ne-a invitat sa dublam eforturile pentru a face ca detaşamentul sa produca cantitati de purici si mai mari.

El a adaugat ca in cele mai bune cazuri am fi putut obtine până la 60 kg de purici in trei sau patru luni; dar ca trebuia sa producem 200 kg in aceeasi perioada. Generalul Ishii ne-a explicat ca toate aceste masuri efectuate in vederea intensificarii producţiei armei bacteriologice, erau necesare deoarece intervenisera schimbari in situatia internationala, prin inceperea războiului intre Germania si Uniunea Sovietica si, prin intrarea in vigoare in armata din Kouangtoung a planului"Kan-Toku-En". Aceasta activitate febrila pe care o desfasurau detaşamentul nr. 731 si filialele, la inceputul anului 1945 in vederea pregatirii războiului bacteriologic, a maririi producţiei masei microbiene, a acumularii enormelor cantitati de purici vii, infectati cu ciuma si a asigurarii inmultirii rozătoarelor care trebuia sa serveasca drept hrana pentru paraziţi si sa fie sursa lor de contaminare, era, de asemenea, data de către directivele Statului Major General japonez. Declaraţiile acuzaţilor Yamada, Kajitsuka, Nishi, Onoue, depozitiile martorului Matsumara si inca a altora, au aratat acest lucru foarte clar.

Daca ma opresc cu atatea detalii asupra lucrarilor efectuate de către detaşamentul nr. 731 in vederea asigurarii culturii masive a paraziţilor destinati sa propage ciuma, este deoarece probele care v-au fost prezentate arata ca, in războiul bacteriologic pregatit de

către agresorii japonezi, unul dintre primele locuri era rezervat acestei forme de arma bacteriologică.

Toata activitatea detaşamentului Ishii si a altor fformaţiuni bacteriologice ale armatei japoneze dovedesc existenta unui complot, cu adevărat monstruos, al imperialistilor japonezi - împotriva pacii si a umanităţii, complot care prevedea utilizarea armei mortale in războiul bacteriologic.

Ce sinistra bataie de joc sa numesti serviciu "de antrenament si instructie" serviciul insarcinat cu pregătirea cadrelor de banditi care trebuia sa foloseasca arma ucigasa a războiului bacteriologic pentru exteminarea oamenilor fara aparare si sa devasteze regiuni intregi!

Ati auzit la audiere marturiile unuia dintre asasinii formati la detaşamentul nr. 731, Yoshio Furuichi, fost elev al cursurilor organizate pe langa detaşament, care distribuia personal, in cadrul expediţiei detaşamentului Ishii in China, 3000 chifle care fusesera in prealabil infectate cu bacili de tifoidă, prizonierilor de război chinezi infometati.

Detaşamentul Ishii pregatea oameni care erau insarcinati sa execute direct acte de sabotaj bacteriologic si sa participe la atacurile bacteriologice; oameni care erau invatati sa asasineze, cu sange rece si fara urmari grave.

Acesta era detaşamentul generalului Ishii, principala formatiune secreta a armatei japoneze.

Detaşamentul nr. 100 avea o structura aproape identica. Numerotarea serviciului era diferita, dar acest lucru nu schimba cu nimic natura serviciilor efectuate. Acolo, de asemenea, se cautau sa se stabileasca formele cele mai eficiente ale armei bacteriologice; acolo, de asemenea, se efectuau incercari in vederea experimentarii anumite culturi microbiene; acolo, de asemenea, erau produsi in masa microbi, atunci cand experienţele erau conludente, in fine, acolo, de asemenea, erau pregatite cadre care sa stie sa foloseasca arma becteriologica.

Fata de detaşamentul Ishii, a carui intreaga activitate era orientata către distrugerea fiinţelor umane, detaşamentul nr. 100 cerceta de asemenea, modalitatile de contaminare a animalelor si plantelor si pregatea, in acest sens, arma bacteriologică. Dar ancheta a stabilit ca, in plus, la detaşamentul nr. 731, ca si la detaşamentul nr. 100 se efectuau experienţe pe fiinţe umane. Epizootele, ca cele de morva si de antrax, preparate de către detaşamentul nr. 100, faceau ca asupra populaţiei din regiunile expuse atacului bacteriologic sa planeze un mare pericol.

A treia formatiune secreta a armatei japoneze, a carei activitate a studiat-o tribunalul, era detaşamentul din Nankin, numit "Ei" 1644.

La fel ca celelalte detaşamente bacteriologice secrete japoneze, detaşamentul "Ei" nr. 1644 si-a schimbat de mai multe ori numele si s-a numit pentru o anumita perioada de timp detaşamentul "Tama".

Probele care au fost prezentate la tribunal au stabilit ca detaşamentul din Nankin dispunea, si el, de un echipament foarte puternic destinat culturii bacteriilor in scopul războiului bacteriologic.

Detaşamentul din Nankin a fost, pentru o perioada de timp, condus de Ishii, fapt care arata caracterul activităţii sale, deoarece toate lucrarile lui Ishii, asa cum rezulta din

documentele din proces, aveau ca scop pregătirea războiului bacteriologic. In continuare, detaşamentul din Nankin a fost comandat de către acuzatul Sato.

Voi vorbi, din nou, despre experienţele barbare, pe care detaşamentul din Nankin le efectua pe fiinţe umane. S-a demonstrat pe deplin ca detaşamentul "Ei" nr. 1644 a ajutat detaşamentul Ishii sa efectueze atacurile bacteriologice împotriva trupelor chineze.

Astfel, detaşamentul din Nankin era o formatiune bacteriologică secreta, la fel ca si detaşamentul Ishii, cu toate ca i-a cedat acestuia capacitatea sa de producţie.

In ceea ce priveşte detaşamentul nr. 731, toate probele care au fost stranse si analizate in cursul acestui proces, permit caracterizarea lui ca principalul centru bacteriologic secret creat de către imperialistii japonezi pe continent, in scopul efectuarii de cercetări metodice in domeniul armei bacteriologice si al pregatirii războiului bacteriologic; el dispunea in acest scop de formidabile posibilităţi tehnice.

Numeroase depozitii si declaraţii, au desemnat detaşamentul nr. 731 ca principal centru de pregătire a raboiului bacteriologic.

Conformandu-se directivelor Statului Major General japonez, statul major al armatei din Kouangtoung a decis ca, in caz de război cu URSS, sa lanseze peste orasele Extremului Orient sovietic bombe care contineau purici infectati cu ciuma si sa contamineze spatele frontului sovietic imprastiind bacterii din avioane.

Generalul Matsumura, fost sef al biroului de operaţiuni al statului major al armatei din Kouangtoung, autor al acestui plan criminal si barbar, a declarat:

"In caz de război cu URSS, arma bacteriologică trebuia sa fie utilizata in zona oraselor Vorochilov, Khabarovsk, Blagovechtchensk si Tchita."

Proximitatea frontierei cu URSS era principalul motiv pentru care detaşamentul nr. 731 era instalat in Manciuria.

Dar acuzatul Kawashima a aratat, in plus, un alt motiv. Cercetările criminale efectuate in domeniul războiului bacteriologic pretindeau un numar foarte mare de victime umane. Experienţele barbare si profund imorale efectuate pe fiinţe umane trebuia sa ramana strict secrete.

De asemenea, acuzatul Kawashima a aratat ca al doilea motiv al instalarii detaşamentului Ishii in Manciuria (citez din declaraţiile lui) "posibilitatea de a-si procura un foarte bogat material uman, non-japonez, pentru experienţele bacteriologice. Si, de asemenea, vastitatea teritoriului manciurian.

III. Experienţe criminale efectuate pe fiinţe umane

Tovaraşi judecatori,

Trec, cu un sentiment de profunda mila fata de cei pe care brutele japoneze i-au sortit pieirii prin suferinta, la examinarea crimelor monstruoase, inconjurate inca, până de curand, de un profund mister, crime care au fost comise la detaşamentul Ishii, in cursul experienţelor barbare facute pe oameni vii.

Acest aspect al problemei a fost foarte minutios examinat in cadrul anchetei.

Faptul ca mii de persoane, expediate de către jandarmeria japoneză experimentatorilor criminali, au fost supusi unei morti lente si dureroase, a fost stabilit nu numai de către declaraţiile acuzaţilor si marturiile martorilor, dar si de documente autentice, pe care armata sovietica le-a confiscat jandarmeriei japoneze.

Cunoastem detaliile si modalitatile experienţelor efectuate la detaşamentul Ishii pe fiinţe umane; de asemenea, este indubitabil ca fiecare dintre nefericitii expediati la detaşamentul Ishii, sub numele a ceea ce se convenise a fi numit "expediţii speciale" sau "Tokui – Atsukai" nu a iesit viu de acolo.

De la inchisoarea interioara a detaşamentului, al carei director era fratele lui Shiro Ishii, detinuţii, după experienţele al caror obiect il constituiau, nu puteau sfarsi decat in crematoriu.

Jandarmeria japoneză trimitea inchisorii detaşamentului Ishii - pentru ca acolo sa fie exterminati - oameni de orice nationalitate, de orice sex si de orice varsta, batrani si tineri, barbati, femei si chiar copii.

Unii piereau la câteva zile după ce soseau la detaşament. Ceilalti duceau, timp de luni de zile, o existenta dureroasa.

Aceste persoane, retinute de către jandarmeria japoneză si trimise, la întâmplare, experimentatorilor, erau supuse la suferinţe incredibile si traiau sub amenintarea continua a mortii. Documentele jandarmeriei japoneze, confiscate de către armata rusa, ne-au indicat numele catorva dintre victime: batranul slujbas la calea ferata, Sung Chao-sang, din Moutankiang; tamplarul Wu Tien-sing; muncitorul de la serviciile de intretinere Chu Chih-men; patriotul chinez Wang Ying, din Moukden, a carui singura crima a fost de a nu se fi resemnat sa vada invadatorii japonezi facand legea in China; comunistul chinez Chih Tieh-en, din districtul Huang, provincia Chantoung, mort in cele mai groaznice suferinţe la detaşamentul Ishii pentru ca a ramas fidel până la capat poporului sau si pentru ca a refuzat sa devina un tradator, in ciuda torturilor la care l-au supus jandarmii japonezi; onestul functionar al comertului chinez Chun Ming-chi, din Dairen, pe care jandarmii il banuiau ca trimisese prin posta, unui ziar, un articol care denunta regimul de ocupatie japoneză.

Sfanta si, pentru noi, vesnica, memoria soldatului sovietic Demtchenko, cazut in mainile jandarmilor japonezi si care a ramas, până la capat, fidel datoriei sale de om sovietic, juramantului militar. In ciuda torturilor infricosatoare, Demtchenko a refuzat sa dea jandarmilor japonezi care il interogau până si cel mai mic dintre informaţiile referitoare la URSS. "Atunci am decis sa-l suprim – spune martorul Yamagishi, fost sef-adjunct al taberei "Hogoin" – si l-am trimis, in acest scop, la detaşamentul nr. 731."

Am putea continua aceasta trista enumerare a persoanelor (mai ales chinezi si rusi) care si-au gasit moartea in inchisoarea detaşamentului Ishii.

Nu stim, totusi, numele celor mai multe dintre victime. In inchisoarea detaşamentului Ishii, isi pierdeau numele si până la moarte nu mai erau decat un numar. Cand câte unul murea, urmare a experienţelor efectuate pe el, un angajat al serviciului nr. 1 bifa numarul sau in registrul de control, corpul sau era ars in cuptorul crematoriului si lanţurile sale inlantuiau o alta victima.

Acuzatul Kawashima a spus adevarul tribunalului cand a declarat ca in Manciuria ocupata de către japonezi, detaşamentul Ishii nu a dus niciodata lipsa de oameni necesari experienţelor sale. Stim acest lucru si din rapoartele autentice ale jandarmeriei.

Nu ne putem imagina document mai cinic si mai inuman decat indicatia secreta a statului major al jandarmeriei din Kouangtoung, din data de 12 martie 1942, care se afla la dispozitia tribunalului, referitor la contingentul persoanelor care trebuia sa fie suprimate cu titlul de “expediții speciale” de către detaşamentul Ishii. In virtutea acestei indicatii, puteau fi trimisi la moarte nu numai oeice persoana “animata de sentimente prosovietice sau antijaponeze”, dar si toti cei pe care jandarmeria japoneză ii banuia de activitati sau sentimente antiguvernamentale, chiar in cazul in care, arata indicatiile, “elementele delictului lasa loc la banuiala ca daca afacerea este adusa in fata tribunalului, persoana in discutie va fi achitata sau condamnata la o pedeapsa scurta.”

Trebuia sa fie suprimati sub denumirea de “expediții speciale” nu numai oricine era banuit de activitate antijaponeză, dar, asa cum este scris in indicatie, “toti cei care nutresc aceleasi idei ca persoanele intrete in categoria “expedițiilor speciale” (Tokui-Atsukai)... daca, in ciuda nesemnificatiei delictului, eliberarea lor parea indezirabila”... In virtutea acestei indicatii trebuia sa fie, de asemenea, suprimati cei mai buni oameni, cei mai avansati, cazuti in mainile jandarmeriei si pe care, indicatia ii punea in rubrica “criminali ideologici legati de miscarile nationale si comuniste”.

O “observatie” sublinia ca sefii detaşamentelor jandarmeriei puteau solicita “in mod energic” pe langa sefii jandarmeriei din Kouangtoung livrarea in “expedițiilor speciale” (Tokui-Atsukai) a oricaror categorii de persoane retinute, enumerate in indicatie.

Din aceasta indicatie rezulta ca la detaşamentul Ishii au fost suprimati nu numai cei care luptasera in mod activ împotriva jugului japonez, dar chiar si cei care nu erau decat banuiti si care nu puteau fi deferiti unui tribunal japonez din motivul absentei complete a probelor care ar fi stabilit vinovația lor.

In depozitiile sale, martorul Tachibana, consilier japonez al jandarmeriei la Mandchoukouo a expus in detaliu mecanismul “expedițiilor speciale”, in care viata unui om depindea de bunul plac al şefului jandarmeriei, de o simpla rezolutie pusa de el.

Oamenii sortiti mortii erau trimisi la detaşamentul Ishii nu numai de către organismele jandarmeriei japoneze, ci si de “misiunile militare japoneze”, altfel spus, de către serviciile de informatii ale armatei japoneze.

Ancheta a stabilit, mai ales, ca la Kharbin exista pe langa misiunea militara centrala o tabara speciala pentru rusi, numita “Hogoin”, din care zeci de rusi erau sistematic alesi pentru a fi trimisi la detaşamentul nr. 731 si exterminati. Erau oamenii care nu voisera sa se supuna exigentelor cererilor serviciului de spionaj japonez, care ducea o activitate antisovietica. Oameni ostili Japoniei, dar care nu puteau fi judecati, deoarece chiar si după legile japoneze nu comiseseră niciun delict pentru care ar fi putut fi pedepsiti juridic. Soarta acestor oameni depindea in intregime de şeful taberei “Hogoin” Iijima si de adjunctul sau Yamagishi; o simpla nota a acestora era suficienta pentru ca victima desemnata de ei sa fie trimisa la detaşamentul nr. 731, de unde nu mai revenea.

Am spus deja ca la inchisoarea detaşamentului nr. 731 erau trimisi, pentru a fi exterminati, nu numai barbati, dar si femei.

Colonelul Tamura, fost sef de cadre al armatei din Kouangtoung, trimis de Yamada in vara anului 1945 pentru a inspecta lucrarile detaşamentului nr. 731, a declarat:

“In cursul vizitei cladirilor, am fost condus intr-o cladire interioara si am văzut in celule, prin usile cu geamuri, oameni legati in lanțuri, pe care – asa cum Ishii mi-a explicat el insusi – se verifica acțiunea microbilor maladiilor mortale.

Printre oamenii destinati acestor experienţe am văzut chinezi, europeni, o femeie. Generalul Ishii mi-a explicat ca femeia si europenii erau rusi care fusesera trimisi la detaşament de către jandarmerie si de către misiunile militare ale Japoniei in Manciuria, fiind dintre aceia care, conform organismelor de pedeapsa ale Japoniei, trebuia sa fie suprimati."

Nenumarate probe care au fost prezentate tribunalului atesta ca atata timp cat exista inchisoarea detaşamentului nr. 731 se trimiteau acolo femei ruse si chineze destinate mortii, retinute de către misiunile militare si ale jandarmeriei japoneze.

Cine dintre noi poate uita imaginea acestei rusoaice necunoscute, care-si purta bebelusul in brate, care a pierit prin torturi la detaşamentul Ishii? Acuzatul Kawashima a vorbit tribunalului de aceasta nefericita mama rusoaica.

Condusa la detaşament pe cand era insarcinata, a adus pe lume copilul, in inchisoare. Timp de doi ani a ramas in mainile experimentatorilor criminali, indurand suferinţe atroce, dar uitandu-si durerile in angoasa constanta fata de soarta copilului ei. Amandoi au murit – femeia si copilul ei – caci, asa cum a spus-o Kawashima, aici – nimeni nu iesea viu din inchisoarea detaşamentului.

Perosanele care trebuia sa fie suprimate prin intermdeiul "expediţiilor speciale" erau duse la Kharbin in vagoane sau in camioane speciale, cu maxim de precautii si in cel mai strict secret. Ordine ale jandarmeriei stabileau cu grija ca toate persoanele care faceau parte din eceste "Tokui-Atsukai" trebuia ca in cursul drumului sa aiba mainile si picioarele inlantuite si trebuia sa fie foarte bine legate cu sfoara.

Tribunalul a luat cunoştinţă de un ordin autentic al jandarmeriei armatei din Kouangtoung, cu numarul 224, datat 8 august 1939, care atesta ca la acea data, 30 de detinuţi au facut obiectul unei "expediţii speciale" către detaşamentul Ishii nr. 731, expediţie care a fost efectuata in maniera pe care am expus-o. V-ati putut convinge de precautiile minutioase care erau luate pentru transportul detinuţilor, de grija cu care erau alesi cei care trebuia sa-i escorteze pe acesti condamnati la moarte, până la locul exterminarii lor.

Numarul victimelor pe care bacteriologii japonezi le-au facut sa piara in timpul experienţelor criminale, este enorm. Acuzatul Kawashima, care nu are niciun interes sa exagereze acest numar, a declarat ca numai la detaşamentul nr. 731 erau suprimati anual până la 600 de persoane si ca din 1940 până in ziua capitularii armatei japoneze, cel putin 3000 de persoane au fost omorate acolo. Probele care au fost prezentate la tribunal si, mai ales, datele referitoare la experienţele efectuate de către detaşament de-a lungul acestor ani, atesta ca cifra declarata de către acuzatul Kawashima este minima.

S-a stabilit prin documente, ca toate detaşamentele jandarmeriei japoneze si toate misiunile militare japoneze in Manciuria trimiteau detinuţi detaşamentului Ishii in serii care variau de la câteva persoane, la mai multe zeci de victime.

Ishii nu cruta nimic pentru a mari numarul victimelor care erau duse la detaşament cu titlul de "expediţii speciale". El insusi facea onorurile detaşamentului sefilor jandarmeriei, pentru ca ei sa se poata convinge ca oamenii trimisi de către jandarmerie erau exterminati si ca aceeasi soarta urma sa fie impartasita de noi victime. Martorul Kimura, ofiter de ordonanta a lui Kasuga, sef al directiei de jandarmerie din Kharbin, a raportat aici una dintre intrevederile lui Ishii cu Kasuga.

Astfel deci, materialele procesului stabilesc irefutabil exterminarea in masa a fiinţelor umane in cadrul detaşamentului Ishii; trec acum la probele de utilizare a metodelor inumane de experimentare pe oameni vii, metode practicate la detaşament si despre care nu putem vorbi fara sa ne cutremuram si fara sa ne dezguste.

S-a demonstrat ca detaşamentul nr. 731 efectua experienţe criminale pe fiinţe umane, atat in ceea ce se convenise sa fie numite "condiţii de laborator", adica in inchisoarea interioara si laboratoarele anexe, cat si pe poligonul bacteriologic special al detaşamentului, in apropierea statiei Anta.

Experienţele in laborator erau conduse, mai ales, de către colaboratorii serviciului nr. 1; experienţele de la poligon, de către serviciile nr. 1, 2 si 4, dar, mai ales, de către colaboratorii serviciului 2, care faceau incercari ale armei bacteriologice, pe victime fara aparare.

In toate cazurile experienţele provocau suferinţe atroce pentru cei care le erau victime.

In "laborator" se inoculau oamenilor-cobai infecţiile cele mai periculoase: ciuma, antrax, morva, afectiuni tifoide, etc.

Efectuand experienţe pe fiinţe umane, acesti scelerati au folosit, cu mai multe ocazii, metode de experimentare care se folosesc in ştiinţa, dar care nu sunt aplicate decat pe animale. Astfel, pentru a stabili eficacitatea unui vaccin, experimentatorii japonezi luau un grup numeros de detinuţi, vaccinau o parte dintre ei, apoi inoculau intregului grup o anumita boala; după care asteptau rezultatele: moartea sau maladii grave, pentru cei care nu fusesera vaccinati. In cea mai mare parte a timpului, cand erau incercate vaccinuri noi, grupul pe care se efectua experimentul pierea in intregime. Corpurile celor care mureau constituiau obiectul unui studiu anatomo-patologic, apoi erau incinerate in cuptorul crematoriului; iar aceste experienţe criminale erau continuate pe serii noi de detinuţi.

Martorul Furuichi, a povestit una dintre aceste experienţe, efectuata pentru a face incercarea unui vaccin antitifoid. La ordinul lui Tabei, sef al serviciului nr. 1, el a contaminat apa cu bacili de febra tifoidă si a dat-o sa fie bauta la 50 de detinuţi chinezi, dintre care o parte fusese vaccinata contra tifosului. Urmare acestei experienţe, cea mai mare parte dintre victime a contractat febra tifoidă si a murit.

Se intocmeau cu gruja, procese verbale pentru toate aceste experienţe criminale. Câteodata se fotografiau sau se filmau rezultatele acestor experienţe. In procesele verbale era indicata de fiecare data, rasa persoanei care fussese supusa la experienţe.

Tovaraşi judecatori, doresc sa va atrag atentia asupra unei circumstante pe care a stabilit-o ancheta..

Este dovedit ca la detaşamentul nr. 731 se efectuau experienţe barbare, pe fiinţe umane, in vederea pregatirii războiului bacteriologic, si altele, nu mai putin barbare si dureroase care, pentru a nu fi puse in directa legatura cu războiul bacteriologic, nu înseamnă ca erau efectuate la o scara mai mica. Aceste experienţe aveau drept scop stabilirea limitelor de rezistenta a organismului uman in condiţii determinate, studierea diferitelor probleme de profilaxie si de tratament a maladiilor non-infectioase, care nu puteau interesa decat serviciile speciale, sau directia serviciului de sănătate a statului major a armatei japoneze din Kouangtoung.

Pentru experienţele de acest gen, efectuate pe fiinţe umane, detaşamentul nr. 731 detinea o camera altimetrica in care se incerca sa se stabileasca limitele de rezitenta a organismului uman la altitudini mari. Experimentatorii detaşamentului Ishii efectuau deci experienţe analoge cu cele ale doctorului Rascher, sinistrul experimentator SS, pe care Tribunalul international de la Nürnberg le-a considerat – pe drept – printre cele mai crude si mai inumane care au fost facute de către criminalii hitleristi pe fiinţe umane. Omul inchis in camera altimetrica murea lent, in mijlocul unor suferinţe incredibile.

Din declaraţiile acuzatului Nishii rezulta ca exterminarea oamenilor in camera altimetrica era filmata, cu grija.

Prin natura lor speciala, experienţele in camera altimetrica, nu au putut fi efectuate de detaşament, decat la directivele comandamentului fortelor aeriene al Japoniei.

In cadrul detaşamentului nr. 731 se efectuau si alte experienţe dureroase pe fiinţe umane, identice celor efectuate de doctorul Rascher in tabara mortii de la Dachau, ca de exemplu: experienţe de congelare, efectuate conform instructiunilor directiei serviciului de sănătate. Detaşamentul Ishii a continuat experienţele sale in mare – referitoare la congelare, timp de multi ani.

Aceste experienţe inumane au fost descrise de către mai multi acuzaţi si martori. Ele erau efectuate pe rusi si pe chinezi.

Victimele erau expuse in ger; câteodata erau fortate sa-si cufunde bratele si picioarele in apa. Unii trebuia sa se miste, altii trebuia sa stea pe loc. Batand cu o bucata mica de lemn peste extremitatile lor, experimentatorul (ii stim numele: era medicul Yoshimura, "colaborator ştiinţific" al detaşamentului) stabilea daca era sau nu completa congelarea.

Victimele erau apoi duse in celulele lor; o parte dintre ele lasata fara ingrijire – murea din cazuza gangrenei. Celorlalti li se amputau extremitatile inghetate: erau ingrijiti pentru a putea fi supusi apoi la alte experienţe, sau pentru a fi omorati după vindecare.

Experienţele referitoare la congelare, erau fotografiate. Erau trimise rapoarte la Directia de sănătate a armatei din Kouangtoung.

Nishi, fost sef al serviciului de antrenament si instructie, a vorbit in fata tribunalului de un film turnat la detaşament si care expunea experienţele referitoare la congelare. In el erau aratati oameni, in plin camp, batuti de un vant glaciar si intinzand in vant bratele lor goale. Yoshimura stabilea daca bratul era complet inghetat, batandu-l cu o bucata de lemn.

In ipoteza unui război pe timp de iarna împotriva URSS, medicii japonezi organizasera masiv aceste experienţe crude referitoare la congelare. Se construise in mod special, in acest scop, o cladire unde se otineau temperaturi coborate si vant glaciar prin mijloace artificiale.

Toate aceste experienţe nu aveau un raport direct cu pregătirea atacurilor bacteriologice, dar ele nu trebuie sa fie considerate printre cele mai putin barbare, criminale care au fost efectuate pe fiinţe umane.

Cel putin 30 de bacteriologi studiau bacterii si virusi in laboratoarele serviciului nr. 1 al detaşamentului. S-a stabilit ca fiecare dintre ei efectua experienţe pe fiinţe umane. Nu am posibilitatea sa ma opresc pe fiecare experienta efectuata in "laboratoarele" detaşamentului, pe fiinţe umane, dar amintesc tribunalului ca 200 – 300 de detinuţi, pastrati in inchisoarea detaşamentului, erau simultan supusi la aceste experienţe infricosatoare, inumane; ca

niciuna dintre victime nu a ramas in viata si ca in fiecare an cel putin 600 de persoane erau trimise in inchisoarea interioara a detaşamentului, unde isi gaseau moartea.

Inchisoarea, am mai spus-o, facea parte din serviciul nr. 1 al detaşamentului. O parte a detinuţilor, destinata incercarilor, era transferat5a, in vederea experienţelor criminale masive, serviciului nr. 2, care efectua experienţele la un poligon special, in condiţii care se apropiau cat mai mult de cele de război.

In timpul incercarilor, experimentatorii se duceau in adaposturi situate la aproximatix un kilometru de locul experienţelor. Victimele erau lasate intr-un loc descoperit, cu mainile si picioarele legate, sau legate bine de stalpi de fier bagati in pământ.

In timpul utilizarii obuzelor bacteriologice de fragmentare, moartea imediata a victimei, nu era luata in calculele experimentatorilor. Acesta este motivul pentru care capul si centrii vitali cei mai vulnerabili ale persoanelor supuse experienţelor erau protejate prin scuturi metalice sau cu paturi groase vatuite.

Aceste paturi impregnate de sange uman si aceste scuturi metalice erau pastrate după dezinfectie in depozitele detaşamentului până la experienţele următoare. Aceste lucruri le stiti, din depozitia martorului Ryoichiro Hotta.

La poligonul din Anta se aplicau mai multe metode de experimentari pe oameni vii.

Cea mai frecventa era lansarea proiectilelor bacteriologice, si împrăştierea din avion aflate la mica altitudine, a bacteriilor si a paraziţilor infectati cu ciuma.

Câteodata, bombele bacteriologice erau dispuse pe sol, la o anumita distanta de oamenii legati de stalpi; explozia era provocata cu ajutorul unui detonator electric, actionat din adapostul in care se aflau experimentatorii.

După o ora si jumatate sau doua, după inceperea experienţelor, victimele erau dezlegate de legaturile lor. Erau duse in masini inchise, ale politiei, la inchisoarea interioara detaşamentului, unde ramaneau sub observatie.

In cele mai multe cazuri, persoanele supuse experimentelor la poligon, nu primeau nicio ingrijire medicala. Se incerca, la poligon, o arma destinata provocarii directe a anumitor infecţii; de asemenea, experimentatorii faceau uz de experienţe care provocau o moarte dureroasa pentru toate victimele.

Tot la poligon, fiinţele umane erau supuse actiunii celor mai multe bacterii mortale studiate la serviciul nr. 1.

Dar in timpul acestor experienţe, atentia principala era consacrata bacililor pe care japonezii ii considerau ca cei mai propici a fi utilizati in războiul bacteriologic generalizat, cei de ciuma, de antrax, de holera, etc.

In ianuarie 1945, acuzatul Nishi a asistat la una dintre aceste experienţe efectuate in scopul de a stabili daca era posibila inocularea unei gangrene gazoase la o temperatura de -20°.Experienta a fost condusa de către colonelul Ikari, sef al serviciului nr. 2 si de către colaboratorul ştiinţific Futaki.

Zece detinuţi au fost legati, in semicerc, de stalpi din fier. Li s-au protejat capetele si spatele cu scuturi metalice si cu paturi vatuite. Explozia bombei incarcate cu bacterii, a fost provocata prin intermediul curentului electric.

Aceasta experienta a provocat moartea tuturor victimelor, care au sucombat câteva zile mai tarziu, intr-o suferinta oribila.

Tribunalul cunoaste, de asemenea, descrierile detaliate care au fost facute unui mare numar de experienţe practicate cel mai frecvent la poligon, pe fiinţe umane, pentru a li se inocula ciuma.

Toate aceste experienţe au provocat moartea, in cea mai grea suferinta, a victimelor.

Nu ma voi opri la descrierea diferitelor experienţe efectuate la poligo pe fiinţe umane. Aceste experienţe criminale au fost prezentate in memoriul memrilor tribunalului.

Experienţe barbare pe fiinţe umane, au fost, de asemenea, efectuate de către detaşamentul nr. 100. Acuzatul Mitomo, ca si martorii Fukuzumi, Sakurashita si Hataki, au recunoscut ca in acest detaşament era incercata pe detinuţi acţiunea diferitelor otrăvuri. Acuzatul Mitomo a povestit ca atunci cand victimele nefericite ale acestor experienţe criminale erau slabiti intr-atat încât nu se mai puteau efectua experienţe pe ele, ele erau omorate si inmormantate in cimitirul de animale. Mitomo insusi a facut sa piara, prin intermediul unei injectii cu cianura de potasiu, un detinut de nationalitate rusa, care servea experienţelor. Jandarmii japonezi au doborat, in prezenta lui, treu rusi complet epuizati de experienţele pe care le suportasera.

Aceste atrocitati extraordinare efectuate pe fiinţe umane, erau opera colaboratorilor detaşamentelor nr. 731 si 100.; jandarmeria si misiunile militarejaponeze luau parte la acestea, in modul cel mai direct. S-a stabilit in fata tribunalului ca detaşamentele bacteriologice, jandarmeria si misiunile militare in Manciuria erau direct subordonate unui singur om: acuzatul Yamada, comandant sef al armatei japoneze din Kouangtoung, caruia ii revine in mod obligatoriu intreaga responsabilitate a crimelor comise de către fformaţiunile bacteriologice asupra victimelor experienţelor dureroase si cele ale omorarii constiente a sute si mii de persoane. El imparte aceasta responsabilitate cu acuzaţii Kajitsuka si Takahashi, care condiceau activitatile detaşamentelor 731, respectiv 100.

Experienţele efectuate pe oameni vii, constituie una dintre paginile cele mai inspaimantatoare ale acestui proces, in care au fost invocate crimele uimitoare ale clicii conducatoare japoneze si ale asasinilor sai platiti.

In timpul comiterii acestor crime, tot ceea ce ştiinţa moderna a realizat, gratie eforturilor si sacrificiilor infinite ale savantilor umanisti care luptau împotriva mortii pentru a asigura bunastarea umanităţii, era pus la contributie pentru a face sa piara oamenii, in suferinta.

Numai dusmani ai umanităţii, lipsiti de onoare si redusi la tacere in fata imperialismului japonez, degenerati moral, puteau executa aceste crime care oripileaza natura umana. Cei care erau trimisi la detaşamentul Ishii pentru a fi exterminati, incetau de a mai fi considerati fiinţe umane. Printr-o batjocura care era, de asemenea, o adevărata profanare, pentru a fi numiti se folosea apelativul "rondins" (bate)

IV. Utilizarea armei bacteriologice in timpul agresiunilor împotriva Republicii Populare Mongolia si in războiul împotriva Chinei

Tovaraşi judecatori,

Trec la probele prezentate tribunalului, care confirma ca începând cu anul 1939, fformaţiunile bacteriologice ale armatei japoneze iesisera din sfera studiului armei bacteriologice, din cadrl incercarilor acestei arme pe fiinţe umane, in laboratoare si la poligon si se angajasera pe calea unei aplicari practice a armei create de ele in cursul operaţiuni lor pe care armata japoneză le efectua, in vremea aceea, pe diferite fronturi de război.

Din declaraţiile acuzatului Nishi rezulta ca grupele de sabotaj ale detaşamentului Ishii – erau numite "detaşamente de oameni-sinucigaşi" – sub comanda locotenent-colonelului Ikari, unul dintre cei care efectua experienţe, cu cea mai mare ferocitate, pe fiinţe umane si care participa la cea mai mare parte a atacurilor bacteriologice, au folosit pentru prima data, pe campul de batalie, arma războiului bacteriologic împotriva trupelor sovieto-mongole. Era in anul 1939 cand a avut loc atacul perfid al Japoniei împotriva Republicii Populare Mongole, in regiunea raului Khalkin-Gol. Cand trupele japoneze au batut in retragere, detaşamentul "oamnilor-sinucigaşi", care isi luase un angajament special, semnat in litere trasate cu sange (Nishi insusi a văzut acest angajament, atunci cand predecesorul sau i-a predat postul), fiind ultimul care s-a retras, după infrangerea trupelor japoneze, a contaminat apele raului Khalkin-Gol cu bacterii ale maladiilor intestinale grave. Generalul japonez Rippa Ogisu, care comanda la Khalkin-Gol fortele japoneze, divizate de către trupele sovietice, si care, el insusi, a scapat cu greu, a trimis la detaşamentul Ishii felicitarile sale pentru aceasta "fapta" criminala si a solicitat pentru Ikari gradul de colonel.

Dar atacul bacteriologic dus împotriva trupelor sovieto-mongole de către "oamenii-sinucigaşi" ai lui Ikari, obisnuiti sa ucida fara urmari grave, oameni fara aparare, a fost numai inceputul utilizarii la scara mare , începând din anul 1940, a armei bacteriologice pe campul de batalie, chiar de către detaşamentul Ishii.

In cursul atacurilor bacteriologice împotriva populaţiei civile chineze, criminalii de război japonez au folosit multe forme ale armei bacteriologice care, după parerea lor, erau esentiale in războiul bacteriologic pe care il pregateau, in special puricii infectati cu ciuma, imprastiati din avioane, prin intermediul dispozitivelor speciale.

Prima expediţie in China centrala dateaza din anul 1940. Ea a fost condusa de către Ishii, in persoana. In cursul acestei expediţii, toata regiunea invecinata orasului Nimpo a fost infectata cu purici infectati cu ciuma, care au provocat o epidemie de ciuma in randul populaţiei chineze.

Trimiterea acestei expediţii in China centrala este dovedita in intregime nu numai de marturisirile acuzaţilor si ale martorilor, dar si de documentele oficiale pe care armate sovietica le-a confiscat din arhivele japoneze.

Referitor la acest subiect, imi permit sa trag atentia tribunalului asupra a doua documente oficiale japoneze. Primul este ordinul nr. 659 – Hei, din data de 25 iulie 1940, al generalului Umezu, comandant sef al armatei japoneze din Kouangtoung, care indica şefului cailor ferate de campanie sa asigure transferul detaşamentului "Nara" al fformaţiunii

militare “Kamo”. Generalul Umezu, da in acest act, ordinul ca acest detaşament, format din 40 de oameni, impreuna cu bagajele, sa fie transportat in China centrala. Al doilea document este ordinul nr. 178, din data de 26 iulie 1940 al locotenent-generalului Kusaba, sef al directiri cailor ferate de campanie al armatei din Kouangtoung, care a fixat itinerariul pe care acest detaşament trebuia sa-l urmeze, de la stati Pingfan la Changhai, via Kharbin, Tchangtchoun, Moukden, Changhaikouan si Tientsin. O observatie (citz): “Incarcatura era formata din materiale particulare de natura secreta, descrierea sa nu figureaza in grafic.”

Mentiunea care este facuta pe acest document asupra detaşamentului “Kamo” (in prezent stim ca era numele pe care-l purta pe atunci detaşamentul Ishii) si a plecarii detaşamentului “Nara” din statia Pingfan, dovedeste fara tagada, ca in iulie 1940 un grup de colaboratori al detaşamentului 731 a fost trimis in China centrala cu o incarcatura secreta, ca acest grup este exact grupul despre care au vorbit aici acuzaţii Kawashima, Karasawa, Nishi, Kajitsuka si ceilalti si ca aceasta expediţie era desemnata sub numele de detaşamentul “Nara”.

Stim, de asemenea, ce incarcatura era desemnata sub numele de “materiale particulare de natura secreta”.

In pragul plecarii detaşamentului in China, acuzatul Karasawa a primit ordinul sa pregateasca pentru expediţie, 70 kg de bacili de febra tifoidă si 50 kg de bacili de holera. In plus, serviciul nr. 2 al detaşamentului a furnizat expediţiei 5 kg de purici infectati cu ciuma, adica 15 miliane de paraziţi inchisi in dispozitive speciale care, instalate pe avioane, trebuia sa fie apoi, imprastiate din aer.

Aceasta incarcatura a mortii era “incarcatura de natura secreta” pe care expeditia Ishii o aducea cu ea in China.

Membrii expediţiei aveau nevoie de bacili de febra tifoidă si de holera pentru a contamina rezervoarele de apa; puricii infectati cu ciuma erau lansati din avion peste orasele si locurile locuite.

La intoarcerea la detaşament, participantii la expediţie au declarat ca acţiunea bacililor de ciuma, raspnaditi prin intermediul paraziţilor infectati, fusese cea mai ucigasa.

Aceasta era si opinia lui Shiro Ishii, criminalul care conducea detaşamentul nr. 731, care condusese expeditia in China.

In anul 1941, intrand intr-o zi in biroul lui Ishii, acuzatul Kawashima, pe atunci sef al serviciului afacerilor generale al detaşamentului, l-a văzut pe Ishii citind cu mare atentie o revista medicala chinezeasca. Ishii i-a citit cu voce tare câteva pasaje din articolul care il interesase. Medicii chinezi descriau violentele epidemii de ciuma care izbucnisera in regiunea Nimpo, in sudul Changhai-ului. Ei notau caracterul insolit al acestei epidemii care afectase oamenii, dar nu se comportase ca o epidemie obisnuita in randul rozătoarelor.

Comentand acest articol, Ishii a notat cu satisfactie ca acesta confirma succesul atacului bacteriologic executat de el in anul 1940 împotriva populaţiei chineze, in cursul caruia puricii infectati cu ciuma fusesera lansati din avion.

Astfel, deci, cu avizul condicatorului criminal, detaşamentul nr. 731, rezolvase, in anul 1940, problema alegerii armei fundamentale care trebuia sa fie folosita pentru atacurile bacteriologice si a inceput utilizarea acestei arme in cursul operaţiuni lor militare, in scopul dezorganizarii liniilor din spatele frontului adversarului si al propagarii epidemiilor ucigase in randul populaţiei civile a tarii atacate.

Ishii a dat atata importanta expediţiei din anul 1940, încât a dat ordin sa fie inregistrat un film special.

Acuzatul Nishi a vorbit despre acest film in declaraţiile sale. Pelicula arata diferitele faze ale operaţiuni i si ale executiei atacului bacteriologic: fixarea pe avion a dispozitivelor speciale destinate sa imprastie puricii infectati cu ciuma, apoi, împrăştierea din avion a acestora. Ultima parte a filmului purta acest subtitlu: "Rezultatele". Pe ecarn au defilat articole din reviste si ziare chinezesti care descriau epidemia de ciuma care fusese declarata in regiunea Nimpo. Acest film a fost proiectat in fata vizitatorilor "de marca" ca, de exemplu – comandantul sef al armatei din Kouangtoung Yamada, printii Takeda si Mikasa, ofiţerii superioari ai statului major ai armatei din Kouangtoun si reprezentantii Statului Major General japonez.

Detaşamentul Ishii a organizat in mai multe reprize expediţii in China pentru a efectuaacolo atacuri bacteriologice împotriva populaţiei.

In cursul verii anului 1941, a fost in China, o a doua expediţie, condusa de către colonelul Oota, sef de serviciu al detaşamentului. Aceasta expediţie avea ca scop special sa propage epidemiile de ciuma. Comandamentul japonez ii daduse ca sarcina speciala dezorganizarea liniilor de comunicare aeriene ale armatei chineze, dintre care Tchangte era unul dintre punctele importante, provocand in randul populaţiei acestui oras o epidemie de ciuma. Treizeci de specialisti in probleme bacteriologice au fost desemnati pentru aceasta expediţie, care numara in total 100 de participanti. La intoarcerea sa, colonelul Oota a facut un raport lui Ishii, in prezenta acuzatului Kawashima, sef al serviciului afacerilor generale al detaşamentului. El l-a anuntat ca expeditia lansase asupra orasului Tchangte si asupra altor localitati din regiunea lacului Tung Ting Hu o mare cantitate de purici infectati cu ciuma.

Isii si oota au apreciat foarte mult rezultatele obtinute in cursul acestei expediţii, care a provocat o epidemie violenta de ciuma in randul populaţiei chineze din regiunea Tchangte.

A treia expediţie in China centrala a avut loc in anul 1942. Ea a fost pregatita cu o grija speciala.

In mai 1942, generalul Ishii , revenit de la Tokio, a convocat o conferinta secreta a tuturor sefilor serviciilor, in cursul careia a declarat ca directivele pe care le primise de la Statul Major General japonez indicau detaşamentului sa trimita o mare expediţie in China cenrala, cu scopul de a efectua acolo atacuri bacteriologice împotriva trupelor chineze. Aceste atacuri trebuia sa fie efectuate in apropierea unei cai ferate, in cursul unei "retrageri strategice" a fortelor japoneze.

Pentru a pregati aceasta expediţie, Ishii a convocat in mai multe randuri conferinte ale sefilor de servicii, pentru a decide alegerea bacteriilor destinate sa provoace epidemii. Urmare acestor conferinte s-a decis sa se recurge la bacilii de ciuma, de holera, de febra tifoidă, de paratifoidă si de antrax.

Detaşamentul din Nankin "Ei" nr. 1644 a luat parte activa la atacul bacteriologic dus împotriva populaţiei chineze in anul 1942.

La ordinul lui Ishii, acuzatul Kawashima a preparat la serviciul de "producţie" 130 kg de bacili de paratifoidă si de antrax, destinati expediţiei. Celelalte bacterii mortale folosite in cursul expediţiei au fost cultivate de către detaşamentul de la Nankin. Serviciul nr. 2 al detaşamentului a furnizat expediţiei o cantitate mare de purici care trebuia sa fie utilizati ca propagatori ai epidemiei de ciuma.

De-a lungul acestei de-a treia expediţii in China, detaşamentul Ishii a recurs, in principal, asupra populaţiei civile chineze si a armatei chineze, la odioasa metoda numita de sabotaj bacteriologic terestru. In timpul retragerii trupelor japoneze, oamenii detaşamentului Ishii au contaminat rezervoarele de apa, raurile, helesteele, campurile. Au practicat contaminarea pe scara larga, prin diferite bacterii, a produselor alimentare pe care le abandonau ca din întâmplare in locurile locuite.

Yoshio Furuichi, martor la proces, ale carui depozitii permit reconstituirea in detaliu a odioaselor metode de exterminare folosite de către banditii detaşamentului Ishii in cursul celei de-a treia expediţii in China, a luat parte la aceasta expediţie. Furuichi a declarat aici ca in vara anului 1942 el a fost inclus in grupul condus de către generalul Ishii, care utiliza bacili de febra tifoidă, de paratifoidă, de holera si de ciuma, împotriva populaţiei chineze din regiunea Chekang.

" Eu insumi am contaminat – declara Furuichi – rezervoarele de apa, zonele locuite, fantanile din aceasta regiune cu bacili de tifoidă si de paratifoidă, adusi cu avioanele de la detaşamentul 731... La ordinul generalului maior Ishii, au fost pregatite 3000 chifle care au fost infectate cu bacili de tifoidă si de paratifoidă, apoi au fost distribuite prizonierilor de război chinezi, care au fost imediat eliberati pentru a răspândi infectia. Tot din ordinul lui Ishii, au fost infectate cu tifoidă 300 sau 400 de prajituri special pregatite. Am injectat in projituri bacterii de tifoidă: acestea au fost distribuite membrilor grupului de sabotaj care le abandonau in case, ca si cum erau uitate... Stiu ca urmare a contaminarii pe care am efectuat-o, a fost declarata o epidemie de febra tifoidă in provincia Chekang."

Asa cum deja am spus-o, detaşamentul epidemic „Ei" nr. 1644, din Nankin, si-a adus concursul activ detaşamentului nr. 731 in timpul expediţiei din anul 1942. Locuitorii din Nankin cunosteau bine aceasta formatiune bacteriologică secreta a armatei japoneze, sub numele de "tama", formatiune care efectua experienţe crude pe fiinţele umane. Detaşamentul "Tama" este mentionat in documentele procesului marilor criminali al războiului japonez, de la Tokio.

Tribunalul militar internationaldin Tokio a fost inştiinţat printr-un raport al procurorului tribunalului din Nankin, in care se sublinia ca detaşamentul "Tama" era una dintre fformaţiunile cele mai secrete ale armatei japoneze si care efectua metodic, cele mai sinistre experienţe pe fiinţe umane, inoculandu-le seruri otravite. Raportul sublinia ca era imposibil de stabilit numarul victimelor detaşamentului.

Acest raport referitor la atrocitatile comise de către invadatorii japonezi a atras atentia Tribunalului militar international, care a rugat acuzaţia americana, care reprezenta la procesul de la Tokio interesele Chinei din Kuomintang, sa furnizeze probe mai detaliate ale activităţii criminale a detaşamentului "Tama".

Putin după aceasta, acuzaţia sovietice a Tribunalului international a trimis lui Josph B. Keenan, acuzator principal american, declaraţiile scrise ale lui Kawashima si ale lui Karasawa, care stabileau complet crimele clicii conducatoare japoneze care efectua experienţe criminale pe fiinţe umane pentru a verifica efectele armei bacteriologice.

Dar unele persoane influente aveau, fara indoiala, toate motivele sa impiedice divulgarea crimelor monstruoase ale militarismului japonez: documentele referitoare la activitatea detaşamentului "Tama" si la experienţele analoge efectuate de către detaşamentul Ishii, nu au mai ajuns la Tribunal.

Ori, participarea detaşamentului "Ei" nr. 1644 la expeditia din anul 1942 este in intregime stabilită de către declarațiile acuzatului Sato, fost sef al acestui detaşament, a acuzaților Kawashima si Karasawa, de către depozitiile fostului colonel al armatei japoneze Mishina si de către o serie intreaga de alte probe.

După expeditia din anul 1942 in china, generalul Ishii a declarat oficial, la o conferinta a ofiţerilor superiori i detaşamentului, ca utilizarea armei bacteriologice in regiunea Chekang daduse rezultate importante si provocase mai multe epidemii ale maladiilor infectioase grave. Aceasta declarație a lui Ishii corespunde realitatii; se vede mai ales din lectura documentelor comandamentului chinez, cazut in mainile celei de 13-a armate japoneze, care vorbesc de o epidemie de ciuma provocata de către japonezi, pe teritoriul abandonat de ei.

V. Acte de sabotaj bacteriologic pe teritoriul URSS si al Republicii Populare Mongolia si intensificarea pregatirilor de război bacteriologic împotriva Uniunii Sovietice

Acuzatul Kawashima a spus in declarațiile sale ca după parerea sa, detaşamentul nr. 731 rezolvase definitiv, începând din anul 1942, problema punerii la punct a formelor eficiente a armei bacteriologice propice a fi utilizata la scara mare in timpul războiului, forme incercate pe un numar enorm de victime umane si verificate in mai multe reprize in cursul atacurilor bacteriologice împotriva Chinei.

Detaşamentul nr. 100, care depindea de serviciile veterinare ale armatei japoneze din Kouangtoung, se achitase, de asemenea, de misiune sa de sabotaj bacteriologic cu care fusese insarcinat de către comandamentul militar. Acuzații Hirazakura si Mitomo si martorii Kuwabara si altii, care au luat parte la aceste acte de sabotaj au vorbit despre acestea aici, in fata tribunalului. In anul 1944, o expediție a detaşamentului nr. 100 in regiunea Trei Rauri a contaminat rezervoarele de apa de la frontiera cu URSS. Acuzații Hirazakura si Mitomo au participat la aceasta expediție. In anul 1945, acuzatul Hirazakura a condus o expediție in regiunea Hailar, cu scopul de a efectua acte de sabotag bacteriologic împotriva Republicii Populare Mongole.

Stim, din depozitiile martorilor si declarațiile acuzaților ca mebrii expediției organizate la Hailar de către detaşamentul nr. 100 au actionat incognito. Pentru a nu trezi nicio suspicione, ei isi spuneau colaboratori ai misiunii japoneze la Hailar. Documentele japoneze ale misiunii militare japoneze la Hailar, confiscate de către trupele sovietice, confirma ca grupul Hirazakura opera intr-un fel foarte energic. In raportul şefului misiunii Amano, datat dein 26 marte 1945, citim la paragraful 7: "In conformitate cu ordinul de operare al inaltului comandament al armatei din Kouangtoung, detaşamentul din Hsinching 100 a trimis in martie 1944 un grup special care, la ora actuala, sub conducerea şefului sau, se achita in mod activ si cu zel de misiunea sa."

S-a stabilit in fata tribunalului ca inainte deja, detaşamentul 100 trimisese in mai multe reprize in regiunea Hailar, grupuri de recunoastere si de sabotaj, pentru a stabili posibilitățile contaminarii animalelor in scopul propagarii pe teritoriul mongol al maladiilor infectioase grave.

Toate aceste marturii atesta ca din ordinul comandamentului armatei din Kouangtoung, detaşamentul nr. 100, nu numai ca pregatea războiul bacteriologic si acte de

sabotaj împotriva URSS, Chinei si Republicii Populare Mongole, dar a efectuat, in plus, acte de sabotaj si a utilizat arma bacteriologică.

S-a stabilit la ancheta ca activitatea desfasurata de către criminalii de război, japonezi, in vederea pregatirii si declansarii războiului bacteriologic, la scara mare, s-a accentuat, in special după ce Germania hitlerista a atacat in mod perfid Uniunea Sovietica, in data de 20 iunie 1941. In acea perioada, banda conducatoare a Japoniei imperialiste isi intensificase [pregatirile militare pentru toate categoriile de arme si de trupe. Convinsi ca Germania va triumfa in fata URSS pe frontul de vest, ea nu astepta decat momentul propice pentru a invada Extrenul Orient sovietic si pentru a pune stapanire pe teritoriile sovietice.

Pregatirile imperialistilor japonezi, in vederea unui război bacteriologic, erau atunci terminate si totul era pregatit pentru producerea masiva a armei bacteriologice.

Am spus deja ca in anul 1944, cand acuzatul Yamada a ocupat postul de comandant sef al armatei japoneze din Kouangtoung, pregatirile pentru războiul bacteriologic au fost intensificate. O data in plus, Statul Major General a trimis directiva speciala de a mari culturile de purici infectati cu ciuma. Aceasta directiva a fost executata "à la lettre". Toate filialele detaşamentului nr. 731 au primit un ordin sa accentueze la maxim eforturile lor in vederea procurarii şobolanilor necesari inmultirii puricilor. Ati aflat de la acuzații Onoue si Nishi, ca si de la alti martori, cu ce zel au inceput filialele sa lucreze. Echipe speciale de soldati in civil au vant şobolani in case, hambare si campuri. Cei care capturau cel mai mare numar de şobolani erau recompensati. S-a organizat cresterea cantitatilor mari de purici.

Cadrele au fost antrenate la detaşamentele nr. 731 si 100, in vederea conduitei directe a războiului bacteriologic. Filialele acestor detaşamente au fost plasate sub ordinele comandantilor de grupe de arme si de armate. Acuzatul Sato, pe vremea aceea sef al serviciului de sănătate al Armatei a cincea, si-a dat concursul sau activ filialei nr. 643 pentru capturarea şobolanilor antrenând toate unitatile armatei sa vaneze şobolani si sa-i trimita la filiale.

Acuzatul Yamada a cerificat de mai multe ori daca formațiunile bacteriologice erau pregatite de război; le inspecta el insusi si lua toate masurile necesare pentru a le mentine in stare de alerta.

Totul era pregatit. Nu mai era asteptat decat un semnal de la Tokio pentru a declansa operațiuni le militare împotriva URSS.

Insa acest semnal nu a fost niciodata dat. Puternica Uniune Sovietica si armatele sale eroice, au dejucat planurile agresorilor. Trupele hitleriste nu au repurtat pe frontul sovietic victoria atat de mult timp asteptata de către militarii japonezi; toate planurile de agresiune împotriva Extremului Orient sovietic au esuat. Totusi, conducatorii Japoniei imperialiste au continuat sa se pregateasca febril de război. Până in ultima zi a existentei armatei japoneze, comandamentul militar japonez nu a renuntat la proiectul sau criminal de utilizare împotriva URSS a armei bacteriologice. Până la capitularea Japoniei, sefii de detaşamente bacteriologice nu au incetat sa cultive in subordonatii lor spiritul de ofensiva, increderea in puterea armei bacteriologice si sa prezica urilizarea sa in curand in război.

Astfel, deci, focarul pericolului războiului bacteriologic exista tot timpul.

Data fiind politica Japoniei ostil manifestata URSS si incompatibila cu pactul de neutralitate, guvernul sovietic a denuntat acest pact in aprilie 1945. In august 1945, Uniunea Sovietica, fidela datoriei sale de aliat si doritoare de a pune capat cat mai curand celui de-al

doilea război mondial, a dat ordin trupelor sale sa distruga armata japoneză din Kouangtoungm forta de sec pentru Japonia imperialistă. Acest ordin a fost executat rapid, si eroica armata sovietica au constrans fortele japoneze sa capituleze. Astfel a luat sfarsit cel de-al doilea război mondial.

Chiar in timpul capitularii armatei japoneze din Kouangtoung, la ordinul comandamentului militar, criminalii au distrus cladirile si instalațiile detaşamentelor nr. 731 si 100, ca si filialele lor, pentru a sterge urmele crimelor lor.

Uniunii Sovietice si armatei sale ii revine remarcabilul merit de a fi salvat umanitatea de ororile războiului bacteriologic.

VI Analiza probelor culpabilitatii personale a acuzaților

Tovaraşi judecatori,

Trec la analiza probeilor care stabilesc culpabilitatea personla a fiecaruia dintre acuzați.

Estimez ca ancheta definitiva a stabilit in întregime culpabilitatea tuturor criminalilor deferiti tribunalului. Toti, de la acuzatul Yamada, fost comandant sef al armatei din Kouangtoung, până la Mitomo, angajat al laboratorului detaşamentului nr. 100, au luat parte activa, cu toate ca au grade diferite, la pregătirea războiului bacteriologic; toti, fara doar si poate, cunosteau consecintele teribile ale acestui război si înțelegeau caracterul criminal al actelor lor.

Cea mai mare parte au fos participanti activi sau initiatori ai experiențelor criminale aplicate pe fiinţe umane. Nici ordinele unui superior, nici statul militar nu ar putea sa justifice crimele odioase pe care le-au comis si care au fost in intregime dovedite in fata tribunalului.

Timp de câtiva ani acesti criminali s-au crezut siguri de impunitate; acesta este motivul pentru care isi batjocoreau feroce victimele fara aparare. In birourile statului major, in laboratoarele secrete ascunse restului lumii, ei puneau la punct planurile lor criminale care vizau pieirea, in suferinţe atroce, a milioanelor de fiinţe umane. Asteptând începerea războiului bacteriologic, ei experimentau acțiunea ucigasa a bacteriilor pe femei si copii chinezi, pe miile de persoane fără apărare, pe care impecabilul aparat al jandarmeriei japoneze le trimitea in mâinile lor.

Atunci, nu se gândeau, ca intr-o zi va veni ziua ispasirii.

Acum cand mana justiției s-a abatut asupra lor si cand sunt asezați pe bacna acuzaților, incerca, in mod las, sa se justifice. Unii dintre ei, si chiar acuzatul Yamada, criminalul nr. 1 din acest proces, care in toata justitia ar trebuie sa figureze pe lista marilor criminali de război japonez, par uimiti de ceea ce aud aici.

Acesti monstri feroci ar vrea sa ne faca sa credem ca banuiau ceva, dar nu erau la curent cu toate crimele care se pregateau, sau c nu au fost decat niste executanti orbi, care nu si-au dat osteneala sa se gandeasca la caracterul criminal al ordinelor pe care le-au primit.

Aceste jumatati de declarații, lipsite de curaj, ale sceleratilor arestati si demascati nu păcălesc pe nimeni.

Voi incepe analiza probelor culpabilitatii persoanale a acuzaţilor cu acuzatul Otozoo Yamada, fost comandant sef al armatei din Kouangtoung.

Pentru a determina intr-o maniera justa gradul responsabilitatii sale in indeplinirea crimelor împotriva păcii si a umanităţii care fac obiectul acestui proces, trebuie, inainte de toate, sa stabilim bine care era rolul comandantului sef al armatei din Kouangtoung in aceasta colonie japoneză care era "Statul din Mandchouko".

Era stapanul absolut al tarii si al fortelor armate japoneze care se aflau pe teritoriul sau; un dictator in mainile caruia "Împăratul" manciurian Henri Pou-Yi nu era decat o marioneta. In postul de comandant sef al armatei din Kouangtoung fusesera numiti cei mai influenti membrii ai clicii conducatoare japoneze, cei in care se putea avea cea mai mare incredere, participantii cei mai activi la complotul criminal de agresiune, cei carora imperialistii japonezi incredintasera realizarea planurilor de talharie pe care le iubeau cel mai mult.

Comandantul sef al armatei din Kouangtoung, avea sub ordinele sale toate fortele armate japoneze si toate organele de administratie ale tarii ocupate, in special, serviciile de jandarmerie japoneze, de informatii si de contra-spionaj, care supuneau populatia din Manciuria unui regim de teroare implacabil. Cum Yamada insusi a recunoscut in timpul anchetei, "Tokui-Atsukai", sau "expediţiile speciale" la detaşamentul Ishii nu puteau fi executate decat după aprobarea comandantului sef al armatei din Kouangtoung a acestei metode scelerate de a-i termina pe cei pe care japonezii ii considerau indezirabili.

In timpul procesului, Yamada a incercat sa minimalizeze rolul sau in aceasta crima, invocand faptul ca "expediţiile speciale" fusesera aprobate de către predecesorul sau, generalul Umezu si ca, urmăndu-i acestuia, el nu a anulat ordinul dat de acesta, deoarece nu cunostea proportiile pe care le luasera exterminările fiinţelor umane din cadrul acestor "expediţii speciale".

Tentativa jalniza de a atenua propria sa responsabilitate: Yamada, care inspectase el insusi detaşamentul Ishii nu se poate sa nu fi văzut sutele de detinuţi supus ila experienţe dureroase in inchisoarea interioara detaşamentului. Yamada a declarat la proces ca "nu-si mai aminteste" daca a vizitat inchisoarea cand a fost in inspectie la detaşament.

Daraceasta asertiune a lui Yamada este, ea insasi, complet dezmintita de probele care au fost transmise tribunalului.

Reamintesc tribunalului ca la inceputul lui iunie 1945 colonelul Tamura, fost sef al serviciului de personal al statului major al armatei din Kouangtoung, a fost insarcinat de către Yamada sa inspecteze detaşamentul Ishii.

Tamura a vizitat tot detaşamentul. El a fost condus la inchisoare unde a văzut persoanele pe care erau efectuate experienţe.

"In cursul vizitei cladirilor, am fost condus intr-o cladire interioara si am văzut in celule, prin usile cu geamuri, oameni legati in lanţuri, pe care – asa cum Ishii mi-a explicat el insusi – se verifica acţiunea microbilor maladiilor mortale.

Printre oamenii destinati acestor experienţe am văzut chinezi, europeni, o femeie. Generalul Ishii mi-a explicat ca femeia si europenii erau rusi care fusesera trimisi la detaşament de către jandarmerie si de către misiunile militare ale Japoniei in Manciuria, fiind dintre aceia care, conform organismelor de pedeapsa ale Japoniei, trebuia sa fie suprimati.

Am remarcat ca in celule oamenii erau intinsi la pământ si erau intr-o stare de slabiciune extrema.”

După ce a inspectat cu minutiozitate detaşamentul Ishii, Tamura, conform propriilor sale expresii “a fost literalmente uimit de amploarea formidabila a acestei productii a mortii”; ceea ce văzuse depaşea orice aşteptare.

Reintors la statul major al armatei din Kouangtoung, el a raportat imediat generalului Yamada tot ceea ce vazuse.

Tamura declara: Am raportat generalului Yamada experienţele interesante pe care generalul Ishii si colaboratorii săi le efectuau pe fiinţe vii... I-am povestit vizita mea la îinchisoarea detaşamentului si tot ceea ce văzusem acolo.”

Yamada a fost mirat sau “uimit” de ceea ce îi spusese Tamura? Absolut deloc. Tot ceea ce Tamura ii povestise, Yamada stia de mult timp si mu il mai putea mira nimic.

“După replicile si la întrebările generalului Yamada – declara Tamura – am putut sa ma conving ca era perfect la curent cu ceea ce se petrecea la detaşamentul nr. 731.”

Si cum ar fi putut sa nu fie “perfect la curent” cu ceea ce se intampla la detaşament, acest comandant sef care urmarea cu cea mai mare atentie experienţele criminale referitoare la utilizarea bacteriilor celor mai periculoase maladii, in scopul războiului (amintitiva ca Yamada convocase din propria sa initiativa, la statul sau major pe generalul Kitano, pentru ca acesta sa-i dea socoteala de rezultatul experienţelor referitoare la utilizarea puricilor infectati cu ciuma la poligonul de la Anta. Ori, aceste experienţe erau efectuate, toate, pe fiinţe umane); care instituise comisii speciale compuse din ofiţeri superioari ai statului major insarcinati sa aprobe diferitele modele de arma bacteriologice si sa puna la punct planurile ei de aplicare; care inspectase, el insusi, detaşamentul si care, asa cum a declarat Tamura< estima ca detaşamentul Ishii “era capabil sa se achite de toate misiunile sale”?

Degeaba acuzatul Yamada a incercat sa treaca drept un soldat prea putin la curent cu crimele comise la detaşamentele nr. 731 si 100 si care nu si-a dat prea bine seama de amploarea si de caracterul crimelor comise, pentru care, de altfel, nu-si declina raspunderea.

Nu numai ca era la curent cu toate crimele lui Ishii, ale lui Kajitsuka, ale lui Takahashi, cu crimele care erau efectuate la detaşamentele nr. 731 si 100, dar el era cel care intocmea planul de orientare; el ii grabea pe experimentatorii criminali, deoarece utilzarea armei bacteriologice intra in planurile războiului de agresiune pregatita de către banda conducatoare japoneză.

Ishii insusi si toti ceilalti criminali ocupati cu cercetarea si perfectionarea mijloacelor de exterminare scelerate, nu erau in mainile lui Yamada decat niste instrumente care trebuia sa serveasca realizarii planului de agresiune japonez.

Iata de ce, asa cum si documentele au stabilit in cadrul acestui proces, fformaţiunile bacteriologice secrete erau direct subordonate comandantului sef al armatei din Kouangtoung, Yamada, si el este cel de la care era asteptat ordinul de utilizare a mijloacelor războiului bacteriologic.

Degeaba Yamada incearca sa minimalizeze greseala sa, invocand faptul ca experienţele criminale practicate pe fiinţe umane fusesera aprobate de către predecesorul sau Umezu, condamnat de către Tribunalul de la Tokio la detentie pe viata. Caci după ce i-a urmat lui Umezu, Yamada a activat cu si mai mult zel decat predecesorul lui, lucrarile duse

de către detaşamente, pentru utilizarea practica a celor mai periculoase mijloace de război bacteriologic.

Din declaraţiile tuturor acuzaţilor si din depozitiile tuturor martorilor interogati la audieri, rezulta ca după numirea lui Yamada in postul de comandant sef al armatei japoneze din Kouangtoung, pregatirile de război bacteriologic au fost intensificate, ca amploarea lor si numarul victimelor experienţelor criminale a crescut: o data in plus aceasta arma era experimentata pe victime fara aparare, inainte de a fi aruncate asupra lumii ca instrument de sos al unui mare război de agresiune.

Acuzatul Yamada, care pregatea intr-un secret absolut războiul microbian împotriva poporului linistit, era unul dintre principalii participanti japonezi la complotul împotriva umanităţii. Toata viata lui Yamaa a fost consacrata realizarii scopurilor criminale ale acestui complot. El a fost inspector general de intructie militara si membru in Consiliul superior de război al Japoniei; a comandat unitati mari in China; a participat la pregătirea agresiunii împotriva URSS si, in fine, el este cel cauia i s-a incredintat comandamentul armatei din Kouangtoung, forta principala a imperialismului japonez si "ambasada" Japoniei in statele din Mandchoukouo, peste care a instituit un regim de ocupatie, feroce.

Culpabilitatea acestui criminal este stabilită in intregime; pe motivul crimelor pe care le-a comis, el merita pedeapsa maxima prevăzuta de lege.

Activitatea criminala a acuzatului Yamada era direct legata de cea a detaşamentului nr. 731 si ca a detaşamentului nr. 100.

Aceste doua detaşamente erau subordonate lui Yamada; el este cel care a orientat toate lucrarile fformaţiunilor bacteriologice secrete ale armatei din Kouangtoung; prin urmare, isi are loculsau printre cailalti acuzaţi.

Acum trec la probele culpabilitatii acuzatului Kajitsuka.

Ryuji Kajitsuka indeplinea, din decembrie 1939, functia de sef al Directiei de sănătate a armatei din Kouangtoung. El fusese numit in acest important post militar intr-o perioada in care detaşamentul Ishii efectuase deja primele atacuri bacteriologice împotriva trupelor sovieto-mongole in regiunea raului Khalkin=Gol.

La ancheta prealabila si la audiere, Kajitsuka a dorit sa sublinieze aceasta circumstanta. Toata tactica sa la proces a contat in a vrea sa demonstreze ca nu a aflat de existenta lucrarilor secrete de la detaşamentul Ishii, decat după sosirea sa la armata din Kouangtoung, si ca după ce a fost informat de aceste lucrari, sau pentru a reda expresia sa, acest "secret al secretelor" al detaşamentului Ishii – experienţele efectuate pe fiinţe umane – nu a luat o parte activa la aceste crime. Vom demonstra ca aceste asertiuni ale acuzatului sunt false si nu pot fi sustinute.

S-a demonstrat in intregime, in special ca începând din anul 1936, inainte de a ocupa postul de sef al Directiei de sănătate in armata din Kouangtoung, pe vremea in care conducea serviciul de sănătate al Directiri de sănătate din Ministerul de Război japonez, Kajitsuka a contribuit in mod activ la crearea unei fformaţiuni bacteriologice secrete speciale, insarcinate cu pregătirea războiului bacteriologic.

Shiroo Ishii a fost pus in fruntea detaşamentului , numit ulterior detaşamentul nr. 731, cu asentimentul si sprijinul lui Kajitsuka; Shiro Ishii, cu care Kajitsuka avea legaturi personale si intime, si ale carui idei criminale referitoare la pregătirea unui război bacteriologic de agresiune, le sustinea.

Astfel, deci, Kajitsuka a luat parte activ la formarea detaşamentului Ishii.

Ordinul prin care Ishii era numit sef de detaşament era pregatit si vizat de către Kajitsuka, personal.

Vorbind espre Ishii si despre raporturile personale cu acesta, Kajitsuka declara:

"In anul 1931, la intoarcerea sa din strainatate, Ishii a inceput printre colegii sai de la Academia de Medicina Militara, unde eram, ca si printre personalitatile influente si autorizate ale Statului Major General japonez, o prppaganda activa pentru pregătirea Japoniei pentru războiul bacteriologic... In ceea ce ma priveşte, eram de aceeasi parere cu Ishii si ii aprobam argumentele."

Kajitsuka nu neaga ca a fost la curent cu lucrarile secrete ale detaşamentului Ishii, in vederea pregatirii războiului bacteriologic. El a trebuit, de asemenea, sa recunoasca faptul ca "era foarte bine informat" despre experienţele criminale practicate pe fiinţe umane.

Confruntat cu acuzatul Yamada si redus la tacere de către declaraţiile acestuia din urma, el a confirmat ca era la curent cu aproape toate "lucrarile bacteriologice" efectuate la detaşamentul nr. 731.

El nu neaga ca a condus lucrarile de cercetare urmate de detaşamentul nr. 731 in vederea verificarii eficacitatii vaccinurilor de ciuma, holera, tifos exantematic.

Documentele procesului ne arata ca aceste cercetări criminale erau facute intotdeauna impreuna cu experienţe barbare aplicate pe fiinţe umane.

Kajitsuka se chinuie sa atenueze rapunderea sa spunand ca el cunostea experienţele efectuate pe fiinţe umane, numai din ceea ce ii spusesera Ishii si Kitano, si ca nu a luat parte in mod direct la aceste experienţe.

Explicatiile date de Kajitsuka referitoe la participarea sa la activitatea criminala a detaşamentului nr. 731, sunt contradictorii si absolut inconsistente. Kajitsuka vrea sa treaca drept un om care stia totul dar nu a luat parte la nimic. El spune, de exemplu, (citez din declaraţiile sale):

"In fapt, conduceam lucrarile detaşamentului nr. 731 ale caror scop era studierea modalitatii celei mai complete de a cultiva diferitele bacterii epidemice, independent de locul unde urma sa fie folosite. In calitate de sef al Directiei de sănătate, aceasta problema nu m-a interesat.

Dar, cum stiam ca bacteriile produse la detaşamentul nr. 731 serveau acestor experienţe efectuate pe fiinţe umane si trebuia sa constituie arma becteriologica, am ajutat detaşamentul 731 sa produca arma bacteriologică.

In mod concret, conducerea lucrarilor detaşamentului nr. 731, constituia, in ceea ce ma privea, sa controlez lucrarile facute la detaşament pentru studierea, in general, si sa cultiv diferite bacterii epidemice.

Am dat, in acest sens, şefului detaşamentului nr. 731, toate indicatiile necesare referitoare la problemele despre care va vorbesc. La randul meu, in calitatea mea de sef al Directiri de sănătate, primeam de la şeful detaşamentului nr. 731, rapoarte referitoare la problema studierii si cultivarii diferitelor bacterii epiemice.

In plus, ca specialist i bacteriologie, am dat sfaturi la toate problemele despre care v-am vorbit."

Tribunalul stie ca toate lucrarile, pe care Kajitsuka le-a recunoscut in aceasta decalaratie ca fiind de competenta sa, erauinsotite, la detaşamentul nr. 731, de experienţe efectuate pe fiinţe umane. Din aceasta se vede ca Kajitsuka, departe de a fo fost un observator pasiv, participa in mod activ la crimele odioase care se efectuau la detaşamentul nr. 731. Mai mult: aceste crime au fost executate la ordinul lui Kajitsuka.

Confruntat cu Segoshi, angajat la laboratorul detaşamentului nr. 731, Kajitsuka a trebuit sa recunoasca ca studiile de congelare erau de competenta sa. De unde aceasta concluzie – singura adevărata – ca aceste experienţe, cu un caracter extrem de crud, au fost efectuate din ordinul sau. Kajitsuka a recunoscut, de asemenea, ca a primit rapoarte scrise de la Yoshimura, care efectua experienţe referitoare la congelare.

Nu va mai decriu inca o data experienţele uimitoare efectuate de către Yoshimura. Ele erau efectuate la detaşamentul nr. 731, din ordinul direct al lui Kajitsuka; iar după mine, este dovedit ca acuzatul nu numai cunostea, asa cum a pretins aici, "secretul secretelor" detaşamentului nr. 731, dar ca a si fost initiatorul si conducea experienţele cele mai crude si cele mai barbare.

Kajitsuka era la curent cu atacurile bacteriologice pe care le efectuase detaşamentul nr. 731 asupra populaţiei civile chineze.

A declarat, totusi, ca aceste atacuri directe efectuate in cursul unui război bacteriologic de agresiune, nu erau decat experienţe.

"Pentru China, era sigur o arma ofensiva – a spus Kajitsuka – dar cred ca pentru Japonia era o arma experimentala."

Sofismul cinic al acestui rationament referitor la "caracterul experimental" al atacurilor bacteriologice împotriva populaţiei chineze, il caracterizeaza inca o data pe Kajitsuka fiind o bruta nemiloasa care, chiar si acum, gandeste ca expediţiile detaşamentului Ishii in China nu erau decat experienţe efectuate in ipoteza unui război bacteriologic agresiv.

Spre deosebire de alti ofiţeri superiori ai statului major al armatei din Kouangtoung, Kajitsuka cunostea, fara nicio restrictie, toate lucrarile detaşamentului nr. 731. S-a stabilit ca el se ducea in mod regulat la detaşamentul nr. 731 si ca era la curent cu intreaga sa activitate.

Acuzatul Yamada a declarat ca după sosirea lui la armata din Kouangtoung, Kajitsuka insusi, a fost cel care la sfârşitul anului 1944, i-a facut un raport detaliat al lucrarilor detaşamentului nr. 731 si i-a indicat ca aici se efectuau lucrari secrete despre studiul si fabricarea armei bacteriologice.

Tot conform lui Yamada:

"locotenentul general al serviciului de sănătate Kajitsuka conducea lucrarile experimentelor ştiinţifice ale detaşamentului nr. 731, referitoare la studiul si fabricarea masiva a armei bacteriologice."

Kajitsuka este cel care a format filialele detaşamentului nr. 731, a caror sarcina directa era efectuarea atacului bacteriologic asupra URSS.

Este deci dovedit prin toate materialele acestui proces ca începând de la formarea detaşamentului nr. 731 până la capitularea Japoniei, Kajitsuka a fost unul dintre participantii cei mai activi la războiul bacteriologic. El a fost la toate conferintele secrete tinute de către

statul major al armatei din Kouangtoung pentru a examina problemele legate de utilizarea armei bacteriologice intr-un război de agresiune.

Kajitsuka este cel care a asigurat in mod directr legatura intre detaşamentul nr. 731 si inaltul comandament al armatei din Kouangtoung.

Culpabilitatea acuzatulu iKajitsuka a fost stabilită la ancheta si, in calitate de acuzator al statului, sustin in totalitate acuzaţiile care apasa asupra lui.

Acuzatul Kawashima trebuie considerat ca unul dintre criminalii cei mai bine informati despre intreaga activitate a detaşamentului nr. 731. La detaşament el a ocupat postul de sef al serviciului afacerilor generale si pe cel de sef al serviciului nr. 4 ("producţie"). In plus, in anul 1941, a fost in fruntea serviciului nr. 1, numit de "studii" – cel mai secret dintre toate.

Mult timp Kawashima a ascuns cu grija, la ancheta, ca a lucrat in cadrul acestui serviciu; până in ziua in care a fost confruntat cu martorul Furuichi, care a lucrat in cadrl serviciului nr. 1 sub conducerea lui Kawashima si l-a recunoscut pe fostul sau sef.

Serviciul nr. 4 al detaşamentului, numit de "producţie" , care se ocupa cu fabricarea la scara mare a bacetriilor este cel pe care Kawashima l-a condus cel mai mult timp: din 1941 până in 1943. Stim din concluziile experţilor medico-legali, declaraţiile acuzaţilor si depozitiile martorilor ca de-a lungul acestei perioade, capacitatea de producţie a detaşamentului nr. 731 a fost adusa la formidabila cifra de sute de cvadrilioane de microbi pe luna.

Kawashima a luat parte direct la experienţele efectuate pe fiinţe umane. S-a stabilit ca in anumite cazuri el insusi intocmea plamurile experimentelor criminale si ca a emis, in special, in iunie 1941, ordinul de a se efectua experienţe pe fiinţe umane cu scopul de a verifica acţiunea "bombelor Ishi" umpulte cu purici infectati cu ciuma. Din declaraţiile lui Kawashima rezulta ca 15 detinuţi au fost victimele acestei incarcari. Kawashima a luat parte direct a indeplinirea acestei experienţe criminale.

De asemenea, Kawashima a participat la pregătirea armei bacteriologice care a fost utilizata împotriva populaţiei civile chineze.

Propriile declaraţii ale acuzatului au permis stabilirea faptului ca sub conducerea lui Kawashima s-a produs, in anul 1942, o cantitate enoema de bacili de tifoidă, de paratifoidă si de antrax, destinata expediţiei detaşamentului Ishii in China.

Depozitiile martorului Furuichi au aratat ca Kawashima, in perioada in care era in fruntea serviciului nr. 1, numit de studii, a efectuat la scara mare experienţe criminale pentru contaminarea cu forta a fiinţelor umane, cat si altele, nu mai putin feroce pe fiinţe umane.

Kawashima poarta eci raspunderea directa a exterminarii barbare a sute de detinuţi din inchisoarea interioara a detaşamentului Ishii.

Recunoscand toate aceste fapte, Kawashima a confirmet tribunalului ca a participat, atat la pregătirea războiului bacteriologic, cat si la experienţele atroce efectuate pe diinte umane. Culpabilitatea lui Kawashima este deci stablita in intregime.

Asa este si pentru acuzatul Tomio Karasawa, intrat in armata japoneză in anul 1933, după ce a studiat la Facultatea de Medicina pe cheltuiala Statului Major General japonez si a urmat, in doua reprize, cursuri speciale de bacteriologie, la scoala serviciului de sănătate

militara, a fost trimis in decembrie 1939 la detaşamentul Ishii, unde s-a specializat in fabricarea masiva a armei bacteriologice.

Acolo, Karasawa, s-a ridicat repede la postul de sef de sectie. Conform expresiei lui Kawashima, superiorului sau direct, acuzatului Karasawa ii "placea" munca sa si s-a perfectionat prin toate mijloacele producţia masiva a bacteriilor ucigase.

Karasawa este cel care a furnizat enormele cantitati de bacterii necesare tuturor expediţiilor organizate de către detaşamentul Ishii pentru a efectua atacurile bacteriologice împotriva populaţiei chineze.

In scopul de a studia acţiunea ucigasa a bacteriilor produse de către serviciul sau, Karasawa a participat in 1943 – 1944 la experienţele efectuate la poligonul de la Anta in vederea contaminarii fiinţelor umane prin intermediul exploziilor bombelor bacteriologice.

In timpul războiului, acuzatul Karasawa a fost insarcinat sa studieze problema descentralizarii producţiei bacteriilor, prin organizarea acesteia din urma in toate filialele detaşamentului. In anul 1944, Karasawa a vizitat in acest scop filialele detaşamentului de la Sounyou, Hailar, Linkeou si Hailing si a intocmit proiecte care prevedeau furnizarea la aceste filiale a utilajelor necesare producerii masive a microbilor pentru războiul bacteriologic.

Karasawa s-a recunoscut in intregime vinovat in toate punctele.

In afara declaraţiilor sale, avem, pentru a-l reduce la tacere, declaraţiile si depozitiile mai multor altor acuzaţi, in special, declaraţiile lui Kawashima si ale lui Nishi, care ne arata ca acuzatul este un vinovat care a participat activ la pregătirea unui război bacteriologic.

Culpabilitatea altor doi acuzaţi: Toshihide Nishi si Masao Onoue a fost stabilită in intregime la ancheta. Primul, Nishi, a condus filiala nr. 673 a detaşamentului nr. 731, air al doilea, filiala nr. 643.

Amandoi cunosteau perfect caracterul criminal al lucrarilor efectuate de către detaşamentul nr. 731, in vederea pregatirii războiului bacteriologic si au luat parte activ la aceste lucrari.

Acuzatul Nishi a participat la experienţe efectuate pe fiinţe umane. Astfel, materialele acestui proces au permis stabilirea faptului ca in ianuarie 1945 Nishi a participat la experienţe care au avut ca scop inocularea gangrenei gazoase la fiinţele umane. Victimele acestor experienţe au fost zece patrioti chinezi care au murit in suferinţe atroce, asa cum rezulta din propriile declaraţii ale lui Nishi.

Cand trupele sovietice s-au apropiat de Sounyou, Nishi a dat ordin sa fie arse cladirile si instalaţiile filialei nr. 673, pentru a face sa dispara urmele activităţii sale criminale.

A distribuit subordonatilor cianura de potasiu, spunandu-le sa se otraveasca in cazul in care vor fi facuti prizonieri de către armata sovietica.

Acest ordin nu a fost executat si subordonatii lui Nishi, cu rare exceptii, au preferat sa fie luati prizonieri.

Nishi si Onoue au fost dintre cei care au ajutat cel activ pe generalul Ishii sa pregateasca războiul bacteriologic; ei erau la curent cu toate planurile lui Ishii, care prevedeau utilizarea armei bacteriologice.

Amandoi s-au recunoscut vinovați de faptele care le-au fost imputate si, in plus, au fost redusi la tacere de depozitiile martorilor si de documentele transmise tribunalului.

Acuzatul Shunji Sato a servict in armata japoneză din anul 1922; ca cea mai mare aprte a celorlalti acuzați, el a urmat in doua reprize, cursuri speciale la Academia de Medicina Militara; pe o perioada lunga de timp a ocupat diferite posturi in serviciul de sănătate militar si informatii al Academiei.

In anul 1941, Sato, pe atunci colonel, a fost numit la Canton sef al detaşamentului bacteriologic nr. 8604, denumit cu numele conventional "Nami"; in februarie 1943, a fost transferat la Nankin ca sef al detaşamentului bacteriologic "Ei" nr. 1644.

M-am oprit deja in detaliu asupra activității detaşamentului de la Nankin "Ei" nr. 1644. Ca si detaşamentele nr. 731 si 100, era o formatiune bacteriologică secreta a armatei japoneze, creata in vederea unui război bacteriologic agresiv.

S-a dovedit ca detaşamentul "Ei" nr. 1644 este cel care, impreuna cu detaşamentul Ishii a efectuat atacuri bacteriologice împotriva populației civile chineze. De asemenea, este dovedit ca detaşamentul "Ei" nr. 1644 a efectuat experiențe barbare pe ființe umane. Numirea lui Sato in postul de sef al detaşamentului "Ei" nr. 1644 atesta prin ea insasi ca el a luat parte activ la războiul bacteriologic de agresiune.

Acest lucru este confirmat prin capacitatea de producție a instalațiilor speciale ale detaşamentului destinate cultivarii masive a bacteriilor.

Microbii, cultivati la scara mare, trebuia sa fie utilizati in războiul bacteriologic, deoarece ancheta a stabilit ca detaşamentul din Nankin nu s-a ocupat aproape deloc cu producerea vaccinurilor.

Mult timp, Sato a ngeta cu obstinatie culpabilitatea sa. Redus la tacere de probele care au fost prezentate, el a trebuit sa recunoasca ca el este cel care a comandat detaşamente care nu erau altceva decat fformațiuni bacteriologice speciale, dstinate sa duca războiul microbian.

La audiere, Sato a recunoscut, de asemenea, ca a avut cunoştință deplina si completa de participarea detaşamentului "Ei" 1644 la atacul bacteriologic efectuat in anul 1942 împotriva trupelor chineze, in china centrala, in impul operațiuni lor numite de la Chekang.

El a recunoscut, de asemenea, ca acest detaşament pe care-l conducea, era un arsenal bacteriologic al armatei japoneze.

In anul 1944, Sato, pe atunci sef al serviciului de sănătate al Armatei a Cincea din Kouangtoung, a adus un ajutor practic filialei din Hailing a detaşamentului Ishii.

El a lansat ordinul expres de a se organiza echipe speciale insarcinate cu vanarea rozătoarelor, care apoi trebuia sa fie trimise la filiala din Hailing a detaşamentulu inr. 731.

Sato a luat parte activ la pregătirea războiului bacteriologic si, cred culpabilitatea sa bine stabilită de către materialele acestui proces.

Acuzații Kikichi si Kurushima erau angajati ai laboratorului, unul la filiala nr. 643, celalalt la filiala nr. 162 a detaşamentului nr. 731. Amandoi ajutau ofițerii acestor detaşamente sa cultive bacterii, stiind perfect ca munca lor avea ca scop pregătirea războiului bacteriologic.

In plus, Kikuchi a urmat din vara anului 1945, cursuri organizate la detaşamentul nr. 731, la care erau formate cadre pentru războiul bacteriologic activ. Acuzaţii Kikuchi si Kurushima nu contesta aceste fapte.

Prin urmare, au participat amandoi la pregătirea războiului bacteriologic, si trebuie sa raspunda pentru acest lucru.

Acuzatul Takaatsu Takahashi, locotenent general al serviciilor veterinare, numit in martie 1941 sef al serviciilor veterinare ale armatei din Kouangtoung, avea sub ordinele sale detaşamentul nr. 100, care era o formatiune speciala insarcinata sa pregateasca si sa duce războiulbacteriologic, si sa efectueze acte de sabotaj bacteriologic. De la preluarea functiei, Takahashi a desfasurat o activitate intensa; a marit capacitatea de producţie a detaşamentului 100 in vederea furnizarii de cantitati mai mari de agenti epizootici gravi – morva, ciuma bovinelor, antrax – si de otrăvuri si agenti ai bolilor cerealelor.

La initiativa personala a lui Takahashi s-a creat la detaşamentul nr. 100 cea de-a sasea sectiune, care facea la scara mare cultura microbilor in scopul războiului bacteriologic si a sabotajului si efectua, de asemenea, experienţe criminale pe fiinţe umane.

Acuzatul Takahashi a organizat in unitatile armatei din Kouangtoung o retea de filiale ale detaşamentului nr. 100, care si ele au fabricat arma bacteriologică si trebuia sa execute direct, in timp de război, atacuri bacteriologice si acte de sabotaj bacteriologic.

Takahashi, care cobducea personal cercetările care au dus la metodele de război bacteriologic, a marit considerabil capacitatea de fabricatie a detaşamentului nr. 100, creand noi sectii insarcinate sa produca bacterii si otrăvuri.

Jandarmeria japoneză trimitea la detasamnetul nr. 100 detinuţi, dintre cei care erau, de asemenea, trimis si la detaşamentul nr. 731 pentru a fi exterminati, si pe care se efectuau experienţe scelerate in vederea studierii actiunii otrăvurilor introduse in organism. Toate persoanele care au suportat aceste experienţe erau apoi omorate, astfel încât sa nu ramana nicio marturie a crimelor comise. Takahashi, care era in fruntea detaşamentului nr. 100, poarta si el raspunderea acestor crime.

Takahashi a condus, de asemenea, activitatea de sabotaj a detaşamentului nr. 100. Acesta cumpara animale in numar foarte mare, pe care erau efectuate experienţe de contaminare masiva pe calea aerului, pentru pregătirea actelor de sabotaj.

In scopul de a studia acţiunea armei bacteriologice in condiţii naturale, la indicatiile acuzatului Takahashi, au fost practicate experienţe, la poligonul etasamentului nr. 731, in apopierea statiei Anta, unde animalele erau contaminate prin furaje infectate prin intermediul microbilor lansati din avioane. In plus, după o recunoastere metodica a regiunilor din Hinganul de Nord, invecinat cu URSS, acuzatul Takahashi a trimis grupe ale detaşamentului nr. 100 sa contamineze afluentii raului Argoun, curs de apa aflat pe frontiera, cu scopul de a verifica eficacitatea actelor de sabotaj bacteriologic efectuate pe cursurile e apa.

Toate aceste fapte au fost confirmate de către acuzatul Takahashi, in fata tribunalului.

Tribunalul a auzit, de asemenea, declaraţiile acuzatului Hirazakura, care confirma rolul activ pe care Takahashi l-a jucat in pregătirea războiului bacteriologic si in indeplinirea actelor de sabotaj bacteriologic împotriva URSS si a Republicii [Populare Mongole. Culpabilitatea acuzatului Takahashi este deci, stabilită in intregime.

Acuzatul Zenkasu Hirazakura, medic veterinar, chemat in armtata in decembrie 1939, a fost trimis la detaşamentul nr. 100, in iunie 1942. Hirazakura, care stia foarte bine ca la detaşamentul se ocupa cu producerea masiva a diferitelor bacterii si otrăvuri violente destinate sabotajului si războiului bacteriologic împotriva Uniunii Sovietice, a participat activ, până in momentul in care a fost facut prizonier, la pregătirea războiului bacteriologic împotriva URSS si a Republicii Populare Mongole. El insusi a efectuat cercetări in domeniul elaborarii si utilizarii armei bacteriologice. In iulie 1942, a luat parte la expeditia organizata in valea rului Trei-Rauri, in provincia Hingan de Nord, in vecinatatea URSS, unde, după experienţe efectuate in vederea contaminarii rezervoarelor de apa si a pasunilor, cu participarea sa, a fost infectat cu antrax, un afluent al Argoun, curs de apa aflat pe frontiera.

In iunie 1944, in fruntea grupului de recunoastere si de sabotaj – sapte membrii ai detaşamentului nr. 100 – Hirazakura a studiat posibilitatea de contaminare din avion a rezervoarelor de apa, a pasunilor de vara si de iarna, a pasunilor cu fan si a drumurilor regiunilor sovietice de pe frontiera. Acuzatul Hirazakura a prezentat in scris şefului detaşamentului nr. 100, un raport detaliat referitor la rezultatele actiunii sale de recunoastere, pe care, de altfel, l-a prezentat verbal si acuzatului Takahashi, sef al serviciilor veterinare ale armatei japoneze din Kouangtoung.

La ordinul lui Takahshi, Hirazakura a cumparat, in regiunea Hailar, multe animale care trebuia sa fie infectate cu maladii infectioase grave, apoi conduse, in scopul sabotajului bacteriologic, pe teritoriul Rapublicii Populare Mongolia. Dar a fost impiedicat de avansarea rapida a armatei sovietice, care l-a luat prizonier, putin după sosirea in Hailar.

Acuzatul Hirazakura este convins complet de aceste crime, atat din declaraţiile sale, cat si din declaraţiile acuzaţilor Takahashi si Mitomo si din depozitiile martorilor Kuwabara si altii.

Acuzatul Kazuo Mitomo a intrat, din propria sa vointa, in anul 1941, la detaşamentul nr. 100, ca angajat la laborator si, cu toate ca stia ca detaşamentul nr. 100 pregatea războiul bacteriologic, a lucrat activ la producerea bacililor de antrax, de morva, etc.

In iulie 1942, acuzatul Mitomo a participat impreuna cu acuzatul Hirazakura la expeditia e sabotaj organizata pentru infectarea unui afluent al Argoun. In august-septembrie 1944, sub conducerea lui Kyoshi Ida, colaborato al detaşamentului bectariologic nr. 100, Mitomo a efectuat in mod sistematic experienţe criminale pe fiinţe umane.

Acuzatul Mitomo a recunoscut ca a experimentat personal, pe fiinţe umane, acţiunea diferitelor otrăvuri. Urmare acestor experienţe, unul dintre detinuţi a murit; un altul a fost omorât de Mitomo cu ajutorul unei injectii de cianură de potasiu, pentru a asigura secretul acestor eperiente. Pentru acelasi motiv, trei alti detinuţi au fost omorati, in prezenta sa, de către un jandarm japonez.

Cu toate ca era simplu angajat al laboratorului detaşamentului nr. 100, Mitomo are mainile manjite cu sangele celor pe care i-a omorat in agitatie, si el lucra in cunoştinţă de cauza la pregătirea războiului bacteriologic. Acest lucru a fost stabilit, in cel mai evident mod, atât din declaraţiile lui Mitomo insusi, cât si de declaraţiile acuzatului Hirazakura si prin depoziţiile a numerosi martori.

VII. Concluzii

Tovarași judecatori, criminalii care sunt asezați pe banca acuzaților au comis crime pe cât de odioase, pe atat de respingatoare.

Faptele scelerate comise de către aceste brute ale fformațiunilor bacteriologice secrete ale armatei japoneze nemaipomenite.

Când determinam raspunderea criminalilor pe care tribunalul este chemat sa-i judece, nu trebuie sa tinem cont numai de crimele deja infaptuite si consumate de ei. Cat de mosntruoase ar fi, nu trebuie sa uitam niciun moment ca ele serveau la pregătirea altor crime, si mai monstruoase. Asasinarea miilor de oameni, morti in suferințe atroce, trebuia sa fie preludiul asasinarii altor milioane de oameni.

Experiențele nemiloase efectuate pe ființe umane trebuia sa preceada epidemiile de ciuma si de holera.

In intentia imperialistilor japonezi, arma bacteriologică trebuia sa provoace calamități si suferințe nenumarate pentru intreaga umanitate pacifista, exterminarea milioanelor de ființe umane si sa transforme in deserturi, intinderi uriase.

Iata de ce, cand va decide asupra soartei criminalilor, tribunalul nu trebuie sa piarda din vedere scopurile finale ale acestui complot criminal împotriva pacii si umanității, la adresa carora era pregatita arma războiului bacteriologic.

Stim ca acesti scelerati nu sunt toti in banca acuzaților. Lantul participantilor la acest complot criminal – am spus-o de la inceput – nu se intrerupe la criminalii pe care ii aveti de juecat.

Stim ca fformațiunile bacteriologice secrete ale armatei japoneze., care si-au asumat sarcina criminala sa pregateasca si sa duce războiul bacteriologic, au fost instituite printr-o ordonanta a Împăratului Hirohito al Japoniei.

Stim numele criminalilor Statului Major General japonez si ai Ministerului de Război al Japoniei, care au incurajat si orientat activitatea fformațiunilor bacteriologice secrete, le-au finantat cu generozitate, au aprobat modelele de arma bacteriologică si au stabilit ziua in care trebuia sa se declanseze atacurile bacteriologice. Pe buna dreptate, ei ar trebui sa fie asezați langa acuzatul Yamada, fost membru al Consiliului superior de Război al Japoniei si fost comandant sef al armatei din Kouangtoung.

Stim numele savantilor bacteriologi Shiro Ishii, Kitano, Yujiro,Wakamatsu, generali ai fostei armate japoneze, servitori demni de dispret si moral degenerati ai imperialismului japonez; banda conducatoare a Japoniei a gasit in ei oameni pregatiti sa-si puna cunostintele lor specialein serviciul pregatirii unui război bacteriologic criminal.

Stim numele fostilor colaboratori ai detașamentului nr. 731, pe cel almedicilor si inginerilor armatei japoneze, Oota, Murakami, Ikari, Tanaka, Yoshimura si multi altii, dusmani feroci ai umanității, care, cu sange rece si intr-un mod implacabil au dus la pieire persoane fara aparare, au cltivat pentru a omora umanitatea milioane de paraziți infectati cu ciuma si sute de kilograme de microbi ucigași.

Acesti scelerati nu sunt in banca acuzaților. Ei sunt in afara frontierelor tarii noastre; ei beneficiaza de protectia fortelor reactionare ale taberei imperialiste care, si ea,

vizeaza la momentul in care sa poata arunca peste umanitate, trotil, bombe atomice si bacterii ucigase.

Dar asasinii care compar astazi in fata tribunalului trebuie sa raspunda in modul cel mai sever de toate crimele atroce pe care le-au comis.

Dat fiind caracterul acestor crime care vizeaza exterminarea feroce a maselor enorme de ființe absolut inocente: batrani, femei si copii; dat fiind, de asemenea, ca asasinii au efectuat experiențe inumane car au provocat moartea miilor de vitime fara aparare, acuzarea estimeaza ca toti acuzații trebuie sa fie pedepsiti conform articoului 1 din Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al URSS, din data de 19 aprilie 1943. Toti acuzații au comis crime foarte grave, si toti merita o pedeapsa severa.

Dar, tovaraşi judecatori, cand veti fixa pedeapsa lor, va rog sa tineti cont in fiecare dintre cazuri de gradul de culpabilitate al acuzaților.

In calitate de reprezentant al acuzarii, estimez ca acuzații Yamada, Kajitsuka, Takahashi, Kawashima si Sato merita pedeapsa maxima de 25 de ani de inchisoare.

Acuzații Karasawa, Onoue, Hirazakura si Mitomo, intre 15 si 20 de ani de inchisoare.

In ceea ce priveşte acuzații Kikuchi si kurushima, care nu au facut decat sa execute ordinele primite, avand cunoştință toturi de caracterul lor criminal, cred ca ne putem limita, pentru fiecare dintre ei la 3 ani de inchisoare.

Tovaraşi judecatori, importanta acestui proces, ete ca a facut sa apara cu claritate extraordinara adevărata fata, fata bestiala a imperialismului japonez de talharie, care prepara in profund secret războiul bacteriologic, o metoda de agresiune dintre cele mai inumane.

Ora la care aceasta forta infricosatoare, a nenumaratelor miliarde de microbi patogeni trebuia sa fie aruncata asupra umanității, era aproape; si numai avansul impetuos si fulgerator al armatei sovietice, care a paralizat adversarul, a salvat lumea de ororile războiului bacteriologic.

Mandrii de puternica noastra patrie socialista, care a salvat civilizatia, evocam astazi grandioasa fapta eroica indeplinita de către poporul sovietic in timpul războiului national.

Hotararea dumneavoastră trebuie sa pedepseasca in mod sever si echitabil crimele care v-au fost deferite si sa stigmatizeze crimele agresorilor japonezi.

Dar trebuie, de asemenea, sa fie un avertisment sever la adresa instigatorilor unui nou război mondial, calai ai umanității nu mai putin implacabili si nu mai putin cruzi decat cei ai caror crime le veti condamna.

Sa stie bine, toti cei care se gandesc din nou la crime împotriva umanității si pregatesc noi metode de exterminare in masa, ca lumea nu a uitat lectia celui de-al doilea război mondial.

Milioane de oameni simplii, frontul puternic al fortelor democratice,cu marea Uniune Sovietica in frunte, fac de paza vigilent, in jurul pacii si a securitatii.

Ei reprezinta o forta viguroasa, invincibila, care va sti sa hotarasca si sa pedepseasca orice instigator al unui nou război mondial.

Pentru toate acestea, sentinta dumneavoastră, tovaraşi judecatori, trebuie sa fie, o chemare redutabila.

PLEDOARII

AUDIEREA DIN DATA DE 30 DECEMBRIE (DIMINEATA)

Președintele de tribunal: Audierea continua. Are cuvântul avocatuul Belov, aparator al acuzatului Yamada. Acuzații pot asculta pledoaria tradusă in limba japoneză.

Avocatul Belov isi pronunta pledoaria, al carei text este anexat la procesul verbal al audierii. Pledoareia este tradusă simultan in limba japoneză.

PLEDOARIA AVOCATULUI N. BELOV PENTRU ACUZATUL YAMADA

Tovarași judecatori,

La acest proces, confratii mei de la aparare si cu mine, care-l apar pe generalul Yamada, fost comandant sef al fostei armate din Kouangtoung, am pus putine întrebări acuzaților. Acest lucru este consecinta logica a faptului ca acuzarea a fost confirmata de către declarațiile acuzaților si depozitiile martorilor si, de asemenea, de documentele aflate la dosar.

Cea mai mare dificultate care se prezinta in fata apararii, in cadrul acestui proces, este ca nu stie daca-si afla locul aici pentru dezbateri oarecare asupra faptelor in sine si asupra probelor. Depozitiile martorilor, documentele autentice adunate in timpul anchetei prealabile si care dunt in prezent la dosar, si, de asemenea, explicatiile detaliate furnizate de către acuzați insisi, toate acestea au confirmat faptele mentionate in acuzare.

In lumina acestor fapte si a circumstantelor atat cu caracter material si juridica, cat si de procedura, rolul apararii la acest proces nu este nici usor, nici simplu. Dar un avocat trebuie sa-si faca treaba, cu toata grija pe care i-o impun interesele justiției.

Bineînțeles ca nu ma pregatesc sa apar crimele cu adevărat exceptionale prin gravitatea lor si despre care acuzatorul statului a vorbit atat de detaliat in rechizitoriul sau. Apar numai un om care nu mai este tanar, pe acuzatul Yamada, care printr-o serie de cauze si circumstante fatale pentru el, a luat parte activ la violarea legilor si obiceiurilor războiului, prin comiterea crimelor împotriva umanității.

Vina clientului meu este grava atat in fata legii cat si in fata ratiunii si a conştiinţei poporului, împotriva fiilor si ficelor caruia a folosit, impreuna cu altii, arma bacteriologică;

dar exista si o serie de factori si de circumstante care explica si atenueaza vina sa si care, in numele justiției, in momentul in care va veti da sentinta, trebuie luate in considerare de către dumneavoastră, tovaraşi judecatori.

Acuzatorul statului, referindu-se la nenumaratele fapte si documente, a vorbit in rechizitoriul sau despre gravele crime comise de către acuzaţii acestui proces si, mai ales, de către fostrul general, Yamada.

Vreau sa arat care sunt, precis, factorii sub influenta carora s-au format ratiunea, vointa, caracterul si moralitatea clientului meu, Yamada, care astazi are aproape 70 de ani.

Acestei probleme, care are in proces o importanta esentiala, este necesar sa-i dam un Răspuns clar si categoric. Ştiinţa noastra sovietica de procedura penala nu s-a solidarizat niciodata cu scoala numita scoala antropologica de drept penal si cu teoria sa de om născut-criminal.

Marii ganditori, savanti si oameni politici ai epocii in care burghezia era inca o clasa revolutionara, progresista, profesau ei insisi si justificau acest punct de vedere al omului născut fara idei, fara pasiuni si fara catacter.

Este cunoscut ca John Locke si Jean-Jacques Rousseau, acesti corifei al gandirii umane, au afirmat in scrierile lor ca "nu exista viciu innăscut in inima omului"...

Constantin Dimitrievitch Oucinski, marele pedagog rus al secolului al XIX-lea, vorbind despre ereditate si educatie, spunea ca daca in timpul copilariei ducem copii unui mare muzician pe o insula populata cu salbatici, sunetele barbare, care zgarie urechile, prin care va incepe opera sa muzicala, vor fi foarte indepartate de cultura muzicala a parintilor sai.

Mi se pare oportun, tovaraşi judecatori, sa va reaminstesc ceea ce acesti cercetatori geniali care au fost Karl Marx si Friedrich Engels, au marcat in operele lor, ca mediul istoric, condiţiile si existenta sociala ca si condiţiile in care se face educatia oamenilor – condiţii generate de către raporturile sociale – formeaza ratiunea, vointa, caracterul si moralitatea lor. Engels atesta in special faptul ca începând cu mijlocul secolului al XIX-lea, muncitorii si burghezia engleza, chiar si prin aspectul lor exterior, difereau sensibil unii fata de altii, ca si cum ar fi facut parte din doua natiuni diferite si ca aceasta diferenta a aspectului lor exterior, a caracterului si a mentalitatii lor, se datora condiţiilor de existenta diferite, influentelor diferite la care erau supusi in mediul lor social.

Mi se pare ca varsta si situatia clientului meu, Yamada, in cadrul acestui proces, imi dau dreptul sa ma opresc cat se poate de detaliat asupra factorilor sociali, politici si ideologici care au influentat formarea, vointa si caracterul sau.

Adaug ca, in acest caz, este posibil si necesar sa examinam caracterul si vointa nu numai si nu atat a individului izolat, ci al clasei sociale in intregime si, uneori, al poporului, in intregime.

Permiteti-mi, tovaraşi judecatori, sa va reamintesc – asa cum apare in dosar – ca Yamada, clientul meu este născut in anul 1881. Marele ganditor Karl Marx scria àpropos de Japonia acelor vremuri:

"Japonia, cu organizarea sa pur feudala a proprietatii funciare si a micii sale culturi, practicata pe scara larga, ofera, in multe privinte, o imagine mult mai fidela a evului mediu european, decat cartile noastre de istorie incarcate de prejudecati burgheze."

Evul mediu: împăratia fortei brutale, a arbitrariului; absenta drepturilor politice, ignoranta si opresiunea maselor populare, dominatia bisericii, persecutia ştiinţei, represiuni salbatice comise împotriva avangardistilor epocii lor, evul mediu – astfel a caracterizat fondatorul comunismului ştiinţific mediul istoric si condiţiile sociale ale perioadei in care clientul meu, Yamada s-a născut si si-a petrecut tineretea.

In aceeasi perioada, in a doua jumatate a secolului al XIX-lea, patru familii extrem de bogate: Mitsui, Mitsubishi, Sumitomo si Yasuda au aparut pe arena politica a Japoniei. Ele au devenit rapid monopoluri imperialiste, beneficiind de sustinerea statului si de intreaga sustinere a curtii imperiale.

Revolutia din anul 1868 a mentinut, in Japonie, bazele feudale. Monarhia absoluta, fondata in Japonia după 1868 s-a pastrat, in fapt, aproape până in zilele noastre, constitutia din 1889, intocmita după modelul constitutiei prusace, lasand Împăratului puteri nelimitate.

In timpul revolotiei din 1868 familia Mitsui a dat un ajutor financiar dinastiei imperiale, in lupta sa împotriva shogunat-ului, guvernare a Japoniei feudale. Familiile Mitsui si Mitsubishi au contribuit la aducerea pe tron a tanarului Mutsuhito, in varsta de 15 ani, a carui domnie a primit numele de Meiji.

Investitiile de capital facute in casa imperiala s-au aratat reciproc avantajoase. Familia Matsui a ptimit concesiuni: mine, paduri si uzine. Aproape toate resursele economice ale Japoniei au devenit proprietatea exclusiva a familiilor Mitsui, Mitsubishi, Sumitomo si Yasuda.

In cursul perioadei care a urmat restauratiei, familiile imperiale au devenit o dinastie opulenta, detinand bogatii incalculabile.

După cea de-a doua jumatate a secolului al XIX-lea, cele patru puternice familii citate, detineau si controlau impreuna cu familia imperiala, bancile, uzinele, minele, padurile, pământurile si toate resursele economice ale tarii. Gigantul consotiu monopolic, industrial si bancar pe care-l conduceau era numit in Japonia "zaibatsu". Traducerea exacta a cuvântului "zaibatsu" este clica financiara. Ichiro Toyohara, cunoscator al istoriei acestor "zaibatsu" spune ca este capitalul monopolurilor derulat in condiţii feudale. Manopera ieftina a contribuit la imbogatirea acestor "zaibatsu". Razboaiele agresive pe care Japonia le-a dus timp de o jumatate de secol in China si Manciuria, au aratat lumii intregi prin ce modalitati Mitsui, Mitsubishi, Sumitomo si Yasuda si-au consolidat puterea. Împăratul Hirohito al Japoniei a numit cel de-al doilea război mondial "războiul sfant al Japoniei", cu toate ca nimeni nu s-a indoit ca acest război a fost pregatit si purtat de către "zaibatsu"; Tojo si Araki, nu erau decat confratii lor ideologici.Războiul i-a imbogatit mai întâi si in primul rand pe Mitsui, Mitsubishi, Sumitomo si Yasuda si inca vreo douazeci de familii care au fost numiti noii "zaibatsu". Nu fara motiv "tara soarelui rasare" se numea si se numeste "imperiul celor "zaibatsu" In cei cinci ani care au precedat războiului, capitalul acestor "zaibatsu" s-a dublat, iar in cinci ani de război, acest capital s-a inzecit. 360 de noi uzine imense alimenteaza acest "tocator uman" foarte avantajos pentru "zaibatsu". Ei sunt cei care au lansat pe campurile de batalie tunuri, obuze, bombe, avioane. De asemenea, din vointa lor a fost pregatita si utilizata arma bacteriologică.

Acesti talhari imperialisti japonezi, cei mai rapaci, sunt cei care, înţelegand imposibilitatea de a face război fara mobilizarea maselor mari de populaţie, au stabilit un sistem politic care intoxica conştiinţa poporului japonez, care inoculeaza otrava nationalismului belicos si a sovinismului salbatic. Educatia sovina a copiilor, din familie si

din scoala, propaganda militarista din presa si cea facuta prin arte, spionajul si teroarea polista erijate in sistem, templele religioase, cu preotii lor, inchisorile, partidele social-fasciste si alte atribute analoge ale masinii statului imperialist, au fost dezvoltate in mod sistematic si puse in acţiune pentru a forma in masele de oameni si, mai ales, in efectivele armatei si ale flotei, un spirit reactionar. La baza tuturor metodelor si procedeelor folosite de imperialismul japonez pentru formarea unui militar docil, a fost pus principiul originii divine, cu caracter etern, imuabil, al monarhiei japoneze.

Trasatura caracteristica a militarismului si a imperialismului japonez, in ansamblul lor, era combinatia formelor "capitaliste, cele mai moderne" de organizare, in special, in ceea ce priveşte armamentul, tactica si strategia, cu vechile forme feudale ale ierarhiei militare. Ideologia care ghida educatia unui militar japonez era ideologia samurailor, deci, o data in plus, feudala. Intreg codul de morala militara ("bushido"), din care trebuia sa se inspire ofiţerii japonezi, începând cu divinizarea sabiei samurailor si cultul Împăratului ca fiinta suprema si terminand prin harakiri, in caz de esec militar sau de "pierdere a prestigiului", este impregnat de idei si de sentimente profund feudale.

Prin scoala, presa, teatru, cinema, etc, in acelasi spirit erau educati, nu numai militarii, dar si intreaga populaţie japoneză, din copilarie, până la varstele cele mai inaintate. Pentru a educa armata si intreaga populaţie intr-un spirit belicos agresiv, se cultiva "spiritul de samurai". Prin aceasta se înţelege superioritatea japonezilor ca naţiune particulara, aleasa de sus, dispretuitoare si de o cruditate fara limite fata de inamic – fiinta inferioara, "barbar". Acest spirit forma fantastici care credeau ca moartea face din ei sfinti.

Va rog sa va amintiti, tovaraşi judecatori, de "kamikaze" ("vant divin" – astfel erau numiti aviatorii care, cu pretul vietii lor, incercau sa scoata din lupta un avion inamic). Actele fantastice ale acestor aviatori erau exaltate nu numai de către propaganda japoneză, dar si de presa burgheza mondiala, ca o manifestare moderna a "spiritului japonez" ("Yamato damashi"), iar religia Shinto ne invata ca sufletele acestor "preafericiti" morti pentru Împăratul "divin", deveneau divinitati si ca, prin urmare, nemurirea lor era asigurata.

In cursul ultimilor douazeci de ani, imperialismul japonez a "modernizat" ideologia samurailor-feudali; a combinat-o cu ideologia fascista moderna de talharie, cea mai reactionara, cea mai rapace, care confera militarismului japonez un caracter fascist-militar. Aceasta fuziune a ideologiilor celor mai reactionare a accentuat in plus caracterul de brigandaj al masinii militare si a politicii externe a Japoniei.

Consecinta politica a acestei stari de fapt a fost, după cum se stie, semnarea pactului "anticointern" cu Germania hitlerista si cu Italia fascista, in anul 1936, si a pactului militar al celor trei puteri in anul 1940.

Teoria extravaganta a "rasei superioare" era inoculata in militarii armatei japoneze si poporului japonez inca si mai mult decat era inoculata germanilor de către Führer-i si de către profesorii lor arieni.

Rolul practic al rasismului consta in a justifica "teoretic" dorinta pe care imperialistii japonezi o aveau de a aservi popoarele Asiei si apoi de a castiga dominatia lumii.

Lucrurile ajunsesera in punctul in care chiar si reprezentantii diplomatici, a caror profesie obliga la retinere, sa dea curs liber nazuintelor imperialiste. Toti ne amintim cum contele japonez Uchida, delegat la o conferinta la Societatea Natiunilor, a declarat intr-un interviu, in anul 1932: "Misiunea japonezilor pe pământ este de a guverna lumea. Japonia va fi leaganul noului Messia."

Pe de alta parte, asa cum au aratat-o datele documentare si depozitiile martorilor la procesul de la Tokio, pe intreaga perioada care este cuprinsa in actul de acuzare, adica începând din anul 1928, In Japonia, au fost distruse metodic si fara mila, toate elementele democratiei care existau. Aparatul de stat al Japoniei a fost imediat reconstruit după modelul fascist, si cea mai mica tentativa de a rezista la dezvoltarea imperialismului si a fascismului japonez, era reprimata prin masuri de teroare implacabile.

Este dificil sa fie trecut sub tacere faptul ca Nippon Shinto-ron, manual care se foloseste in scolile japoneze, scris de către profesorul Hibino Yutaka, invata ca Dumnezeu a coborât pe pământ si s-a incarnat in împărat japonez, "avand ca scop sa guverneze rasa lui Yamato, rasa oamenilor-zei". "Imperiul nostru sfânt este mai presus decât orice pe pământ, deoarece superioritatea sa este unica si inegalabila" se spune mai departe in acest catehism care este folosit de tinerii japonezi. Banda conducatoare a imperialismului japonez a reusit sa faca astfel încât toti japonezii, sau aproape toti, inainte de înfrângerea masinii de război japoneze, sa creada ca un lucru de la sine înțeles ca "rasa lui Yamato" este o rasa divina, a carei misiune este de a aservi toate popoarele si de a guverna lumea. Principiul "Hakko Ichiu", adica – toate popoarele lumii trebuie sa fie sub sceptrul lui "mikado" – era propavaduit in temple si in universitati, in scoli si pe strazi, in familii si in locurile de munca, mereu, pretutindeni.

Tovaraşi judecatori, vreau sa va rog, in mod special sa luati in considerare următoarea circumstanta: Exact in anii in care clientul meu, Yamada, a primit educatia si instructia generala si speciala militara si, apoi, in timpul lungilor sai ani de serviciu in fost armata japoneză, s-a răspândit foarte larg teoria originii divine a Japoniei si a împăratilor sai, cultul "spiritului inaintasilor", etc, prin intermediul fuziunii abile a doctrinelor religioase cu principiile absolutismului monarhic.

Creierul japonezului si, in special, cel al militarului este umplut de tot felul de mitologii referitoare la originea insulelor japoneze, la originea familiei imperiale , după cum se spune descendenta din Amaterasu-o-mikami (zeita soarelui), la originea poporulu japonez, născut din descendenta divina a Împăratului, care trebuie ascultat orbeste, fara nicio replica. Acestora li se adauga doctrina agresiva a misiunii "particulare" a Japoniei, chemata sa elibereze popoarele de culoare de sub "dominatia albilor". Concluzia politica a tuturor acestor invataminte constituia teoria de necesitate a războiului si a "fatalitatii sale eterne", ca metoda de executare a "vointei divine" si a stergerii pacatului si a raului de pe suprafata pământului.

Tovaraşi judecatori, as vrea sa subliniez in primul rand ca inocularea "spiritului de samurai" in armata japoneză, era favorizata de faptul ca armata japoneză in anii 1880 – 1890 incepuse sa se antreneze conform modelului prusac. Timp de multi ani, o misiune militara germana a stat in Japonia pentru a instrui armata japoneză. In fruntea acestei misiuni s-a aflat Meckel, cel mai apropiat colaborator al lui Moltke.

Astfel, prisianismul, cu ideologia sa reactionare, care transforma spiritul de disciplina intr-un automatism psihic, era de asemenea inoculat in armata japoneză. Si nu este fara motiv faptul ca timp de multi ani Japonia a fost numita "Prusia Orientului".

Imi permit, tovaraşi judecatori, sa readuc aminte ca prusianismul este dominatia biciului, a sabiei si a literei de "lege", este implementarea unui dresaj militar brutal si a disciplinei batei in armata.

De asemenea, tovaraşi judecatori, este necesar sa reamintesc sa fie luat in considerare faptul ca organizatorul imediat al masinii militare japoneze, maresalul Yamagata, era un fervent admirator al lui Bismarck si al lui Moltke, si el se inclina in fata lui Wilhelm II.

Partidul militar condus de Yamagata, membru eminet al guenro (consiliu militar al fostilor feudali din apropierea Împăratului), lansase urmatorul cuvant de ordine: "toata forta Japoniei este in puterea sa militara." Yamagata era in fruntea masinii de război si era "maestrul gandirii" corpului de ofiţeri, al tinerilor si sef in Aparatul de Stat al Japoniei, de la sfârşitul secolului al XIX-lea, până aproape de moartea sa, in anul 1922. Yamagata a fost ideologul tacticii de "lovitura neasteptata". El a fost initiatorul legii referitoare la subordonarea directa a armatei si a flotei, Împăratului.Publicistul militar nipon, reactionarul Shinsaku Hirata, in cartea sa prefatata de către generalul Araki si amiralul Okada, scria: "Ofiterul, soldatul, marinarul japonez, sunt supusi Împăratului, numai lui, si nu pot sa traga niciun foc de arma împotriva vointei lui."

Tovaraşi judecatori, analiza faptelor pe care le-am expus, socumentele si circumstanţele istorice, atesta in mod evident ca aceste consortii ale monopolistilor moderni, industriali si bancari ai acestor "zaibatsu" cu Împăratul in frunte – aceste consortii care până in prezent, au mana pe masina industriala moderna, care a fost de sapte ori in cincizeci de ani instrumentul razboaielor de agresiune japoneze – ei sunt cei careau fost cei care au inspirat, instigat, organizat si condus agresiunea japoneză, cu arsenalul lor extrem de bogat de mijloace de distrugere; si mai ales, ei sunt cei care au fost initiatorii si organizatorii producerii si utilizarii armei bacteriologice.

Ei sunt cei care au facut planul de agresiune, care l-au pregatit si l-au declansat; ei sunt cei care, cultivand prejudecati religioase si feudale, au oprimat 90 de milioane de Japonezi; ei sunt cei care ii mentineau sub jugul politist; ei sunt cei care isi intoxicau conştiinţele cu otrava nationalismului belicos si a sovinismului salbatic; ei sunt cei care, prin intreg sistemul de educatie si de antrenamet, au transformat militarii in executanti mecanici ai vointei lor, cu scopul de a instaura dominatia lor militara, maritima, politica si economica in lumea intreaga.

Acuzatul Yamada a fost unul dintre nenumaratii executanti ai crimelor imperialismului nipon. Tovaraşi judecatori, sper sa-mi impartasiti convingerea – crima comisa de către clientul meu, Yamada, a fost rezultatul tragicului dresaj al gandirii, la care cu sau fara voie el a fost supus zi după zi, in cursul lungii sale vieti, in rangurile fostei armate japoneze.

Tovaraşi judecatori, este imposibil sa nu recunoastem acest fapt, si recunoscandu-l, trebuie ca, in numele justiţiei, sa declarati prin verdictul dumneavoastră ca procesul a stabilit nu numai culpabilitatea acuzatului Yamada, ci si nefericirea sa, nefericire de a fi fost născut de a fi crescut, a se fi format, de a fi trait intr-o epoca, intr-o situatie istorica si in condiţii in care nu ar fi putu deveni altceva decat ceea ce este.

Tovaraşi judecatori, este foarte posibil ca argumentele mele sa vi sa para insuficiente, aceste argumente care dovedesc ca - condiţiile de existenta sociala si condiţiile de educatie si instructie induse de raporturile sociale si de către regimul politic, formeaza ratiunea, vointa, caracterul si moralitatea oamenilor, altfel spus, poate ca dumneavoastră va indoiti de faptul ca Yamada, clientul meu, si ceilalti acuzaţi in procesul acesta sunt nu numai criminali împotriva legii războiului si a umanităţii, dar si victime ale imperialismului japonez?

In acest caz, va rog sa-mi permiteti, pentru a justifica mai bine teoriile fundamentale ale pledoariei mele, sa ma refer la date istorice cu o forta de convingere exceptionala.

Tovaraşi judecatori, astazi, nu numai noi insine, cetăţenii Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, nu numai nenumaratii nostri prieteni din strainatate, dar si inamicii nostri inteligenti stiu ca – condiţiile societatii socialiste favorizeaza dezvoltarea completa a fortelor fizice si spirituale, capacitatile si talentele oamenilor.

Tovaraşi judecatori, va rog sa considerati sutele si miile de oameni sovietici din zilele noastre, care lucreaza in domeniile ştiinţei, artelor, tehnicii, artei militare, sportului. Ganditi-va la cei care sunt născuti inaintea Marii revolutii socialiste din Octombrie, cei care au provenit din popor si intrebati-va ce ar fi devenit acestia, ce ar fi fost viata lor, in realitatea rusa dinaintea Marelui Octombrie, si ce au devenit, cum s-a desfasurat viata lor in condiţiile tarii sovietice, sub soarele Constitutiei staliniste. Vedem si stim ca milioane de oameni pe care tarismul i-a oprimat, infant, sufocat, au primit posibilitatea de a se destepta, de a-si indrepta coloana vertebrala, de a revela talentele lor bogate, si in condiţiile in care rapoartele sociale s-au schimbat, sa dezvolte marile lor forte spirituale.

Muncitorul de ieri, ciobanul, oamenii din popor au devenit astazi savanti eminenti, maestrii in materie de arta, oameni de stat. Toate aceste rezultate, le datoreaza raporturilor sociale schimbate si noilor condiţii de educatie si instruire a oamenilor, condiţii induse de aceste noi raporturi. Lumea intreaga observa o situatie analoga in tarile cu regim democratic popular.

Iar acum, tovaraşi judecatori, va rog sa-mi permiteti sa trag – din aceasta gandire generala – concluzia logica, particulara, in ceea ce-l priveşte pe clientul meu, fostul general Yamada.

Va rog sa-mi permiteti, pe baza datelor documentelor care se afla la dosar, sa abordez de aproape expozeul istoric al "drumului in viata" care caracterizeaza personalitatea si activitatea clientului meu.

Materialele din dosar arata ca acuzatul Yamada, născut in anul 1881, provine dintr-o casta militara de samurai, care din timpuri imemorabile au fost in serviciul Împăratului si a printilor regenti.

In perioada 1887 – 1898 el a fost crescut si instruit intr-o scoala primara de invatamant general si apoi intr-o scoala secundara. In anul 1898, Yamada a intrat in corpul de cadeti, apoi la scoala militara, la terminarea careia, in anul 1903 a fost avansat sublocotenent si alocat regimentului 3 Cavalerie. Din mai până in septembrie 1904, Yamada, in calitate de sef al unei subdiviziuni de cavalerie a luat parte la războiul ruso-japonez, in sectorul Dalni-Liaoyang. Armata tarista, prost echipata, condusa de sefi incapabili, in frunte cu aceasta nulitate de pe tron, care era Nicolae II, a fost infranta.

Infrangerea sistemului, infrangerea autocratiei, au fost interpretate in Japonia, si nu numai in Japonia, dar si in alte tari capitaliste, ca o victorie asupra Rusiei, asupra marelui popor rus.

Aceasta vitorie l-a ametit nu numai pe tanarul ofiter Yamada, nu numai armata si flota japoneză, dar intreg imperialismul japonez tanar si rapace.

Tovaraşi judecatori, spre surprinderea popoarelor pacifiste a tarilor din lumea intreaga, pe banca acuzaţilor, la procesul de la Tokio, nu a fost niciunul dintre acesti "zaibatsu", al celor din gruparile capitalului monopolist japonez. Nu a fost văzut aici ici

macar şeful lor, Împăratul Hirohito. Acest lucru tine de faptul ca firele care legau si care leaga monopolistii americani de confratii sai japonezi, sunt prea solide. Acesta este motivul pentru care acuzatorul american nu a indraznit sa voebeasca in fata tribunalului international de rolul pe care-l joaca magnatii industriali si financiari in stabilirea planului si organizarii celui de-al doilea război mondial.

Adevărata ecitate este inerenta justiţiei sovietice; in numele acestei echitti, rog Tribunalul Militar, ca in momentul in care-si va da verdictul pentru clientul meu, Yamada, sa ia in considerare rolul sau adevărat si nu aparent, in crimele imperialistilor japonezi împotriva legilor si obiceiurilor războiului.

Procesul a stabilit ca Yamada s-a născut, a crescut, a trait si a lucrat intr-o perioada istorica, intr-o situatie si in condiţii care au facut din el incarnarea unei discipline militare care nu era altceva decat un automatism psihic.

Iata de ce, Yamada merita nu numai sa fie condamnat, dar si sa fie plans de mila.

In sfarsit, tovaraşi judecatori, va rog sa tineti cont de faptul ca acuzatul Yamada a gasit in el forta si curajul, in cadrul anchetei prealabile, ca, de altfel si in cadrul audierii, sa recunoasca in intregimevina sa. A înţeles toata profunzimea caderii sale. Fara a fi incercat sa nu-si asume raspunderea, fara sa se fi menajat, el a clarificat in detaliu, cu sinceritate si in totalitate, activitatea sa criminala, ca si activitatea mai criminala inca a altor initiatori si organizatori ai crimelor stabilite la acest proces.

Acum, acuzatul Yamada isi inclina in fata dumneavoastră capul cu vinovaţie si asteapta verdictul dumneavoastră just.

Cu acestea, va rog sa-mi permiteti, tovaraşi judecatori, sa-mi inchei explicatiile in apărarea acuzatului Yamada.

Preşedintele: Dau cuvântul avocatului Borovik, aparator al acuzatului Kiyoshi Kawashima.

Avocatul Borovik pronunta o pledoarie al carei text este anexat la procesul verbal al audierii. Pledoaria este simultan tradusă in limba japoneză.

PLEDOARIA AVOCATULUI N. BOROVIK, PENTRU ACUZATUL KYIOSHI KAWASHIMA

Tovaraşi judecatori, tovaraşi membri ai Tribunalului Militar!

Fiecare dintre noi înţelege sentimentul care ne incearca, pe noi, oameni sovietici, in timpul acestui proces.

In aceste zile, fiecare dintre noi s-a gandit involuntar, de multe ori, cu un sentiment de profunda gratitudine si dragoste la cel a carui inteleapta perspicacitte a stiut sa prevada cu multi, multi ani inainte, pericolul mortal care atarna asupra patriei noastre in Extremul-Orient, si a pus in garda oamenii sovietici, la cel al carui geniu luminos a indepartat bratul ridicat deja asupra noastra si ne-a crutat de calamităţi si suferinţe teribile.

Sunt foarte grave crimele comise de acuzaţii asezaţi pe aceasta banca.

Dar, tovaraşi judecatori, in virtutea legii noastre fundamentale, noi, avocaţii sovietici, am fost chemati aici pentru a ne achita de sarcina pe care o avem, adica, pentru a va ajuta sa judecati echitabil procesul acesta si pentru a va expune tot ceea ce atenueaza vina acuzaţilor.

Voi incerca sa ma achit de aceasta sarcina in masura fortelor mele.

Reprezint apărarea acuzatului Kiyoshi Kawashima, doctor in medicina, fost general maior al serviciului de sănătate al armatei japoneze.

Inainte de a trece la pledoarie, va voi aduce aminte ca la acest proces, ca in toate procesele in care banca acuzaţilor nu este ocupata de unul singur, ci de mai multi, cea mai dificila, probabil, este definirea rolului, al gradului de participare al fiecarui acuzat, stabilirea responsabilitatii personale a fiecaruia dintre acuzaţi in crimele comise.

Iata de ce, imi voi permite sa incep pledoaria mea, exact prin definirea rolului si a locului clientului meu in acest proces.

După cum stim, Kiyoshi Kawashima este acuzat ca a comis o serie de crime.

Formularea acuzarii spune ca Kiyoshi Kawashima, in comun cu un grup de colaboratori responsabili ai fformaţiunilor bacteriologice speciale ale armatei japoneze, a caror activitate viza pregătirea si purtarea războiului bacteriologic, a luat parte activa la cercetările si la producerea armei bacteriologice pentru exterminarea in masa a oamenilor; ca in comun cu acuzatul Karasawa a luat parte activ la războiul bacteriologic in China; ca in comun cu mai multi alti acuzaţi a luat parte personal la experienţe criminale, inumane, efectuate pe oameni vii...

Iata de ce este acuzat Kawashima.

Materialele procesului: declaraţiile acuzaţilor, depozitiile martorilor, ca si concluzia experţilor medico-legali, au dovedit vinovaţia sa; in rest, Kawashima insusi, nu a cautat sa taca, sa ascunda ceea ce a facut si, literalmente din primele zile ale anchetei prealabile, până la sfârşitul anchetei judiciare, el s-a recunoscut in intregime vinovat.

Desigur, in aceasta situatie, nu-si au loc aici niciun fel de discutii cu acuzarea, referitoare la probe sau la fapte. Toate crimele comise de către Kawashima au fost dovedite si el le-a recunoscut. Totusi, rolul, gradul de participare al lui Kawashima in aceasta afacere se disting prin mai multe puncte de rolul mai multor dintre co-acuzaţi si, mai les, se disting de rolul marilor criminali de război care au stiut sa fuga de responsabilitate, dar care, mai devreme sau mai târziu, vor fi pedepsiti de bratul justitiar al poporului.

Tovaraşi judecatori! In ciuda intregii gravitati a crimelor comise de către Kawashima, imi permit totusi sa estimez ca Kawashima nu a avut o parte principala, esentiala, in comiterea acestor crime.

Astazi îl judecam pe Kawashima pentru actele comise in perioada muncii sale la detaşamentul nr.731. Sa rezumam istoric aceasta problema.

Sa ne reamintim anul 1936, an in care a fost publicata ordonanta secreta a Împăratului Japoniei referitoare la formarea in zona Kharbin a unui detaşament bacteriologic, numit mai tarziu detaşamentul Manshu nr. 731. Unde il gasim la acea data pe Kawashima? La acea data, el ocupa un post modest de sef adjunct al serviciului de sănătate al unei divizii, la Tokio.

Se incheie anul 1936. Apoi, trec anii 1937, 1938, 1939, 1940. Intre timp detaşamentul nr. 731 se dezvolta, personalul sau creşte considerabil; activitatea sa ia amploare; se construiesc aerodroame, poligoane, apare o inchisoare, apar cuptoare ale crematoriilor, se construieste un intreg oras miltar. Care sunt, la vremea aceea, ocupatiile lui Kawashima?

Locotenent colonel in serviciul de sănătate, el preda igiena in sectiunea de pregătire a unei scoli militare din Tokio; după care este trimis sa lucreze la Pei-Ping.

Pe vremea aceea, Kawashima nu are nici o idee despre fabrica mortii care exista la statia de la Pingfan si care chiar de pe acum, merge din plin; pe vremea aceea, habar nu are ca, in zona Nimpo, la sud de Changhai, sunt realizate operaţiuni militare bacteriologice împotriva poporului chinez, operaţiuni în cursul carora este folosita producţia acestei teribile fabrici; pe vremea aceea, habar nu are ca, in virtutea unei noi ordonante imperiale, continua sa se extinda activitatea acestei fabrici, etc.

Si iata ca vine anul 1941, fatal pentru Kawashima, an plin de evenimente internationale importante. Suntem in luna martie. Un decret al ministrului de război al Japoniei – si Kawashima aude pentru prima data de existenta detaşamentului de la Pingfan. Intre timp, in Japonia, in aceasta tara dominata in intregime de clica militara japoneză, in aceasta tara în care au inflorit cele mai extreme si mai salbatice forme reactionare si de obscurantism, pregatirile de război se fac intr-un ritm furibund.

Discursurile triumfatoare ale Führer-ului posedat, care, pe vremea aceea, cucerise deja mai multe tari europene, nu lasa militarii japonezi indiferenti. Reacţiunea japoneze se precipita, îi este teama sa nu fie in întârziere, nu vra sa-i lase sa scape momentul propice. Materialele Tribunalului Militar International de la Tokio au clarificat in detaliu conduita clicii militare japoneze in aceasta perioada.

Acest val de isterie si de psihoza belicoasa, acest val de agiotaj nestapanit, al clicii militare japoneze, este cel care l-a antrenat pe Kawashima, ca si pe multi altii. Sosit la detaşamentul nr. 731 el nu rationeaza, nu se gândeste absolut deloc ce face, in ce loc se afla. Astfel incepe caderea lui Kawashima.

In doi ani de lucru la detaşament Kawashima a comis o serie de crime. Acest lucru a fost stabilit. Totusi, rolul său a fost unul activ, de organizare? Kawashima este cel care a fost personajul principal in acest detaşament?

In timpul anchetei prealabile si, mai ales, aici, in timpul anchetei judiciare, am aflat detalii interesante referitoare la modalitatea in care era asigurata conducerea acestui detaşament, am aflat cine era adevăratul sau conducator.

A fost numit, aici, Împăratul Hirohito, in permanenta preocupat de opera sa; a fost numit aici, ministrul de război si Statul Major General al armatei japoneze, care, toti, se preocupau de detaşament. Acesta din urma era subordonat de asemenea, comandamentului armatei din Kouangtoung si multor altor instante.

Tovaraşi judecatori, va aduceti aminte declaraţiile lui Kawashima, care spuneau ca şeful sau direct, Shiro Ishii, era deseori convocat la Tokio, pentru a raporta activitatea detaşamentului; ca acesta din urma era frecvent vizitat, in scopul inpectarii, de către tot felul de generali si sefi responsabili ai comandamentului armatei din Kouangtoung.

Sunt numerosi cei carora Kawashima trebuia sa le raporteze munca sa! Până la un locotenent colonel, un anume Yamamoto, reprezentant permanent al comandamentului

armatei din Kouangtoung la detaşament, care se interesa tot timpul de ceea ce faceau Kawashima si ceilalti colaboratori ai detaşamentului; conform expresiei folosite de Kawashima in timpul anchetei prealabile, Yamamoto era "ochii si urechile" statului major al armatei din Kouangtoung in cadrul detaşamentului. Daca la acestea adaugam ca şeful direct si conducatorul detaşamentului era Shiro Ishii, marele bacteriolog, faimosul ideolog al războiului bacteriologic, vedem cu claritate ca, pe acest fond, este imposibil să-l consideram pe Kawashima ca personal conducător principal.

In fapt, Kawashima nu era decat un executant al vointelor criminale ale altora, executant responsabil, este adevărat, dar executant. Aceasta, după mine, este o circumstanta atenuanta, si va rog, tovaraşi judecatori, sa tineti cont de ea, in momentul in care stabiliti gradul de culpabilitate, rolul si locul clientului meu in acest proces.

Tovaraşi judecatori! Cred ca nu-mi indeplinesc in intregime datoria, daca nu va atrag atentia asupra unei circumstante, si nu a celei mai neînsemnate, care atenueaza vina lui Kiyoshi Kawashima.

Stim ca Kawashima s-a recunoscut in intregime vinovat de crimele pe care le-a comis. Dar asta nu este tot! Kawashima regreta din plin si, după mine, nu avem motive sa nu-l credem, sa nu credem in sinceritatea conduitei sale.

Cum se poate explica aceasta conduita a lui Kawashima?

Cred ca originea sa este cea care îi influnteaza conduita. Kawashima descinde dintr-o simpla familie japoneză. Nu este un descendent al samurailor, nu este fiul unui mare capitalist sau proprietar funciar. Tatal sau era simplu ţăran. Kiyoshi Kawashima a primit o instruire medicala superioara; voia să se consacre ştiinţei si chiar in anul 1934, el si-a sustinut teza de doctorat pe aceasta temă absolut inofensiva "Bacilii de pseudo-tuberculoza". Cred ca, daca nu s-ar fi aflat in conjunctura despre care am vorbit anterior, Kawashima nici nu s-ar fi aflat in banca acuzaților.

Kawashima a comis o crima; a înțeles ca gravitatea acestei crime il copleseste, ca trebuie sa aleaga o alta cale, o cale onesta, iar Kawashima gaseste in el insusi forta si curajul sa porneasca pe aceasta cale: nu numai isi marturiseste crimele comise, dar ajuta la maxim dezvaluirea in proces a tuturor crimelor, până la capăt.

Va reamintiti, tovaraşi judecatori, cuvintele pe care le-a spus inca de la ancheta prealabila, la interogatoiul din data de 30 octombrie 1949. Atunci Kawashima a spus:

" ... Acum, ca am luat cunoştinţă complet de caracterul criminal al activității mele in cadrul detaşamentului nr. 731, activitate care viza gasirea metodelor de a purta războiul bacteriologic, război condamnat de umanitate, ma recunosc, in intregime, vinovat...

... Recunosc ca metodele de experimentare aplicate de noi pe oameni vii, exterminarea lor in masa prin intermediul bacteriilor ucigase, sunt metode barbare si constituie o crimaîmpotriva umanității... Nu m-am angajat voluntar in detaşamentul nr. 731, ci la un ordin al ministrului de război al Japoniei, ordin pe care nu puteam sa nu-l respect. Înțeleg ca detaşamentul nr. 731 era o organizatie criminala. Si deoarece faceam parte din el, acum, sunt gata sa suport consecintele..."

Bineînțeles ca lui Kawashima nu i-a fost usor sa pronunte aceste cuvinte. A trebuit sa faca un efort penibil. S-a gandit mult si a simtit mult inainte de a gasi in el insusi taria necesara pentru a se decide sa le pronunte.

Mi se pare ca, daca astazi Kawashima pronunta astfel de cuvinte, acest lucru atesta ca in psihologia sa s-a produs un oarecare reviriment. Ce anume l-a influentat? Ce factor a actionat asupra lui? Cred ca acest factor a fost, fara doar si poate – timpul. Iata – sunt mai mult de patru ani de cand Kawashima este prizonier. Rastimp extrem de suficient pentru a fi putut sa mediteze si sa revizuiasca anumite valori. Caci, in fine, Kawashima nu se poate sa nu fi meditat macar si numai la aceasta problema: cum se face ca Uniunea Sovietica, după ce pierduse, la timpul lor, mari teritorii, luptand de una singura cu un inamic inarmat până-n dinti, a stiut apoi, nu numai sa tina piept, dar sa si infranga in intregime diviziile elitei hitleriste? De asemenea, Kawashima nu se poate sa nu fi meditat asupra soartei lamentabile a propriei armate, asupra cauzelor acestei soarte. De asemenea, Kawashima nu se poate sa nu se fi interesat de schimbarile care au survenit urmare a războiului di tara sa, in Japonia si de multe alte probleme.

Cred ca nu se poate ca aceste ganduri sa nu fi avut influenta asupra conştiinţei si psihologiei sale.

Iata care sunt, după mine, adevăratele motive care l-au obligat pe Kawashima sa reexamineze, intr-o oarecare masura, pozitia sa. Iata ce ma face sa concluzionez ca Kawashima se caieste.

Tovaraşi membrii ai Tribunalului militar!

Inchei pledoaria mea. Este gravă crima comisa de către Kawashima. Îi este penibil sa se afle asezat, astazi, in banca acuzaţilor. Dar un lucru este sigur: Kawashima va ieşi de aici cu o senzatie de usurare, cu sentimentul ca aici, la proces, a avut o conduita onesta.

Solicit, tovaraşi judecatori, o atenuare a pedepsei sale.

Preşedintele: Dau cuvântul avocatului Sannikov, aparator al acuzatului Ryuji Kajitsuka. Acuzaţii pot asculta traducerea pledoariei, care este transmisa in limba japoneză.

Avocatul Sannikov pronunta pledoaria al carei text se afla anexat la procesul verbal al audierii. Pledoaria sa este transmisa, simultan, in limba japoneză.

PLEDOARIA AVOCATULUI S. SANNIKOV PENTRU ACUZATUL RYUJI KAJITSUKA

Tovaraşi judecatori, abordez exercitarea funcţiilor mele cu un sentiment de emotie. Înţeleg intreaga complexitate si dificultate a apararii in acest proces, in general, si a clinetului meu, Ryuji Kajitsuka, in particular.

Dificultatea apararii, la acest proces, este data de caracterul actelor pe care acuzaţii le-au comis si de gravitatea acuzaţiilor care apasa asupra lor.

Noi toti, intr-o anumita masura, am fost martori – si chiar am participat – la numeroase procese judiciare cu o mare influenta sociala si politica. Dar procesul de astazi, prin natura sa specifica si prin caracterul faptelor incriminate, este exceptional. Nu a mai fost până acum proces ca acesta in practica judiciara si in istorie.

Principalii acuzaţi in acest proces, asezaţi pe banca infamiei, Yamada, Kajitsuka, Takahshi si Sato, sunt acuzaţi de a fi condus – in perioada in care au ocupat posturi in comandamentul armatei japoneze – fformaţiuni bacteriologice speciale ale armatei japoneze

si de a fi orientat activitatea lor către producerea unei arma bacteriologice, in vederea pregatirii războiului bacteriologic împotriva Uniunii Sovietice si a altor state.

Din actul de acuzare rezulta ca acuzația aduce, ca esentiala, pregătirea războiului bacteriologic; de acest lucru este acuzat Kajitsuka, doctor in medicina, locotenent general a serviciului de sănătate; fost sef al Directiri de sănătate de pe langa statul major general al armatei din Kouangtoung.

Ştiința microbilor exista de foarte mult timp. Savanti avangardisti din intreaga lume: Pasteur, Koch, Metchinov si altii au lucrat timp de ani de zile pentru a studia microbii; si-au consacrat eforturile si inteligenta, sănătatea si viata, binelui umanității; au luptat împotriva acestui teribil flagel al umanității – maladiile epidemice – au luptat pentru prelungirea vietii umane.

Ori, la acest proces, constatam ca specialistii, militarii si medicii armatei japoneze asezați acum, pe banca acuzaților, au folosit ştiința umana intr-o alta directir: pentru nevoile războiului împotriva umanității; au adaptat ştiința microbilor obiectivelor unui război agresiv împotriva Uniunii Sovietice si a altor state.

Orice război răpune numeroase vieti umane si aduce suferințe dure umanității. Acuzații pregateau arma de război cea mai eficienta – conform exprimarii lor – in realitate, pregateau arma cea mai teribila, indreptata împotriva umanității.

De aceasta crima grava este acuzat si clientul meu Ryuji Kajitsuka.

La ancheta prealabila si la audiere, Kajitsuka a recunoscut – pe fond – ca acuzația formulata împotriva lui era adevărata.

Pornind de la faptul ca acuzatul a recunoscut acuztia formulata împotriva lui, s-ar putea crede ca am putea trage concluzia ca eu – aparatorul lui Kajitsuka – nu am nimic de facut si ca pledoaria mea este inutila. Totusi, legislatia noastra a stabilit cu inteligenta ca, independent de caracterul crimei sau gravitatea probelor, apărarea trebuie sa-si spuna cuvântul in favoarea acuzatului, ea trebuie sa expuna suma argumentelor sale, care atenueaza vina acuzatului.

In masura in care acuzatul Kajitsuka s-a recunoscut – pe fond – vinovat, nu am de discutat cu acuzarea asupra faptelor. De asemenea, nu am nimic de comentat referitor la calificarea drept crima – din punct de vedere juridic.

Nu voi atrage atentia, tovaraşi judecatori, decat asupra punctelor izolate pe care cleintul meu le revendica.

Atunci cand am spus despre clientul meu Kajitsuka ca a recunoscut – pe fond – acuzația împotriva lui, am pornit de la faptul ca acuzatul Kajitsuka, in cadrul anchetei prealabile, si in timpul audierii judiciare, a recunoscut ca, inca din anul 1931, impartasea vederile ideologului războiului bacteriologic, Shiro Ishii. In anul 1936, Kajitsuka a sprijinit cererea comandantului sef al armatei din Kouangtoung, pentru a se crea in cadrul acestei armate, detaşamentul Ishii. Kajitsuka a luat parte direct la formarea acestui detaşament, caruia i-a furnizat ofițeri ai serviciului de sănătate.

In plus, Kajitsuka stia ca detaşamentul nr. 731 pregatea o armă bacteriologică împotriva armatei si a populației chineze.

In fine, acuzatul Kajitsuka a recunoscut ca a luat parte direct la formarea detaşamentulu nr. 731 si ca era la curent cu activitatea practicta.

In acelasi timp, acuzatul Kajitsuka afirma ca detaşamentul 731 se afla sub o dubla subordonare, in virtutea careia el nu cunoaste o serie de fapte ale activităţii acestui detaşament.

Faptul ca detaşamentul nr. 731 se afla sub o dubla subordonare, rezulta din depozitiile martorilor si din alte materiale din proces. In partea de descriere a actului de acuzare se spune: detaşamentele bacteriologice si filialele lor aparţineau direct de comandantul sef al armatei japoneze din Kouangtoung... Acest fapt este confirmat de un ordin pe care unitatile sovietice l-au confiscat... ordin al fostului comandant sef al armatei din Kouangtoung, generalul Ioshijiro Umezu, din data de 2 decembrie 1940." Mai departe, actul de acuzare spune ca "generalul Yamada, inculpat in acest proces, care i-a urmat lui Umezu in postul de comandant sef al armatei japoneze din Kouangtoung, a confirmat, si el in declaraţiile sale ca fformaţiunile bacteriologice erau direct subordonate ordinelor sale."

Astfel, s-a stabilit ca detaşamentul nr. 731 depindea direct de comandantul sef. In timpul anchetei prealabile a fost pusa următoarea Întrebare: prin intermediul caror servicii si directiuni, comandantul sef al armatei din Kouangtoung, conducea detaşamentul nr. 731?

Se pare ca detaşamentul nr. 731 – datorita activităţii sale – si deoarece facea parte din sistemul condus de Directia de sănătate de pe langa statul major al armatei din Kouangtoung, trebuie sa fi depins in intregime de aceasta directir, al carei sef era acuzatul Kajitsuka. Totusi, s-a stabilit ca detaşamentul nr. 731 se achita de functii strategice; ori aceasta parte a activităţii detaşamentului – asa cum afirma acuzatul Kajitsuka – nu ii era subordonata direct.

Este sincer acuzatul Kajitsuka atunci cand face aceste afirmatii? Vreau sa va readuc in atentie depozitiile martorilor, care au avut o legatura directa cu activitatea detaşamentului nr. 731 si care clarifica problema conducerii acestui detaşament. Acesti martori sunt: colonelul Tadashi Tamura si generalul maior Matsumura.

La ancheta prealabila, martorul Tadashi Tamura a spus:

" detaşamentul nr. 731, in virtutea regulamentului sau, se afla sub o dubla subordonare: ca unitate de lupta si de operaţiuni, detaşamentul nr. 731 era condus si controlat de către primul birou (de operaţiuni) al statului major al armatei din Kouangtoung, al carui sef era generalul maior Matsumura. In acelaşi timp, detaşamentul nr. 731, depindea de Directia de sănătate de pe lângă statul major al armatei din Kouangtoung, direcţie al carei sef era locotentul general Kajitsuka."

Martorul Matsumura, interogat in cadrul anchetei prealabile a facut marturii mai precise referitoare la aceasta problema.

El a spus:

"Comandantul şef - mai întâi, Umezu, apoi, începând din iulie 1944, Yamada, conducea activitatea detaşamentului nr. 731 in domeniul strategic prin intermediul biroului de operaţiuni ... si in domeniul ştiinţific si tehnic – prin intermediul şefului de sănătate de pe langa statul major, generalul Kajitsuka."

Apoi, urmare întrebărilor, martorul Matsumura a Răspuns ca "biroul de operaţiuni al statului major al armatei din Koaungtoung asigura conducerea detaşamentului nr. 731 in problemele referitoare la cercetare si la fabricarea armei bacteriologice". La o confruntare, acelasi martor Matsumura a confirmat la "biroul e operaţiuni al statului major se ocupa de problemele de utilizare tactica a armei bacteriologice."

Urmare depozitiilor acestor martori – Tamura si Matsumara – putem concluziona ca detaşamentul 731 se afla sub o dubla subordonare; ca pentru problemele referitoare la cercetarea, fabricarea si utilizarea tactica a armei bacteriologice, el depindea de biroul de operaţiuni al statului major al armatei din Kouangtoung si ca, pentru problemele referitoare la lucrarile de cercetare ştiinţifica, el depindea de Directia de sănătate de pe langa statul major al armatei din Kouangtoung, al carei sef era acuzatul Kajitsuka.

Aceasta dubla subordonare a detaşamentului nr. 731 a putut crea condiţiile in care informaţiile referitoare la fabricarea armei bacteriologice si toate problemele legate de aceasta activitate a detaşamentului sa poata fi, in intregime, de competenta biroului de operaţiuni , si Kajitsuka, in calitatea sa de sef a Directiri de sănătate, putea sa nu fie la curent cu anumite probleme.

Argumentele pe care le supun atentiei, nu-l elibereaza de rasoundere pe acuzatul Kajitsuka, dar permit luarea in considerare a unei atenuari a vinei si a complicitatii sale.

De asemenea, as vrea sa aduc in atentia dumneavoastră o alta circumstanta: procesul a stabilit ca detaşamentul nr. 731 fusese organizat in anul 1936, in viruttea unei ordonante a Împăratului Hirohito al Japoniei. Ideea de război bacteriologic, initiativa de organizare a detaşamentului 731, veneau de la generalul Shiro Ishii; activitatea practica a detaşamentului era de asemenea, condusa de către generalul Ishii. Condicerea si controlul activităţii detaşamentului in domeniul cercetării si al fabricarii armei bacteriologice aparţineau generalului maior Matsumura si şefului statului major al armatei din Kouangtoung, locotenent-generalului Yukio Kasahara, care, din punctul meu de vedere, nu se poate sa nu atenueze vina lui Kajitsuka.

Trecând la caracteristicile personalitatii acuzatului Kajitsuka, trebuie sa subliniez ca Kajitsuka a terminat in anul 1914 studiile sale la Facultatea de Medicina de la Universitatea din Tokio. Făcându-şi studiile pe cheltuiala statului, era obligat ca, la terminarea scolii superioare sa se angajeze in armata japoneză. In martie 1924, Kajitsuka a pimit titlul de doctor in medicina.

Pentru a incheia, va rog sa luati in considerare circumstanţele atenuante pe care vi le-am expus, in ceea ce-l priveşte pe Kajitsuka; va rog, de asemenea, sa tineti cont de marturisirea sincera a vinei sale si sa hotarati pedeapsa sa in consecinta.

Preşedintele de tribunal: Dau cuvântul avocatului Zverev, aparator al acuzatului Takaatsu Takahashi.

Avocatul Zverev pronunta pledoaria, al carei text este anexat la procesul verbal al audierii. Pledoaria sa este transmisa simultan in limba japoneză.

PLEDOARIA AVOCATULUI A. ZVEREV PENTRU ACUZATUL TAKAHASHI

Tovaraşi judecatori,

Sarcina mea este sa-l apar pe locotenet-generalul Takaatsu Takahsshi, fost sef al serviciilor veterinare ale fostei armate sovietice.

Clientul meu, Takahashi este acuzat de acte criminale, idreptate împotriva umanităţii, de actiuni care, in orice tara civilizata, sunt recunoscute drept crime grave.

Tovaraşi judecatori, acest proces are o influenta sociala imensa. El reaminteste inco o data umanităţii, nenumaratele calamităţi pe care fascismul, vizand dominatia sa mondiala – le-a adus cu el.

Legile si obiceiurile războiului erau straine Japoniei imperialiste. Conducatorii clicii militare japoneze au decis sa utilizeze toate cuceririle ştiinţei, nu in folosul oamenilor, ci pentru nenorocirea umanităţii.

Tovaraşi judecatori! Nu exista tara in lume in care, pentru a scapa oamenii de extraordinarele epidemii si de ciuma, sa nu se lucreze in cercetarea mijloacelor si a metodelor de lupta împotriva agentilor acestor boli.

Câti dintre marii savanti nu si-au consacrat viata acestu nobil scop, cati dintre lucratori nu si-au sacrificat viata luptând împotriva epidemiilor! Intreaga umanitate pronunta cu dragoste si cu veneratie numele lui Setchenov, Pirogov, Vinogradski, Metchinov, Pasteur si a altor corifei ai ştiinţei. In timp ce in Japonia imperialistă, unii savanti, folosindu-se de experienta si de cuceririle ştiinţei mondiale, au aplicat cunostintele lor elaborarii si solutionarii altor probleme, pentru a gasi mijloacele de răspândire artificiala, pe intinderi cat mai mari a epidemiilor de ciuma, de holera, de morva, de antrax, de tifoidă, etc.

In Japonia a fost un ideolog al războiului bacteriologic, savantul general Shiro Ishii, iar acest savant a luat asupra lui conducerea propagandei de utilizare a armei bacteriologice in războiul de cucerire pregatir împotriva popoarelor pacifiste.

Totusi Ishii nu este singurul. Conducatorii clicii militare japoneze, impinsi de dorintele lor de cucerire, mizau pe o nouă armă – pe bacteriile ucigase.

Împăratul Hirohito al Japoniei, care in calitatea sa de sef al armatei si a flotei, se convinsese de puterea armelor sovietice (ori, Uniunea Sovietica constituia pentru Japonia obiectivul nr. 1), după ce suportase in mai multe reprize infrangeri din partea trupelor Uniunii Sovietice, care aparau cu hotarare lucrarile pacifiste ale poporului lor, a publicat, la sfârşitul realizarilor planurilor sale agresive, o ordonanta secreta care comanda pregătirea armei bacteriologice, înarmarea trupelor, pentru utilizarea acestei arme intr-un război împotriva Uniunii Sovietice, Chinei, Republicii Populare Mongole si, de asemenea, împotriva Statelor Unite si Angliei.

Ca urmare a executarii acestei ordonante imperiale, au aparut doua noi formaţiuni militare – detaşamentele nr. 731 si 100 – incluse in armata din Kouangtoung.

Aceste detaşamente – mai ales, detaşamentul nr. 731 – si-au extins putin câte putin activittea, au organizat filiale si, in sfarsit, au creat celule sub forma de sectiuni pe lânga unitatile militare.

Al doilea birou al statului major al armatei din Kouangtoung, nu a stat deoparte, in aceasta afacere. El a folosit realizarile si personalul acestor detaşamente pentru a efectua acte de sabotaj.

In cadrul armatei din Kouangtoung se acorda o importanta deosebita detaşamentelor nr. 731 si 100, ca unitati de lupta speciale ale armatei. Prin urmare, cele doua detaşamente erau direct subordonate generalului Yamada, comandant sef al armatei din Kouangtoung. Ministrul de război al Japoniei era ţinut la curent, in mod constant, cu activitatea celor doua detaşamente si era informat despre pregatirile lor de război.

Astfel, ideea războiului bacteriologic, născuta la vârful clicii conducatoare a Japoniei, sustinuta de ea, a primit, in virtutea unei ordonante a Împăratului Japoniei, realizarea sa practica in cadrul armatei din Kouangtoung, care reprezenta principala forta de soc a imperialismului japonez.

Tovaraşi judecatori, daca analizam intreaga istorie a pregatirilor de război bacteriologic in Japonia, trebuie sa constatam ca principalii ideologi si organizatori ai războiului bacteriologic, cei care trebuia sa fi avut nu cea mai mica, ci cea mai mare responsabilitate ca acuzaţi in acest proces, se afla dincolo de frontierele Uniunii Sovietice, si astazi nu-i vedem pe banca acuzaţilor.

Tovaraşi judecatori, astazi ii judecati pe cei care au fost agentii si executantii proiectelor criminale ale imperialismului japonez; veţi defini rolul fiecaruia dintre ei si, in consecinta, veţi stabili pedeapsa pe care o merita functie de gradul de culpabilitate.

In calitatea mea de apărător al lui Takahashi, nu discut despre faptele sale; cu atat mai mult, nu am niciun motiv pentru a contesta probele pe care acuzarea le-a adunat si pe care le-a prezentat.

Clientul meu, Takahashi, este vinovat de crimele de care este acuzat.

Takahashi insusi nu a negat si nu îşi neagă vinovaţia sa.

Takahashi se recunoaste vinovat de a fi lutat parte la pregătirea armatei din Kouangtoung, a războiului bacteriologic si a actelor de sabotaj împotriva Uniunii Sovietice, a Chinei si a Republicii Populare Mongole.

Takahashi se recunoaste vinovat de a fi condus activitatea detaşamentului nr. 100, care facea parte dintre unitatile subordonate lui, in calitate de sef al Directiri serviciilor veterinare.

Takahshi s-a recunoscut vinovat ca a contribuit la extinderea activităţii detaşamentului nr. 100, atat in ceea ce priveşte cercetarea bacteriilor celor mai eficiente, cat si in ceea ce priveşte cresterea puteri de producţie a detaşamentului.

Takahashi se recunoaste vinovat ca a organizat expediţii de recunoastere insarcinate cu indeplinirea actelor de sabotaj.

Totusi, Takahashi a negat si neaga si acumca a fost la curent cu experienţele care se efectuau pe fiinţe umane in cadrul detaşamentului nr. 100. Negând aceasta fapta, Takahashi nu-si declina raspunderea si pentru aceste crime comise in detaşamentul nr. 100.

Referitor la acest subiect, Takahashi declara: “Am luat cunoştinţă de experienţele efectuate pe oameni, din depozitiile martorilor. Personal, nu stiam ca se faceau experienţe pe fiinţe umane, nu neg, totusi, partea mea de raspundere, deoarece detaşamentul nr. 100 era in subordinea mea.”

Takahashi nu neaga faptul ca s-au efectuat experienţe pe fiinţe umane in cadrul detaşamentului nr. 100, si el nu contesta declaraţiile acuzatului Mitomo si depozitiile martorilor Fukuzumi si Hataki, dar aici nu este vina sa personala.

Repet: Takahashi afirma ca, inainte, nu stia de aceasca activitate experimentala a detaşamentului nr. 100. M-am oprit la aceasta circumstanta, deoareceeste de o importanta esentiala pentru a determina rolul lui Takahashi in acest proces, deoarece conform art. 18 al Codului Penal al R.S.F.S.R, trebuie, tovaraşi judecatori, ca dumneavoastră sa stabiliti rolul si pornind de la acesta – pericolul social pe care-l reprezinta fiecare dintre acuzaţi si, bineînţeles, sa tineti cont de el atunci cand stabiliti pedeapsa pe care fiecare dintre ei o merita.

Tovaraşi judecatori, îl judecati peTakahashi. El are mai mult de 60 de ani. Iar, pentru dumneavoastră, nu este indiferent sa aflati cum a decurs viata sa.

Cum a ajuns aici? Cum si de ce Takahashi s-a angajat pe calea care l-a condus in banca infamiei, in calitate de acuzat, trebuind sa raspunda pentru crime atat de grave?

Takahashi era un om dotat; în fata lui se deschidea posibilitatea efectuarii unei munci cinstite; ar fi putut sa se consacre acestei nobile sarcini – sa elibereze tara sa de epizoote de orice fel. Dar, el nu a urmat acest drum.

De ce?

Takahashi si-a facut studiile la Facultatea Veterinara a Universitatii din Tokio. Student, el a obtinut sa fie bursier al Ministerului de Război; ori, acest lucru implica obligativitatea de a se angaja, la terminarea cursurilor, in armata japoneză.

După ce a primit o instruire superioara, Takahashi a devenit militar. Iar comandamentul armatei l-a distins printre protejatii sai ca unmedic veterinar dotat, care promitea.

In fata lui Takahashi s-a deschis un nou drum – cariera militare. Avansarea sa a fost rapida. In anul 1942, il vedem in grad de general maior si apoi in cel de general locotenent al serviciilor veterinare. In acelsai an Takahashi este numit sef al Directiri serviciilor veterinare al armatei din Kouangtoung, armata de elita a fortelor armate japoneze.

Format intr-un spirit de ascultare oarbe a ordinelor militare, inspirandu-se din singura lege in vigoare in armata japoneză – regulamentul, Takahashi a incetat sa mai distinga binele de rau, admisibilul de inadmisibil, a uitat legile moralei umane.

Takahashi a inceput sa execute ordine criminale, a uitat datoria sa de medic veterinar. Ordinele pe care le primea, sufocau vocea ratiunii sale, vocea conştiinţei sale.

Tovaraşi judecatori, va rog sa va amintiti declaraţiile lui Takahashi facute in timpul interogatoariului din data de 23 noiembrie 1949. Takahashi a spus:

“Intr-un fel general, printre bacteriologii armatei japoneze exista de mult timp aceasta opinie conform carei era necesar sa fie formate detaşamente pentru pregătirea războiului bacteriologic; eu eram împotriva acestei metode, o gaseam inumana.”

Aici, in cadrul anchetei judiciare, Takahashi a fost constrans a recunoasca nu numai ca nu a emis niciodata aceasta parere, nu a formulat-o, dar dîmpotriva, a ascuns-o; si daca primise un ordin criminal de lasefii sai, punea in practica exact faptele cu care conştiinţa lui nu fusese de acord altadata.

Acum, numai Takahashi este cel care ne-a declarat ceea ce a gandit cu mult timp inainte. Nu a spus acest lucru decat după ce a văzut rezultatele muncii lui, după ce s-a convins de crima mosntruoasa pe care o proiectasera sefii sai.

Takahashi ne-a povestit cum ascunsese atitudinea negativa fata de războiul bacteriologic. Aceasta expunere este, intr-o oarecare masura, caracteristic pentru a clarifica situatia in care se afla Takahashi: ratiunea sa, conştiinţa sa, erau sufocate de orientarea generala a politicii de jefuire pe care o realiza clica guvernantilor japonezi.

Tovaraşi judecatori, activitatea criminala a lui Takahashi este legata numai de detaşamentul nr. 100, si Takahashi, nu a intrat in activitatea detaşamentului nr. 100 decat in anul 1941, cand in acest detaşament, ca, de altfel, in toata armata din Kouangtoung, pregatirile războiului bacteriologic erau deja in plina desfasurare. Din acest moment Takahashi a luat parte la crimele pe care le-a expus in detaliu in marturiile sale.

Bazandu-ma pe cele de mai sus, tovaraşi judecatori, estimez posibilitatea de a trage următoarea concluzie: vinovaţia lui Takahashi in crimele comise, este stabilită; totusi, el nu poate fi inlus printre initiatorii si initiatorii unui război bacteriologic.

Tovaraşi judecatori, Ati auzit cuvintele de parere de rau ale lui Takahashi, pronuntate in fata dumneavoastră; s-a condamnat cu voce tare; nu a incercat sa se sustraga responsabilitatii sale.

Atunci când l-am intrebat ce crede despre activitatea sa in ceea ce priveşte pregătirea războiulu bacteriologic, Takahashi mi-a Răspuns:

“O consider extrem de inumana si regret ca am participat la asa ceva. Ceea ce regret cel mai mult, este ca, sub conducerea mea, tineri japonezi au comis astfel de crime.”

Takahashi a luat cunoştinţă de gravitatea crimelor comise de el; marturisirile sale, declaraţiile sale, care demasca pe conducatorii imperialismului japonez, confirma suficient acest lucru.

Va rog sa hotărâţi pentru Takahashi o pedeapsa proportionala cu crimele de care este raspunzator.

Va rog, tovaraşi judecatori, sa hotarâţi pentru Takahashi o pedeapsa care sa-i dea speranta de a-si putea consacra restul vietii in serviciul umanităţii si, prin aceasta, sa-si poata rascumpara greseala nu numai fata de noi, dar si de propriul popor si fata de intreaga lume.

Prin aceasta, inchei pledoaria mea, pentru apărarea lui Takahashi, pledoarie pein care am incercat, in masura puterilor mele, sa expun tot ceea ce putea sa usureze soarta clientului meu.

Preşedintele de tribunal: Dau cuvântul avocatului Bogatchov, aparator al acuzatului Shunji Sato.

Avocatul Bogatchov pronunta o pledoarie al carei text este anexat la procesul verbal al audierii. Pledoaria este transmis simultan in limba japoneză.

PLEDOARIA AVOCATULUI P. BOGATCHOV PENTRU ACUZATUL SATO

Tovaraşi judecatori,

Crimele supuse examinarii dumneavoastră au ceva care le aseamana atrocitatilor comise de către fascistii germani pe teritoriile ocupate temporar de ei in Uniunea Sovietica si in alte tari din Europa. Si ele sunt produsele unei aceleiasi ideologii.

Aceste crime sunt consecinta directa a aliantei Japoniei imperialiste cu Germania fascista, consecinta admiratiei exagerate a clicii conducatoare din Japonia fata de ideile fasciste ca cele de dominatie mondiala, de superioritate rasiala a natiunii japoneze peste toate celelalte popare ale globului si, mai ales a cuceririi teritoriilor sovietice ale Extremului Orient.

In decembrie 1944, ziarul japonez Nippon Times declara foarte clar: Scopurile fundamentale care au determinat Japonia si Germania sa înceapă războiul, au fost aceleaşi."

Banda conducatoare japoneză nu se dădea in lături de la niciun mijloc pentru a-şi atinge scopurile. Ea avea ca principiu ca "scopul scuza nijloacele".

Purtatori de inalte idei imaniste, educati in respectul fata de om, cetăţenilor sovietici ai epocii staliniste, le este teama să-şi imagineze ca s-ar fi putut dori utilizarea bacteriilor pentru exterminarea masiva a oamenilor. Compatrioti ai lui pouchkine, ai lui Tolstoi si ai lui Maxim Gorki, noi suntem obisnuiti a vedea in om – regele naturii; pentru noi "om" are un sunet de mândrie.

Ceea ce vrem sa vedem in om este marinimia, abnegatia, dragostea de patrie, dar o dragoste generoasa care ne face sa ne dam până si ultima picatura de sange pentru binele umanităţii, pentru a-i asigura un viitor mai fericit.

Noi vrem sa vedem oamenii asemenea lui Danko, care si-a scos inima arzanda din piept si si-a ridicat-o deasupra capului pentru a-i lumina pe cei care rataceau in tenebre.

In istoria noastra sunt multe nume de care suntem mandrii. In special, războiul de aparare nationala din perioada 1941 – 1945, a dat un mare numar de eroi, care, ei, la randul lor, si-au dat inima pentru a o salva pe a altora; eroi care isi iubeau cu ardoare patria, poporul, familiile si care s-au dus sa se bata pentru a elibera pământul natal de jugul fascist. Aceste nume inscrise in paginile istoriei noastre glorioase, le pastram cu piosenie in memoroa noastra ca pe un simbol de patriotism, de vitejie si de cutezanta, ca pe un exemplu demn de urmat.

Si iata ca in zilele acestui proces, ne-am ciocnit de o cu totul alta conceptie a valorii omului, conceptie care domneste in lumea imperialistă.

Iata de ce, as vrea ca, inainte de a trece la apărarea lui Sato, sa ma opresc la motivele care au facut posibile aceste crime.

In societatea capitalista, oamenii se prosterneaza in fata idolului de aur, in fata diavolului galben care le-a sedus inimile.

"Aceasta vrajitorie abominabila, a spus Maxime Gorki, adoarme spiritul oamenilor, face din ei instrumente docile ale Diavolului Galben, mineralul din care-si extrage cu perseverenta aurul sau, carnea si sângele."

Acolo jos, oamenii sunt pregatiti – pentru el – pentru orice crima, acolo jos viata oamenilor valoreaza functie de profit, acolo jos – omul este o marfa.

Acolo jos, nu exista notiunea de patrie, exista numai notiunea de business.

Un bancher influent din Wall Street, Jules Bache, a spus pentru a-si justifica comportamentul: "Suprimati profitul si veti suprima progresul."

Daca am atins aceasta chestiune, a profitului, nu este pentru a va distrage atentia de la procesul de care ne ocupam si de la Sato, pe care îl apar; ci, dîmpotriva, pentru ca prezinta o importanta capitala pentru acest proces si pentru apărarea lui Sato.

Actul de acuzare il situeaza pe Sato langa Yamada, ca unul dintre sefi, unul dintre cei care conduceau activitatea fformaţiunilor bacteriologice speciale si care a participat la realizarea planurilor criminale a clicii conducatoare a Japoniei imperialiste in vederea declansarii de razboaie de agresiune si de pregătire a armei bacteriologice pentru exterminarea populaţiei civile.

Acuzaţia este grava si, in linii mari, este adevărata, dar eu nu pot accepta ca Sato sa fie plasat pe acelasi plan de acuzare ca si conducatorii armatei din Kouangtoung. La inceput a fost sef de detaşament si, apoi, sef al serviciului de sănătate al Armatei a Cincea. Este departe de vârf. In afara titlului sau de general, este un simplu soldat, nimic mai mult. Nu este decat executantul vointei celor care, in mod sistematic, au inoculat japonezilor ideologia feroce a urei rasiale si care, in ura lor neputincioasa au dat, in anul 1945, ordinul de a fi pregatiti pentru un război bacteriologic, confirmând astfel, o data in plus, ce ei nu tin cont de interesele poporului japonez si condamnand poporul la sacrificii incalculabile.

Organizatorii acestor crime, sunt gruparile monopoliste ale Japoniei, sunt acei "zaibatsu": Mitsui, Mitsubishi, Sumitomo si Yasuda.

Sunt ideologii si heralzii imperialismului japonez, ca si generalul Araki, care propovăduia că Japonia este o naţiune militarista si care, ca si Göring excita in subordonati instinctele sanguine, spunându-le: " Ucideţi fără milă", "Manifestaţi spiritul Japoniei, al Asiei, inamic a; Europei si al Americii".

Aceasta propaganda a mortii a adus roade, si nici nu putea sa fie altfel. Pentru ca masina statului lucra sa asigure realizarea acestor idei; timp de zeci de ani banda conducatoare a Japoniei a educat japonezii in acest spirit, intoxicand milioane de conştiinţe, facand speculatii asupra sintoismului, acest sistem de patriotism erijat in religie.

Sato, este numai un om. Doctor in medicina, profesor la Academia de Medicina Militara, patolog, a fost numit sef al detaşamentului bacteriologic. Pentru a-l numi, nu i s-a cerut parerea. Este un miltar, i se dau ordine, el le executa.

Ar fi dificil sa spunem cine este autorul acestor procedee monstruoase de război. Deja in anul 1925, problema războiului bacteriologic a fost examinata la conferinta de dezarmare de la Societatea Natiunilor. A fost subliniată dificultatea de lupta împotriva pregatirii armei bacteriologice.

"Nu putem impiedica dezvoltarea bacteriologiei, limitând experienţele care pun in lucru culturile virulente, spunea concluzia experţilor, deoarece cercetările sunt efectuate, in

primul rând in scop umanitar... pentru a lupta împotriva unui eventual pericol... Fiecare stat trebuie sa fie constient de responsabilitatea morala pe care si-o asuma din faptul ca pe tritoriul sau se efectueaza cercetări bacteriologice."

Fara indoiala, acesta este motivul pentru care imperialiştii japonezi au transferat cercetările pe teritoriul Manciuriei. Sub pretextul dezvoltării bacteriologiei, ei i-au dezvoltat latura militară; au pus aceasta ştiinţă umanitară în slujba scopurilor lor mârşave.

Colonelul Vauthier vorbea odata, in "opera" pe care a scris-o referitor la acest subiect, despre posibilitatea lansarii bombelor continând agenti de holera, de ciuma si de variola. Până unde a ajuns Vauthier in operele sale criminale, nu stim; dar conducatorii japonezi, prin persoana generalului Ishii, au inceput sa realizeze practic aceste teorii.

Sato s-a recunocut vinovat ca a orientat activitatea detaşamentelor bacteriologice "Nami" si "Ei", pe care le conducea, către producerea armei bacteriologice pentru a pregati războiul bacteriologic împotriva URSS si a altor state. El s-a achitat de aceste obligatii ca de o datorie militara.

Au existat in Sato lupte interioare atunci când a primit directiva de a pregati arma bacteriologică a războiului bacteriologic? Cum a considerat el aceasta directiva care iesea clar din cadrul obligatiilor obisnuite a unui medic militar, care era in flagranta contradictie cu aceste obligatii? Este greu de spus, astazi!

Astazi, este greu sa ne pronuntam asupra gradului de activitate a lui Sato in aceste noi functii, asa cum este spus in actul de acuzare si cum a declarat-o acuzatorul statului. Pe marginea acestui subiect, tovaraşi judecatori, as face câteva reflectii pe care cred ca trebuie sa vi le aduc la cunoştinţă. Dumneavoastră veti tine cont de ele atunci cand, in sala de deliberare, veti decide soarta lui Sato.

Sato este un medic patolog; el a facut cursuri de patologie la Academia de Medicina Militara; a ales patologia pentru tema tezei de doctorat. Este evident ca lipsa cunostintelor bacteriologice speciale, daca nu i-a impiedicat activitatea in fruntea detaşamentelor bacteriologice, in orice caz, a redus-o drastic.

Apoi, din 1941 pâna in 1945, până in ziua in care a fost luat prizonier de către trupele sovietice, Sato nu a primit nici o recompensa. Este un detaliu, dar acesta indica intr-o oarecare masura, din partea lui Sato, lipsa de zel in indeplinirea functiilor cu care fusese insarcinat.

Se obisnuieste ca serviciile importante sa fie recompensate, mai ales atunci când acestea sunt servicii militare si, in plus strict secrete.

Daca nu exista recompense, înseamnă ca nu au existat merite speciale.

Materialele procesului arata ca Sato a fost numit sef al detaşamentului "Nami" in anul 1941, deci, atunci când lucrarile la acest detaşament fusesera deja organizate si isi urmau cursul normal de cativa ani.

Nu spun ca aceasta circumstanta il justifica in intregime pe Sato, dar ea ii diminueaza rolul si responsabilitatea.

Referitor la acestea, imi voi permite sa va readuc aminte ca Sato este pe locul opt pe lista acuzaţilor, după Nishi, Karasawa so Onoue care, pe scara ierarhica, se afla cu câteva grade deasupra lui.

Si nu din întâmplare. Pe fondul actelor de sabotaj bacteriologic si al experienţelor la care au fost supuse fiinţe umane; pe fondul a 3000 de martiri ai inchisorii interioare detaşamentului nr. 731, rolul lui Sato se atenueaza până la un punct. Am tot dreptul sa afirm ca mâinile sale nu au fost inrodite de sângele nefericitilor desemnati pentru "expediţiile speciale" si care, servind drept "material de experienta' erau supusi atator violente si orori. Actul de acuzare nu imputa aceste crime lui Sato, si sunt de acord cu acest lucru.

Numit sef al serviciului de sănătate al Armatei a Cincea, in februarie 1944, Sato inceteaza pentru un timp sa conduca detaşamentele bacteriologice si orice activitate legata de pregătirea armei bacteriologice.

Abia in mai 1945 Onoue i s-a adresat, cu cererea de a captura rozătoare pentru a le trimite filialei nr. 643, la Hailing.

Cedand, din respect, acestei cereri, Sato a dat unităţilor Armatei a Cincea o directiva corespunzatoare si astfel, a contribuit intr-o oarecare masura la pregătirea armei bacteriologice.

In cadrul audierii, s-a dat citire depozitiilor lui Matsumura, sef al biroului de opertiuni al statului major al armatei din Kouangtoung, care arata ca aproape toate unitatile terestre ale armatei din Kouangtoung s-au ocupat cu capturarea rozătoarelor. In aceasta imprejurare, ajutorul dat de Sato nu era, deci, activ. Nu el a fost cel care a luat initiativa. Aceasta venea din alta parte. El a facut ceea ce, altii in jurul lui, incepusera deja sa faca.

In lumina acestor consideratii, vă cer, tovaraşi judecatori, daca este drept sa-l punem pe Sato in grupul marilor criminali care au participat intr-o maniera activa la realizarea planurilor scelerate ale clicii conducatoare a Japoniei imperialiste.

Putem oare, de expemlu, sa-l punem pe Sato pe acelasi plan cu generalul Yamada, comandant sef al armatei din Kouangtoung, putem sa consideram rolurile lor ca fiind egale si sa-i condamnam pe amândoi la aceeasi pedeapsa?

Tovaraşi judecatori, va cer sa apreciati la adevărata sa valoare intreaga activitate a lui Sato si rolul sau, care este departe de a fi un rol esential in pregătirea războiului bacteriologic.

Tovaraşi judecatori, astept cu incredere, judecata umana pe care o veti da.

Preşedintele: Dau cuvântul avocatului Bolkhovitinov, aparator al acuzaţilor Nishi si Hirazakura.

Avocatul Bolkhovitinov pronunta pledoaria, al carei text se afla anexat la procesul verbal al audierii. Pledoaria este transmisa simultan in limba japoneză.

PLEDOARIA AVOCATULUI D. BOLKHOVITINOV, PENTRU ACUZAŢII TOSHIHIDE NISHI SI ZENSAKU HIRAZAKURA

Tovaraşi membrii ai Tribunalului Militar,

Timp de secole, umanitatea a fost de nenumarate ori ravasita de razboaie.

Dar niciodata pâna acum, istoria razboaielor nu a cunoscut un mijloc de exterminare atât de teribil ca arma becteriologica.

Acest proces a permis stabilirea faptului ca in laboratoarele secrete create prin ordonanta Împăratului Hirohito al Japoniei, banda conducatoare japoneză stoca mijloace teribile de exterminare in masa, bacili ucigaşi de ciuma, de holera, de tifoidă, de antrax si de alte maladii infectioase.

Executând vointa Împăratului, fabricile mortii situate in Manciuria, in apropierea frontierelor noastre, cresteau in fiecare zi capacitatile lor de fabricatie si produceau bacterii ucigase.

Războiul bacteriologic ameninta patria noastra, armatele si populatia civila a puterilor aliate.

Este de netagaduit faptul ca imperialistii japonezi isi pusesera in executie planurile criminale.

Dar glorioasa noastra armata sovietica, condusa de tovarasul Stalin, şeful său genial, a impiedicat realizarea acestor planuri scelerate printr-o ofensiva fulgeratoare si prin infrângerea completa a armatei din Kouangtoung.

Tovaraşi judecatori, procesul ajunge in curând la final, iar dumneavoastră va veti retrage pentru a delibera si a decide soarta acuzaţilor.

Când fixeaza pedeapsa, tribunalul nostru sovietic, cel mai echitabil si cel mai uman dintre toate tribunalele, considera intotdeauna vinovaţia individuala a acuzatului stabilită prin ancheta.

Este sigur ca decizia pe care o veti lua in ceea ce priveşte fiecare acuzat in parte, va fi – si aceasta – individuala si ca ea va tine cont de gradul de culpabilitate al fiecaruia, ca si de pericolul social pe care-l reprezinta.

Reprezentând aici apărarea si străduindu-ma sa determin vinovatia individuala si gradul de participare al clientilor mei Toshihide Nishi si Zensaku Hirazakura la crimele comise, voi expune pe scurt consideratiile mele referitoare la acest subiect.

Parerea mea este ca, analizand vina fiecaruia dintre ei, este adevărata afirmatia ca nici Toshihide Nishi, fost locotenent colonel al armatei japoneze, nici fostul locotenent Zensaku Hirazakura, nu pot fi plasati in grupul organizatorilor si a initiatorilor crimelor. Dîmpotriva, s-a demonstrat ca rolul lor a fost secundar. Ei trebuie plasati in grupul executantilor de ordine ale comandamentului, ordine criminale, este adevărat, si această

circumstantă atenueaza incontestabil vina lor. Amândoi clientii mei, si-au recunoscut, in totalitate, vinovaţia. Am toate motivele sa afirm ca au luat amândoi cunoştinţă de gravitatea crimelor care se infaptuiau la detaşamentele nr. 731 si nr. 100.

Toshihide Nishi, fost locotenent colonel al serviciului de sănătate al armatei japoneze din Kouangtoung s-a recunoscut in intregime vinovat, fara sa conteste cu nimic formularea acuzarii.

La ancheta prealabila a declarat:

"... înteleg foarte bine că războiul pe care il pregateam urma sa faca foarte multe victime in rândul populaţiei civile; ca mijloacele destinate războiului bacteriologic si metodele folosite pentru verificarea eficacitatii lor prin contaminarea cu forta a fiinţelor umane erau criminale si barbare..."

La anchetă, când l-am intrebat daca înţelege cât de criminal era scopul final al lucrarilor care erau facute la detaşament, Nishi mi-a răspuns: "Da". De asemenea, el a declarat ca regreta tot ceea ce a facut.

Acest regret nu poate fi un efect al hazardului, si mi se pare foarte sincer.

Pentru a ne convinge de acest lucru, trebuie sa ne aducem aminte in ce mediu, in ce condiţii s-a format si a trait Nishi inainte de a fi fot luat prizonier. Inca din copilarie i s-a inoculat faptul ca Împăratul era de origine divina, ca trebuia ascultat fara rezerve orice ordin care venea de la el, si ca Japonia avea o misiune specială.

I se administra zi după zi otrava şovinismului, dispretul fata de alte popoare, inclusiv fata de cele ale Uniunii Sovietice.

In numele Împăratului şefii săi i-au dat ordinele, iar Nishi a executat orbeşte aceste ordine criminale.

Asta se intâmpla inainte de a fi fost luat prizonier.

In captivitate, Nishi s-a gasit fata in fata cu realitatea de după război, care, in mod sigur, trebuie sa fi actionat asupra lui, sa fi produs schimbari in psihologia sa, să-i fi produs schimbari profunde, o debusolare si să-l fi facut sa reevalueze valorile care pâna atunci i s-au parut intangibile.

Dat fiind cele de mai sus, cred ca putem considera regretele lui Nishi ca fiind sincere.

Nishi este unul dintre criminali, dar consider ca nu poate fi plasat in categoria initiatorilor si organizatorilor crimelor.

Am stabilit intr-o maniera suficient de clara ca initiatorul organizarii detaşamentului nr. 731 si al filialelor a fost insusi Împăratul Hirohito al Japoniei si ca organizatori directi ai detaşamentului nr. 731 au fost ministrul de război, Statul Major General al Japoniei si comandamentul armatei din Kouangtoung.

Detaşamentul nr. 731 avea in fruntea sa pe generalul Shiro Ishii, ideolog japonez al războiului bacteriologic. Clientul meu, modestul locotenent-colonel al serviciului de sănătate, poate fi pus oare pe acelasi palier cu sinistrul si criminalul general Ishii, experimentator al bacililor pe fiinţe umane?

Nishii nu poate fi plasat decât in grupul executantilor ordinelor criminale date de către inaltul comandament japonez si, mai ales, de către fostul comandant sef al armatei japoneze din Koaungtoung.

Trecând la cel de-al doilea client al meu, Zensaku Hirazakura, fost locotenent al serviciilor veterinare al armatei japoneze din Kouangtoung, trebuie sa spun ca si el si-a recunoscut in intregime vina si ca la ancheta prealabila, ca si la audiere, declarațiile sale au fost adevărate si detaliate, ca a regretat ceea ce a facut si s-a căit de crima sa.

Hirazakura s-a născut, a crescut si a lucrat in aceleasi condiții ca si Toshihide Nishi, in Japonia imperialistă. Si numai după ce a fost luat prizonier de către armata sovietica a luat cunoştinţă de caracterul criminal al lucrarilor efectuate de el in cadrul detaşamentului nr. 100.

Rolul sau, văzut in grupul acuzaților, ma indreptateste sa spun ca si el trebuie plasat in rândul criminalilor, in grupul executantilor.

Aceste sunt scurtele mele consideratii referitoare la circumstanțele care atenueaza vina acuzaților Nishi si Hirazakura.

Cred ca argumentele mele sunt in intregime conforme cu realitatea, lucru care-mi da dreptul, tovaraşi judecatori, sa solicit indulgenta dumneavoastră.

Preşedintele de tribunal: Dau cuvântul avocatului Prokopenko, aparator al acuzaților Kazuo Mitomo, Notimitsu Kikuchi si Yuji Kurushima.

Avovatul Prokopenko pronunta pledoaria, al carei text este anexat la procesul verbal al audierii. Pledoaria sa este transmisa simultan in limba japoneză.

PLEDOARIA AVOCATULUI G. PROKOPENKO PENTRU ACUZAȚII MITOMO, KIKUCHI SI KURUSHIMA

Tovarași judecatori,

Lumea intreaga stie ca timp de ani de zile, clica imperialistă japoneză care se afla la putere, a dus o politica perfidă de agresiune, țesând planuri de cucerire in Pacific si in Asia Orientala.

Până la infrangerea definitiva, clica imperialistă japoneză nu si-a modificat intentiile. Ea pregatea cea mai mare dintre crimele împotriva umanității: războiul bacteriologic, a carui arma trebuia sa fie miliarde de agenti ai maladiilor celor mai teribile: bacilii de ciuma, de holera, de gangrena gazoasa, de tifoidă, de antrax, etc.

Aceasta arma de tip nou, inca necunoscuta in istorie, trebuia sa se compuna din insecte – purici purtatori ai bacililor ucigași de ciuma.

Iata ce a stabilit Tribunalul Militar.

In virtutea marii Constitutii a statului nostru si din sarcina profesionala sunt chemat să apăr – la acest proces – acuzații: 1) Kazuo Mitomo, 2) Norimitsu Kikuchi, 3) Yuji Kurushima.

Actul de acuzare ii inculpeaza pe toti trei ca, in calitate de colaboratori ai formațiunilor bacteriologice speciale ale armatei japoneze, organizate pentru pregătirea războiului bacteriologic, au luat parte la activitatile criminale ale acestor formațiuni, in vederea producerii armei bacteriologice destinate exterminarii in masa a oamenilor.

Mitomo este acuzat, in plus, ca a luat parte, personal, la asasinarea ființelor umane, efectuand pe ele exteriente barbare si ca a participat la acte de sabotaj bacteriologic împotriva URSS.

Va rog sa-mi permiteti, tovarași judecatori, sa incep prin acuzatul Kikichi.

Norimitsu Kikuchi este acuzat ca – fiind infirmier stagiar – a cultivat bacilii de tifoidă, de paratifoidă, de tuberculoza si de dizenterie; ca a studiat, in acest scop hrana lor si a perfectionat metodele pregatirii acesteia pentru producția la scara mare a microbilor destinati războiului bacteriologic.

Norimitsu Kikuchi este japonez. Pentru a-si face serviciul militar obligatoriu, a fost chemat sub arme. Vreau sa spun ca nu depindea de kikuchi daca sa serveasca sau sa nu serveasca in armata japoneză: era obligat sa serveasca; dar se duce fara sa spuna ca nu ar trebui sa execute ordinele clar criminale ale sefilor sai: sa perfectioneze metodele de producere ale bacteriilor ucigase. Aceasta este imprejurarea prin care el a fost complice al sefilor sai.

Atfel, deci, Norimitsu Kikuchi este vinovat: apărarea, ca si el insusi, recunoaste acest lucru si crede sa justifice calificarea care s-a dat crimei sale in virutea art.1 al Decretului Prezidiului Sovietului Suprem al URSS, in data de 19 aprilie 1943.

In ceea ce privește vina sa, rog tribunalul Militar, ca atunci când va examina aceasta problema sa tina cont de faptul ca Kikuchi s-a născut si a crescut in societatea capitalista.

El a trait conform legilor feroce ale acestei societati. S-a hranit cu ideologia acesteia alaturi de conducatorii armatei din Kouangtoung.

Cer, de asemenea, sa se tina cont de neînsemnătatea vinei sale, comparată generalilor care sunt asezaţi lânga el (in trecere fie spus, este prima data in viata lui când se poate aseza lânga generalii japonezi de rang inalt).

De asemenea, va rog sa tineti cont de circumstanţele atenuante prevăzute de legile noastre, in special, de faptul ca Kikuchi a recunoscut sincer crima sa si a regretat-o si sa-i dati o pedeapsa redusa in raport cu actele pe care le-a comis.

Apărarea nu se indoieste ca Tribunalul Militar va pronunta, in ceea ce-l priveşte pe Notimitsu Kikuchi, o judecata echitabila.

O acuzaţie mai grava apasa asupra acuzatului Kazuo Mitomo care, la rândul sau, şi-a recunoscut in intregime vina. In afara faptului ca producea bacterii ucigase, Mitomo a făcut experienţe, nu numai pe animale, dar si pe oameni.

Executând ordinele stapânilor sai, a dus la pieire fiinţe umane, după care le diseca pentru a verifica modificarile survenite ca urmare a otravirii. Nu considera acest lucru ca pe o crima. Aceasta era ideologia clicii belicoase a Japoniei care a fost inoculata soldatului Mitomo.

Dar acesta este de domeniul trecutului; astazi, fostul soldat Mitomo este un alt om. Are un cu totul alt comportament. Va rog să mă lăsaţi, tovarăşe preşedinte si tovaraşi membri ai Tribunalului Militar, sa va rog sa credeti in sinceritatea căinţei lui Mitomo, căinţa pe care a exprimat-o la ancheta prealabila si, mai ales, la audiere.

Mitomo isi condamna activitatea sa criminala din trecut; recunoaste ca comis o mare crima.

Va rog sa determinati vina sa, tinând cont de toate particularitatile situatiei care a facut din Mitomo ceea ce era inainte de anul 1945.

Va rog sa imblânziti pedeapsa sa, dat fiind ca Mitomo nu era o rotita foarte importanta in infernala masina a mortii orgnizate de către Împăratul Hirohito al Japoniei.

Imi ramâne, in fine, sa caracterizez gradul de culpabilitate si de responsabilitate al acuzatului Yuji Kurushima. El s-a recunoscut vinovat:

1) ca a servit in armata japoneză la filiala 162 a detașamentului nr. 731
2) ca a luat parte, in octombrie 1944, la incercarile bombelor bacteriologice de pe langa statia Pingfan
3) ca a indeplinit functia de angajat al laboratorului, din noiembrie 1944 pâna la capitularea Japoniei; ca a cultivat bacili de holera, de tifos, de tuberculoza si alte maladii; ca a capturat rozătoare si a crescut purici.

Ancheta prealabila a stabilit ca participarea lui Kurushima la manevrele efectuate pentru experimentarea bombelor bacteriologice pe langa statia de la Pingfan se traduce numai prin faptul ca a stat de garda, ca soldat japonez in apropierea poligonului de antrenament in timpul experimentarii acestor bombe. In al doilea rând, el a numarat puricii in lazi special dispuse in acest scop, pentru determinarea gradului de împrăştiere a puricilor lansati din avion. In sfârsit, a prins şobolani si soareci.

Yuji Kurushima a fost chemat sub arme in ianuarie 1944. Convins ca apartine unei rase divine, el a executat tot ceea ce i s-a ordonat.

Kurushima este un simplu soldat si nimic altceva.

Nu ma indoiesc că, Kurushima din anul 1944 nu mai există. Astazi este un alt Kurushima, un Kurushima care condamnă cu sinceritate trecutul său.

Fie ca responsabilitatea pregătirii războiului bacteriologic să cadă asupra inițiatorilor si organizatorilor săi.

Iată de ce, tovarași judecători, vă rog, pentru Kurushima maximum de indulgență.

Preşedintele de tribunal: Avocatul Loukiantsev, apărator al acuzaților Tomio Karasawa si Masao Onoue, are cuvântul.

Avocatul Loukiantsev pronunța o pledoarie, al cărei text este anexat procesului verbal al audierii. Pledoaria sa este transmisă simultan în limba japoneză.

PLEDOARIA AVOCATULUI LOUKIANTSEV PENTRU ACUZAȚII KARASAWA ŞI ONOUE

Tovarăşe preşedinte, tovaraşi membri ai Tribunalului Militar,

Procesul criminalilor de război japonezi retine atentia si suscita un viu interes in intreaga noastra mare patrie.

El a permis sa se stabilească că banda conducatoare din Japonia pregatea un război necunoscut până acum in istoria umanității, un război cu urmari teribile, un război ale carui arme trebuia sa fie bacilii, invizibili, dar mortali, de ciuma, de holera, de morva, de tifoidă si de alte boli.

Analiza materialelor anchetei dovedeste ca acuzarea facuta împotriva inculpatilor ca au pregatit războiul bacteriologic împotriva Uniunii Sovietice si a altor state, este in intregime fondata.

Acuzațiile au fost confirmate la ancheta, iar eu nu permit nici o data care sa-mi permita sa le combat.

Când m-am pregatit sa-mi indeplinesc sarcina prefesionala ca aparator in acest proces, intentia mea era sa vorbesc pe scurt despre Japonia imperialistă, in calitate de stat, despre ideologia clicii guvernante a Japoniei, despre particularitatilr disciplinei din armata japoneză, aceste probleme care ii preivesc in mod direct pe clientii mei Karasawa si Onoue. Dar colegul meu Belov, care a luat cuvântul inaintea mea, a vorbit in discursul său foarte detaliat despre principiile si metodele de organizare ale aparatului de stat imperialist din Japonia si despre masina militara japoneză. El a aratat cum prejudecatile religioase si feudale au paralizat si au abrutizat poporul japonez; cum conştiinţa sa a fost intoxicată cu otrava nationalismului belicos si a sovinismului feroce; cum întreg sistemul de educatie si de antrenament al militarilor japonezi a facut din ei executanti mecanici ai vointei bandei conducatoare a Japoniei imperialiste, posedată de idei delirante de instaurare a dominației sale in intreaga lume.

Pentru a evita repetările, nu mă voi opri la acest probleme de o importanţă capitală pentru toti acuzații din acest proces si, in special, pentru clienții mei.

Vă rog, deci, tovaraşi judecatori, să-mi fie permis să trec la explicațiile concrete care ii privesc in mod direct pe clienții mei.

Iata reflecțiile si argumentele pe care, cu permisiunea dumneavoastră, doresc sa vi le supun atenției, in favoarea acuzaților Tomio Karasawa si Masao Onoue.

Stiti foarte bine de ce anume este acuzat Karasawa si, cred ca ar fi deplasat sa va retin atentia asupra acestui lucru.

Crima lui Karasawa – participarea sa directa la pregătirea războiului bacteriologic împotriva URSS si a altor stet – este de netagaduit. Bacteriile ucigase, pregatite in cantitai uriase, sub conducerea lui Karasawa au fost răspândite, in anii 1940 si 1942, peste campiile

Chinei centrale de către detaşamentele expeditionare pe care le comanda generalul Ishii, ideolog al războiului bacteriologic.

S-a dovedit ca prin cultivarea microbilor ucigaşi, Karasawa a comis o crima împotriva umanităţii.

Pe de alta parte insa, tovaraşi judecatori, nu trebuie sa uitati ca la acest proces Karasawa nu este principalul ctiminal, criminalul nr. 1. Karasawa, care avea numai gradul de major, si ocupa in serviciu un loc de subaltern, executa ordinele generalului Kawashima, fost sef de serviciu, pe cele ale generalului Ishii, fost sef de detaşament; pe cele ale generalului Umezu, fost comandant sef al armatei din Kouangtoung si, in fine, executa vointa Împăratului Hirohito al Japoniei, care, după mine, ar trebui sa poarte intreaga raspundere a pregatirii si a utilizarii armei bacteriologice.

Karasawa era un ofiter al armatei din Kouangtoung, pentru el, serviciul in armata era, inainte de toate, executarea - fara o soapta – a ordinelor superiorilor sai. Acuzatul Karasawa apare, deci, la acest proces ca un executant, si nu ca un sef, un organizator al crimei.

Dat fiind ca in armata Karasawa ocupa o pozitie subalterna, ce datora o ascultare orbeasca, sefilor sai, bineînţeles ca nu putea sa refuze executarea vointei si a ordinelor comandamentului, apărarea spera, tovaraşi judecatori, ca pronuntând pedeapsa pe care Karasawa ar merita-o, veţi ţine cont de aceasta circumstanta si veti estima ca ea atenueaza in mod clar vina clientului meu.

Fara a dori sa contest acuzaţia adusa clientului meu Karasawa, nu ma pot impiedica sa nu va atrag atentie si asupra unui argument al apararii care mi se pare esential: clientul meu, Karasawa si-a marturisit vinovaţia.

Karasawa a recunoscut franc vinovaţia sa, la ancheta prealabila; el a povestiti crimele comise de altii si a ajutat, cum a putut, la demascarea crimelor clicii guvernante din Japonia. El a declarat:

"Îmi dau seama perfect ca detaşamentul nr. 731 era o organizatie criminala care pregatea exterminarea oamenilor cu ajutorul metodelor barbare interzise de către conventiile internationale."

Si a continuat:

"Lucrând la detaşament am participat la aceste activitati criminale, am comis o crima împotriva umanităţii. Trebuie, deci, sa fiu pedepsit. Înţelegand acest lucru, inca de la inceputul anchetei am incercat sa clarific cu sinceritate si obiectivitate activitatilor criminale ale detaşamentului si rolul meu personal in acest domeniu."

Clientul meu, Karasawa a demascat cu onestitate toate crimele sale si pe cele ale complicilor sai.

După parerea mea, atunci când isi va pronunta sentinta pentru Karasawa, tribunalul trebuie sa tina cont şi de acesta circumstanta atenuanta.

Acum trec la acuzatul Onoue.

Asa cum rezulta din materialele procesului, Masao Onoue, sef la filialei nr. 643 al detaşamentului nr. 731, s-a consacrat in special organizarii prinderii si cresterii rozătoarelor (şobolani si soareci) si cultivarii puricilor, care reprezentau una dintre formele armei bacteriologice. La audiere, Onoue a declarat:

“Stiam ca la detaşamentul 731 se efectuau lucrari de cercetare si de producere masiva a mijloacelor bacteriologice destinate războiului bacteriologic împotriva Uniunii Sovietice. Filiala 643, condusa de mine, crestea rozătoare si purici pe care ii livra detaşamentului 731, unde serveau producerii armei bacteriologice.”

Din propriile declaraţii ale lui Onoue, rezulta ca filiala sa a prins si a crescut 7000 de şobolani si ca ea cultiva purici care ulterior erau trimisi la detaşamentul 731. Filiala nr. 643 a primit utilajele necesare pentru cultura bacteriilor si 75 tone de materiale pentru pregătirea hranei indispensabile producerii de bacili ucigaşi.

In calitate de aparator, trebuie sa recunosc temeiul acuzaţiei aduse inculpatului Onoue si sa consider vinovaţia sa ca stabilită.

Dar, in ceea ce-l priveşte, gasesc de asemenea circumstante atenuante care ii diminueaza mult vinovaţia.

Ca si Karasawa, clientul mei Onoue a servit in armata din Kouangtoung. Aceasta armata era forta de soc a imperialismului japonez, mandria GQG Imperial japonez, iar pe drapelele ei era scris: război Uniunii Sovietice, cucerire a Extremului Orient sovietic a Siberiei si Uralilor”.

Împăratul Hirhito al Japoniei, Statul Major General si Ministerul de Război din Japonia, pregateau pentru armata din Kouangtoung cadrele – soldati si ofiţeri – cele mai ferme si mai devotate imperiului. Cu scopul de a cultiva calitatile militarilor, Ministerul de Război, dar si Ministerul Instructiunii Publice, condus, la timpul sau de Araki, ideolog al războiului antisovietic, recurgeau la minciuni, trezeau in soldati si in populaţie o ura oarba fata de celelalte popoare, predicau necesitatea unei supuneri absolute si oarbe fata de comandament, a unui devotament nelimitat Împăratului Japoniei, reprezentant al lui Dumnezeu pe pământ; predau arta samurailor, cruzimea fata de inamic, etc; si multe de acelasi fel.

Pe scurt, ofiţerii si soldatii armatei din Kouangtoung primeau o educatie speciala. Li se cultiva setea de cuceriri, ideile nazismului si ale fascismului. Iar soldatii japonezi cântau: “Japonia va supune lumea.”

Iata de ce, in anul 1937, in timpul războiului Japoniei împotriva Chinei, in perioada trimiterii in China a soldatilor japonezi, se puteau vedea in gări soldati japonezi care purtau pe brat o panglica pe care era scris: “Eu, Najamura, plec la război pentru a supune si a cuceri.”

Ca si ceilalti ofiţeri trimisi la armata din Kouangtoung, Onoue a primit aceasta educatie, a depus juramântul militar si a jurat credinta Împăratului Hirohito.

El a executat ordinele sefilor sai, orbeste, fara sa se gândeasca; era un mecanism viu, aflat intre mâinile stapânilor sai; “eu”-ul sau nu exista.

Astfel, deci, Onoue este departe de a fi o figura de prim plan. Ca si clientul meu Karasawa, el a fost numai executantul unei vointe straine; a aplicat ideile criminale ale unui comandament criminal si ale clicii guvernante criminale a Japoniei.

Am deci temeiul, tovaraşi judecatori, sa va cer sa tineti cont de aceste circumstante si sa recunoaşteţi ca ele atenueaza foarte mult vina lui Onoue.

De asemenea, sper, tovarași judecatori, ca atunci când veti stabili gradul de culapabilitate al fiecarui acuzat, veti estima ca inculpatul Onoue a atenuat fapta sa recunoscând-o.

El a urmat perceptul: “Abandonați-vă instinctelor voastre si respectati legile statului.” Ori, legea statului, in Japonia, este vointa clicii guvernante, vointa imperialistilor. Onoue nu a fost decât servitorul lor.

Tovarași judecatori, sunt convins ca sentinta dumneavoastră dictata de lege, din dorinta de a asigura linistea si bunastarea umanității pacifiste; dar ca, pe de alta parte, cand veti pronunta hotarârea dumneavoastră si veti stabili pedeapsa pe care clientii mei Karasawa si Onoue o merita, veti tine cont de argumentele apărării si ca sentinta dumneavoastră va fi echitabila si umana.

ULTIMELE DECLARAȚII ALE ACUZAȚILOR

Președintele de tribunal: Dezbaterile au luat sfârsit. Acuzat Kawashima, va rog sa va apropiați de microfon. Aveti cuvântul pentru ultima dumneavoastră declarație.

ACUZATUL KAWASHIMA

Deoarece imi permiteti, voi face ultima mea declarație. Inainte de a fi in Uniunea Sovietica, imi facusem despre ea o idee cât se poate de gresita. Dar acest lucru era numai urmarea lipsei de înțelegere, iar odată sosit in URSS, ca prizonier de război, după capitularea Japoniei, am înțeles ca ideile mele fusesera eronate.

Primul lucru pe care l-am simțit foarte clar, este umanitatea de care a dat dovada omul sovietic in ceea ce mă privește.

Astfel a trebuit să mă gândesc la motivele acestei atitudini a omului sovietic, in ceea ce ma privește si am constatat ca nu este întâmplatoare, ca se datoreaza faptului că in URSS ura nationala este un lucru necunoscut, ca URSS este o tara democratica care iubeste bunastarea poporului si vegheaza la mentinerea pacii.

Atunci am înțeles intreaga gravitate a crimei mele. Acest lucru mi-a facut sa-mi schimb parerea.

Mi-am dat seama ca toate crimele de care m-am facut vinovat erau o rusine nu numai pentru mine, dar si pentru intreaga mea tara si m-am cait.

Aceasta ma face să înteleg ca ideile din trecut, referitoare la URSS erau gresite. Am înțeles ca după capitulare Japonia trebuie să devină un stat democratic, si ca pentru aceasta trebuie demascate si complet extirpate toate fostele crime.

Am spus aici căința mea, mi-am făcut confesiunea. Iată de ce, de la începutul instructiei prealabile am povestit faptele criminale care aveau legatură cu activitatea detașamentului în care am servit. Nu a fost un lucru ușor pentru mine, si am suferit foarte mult.

Atitudinea atât de umană a anchetei, in ceea ce mă privește, m-a ajutat sa gasesc la timp solutia acestei situatii dificile.

Stiu foarte bine ca toate crimele comise de mine constituie o crima împotriva umanităţii.

Nu este prima data când gândesc asa, aceste idei nu sunt noi pentru mine, dar aici, la audiere mi-am întarit aceste idei si aceste sentimente.

Preşedintele: Puteti sa va aşezati.

Acuzat Karasawa, aveti cuvântul pentru ultima dumneavoastră declaraţie.

ACUZATUL KARASAWA:

Am fost interogat in calitate de martor inca din anul 1946, la ancheta prealabila pentru procesul marilor criminali de război la Tribunalul International de la Tokio.

Am denuntat toate crimele facute de mine si de către detaşamentul nr. 731. Astazi, ca om simplu, om de rang, spun ceea ce am pe inima.

O am in Japonia pe mama mea; ea are 80 de ani; îi am, de asemenea, pe sotia mea si doi copii.

Inainte, trăiau din solda mea. Dar am înţeles intreaga gravitate a faptei mele si mă căiesc de crimele pe care le-am comis.

Promit ca pe viitor sa fiu un cu totul alt om. Rog tribunalul sa ia, in ceea ce ma priveşte, o decizie echitabila.

Preşedintele: Va puteti aseza.

Acuzat Yamada, va rog sa va apropiaţi de microfon. Aveti cuvântul pentru ultima dumneavoastră declaraţie.

ACUZATUL YAMADA:

Inainte de toate, vreau sa multumesc tribunalului ca mi-a dat, ca si celorlalti acuzaţi, un apărător.

Vreau să concluzionez toate declaraţiile pe care le-am dat deja si sa precizez pozitia mea.

M-am născut într-o familie de militari. Din tinerete, am crescut si am servit in armata; am fost educat in spiritul ascultarii ordinelor primite, in conştiinţă datoriei mele si a responsabilitatilor militare.

După numirea mea in postul de comandant sef al armatei din Kouangtoung, am executat intotdeauna fidel toate ordinele si toate directivele Ministerului de Război si al Statului Major General al Japoniei, consacrându-mă intăririi valorii combative a armatei din Kouangtoung.

Imi asum raspunderea intensificarii pregatirilor efectuate in vederea războiului bacteriologic.

In ceea ce priveşte crimele monstruoase comise pentru pregătirea războiului bacteriologic, înţeleg foarte bine ca raspunderea revine sefilor detaşamentelor bacteriologice 731 si 100 şi tuturor comandantilor sefi ai armatei din Kouangtoung, dintre care eu am fost ultimul.

Dar vreau sa va spun ca toti cei care faceau parte din aceste detaşamente actionau conform ordinelor primite, executau vointa sefilor acestor detaşamente si a comandantilor sefi. Acuzatul Kawashima v-a vorbit despre crimele care erau comise in aceste detaşamente si, la modul general, de crimele infaptuite pentru pregătirea războiului bacteriologic. Nu am nimic de adaugat la ceea ce a spus. Aceste crime nu au scuză.

Am spus-o deja: mă recunosc vinovat de toate crimele comise in aceste detaşamente pentru pregătirea războiului bacteriologic in perioada in care am comandat armata din Kouangtoung, adica din iulie 1944 până in august 1945.

Înţeleg intreaga gravitate a faptelor mele. Înţeleg intreaga gravitate a crimelor mele si nu vreau să mă gândesc daca pedeapsa care mă asteapta va fi pentru mine grea sau usoară.

Aceasta este tot ceea ce am avut de spus in ultima mea declaraţie.

Preşedintele: Puteti sa va asezaţi.

Acuzat Nishi, vă rog să va apropiaţi de microfon. Aveţi cuvântul pentru ultima dumneavoastră declaraţie.

ACUZATUL NISHI:

Multumesc tribunalului ca mi-a dat un aparator la acest proces.

Nu mai am nimic de adaugat. In prezent, astept, din partea tribunalului sovietic, sentinta echitabilă.

Preşedintele: Vă puteti aşeza.

Acuzat Ryuji Kajitsuka, vă rog să vă apropiaţi de microfon. Aveţi cuvântul pentru ultima dumneavoastră declaraţie.

ACUZATUL KAJITSUKA:

Mă recunosc vinovat de faptele care îmi sunt imputate şi accept de la început pedeapsa care mi se va da, oricât de severă ar fi.

Mi s-a dat posibilitatea sa fac o ultima declaraţie, dar nu am de gând să mă justific.

Mă voi limita să-mi exprim sentimentele.

Am inceput sa studiez medicina pentru a lucra pentru protectia sanatatii publice, pentru binele umanităţii. Consider o ruşine pentru mine, pentru un medic, reprezentant al unei profesii, mai presus de toate, umanitare, că mi-am renegat sarcina sacră, sarcina unui medic, pentru a urma o altă cale, aceea a pregătirii războiului bacteriologic, care ca armă folosea bacilii. Consider aceasta o ruşine pentru un medic. Regret că sunt complice la aceste crime.

Imi asum, in fata poporului, răspunderea pentru crimele pe care le-am comis.

Preşedintele: Puteti sa va asezaţi.

Acuzat Sato, vă rog să vă apropiaţi de microfon. Aveţi cuvântul pentru ultima dumneavoastră declaraţie.

ACUZATUL SATO:

Începând cu anul 1941 am comandat două detaşamente bacteriologice, în care am condus, personal, pregătirea războiului bacteriologic. In plus, in calitatea mea de sef al serviciului de sănătate al Armatei a Cincea, am ajutat la pregătirea războiului bacteriologic.

Nimic nu este mai opus muncii unui medic, eticii medicale, decât crima săvârşită de mine împotriva umanităţii. Activitatea mea era indreptată împotriva binelui.

Mă căiesc complet in fata tribunalului pentru crimele pe care le-am comis. Multumesc apărării si vreau să spun că m-am simtit rusinat ca un criminal ca mine este apărat de un avocat. Deoarece cred că sunt nedemn.

Acum, cer o sentintă echitabilă in raport cu fapta mea, cu crimele pe care le-am comis.

Preşedintele: Puteti să vă asezaţi.

Acuzat Hirazakura, vă rog să vă apropiaţi de microfon. Aveti cuvântul pentru ultima dumneavoastră declaraţie.

ACUZATUL HIRAZAKURA:

Deoarece imi permiteti, voi face ultima mea declaraţie. Mai intâi, acest proces a facut lumina asupra planurilor criminale a reactiunii internationale, referitoare la pregătirea războiului bacteriologic. Si daca acest lucru a fost posibil, este deoarece armata sovietica a dejucat la timp proiectele militariste japoneze care pregăteau războiul bacteriologic.

Deasupra capetelor noastre, a celor care am participat la pregătirea războiului bacteriologic, atârnă o pedeapsă severă, pedeapsa care va fi un avertisment, o punere in garda pentru criminalii care incearcă astăzi, pentru a doua oara, să pregătească războiul bacteriologic. Sper că cei mai vinovaţi, cei mai responsabili de aceasta pregătire a războiului bacteriologic: Împăratul Hirohito al Japoniei, generalul Ishii si generalul Wakamatsu, sa fie pedepsiti asa cum merită.

Am speranta si asigurarea că cei care sunt criminalii vinovaţi de a fi pregatit războiul bacteriologic, pe care nu-i văd astăzi pe banca acuzaţilor, vor si ei sever pedepsiti.

Preşedintele: Puteti să vă asezaţi.

Acuzat Mitomo, vă rog să vă apropiaţi de microfon. Aveti cuvântul pentru ultima dumneavoastră declaraţie.

ACUZATUL MITOMO:

Când lucram la detaşamentul nr.100 nu aveam habar de intreaga gravitate a crimelor mele, dar după o şedere de patru ani in Uniunea Sovietica si, mai ales, după aceste zile petrecute la tribunal, am simtit toată greutatea lor.

Aici este locul in care am simtit pentru prima dată adevărul referitor la Uniunea Sovietica, am invătat să cunosc oamenii sovietici si am văzut cât de umani si generosi sunt.

Am înţeles toata răspunderea mea. Regret ca am participat la aceste crime.

Preşedintele: Vă puteţi aseza.

Acuzat Takahashi, vă rog să vă apropiaţi de microfon. Aveţi cuvântul pentru ultima dumneavoastră declaraţie.

ACUZATUL TAKAHASHI:

Nu am cunoscut cu adevărat Uniunea Sovietică decât după ce am văzut cu proprii mei ochi viaţa din URSS.

Ceea ce a spus acuzatul Kawashima in ultima sa declaraţie referitor la renaşterea unei noi, radioase Japonii este absolut adevărat. Sunt pe deplin de acord cu el şi nu am nimic de adşugat referitor la acest subiect.

Vă multumesc pentru că mi-ati dat un avocat, îi sunt recunoscător pentru cuvintele frumoase pe care le-a găsit despre mine si mă căiesc profund de crimele pe care le-am comis. Am luat cunoştinţă de intreaga gravitate, de intreaga oroare a acestor crime, dar astăzi vreau să vă rog ca pedeapsa mea sa fie atenuată. Cer o judecată echitabilă, pentru a-mi putea pune serviciile in slujba oamenilor.

Preşedintele: Vă puteti aseza.

Acuzat Kikuchi, apropiaţi-vă de microfon. Aveţi cuvântul pentru ultima dumneavoastră declaraţie.

ACUZATUL KIKUCHI:

Incă din copilărie am fost invăţat despre devotamentul faţă de statul japonez, devotamentul faţă de Împăratul Japoniei. Am crezut că lucrez pentru poporul meu, dar m-am înșelat.

După patru ani de şedere în URSS, am înţeles, datorită comportamentului uman al autorităților sovietice in ceea ce mă piveste si in ceea ce îi priveşte pe alti japonezi, cât de mult m-am înselat, cât de greșită a fost educația pe care am primit-o în țara mea încă din fragedă copilărie.

Evidenţa însăşi m-a convins că dreptatea era de partea Uniunii Sovietice. În mine s-a petrecut o schimbare, care nu s-ar fi produs altfel, iar de acum înainte vreau să-mi răscumpăr toate greşelile.

Îmi exprim regretul în fața tribunalului, de a nu vedea în banca acuzaților pe principalii criminali, principalii inițiatori și organizatori ai războiului bacteriologic.

Strig către ei ura si dezgustul care mă încearcă.

Acum văd cu claritate drumul pe care trebuie să-l urmez.

Cu acestea vreau să închei ultima mea declarație.

Preşedintele: Vă puteți aşeza.

Acuzat Kurushima, aveți cuvântul pentru ultima dumneavoastră declarație.

ACUZATUL KURUSHIMA:

Recunosc gravitatea faptei mele, recunosc gravitatea crimelor pe care le-am comis, lucrand la filiala 162 a detaşamentului 731, care se ocupa cu producerea la scara mare a bacteriilor destinate exteminarii in masa a oamenilor. Ma recunosc in intregime vinovat si ma caiesc de crimele mele.

Mă incearca o ura nemarginita fata de clica japoneză care m-a antrenat in aceasta criminala pregătire a războiului bacteriologic. Inca din copilarie am fost educat intr-o atmosfera nesanatoasa, conform principiilor unei ideologii corupte. Dar, asa cum a spus aparatorul meu, nu mai sunt Kurushima de acum patru ani.

Pentru a incheia, vreau sa-mi arat recunoştinţă fata de atitudinea cordiala care a fost manifestata atât fata de mine, cât si fata de alti prizonieri de război.

Sunt recunoscator Uniunii Sovietice ca nu m-a supus niciunei discriminari rasiale. Sunt recunoscator pentru atitudinea umana manifestata la adresa mea in timpul acestui proces, recunoscator pentru ca mi s-a acordat un avocat pentru apărarea mea.

Preşedintele: Puteti sa va asezați.

Acuzat Onoue, aveti cuvântul pentru ultima dumneavoastră declarație.

ACUZATUL ONOUE:

La ancheta prealabila, ca si aici, la audiere, am recunoscut cu toata sinceritatea participarea mea la crimele care au fost comise de mine si de ceilalti lucratori ai detaşamentului 731.

Ma caiesc inca o data de crimele in care am fost implicat si de cele pe care eu insumi, in calitate de sef al filialei acestui detaşament le-am savârsit.

Multumesc tribunalului ca mi-a dat un aparator competent. Înţeleg gravitatea faptei mele, înţeleg ca nu am fost un simplu colaborator, ci un conducator, şeful filialei si ma caiesc de crimele pe care le-am comis.

Pe viitor, voi incerca sa-mi consacru toate fortele luptei împotriva actelor inumane de acest gen, luptei pentru pace.

In incheiere, rog tribunalul sa atenueze pedeapsa mea, in cazul in care considera ca acest lucru este posibil.

Preşedintele: Vă puteţi aşeza.

Tribunalul se retrage pentru deliberări.

La ora 16.20 tribunalul s-a retras pentru a delibera.

La ora 21.30 preşedintele dă citire judecăţii, care ulterior este tradusă în limba japoneză.

La ora 23.45 preşedintele de tribunal declară audierea încheiată.

Preşedintele: TCHERTKOV
Grefieri: KORKINE
VARAVKO

HOTARÂREA TRIBUNALULUI MILITAR

HOTĂRÂRE

ÎN NUMELE UNIUNII REPUBLICILOR SOVIETICE SOCIALISTE

Din data de 25 până in data de 30 decembrie 1939 Tribunalul Militar al circumscriptiei militare din Primorie in următoarea componenta:

Preşedinte de tribunal, D. Tchertkov - general maior de justiţie militara; asesori ai tribunalului: colonelul de justiţie militara M. Ilnitski, locotenent-colonelul de justiţie militara I. Vorobiov, grefier: locotenentul sef N. Korkine; cu participarea acuzatorului statului L. Smirnov, consilier de stat de justiţie de rangul 3; si apărarea reprezentata de către avocaţii: acuzaţiile fiind prezentate de către consilierul pe cazuri de justiţie de clasa a treia, L. Smirnov si apărarea efectuata de către avocaţii: N. Borovik, N. Belov, S. Sannikov, A. Zverev, , P. Bogatchev, , G. Prokopenko, V. Loukiantsev si D. Bolkhovitinov a examinat la Khabarovsk, in audiere publica, procesul criminalilor de război japonezi:

1. **Otozoo Yamada**, născut in anul 1881 la Tkio, japonz, general, fost comandant sef al armatei japoneze din Kouangtoung;
2. **Ryuji Kajitsuka**, născut in anul 1888 la Tajiri, japonez, locotenent general al serviciului de sănătate, doctor in medicina, fost sef al Directiri de sănătate a armatei japoneze din Kouangtoung;
3. **Kiyoshi Kawashima**, născut in anul 1893 in satul Hasunuma, districtul Sanimu, prefectura Chiba, japonez, general maior al serviciului de sănătate, doctor in medicina, fost sef al serviciului de producţie la detaşamentul nr. 731 al armatei japoneze din Kouangtoung.
4. **Toshihide Nishi**, născut in anul 1904 in satul Hiwaki, districtul Satsuma, prefectura Kagoshima, japonez, locotenent colonel al serviciului de sănătate, medic bacteriolog, fost sef al serviciului de antrenament si instructie al detaşamentului nr. 731 al armatei japoneze din Kouangtoung.
5. **Tomio Karasawa**, născut in anul 1911 in satul Toyosato, districtul Chisagata, prefectura Nagano, japonez, maior in serviciul de sănătate, medic bacteriolog, fost sef de sectie in serviciul de producţie al detaşamentului nr. 731 al armatei japoneze din Kouangtoung;
6. **Masao Onoue**, născut in anul 1910 la Komenotsu, districtul Izumi, prefectura Kagoshima, japonez, mair in serviciul de sănătate, medic bacteriolog, fost sef al filialei nr. 643 a detaşamentulu nr. 731 a armatei japoneze din Kouangtoung;

7. **Shunji Sato**, născut in anul 1896 la Toyohashi, prefectura Aichi, japonez, general maior i serviciul de sănătate, medic bacteriolog, fost sef al serviciului de sănătate al Armatei a Cincea a armatei japoneze din Kouangtoung;
8. **Takaatsu Takahashi**, născut in anul 1888 la Honze, districtul Yuri, prefectura Akita, japonez, locotenent general al serviciilor veterinare, bio-chimist, fost sef al serviciilor veterinare ale armatei japoneze din Kouangtoung;
9. **Zensaku Hirazakura**, născut in anul 1916 la Kanazawa, prefectura Ishikawa, locotenent in serviciile veterinare, medic veterinar, fost colaborator ştiinţific al detaşamentului nr. 100 al armatei japoneze din Kouangtoung;
10. **Kazuo Mitomo**, născut in anul 1924 in satul Haraya, districtul Chichibu, prefectura Saitama, japonez, sergent-major, fost colaborator al detaşamentului nr. 100 al armatei japoneze din Kouangtoung;
11. **Norimitsu Kikuchi**, născut in anul 1922 in prefectura Ehime, japonez, caporal, fost infirmier-stagiar al filialei nr. 643 a detaşamentului nr. 731 al armatei japoneze din Kouangtoun;
12. **Yuji Kurushima**, născut in anul 1923 in satul Noo, districtul Shoozu, prefectura Kagawa, japonez, fost infirmier in laboratorul filialei nr. 162 al detaşamentului nr. 731 al armatei japoneze din Kouangtoung,

acuzaţi toti doisprezece de crima prevăzuta la art. 1 din Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al URSS in data de 19 aprilie 1943.

Ancheta prealabila si ancheta definitiva au permis tribunalului sa stabileasca cele ce urmeaza:

De ani de zile, banda conducatoare a Japoniei imperialiste pregatea un război de agresiune împotriva Uniunii Sovietice.

Procesul marilor criminali de război japonezi, care s-a terminat la Tokio in anul 1948, a stabilit ca războiul agresiv împotriva URSS era unul dintre elementele esentiale al politicii mediului guvernant japonez, care-si pusese drept scop cucerirea teritoriilor sovietice.

Prada ideii delirante a superioritatii rasei japoneze si a formarii, sub egida Japoniei, a unei "mari Asii Orientale" si propunandu-si sa stabileasca, impreuna cu Germania hitlerista, dominatia lor asupra intregii lumi prin declansarea războiului de agresiune, militaristii japonezi nu s-au dat inapoi de la crimele cele mai monstruoase împotriva umanităţii, pentru a-si atinge scopul.

In planurile lor criminale de război agresiv împotriva poparelor pacifiste, imperialistii japonezi isi propusesera utilizarea armei bacteriologice pentru exterminarea masiva a trupelor si a populaţiei civile, batrani, femei si copii, prin raspândirea epidemiilor ucigase de ciuma, holera, antrax si alte maladii grave.

In acest scop, fusesera create in armata japoneză fformaţiuni speciale destinate producerii armei bacteriologice si erau pregatite echipe militare speciale, ca si bande de

sabotori insracinati cu contaminarea oraselor si satelor, rezervoarelor de apa si a fantanilor, animalelor si recoltelor de pe teritoriile statelor victime agresiunii japoneze.

Începând cu anul 1931, după ocuparea Manciuriei de către japonezi si transformarea sa in baza de atac împotriva URSS a fost creat un laborator de bacteriologie, sub apelativul de "detaşamentul Togo" , care a fost cindus de către Shiro Ishii, unul dintre ideologii si unul dintre organizatorii raboiului bacteriologic, cel mai barbar dintre razboaie, in vederea pregatirii războiulu bacteriologic si in vederea alocat armatei japoneze din Kouangtoung.

In anul 1936, cand pregatirile militare ale Japoniei împotriva URSS s-a intensificat, Statul Major General japonez, conform unei ordonante a Împăratului Hirohito al Japoniei a organizat pe teritoriul MAnciuriei doua mari detaşamente bacteriologice destinate nu numai cercetării metodelor de a duce războiul bacteriologic, dar si producerii armei bacteriologice in cantitati suficiente pentru a dota armata japoneză.

Aceste detaşamente erau absolut secrete, in scopul camuflarii, ele au fost numite: unul – Directia pentru aprovizionarea cu apa si profilaxia unităţilor armatei din Kouangtoung – si celalalt – Directoa hippoepizootica a armatei din Kouangtoung. Prin urmare, ei au fost denumite – detaşamentul nr. 731 si detaşamentul nr. 100.

Cele doua detaşamente aveau numeroase filiale atribuite unităţilor si fformaţiunilor armatei din Kouangtoung si instalate pe directiile principale de atac prevăzute de către planurile japoneze de război împotriva URSS.

In fapt, aceste filiale erau fformaţiuni de lupta pregatite ca la primul ordin al comandantului sa utilizeze arma bacteriologică.

Detaşamentele nr. 731 si 100 ca si filialele lor depindeau de comandantul sef al armatei din Kouangtoung, ceea ce confirma un ordin al fostului comandant sef al armatei, generalul Ioshijiro Umezu, din data de 2 decembrie 1940 referitor la organizarea a patru noi filiale ale detaşamentului nr. 731, ordin care este la dosarul procesului.

Detaşamentul nr. 731 era instalat intr-un oras militar special construit in acest scop si pazit foarte sever, in imprejurimile statiei Pingfan, la 20 km de Kharbin; era intr-o oarecare masura un fel de institutie pentru pregătirea războiului bacteriologic,, care numara 3000 de colaboratori ştiinţifici si tehnici, care dispunea de laboratoare echipate conform ultimelor cuceriri ale tehnicii si cu instalaţii perfectionate.

Sarcina acestui detaşament si activitatea practicata decurgeau din structura sa. Era format din mai multe servicii, din care unul singur – serviciul nr. 3 – instalat la Kharbin, se ocupa cu problemele referitoare la aprovizionarea cu apa a armatei.

Serviciul nr. 1 (cercetări) se ocupa cu studiul si cresterea bacteriilor ucigase celor mai indicate a fi folosite ca mijloace de atac bacteriologic.

Serviciul nr. 2 (experimental) verifica acţiunea, pe organismele umane, a bacteriilor obtinute ca urmare a cercetărilor , punea la punct tipurile de bombe si de pulverizatoare speciale prin intermediul carora urmau sa fie imprastiate bacteriile peste adversar, crestea purici infectati cu ciuma, destinati propagarii epidemiei de ciuma pe teritoriul inamic. Serviciul avea 4500 de aparate (icubatoare) pentru cresterea puricilor hraniti de rozătoare. Aceste aparate puteau produce intr-un timp scurt zeci de milioane de purici infectati cu ciuma. Serviciul nr. 2 dispunea, pentru experienţele sale criminale, de un poligon special in

apropierea statiei Anta si de o unitate aeriana ale carei avioane erau dotate cu dispozitive speciale.

Serviciul nr. 4 (producţie) era insarcinat sa inmulteasca microbii obtinuti in laorator, era intr-o oarecare masura o fabrica de bacterii infectiooase.

Acest serviciu dispunea de puternice instalaţii destinate producerii in cantitate suficient de mare pentru a putea duce un război bacteriologic, a bacteriilor.

Capacitatea de producţie a acestui serviciu ii permitea sa cultive oana la 300 kg de bacili de ciuma pe luna.

Serviciul nr. 5 (antrenament si "instruire") forma cadrele care trebuia sa stie sa utilizeze arma bacteriologică si sa provoace, propagand bacilii, epidemii de ciuma, de holera, de antrax si alte maladii grave.

Astfel, deci, detaşamentul nr. 731 producea enorme cantitati de misrobi, agenti ai infecţiilor grave, care trebuia sa fie utilizati ca arma bacteriologică pentru transformarea in desert a multor regiuni si pentru exterminarea populaţiei civile.

Conform concluziilo experţilor medico-legali, asemenea cantitati de microbi nu puteau fi cultivati decat in scopul unui război bacteriologic activ.

Detaşamentul nr. 100 era instalat in orasul Mogatong, la 10 km sud de Tchangtchoun, si ducea aceeasi activitate criminala ca si detaşamentul nr. 731.

Serviciul de producţie al detaşamentului nr. 100 numara 6 sectiuni care pregateau: prima sectiune – bacili de antrax, sectiunea a doua – bacili de morva, sectiunea a treia si a patra – bcterii provocatoare alte epizootice, sectiunea a cincea – microbi destinati sa contamineze si sa distruga cerealele, sectiunea a sase – agenti ai ciumei bovine.

Ancheta prealabila si ancheta definitiva au stabilit ca printre trupele japoneze care operau in Cina centrala si meridionala, existau, de asemenea, doua fformaţiuni secrete insarcinate cu pregătirea armei bacteriologice, numite detaşamentul "Ei" si detasa,mentul "Nami". Activitatea lor era analoga cu cea a detaşamentelor 731 si 100.

Dat fiind ca in cazul utilizarii armei bacteriologice propriile sale trupe riscau sa fie contaminate, comandamentul japonez organizase, in toate batalioanele si regimentele, detaşamente antiepidemice subordonate sefilor serviciilor de sănătate ai fiecarei armate. Acesta era un element al planului de ansamblu de pregătire a războiului bacteriologic.

Cercetările efectuate la detaşamentele nr. 731 si 100, in vederea stabilirii metodelor si mijloacelor de conducere a unui război bacteriologic, erau insotite de experienţe criminale si barbare in vederea verificarii pe fiinţe umane a eficacitatii armei bacteriologice.

In cursul acestor experienţe, brutele japoneze au facut sa piara in suferinţe atroce miile de victime cazute in mainile lor.

De-a lungul anilor detaşamentele nr. 731 si 100 au inoculat, cu titlu de experienţe, oamenilor, ciuma. Holera, febra tifoidă, antrax, gngrena gazoasa, prin intermediul bacililor obtinuti in laboratoare. Cea mai mare parte dintre persoanele astfel contaminate murea in suferinţe oribile. Cei care se vindecau erau folositi in experienţe noi, iar in final, piereau si ei.

Persoanele sortite unei astfel de morti, erau aduse in inchisoarea interioara detaşamentului 731 de către jandarmeria japoneză care denumea operaţiuni le de acest gen

prin termenul conventional de “expediții speciale”. Victimele brutelor japoneze erau patrioti chinezi si cetățeni sovietici banuiti de activitati antijaponeze si sotiti mortii. Monstruosul cinism al asasinilor japonezi apare mai ales in faptul ca ei dadeau numele conventional de “rondini” oamenilor detinuți in inchisoare si destinati acestor experiențe criminale.

Declarațiile acuzatului Kawashima au permis sa se stabileasca ca au fost exterminati 600 de detinuți in fiecare an, numai la detașamentul nr. 731 si ca, din 1940 până la capitularea armatei japoneze in anul 1945, cel putin 3000 de persoane si-au gasit moartea.

Experiențe criminale erau, de asemenea, efectuate pe grupuri intregi de detinuți. La poligonul de la staia Anta, oamenii erau legati de stalpi din fier, apoi se provoca explozia, nu departe de ei, pentru a fi contaminati, a bombelor bacteriologice care contineau bacili de ciuma, de gangrena gazoasa si de alte maladii grave.

Astfel, la sfârșitul anului 1943, acuzatul Karasawa a participat la o experienta efectuata la poligonul de la Anta, in vederea transmiterii antrax-ului la 10 cetățeni chinezi. In primavara anului 1944 a participat din nou la inocularea bacililor de ciuma unui alt grup, la poligon. In ianuarie 1945, acuzatul Nishi a luat parte , pe acelasi poligon, la inocularea gangrenei gazoase la 10 persoane.

Experiențe analoge, barbare, pe ființe umane, au fost efectuate la detașamentul nr. 100, a carui conducere era asigurata de acuzatul Takahashi.

Astfel ca in august-septembrie 1944 s-a efectuat, la detașamentul nr. 100 contaminarea hranei a 8 cetățeni chinezi si sovietici, care au murit nu mult după acest experiment.

In afara experiențelor criminale efectuate in vederea inocularii la ființele umane a bacteriilor bolilor grave, detașamentul nr. 731 efectua experiențe referitoare la congelarea membrelor detinuților. Cea mai mare parte a nefericitelor victime ale acestor experiențe barbare, murea de gangrena si prin amputarea membrelor.

Experimentarea armei bacteriologice nu se limita la aceste incercari efectuate in interiorul detașamentelor nr. 731 si 100. Imperislistii japonezi au folosit arma bectariologica in războiul lor împotriva Chinei si in cursul raidurilor de sabotaj organizate împotriva URSS.

In anul 1940, o expediție speciala a detașamentului nr. 731, condusa de către generalul Ishii a fost trimisa in China centrala, pe campul de operațiuni . Lansand din avioane, prin intermediul dispozitivelor psceiale, purici infectati cu ciuma, ea a provocat o epidemie de ciuma in regiunea Nimpo.

Aceasta operațiune criminala, care a facut mii de victime in randul populației civile chinezea fost filmata, apoi filmul a fost proiectat la detașamentul 731, in fata reprezentantilor inaltului comandament al armatei japoneze, printre care a fost si acuzatul Yamada.

In anul 1941, a fost trimisa in regiunea Tchangte, o expediție analoga, care, de asemenea, a contaminat regiunea cu bacili de ciuma.

In anul 1942, arma bacteriologică a fost din nou folosita in China. De data aceasta, expeditia detașamentului nr. 731, pregatita, printre altii de acuzații Karasawa si Kawashima, a actionat impreuna cu detașamentul “Ei”, care s-a aflat o perioada sub comanda acuzatului

Sato, si a contaminat cu ajutprul bacteriilor maladiilor infectioase grave, teritoriul pe care trupele japoneze erau fortate sa-l abandoneze, sub presiunea armatei chineze.

De-a lungul anilor, detaşamentul nr. 100 a trimis la frontiera cu URSS grupuri de bacteriologi, din care faceau parte acuzaţii Hirazakura ai Mitomo. Aceste grupuri efectuau sabotaje bacteriologice împotriva Uniunii Sovietice, contaminand rezervoarele de apa de pe frontiera, in special, in regiunea Trei-Rauri.

Astfel, ancheta prealabila si ancheta definitiva au stabilit ca imperialistii japonezi se pregateau sa declanseze împotriva URSS si a altor state, un război de agresiune in care ar fi fost folosita arma bectariologica si ar fi dus astfel umanitatea in prapastia unor noi calamităţi.

Pentru pregătirea războiulu bacteriologic, ei nu s-au oprit din fata niciunei crime, ducamd la pieire, in cursul experienţelor criminale, relative la utilizarea armei bacteriologice mii de cetăţeni chinezi si sovietici si propagand epidemii ale maladiilor grave in randul populaţiei civile din china.

In ceea ce priveşte pe fiecare acuzat in parte, din prezentul proces, Tribunalul Militar considera ca fiind stabilite următoarele fapte:

1. Otozoo Yamada, comandant sef al armatei japoneze din Kouangtoung, din anul 1944 pâna in ziua capitularii Japoniei, a condus activitatea criminala a detaşamentelor nr. 731 si 100 aflate sub ordinele sale, in vederea pregatirii războiului bacteriologic, incurajând asasinarea feroce in cadrul acestor detaşamente a miilor de persoane care mureau in cursul experienţelor de tot felul efectuate pe ele, experienţe referitoare la utilizarea armei bacteriologice.

Yamada a luat toate masurile necesare pentru ca detaşamentele nr. 731 si 100 sa fie in intregime pregatite pentru războiul bacteriologic si pentru ca – capacitatea lor de producţie sa Răspunsa nevoilor armatei, in ceea ce priveşte mijloacele de lupta bacteriologice.

2. Kiyoshi Kawashima, a fost in perioada 1941 – 1943 sef al serviciului de producţie al detaşamentului nr. 731; el a fost unul dintre sefii de detaşament; a participat la pregătirea războiului bacteriologic, era la curent cu activitatea tuturor serviciilor detaşamentului si conducea el insusi activitatea de crestere a bacteriilor ucigase in cantitati suficiente pentru a inarma complet armata japoneză cu mijloace de lupta bacteriologice.

In anul 1942 Kawashima a participat la organizarea unei expediţii insarcinate sa foloseasca arma becteriologica pe teritoriul Chinei centrale. Pe toata perioada serviciului sau la detaşamentul nr. 731 Kawashima a luat parte personal la asasinarea masiva a detinuţilor de la inchisoarea interioara detaşamentului carora le erau transmise infecţii grave prin inocularea bacteriilor, si care mureau urmare acestor experienţe criminale.

3. Tomio Karasawa a ocupat postul de sef de sectie la serviciul de producţie al detaşamentului nr. 731. El a fost un organizator activ al producerii armei bacteriologice; a participat la pregătirea războiulu bacteriologic.

Din anul 1940 până in anul 1942 Karasawa a luat parte la organizarea expediţiilor care aveau drept scop provocarea epidemiilor in ransdul populaţiei civile chineze.

Karasawa a participat de mai multe ori la experimentarea armei, experiment care a produs moartea cetăţenilor chinezi si sovietici detinuţi.

4. Ryuji Kajitsuka a fost partizan al armei bacteriologice, începând cu anul 1931. Sef de serviciu l Directia de sănătate a Ministerului de Război din Japonia in anul 1936, el a ajutat la crearea si la recrutarea unei fformaţiuni bacteriologice speciale; din propunerea lui colonelul Ishii – care urma apoi sa devina general – a fost plasat in fruntea acestei fformaţiuni.

In anul 1939, Kajitsuka a fost numit sef al Directiri de sănătate al armatei din Kouangtoung, de atunci si-a asumat conducerea imediata a activităţii detaşamentului nr. 731 si a furnizat tot ceea ce a fost necesar pentru producerea armei bacteriologice.

Kajitsuka inspecta in mod regulat detaşamentul nr. 731; era la curent cu intreaga sa activitate, stia ca se efectuau experienţe criminale pe fiinţe umane, prin inocularea de bacterii. Si el aproba aceste crime.

5. Toshihide Nishi a ocupat din ianuarie 1943 până in ziua capitularii Japoniei, postul de sef al filialei nr. 673 al detaşamentului nr. 731 in orasul Sounyou si a participat personal si activ la producerea armei bacteriologice.

Nishi, care cumula functiile sale cu cele de sef al serviciului nr. 5 al detaşamentului nr. 731, a condus formaţiunea de cadre de specialisti ai războiului bacteriologic pentru grupurile speciale alocate marilor unitati.

El a participat personal a asasinarea cetăţenilor chinezi si sovietici detinuţi, inoculandu-le bacterii ale infecţiilor grave.

In anul 1945, trupele sovietice apropiindu-se de Sounyou, nishi, grijuliu sa faca disparute urmele activităţii criminale a filialei si a detaşamentului nr. 731 a ordonat incendierea tuturor cladirilor filialei si arderea instalaţiilor si documentelor – ceea ce s-a si facut.

6 Masao Onoue, sef al filialei nr. 643 a detaşamentului nr. 731 de la Hailing, cauta forme noi de arme bacteriologice si pregatea materialele necesare detaşamentului nr. 731.

Specialisti destinati războiulu bacteriologic erau formati sub conducerea sa.

Onoue stia ca detinuţii erau asasinati in masa in acdrul detaşamentului nr. 731 si, prin activitatea sa a contribuit la pregătirea acestor crime extrem de grave.

In data de 13 august 1945, in scopul de a face disparute urmele activităţii criminale ale filialei, Onoue insusi, a incendiat instalaţiile si stocurile de materiale si a ars docuemntele.

7 Shunji Sato a fot, începând cu anul 1941 sef al unui detaşament bacteriologic, numit detaşamentul "Nami", in Canton; in anul 1943 a fost numit sef al unui detaşament analog, detaşamentul "Ei" de la Nankin. In fruntea acestor fformaţiuni, Sato a participat la crearea armei bacteriologice ai la pregătirea războiului bacteriologic.

Decenit sef al serviciului de sănătate al Armatei a Cincea, care facea parte din armata din Kouangtoung, Sato a condus filiala nr. 643 a detaşamentului nr. 731 si, cu toate ca era informat asupra caracterulu criminal al activităţii detaşamentului si a filialei sale, el le-a ajutat sa produca arma bacteriologică.

8 Takaatsu Takahashi, sef al serviciilor veterinare ale armatei din Kouangtoung, a fost unul dintre organizatorii producerii armei bacteriologice, el a asigurat directia imediata a activităţii criminale a detaşamentului nr. 100 si este responsabil de experienţele barbare efectuate in vederea inocilarii la detinuţi de bacterii infectioase grave.

9 Zensaku Hirazakura, colaborator al detaşamentului nr. 100 a efectiuat personal cercetări pentru punerea la punct a utilizarii armei bacteriologce.

El a participat in mai multe reprize la operaţiuni de recunoastere la frontiera cu URSS, inscopul cercetării metodelor celor mai eficace de atac bacteriologic împotriva URSS si a infectat rezervoare de apa, in special in regiunea Trei-Rauri.

10 Kazuo Mitomo, colaborator al detaşamentului nr. 100 a participat direct la producerea armei bacteriologice si a experimentat personal acţiunea becteriilor pe fiinţe umane, pe care astfel le-a dus la pieire prin suferinţe atroce.

Mitomo a luat parte la operaţiuni le de sabotaj bacteriologic împotriva URSS, in regiunea Trei-Rauri.

11 Morimitsu Kikuchi, infirmier-stagiar, angajat la laboratorul filialei nr. 643 a detaşamentului nr. 731 a luat parte direct la lucrarile intreprinse in vederea cercetării noilor forme ale armei bacteriologice si la cultivarea bacililor de febra tifoidă si dizenterie. In anul 1945, kikuchi a urmat cursuri speciale la cer erau formate cadre pentru războiul bacteriologic.

12 yuji kurushima, angajat la laboratorul filialei detaşamentului nr. 731 a luat parte, după ce a primit o pregătire speciala, la cultivarea bacililor de holera de tifos si de alte maladii infectioase, ca si la incercarea bombelor bacteriologice.

Luând in consederare faptele expuse mai sus, Tribunalul Militar de circumscriptie a recunoscut pe toti acuzaţii al caror nume a fost expus anterior, vinovaţi de crimele prevăzute la art. 1 al Decretului Prezidiul Sovietului Suprem al URSS din data de 19 aprilie 1943 si in baza art. 319 si 320 ale Codului de procedura penala al R.S.F.S.R, tinand cont de gradul de culpabilitate al fiecaruia dintre acuzaţi,

CONDAMNĂ PE:

Otozoo Yamada, in virtutea art. 1 al Decretului Prezidiul Sovietului Suprem al URSS din data de 19 aprilie 1943 la detentie intr-o tabara de munca corectionala pentru o durata de 25 de ani.

Ryuji Kajitsuka, in virtutea art. 1 al Decretului Prezidiul Sovietului Suprem al URSS din data de 19 aprilie 1943 la detentie intr-o tabara de munca corectionala pe o perioada de 25 de ani.

Takaatsu Takahashi, in virtutea art. 1 al Decretului Prezidiul Sovietului Suprem al URSS din data de 19 aprilie 1943 la detentie intr-o tabara de munca corectionala pe o perioada de 25 de ani.

Kiyoshi Kawashima, , in virtutea art. 1 al Decretului Prezidiul Sovietului Suprem al URSS din data de 19 aprilie 1943 la detentie intr-o tabara de munca corectionala pe o perioada de 25 de ani.

Toshihide Nishi, , in virtutea art. 1 al Decretului Prezidiul Sovietului Suprem al URSS din data de 19 aprilie 1943 la detentie intr-o tabara de munca corectionala pe o perioada de 18 ani.

Tomio Karasawa, , in virtutea art. 1 al Decretului Prezidiul Sovietului Suprem al URSS din data de 19 aprilie 1943 la detentie intr-o tabara de munca corectionala pe o perioada de 20 de ani.

Masao Onoue, , in virtutea art. 1 al Decretului Prezidiul Sovietului Suprem al URSS din data de 19 aprilie 1943 la detentie intr-o tabara de munca corectionala pe o perioada de 12 ani.

Shunji Sato, , in virtutea art. 1 al Decretului Prezidiul Sovietului Suprem al URSS din data de 19 aprilie 1943 la detentie intr-o tabara de munca corectionala pe o perioada de 20 de ani.

Zensaku Hirazakura, , in virtutea art. 1 al Decretului Prezidiul Sovietului Suprem al URSS din data de 19 aprilie 1943 la detentie intr-o tabara de munca corectionala pe o perioada de 10 ani.

Kazuo Mitomo, , in virtutea art. 1 al Decretului Prezidiul Sovietului Suprem al URSS din data de 19 aprilie 1943 la detentie intr-o tabara de munca corectionala pe o perioada de 15 ani.

Norimitsu Kikuchi, , in virtutea art. 1 al Decretului Prezidiul Sovietului Suprem al URSS din data de 19 aprilie 1943 la detentie intr-o tabara de munca corectionala pe o perioada de 2 ani.

Yuji Kurushima, , in virtutea art. 1 al Decretului Prezidiul Sovietului Suprem al URSS din data de 19 aprilie 1943 la detentie intr-o tabara de munca corectionala pe o perioada de 3 ani.

Condamnatii se pot adresa Curtii de Casatie a Colegiului Militar al Curtii Supreme a URSS, in termen de 72 de ore din momentul in care vor primi o copie a judecatii.

Preşedinte: D. TCHERTKOV, general maior de justiție militara

Membrii: M. ILNITSKI, colonel de justiție militara

I VOROBIOV, locotenent colonel de justiție militara